
FORTIS ET VIGILANS

DEMOSTHENIS

ET

ÆSCHINIS

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

VARIETATE LECTIONIS

SCHOLIIS TUM ULPIANEIS TUM ANONYMIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII OBSOPŒI TAYLORI MARKLANDI JURINI
MOUNTENEII STOCKII HARLESII F. A. WOLFII SPALDINGII
AUGERI RÜDIGERI WUNDERLICII BREMII
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

ACCEDUNT ANIMADVERSIONES

REISKII DOUNÆI WEISKII AMERSFOORDTII

ET NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTÆ

THOMÆ STANLEII VEL POTIUS JACOBI DUPORTI

TOMUS SEPTIMUS

INDICES AD DEMOSTHENEM

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

MDCCCXXVIII.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO SEPTIMO.

INDICES
OPERUM DEMOSTHENIS.

INDEX

GRÆCITATIS DEMOSTHENEÆ.

*** Notandum, Indices hos accommodari paginis et paginarum versibus Editionis Reiskianæ. Illas ad marginem Nostræ interiorem apponi curavimus: hos Nostra, paulo arctius disposita, tantum non exacte refert.

A.

Αβδηριτης, symbolum civitatis vilis et contemptæ, minutæ atque infirmæ. 218, 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος. 1341, ult.

ἀβελτερίαν ἀποθέσθαι. 140, 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, ut diversa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δι' εὐήθειαν. 372, 27. nisi hæc postrema vocabula scholium sunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω). 373, 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτερώτατος. 114, 4. μηδὲν ὑμεῖς ἀβέλτερον πάθητε. 449, 25. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε. 1450, 20.

ἀβίωτος] ἀβίωτον ᾤετο ἔσεσθαι ἑαυτοῦ τὸν βίον. 557, ult. 744, 19. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς ὁ Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον. 1399, 2.

ἀβουλεῖν] οὐθ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν με ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. vosmet ipsos quoque suspicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere. 1471, 19.

ἀγαθὸς ἱπποτρόφος ἐστί. 1046, 9. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο. est genus affirmationis, vel dejerationis. 1442, 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἦν ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. 167, 10. τί δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο. 169, 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι — τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 20. ἀγαθῇ τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ. 315, 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις — τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίγνεται. 658, 2.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quæ aliis molestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribus animi recessibus lætatur, exsultat, sese effert. 1489, 7.

ἄγαμος ὢν τελευτᾷ τὸν βίον. 1086, 15.

ἄγαν præponitur interdum vocabulis ita, ut cum illis arcte copulandum, et duo istæc pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo τούτους τῆς ἄγαν — κολακείας ἐπισχήσετε. 1128, 16. tanquam ἄγαν sit præpositio, ut sunt illa Latinorum *præ* et *væ* (*vægrandis*) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε. 428, 22.

ἀγανακτεῖν] de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν. 966, ult. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπί τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνηνοχὼς, οὐχ ἧττον τοῦτ' ἀγανακτήσαιμ' ἄν. 1261, 25.

ἀγαπᾶν] a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει. 23, 23. οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263, 7. ἀγαπᾶν τὴν πλεονεξίαν. 662, 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένον φαίνεσθαι. 1404, 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη. 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς πεπραγμένοις. acquiescere præsentibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque meritæ, neque speratæ antea. 13. 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν. 37, 5. Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνος λαμβάνοντες. 78, 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδούς. satis habet, quod vias reparet. 175, 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες. 175, 19. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν — ἔλαττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. 176, 8. ὃν εἴ τις εἴα ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει. 582, 3. οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτοισί. Bœotus his contentus non est. 1002, 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. *danke Gott dafür, dass* — [*thank God for it, that.*&c.] ὅς γὰρ ὡς ἀγα-

πάντων τοῦθ' ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ. 650, 23. ubi alii οὐκ, alii μὴ præponunt, ambo male.

ἀγαπητὸς] cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, ut si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cujus deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τινὸς μεταλαμβάνειν. 36, pen. 175, 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἐχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἐχθρῶν. 730, 17. οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχουσι κακῶς αὐτοῖς. 1234, 6. ἔστι δὲ ἄνθρωπον ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν. 1436, 6. ὁ ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Niciæ. 567, 24.

ἀγαπητῶς] vix, ægre, in magni beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον. 491, 3. εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς. 409, 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.

ἄγασθαι] delectatione et admiratione alicujus rei, splendidæ, et præclaræ duci. τίς γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς. 296, 4. 1395, 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ. 1472, 7.

ἀγγεῖον] arca, cista lignea. ἐρίων ἀγγεῖον ἓν ἢ δύο. 934, 25.

ἀγγέλλειν] ἑσπέρα γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλλων. 284, 21.

ἄγειν] agere, ducere, bajulare, apportare, movere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, æquivalere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἄδειαν] τοῦ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἄδειαν ἤγετε. securi eratis. 387, 13. αἰτίαν] τοῖς ἐπ' ἐκεῖνον ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου. 548, 18. conf. ἐπάγειν. εἰρήνην] πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν. 388, 11. δέδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. 372, 2. ἡσυχίαν] ἄδικον καὶ ὕπουλον ἡσυχίαν ἄγειν. 327, ult. θεωρίαν ἄγειν, princeps sacræ legationis esse. 552, 6. θίασον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν. 313, 23. πόλεμον] κοινὸν ἐφ' ὑμᾶς πόλεμον ἀγάγωσι. 62, 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ' ὑμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον. trahebant. 125, 20. σχολὴν] ἡμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων. 98, pen. φάλαγγα] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν. 123, 26. χρήματα] πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἄγειν. bajulare, apportare, subvehere. 185, 23. χρυσὸν] ὅτι χρυσὸν τὸν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε. 122, 2. cum εἰς] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν. 330, 14. εἰς δουλείαν. 213, 27. εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν ἄγειν τοὺς δικάζοντας. 793, 4. εἰς μέσον ἄγεις, ἐλέγχεις, δεικνύεις. 959, 2. εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν ἄγοντες. 617, 27. εἰς τοὺς συκοφάντας. 264, 6. εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος τοῦ πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερά. 1315, 15. cum ἐπὶ] ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen cædis, πανταχῆ στρέφων, οὐχ οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμέ. in me conferre, contorquere. 552, 14. ἤγαγεν ἐφ' αὐτὸν τἀδικήματα. 704, 21. cum ὑπὸ] ἄγετε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους. revocate eos ad leges, cogite legum edicto parere et obnoxios esse. 741, 18. ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis judicandi pœnasque sumendi facultatem dedi. 1388, 13. φέρειν καὶ ἄγειν] deprædari, depopulari, aufferre, quæ ferri, abigere, quæ abigi possunt. ἀντὶ τοῦ τοὺς λῃστὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας. 304, 14. adducere, afferre, ut merces navi plaustrove. ἀχθέντα (scil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν. 1199, 18. medicum. 1260, 6. ancillam ex alicujus ædibus et potestate per vim abducere. 1358, 18. ire, ambulare, vadere. ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας. 608, 14. gubernare. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ. 617, 27. μηδ' ὑφ' ἑνὸς τῶν σοῦ φρονούντων χεῖρον ἄγου, patere te agi, duci, gubernari, μηδ' ἡττῶ, ἀλλ' ἐκείνους ἄγε ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα. 1491, 2. tenere, servare, tueri. ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα. 120, 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἠγμένοι. 170, 18. movere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις, rebus a re presente alienis, ἠγμένος. 228, 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo, cuidam ponderis monetæve modulo æquivalentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουσα ἑκάστη μνᾶν. 617, 20. acinaces Mardonii, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικούς. 741, 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecunia currente compensaretur. 1193, 21.

ἀγείρειν] commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ. 93, 17.

ἀγεννὴς] ἀγεννὲς ὑμῶν οὐδὲν καταγιγνώσκω. haud arbitror a vobis proficisci posse dedecus ullum animi degeneris. 563, ult. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποίμνια οὐδεὶς ἐπιστήσει φυλάττειν. 807, 3.

ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν. 152, 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγημένα Dorice pro νενομισμένα. 1072, 27. statuta, usu recepta, sancita.

ἀγήρων εὔκλειαν καταλιπεῖν. gloriam consenescere nesciam pone se relinquere. 1399, 15. ἀγήρως τιμὰς κτησαμένους ἐπιδεῖν. 1400, 18.

ἀγκύρα] ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους. ad ancoram stare in salo. 1213, 24. μηδ' ἐπὶ δυεῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτοὺς ἐᾶτε. 1295, ult. proverbium est, geminam ad ancoram stare, de iis usurpatum, qui ita sibi

prospexerunt, gemino nitentes præsidio, ut, utramvis in partem res cadat, salvi sint, freti altero præsidio, ubi alterum fefellerit.

ἀγκὼν] cubitus. *κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς.* 1259, 21.

ἁγνεύειν] castus, purus ab incestu et pollutione esse. *οὐχὶ προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευκέναι τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων.* 618, 9. 758, 20. *ἁγνεύω καὶ εἰμὶ καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας.* 1371, 22.

ἀγνοεῖν] a) nescire. *ἀγνοοῦντα διδάσκειν.* 390, 8. *ἑαυτοὺς*] semet ipsos præ arrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, ubi e mediocribus fortunis ad ampliores transissent. insolescere, superbire ex insolentia melioris fortunæ, vel oblitos pristinarum sordium. *ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου προϊόντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτούς.* 151, 7. *μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησαίμην ἕνα ὄντα ἐμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ ὑμᾶς πάντας.* 1451, 21. *πᾶν ἂν ἀγνοήσειας.* plane tardus et stipes sis. 958, 2. *τὴν πόλιν*, mores civitatis haud tenere. 413, 11. *τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὐδὲ ἀγνοηθέντα, οὐδὲ προδοθέντα.* 326, 24. b) errare, labi, peccare, delinquere, inscitia rerum, festinatione, temeritate. *πρᾶγμα ἔπαθε τοιοῦτον, οἷον οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἠγνόησεν ἄν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος.* 671, 10. *διορθοῦσθαι τἀγνοούμενα.* 1463, 18. *τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῆτε ἐπιτιμήσοντα.* 1470, 3. *ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντές τινες ἐποίουν.* 1473, pen.

ἄγνοια] inscitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. *ἐν τοιαύτῃ ἔτι — ἀγνοίᾳ τοῦ συνισταμένου καὶ φυομένου κακοῦ* (ubi *ἐτιάγνοια* pro uno vocabulo haberi potest) cum tanta adhuc esset ignoratio mali. 245, 24. *ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προΐεσθε τῶν κοινῶν.* 271, 24. *τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς πολλαῖς.* 293, pen. *τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων.* 986, 16. *τοσαύτη τις ἄγνοια παρ' ὑμῖν ἐστί.* 1261, 27. *ἀγνοίας μεμιγμένης κακίᾳ.* 1394, 11. *ἐπιτιμᾶν ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ.* ob errorem, vel delictum, furoremve in me admissum. 1472, 4. *ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν.* 1476, 19.

ἁγνὸς] v. *ἁγνεύειν.*

ἀγνωμονεῖν, 249, ult.

ἀγνωμόνως ἔχειν. 25, 18.

ἀγνωμοσύνη] tarditas, cœcitas mentis, *Dummheit* [*dulness, blockishness*], et scævitas morum, *Grobheit, Ungeschliffenheit* [*coarseness, clownishness, impoliteness*]. 179, 20. 311, 7. *σὺ δ' εἰς τοῦθ' ἥκεις ἀγνωμοσύνης.* 958, 23. 1395, 1. 1469, 9.

ἀγνώμων] tardus, fatuus, inconsultus, scævus, importunus. *οὐδένα οὐδ' οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ὁρῶ.* 143, 26. *ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαρόν.* 322, 6. *ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασε.* 1261, 23. *τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης.* 1468, 15. *πάντων ἀγνωμονέστατόν ἐστιν.* 1477, 25. *μηδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε.* 1479, 24.

ἀγνὼς] ignotus. *οὔτε ἀγνῶτες ὑμῖν, οὔτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γιγνωσκόμενοι.* 851, 27. *ἀγνῶτες ἦσαν ὁποῖοί τινες εἰσίν.* haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri. 990, 20. 1140, 7. *εἴ τινα ξένον ἀγνῶτα πλούσιον λάβοι ἐραστήν.* 1359, 4. *μηδ' ἴστω τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι.* 1481, 1.

ἀγνωσία] cœcitas mentis salutaria consilia aut non cernentis, aut aspernantis. *παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσιν.* 1412, 8.

ἀγορὰ] forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus præsertim per stata intervalla recurrens solennis negotiationis, et judicia, quæ in foro agitabantur, et denique negotiatio, seu rerum, mercium, numorum commutationes. *ἀγορὰς καρποῦσθαι* vectigalia e foris et nundinis percipere. 15, 20. *νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται.* 121, 5. *τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν.* 144, 12. *σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγοράν. die Krambuden* [*the shops, stalls*], tabernæ institorum in foro. 284, 24. *κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι.* 332, 8. *ἀγορὰ καὶ ἐφορία* (vel etiam sine copula, *ἀγορὰ ἐφορία*) locus in limite duarum terrarum, ubi finitimi statis temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant. 632, 26. *οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικοῦσιν.* 719, 24. *ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ.* 1308, 9. b) judicia, tribunalia, actiones causarum forensium. *περίτριμμα ἀγορᾶς.* 269, 19. *ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ.* 1091, 17. c) negotiatio, emtio et venditio. *πηλίνους στρατηγοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν. auf den Kauf* [*for sale*]. 47, 14. *παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς ἀγορᾶς.* præter id, quod jus et fas est in emendo vendendoque, adversus jura mercimoniorum. 1308, 1.

ἀγοράζειν] emere. *πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς πτερίων.* 412, 23. *ἐξὸν αὐτῇ βελτίω* (scil. *παῖδα*) *πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασε.* 563, 7. etiam in medio usurpatur. *ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται.* sibi emerent, quibus ipsi uterentur, fruerentur. 1223, 20. *ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγο-*

ράσθη. emta fuissent. 1360, 8.

ἀγορανόμος] ædilis, judex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui provideret, ut alimenta neque deessent, et tolerabili venirent. 735, 10.

ἀγόρασμα] merx emta. ἐνθέσθαι τἀγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere navi merces emtas numis a me creditis. 909, 27. 916, 26.

ἀγορεύειν] verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde imprimis pro concione ad plebem. ἄν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit. 635, pen. τίς ἀγορεύειν βούλεται. hæc erat formula, qua præco concionaturos citabat atque ad dicendum invitabat. 285, 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, ut legislator in Axone edicit. 629, 21.

Ἄγραυλος] filia Cecropis, cujus in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, jurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, oppetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων. 438, 28.

ἀγραφίου γραφὴ quæ fuerit, ipse orator p. 1338, 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἄν, ἐγγραφέντες (scil. in tabulas ærariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἄγραφος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν. 317, 23. ἄγραφα νόμιμα. 643, 18.

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 23.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν. 808, 15.

ἀγυιὰς κνισσᾶν. 530, pen. 1072, 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς. 531, 4.

ἀγυιεὺς Ἀπόλλων. 531, 9. 1072, 20.

ἄγχειν] collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compressu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη. 1157, 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν. 1157, 8. translate, de conscientia scelerum. ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ. quod posterius est explicatio prioris. 406, 5.

ἀγχιστεία] cognatio, consanguinitas, et jus inde exsistens successionis in bona cognatorum defunctorum. ὡμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν. 1051, 11. μέχρις ὧν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι. 1058, 13. νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων. neque jus eadem sacra, eademque jura civilia cum illis communia habendi et usurpandi. 1067, 13.

ἀγώγιμος] est is, quem jus et fas est, e vestigio, ubi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in judicium, ad undecim viros, in servitutem, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi. 624, 12. 1249, 27. de contentione inter Salmasium et Heraldum super hoc vocabulo oborta v. Taylori præfat. ad orat. in Aristocratem. b) τὰ ἀγώγιμα sunt merces, quæ plaustris navibusve huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile. 929, 17. 1290, 11. et 22.

ἀγὼν] est certamen, aut discrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, scenicum, forense, bellicum, labor et contentio quæcunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστόν. 150, 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἷς ἀγών ἐστιν ὁ πρὸς τοὺς προδήλους ἐχθρούς. 199, 24. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε. 314, 15. ἀγῶνος ἄξια οὐκ ἂν ὑμῖν φανείη. digna forte minus videantur, ob quæ jure certetur. 519, 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κοινοὶ πᾶσιν εἰσί. 633, 6. προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed præcipue scenicis) διδόναι. 256, 7. δοκοῦσί μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) οὐχ ἧττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. judicia vestra de rebus in foris vestris agitatis non veritas rerum ipsarum, argumentorumque evidentia magis, quam temporum, quibus causæ quæque agitantur, rationes gubernare videntur. 342, 7. εἰς Ἄρειον πάγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν. accusarunt me apud senatum Areopagiticum, de falso crimine et a se conficto. 1025, 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται. donec causæ controversæ disceptatæ fuissent. 1173, 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις. causas dijudicatis pro argumentis. h. e. ut litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut adversus eum datis sententiam. 1467, 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, prœlium decretorium) ἐκεῖνος ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται. 124, 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπόν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον. bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera, aliasque quas infinitas numero molestias, bellum, præsertim diuturnum, secum affert: ipsam autem pugnam, quæ sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et executu facilem. 180, 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 18. ἐνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου. 1396, 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι. contenderant intercedere, quominus ista fierent. 295, 13. ἐν τῷ μεγίστῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθέστηκα.

in summum deveni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem. 1188, 4. *προσδόκα ἐμὲ ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας.* persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit sortiturum. 1417, 10.

ἀγωνία] trepidatio, formido de futurorum eventu. *οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ.* 236, 19. b) contentio. *ἅπασαν ᾤοντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτεῖναι.* nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum. 1398, 20. c) idem quod *ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προείλου.* quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares. 1408, 6.

ἀγωνίζεσθαι] in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda: itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. *Μόλων* (histrio) *ἠγωνίζετο.* 418, 5. *ἃ μὲν* (scil. *δράματα σκηνικὰ*) *πολλάκις ἠγωνίσω.* 420, 4. *οὐκ ἔστι τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίστασθαι.* opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare promte et cum artificio sciamus. 1414, 12. *τῇ τάξει* (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) *καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι.* 226, 12. *ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι.* 407, 27. *ἀγωνιεῖται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο.* 516, 19. *ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος.* lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda. 709, 7. *γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως.* 653, 25. *ἀτίμητον ἀγωνίσονται δέκα μνῶν δίκην.* 543, 17. *ὅτε ἠγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν.* 806, 14. *ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν* (scil. *δίκην*) *ἀγωνίσωνται.* 741, 20. *πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν — ἀγωνιζόμεθα.* certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subditiis civibus creatam. 1299, 21. *ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν* (id est *πρὸς ἡμᾶς*) *ἀγωνίζεσθαι.* 1073, 11. *εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον.* 129, 5. *ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα.* 247, 5. *τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε.* 314, 16. *μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας.* 155, 8.

ἀγωνιστὴς] qui exercenda quadam arte studiove contendit habitum ejus adipisci. *ἄκρον ἀγωνιστὴν*, perfectum te fieri et consummatum artificem, *γενέσθαι* (geometriæ puta, similiumve artium) *τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον.* 1414, 20. *τοὺς ποιητὰς, τοὺς χοροὺς, τοὺς ἀγωνιστάς.* 331, 1. *ἀγωνιστὴς προῄρημαι μᾶλλον εἶναι τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων.* 1415, 27.

ἀγωνοθετεῖν] ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, instituere, curare, apparare, præsidere in iis, palmas et proponere et distribuere. *τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει.* 119, 13.

ἀγωνοθέτης] qui in certaminibus victoribus palmas dispensaret, ut in Liberalibus poetis et histrionibus: curabat item, ut a populo coronandorum nomina per præconem significarentur. *τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην.* 253, ult. 266, 1. et 267, 1.

ἀδεὴς, ἀδεὲς] quod metu vacat. *οὐ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀδεὲς ὑπολαμβάνω τῇ πόλει.* 207, 22.

ἄδεια] securitas, ab insultibus alienis, immunitas, impunitas, inviolabilitas, seu majestas, qua quis sacrosanctus est. *τῷ τῆς τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα.* 58, 16. nam histriones Bacchi ministri habebantur, eoque sacrosancti, ut tuto et sine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. *καὶ εἴ τι ἄλλο βούλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν παρασκευάσουσι.* 171, 7. *τοὺς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνουν λαβόντες ἄδειαν*, id est, *ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδεῶς φανερῶσαι.* 321. 10. *ἡ ἀπὸ τῶν Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν.* securi eramus a Theb. injuriis. 367, 12. *οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τιμήν τινα διδῷ.* 525, 2. *τὴν ἄδειαν*, (jus et spem atque fiduciam in publico libere commeandi sine metu accipiendæ contumeliæ) *ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν οὐσίαν παρέχουσι.* 582, 8. *εἰ οὕτω τοὺς νόμους θήσει, — μετ' ἀδείας* (id est *ἐπ' ἀδείᾳ*) *τοὺς πονηροὺς ἔσεσθαι.* 601, 13. *τὴν μὲν πόλιν ἑκάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι ἄδειαν τοῦ μή τι παθεῖν ἀηδές.* 709, 27. *τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικοῦσι δίδωσιν ἄδειαν* (scil. *τοῦ τοῦτο ποιεῖν*). 732, 12. *ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν.* quo fas erit ire, quo confugere, ut tuti ab horum contumeliis simus. 1342, 22.

ᾄδειν] *κατακλίνεσθαι καὶ τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον.* 402, 24. *ᾖδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας.* 1259, 20. *οἱ τῶν ᾀδομένων ποιηταί.* poetæ lyrici. 1391, 17.

ἀδελφὴ] ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε. 1024, 26. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος οὑμὸς ἔγημεν οὐχ ὁμοπατρίαν. 1304, ult.

ἀδελφὸς] ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθροὺς ἔχῃ τούτους. 1008, 2. πλὴν, ἐστὶ, νὴ Δί', ἐστὶν αὐτῷ ἀδελφὸς—ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος. 793, 21.

ἄδετος] liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι περιίωσιν. 753, 1.

ἀδεῶς καρποῦσθαι. 16, 18.

ἄδηλος] τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις. 196, 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. 378, 24. ἄδηλος χάρις. gratia, de qua certo non coustat conferenti, num ille, cui confertur, ejus sit memor futurus et parem relaturus. 416, 4. νόμους ἔθεσθε ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Schol. Herm. p. 88.

ἀδημονεῖν] animo dejecto, et quid agat, quidve loquatur, incertus et anxius esse. ἀδημονούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτε θελούσης (scil. ᾄδειν) οὔτε ἐπισταμένης. 402, 24.

ᾅδης] ἵνα ἐν ᾅδου τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον. 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου, μετὰ τούτων περιέρχεται. 786, 12. v. etiam tit. ᾅδης.

ἀδιάλλακτος ἐχθρός. inimicus, cum quo reditus in gratiam desperetur, aut negatus sit. 100, 13. 135, 12. 702, 11. εἴγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει. si vos sine remissione irascimini, atque veniæ et reconciliandæ gratiæ spem prorsus amputatis. 1472, 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου sincera τῆς ψυχῆς. 325, 14.

ἀδίδακτος] qui magister et disciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορός. 520, 13.

ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. quam facile non sit verbis exprimere. 219, pen.

ἀδικεῖν] οὐκέτι ταῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ. 33, 15. (οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ. citat Schol. Herm. p. 385. e Philippicis.) ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. redimere securitatem ab injuriis. 96, 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, (scil. ἠδικῆσθαι) τί τῷ ἀδικοῦντι προσήκει (scil. ποιεῖν). 147, 16. τοὺς ἀδικοῦντάς τινας χρὴ αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἐχθροὺς ἡγεῖσθαι. 196, 10. ἵνα ἢ ἑκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε. 212, 6. ἀδικεῖ τις ἑκών, ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 15. τί Δημοσθένης ἀδικεῖ, id est, τί ἐγὼ ἀδικῶ. 327, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι. 358, 23. οὐ τοίνυν, μὴ Λεύκων ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος etc 469, 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἤδη τισὶν ἠδικῆσθαι μείζω τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων. 983, 14. οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὡς, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη, τοὺς ἄλλους ἀξιώσειν πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν. 1463, 16. ἐπ' οὐδενὶ (id est ἐν οὐδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὑρήσετε ἐμὲ ἠδικηκότα. 1473, 9.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. etiamsi a nobis ad eum injuria quæpiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum injustarum habuero. 188, 19. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus, flagrantibus delictis. 229, 19. παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν. 305, 10. κοινὸν ἔμοιγε ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μόνον) τοῦτο πεπρᾶχθαι δοκεῖ. 548, 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat Schol. Hermog. p. 88.) ἀδικήματα τῶν νόμων, id est, περὶ τοὺς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges. 586, 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα. læsio in bonis accepta, diminutio fortunarum per injuriam oblata. 983, 15. ἐπειδὰν δέ κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται. appellationes scelerum, facinorum, in fraudem legum commissorum, quibus appellationibus utimur ad illa scelera designandum. 628, ult.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαί ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. 159, 22. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός. 264, 2. ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τιθέασι νόμους, id est, ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν. in fraudem reip., ut resp. ex eo detrimentum accipiat. 745, 2.

ἀδιοίκητον οὐδὲν ἦν. 709, 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. 50, 18.

ἀδόκιμος] sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτ' ἀδόκιμα. 781, 3.

ἀδολεσχεῖν garrire τηνάλλως. 73, 21. 1206, 16. οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν. 1462, 11.

ἀδόλως ποιουμένων ἡμῶν συμμαχίας. 209, 18. οὐδὲ ταῦτα ἁπλῶς, οὐδὲ ἀδόλως φανήσεται γεγραμμένα. 725, 25.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα. 12, 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστάναι. 151, 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι. dedecora paupertatis de me prædicant. 1315, 4.

ἄδοξος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155. 5. χωρίον ἄδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella. 247, 17. ἄδοξος ἀσφάλεια. 295, 16.

Ἀδράστεια] eadem quæ Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna ultrix. Ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὢν ἔγωγε προσκυνῶ. deprecans invidiam dicti, ne For-

tuam ultrix jactantiam meam castiget. 781, 8.

ἀδυναμία] defectus virium, penuria, cui negatum est pecunias imperatas derepente præstare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 20.

ἀδύνατον] excusatio legitima, cur quis muniis demandatis fungi minus potuerit. ἐὰν μή τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ὄν. 238, 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. quæ autem excusationes legitimæ sint atque probabiles, et rursus quæ minus, arbitrator prætor castrensis. 238, 12. πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multæ occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientis. 262, 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχειν ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines invalidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destituti simus. 1089, 9.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίων, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi. 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur.

ἀδωροδοκήτως. 310, 22.

ἀεικέλιος] turpis, fœdus adspectu et auditu. πραθέντες, δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες. 422, 21.

ἀειλογία] sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους. 341, 15. περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 26. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπρᾶχθαι. 1456, 17.

ἀειφυγία] θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ, exsilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι. 528, 7.

ἀηδὴς] molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀηδὴς ἐμοὶ καὶ τούτοις γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδέν. 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής. *stellete er sich baerbössig an* [*he behaved in a most atrocious manner*]. 1147, 12.

ἀηδία] malevolentia, simultas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεσχηκώς. 401, 18. μηδεμίαν περαιτέρω ἀηδίαν εἶναι. 1169, 17. b) importunitas, scævitas, orationis et morum, qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis fit. ἀπονοίᾳ ἀηδίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. 564, 12.

ἀηδῶς] v. sub ναυτιᾷν. ἀηδῶς τινὶ ἔχειν. succensere alicui, malevolo et infesto animo esse. 500, 15. λόγους, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἠκούετε. haud ægre, haud illibenter. 1442, 25.

ἀήθης] insuetus. ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινὸς εἰσί. 15, pen.

ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. 309, 16.

ἀθάνατος] μὴ γάρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, ut nulla fortuna rursus eas evertere possit. 42, 15. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἔχειν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et cædes aliunde oblata. nam a vestris injuriis ejusmodi oratorem securum esse, et per vos certe ipsi licere vel immortali esse. tam illum penes vos gratiosum esse. 142, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνθέσθαι αἰσχύνην. ita pacisci, ut ea pax æternum sit futurum reip. dedecus. 358, 16. θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἠξιωμένους ἀθανάτων. 1400, 19.

Ἀθηνᾶ] Minervæ ærarium, et quæstor, in cujus tutela id erat, sæpius commemoratur. v. tit. ἡ θεός. εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλθών. ibi jurandi ergo. 949, 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et inter se postulata remittebant, quibus satisfactum esset.

Ἀθήναζε et Ἀθήνηθεν. 882, 6.

Ἀθηναῖος] ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, ut civitate Attica donaretur. *Wollte er doch mit aller Gewalt ein Bürger zu Athen seyn. Nun hat er es. Nun sieht er, was das auf sich hat* [*He ardently desired to be a citizen of Athens. Now he has obtained it. Now he sees what it signifies*]. 1215, 11. τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι, civitate Athen. donari, οὕτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσαντο εἶναι. 1375, 3.

ἄθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένους καὶ δούλους μετέχοντας. 1408, 11.

ἀθλητὴς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat. 799, 16. dictio hæc a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685, 28.

ἄθλιος] miser. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi. 548, 12. b) sceleratus, improbus. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ἐμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην. 142, 18. οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος οὔτε ἄφρων ἦν. 395, 16.

ἀθλίως καὶ κακῶς πολεμεῖν. 276, 2.

ἀθλοθέτης] genus aliquod honoris, seu magistratus. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθι-

στῇ λειτουργεῖν, οἷον ἄρχων, βασιλεὺς, ἀθλοθέται. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, civesque designabat, qui choros ederent, etc. 997, 5.

ἆθλοι] ludi gymnici, a tota Græcia celebrari soliti. ἄθλων ἀπεχόμενον. 631, ult. ἄθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία. 1393, 2. ἆθλα] præmia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου. 41, 24.

ἀθροίζειν] πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθροίσαντα. 33, 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro πολλάκις) et, quoties, toties multum simul hauriat (hoc est ἀθρόα). 186, 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι. 496, 24. ὧν ἀθρόων δίκην τήμερον λαμβάνειν ἄξιον. quæ omnia, multa cum sint numero, simul unis pœnis vindicari par est. 614, 25.

ἀθυμεῖν] οὐκ ἀθυμητέον τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παροῦσι πράγμασι. 40, 11.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει. 15, 14.

ἀθῷος] τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθῴους καθιστᾶσιν. 31, 16. ἀθῷος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας. 316, 17. ἀθῷον ἐᾶσαι, impunem transmittere. 423, pen. ἀθῷον ἀφεῖναι, transmittere sine accusatione. 549, pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῷος ἀφίεται. ab hoc quidem judicio liber et absolutus discedit. 646, 13. ἀθῴους τοὺς κινδύνους ποιήσουσιν αὐτοῖς. innoxia discrimina. 1437, 9.

Αἰαντίδαι. 1399, 2.

Αἰγεῖδαι. 1397, 23.

αἴγειος] caprillus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς, ἢ τρεῖς. 934, 26.

αἰδεῖσθαι] revereri, pudore et reverentia alicujus duci. Sed in foro Attico est, aut, homicidæ ignoscere, veniam cædis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, seu qua alia causa motum, eumque pati domum ab exsilio redire; aut, placare peremti cognatos, ad ignoscendum eos permovere. ἐὰν ἑλών τις (scil. ἄλλον τινὰ) ἑκουσίου φόνου, μετὰ ταῦτα αἰδέσηται, commiseratione ejus ductus ignoscat, καὶ ἀφῇ, ab eoque in jure persequendo desistat. 983, 19. ἐὰν μὲν αἰδέσασθαι δέῃ—πάντας, scil. αἰδεῖσθαι, omnes ignoscere, (h. e. lex edicit, ut consanguinei omnes in condonandum et ignoscendum homicidæ consentiant) ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν, aut si quis obstet, vel unus, ut intercedentis pertinacia potior sit, reditque in patriam excludat cædis reum. 1069, 2. ἕως ἂν αἰδέσηταί τινα τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος. ad commiserationem permoverit, ut patiatur exsulem in patriam redire. 644, 1. μήπω τῶν ἐκβαλόντων ᾐδεσμένων. 645, ult.

αἴδεσις] indulgentia, conniventia, commiseratio. αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν. 528, 8.

ἀΐδης, idem qui ᾅδης. ἀλλ' ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆν. 322, 11.

ἀΐδιος] μήτ' ἀϊδίους τοῖς ἀτυχήσασι τὰς συμφορὰς καθιστάναι. 1480, 20.

αἰκίας δίκη, actio erat in eum, qui in conflictu manuum primus intulisset verbera, et νόμος αἰκίας, caput illud juris Attici, quo capite his de actionibus constituebatur. 525, 14. causas has judicabant XL. viri. 976, 11. αἰκίας judicium est, ὁπότερος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων. 1141, 7. 1151, 14. αἰκίας δίκην ταυτηνὶ ἔλαχον αὐτῷ. 1256, 5. erat hæc minor actio, quam γραφὴ ὕβρεως· nam hæc erat publica, illa privata. αἰκίαν τινὶ ἐγκαλεῖν. 976, 6. αἰκία proprie est, cum homo redditur ἀεικὴς fœdus adspectu, cum oris et vultus notæ plagis ita commiscentur, ut homo fiat ignorabilis.

αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. evastare, ἀεικῆ reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia. 1075, 11.

αἰκισμὸς] deturpatio corporis, quæ fit plagis. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη. 102, 20.

αἷμα] θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου, μεταδοῦναί τινι. 421, 10. ἐφ' αἵματι φεύγειν. causam capitis dicere ob crimen cædis commissæ. 548, ult.

αἱμασιὰ] maceria villæ circumducta. περιῳκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην. 1274, pen. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo quod maceriam ulterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, ut partem hujus carpat. 1278, 3. προαγαγόντες τὴν αἱμ. 1279, 13. et 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἱμ. ἀπροσδοκήτως. 1280, 9.

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε. 184, ult. γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἴνιγμα. perplexa, ut expedire se nequiret. 446, 13.

αἴρειν] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι. 58, 6. 178, ult. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297, 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι. 1395, 13. αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, oratione rem exaggero, καὶ φοβερὸν ποιῶ, 537, 13. ἄρασθαι ἔχθραν. suscipere simultatem cum aliquo. 558, 9. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

αἱρεῖν] proprie de venatore feram consectante et capiente, hinc translate de accusatore reum peragente et condemnante. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν. 226, 17. in medio significat, aut velle simpliciter, aut malle, aut designare. a) decernere, secum constituere, sibi proponere, velle. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλῶν, καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν

ᾑρημένοις, εὖνοι γένοιντ' ἄν. 195, ult. ἀλλ' ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν ἐνῆν, εἱλόμην. 292, 23. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται. 407, 19. nisi ibi μᾶλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι subaudiatur. b) malle, præhabere aliud alii, deligere, optare. ἀντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων ἑλέσθαι νομίζω. 9, 1. et 1420, 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἑλοίμην (subaudi μᾶλλον,) ἢ — 24, 17. ἕλοιτ' ἄν τις οὐχ ἧττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου. 156, 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἱρεῖσθαι. 200, 4. πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο. 268, 25. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης. 295, 17. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην. 332, 5. οὐδ' ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς Θηβαίων νομίσας, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ' ὑμῶν. 383, 1. c) designare honori alicui gerendo. αἱρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον. 249, 20. σιτώνην αἱρούμενος (ὁ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν. 310, 2. αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curandas funeris necessitates. 321, 24. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ᾑρημένοι σύνδικοι. 689, 6. αἱρεῖσθαι pro προαιρεῖσθαι. τῶν τὴν δόξαν τοῦ σοφιστεύειν ἑλομένων. qui sibi delegerunt. 1415, pen. Num αἱρεῖσθαι πόλεμον pro ἀναιρεῖσθαι usurpavit Dem. 161, 6.

αἵρεσις] optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, voluntatis propensio. ἣν μὲν ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν (pro προαίρεσιν) εἴχετε. 283, 13. τὴν αἵρεσιν τῶν ἐθελησάντων καλῶς ἀποθνήσκειν. 1400, 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diversas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cujusque ingenio. 1417, 6. ὥστ' ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι. 9, 9. 16, 14. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη. 24, 15. οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν. 42. 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem. 283, 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἐστὶν ἀκοῦσαι. 626, 17. λαβὼν αἵρεσιν. 947, 20.

αἱρετώτερος. 1488, 6.

αἶσα] sors, fatum, placitum, jussum. κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται Αἶσαν. 421, 25.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφότερα οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. 134, 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. 157, 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum fuisse, quam semetipsos. 241, 10. ὥστε μηδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν. ut Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. 354, 21. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν. 344, 4.

αἴσθησις] ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω κἀν ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, non statim in unaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati præbet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. 133, 12. τοὺς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἴσθησιν. 362, 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ' ἐκείνου αἴσθησιν πρὸς ἑκάτερα ὑπάρχειν. ministris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus ejus sit, qui inimicus, qui amicitia ejus dignus, indignusve. 411, 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἴσθησιν δηλοῦν. sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis judicandum sit. 1417, 5.

αἰσχροκέρδεια. 611, 15.

αἰσχροκερδὴς] turpis lucri avidus. ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδής ἐστιν ὁ τρόπος αὐτοῦ. 1204, 24.

αἰσχρορρημοσύνη] fœditas, spurcities orationis. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῷ διηγεῖσθαι τοιαῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. 1489, 8.

αἰσχρὸς] ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων. 18, 13. αἰσχρῶν ᾀσμάτων ποιηταί. 23, 21. αἰσχρὸν ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι. 128, 15. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν. 189, 4. σύνεσις, ᾗ τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ διαγινώσκεται. 269, 24. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.

αἰσχρῶς] εἰ ἄρα δεῖ παύσασθαι ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας. 220, 10. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, ult.

αἰσχύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην Φιλίππῳ ἐμβαλεῖν. 52, 9. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες. 157, 7. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, (scil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 11. οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire. 426, 19. οὐδὲ τὴν γῆν (scil. ᾐσχύνοντο) πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἕστασαν. Ibid. 20. οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις. Ibid. 21. αἰσχύνομαι ὅμως ὑμᾶς, λέγειν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reverentia, ut in illam (vel de illa) dicere turpius,

aut iniquius aliquid haud audeam. 1022, 23. τοῦτον οὐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ὑμῶν ψέγειν. 1022, 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι. 1264, 8. ὦ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε. 1483, 25. οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι. 1486, 12.

αἰσχύνη] modo est dedecus, turpitudo, modo fuga dedecoris, reverentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσι. 17, 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην. 43, 6. et 102, 17. αἰσχύνην ὀφλισκάνειν. 18, pen. et προσοφλισκάνειν. 93, 3. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης. 30, 24. αἰσχύνη συμβᾶσα τῇ πόλει. 254, 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν. 272, 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην. 358, 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἔπεμψε Φιλίππῳ. stupri ergo, dehonestandum. 413, 26. πῶς οὐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνην ἔξετε. qui fiat, ut male ne audiatis, ut infamia ne laboretis. 481, 27. αἰσχύνη λέγειν. pudet dicere. 689, 24. τοιαῦτα ποιοῦντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνην ἔχει καὶ λέγειν. 1262, 11. αἰσχύνην οὐ παριστᾶσιν. verecundiam, reverentiam non incutiunt. 1396, 22. αἰσχύνη τῶν μετὰ ταῦτα ὀνειδῶν. 1397, 7.

αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam navigia ædificandi. 219, 11. μὴ μετάσχοιεν ἂν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε. 255, 15. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι. 283, 20. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαῤῥήδην οὐκ ἐῶντος μὴ ποιησαμένῃ τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις τὴν δωρεὰν αἰτεῖν. 595, 20. ὅπου δὲ αἰτεῖν οὐκ ἐᾷ, πῶς οὐ σφόδρα γε δοῦναι κωλύει; 596, 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον κελεύει ὁ νόμος. 692, 18. b) mutuo petere, et accipere. παῖδα διάκονον ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ᾐτημένην. 1155, 6. στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρᾶς δύο αἰτήσασθαι. 1191, 1.

αἰτία] αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος. 152, 6. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας. 230, 5. ἁπάσαις ἅμα αἰτίαις καὶ βλασφημίαις τούτου κεχρημένου. 237, 1. αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ ψευδῆ. 275, 4. et 21. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες. 323, pen. ἐκδέχεσθαι. culpam, vel crimen in se suscipere. 352, 25. πάμπολυ λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστί. 600, 4. vbi docetur, qui ista duo inter se differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commisisse aliquid, ob quod speciosa criminatione postulari possit ad dandum supplicium. 998, 8. αἰτία interdum est quicquid aliqua de re utramvis in partem prædicatur. τὴν ἑτέραν αἰτίαν ἔχον ἕκαστον δοκιμάζεται. res, de qua controversia agitari possit, utrius partis sit, melioris, an sequioris, scrutinio subjicitur: κἂν μὲν τὴν ἄδικον (scil. αἰτίαν ἔχον) φανῇ, πονηρὸν κρίνεται, et ejusmodi quidem si sit ea res, ut affirmari possit, iniquum esse facinus, malis et turpibus in rebus habetur, ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (scil. αἰτίαν ἔχον φανῇ) χρηστὸν καὶ καλὸν, sin autem constet, affirmari licere, eam jure factam esse, tum vero salutaris et præclara esse existimatur. 645, 7. τῷ ἐπενεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis insimulavit. 692. 13. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις (scil. ὄντας) ὀργῇ. 1470, 25. 1471, 7. τῆς ἀνελέγκτου (vel potius ἀνεξελέγκτου) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες. 1467, 17.

αἰτιᾶσθαι] αἰτιᾶταί με οὐδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τοῦ πολέμου. 250, 23. αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων. 292, 4. ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις. quarum culpam facile in paupertatem conferas. 314, 20. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντο ἐμέ. 548, 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα οὐκ ἔστι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν. 1404, 23. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα τοῦ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν. 1441, 1.

αἴτιος] a quo res profecta est, qui in culpa est. οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. 14, 1. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίγνεται. 195, 3. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. 298, 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὕρῃ. 376, 26. αὐτοὺς τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι. 1465, 15. αἰτιώτερος] τοῦ δημοκρατουμένην καὶ ἐλευθέραν εἶναι, ὡς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιώτερόν ἐστι, οὐδ' ἂν ἕνα εἰπεῖν οἴομαι. 701. 11. αἰτιώτεροι ὑμῶν οὐδένες εἰσί. 1234, 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τοῦ μὴ πάντας αὐτοὺς λιμῷ ἀποθανεῖν. 469, 25. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη. 521, 1. τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν πάντων οὗτος αἰτιώτατός ἐστι. 670, 17. αἰτιωτάτου μετὰ τοὺς θεοὺς ὄντος τῆς καθόδου τῷ δήμῳ. 742, 26. 1230, 17.

αἰχμάλωτος] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων. 107, 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν (Alexander aliquis, rex Macedoniæ) εἰς Δελφούς. 164, 21. αἰχμάλωτα [subaudi σώματα). 384, 12. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρο ἤγαγε. 480, 10. αἰχμάλωτον οὖσαν τρυφᾶν. 402, pen.

αἰωρεῖν] τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν. sublimes gerens. 313, 26.

Ἀκαδημία. 736, 6.

ἀκαθαρσία] impuritas, spurcities animi, scelerositas, facinorositas. τοῦτο γὰρ, τοῦτ' οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. 553, 12.

ἀκάθαρτος] καὶ τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὑτοσί. 403, 14. ἀκάθαρτος καὶ μιαρός. 980, 20.

ἀκαιρία] cum quis aut imparatus, aut districtus est, ut vacare rei præsenti, aut sufficere omnibus nequeat. *τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας.* quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere opportunissimum. 16, 4. *ἐὰν δ' ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδητε.* existimantes nunc illis nil opus esse. 169, 15.

ἄκαιρον μῆκος ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ. 1409, 20. *ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥᾳθυμίας.* 241, 7.

ἀκακία] ingenii simplicitas, vitæ innocentia. *διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ.* 1372, 23. *ἀκακία τοῦ τρόπου.* 1373, 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui moris hominem. 1153, 10. *εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας.* 1164, 13.

ἀκάκως] pro more hominum simplicium, innocentium, nullam fraudem designantium, sed bona fide agentium. *ὁ δὲ ῥᾳδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται.* 1154, 18. *ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ὡμολόγησεν.* 1162, 2.

Ἀκαμαντίδαι. 1398, 9.

ἀκαρῆ] *ἀποκρίνεταί μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ*, ne hilum quidem, *μοι δανείσοι.* 1223, pen.

ἀκαριαῖος πλοῦς. trajectus brevissimus, citissime conficiendus. 1292, 2.

ἀκαταλλάκτως πολεμεῖν. sublata spe omni gratiæ reconciliandæ. 153, 17.

ἀκατάστατον, nunquam consistens, neque conquiescens, *ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα.* 383, 7.

ἀκέραιος] salvus, illæsus, intemeratus. *φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκίας ἀκεραίου.* 17, 13. *ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες* (scil. *τὴν πατρῴαν οὐσίαν*). 1087, 24.

ἀκήρυκτος πόλεμος. 314, 16.

ἀκινάκης Μαρδονίου. 741, 6.

ἀκίνδυνος] *ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος.* 150, 9. *οὐδ' ἀκίνδυνα ἑώρων.* 258, 16. *ἀκινδύνου σοι τοῦ ἀγῶνος γεγενημένου.* 501, 8.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ διαιτητῇ μαρτυροῦσιν, ὅ, τι ἂν βούλωνται. 913, 7. *ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἴκοι.* 14, 14.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν (id est *θεωρούμενα μένει ἀκίνητα*). 1406, 3.

accusativus pendens, seu absolutus. *τοὺς δὲ τοιούτους συκοφάντας, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖν;* pro *ποῖ δὲ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιούτων συκοφαντῶν.* 1342, 21.

ἀκμὴ] *ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν· ὥστ' οὐκέτ' ἐγχωρεῖ* (scil. *τοῦτο ποιεῖν*). in nervum erupit res, venit in extremum discrimen. 52, 7.

ἀκοὴ] fama. *ἀκοῇ ἴστε.* 597, 12. *ἀκοὴν μαρτυρεῖν*] testari in judicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando acceperit. *ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν ἐῶν ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα.* quæ lex permittit testi, vt ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex vetat, adhuc superstite in vivis patre, filium de ejus rebus gestis testari. 1097, 3. *ἀκοὴν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ* (*μόνον*) *τεθνεῶτος.* 1130, 26. 1131, 11. *ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τὰ ψευδῆ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον.* 1131, 8. *ἀκοὴν* (testimonium non ex sua, sed aliena fide) *μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα.* 1300, 14. *οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐδ' ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι.* 1300, 16. *προσῆκε δήπουθεν εἰδότας*, certo gnaros et cognitam habentes eam ex sua cujusque conscientia, *αὐτὴν πολλοὺς, ἥπερ ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν*, non referre rumores de ea vulgares. 1309, 3.

ἀκολασία] *ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν* (nisi potius *ἀκολαστίαν* est). 1362, 12.

ἀκολουθεῖν] pone incedere, sequi, item comitari, prosequi, item se accommodare, inservire. *ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ*, milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. *οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων.* 51, 14. *εἰ ἄρα δεῖ ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας.* 220, 11. *ἀκολουθεῖν* (mecum ire) *πρὸς τοὺς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλήν.* 1150, 11. *ἀκολουθεῖν οὐκ ἤθελον εἰς τὴν βουλήν.* 1254, 18. *ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν.* me comitari ad mensam nummularii. 1154, 27. b) incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. *ἀκ. ἐπὶ τὸ μνῆμα.* 308, 3. 1071, 22. *τοὺς ἔξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας.* 1392, vlt. *ταῖς ὀξύτησι καὶ καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκ.* 730, 18. *τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχουσι καιροῖς.* 805, 25. *μετά τινος*] *ἀκ. μεθ' ἑαυτοῦ γράψας τοὺς ἕνδεκα.* secum ire XI. viros. 608, 14. *μετὰ Σωτάδου τοῦ Κρητός.* circumcursitans cum Sotade, quaqua is iret, eum comitans. 1382, 8.

ἀκόλουθος] substantive acceptum, est minister honestior, pedissequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque invidiæ. *ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς* (ipse solus cum sit) *ἔχων, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ.* 565, pen. *τρεῖς παῖδας ἀκολούθους ἐπριάμην.* 958, 15. *τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδοῦναι εἰς βάσανον.* 1120, 3. b) adjective, conveniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum. et construitur alias cum genitivo, alias cum dativo. *οἰκίας οὕτω*

μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθους. populares, nihil habentes præcipuum, populi sortem excedens. 174, 27. τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ οὐκ ἀκόλουθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε. 176, 6. ἐξελθόντι δ᾽ ἐκ παίδων τἀκόλουθα τούτοις πράττειν. 312, 25. νόμον αὐτῷ (alii legi vetustiori) ἀκόλουθον τεθεικέναι. 745, 11. ἐφαίνετ᾽ ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quae illa in tribu solerent usurpari. 1001, 26. εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι. 1134, 3. 1178, 17. πάντα τἀκόλουθα τῇ ποίμνῃ. omnia, cum grege ovium connexa, eoque pertinentia. 1155, 4. οὔτε τῆς μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλουθον. 1477, 1.

ἀκολούθως τοῖς νόμοις. 1100, 14.

ἀκονᾶν] acuere, h. e. irritare, exacerbare, efferare. οὐδ᾽ ἐφ᾽ ἑαυτὴν ἀκονῶν τὴν πόλιν. 1469, 26. τί τοῦτον ἀκονᾷς, ὦ μάταιε. quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera. 784, 10.

ἀκονιτὶ] nulla cum molestia, nullo certamine, sine pulvere et sudore. 200, 2. ἀκονιτὶ προΐεσθαι. 295, 7. ἀκ. πάνθ᾽ ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιήσεται. 365, 17.

ἀκοσμεῖν. 1226, 12.

ἀκούειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω. 169, pen. 170, 4. (ἅμα ἀκούειν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καὶ — citat Schol. Hermog. p. 97.) φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κακηγοριῶν ἡδέως ἀκούειν. 226, 21. ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου. 227, 12. ἀκ. ἀσμένως. 237, 15. οὐδὲ φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν. 240, 12. ἀκούεις Αἰσχίνη. 263, ult. τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν. 332, 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν. 450, 10. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. τῷ μὲν ἀκοῦσαι, ad literam quidem, verbo tenus, specie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ, reapse autem. 623, 26. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. 797, 3. ἃ δὲ μηδ᾽ ἀκούειν πᾶσιν οἷόν τε, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβές ἐστι. 1370, 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν ἐλπίς ἐστι τὰ πράγματα γενέσθαι βελτίω, τοῦτο χρὴ πράττειν, id est, μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τὰς συμβουλάς. 1446, 25. δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἐστὲ ἀκούειν ὅ, τι ἂν τις καθ᾽ ὑμῶν λέγῃ. 1453, pen. μὴ θέλουσιν ἀκούειν οὐκ ἔνι δήπου μαθεῖν. 1454, 21. σιωπῶντας ἀκούειν. 1462, 8. ἀκοῦσαι μὴ πρὸς φιλονεικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον. 1474, 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioso. νῦν κόλακες, καὶ θεοῖς ἐχθροί, καὶ πάντα (scil. ὀνείδη, vel αἰσχρὰ) ἀκούουσι. prohibere non possunt, quominus audiant probra nulla non sibi ingesta. 241, 13. κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι. ignominiosa appellatione se læsum ait. 442, 13. οὐδένας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (scil. vitia et dedecora) οὕτως ἀκοῦσαι (æquo animo) νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (scil, ὑμῖν, ἀκούετε) κακῶς ἀκούοντες. 1453, 25.

ἀκούσιος] ἀκουσίων φόνων δικαστήριον τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ. 643, 20. 983, 15.

ἀκρασία] τὴν καθ᾽ ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου. 23, 12.

ἀκριβὴς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque solerter exsequentia judicia. 79, 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεστάτην γενέσθαι. 101, 15. ἀλλ᾽ οὐ τιθέναι ταῦτα παρ᾽ ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδὲ, ἣν προσῆκεν, ὀργήν. 273, 18. οὐκ ἤθελεν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς καταφεύγειν. noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, unde tota veritas in lucem erat proditura. 874, 8.

ἀκριβολογεῖσθαι] πάνθ᾽ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 282, 5. τότ᾽ ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου. 307, 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσησθε. nimis ad vivum ne resecate. 398, 21. ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ. 669, 1.

ἀκριβῶς] diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. ἀκριβῶς σκοπεῖν. 15, 9. εἰ δὲ πταίσει τις, τότ᾽ ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα. 155, 26. θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκριβῶς ἴσμεν. si tam probe cognita istæc atque perspecta habemus, ut nihil sit, quamvis minutum, quod nos effugiat. 1186, 6. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. qui victum misere et minutim comparcendo conquisivisset. 1362, 10. ἀκριβῶς διεξιέναι δυσχερὲς κρίνω. 1476, 10. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς ἀκριβῶς: cum pulvisculo, ut nihil quicquam numulorum intervertere suam in rem posset. 740, ult.

ἄκριτος ἔρις καὶ ταραχή. 231, 8. lis, rixa, contentio, κρίσει carens, h. e. diremtione, disceptatione, ubi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat.

ἀκρίτως] sine formula juris legitima, non dicta, non audita causa. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους. 212, 22.

ἀκροᾶσθαι] ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι. 151, 15. ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. 226, 8.

ἀκροατὴς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ. 227, 24. ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ᾽ ὑμῶν ὑμῖν. æquo fertis animo, et gaudetis adeo,

audientes vos ab his in concione liberrime objurgari et probris proscindi. 1434, ult. *ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι.* 1454. 7.

ἀκρόδρυα] arbores hortenses. *φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα.* 1251, 22.

ἀκρόπολις] arx Athenis, ubi thesaurus erat, et tabularium publicum. *πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον.* 35, 6. *γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν.* 121, 22. *ὅλης* (vel, ut Minucianus refert, *πάσης*) *οὔσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς.* 428, 13. *μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι.* nec ærariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribebantur in arce asservari solitis. 1327, 25. *οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί.* scripti pro ærariis. 1337, 24. b) arces aliorum oppidorum. *βαρβάροις καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται.* 194, 27. *οὐ τόπων, οὐδ' ὁπλιτῶν, οὐδ' ἀκροπόλεων κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει.* 398, 27.

ἄκρος ἀγωνιστής. perfectus in arte. 1414, 18. *τριταγωνιστὴς ἄκρος.* 270, 11.

ἀκρωτήρια] artus, extremæ quæque e trunco prominentes partes. *οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης περικόψαντες.* caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriæ aureæ in arce, in templo Minervæ, dedicatæ. 738, 14.

ἀκρωτηριάζεσθαι] *ἠκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας.* qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, ut si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet. 324, 22.

ἄκυρος] invalidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. *ἐπιδείξητε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν.* monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse. 437, 26. *ἄκυρα προστιμημάτων δικαστήρια.* quibus jus et fas non est mulctas irrogare. 700, 16. 732, 10. *ἄκυρος δωρεά.* incertum, instabile donum. 467, 28. *ἄκυρον ψήφισμα.* 651, 27.

ἄκων] *ἐξήμαρτέ τις ἄκων, συγγνώμη τούτῳ ἀντὶ τῆς τιμωρίας.* 317, 17. 716, 7. *οὐχ ἑκὼν, ἀλλ', ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων.* 1167, 16.

ἀλαβαστροθήκη] *σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα.* 415, 4.

ἀλᾶσθαι] vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. *πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται.* 440, 20.

ἀλάστωρ] *ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες.* 324, 21. *βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν.* 438, pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας. 270, 4. *σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς Θηβαίων ἀτυχήμασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ.* 239, 26. *ἀλγεῖν τοῖς αἰσχροῖς λόγοις καὶ ὀνείδεσιν.* 798, 5. *αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες.* 1489, 8.

ἄλγημα] *πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα.* 1260, 20.

ἀλειτούργητος] immunis, jure vacationis a muniis sumtuosis et onerosis fruens. *ἀλειτουργήτοις πασῶν προστακτῶν λειτουργιῶν.* 256, 10.

ἀλεκτρυὼν] *ᾖδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος.* 1259, 20.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις. 727, 24.

ἄλευρα] *ἀλεύρων* (*βρεχθῆναι*) *ὡς ἡμιμέδιμνον.* 1278, 23.

ἀλήθεια] *πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι.* 232, 4. *τούτων τοίνυν οὕτως ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων.* 232, 16. *πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας.* 281, 2. *τῆς ἀληθείας ἡττώμενος.* 317, 10. *ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ.* 366, 21. *οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστήν.* 873, 19. b) *αἱ ἀλήθειαι* in numero plur. Demosthenes usurpare amat, ut 875, 7. 1041, 9. 1081, 13. 1151, 6. 1154, 10. 1201, 8.

ἀληθὴς] *τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι.* 21, 7. *τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτεσθαι.* 279, 21. *μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς.* 303, 9. *ἀποδόσθαι χρημάτων τἀληθῆ.* 349, 24. *τἀληθὲς ἰσχυρόν ἐστι.* 406, 1.

ἀληθινὸς φίλος. 113, 27. 1248, 22. 1249, 1. 1250, 7.

ἀληθῶς] *τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων.* 269, ult.

Ἁλία dorice idem, quod *Ἡλιαία*, seu *ἐκκλησία*, concio. 255, 21.

ἀλίμενον χωρίον. locus importuosus. 1213, 20.

ἀλιτήριος] furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. *κοινὸν ἀλιτήριον ἁπάντων τῶν ἀπολωλότων.* 280, 26. 402, 27. 411, 26.

ἀλλὰ tam objectionem, quam responsionem ejus incipit. 739, 24. cum inseqq. usurpatur loco *δὲ* pone præmissum *μέν*. *ἀλλ' ἐπὶ* pro *ἐπὶ δέ*. 597, 25. in argumentatione. *ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε.* citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. *ἀλλὰ μὴν*, *porro, deinceps*. 15, 25. 734, 15. *quin etiam*. 1092, 9. *ἀλλὰ νῦν γε*, sic breviter et abrupte dictum, pro integro *εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε δή.* si non citius, at nunc certe, cum adhuc oportunum est. 37, 18. *ἀλλὰ* pro *ἤ*. *μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Ν. φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον*, id est, *ἢ Ἀρ.* 554, 15. *saltim, tamen*. *τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ.* si nihil aliud, aut, ut reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adjutores, eo, quod—733, 26. redundare videtur ante *ἢ* et *οὐδὲ*, ut in illo *ἀλλ' οὐδοτιοῦν.* 771, 11. *ὧν οὗτος πρὸς*

ἀλύσει μονονοὺ σιδηρᾷ δεδεμένος. arctissimis vinculis constrictus. 778, 20.
ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρων. 188, 13. τὸ προΐεσθαι καθ' ἑκάστην ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές. 13, 9. δύο πάντων ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῇ πόλει. 1444, 14. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. haud expedire reip. gerendæ se tradere. 1481, ult.
ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς. 1402, 12.
ἄλφιτα] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. 918, 11. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ᾠδείῳ. 918, 8.
Ἀλῷα] festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus comportatis in aream, ubi primitias ipsis consecrabant. 1385, 2.
ἁλῶναι] criminis convictus ejusque reus a judicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsum sit. τὸν πεφευγότα, accusatum, ἐπ' αἰτίᾳ φόνου, καὶ ἑαλωκότα, condemnatum tametsi absentem, ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ καὶ σωθῇ. 632, 12. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω. 408, 10. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδ' οὐκ ἂν ἔγραψας. 653, 21.
ἅλως] area triturando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἅλῳ αὐτόθι, μικροῦ πλέθρου ἑκατέρα. 1040, 23.
ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διέτες. ubi primum, simulac, in pubertate exegerit biennium. 1135, 4. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν εὐτυχεῖν, — τοῦ δὲ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 5.
ἅμαξα] ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13.
ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.
ἁμαρτάνειν] deliberato consilio sciens et prudens peccare. 297, 7. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297, 9. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν. 322, 16. et 19. οὐδεὶς οὐδ' ἂν ἁμαρτὼν ἄλλον εὖ οἶδα, ὅτι φήσειεν ἄν. ne si lingua quidem ei a proposito aberret, ut alium pro alio, quem voluisset, nominet. 405, 14. παρ' ὧν ἁπάντων καλῶν κἀγαθῶν ἔτυχον, τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμέ. 1473, 3.
ἁμάρτημα] πᾶσι πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. 1478, 7. οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων οὐδ' ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων. 131, 4. ἃ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 309, 1. ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτήματα. suscipere, sibi pati imputari aliorum peccata. 352, 19.
ἀμάρτυρος ἀγών. 378, 6. ἀμάρτυρα. nemine coram acta. 502, 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις. 875, 4.
ἀμαρτύρως. 869, 22.
ἀμαυροῦν] ὕβριν ἀμαυροῖ. 423, 1.
ἄμαχος] invictus, indomitus, adversus quem arma tolli, bellum geri nequit. 19, 16.
ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἑαυτούς. 458, ult.
ἀμείνων] ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. formula ab initiandis pronuntianda. 313, 19. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. 1072, 15.
ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως. 12, 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἄν, ἡ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et segnities in illis criminibus puniendis. 1382, 20. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσηνπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων τῆς ἀμελείας. 1440, 6. τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν. 112, 3.
ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων. 120, 27. ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν εὐθέως ποιεῖ. 133, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας. 133, 20. ἧς μὲν οἴκοθεν ἧκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι. 303, 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων. 41, 26.
ἀμελὴς] passive. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ, id est, ἀμελούμενα. cernentes remp. supine, per socordiam et contemtum, tractari. 1211, 7.
ἄμεμπτος] οὐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε. 300, 17.
ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα. excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut, insolentia hominis erat intolerabilis et jam coerceri non poterat amplius. 658, 18. εἰ γὰρ ἁπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὅ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι. 1392, 16.
ἄμικτος] non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conversari dedignantur, aut quo familiariter uti salva honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἄνθρωπος. 786, 10. μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον. 788, 10.
ἅμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 490, 1.
ἀμὶς] vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουν. 1257, 17.
ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν. gratuito. 731, 19.
ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι. exercitus dissolveretur, quod stipendia dari nequirent. 1188, 6.
ἀμίσθωτον ἐποίουν τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες. substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede. 865, 20.
ἄμμιγα (id est ἀναμὶξ) πάντας. omnino omnes, nullo sexus, aut ætatum, discrimine. 531, 5.
ἀμμορία] immortalitas. 86, 23. illa condi-

tio, quæ μόρῳ, necessitate fatali occidendi, pereundi, caret, pro ἀμοιρίᾳ.

ἀμνημονεῖν] οὐδ᾽ ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους, οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις. 69, 3. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἀμνημονῆσαι. 81, 8. 1399, 6. ingratus, immemor esse. 320, 24.

ἄμοιρος] ἅπας λόγος μάταιος πράξεων ἄμοιρος γενόμενος. 158, 16. ἄμοιρον μηδενὸς τῶν ἐνδόξων γενέσθαι. 1413, 4.

ἀμυδρὸς] ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσι τὰ γεγραμμένα. 1370, pen.

ἀμύθητος] ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε. 49, pen. ἀμύθητα κακὰ καὶ πράγματά μοι παρέχων. 520, 20.

ἀμύνεσθαι] alias defendere, a se profligare, alias ulcisci, pœnas injuriarum repetere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα ἡμῖν. 91, 25. ἠμύνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη. 123, 10. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 25. τοὺς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγεῖς οὐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ὑμᾶς δεῖ ἄγειν. 539, 11. βούλομαι ὑμᾶς πρότερον ὀφθῆναι ἀμυνομένους τοὺς ἐχθροὺς, ἢ κρίνοντας τοὺς πολίτας. 1432, 19.

ἀμυχὴ] ἀμυχὰς, vibices, sugillationes. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη. 1157, 5.

Ἀμφικτυονία] collegium Amphictyonum, vel jus et dignitas in illo collegio sedendi. ὅτι κωλύομεν αὐτὸν τῆς Ἀμφικτυονίας κοινωνεῖν. 62, 1. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκώς. 153, 14.

Ἀμφικτυονικὸς] Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι. 331, ult. Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν ἀπεσχημένον. 632, 1. ἀπέκλεισε τῶν Ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν. 632, 27.

Ἀμφικτυὼν] τοὺς συνεληλυθότας νῦν τούτους καὶ φάσκοντας Ἀμφικτύονας εἶναι. 60, 21.

ἀμφὶς] μὴ στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ἔριν. 322, 13.

ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari, super re, quam cum alter suam aiat esse, tu tibi arroges; repugnare. ὑμῶν τῶν εἰθισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων. 165, 11. τοῦ σίτου τοῦ ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν. 884, 26. τῆς ἀρχῆς ἠμφισβήτει, ἐφ᾽ ἣν ὑμεῖς ἐμὲ ἐπεχειροτονήσατε. 1000, 3. καὶ τῶν ὑμετέρων ἀμφισβητοῦσι. 1254, pen. τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ ἀδελφή. 1255, 8. b) tricari, argutari, cavillari. ἀμφισβητεῖς πρὸς ἓν ῥῆμα ἐν τῇ συγγραφῇ. 917, 1. c) aut aiendo, aut infitiando, aliquid contendere, contradicere. οὔτ᾽ ἠμφισβήτησε μὴ ἔχειν. asseveravit se non habere. 818, 10. ἀμφισβητῇ, ὡς πάντα πεποίηκε τὰ συγκείμενα. 908, 6. εἰ ἄρα ἠμφισβήτει μὴ τἀληθῆ λέγειν ἐμέ. 347, 7. ἵνα μηδὲ καταλειφθῆναι ἀμφισβήτησις. 820, 26. ἀμφισβήτησιν οὗτος μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητάς. 899, 11.

ἀμφισβητήσιμον] ὑμῶν τὴν χώραν κατεσκεύακεν. 87, 13. ἀμφισβητησίμου οὐκέτ᾽ ὄντος τοῦ πράγματος. 702, 21.

ἀμφισβήτησις] οὐκέτι καταλείπεται τὸ μὴ (subaudi δεῖν) ταῦτα ποιεῖν, ἃ ὥσπερ ἄν τις αὐτὸς ἔκρινεν εἶναι πρότερον. 498, 11. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῆς ἀρχῆς ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. partes omnes inter se litigantes. 1173, 19. περὶ μὲν οὖν ἐστί τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα—citat Hermog. p. 342. ex or. pro Corona.

ἀμφιτιθέναι] Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτιθῆσι πέδας. 422, ult.

ἀμφορεὺς] ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητούντων. 1052, 20.

ἀμφορίσκοι δύο. 617, 19.

ἀμφοτερόπλους] ἐδάνεισα Φορμίωνι τούτῳ εἴκοσι μνᾶς ἀμφοτερόπλουν εἰς τὸν Πόντον. ea lege, ut pro illis viginti minis quas hic emisset merces, ubi in Ponto vendidisset, e venditarum mercium pretio merces ibi alias, e. c. frumentum emeret, quas huc Athenas referret, iisque hic venditis mihi æs a me creditum cum fœnore constituto renumeraret. 908, 20. et alibi sæpissime. ideo sic dicitur hoc æs, quod in mercibus ad ambos portus pervehendum esset, tam illum, quo destinaretur, e. c. Pontum, tam unde exisset, e. c. Athenas, neque prius solvendi necessitas erat, quam eum in portum, unde exisset, navis rediisset. 1284, 19.

ἀμφῶ] ἀμφοῖν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι. 226, 8.

ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 799, ult. ὡς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες. 1372, 7. εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ire, coire in concionem, ut contra illinc domum redire καταβαίνειν dicebatur. 772, 8. 775, 24. 1422. 11. 1427, 20. vid. Aristoph. Equ. v. 149. et quæ de formulis ἀνάγειν θυσίαν, et ἑορτὴν, ad Polybium annotavi. p. 133. ἐπὶ τὸ βῆμα. 247, 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει. 297, 27. τούτων ἀναβαινόντων (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) λόγους βραχεῖς ποιῆσαι. 1461, 25. ἐπὶ τὴν ναῦν. 567, 13. 1221, 23.

ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι, differre, prorogare, extrahere in longum. εἴ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δέοντα. 31, 1. ἅπαντ᾽ ἀναβαλλομένους, ὅσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, πάντων ὑστερίζειν τῶν ἔργων. 51, 11. τὸν πόλεμον. 152, 2. ἀναβάλλονται παρὰ πάσαις ταῖς ἀρχαῖς οἱ ἄρχοντες τὰς κρίσεις. 1042, ult. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. 1154, 16. et 21. 1302, 15. b) impedire, remorari aliquem, spe falsa objecta, quominus celeriter agenda agat. τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι

μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν, ὅ,τι ἂν βούληται. 102, 27. 114, 9. c) εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον. tametsi vestis ei esset in humerum dextrum rejecta. 420, 10.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται Attice, pro ἀναβιβάσεται. in suggestum attollet, adscendere jubebit. 440, 18.

ἀναβολή] dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιουμένους. 235, 11. προὐφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο. 1173, 2.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ. cum in altum navigio pervexissent. 677, 4. ἀνάγεσθαι. e portu in altum evehi. 262, 20. 910, 2. et 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρατηγὸς τὴν ναῦν. 1154, 14. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte sita erat. 35, 6. b) referre, reportare illuc, unde sumseras. ἀνάγειν τὴν οὐσίαν ὅθεν εἴληφας. h. e. demonstrare, unde et qui facultates illas adeptus sit. 1126, 3. c) revocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφήν. revocate eum ad tabulas pacti. 1292, 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὡς εἰς ἐλάχιστον τὴν βλασφημίαν ἀναγάγω, contraham. 783, 20.

ἀναγιγνώσκειν] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίη, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα. 175, 21. τῇ μητρὶ τελούσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες. 313, 14. 403, 18.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτόν. 390, 15.

ἀναγκαῖος] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινάς, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι. 142, 11. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 4. συνήθη ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 309, 1. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες. immunes ideo cum sint necessario, quia, quod dent, nil suppetit. 462, 25. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν. 668, ult. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἴχομεν. 1088, 16. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. 1118, 8. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους οὔτ' ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὕροι τις ἄν. 1448, 26. τῆς ἀναγκαίας μέν, ἀγνώμονος δὲ τύχης. 1468, 14.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπά. 13, 24. ἐπειδὰν ἀνάγκη τις ᾖ. 43, 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. 43, 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνθρώπων. 102, 14. et 17. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δεῖ μὴ γενέσθαι. 102, 16. et 19. scite Arabicus poeta, Ibn Doreid, eandem sententiam sic more suo expressit

اللوم، الملحى مقيد رابع
والعبد لايرى ت [illegible]

ἀνάγκη μεγάλη ἐστίν. necessario consequitur. 838, 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖόν ἐστι. 1052, 19. 1056, 16. et 19. 1065, 19.

ἀνάγνωσις pro ἀνάκρισις, seu scrutinio prætensionum, quas ambæ partes pro se quæque allegant, ante ipsam litis contestationem. 1253, 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ θεάτρῳ. 243, 15.

ἀναγόρευσις] τῆς δ' ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλήν. 253, pen.

ἀναγράφειν] saxo, vel monumento alii publico inscribere, insculpere. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων. 122, 10. νόμους. 701, 14. εἰς λεύκωμα. 707, 12. ἀναγραφῆναι τοὺς δοκιμασθέντας (νόμους) ἐν στήλῃ λιθίνῃ. 1381, 10.

ἀναγωγή] discessus e portu, evectio navis in altum. περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὤν. in procinctu cum esset in altum evehendi. 900, 19. 1150, 5. 1186, 12. ἡ ἀναγωγὴ διὰ ταχέων ἐγίγνετό μοι. 1247, 27.

ἀναδασμὸς γῆς, distributio fundorum inter colonos, præsertim ea, quæ legibus adversis fit, ut quorum de jure sunt, et usucapione fuerant adhuc, iis nunc erepti novis dominis præter jus et fas tradantur. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως μὴ γίνωνται — μηδὲ ἀναδασμοὶ γῆς. 215, 24. 746, 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησαμένους τὰ πλοῖα ἕλκειν εἰς τὴν Μαρώνειαν. suis e navibus religatas naves alias pertrahere. 1213, 3.

ἀναδενδράς] ambulatio arboribus septa, areola arboribus aut floribus consita. τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε. 1251, 23.

ἀναδέχεσθαι] recipere, h. e. spondere, condicere, conditionis alicujus molestiam suis manibus sibi imponere, aut imponi pati. τὸν Φωκικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι πολεμήσειν. 20, 4. ἀναδεξάμενον ἐκτίσειν. 899, 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα οὐχ ἑκών. recipiebat puerum, h. e. rursus in domum et familiam suam admittebat. 1365, 1. b) in se suscipere, aliena peccata sibi pati imputari. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα. 352, 18. ἀναδέξονται ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔργα. 613, 5. 704, 17. 753, 5. εἰς μὲν οὐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο. 1106, 24. ἐὰν μὲν ὁ ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται (sich dazu bekennet [own it], ista se aiat utique scripsisse, atque vera esse) ἐκεῖνος ὑπόδικος ᾖ τῶν ψευδομαρτυριῶν· ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν. 1131, 2.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον. rescindit, irritam facit sententiam jam pronuntiatam, et restaurabilem, repetitæ cognitioni obnoxiam facit. 760, 3. οὐκ ᾤμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι. 1020, 16. 1021, 4. ἀνάδικον

ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι. 1018, 26.

ἀναδύεσθαι] tergiversari, cunctari, subterfugere. ἐὰν δέῃ τι ποιεῖν, ἀναδυόμενοι. 109, 12. οὔκουν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. 406, 20. 1466, 18. τί οὖν ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν· citat Sopater. 102, 11.

ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. 1331, 1.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τούτοις (templis puta) ἀναθημάτων. 35, 17.

ἀναίδεια τοῦ τρόπου. 1123, 11. πλείστης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας μεστός. 405, 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, vt cognata, at diversa tamen, copulantur. 777, 3.

ἀναιδὴς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής. 106, 23. ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν Φιλοκράτην. 345, 1. ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος. 346, 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. ἐὰν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἅπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτοὺς πάντα τὸν βίον καλοὺς κἀγαθοὺς νομίζεσθαι. 1233. 27. εἰς χρήματα ἀναιδής. cupidus emolumentorum. 616, pen. impudentis descriptio. 790, 25.

ἀναιδῶς. 321, 1.

ἀναίνεσθαι] Φορμίωνα κηδεστὴν ἀναίνῃ. 954, 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεύειν ἑλομένων δόξαν. 1415, pen.

ἀναιρεῖν] de medio tollere, evertere, pessumdare, refutare. πόλεις ἁπάσας οὕτως ὠμῶς ἀνῄρηκεν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν. 117, 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας. 141, 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν. 246, 4. τοσούτοις νομίμοις ἀναιρουμένοις. 647, 11. ψήφισμα ποιεῖ κύριον τοὺς νόμους ἀναιροῦν. 692, ult. ἀνῄρηται τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀξίωμα. 1396, 13. b) humo jacentem attollere sepeliendi ergo. ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν (scil. τὸν νεκρὸν) καὶ θάπτειν. 1069, 12. c) ἀναιρεῖ deus oraculum reddens, respondens consulentibus. quoniam afflatus numinis e specu subterraneo attollebantur. 436, 26. ἐν αἷς ἀνῃρημένον εὑρήσετε τῇ πόλει. mandatum, præceptum auctoritate numinis. 530, 26. θεούς, οἳ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαντείας ἀνῃρήκασι. 1466, ult. In medio d) recipere (h. e. promittere) peragendum, capessere, in se suscipere, velut onus gestandum, *übernehmen* [*to undertake, take upon one's self voluntarily*]. ἔχθραν πρός τινα ἀναιρεῖσθαι. 71, 2. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀναιρεῖσθαι. 180, 22. ἢ ἄλλο τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιροῖντο. 1253, 16. e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas quas nostrates *Documente* [*documents, deeds*] usurpant, tabulas pacti ab habente, et secum aufferre, eoque ita reddere, *zurücknehmen* [*to take back, retract*]. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀναιρεῖσθαι παρά τινος γραμματεῖον. 1107, 23. τὰς συνθήκας. 1180, 6. ἀνείλετο τὴν γραφήν. actionem occœptam antiquabat, a judice repetebat, eoque prodebat eam se nolle prosequi. 1332, 18. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου — καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν θεσμοθετῶν. 1363, 15. f) ad se rapere, sibi arrogare, ad se derivare. ἅπαντα τότε ἤλπισε τὰ πράγματα ἀναιρήσεσθαι. totam Græciæ amplitudinem atque potentiam ablaturum. 15, 12. g) pecuniam mutuaticiam ab aliquo sumere in fœnus, *Geld aufnehmen* [*to draw or borrow money*]. ἑπτακοσίας δραχμὰς παρὰ N. ναυτικὸν ἀνειλόμην. 1212, 3.

ἀναίρειν (ab αἴρειν) τὰ γέῤῥα. craticulas vimineas, tabernas institorum, ubi popellus forensis scruta vendit, tollere, non demoliendi, sed exstruendi causa, *die Buden anfangen aufzubauen* [*to begin to erect the booths*]. 1375, 19.

ἀναίρεσις] eversio, strages. τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις. 385, 3. b) jus mortuum, unde jacet, tollendi sepulturæ ergo. οὐδ' ἀναίρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ. 86, 9.

ἀναισθησίᾳ ἀποκναίει. 564, 12. μηδένα ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι. 1476, 18.

ἀναισθητεῖν. 302, 3.

ἀναίσθητος] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 23. οἱ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι. 61, 1. 240, 10. σκαιὸς οὕτω καὶ ἀναίσθητος εἶ. 267, 13.

ἀναισχυντία et ἀναίδεια, ut cognata, copulantur. 777, 2. ἔστι δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή. 364, 3.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ. excito testes, provoco ad eos. 799, 9. τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνεκάλει. nominatim citabat, calabat. 1301, 21.

ἀνάκειον] ergastulum, pistrinum. πονηρὸς οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου. 1125, 24.

ἀνακεῖσθαι] de statua in publico stante. ἔφη γὰρ τὸν Σόλωνα ἀνακεῖσθαι τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης παράδειγμα. 420, 8. et 13.

ἀνακηρύσσειν στεφάνους. 256, 16.

ἀνακοινοῦσθαι] conferre cum aliquo consilia. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ. 911, 6.

ἀνακομιδὴ] recuperatio amissorum. περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς. 250, 13.

ἀνακομίζειν] e portu in urbem trajicere transportanda, vel transvehenda curare. τὰ ξύλα εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ ἀνακομίσαι. 1192, 4. τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος ἀνακομίσαι. 1194, 18. et 26. In medio b) recuperare. παρ' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀνακομισαίμην. 1484, 20.

ἀνακράζειν] οὓς ἂν ἰδόντες ὑμεῖς ἀνακράγοιτε.

433, 20. *ἄρ' ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγῃ, προσδραμοῦνται οἱ νόμοι.* 586, 3.

ἀνακρίνειν] dicitur prætor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes privatim domi suæ scrutatur, interrogans de statu causæ, sintne satis ad eam tuendam instructi et armati, quibus argumentis et testibus fidant, quo sciat in antecessum, sitne causa in forum admittenda, an plane repellenda. *ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτονί.* examino hunc puerum. 1066, 9. *ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, οὕτως ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρίνω.* interrogabo, examinabo, de genere meo. 1319, 21. *ἀνακρίνετε τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι.* 1320, 18. Cum dativo: *ὁ ἄρχων ἀνέκρινε* (subaudi *τὰ τοῦ ἐγκλήματος*, vel *τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως*) *πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον.* 1175, 28. *ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις.* partes omnes litigantes. 1173, 19. *εἰ ἀνακρινοίμην κατὰ τῶν οἰκείων τῶν ἀδικούντων ἐμὲ τὰς δίκας, ἃς εἰλήχειν αὐτοῖς.* 1251, 8. *ἀνακεκριμένου ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφήν.* 1252, 5.

ἀνάκρισις] ejusmodi, ut dictum est, prævia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, is eo testabatur se litis actionem nolle prosequi. 1142, 10. Videntur ejusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253, 25. appellatur *ἡ πρώτη ἀνάγνωσις*: quod voc. idem significat ibi loci, atque *ἀνάκρισις*. *καλούντων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων.* 1324, 13.

ἀνακτᾶσθαι] sibi devincire. *ἀνακτήσασθαί σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν.* fore, ut te mihi conciliem, adjungam. 1416, 19.

ἀναλαμβάνειν] reprehendere, non sensu notandi, vituperandi, objurgandi, sed aut resumendi, denuo adsciscendi, quod jam antea tecum habuisses, aut emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi, aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. *ἐποιήσατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτόν.* resumsit ad se. 1364, 23. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. *ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώσκειν.* 550, 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem, statum restituere. *τὰ κατερρᾳθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε.* 42. 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. *δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι.* 157, 26. *ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.* 282, 2. 1049, 6. *ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν.* 1364, 25. *ἀγνοησάντων δὲ, ἢ παρακρουσθέντων οὐ ῥᾴδιον τὸν αὐτὸν* (*καιρὸν*) *αὖθις ἀναλαβεῖν.* 1463, 13.

ἀναλγησία] tarditas, stupor. *τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι.* 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaurire, *verthun*, *durchbringen* [*to spend*, *squander*, *waste*]. *ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ.* 12, 11. *ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ.* 33, 26. *λέγων, ὡς σιωπῇ μὲν λαβὼν, βοῇ δὲ ἀναλώσας.* 253, 1. *μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις.* 1225, 3. *δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον οὐχ οἷοί τ' εἰσὶν ἀφανίσαι.* eleganter dictum. gloriam præclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. 689, 27. b) impendere, insumere, erogare, *drauf verwenden* [*to spend*, *bestow*, *consume*, &c. *on*]. *τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπόρους.* 174, 12. *οὐκ ἐλάττω λόγον τἄλλα διεξιὼν ἀνάλωκε.* 228, 8. *τοσουτουσὶ λόγους ἀνηλωκέναι.* 319, 4. *τὸν τοῦ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν.* 50, 25. *τοῖς προδόταις* (id est, *εἰς τοὺς προδότας*) *ἀναλίσκων.* 231, 11. *οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει.* 241, 14. *σώματα καὶ χρήματα ἀνηλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας.* 247, 6. *μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον.* 286, 6. *ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους* [scil. *μάτην*]. 343, 17. *ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω.* 384, 1. *πάντων τούτων κρεῖττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἃ λαμβάνουσιν.* 1331, 13. *ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις, ἔχωσιν ἀναλίσκειν.* 1342, 15. Erechtheum *τὰς ἑαυτοῦ παῖδας εἰς πρoῦπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι*, impendisse saluti patriæ. 1397, 19. *τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας.* 534, 7. c) dependere, numerare, *auszahlen*, *bezahlen* [*to pay*, *discharge*]. *ἀναλίσκειν Ἰσοκράτει ἀργύριον.* 937, 25.

ἀναλογίσασθε τοὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν. recordamini eos, qui vestra ætate fuerunt. 802, ult.

ἀναλογισμὸς] *κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμόν.* secundum æquam rationem. 262, 5. idem est, atque paulo post *κατὰ τὴν ἀναλογίαν.*

ἀναλύειν] purgare, diluere. *ἐκ τοῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι.* 584, 16. corrigere, compensare malefactum præclaro facinore. *καιρὸν, δι' οὗ τὰς προτέρας ἀναλύσωνται ἁμαρτίας.* 187, 24.

ἀνάλωμα] *τὸ μὲν προΐστασθαι τῶν Ἑλλήνων περίεργον ἐπίσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα.* 143, 17. *ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους.* per

γράφας. 136, 10. 554, 1. *πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα*. 1348, 1. b) pro *συναρπάζειν*, corripere, aut *ὑφαρπάζειν* surripere. *οὐ φανερῶς οὑτωσὶ μικροῦ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασι*. furati sunt. 822, 27.

ἀνάρπαστος γέγονε interceptus, interemtus et e medio sublatus est. 139, 25.

ἀνάῤῥησις] prædicatio, promulgatio delatæ alicui coronæ aureæ, quæ proclamatio fiebat publice voce præconis. 244, 21.

ἀναρτᾷν] *ἀναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων*. 346, 27. *τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτούς*. qui spes fortunasque suas ex inconstantia popularis auræ suspenderunt. 1480, 5.

ἀνασείειν, intentare, incutere, ut baculum aliudve quid metuendum, *εἰσαγγελίαν*. 784, 22.

ἀνασκευάζειν] *ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης*. mensa numularii eversa, h. e. negotiatione ejus convulsa et profligata. *banco rupto facto*. 895, 5. *ὀργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν*. iis, qui rebus convasatis foro decesserunt, et solum verterunt. 1204, 26. *διὰ τούτους τοὺς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι*. 1205, 2.

ἀνασπᾷν τὰς ὀφρῦς. 442, 12. *τοὺς ὅρους* (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecæ indices) *ἀνέσπακε*. revulsit, sustulit. 1188, 3.

ἀνάστασις] devastatio, cum oppidum sit *ἀνάστατον* desolatum, incolis jussis *ἀνίστασθαι* sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. *ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν*. 10, 17. quem vocabuli usum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, *ἀναστάτωσις* interpretatur. *τὰς διαλλαγὰς—τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι*. 18, 9. *ἐπιστρατεύειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων*. 255. pen. b) *ἀνάστασις τῶν τειχῶν*. exstructio mœnium, facinus egregium Cononis, qui urbis patriæ mœnia a Lacedæmoniis diruta restauravit. 478, 24.

ἀνατείνεσθαι] intentare (velut fustem), comminari. *ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερόν*. 389, 1.

ἀνατιθέναι] dedicare, consecrare publice, usibus divinis humanisve, aut memoriæ, et spectaculo. *οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετάς*. 174, 8. 201, 4. *ὧν ἔνια οὐδὲ ἐστὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη*. 615, 23. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. *τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλονται*. 146, pen. *τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοί*. 230, 23. *οὐ τὴν τοῦ κατορθοῦν τῷ συμβούλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς*. 322, 20. *οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν*. 323, ult. *τἄλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπείρανται*. 1453, 10. c) reprehendere, h. e. emendare, ut si calculum male positum retractando melius colloces. *εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βούλεσθε*. 1456, 20.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος. 128, 24. *ὅρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας*. 324, 27. *τὴν τράπεζαν*. 403, 7. *οὐχ ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται* (patria) *προείδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε*. 419, ult. *ἀνατρέψειν οἴει τὰ κοινὰ δίκαια*. 778, 22. *πᾶσαν τὴν πόλιν*. 779, 26. *ἃ μὴ ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι τῷ μιαρῷ τούτῳ*. 962, 8.

ἀναφαίνειν] *ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη*. 328, 10. *ὅπως μὴ χρέος ὕστερον γενόμενον ἀναφανήσοιται ἐπὶ τῷ χωρίῳ*. 1040, 19.

ἀναφέρειν] referre aliquo, ut in numerum ordinemve aliquem rerum, aut ut auctori, causam culpamve rei imputare. *ἀναφέρειν ἐπί τι τὴν αἰτίαν*. 140, 25. *τῷ μὲν ἔστ' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους*. referre causam ad illos, ut principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare. 302, pen. *τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε*. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis. 838, 14. *τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον*. 493, 2. *τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν*. valorem legum ex illa die ordiri. 714, 12. *τὴν ἀπόδοσιν*, numerationem, depensionem æris debiti, *εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει*. illum solum ait interfuisse, cum æs relueretur. 920, 26. *τῶν εἰς μύθους ἀνενηνεγμένων*. quæ ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. 1391, 14. *τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενηνοχότες*. gesta in concione cum ad senatum retulissent. 250, 11. *οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι*. ne hanc quidem (phialam) in censum inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum. 1030, 13. 1031, 11. *ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκεύη τῇ πόλει*. quæ armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, ejusque socordiam prætendebat, sed falso. 1148, 16. b) pristinas ad vires redire, convalescere, velut a morbo, vertigine, crapula, aut, ut qui e profunda voragine eluctatus sit. *ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι*. 210, 15.

ἀναφορὰ] caussatio, perfugium, receptus, latebra culpæ, quo excusare factum speres. *ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γένοιτο, ἀναφοράν*. 301, 24. *ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας*. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque reluitionem repetere. 704, 8.

ἀναχαιτίζειν] repellere, evertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε. 20, 27. proprie de comis ductum est, pilisve, qui a cauda animalis versus cervices retro aguntur manu, aut iracundia terroreve arriguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706, 14. 835, 7. 863, 29.

ἀναχωννύειν] ἀνακεχωκότες τὴν ὁδόν. cum ruderibus congestis viam publicam exaggeravissent. 1279, 20.

ἀναχωρεῖν] domum se, unde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante. τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἥττης. 173. 10.

ἀναχώρησις] receptus, perfugium. ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπῃ. 354, 11.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον, scil. τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. formula inscriptionum earum, quæ solerent coronis aureis inscribi, quæ populo Athen. ab aliis populis honoris et benevolentiæ ergo donodarentur. 616, 2. τὸν βασιλέα ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ᾑρεῖτο. 1370, 19.

ἀνδραποδισμὸς] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν. de patriæ libertate statuque tuendo, ne in servitutem incidat. 10, 18. τὴν ἐναντίαν ποτὲ Θηβαίοις οὗτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ. 361, 27.

ἀνδραποδιστὴς] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἱροῦνται μᾶλλον. 53, ult.

ἀνδράποδον a) mancipium. ὅθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πρίασθαι. 119, 9. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἥξοντα. 299, 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς Ἕλληνας. 530. 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων ἄρχειν ἀξιούντων ὡμολογεῖτο εἶναι. 614, 14. b) homo ignobilis, contemtus, illiteratus, illiberalis. τοὺς Ἕλληνα μὲν ἀντὶ βαρβάρου ποιήσαντας, γνώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραπόδου. 1123, 23.

ἀνδρεῖος qui sit in rep. gerenda, qui minus. 107, init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155, 4. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν. 180, 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι. 180, 10. ἀρχῆς ἁπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία. 1394, 5. differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce.

ἀνδριὰς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. programma æneis in tabulis publico in loco propositum. 159, 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. 164, 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. qui signum faciendum locavit e pacto literis consignato. 268, 9. ἀνδριὰς per ludibrium appellatur homo ficulneus, importunus, agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε. 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὔπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι. 420, 12.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremtus fuisset, atque hæc civitas homicidam deposcenti reip. Athen. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfieret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti). 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν. licere pro arrha et repressaljum loco capere ad tres, non plures. 647, 26. Etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρολήψιον. 648, 10. τὸ ἀνδρολήψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ᾖ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι. 692, 22, ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας. 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a judice homicida esset declaratus. 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitatur.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον, inculpabilem, πεποίηκε τὴν πόλιν. 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι. 212, 8. 220. 6. ἀνεγκλήτως τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι. 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης. 229, 3. ποιοῦντα ἀνέδην δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν. 1459, 9.

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον. voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream. 244, 2. τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ. 267, 15.

ἀνέκδοτος] de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν περιορᾷ. 1124, 7. 1383, 24.

ἀνεκτὸς] παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 24. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεκτὰ, οὔτ' ἔμφυτα. 295, 25.

ἀνέλεγκτος] τῆς ἀνελέγκτου (nisi potius ἀνεξελέγκτου leg. est) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11.

ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι. 1357, 9.

ἀνέμητον, haud hereditate cretam, in partes

haud distractam, τὴν οὐσίαν συγκωρήσας εἶναι. 1083, 16.

ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τῶν ἄλλων κατηγορήσοντα. 782, 3.

ἀνεξέταστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέληται. 50, 16.

ἀνέπαφος] παρέξουσι τοῖς δανείσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν. 926, 20. ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφα παρέσχης τὰ ὑποκείμενα. 1294, 8. et 13. et pen.

ἀνεπίδικος] pro ἀνεπιδίκαστος, virgo heres, aut hereditas, possessori non rite, secundum formulam juris à judice adjudicata. ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ' ἐπίκληρον. 1135, pen. 1136, 3.

ἀνεπιεικειάν τινα ἐμοῦ καταγνοίητε. iniquitatem. 845, 22.

ἀνεπιτίμητον ἐμὲ εἶναι τῆς σῆς φιλίας. tuæ amicitiæ ergo me reprehensione vacare. 1417, 12.

ἀνεπίφθονος] οὕτω γάρ μοι περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν. 331, 23. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα. 1350, 8.

ἄνευ] ὡς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ. 141, 4. ἄνευ τοῦ δικαίου πράττειν τὸ συμφέρον. insuper habito æquo et justo agatis id, quod e re vestra est. 214, 5. βαδίζων ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος. 271, 13. ἄνευ ἡμῶν. nobis insciis, hac de re non interrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata. 935, 22. ἄνευ αὐτοῦ. ipso inscio et invito. 1240, 4. b) ἄνευ non excludit, sed una quoque complectitur. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν. præterquam, quod insignem gloriam attulit. 255, 9.

ἀνέχειν] non solum ἀνέξομαι in futuro medii, sed etiam ἀνασχήσομαι dici, ex oratione Timocratea confirmat Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. ἀνέχεσθαι] ἵν' ἢ ἑκόντες ἀνέχησθε ἀδικούμενοι. 212, 6. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους. 219, 8. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε. 228, 17. πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι ὀφλόντα. 1481, 24. b) retinere, cohibere, arcere. ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει. 1449, ult. c) sursum in altum attollere, manus e. c. ἱστίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες. 531, 12. 1072, 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. ἀκρωτήριον ἀνίσχον πρὸς Ἴμβρον ἀπωτάτω τῆς Θρᾴκης. 675, 26.

ἀνεψιότης] ἐντὸς ἀνεψιότητος. 1068, ult.

ἀνήκειν] pertinere. τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων. 1389, 21. τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα. 1390, 17.

ἀνήκεστος ῥᾳθυμία. 101, 5. ἀνήκεστόν γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγονός. 372, 20. ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον. si navis naufragio elisa fuerit. 927, 7. ὥσπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν. 1258, 5.

ἀνήκοος] ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium. 441, 15.

ἀνήνυτα πράγματα ἕξομεν. inexplicabilia negotia. 208, ult.

ἀνήρ] vir fortis, strenuus, egregius. ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο. 426, 6. εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα Ἀρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα ἔσχον ἐμοί. 327, 4. ἀνὴρ γίγνεσθαι, ad virilem statem adultus declarari, præcedebat; sequebatur, εἰς τοὺς δημότας ἐγγράφεσθαι. 313, 19. collata cum p. 314, 8. ἀνδρῶν ἀγών. in ludis.

ἀνθεῖν] σφόδρα ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. 21, 2.

ἀνθηρὸν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος. 1404, 21.

ἀνθίστασθαι] ἐν τῷ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντιστῇ. 450, 15. δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ. 127, 5. κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ. 1479, 16.

ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον. cum curassem, ut Apaturius solenniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se navem suam mihi vendidisse. 894, 26.

ἄνθος] ἅτης ἄνθεα φύεμενα. 423, 2.

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν. 317, 23. τίς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις. 527, 13. ἀνθρώπινος βίος. commoda, civilis, probabilis, honesto viro digna vita. 771, 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοίη. 1465, 26. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. utens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter. 1477, 15. τἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat. 506, 15. πολλὰ γάρ ἐστι τἀνθρώπινα. multa enim humanæ vitæ accidunt mirabilia et inopinata. 998, 20.

ἀνθρωπίνως] ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας. exspectare in utramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. 638, 24. ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι. 1122, 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονεικῆς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε. concedatis. 1485, 4. ἀνθρωπίνως ἐπικουφίζειν τὰ ἀτυχήματα. 643, 11.

ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. 307, 23.

ἄνθρωπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δεινότατον εἶναι. 1246, 13.

ἀνθυπόμνυσθαι] ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiæ excusationem jurejurando confirmatam, alio contrario jurejurando opponendo debilitatum ibant. 1174, 8. οὔτε τότε ἀνθυπωμόσατο neque tum juratus negabat veram esse illam valetudinis excusationem. 1336, 19.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι. ad imitationem, vel æmulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad ægre ei faciendum, contra semet quoque offerre. 536, 21.

ἀνιᾷν] ἀνιῶμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς. 1182, 4.

ἀνίατος] ἂν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν. 798, 24.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως. 332, 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος. 786, 10.

ἀνιέναι (ab ἄνειμι) adscendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν Ἄρειον πάγον. 707, 5. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψέ. 1252, 7. nam qui ex urbe in Piræeum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in urbem redirent, adscendere.

ἀνιέναι (ab ἀνίημι). ἀνεῖναί τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere. 575, 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνεικέναι. 1290, 22.

ἀνιστάνειν, vel ἀνιστάναι] jubere exsurgere, vel efficere, ut aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανερῶς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν. citat Harpocr. p. 233. ofin. ex or. pro Corona.) hinc a) significatio devastandi, desolandi, cum incolæ oppidi e sedibus pristinis exsurgere alioque migrare jubentur. χώραν πολλὴν περιείδετε ἀνασταθεῖσαν. 367, 20. b) avocare a cœpto, instituto, vitæ genere quodam, et ad aliud convertere. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. 270, 14. ἀνιστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ. 313, 18. c) donarium, statuam collocare in basi, templo, dedicare. ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. 164. 21. d) restaurare, rursus erigere collapsa, diruta mœnia. ἀνέστησε τὰ τείχη. 477, 23. ἀνίστασθαι] surgere a) ad dicendum, et, quod consequitur, verba facere. ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυχεῖν. 40, 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω. 359, 5. (ἀπόκριναί μοι δεῦρο ἀναστὰς, citat Hermog. p. 179. et Schol. Hermog. p. 14, 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐροῦντα ἀνεστηκέναι, ὥσπερ ῥᾴδιον τὸ καθ' ὑμῶν. 1453, 23. b) de judicibus ad calculum in urnam in tabula stantem injiciendum exsurgentibus e subselliis suis. ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου. 228, 18. c) e lecto a morbo. 1266, 3. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας. 1364, 25.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔσχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo. 752, 17.

ἀνόητος] ὅσαι δ' ἀνόητοι. quotquot autem sunt flagitiosæ, libidinosæ. nam opponuntur ταῖς σωφρονούσαις. 1383, 12. οὐκ ἀνόητον ἐμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἴ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ. 1403, 6. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες. 54, 14. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 11.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν. stulti probrum mereri et aufferre. 16, 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται. 195, 3. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε κακίαν, εἴτ' ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiæ p. 12, 22. ed. Normanni.

ἀνοίγειν] ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον. 170, 5. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον. 764, 22. λέλυται πάντα, ἀνέῳκται, ὁ βίος συγκέχυται. 777, 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων. 1046, ult. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahere signa ostiis œcorum, vel horreorum. 1048, 13. ἐπειδὰν ἀνοιχθῇ τὸ γραμματεῖον (scil. τὸ ληξιαρχικόν). 1091, 21.

ἀνοιγνύναι] νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσι μόνον τὰ δεσμωτήρια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ. 765, 1.

ἀνωμολογεῖν] πάντας ἀνωμολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει. 254, 10. μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι. 315, 14. ἀνωμολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τούτων εὐγένεια. 1389, ult.

ἀνόνητος] qui usum fructum ex aliqua re nullum percipit. ὥστ' ἀνόνητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν. 442, 26. 275, 5. ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἄχρηστα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. 121, 16.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου. 390, 9.

ἀνουθέτητος ὢν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ. 1477, 14.

ἀνοχὴ] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι. 282, 21. 283, 5. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι. 283, 20.

ἀνταγοράζειν] numis e re vendita redactis aliud aliquid emere. ἐπὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀνταγορασθεῖσι. 930, 22. ἐπειδὰν ἀποδῶνται ἐν τῷ Πόντῳ ἃ ἦγον, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι. 930, ult.

ἀνταγωνίζεσθαι] οὐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι. 1078, 12.

ἀνταγωνιστὴς] æmulus, qui cum alio certat, contendit, ei se opponit, eum impedit. τούτου δὲ (scil. τοῦ ἄρχειν) ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπειληφὼς ὑμᾶς. 70, 6. 134, 19.

ἀνταίρειν] repugnare. οὐ Λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (scil. τὰ ὅπλα). 25, 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀνταῖραι (scil. τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς) δυνάμεθα. 66, 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας εὔνοιαν. 68, 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θηβαίων Λακεδαιμονίους. 203, 12. οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους. 410, 21. οὐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδὲν, recusavi voluntatem erga vos meam prodere, ejusque loco aliud quicquam accipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν, οὐκ ἄλλο οὐδέν. 1468, 19.

τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος ἀνταλλ. 273, 23.

ἀνταναιρεῖν] alia aliis compensare. *mit einander aufheben* [*to arrange by means of mutual compensation*]. ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα. 304, 19.

ἀνταναπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. in numerum, vel ordinem redigere alios aliis respondentes, ut uni diviti plures pauperes illius unius opibus æquiparabiles. 182, 22.

ἀντανακτείνειν. 633, ult.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ προϋπάρχοντες. 471, 2.

ἀντεγγράφειν] loco expuncti e tabulis ærarii alium inscribere. 792, 3.

ἀντεγκαλεῖν. 1012, 17.

ἀντειπεῖν] τούτων οὐδεὶς πώποτε ἀκούων ταῦτα ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα. 405, 25. τούτου μὲν χάριν, *hierüber* [*on this account*], οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀντεῖπον. citat Hermogenes p. 354, 11.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆκται δ' ἀντὶ τούτων. 121, 6.

ἀντεισφέρειν νόμον. alius legis loco, quæ impugnata et reprobata sit, aliam subrogare. 486, 24.

ἀντεκκόπτειν] ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τινι puta) ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 14. et 21.

ἀντεμβιβάζειν. loco aliorum alios in naves conjicere. 50, 23.

ἀντεπιγράφειν. deletis prioribus inscriptionibus alias novas subjicere. 615, ult.

ἀντερωτᾶν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων, p. 572. sic dat pro simplici p. 386, 23.

ἀντευποιεῖν] τοὺς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευπεποίηκε. 476, 21. 494, 21.

ἀντέχειν] ἐὰν γὰρ ἀντέχῃ, sustineant impetum, τὰ τῶν Ὀλυνθίων. 16, 16. εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει. valet id quidem ad unum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breve tempus. 21, 2. ἀντέχεσθαι] mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας. 290, 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα ἀντέχεσθαι. 1396, ult.

ἀντί] quasi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων. tanquam mancipia ære redemta. 212, 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἑλέσθαι. 9, 1. omittitur, ut in illis τῆς καθ' ἡμέραν ῥᾳθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προέμενοι. 172, 9. sic etiam μισθοῦ πράττειν τι. 242, 23.

ἀντιβαίνειν] τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις. 290, 26.

ἀντιβλέπειν] ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψεσθε. 799, 24. v. sub ἥλιος.

ἀντιβολεῖν] δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ. 835, 2. ἀντιβολοῦντος τούτου καὶ λιπαροῦντος. 580, 26.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. ἀντεγράψατο Φαίνιππός με μὴ δικαίως τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν. 1044, 5. ἀντιγεγράφθαι ταῦτα. 1115, 16. ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις. curavimus ab actuario publico prætensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. ut si quis ἐν τῇ γραφῇ falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret se vera fuisse testatum. 1175, 26. ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse. 1092, 10.

ἀντιγραφεὺς] tabularius, contrarotulator. ὧν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quæ contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus. 615, 14. 755, 21. et 24.

ἀντίγραφος (adjectivum). τούτων δ' ἁπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐποιήσασθ' ὑμεῖς τε κἀκεῖνοι. monumenta dedicastis saxis insculpta ejusdem exempli inter se literis iisdem convenientia, ut alterum ex altero exscriptum videatur. 468, 9. εἶναι δ' ἃς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. 1104, 23. ἀντίγραφον (substantivum). ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδείς πω ἐποιήσατο. 1137, 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν. exemplum literarum exscribere. *eine Abschrift von einer Urkunde nehmen* [*to take a copy of a writing, deed*, &c.] 1034, 20. causidici, vel, ut hodie appellantur, advocati, exempla actorum in causa quaque, quam agitassent in foro, secum servabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις. 784, 24.

ἀντιδιαστολή. 588, 15.

ἀντιδιδόναι] alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre. 496, 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν. conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerentes. 539, pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδόντος γιγνομένων. 840, ult.

ἀντιδικεῖν] repugnare, obloqui. ἀντιδικήσοντα ἥκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα. 1030, pen. 1032, 4.

ἀντίδικος] μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. 226, 4. testes ab adversariis differunt, et qui. 1025, 22. sqq. σὸς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότου καλεῖσθαι, ἐμὸς δ' ἀντίδικος. 1127, 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασι. qui causam adversariorum agebat. 1327, 24.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρασκευάσαι. in fraudem meam compararunt. 840, 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἕκαστον ἔτος. 1040, 4. τούτοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα. ho-

rum (trierarchorum) in gratiam instituimus facultatum permutationes. 50, 20. καταστὰς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως. 565, 8. v. or. totam adversus Phænippum, ubi multa de hoc more facultates inter se permutandi disputantur. p. 1038, sqq.

ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς — τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι. 273, 23.

ἀντικρούειν] ἀντέκρουσέ τι, καὶ γέγονεν οἷον οὐκ ἔδει. accidit aliquid adversi. 294, 20.

ἄντικρυς] ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται. expressis, disertis verbis, hoc de vocabulo præcise. 381, 3. ἄντικρυς παρὰ τοῦ Καλλίππου καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut directa, brevissima via, sine ambagibus. 1248, 22. et 25.

ἀντιλαγχάνειν] si tu actionem, qua te alius persequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. τὴν δίαιταν ἀντιλαχὼν οὐκ ὤμοσεν. adversus sententiam ab arbitro in se dictam cum instituisset actionem, ut in sententiam irritam atque illegitimam, ausus tamen non est id facere, quod in omni litis contestatione fieri solet, ut nempe jurejurando confirmaret, istam actionem optimo jure et certissima cum conscientia veri a se institui. 542, 18. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ. licebat ipsi exceptionem sententiæ contra jus et fas dictæ, eoque irritæ et pro nulla habendæ opponere. 543, 14. 1006, 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ. infirmet hoc judicium exceptione contumaciæ, aut vadimonii deserti. 889, 23. ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόασιν οἱ νόμοι. 976, 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι] existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτέον. ἐῤῥωμένως. sedulo res vestræ vobis agendæ sunt. 13, 14. 200, pen. ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων. 15, 5. τῆς ἐλευθερίας. 214, 10. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου. nemine rem hanc agente, curante. 1450, 4.

ἀντιλέγειν] διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόλωλε. 1234, 1. ἃ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ᾽ ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν. 1476, 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων. 818, 12.

ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος. 1018, 7.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separate a massa hereditatis æquales aliis partibus inde jam ante avulsis. 946, pen.

Ἀντιοχίδαι. 1399, 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκεύασαν. 322, 9.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζηται ἐφ᾽ ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ τοῦτο ποιεῖν καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ῥᾳθυμεῖτε. 139, 5.

ἀντιπαρεξάγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas. 239, 6.

ἀντιπαρέχειν πράγματα. eum, qui tibi incommodet, rursus vexare. 555, 12.

ἀντιποιεῖσθαι] sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες. 145, 8. ὧν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μηδ᾽ ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. 192, 16.

ἀντιπράττειν] τοὺς ἀντιπράττοντας παριδεῖν. 1420, 17. ἀντιπράττοντος τούτου. 886, 2.

ἀντιπροκαλεῖσθαι] sponsioni ab alio delatæ aliam contrariam opponere. 979, 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι] si tu ei, a quo in judicium vocatus fueris, ipse rursus invicem diem dicas, aut si eandem actionem in te retorqueat adversarius, quam tu in eum intorseris. 1153, 3.

ἀντίῤῥοπος συμμαχία. societas belli adversa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens. 12, 6.

ἀντιτάττειν] οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι. 36, 6. μήτε ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν. 152, 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας. 155, 8. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγιγνόμεθα ἀντιταττόμενοι. 180, 27. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται. 507, pen.

ἀντιτιθέναι] alicujus argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo. 1033, 22.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου. cum reus ipse hanc sibi pœnam potius statueret, loco pœnæ a judicibus dictatæ. 743, 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσι, revehent Athenas, τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique divenditarum, alias in Ponto coemtas, et in navem impositas et illinc exportatas. 926, 11. 931, 1. 933, 16.

ἀντιχειροτονεῖν] rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένης, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν. 1346, 26.

ἀντιχορηγεῖν] si tu, sive ut par et collega, sive ut æmulus et adversarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente. 534, 25.

ἀντιχορηγός. 533, 14.

ἀντομνύναι] ἀντομόσαι ἐπεχείρησεν οὐδεὶς τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ. ὡς γένει τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικός. jurans simpliciter, aut, muliere jurante se cognatione proximam esse, contra jurare, ipsos adhuc esse propiores. 1051, 10.

ἀντωνεῖσθαι] contra liceri, præripere emto-

ri mercem emendam, seu plus offerendo, seu emtionem festinando. ὁ γὰρ ἀντωνούμενος καὶ ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος. 307, 5.

ἀνύειν] ὡς οὐδὲν ἤνυε τούτοις. cum nihil hoc pacto efficeret. 548, 17.

ἀνυπέρβλητον παντὶ λόγῳ τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοίπασι. 1389, 7. τὴν φιλοτιμίαν τἀνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι. 23, 11.

ἀνυπονόητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας. forma, cujus causæ sunt extra suspicionem. 1404, 22.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι. 218, 14. ἀνυπόστατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα. 1268, 27. ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἵππων δύναμιν. 1410, 2.

ἄνω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω. 22, 23. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. 52, 2. ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. summa imis vertit. 120, 19. 424, 27. 680, 16. τῶν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε. 263, 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. in subselliis. 285, 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐῤῥύησαν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 433, 24. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους καὶ πάλιν, ὅσα βούλεται, στρέφει. 543, ult. ἄνω καὶ κάτω (scil. πολιτεύεται). susque deque ferri, et per totam epistolam regnare. 680, 13. τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι τί ποτ' οἴεσθε εἶναι. 792, 20. et 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίως ὑπειλήφαμεν. honoribus, qui diis superis habentur. 1400, 3. ἡ ἄνω Φρυγία. 671, 19.

ἄνωθεν ἄρχεσθαι. rem a primo principio repetere narrantem. 539, 22. ἄνωθεν διδάξω. rem a principio repetendo. 566, 21. ἄνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος. 1082, 7. et 13. πονηρὸς οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου. a vetusto inde, a prima ætate. 1125, 23.

ἀνώμαλος. 774, 9.

ἀνώμοτος εἰρήνη. jurejurando non sancita. 404, pen. ἀνώμοτος ἀπηνέχθη. 542, 14.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων. 150, pen.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρ' ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. 16, 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. 18, 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε. 155, 13. ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, μὴ τῆς τοῦ λέγοντος. 171, 13. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν. 246, 1. ἐπιτιμᾶν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν, 249, pen. disputatio, de ratione dignitatem et merita cujusque æstimandi, alia, qua civitas, alia, qua privatus quisque utitur. 474, seqq. τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνθρώπου φύσεως ἔχειν. 1404, 20. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινεν. 1477, 21.

ἀξιέπαινος] εἰ ταῦτα μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξιεπαίνων. 1405, 24.

ἀξιόπιστος ἂν εἰκότως φαίνοιτο. meritó videatur is, qui minis suis fidem factis ipsis adstruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipsis minas approbet. 10, 4. τῶν εἰληφότων παρ' ὑμῶν ἀξιοπιστότερον δοκεῖν εἶναι. 413, 15.

ἄξιος] dignus, conveniens, honestus, æquiparabilis. magnifaciendus. vilis pretii. οὐ γὰρ ἄξιον εἶναι. haud enim decere, vel expedire. 82, 9. ἄξιον λέγειν. honestum, aut fas dictu. 102, 21. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἀξίους εἶναι. 169, 3. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστί. cum regis opibus æquiparanda. 169, 4. οὔτ' ἂν ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. nullo modo sufficiunt hæ pecuniæ necessitatibus belli gerendi. 185, 25. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. operam demus, non ut orationes nostræ majestati rerum a majoribus gestarum respondeant, sed ut facinora nostra, 189, 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. 229, 12. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξομεν. 288, 1. ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην. 292, 26. προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν. 296, 24. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν. 327, 26. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 24. λόγον εἶπον, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 17. ἄξιον αἰσχύνης τῆς γενησομένης. quod tanti sit, ut ideo turpitudo inde exstitura facile suscipiatur. 463, 7. ἐλάττω κεκτημένοι τοῦ τριηραρχίας ἄξια ἔχειν. minus habentes in bonis, quam ut possint eas facultates habere videri, quas qui possident tenentur trierarchias obire. 465, 22. ταῦθ' ὡς οὐκ ἄξια. non magni facienda, sed contemnenda. 300, ult. ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄξια οὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντοιν προσόδου, ἀλλ' οὐδὲ εἴκοσι μνῶν. istæc, non dicam duum talentum reditum, sed ne viginti quidem minarum valent. 956, 23. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν (scil. ἐγκαλεῖν) ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων. causantes, quæ ipsi his credidissent, eoque reposcenda habeant, multo pluris esse, quam id æris, quod nos credidissemus iisdem. 970, 4.

ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας. 283, 25. ἀξιοῦνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν. prout cuique facultas est jus suum exsequendi, ita jus ei tribuitur æquum. 199, 8. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντοιν ἀξιωθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός. 834, 14. τῶν αὐτῶν ἠξίωσας ἡμᾶς τε καὶ τούτους. citat Hermog. p. 340. e Leptinea. ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν. 297, 17.

ἀξιόχρεως] οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι. 36, 5. ἐγγυητὴς ἀξιόχρεως. 101, 27. ἀξιόχρεως μάρτυρας παρέχεσθαι. 1026, 19. οὐδ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἀξιόχρεῴ εἰσι δίκην διδόναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, (quibus tuendis vos præsidetis) διαφθαρέντων. 1427, 1.

ἀξίωμα ἁπάντων — περιείλετο. 246, 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβών. adeptus honorem, eoque persona publica indutus, ut remp. repræsentaret. 277, 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. 298, 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει. 1384, 3.

ἀξίως] ὧν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ. 178, 5.

ἄξων] ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει. 629, 21.

ἀοίκητον τὸν Ἀ. παῖδα πεποίηκας. domus, h. e. patrimonii, seu foci proprii exsortem. 1123, 2.

ἀόκνως λέγων καὶ πράττων. 1475, 13.

ἀόριστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέληται. 50, 16. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. 50, 18.

aoristus loco futuri. δεῖξαι pro δείξειν. 1241, 11.

ἀπαγγελία] renuntiatio legati de successu legationis suæ, quid effecerit, minusve effecerit. 342, 20.

ἀπαγγέλλειν] renunciare, referre, recitare. ἀπήγγειλαν (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα (scil. ἑαυτοῖς). 285, 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 344, 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας, Hermogenes citat p. 256. cfinem.

ἀπάγειν] abducere, ut victimam ab ara, ut furem, latronem, cædis reum, sacrilegum ad judices, thesmothetas, XIviros, aut in servitutem; item judices, vel auditeres a causa præsente ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio seu suo, seu adoptato pater phratoribus inferebat. 1054, 6. οὐκ ἠθέλησας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὔτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 1078, 21. ἀπάγειν δήπου προσῆκε. ad supplicium rapere. 431, 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id est ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.). 601, 26. ὡς τοὺς θεσμοθέτας. 630, 16. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 647, 2. ἀπάγειν κλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰληφώς. 1125, ult. ἀπαχθῇ ἡλωκὼς τῆς τῶν γονέων κακώσεως. 733, 9. ἀπάγειν τοῖς ἕνδεκα. pro πρὸς τοὺς ἕνδεκα. 736, 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 416, 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicit. 1005, 8.

ἀπαγορεύειν] interdicere, vetare, cum μή. προσελθὼν Αἰσχίνης οὑτοσὶ τοῖς λογισταῖς — ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον. 406, 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν. 1022, 27. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι αὐτῶν. 1156, 13. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 1374, 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαῤῥήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι. 1376, 15.

ἀπαγωγὴ] actio adversus furem aliumve facinorosum, quo flagrante in delicto deprehensus ad judices rerum capitalium, aut carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἕνδεκα εἶναι. 735, ult. ἁλόντι ὧν ἀπαγωγαί εἰσιν. eorum criminum convicto et condemnato, ob quæ per leges licet ἀπάγειν. 736, 3. λωποδυτῶν ἀπαγωγή. 1256, 8. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. eos licere persequi et per ἔνδειξιν et per ἀπαγωγήν. 1325, 9.

ἀπαθὴς] ἀπαθεῖς νόσων τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχάς. 1399, 19.

ἀπαίδευτος] ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 11.

ἀπαιδία] sors ejus, cui aut liberi nulli unquam fuerunt, aut, qui fuerunt, decesserunt, orbitas. 1365, 2.

ἀπαίρειν] proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτὲ ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις. 137, 21. οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρκεσαν οἱ τοῦ Φιλίππου. 387, ult. ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβείαν ἀπήραμεν. 392, 14. ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν. 883, 20.

ἄπαις] ἄπαιδος ἐκείνου τελευτήσαντος ἀῤῥένων παίδων. 1028, 3.

ἀπαιτεῖν] repetere, reposcere, deposcere. Παγασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. 15, 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν (partes, provinciam) ἀπαιτεῖ. 292, 14. τῆς στρατηγίας, ἧς με τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖ. 308, 23.

ἀπαίτησις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in ejusmodi causis, priusquam litem in foro exordiatur, ad eum, de quo queritur, privatim adit, res repetit, et jus æquum sibi reddi flagitat. 901, 1.

ἀπαλείφειν] expungere, ut nomina ærariorum e tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quæ infitieris. ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε κελεύειν ἔδει, ἃ νῦν οὔ φησι μεμαρτυρηκέναι. 1115, 5. τί οὖν οὐ τότε ἀπηλείφου. cur itaque non tunc statim jussisti expungi? 1128, 8. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὅ,τι ἂν ἐκτίσῃ. *Sie sollen ihm den Abtrag abschreiben* [*they shall give him credit for what he has paid on account*]. 1338, 8. b) abradere, dero-

dere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν. de pignoribus apud se depositis. 1243, 16.

ἀπαλλαγὴ] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, pen. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. 893, 13. ἀπαλλαγή τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ὑμῖν κυρία. 944, 11. τοῦ πρὸς ἡμᾶς πολέμου πέρας, οὐδ' ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ, citat Hermog. p. 245. ex or. pro Corona.

ἀπαλλάττειν] avertere, amoliri. placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων. 163, pen. αἰσχύνην ὑπάρχουσαν. 420, 26. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu rejicitis concionantem, non ideo liberamini tædio concionum ad vos habendarum. vel, nihil eo minus ad vos habentur conciones. 1462, 15. amoliri aliquem a se, placare, ut taceat, vel timorem incutere, ut sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, ut æquum et rectum ne teneat. 711, 25. 712, 1. ubi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. ut cum debitor creditori satisfacit æs debitum reluendo. μόλις τοὺς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε. 914, 4. 1189, 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὰν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω. 1249, pen. ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absolvit, sibi ab eo satisfactum profitetur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat ullo modo fore obnoxium. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit prætensiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni secum nexu et communione rerum absolvit). 952, 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονί. 966, 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι. *sie sind schlimmer davon gekommen, als wir* [*they came off worse, than we*]. 246, 17. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχατε. 1488, 15. In passivo a) liberari, absolvi. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων. 11, 16. ἵν' εὐπορίαν τινὰ ἕκαστος αὑτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας. 186, ult. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 14. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. mercede placatus causæ persecutionem omittebat. 1331, 3. b) discedere. ἐὰν μὴ πρὸ δύνοντος ἡλίου ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν. 197, 7. ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων τὰ τούτων πνεύματα. 1396, 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπήλλαγμαι. me cum illo in gratiam redisse, litem ei remisisse, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declarasse. 578, 14. ἅπαντές εἰσιν ἀπηλλαγμένοι. omnes erunt insontes declarati, et a culpa liberi. 605, 16.

ἀπαλλοτριοῦν] τίς ὁ κωλύσας τὸν Ἑλλήσποντον ἀπαλλοτριωθῆναι. a societate nostra avelli in partesque hominum nobis inimicorum traduci. 255, 3.

ἀπαλοᾶν] triturare, frumentum triturando ab aristis liberare. ὅπου ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλοημένος. *ausgedroschen* [*to press out*]. 1040, 22.

ἀπαναισχυντεῖν] impudens fieri, impudentiam induere. 850, 17.

ἀπαντᾶν] occurrere, sui copiam facere, in conspectum et sensum venire, exsistere, occurrere quocunque animo, sed imprimis infesto, argumentis, excusationibus alterius refutandis; convenire ad condictum, devenire, descendere, receptum habere ad argumenta, excusationes, magistratus. ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία — ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. *Kommt einem in die Hände* [*is at hand*]. cernitur, quam damnosa et perniciosa sit. 133, 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ. alienis litibus, ad se nil pertinentibus, sese ingerit, et in forum venit. 580, 20. φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένου ἑτέρωθί που λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσειεν αὐτῷ. hic ei se objiceret, seu accusandi, seu contra eum testandi, seu calculum infestum ferendi ergo. 995, 17. οὐδαμοῦ ἐπὶ ταύτην (scil. τὴν ὁδὸν) ἀπηντηκὼς ἐμοί. nunquam ausus hac via mihi occurrere, h. e. me aggredi, et apertas mecum simultates exercere. 230, 9. ἐνταῦθα ἀπήντηκας. 269, 8. ἀπαντᾷ (legislator occurrit, h. e. opponit sese viamque claudit) ἐφ' ἑκάστην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων καὶ οὐκ ἐῶν βαδίζειν. 712, 3. ὅταν τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾶτε ἐπὶ ταῦτα. descendite, confugite ad has exceptiones, obmovete ei hæc argumenta. 760. 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμοίαις φύσεσι. 1395, 6. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν. 411, 26. πρὸς ἕκαστον ἀπαντᾶν, ὅταν οὗτος λέγῃ. 522, 22. ἀπαντᾶν ἐπὶ τὴν δίαιταν. convenire ad condictum apud arbitrum. 544, 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήντησε. 1011, 15. et simpliciter ἀπαντᾶν. ὡς δ' οὐκ ἀπήντων οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν. 1013, 6. ἐπὶ τὴν συγκειμένην ἡμέραν. 898, 6. οὐδ' εἰς ἑτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν. 1042, 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὀμόσαι οὐκ ἀπήντα. copiam sui non fecit jurisjurandi dicendi ergo. 896, 27. ἐπαγγείλας τῷ Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾶν. 10 41

6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπήντων. ad hunc autem locum deveniebant, hoc argumentum afferebant. 563, 23. ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας. recurrere, receptum habere ad Th. 599, 27. ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσχύνεσθαι. ut vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos — 938, 16.

ἅπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι. 989, 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντέχει. valet id quidem ad unicum modo sceleris conatum et effectum, non autem ad plures. 21, 1. τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27.

ἀπαραίτητος δίκη. 772, 25.

ἀπαράσκευος. 745, 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἐμοῦ ληφθῆναι. 1017, 17. 1065, 21. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἤδη ἀγωνίζεσθαι. 1173, 21. ἀπαρασκευότερος. 1453, 2.

ἀπαριθμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπηριθμηκέναι. 1392, 15.

ἀπαρνεῖσθαι] οὐκ ἀπαρνοῦμαι τοὔνομα. non recuso nomen hoc. 575, 27.

ἀπαρτᾶν] disjungere. ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις. 43, 22. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς. actionem a capitibus accusationis sejungere, in defensione a causa aliena exsequi. 244, 27.

ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. Alexander Macedoniæ rex. 164, 21.

ἀπάτη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστός. 151, 23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα. 154, 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας πολέμου. 365, 5. ἀπάτην ἑτέρων (deceptionem passivam, h. e. quod alii passi sint se decipi) μὴ κυριωτέραν ποιήσασθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης. id non præscribere vobis, neque potestatem eripere ex animi vestri sententia sciscendi. 653, 13. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21.

Ἀπατούρια] ἐγγράφει (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τοῖς Ἀπατουρίοις. 999, 28.

ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους. 532, ult.

ἀπεικάζειν] καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμενος. 561, 8.

ἀπειλὴ] πολλὰς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17.

ἀπεῖναι, domo abesse, τῆς δίκης ἕνεκα, καὶ οὐ δημοσίᾳ. 1174, 11. ἐὰν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων. 41, 25.

ἀπειπεῖν] vetare, interdicere, sequente μὴ cum infinitivo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν. 278, 24. 681, ult. ὅλως ἀπεῖπε, μήτ' αὐτῷ, μήτ' ἄλλῳ μηδενὶ, μήθ' ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων. 717, 4. ἀπεῖπε μὴ ἀποφαίνεσθαι. 898, 24. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὑλοτόμους μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι. 1041, 4. b) renuntiare alicui juri, e. c. hereditati. *sich wovon lossagen* [*to renounce*]. renuntiare juri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui sit proximus in sanguine, in matrimonium ducendi. 1133, 7. c) deficere viribus, animove, non amplius posse. ἀπειρηκότων χρήμασι Φωκέων. 30, antep. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέροντι, id est, ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν. 735, 1. ἕως ἂν ἀπείπωσιν, deliquerint animis sub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει. 1264, pen. ἀπειρηκόσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησόμεθα τοῖς ἀκροαταῖς, εἰ περὶ τούτου μάτην τερθρευσόμεθα. 1405, 26. ἀπορρηθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθέν. Julius Pollux. II. 128.

ἀπείργειν] ἐκ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, πάντας ἀπείρξετε τοῦ φιλοτιμεῖσθαι. 458, 26.

ἀπειρία] imperitia rerum civilium atque forensium, infantia dicendi, infacundia. οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅ,τι εἴποις. 378, 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων. 986, 16. φοβοῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι. 1028, 15.

ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι. 617, 7.

ἄπειρος] οὐχ οὕτως ἄπειροί ἐσμεν τοῦ ζημιοῦσθαι. 907, 12. λυπῶν ἄπειροι. 1399, 19.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτι τοῦτον ἀπήλασεν ἡ βουλή. 272, 11. ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος. 307, 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. 1373, 11. οὐκ ἀπεληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν. 1416, 5.

ἀπελευθέρωσις] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ. 215, 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων αἱ τιμωρίαι γίνωνται. infinitæ, æternæ. 632, 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνήθεια — τί ἀπειργάσατο. 301, 16.

ἀπέρχεσθαι] abire, discedere, decedere, ut, seu absolutus, seu condemnatus, e judicio, desistere. ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται. in vivis manet legis auctor, et salvus atque sospes abit. 744, 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται. non inulte hoc a vobis auffert, sed damno suo luit. 773, 21. ἀπῆλθεν ἐπιωρκηκώς. abiit e judicio, discessit ex hac causa cum contumelia perjurii commissi. 1348, 22. κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere. 970, 2. ἀπεληλυθὼς, reversus, εἰς τὸν πατρῷον οἶκον. 1090, 20. ἐπὶ τὸ ἀργύ-

σθαι ἀπῆλθεν. *er hat sich aufs Lügen gelegt [he had recourse to lying].* descendit, aut perfugium habuit ad mendacium. 902, 5. τὸ ἀπελθεῖν, me Athenis discessisse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρὸς ἐμὲ ποιήσαιεν. 1471, 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν, e concione. 383, 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν. 268, 26.

ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου. 788, 25.

ἀπεύχεσθαι] votis averruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid avertere. cum et sine μή. ἐξηπατηκότα δὲ ἤδη — ἀπεύχοισθ' ἄν, ἂν σωφρονῆτε, ἰδεῖν. 71, 18. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι. 102, 16. τιμαί, ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι. 489, 15. τί μάλιστ' ἂν ἀπευξαίμεθα. 505, 7. 718, 16. ἐφ' ᾧ δ' ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ. 779, 19.

ἀπέχειν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομεν. 184, pen. παμπληθὲς ἀπέσχεν. 347, 8. ἐπειδὰν γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσονπερ πρὶν δόξαι. 1437, 22.

ἀπεχθάνεσθαι, εἴ τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν. 503, 2. οὐ ῥᾷον τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα. 614, 9. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν. 807, 24.

ἀπέχθεια] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι. 32, 2. δέδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι, ἣν τοῖς ἐξηπατηκόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν, ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ. 1428, 20. οὔτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούσατε. 58, 26. προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι. 127, 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. 176, 2. διὰ τὴν ὑποῦσαν ἀπέχθειαν. 237, 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθών. 896, 4. χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαιντ' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν. 1447, 7. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκὸν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι. 1451, 16.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν. 34, 11.

ἀπεχθῶς ἔχειν τινί. 61, 25.

ἀπιέναι] ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιών. 246, 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῄειτε (e concione) βεβουλευμένοι. 306, 11. ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῄει. 331. 4. ἀπιόντος μηνὸς (idem quod λήγοντος). 238, 4.

ἀπιστεῖν] τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ). quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei diffiditur. 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς. 145, 10. τότε δή, τότε καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει. 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. 242, pen. ἵνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν χρημάτων κύριον ποιεῖν. eorum, quibus diffiditur. 831, 3.

ἀπιστία κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον. 71, 24. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 4. (nisi potius ibi ἐκπρίασθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. 142, 27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν. 291, 11.

ἄπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo activum, modo passivum. ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς. 10, 20. τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ' ὥσπερ ἦν ἐστὶ καὶ νῦν. 15, 16. καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄπιστον ἴσως. et profecto non videtur hoc fide carere. 15, ult. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος (diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον. 349, 15.

ἀπλαῖ (scil. βλαῦται), genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus Laconicam et modestiam affectantes. ἁπλᾶς ὑποδέδενται. 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναιτο ἐφικέσθαι. 958, 7.

ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδὴς ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν. 1204, 24.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν λῃστῶν γίγνεται. piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus. 307, 18.

ἁπλοῦς] simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ hæc est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. 404, 22. οὐδὲν ἦν ἁπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων. 969, 27. τὸ ἁπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας. 1089, ult. ἁπλοῦν τι διελογίσαντο. unum hoc spectarunt, quod cernere mirificæ non est sollertiæ. 1091, 3. τί ἦν ἁπλούστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον. 1106, 14.

ἁπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἐμαυτόν. sine ulla tergiversatione, aut detrectatione periculi cujusquam. 288, 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἁπλῶς ἄγετε. sine dolo malo, pura mente. 328, 3. πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι. 325, 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς, præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν. 343, 9. τοῖς ἁπλῶς, simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι. 1122, 17. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀρ. ἁπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis cun-

dem constanter servat modum. 784, 2.

ἀπνευστὶ συνείρει τούτους (τοὺς λόγους puta). 328, 12.

ἀπὸ] cum usurpatur ad indicandum a) aliquid *ab* aliqua re profectum esse, *ex* aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν. judicium de rebus e natura rerum ipsa repetere. 25, ult. οὐκ ἀπ' ἴσης (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν, id est, ἀφορμωμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum. 179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν. ubi ἀπὸ videri possit redundare. 580, 1. ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν, id est, ἀπὸ τῶν τῆς πόλ. χρημάτων. 1341, 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι. ditescentes e furtis in ærarium publicum. 739, 21. ἀφ' ἑαυτοῦ. ultro, sponte sua. 141, 11. ἀπὸ τύχης. fortuito, impulsu affectuve fortunæ. 1193, 12. τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἱστήκει. tropæum ab ipsis stabat, h. e. erigebatur ex armis constructum iis, quæ victores victis detraxissent. 444, 6. b) *pro*, æquipollentiam significat, vel valorem rei, quæ comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re æquipollente. στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα. 256, 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. pro facultatibus, rite æstimatis, ut cuique dena sunt talenta in bonis, ita singulas naves cum dignitate trierarchi tuebitur. 262, 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων στρατιώτης. pro eadem mercede miles. 38, 8. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ, τι ἂν βούλωνται. 687, 24. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. pro minuto impendio. 260, 11. ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος. 1349, 21. c) *per*, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiendæ designat. ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμεῖ. per opes, quas sociis vestris eripit. 49, 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων. 776, 17. d) *cum*, idem quod μετά. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε. 773, 7. e) *procul*, idem quod πόῤῥω. ἔσται δὲ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος. non aliena a causa. 701, 23. f) in deductione summæ minoris a majore. τροφὴν ἀπὸ τῶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ μνῶν λογιστέον. alimenta nostra, h. e. æs in victum nostrum datum deducendum, deminuendum est ab illis 77. minis. 824, 24. ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος ἀπαλείφειν. 1338, 10. ἀπὸ redundare videtur. ἡ ἀπὸ τούτων ἑτοιμότης. illorum studium me promerendi, ab illis ad me proficiscens. 1268, 7.

ἀποβαίνειν] ἀπέβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπόρθει. descendebat, invadebat. 1377, 6. b) evenire, exitum sortiri. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἑωρακόσι. 1402, 24. τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντος πλεῖστα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον. 1412, 11. c) τοῦ ἀποβαίνειν μόνοις τοῖς πολίταις ἐξουσίαν οὖσαν. 1408, 12. videtur genus aliquod exercitationis esse palæstricæ, cum quis de curru concitato desilit armatus, et rursus in eum, cum rapidus fertur, insilit.

ἀποβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν. 919, 5.

ἀποβλέπειν] intueri, respicere. construitur alias cum εἰς, alias cum πρός. ἀποβλέπειν εἰς τὰ πράγματα. 26, 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους. 28, 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. 298, 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος. 350, 1. οὐκ ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις. 515, 1. ἀποβλέπειν πρὸς τοὺς πλησίον. 120, 8. πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα. 182, 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν. 1269, 2. μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους. 1329, 18. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀπέβλεπον, ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο. 426, 6.

ἀπογίνεσθαι] δέκα μῆνας ἀπογενομένου τἀνθρώπου. ubi decem menses domo abfuit, aut procul a vestris finibus se continuit. 98, 23. b) mori, vivis excedere. τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δήμοις ἐὰν μηδεὶς ἀναιρῆται. 1069, 10. nisi leg. ibi sit τοὺς ἀποκτεινομένους.

ἀπογιγνώσκειν] de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abjicere. construitur cum genitivo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἑαυτῶν ἀπεγνώκατε. 52, 16. εἰ νῦν ἀπεγίνωσκε Θηβαίους. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. 69, pen. ὥστε πανταχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι. 358, 13. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδὲ ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην. 1471, 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν. 193, 5. c) absolvere lite, culpa, pœna, insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque. quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. θῶμεν τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ — τοὺς δ' ἀπογνόντας. 539, 3. εἰ μὲν ἀπογνώσεσθε — ἐὰν δὲ καταγνῶτε. 604, 26. Construitur cum genitivo et accusat. ὁ διαιτητὴς ἀπέγνω μου (subaudi τὴν δίκην). pronunciavit hanc causam ad me nil pertinere, h. e. me absolvit. 1020, 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν ταύτην. si reos hujus causæ absolvatis.

(sed vid. articulum proximum d). 605, 16. οὐκ ἀπέγνω (subaudi αὐτὸν) τῆς δίκης. reum a causa absolvere, secundum eum litem dare haud sustinuit. 913, 22. et 25. 920, 15. d) repudiare, rejicere causam, ut illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam. 913, 25. 920, 20. τὴν ἔνδειξιν ἀπογινώσκειν. 1327, 8.

ἀπογράφειν] et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι, indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, ærarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quæ quis ab alio, seu suo privato, seu publico nomine petit, ut aut sibi, aut ærario debita, sive e mulcta a judicibus ipsi irrogata, neque diluta, sive titulo peculatus. ἀφεὶς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ᾽ ἀπογράφειν. 609, pen. et 752, 7. ἀπεγράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτόν. illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Therippidem, (qui id postulaverat, et quo is illud testimonium penes se servaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri. 817, pen. et in activo. αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράψας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους. 818, 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράψαντα. 828, 15. videtur hoc discrimen interesse, ut in activo cum quis dicitur ἀπογράψαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε. in rationes gestæ a se tutelæ meî meorumque bonorum retulit nomen meum, ut sibi debentis. 832, 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum ejus confecisset (*inventiret* [*made an inventory*]) atque in tabulas retulisset, eoque facto illa bona confiscata, et ad sectionem proscripta fuissent. 1015, 9. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum possessione Phænippus me per ludibrium exclusum it. 1043, pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a se mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominavit, quasi magnum et summi faciendum bonum sic mihi tradidisset. 1046, 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a se mihi traditorum non commemoravit dotem matris, ut adhuc a se matri debitam, pro qua pars bonorum ei esset oppignerata. 1047, 11. οἷς οὗτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα. 1048, 5. ἀπογράφεται τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς υἱὸν ὄντα. in diamartyria, seu protestatione sua exceptoria, apud Archontem exhibita filium suum appellavit, seu annotari a scriba curavit filium suum pro filio Archiadis. 1093, 2. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, ut ejus, contra quem se profiteretur in jure acturum. *er legte keine Denuntiation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthalten hätte* [*he did not give in his denunciation or notice of action, as if against somebody who was withholding what was his due*]. 1147, 19. 1148, 17. et 24. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο. mandabat numularius commentariensi, ut ad nomen debitoris et summam creditam adscriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam. 1193, 3. τὰ τρία μέρη, bonorum scil. publicatorum, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, ἀφίημι. 1247, 2. τὰ τούτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν. 1255, 12. b) ἀπογράφεσθαι in passivo, expungi e tabulis, ut fit debito diluto. τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται, τὸ δὲ ἓν οὐκ ἀπογέγραπται. duo quidem nomina diluit, unum autem ut e tabulis expungeretur, nondum operam dedit. 791, 25. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, ut ærarius, tabulis ærarii inscriptus erat, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι, futurum erat, ut substantia Apollodori proscriberetur, fisco adjudicata, sectione distrahenda. 1347, 20. d) denunciare, nomen alicujus, ut rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογραφέτω τὸν μὴ ποιοῦντα τοῦτο ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1068, 11.

ἀπογραφὴ] index quicunque, præsertim a) tabularium publicanorum in portubus, ubi merces invectæ et evectæ, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quæ quisque vectigalia persolvisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοι τις. 467, 5. λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus sive subeuntibus portum, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est. 909, 11. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ Βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλλιμενισταῖς. 917, 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί. hunc indicem bonorum, vel supellectilis domestici, et mundi muliebris, quem uxor mea ex hereditate paterna, et quæ soror ejus, quæ uxor Spudiæ est, item accepit. 1036, 24. ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι. indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quæ sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in jure.

1246, 3. sæpius in illa oratione et hæc dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit usurpatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis laterculum bonorum, quorum usura et possessione legitima Phænippus me arceret. 1043, pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τοῦ ἀργυρίου πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς (scil. τοῦ ἐμπορίου). licere sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici et φαίνειν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud æs, et quæ merces vetitæ (*contrebande Waren* [*contraband goods*]) eo emtæ. 941, 14. b) ἐν ἀπογραφῇ ποιοῦνται. diluit, persolvit nomen contractum. 791, 24.

ἀποδεικνύειν] deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον. sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium. 191, 17. τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς. professis et declaratis hostibus. 328, 20. ἐὰν τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος. 182, 14. et 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν. assignarunt, deputarunt. 707, pen. ᾧ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀποδέδεικτο. cui rex inimicus extiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat. 687, 11. referre in rationibus, e. c. gestæ tutelæ. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθεὶς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδείκνυσιν. tametsi per primum biennium officinæ huic curator præfuit, nihil tamen quæstus ex ea redacti in rationibus retulit. 819, 16. ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου. tota ejus substantia indicata et particulatim recensita. 1255, 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. cum Gratiæ diis sint consecratæ, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, ut deorum beneficia gratiis habendis et agendis remuneremur. 1481, 12.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit personæ meæ, aut jure meo hoc mihi sumo, ut demonstrem. 245, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραί. 326, 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξιν, declarationem, οὐ πονηρίας προτίθετε τοῖς λέγουσι. 772, 8. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14.

ἀποδέκτης] susceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fiscum inferendas. *Einnehmer. Acciseinnehmer, Steuereinnehmer* [*a collector, exciseman, taxgatherer*]. 750, 24. 762, 2.

ἀποδέχεσθαι] probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. construitur cum accusativo, interdum quoque cum genitivo, sed sic, ut accusativus tectus subaudiatur. ὡς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν. 318, 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξησθε, citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀπεδέξασθε ὡς οἷόν τε μάλιστα. laudastis, grata et accepta habuistis, quanto potest maximo studio. 519, 8. εἰ γὰρ τούτου ταῦτ' ἀποδέξεσθε. 599, 10. μὴ οὖν ἀποδέχεσθε τούτου φενακίζοντος ὑμᾶς. 1292, 9. δικαίως ἂν οὐδοτιοῦν ἀποδέχοισθε τούτου, ὡς ὑγιές τι λέγοντος. 1181, pen. πῶς ἀποδέξασθαί τι προσήκει τούτων λεγόντων; 832, 15. ἀποδεχομένους ὑμᾶς ὁρῶσι τὰς τούτων προφάσεις. 1335, 10. παιδείαν ἀπεδέχου. 1490, 11. b) recuperare, recipere. ἣ νῦν οἴεταί με τυχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέξεσθαι. quæ mater mea nunc sperat futurum, ut domi me recipiat, e judicio sic reversum, ut plenum jus meum a vobis adeptus sim. 842, 13.

ἀποδημεῖν] ἀπεδήμησεν ἐκεῖσε. profectus est illuc. 988, 14. δημοσίᾳ ἀποδημοῦντος ἐμοῦ, τριηραρχοῦντος ὑμῖν. me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem. 1102, 10. ἀποδημοῦντος τούτου παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente. 1192, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ. non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cujus ergo. 1236, 23.

ἀποδιαιτᾶν] dicitur arbiter aliquem sententia sua absolvens, et opponitur τῷ καταδιαιτᾶν. construitur cum genitivo et dativo. πείθει αὐτὸν τὴν δίαιταν, ἣν καταδεδιῃτήκει, ἀποδεδιῃτημένην ἀποφέρειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quæ in Midiam pronunciata esset, secundum eam fuisse pronuntiatam. 542, 7. 545, 26. ἀποδιαιτήσομεν αὐτῷ τὴν δίαιταν. arbitrium secundum se daremus. 544, 24. ἀπεδιῄτησέ μου ὁ διαιτητὴς περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι. absolvit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant. 1013, 14. ὁ διαιτητὴς οὐ κατεδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν ἑσπέρας ἤδη οὔσης. 1190, 8. τὰ ἀποδιαιτηθέντα μου λύσας. rescissis iis, quæ pro me pronunciata fuerant. 1021, 12.

ἀποδιδόναι] ei, cujus esset, et unde sumsisses, restituere. οὐδέν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον. non reddit æs mutuum a me sibi creditum. 911, 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, ut accipiens id pro sorte sua sibi conveniente habeat, teneat. ἂν καὶ ὁπωσοῦν μετρίαν ἡ φύσις ὄψιν ἀποδῷ. 1383, 27. c) exhibere, attribuere, persolvere debitum, præstare id, quod et cui dandum, præstandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐταῖς χάριν ἀποδιδόν-

τας. 206, 15. εὔνοιαν ἴσην ἀποδιδόναι. 226, 10. πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι. priusquam jusjurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario. 234, 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ. 267, 6. τοὺς ὅρκους ἀποδοίη αὐτοῖς. deferret jurandi conditionem. 443, 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γοῦν ἑορτῇ ἀπεδώκατε εἶναι. ut qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltim, ipsis attribuistis, adjudicastis. 518, 17. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν. reservavi vobis et nunc vobis hujus juris exercendi, h. e. pœnæ exsequendæ, copiam feci, ut par erat, quippe quod jus vestrum esset atque vobis deberetur. 527, 9. παρὰ τοῦ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα. injuriarum mihi oblatarum pœnas dependi. 539, 7. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ἃς ἔλαβε παρ᾽ ἐμοῦ. 909, 19. ἀποδιδόναι τὴν τιμήν. rei pretium persolvere. 1030, 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκεν. effecit, ut, quæ repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, exsisteret. 1405, 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adjudicare. εἰ τοῖς μὲν — ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. 27, 1. ὥσπερ τοῦ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι. 167, 6. et 8. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. permisit, aut, jus debitum reddidit. 638, 6. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς. 1330, 21. In medio, vendere. οὐχ ὡς ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ἀλλ᾽ ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις. 344, 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τἀληθῆ. 349, 24. ὑμῖν δ᾽ ἃ καὶ δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ᾽ ἀνθ᾽ ὧν ἀπέδοντο οὗτοι λογίζεσθε. 369, ult. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοντο τὴν αὑτῶν ἐλευθερίαν. 689, 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι. mercede se pati corrumpi ad tacendum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri minatus esset. 784, 16. collato versu 13. οὐκ ἀποδόσθαι τὰ πατρῷα ὧν ἐκομίζοντο χρημάτων. 986, 20. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11. ἀποδόσθαι τὸ πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα. 1323, 25. ἀποδόμενος τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος. 1332, 16. ἀποδόσθαι τὴν δεκάτην. redemtoribus, publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere. *verpachten* [*to lease*]. 475, 5.

ἀποδιδράσκειν] μὴ — ἀπὸ τούτων ἀποδρᾶναι. refugere. 91, 3. ὑμεῖς δ᾽ ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα. 130, 5. οὐκ ἀπέδρα ταύτην τὴν στρατείαν. 567, pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei devitare. 1024, 13. ἀποδιδράσκουσιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς. 1248, 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτοὺς δῆσαι. 1478, 17.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδεδοκιμασμένοις ἄρχειν λαχοῦσιν. 779, 4. qui, quamvis sorte ducti ad magistratum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobati fuissent. τὴν ἀρχήν, ἣν ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατε. magistratui gerendo, ad quem sors eum delegaverat, inhabilem declarastis. 790, 18. ζηλοῦν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς [scil. ἔχοντας πλείστους καὶ βεβαιοτάτους] ἐραστάς. 1402, 20.

ἀπόδρασις στρατείας. 568, 8.

ἀποδύρεσθαι] τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾷον γενήσομαι. 1118, pen. ἀποδυρόμενοι δι᾽ ὧν μάλιστ᾽ ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς. 1255, 17. ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα. 1278, 16. ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἄπιτε. 1400, pen.

ἀπόθετος] τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεάν. solis reservatum, ut proprium et peculiare donum. 1376, pen.

ἀποθνήσκειν] οὐδ᾽ ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε. 99, 5. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν. 308, 4. καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι; 314, pen.

ἀποθρασύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύακεν. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata. 1407, 14.

ἀποικοδομεῖν] ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν. canalem oppositis munimentis vel aggeribus occlusum. 1273, 6. et 8. ἁμαξιαίους λίθους προσκυλίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.

ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα. 630, pen.

ἀποινᾶν τινά. ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemtionis. 629, 22. 630, 27. ubi exponitur per χρήματα πράττεσθαι.

ἀποκαθιστάναι τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς τάφους. 256, 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκίνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν. 798, 24.

ἀποκαλεῖν] per contemtum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους. 417, ult. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν. 438, pen. οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ. 582, 11.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο. reservata erant, aut is sibi reservaverat. 294, 14. ὅτῳ ποτὲ τῶν ἁπάντων ἀπόκειται; οὐ πρόδηλον ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, ut venia opus habeat. 633, 26. ἔνδον ἀποκείμενος σῖτος. sub claustris jacens asservatum, in hor-

cere. τί τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει; quam omittit extremam contumeliam? προσεούρουν, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδοτιοῦν ἀπέλειπον. 1257, 19. c) creare, consciscere. πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους. 1491. epistola VI. 5. In passivo ἀπολείπεσθαι a) vinci. οὐδενὸς ἀπολείπεσθε. a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia, recta consilia inveniendi et eventus rerum futuros prospiciendi. 51, 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, ut oculis, ante mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων. rerum veritatem haud valere perspicere. 813, pen. ἀπολείπεσθαι ἐδόκουν οἱ πόῤῥω καθήμενοι. videbantur procul sedentes judices non posse oculis consequi in tabula exarata. 1055, 19. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι. 1083, 3. ἂν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνηται διδάξαι. 1421, 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν, carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, προσποιουμένοις δέ. 270, 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι. 312, 27. d) abesse. ἐπιστολὴ, ἣν οὗτος γέγραφεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos. 352, 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ. quoties nos a Philippo discederemus, sive interdiu, sive noctu cum eo congressi essemus, Æschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemve. 396, 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας. 1231, 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. oportunitatem e manibus omittere, pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19.

ἀπόλειψις] desertio, ut uxoris a marito discedentis. 868, 1. item tabulæ publicæ a magistratu hac de re conscriptæ. ἡ ἀπόλειψις ἐγράφη. 868, 2. τὴν ἀπόλειψιν οὗτοι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπεγράφοντο. denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda. 868, 17. ἀπόλειψις πλείστη γίγνεται. plurimi milites deserunt ordines suos. 1209, 26. ἀπόλειψις ἐμοὶ ἐγένετο πλείστη τῶν ἄλλων τριηράρχων. reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discedebant nautæ, quam a me. 1211, 14. πόσην δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλιν. 1214, 2.

ἀπολῆρεῖν] nugari, blaterare. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρει τι καὶ διήμαρτε. 398, 20.

ἄπολις] ἄπολιν μή με ποιήσητε. 1320, 22.

ἀπολλύειν vel ἀπολλύναι] perdere, corrumpere, pessumdare. οἵδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς. 186, 7. τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας τῶν συμμάχων ἀπώλεσε. 371, 10. οὐ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστήν. 459, 25. b) prodigere, disperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες. 107, 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες. gula et ventre mergentes. 613, 20. c) amittere, jacturam facere. ἀπολλύειν νομίζοντες, ὅ,τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν. 1046, 23. In passivo ἀπόλλυσθαι perire. κερδαίνειν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλλυται. 118, 17. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι. 174, 16. ἀκρίτως ἔστιν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους. 212, 22. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει. 262, 19. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27.

Ἀπόλλων προστατήριος. 531, 8. ἀγυιεύς. 531, 9. ἀποτρόπαιος. 531, 26. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. 274, 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερά. 1315, 16. Genetæ appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Jovis Hercii sacra essent communia. 1319, 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου. 227, 13. ἀπολογεῖσθαι τὸ ὁμολογούμενον. excusare, purgare id, quod in controversiam non venit, cujus insimulatus reus non fuit. 370, 21. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ,τι ἀπολογήσεται. 407, 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι. 407, pen. ἀπολογήσασθαι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν κατεψεύδοντο. 1052, 25.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est κἂν] τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι. 226, 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει. 365, 25. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ hæc est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει. 404, 22. περὶ ὧν ἐμοὶ δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὑρήσετε. eadem argumenta, quibus criminationes ejus evertam. 979, 23. ἀπολογίαν ποιήσεται, ὅτι — sui purgandi causa hoc afferet. 1201, 25.

ἀπολογίζεσθαι] recensere, enumerare. ἀπελογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων. 347, 15. Etiam p. 734, 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογήσ. Est hoc verbum, pro *agere, referre*, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109.

ἀπολύειν] absolvere, abluere, detergere.

καὶ τῇ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν. 141, 22. τάλαντα ἀπέχονται μάντεις τοὺς ἀπόρους τῶν Ἑλλήνων. 174, 13. ἀντανα πληροῦν πρὸς τοὺς εὐπορωτάτους ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. 182, 23. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι. 260, ult. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας. 262, 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα). nomina lenta, quæ redigere sit arduum. 1209, 7.

ἀποῤῥᾳθυμεῖν] præ segnitie et mollitie et levitate animi defugere aliquid. 108, 21.

ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων. 615, 9. 755, 14.

ἀποῤῥηθὲν] v. supra sub ἀπειπεῖν.

ἀπόῤῥησις] interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόῤῥησιν. contra expressam obnuntiationem. 902, 25.

ἀπόῤῥητος] ἀπόῤῥητα sunt aut ea, quæ dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quæ aut nemo sciat, aut pauci, et quæ propalari haud expediat. ἵνα ὄντα κύριοι καὶ ῥητῶν καὶ ἀποῤῥήτων. tam eorum, quæ in vulgus exire nil impedit, quam quæ celanda sunt. 10, 10. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον. arcanum illud omnium ore jactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19, 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόῤῥητα λέγωμεν ἀλλήλους. infanda, fœda dictu et auditu. 268, 22. πλύνοντας αὐτοὺς τὰ ἀπόῤῥητα. convicia mutuo ingerentes turpissima quæque. 1335, 5. τὰς ἀποῤῥήτους αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονάς. 563, 1. τὰ ἀπόῤῥητα οἶδεν. 579, 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων. 776, 17. τὰ ἀπόῤῥητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὑρήματε. 1467, 15. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας. arcana status, latus nudum reip. aperit. 805, pen.

ἀποῤῥίπτειν] οὐκ ἀποῤῥιμμένοι. abjecti, contemti. 242, 3. ὅταν ἡ πονηρία μὲν τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀποῤῥίπτηται. 792, 25.

ἀποσαλεύειν] ad ancoram stare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους. 1213, 24.

ἀποσκεδαννύναι] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν. 322, 9.

ἀποσπᾷν] τὰ θυμώματα ἀποσπάσας. 845, 18.

ἀποστάσιον] ἀποστασίου ὄφλειν, scil. δίκην, causa cadere deserti patroni. ἀποστασίου ὄφλουσιν ἀπέδοσθε. vendidistis. 790, 2. Liberti pristinis heris honorem debitum si minus exhibuissent, licebat actionem ἀποστασίου in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiscebantur libertatem. 940, 15. in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου judicabat Polemarchus. ibid.

ἀπόστασις τῶν κτημάτων. cum quis ipse alteri de bonis suis cedit. 386, 12.

ἀποστατεῖν] ἆρ' οὐ πολὺ τῆς γνώμης τοῦ Σόλωνος ἀποστατεῖς. 488, 25.

ἀποστέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expediero, in mare demisero. 1154, 17. et 19. ὅταν ἀποστέλλωνται ἐκ τοῦ ἐμπορίου. e portu solverint. 915, 11. γνώμην ἀποστέλλειν. remittere ad aliquem cum legatis ejus responsum ad ipsius interrogata. 81, 17. τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας ἀπέστειλα. 252, 7. θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποστέλλειν. 256, 14.

ἀποστερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι. 142, 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεστέρησαν ἑαυτούς. 172, 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν. 207, 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας. 227, 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται. 297, 4. ἐάν τις ἑκὼν παρ' ἑκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ. defraudet, reddere recuset. 528, 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθέν. defraudatum me it. 1185, 10.

ἀποστέρησις] ἐπ' ἀποστερήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διπλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλασίας. 735, 5.

ἀποστολεὺς] collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, ut classes navales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructæ e portu solverent. οὐδεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη. 262, 18. προσκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστολέας. 1146, ult.

ἀπόστολος] classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφήκατε. classem emissam, aut emittendam dissolvistis, dimisistis. 30, 5. εἰς ἃ [Dionysia et Panathenæa] τοσαῦτα χρήματ' ἀναλίσκετε, ὅσα οὐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων. 50, 8. τοὺς ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν. 50, 10. τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμόν. 262, 15. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον. 1152, 1. τὸν ἀπόστολον διὰ τάχους ποιεῖσθαι. 1208, 7.

ἀποστράτηγον ἐποιήσατε. ab imperio militari eum revocastis. 669, 7.

ἀποστρέφειν] ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεστράφητε. aversati sitis. 281, 1. ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν. detorquere. 406, 4. ἀποστρεφομένης τὰ χεῖρε. 1157, 3. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, dehortatus est, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν γεγένηται. 1263, 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποστρέψειαν [al. τρέψειαν] οἱ θεοί. 1491, 10.

ἀποστροφὴ] κατέπτηχε πάντα οὐκ ἔχοντα ἀποστροφήν. carentia perfugio, receptaculo. 42, 22. ἐνούσης οὐδεμιᾶς ἔτι ἀποστροφῆς. 702, 26.

ἀποσφάλλεσθαι] de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione præceps in mare ruit. 801, 14.

ἀποσχοινίζειν] exterminare, excludere in-

terposito sæpto. ἀπεσχοινισμένος πᾶσι τοῖς δικαίοις. 778, 16.

ἀποσώζειν] ἀπεσώθη ἐν τῷ λιμένι. e mari in continentem servabatur in vivis. 910, 11.

ἀποτάττειν] deputare, ablegare aliquo, ut milites in præsidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι. 238, 8.

ἀποτέμνειν] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα. 175, 25.

ἀποτίειν] τῷ δὲ χρόνῳ ἦλθ' ἀποτισομένη. 422, 12.

ἀποτιθέναι] ῥαθυμίαν ἀποθέσθαι. 101, 6. ἀβελτερίαν. 140, 9. ἀποτιθέναι. asservare. *in Verwahrung haben* oder *nehmen* [*to have* or *take care of*]. 1193, 10.

ἀποτιμᾶν] ἐὰν δὲ πλειόνων ἡ οὐσία ἀποτετιμημένη (*gerichtlich taxirt* [*judicially taxed*], seu potius, *verhypothecirt* [*mortgaged*]) ᾖ χρημάτων. 262, 4. τὴν προῖκα, ἧς φησὶ τὸ χωρίον ἀποτετιμῆσθαι. pro cujus valore et assecuratione curavit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, ut æquivalens aliquod. *für die Mitgabe hat er sich lassen das Landguth zuschreiben, als ein Stück, das iener am Werthe gleich ist, damit er der Wiedererstattung der Mitgabe gewiss seyn, und sich an etwas halten könnte* [*for the dowry he has made them assign to him the estate, as an equivalent in value to the former, that he might be sure of the restitution of the dowry, and hold something as security*]. 865, 4.

ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata æquivalentem tradit, et tantisper possidere jubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit. 871, 19. et 26. τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἐᾷ διαῤῥήδην, εἰς ἅ τις ἀπετίμησεν εἶναι δίκας. 1030, 4. et ult. ἀποτιμῶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. *ich lasse mir eine gerichtliche Hypothec auf das Haus geben, für die 10 Minas, die ich an ihm zu fodern hatte* [*I compel him to mortgage the house to me for the 10 Minas, which he owes me*]. 1029, 19.

ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθιστάναι νομίζουσι τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. jus esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisdationem pro tutela male gesta repetere possint. 866, 2. ἀποτίμημα καθειστήκει τῷ παιδί. *war ihm als baar Geld angeschlagen, und statt der Bezahlung verpfändet worden* [*had been rated to him as ready money, and pledged instead of payment*]. 1187, 20.

ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον. 878, ult.

ἀποτίνειν] ἀπέτισα τὴν λειτουργίαν. pecuniam dependi necessariam illi functioni vel illi muneri edendo. 841, 7. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις. dependere hostibus pro redimenda vexa. 926, 18. ἀποτίσουσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων. 1024, ult. ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. solennis formula in æstimatione litis. quæ pœna corpore toleranda, aut quæ mulcta æraria luenda. 523, 2.

ἀποτόμως] præcise, prærupte, absolute, sine ulla exceptione, definitione, sine discrimine. τῶν πραγμάτων οὔτε καλῶν, οὔτ' αἰσχρῶν, ἀποτόμως ὄντων. 1402, 16.

ἀποτρέπειν] dehortari, absterrere, prohibere. 217, 22. pœnarum severitate. 526, 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἐξαμαρτάνειν μέλλοντας. 606, 8. οὐκ ἀποτρέψομαι (scil. τοῦ λέγειν). haud dubitabo dicere; absterreri me non patiar, quominus dicam. 700, 11. ἣν οὐκ ἔστιν ἀποτρέψαι τοῦ τἀληθὲς εἰπεῖν. 1397, 2. ἵνα δείξῃς ἃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταὐτὰ παθεῖν. 1431, 19. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέψομαι λέγειν. 1434, 12.

ἀποτρίβειν] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψόμεθα. 12, 19.

ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν. cum usus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quassatumve fuerit. 1215, 22.

ἀποτρόπαιος] Ἀπόλλωνι ἀποτροπαίῳ. 531, 26.

ἀποτυγχάνειν] μᾶλλον ἄχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν. 155, 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινόν ἐστιν. 295, 3. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν. 716, 3. ἀπέτυχε τούτου. 1053, 20. ἂν μὴ τύχῃ ὧν ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς οὐκ ὀργισθήσεσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχών. cupita et sperata haud consecutus. 1192, 8. ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας. 1379, 14.

ἀποτυμπανίζειν] fustigatione necare. τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκεῖνοι μισεῖν τε καὶ ἀποτυμπανίσαι. 126, 17. παραχρῆμα ὡς δεῦρο ἐπανῆλθον ἀποτετυμπανισμένους. 383, 16.

ἀπουσία] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. desertionem nostram sociorum, quos in malis destituimus. 10, 5.

ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρόν. hostem declarare. 160, 27. Φωκεῖς ἐκσπόνδους ἀπέφηναν. 395, 26. ὀμόσας ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀπέφησαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν. 1048, 2. ἀποφανῶ pro simplici φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam. 1455, 27. πλέον ἢ δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων. in ærarium intulit, aut a rationalibus in tabularium ærarii inscribi curavit. 480, 11. 481, 10. ἕνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέφηνε. in indice acceptorum retulit. *er hat mir sie in Rechnung gebracht, als etwas, das er für mich eingestrichen, und mir zu berechnen hätte, angesetzt* [*he has placed them to my account, as something received for me, and for which he had to*

give me credit]. 819, 13. λῆμμα οὐδὲν ἐμοὶ γεγενημένον ἀποφαίνουσι. quæstum nullum in rationibus gestæ tutelæ commemorant, aut etiam repræsentant, et oculis subjiciunt. 821, 6. cum quo convenit ut æquipollens ἀποδεικνύειν. contrarium est ἀφανίζειν. οὐδὲ γὰρ τοῦτον ἀποφαίνουσιν, ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent. 823, 3. ἀποφαίνειν τὰς διαθήκας. proferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογοῦσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν. 826, 13. χρέος οὐδὲν ὀφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ· νῦν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomina contracti æris alieni, in laterculo suarum facultatum. 1041, 20. πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τοῦτον ἀπέφαινον τὸν πρῶτον πατάξαντα. hunc aiebam primum mihi verbera inflixisse. 1265, 25. In medio, animi sui sententiam declarare, pronuntiare. προθεῖναι (copiam facere) περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. ὁ σύμβουλος πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται. 291, 18. ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου. tanquam locum vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret. 390, 7. ἀποφανεῖσθαι ἔφη τὴν δίαιταν εἷς ὤν. se, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum. 898, 22. et 24. ἀπεφήνατο κατ' αὐτοῦ ἐρήμην τὴν δίαιταν. 899, 9. ἤδη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης, νυκτός. sententia jam pronuntiata. 1265, 20.

ἀπόφασις] οὐ μόνον ἀμφισβητηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀπορρηθὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἐποιεῖτο. pronuntiabat sententiam pro arbitrio. 899, 14. ἀπόφασιν δοῦναί μοι τῆς αὐτοῦ οὐσίας. enumerationem, indicem substantiæ suæ. 1039, 2. et 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπόφασιν (scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας). 1043, 12. ἀπόφασις ἦν τῆς δίκης. dies erat peremtoria, qua sententia decretoria pronuntiaretur. 1153, 4.

ἀποφέρειν] reum aliquem agere, nomen ejus deferre ad prætorem, diem ei dicere. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφήν. 243, 11. ἀπηνέχθη. exhibebatur ejus nomen judici, ut ærario debentis. 542, 14. 622, 23. 817, 13. γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1332, 12. magistratui exhibere gestæ a se tutelæ, aut imperii magistratusve rationem literis consignatam. 824, 6. 1187, 25. literas ab aliquo sibi commissas ei, cui inscriptæ sunt, reddere. *einen Brief bestellen, abgeben* [*to deliver, present, a letter*]. 909, 14. restituere mutuo sumtum ei, cujus est, referre illuc, unde sumsisses, vel abstulisses. παῖδα διάκονον ὑδρίαν ἀποφέροντα χαλκῆν ἀλλοτρίαν ᾐτημένην. 1155, 6. τὰ μὲν στρώματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπήνεγκεν ὁ Αἰσχρίων, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπήνεγκεν. 1191, 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, *in Rechnung angeben* [*to state in account*]. ἀπενεγκεῖν ἐν τῷ λόγῳ χιλίας δραχμάς. 1189, 8. ἀποφέρειν ναύτας, est, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, repræsentare. 1208, 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα. apud prætorem edere nomen arbitri, cui causam disceptandam commisisses. 1244, 14.

ἀποφεύγειν] effugere discrimen condemnationis, aut mortis, sive a morbo, sive a judicum sententia. absolvi. ψηφίσματα τὰ τότε μὲν ἀποπεφευγότα. 302, 17. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον, ἐπειδὰν δὲ τελευτήσειεν αὐτῶν τις — 308, 1. ὡς ᾔσθετο τὴν νόσον οὐκ ἀποφευξούμενος. 840, 8. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, aut ἐν ταῖς δίκαις) ἃς ἐνεκάλουν ἐμοὶ, vel ἀπελύθην ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἐμοὶ ἐγκεκλημέναις. 1014, 8. eadem ratio constructionis est in illo altero loco: ἃς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα. 1021, 2. οὐ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγειν αὐτῷ προσήκει. 1117, 18. εἴ τι γε γραφὴν (in jus vocatum) ἀπέφυγε. 652, 22.

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι] οἱ ἀποφθίμενοι. vita defuncti. 1072, 26.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προσοικοδομεῖν εἰώθαμεν. 1276, 10.

ἀποφυγγάνειν] absolvi in judicio. 644, 25.

ἀποχειροτονεῖν] latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio removere. ἀπεχειροτονήσατε τὸν στρατηγόν. 676, 10. et 19. ἀπεχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας. repudiastis, reprobastis. 678, 1. ἐὰν δέ τινες τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀποχειροτονηθῶσι. abrogentur. 706, 17. οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονηθῆναι). 1330, 17. εἰ ὁ δῆμος, ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀπεχειροτόνησε Μειδίου. si plebs Midiam absolvisset. 583, 7. ἀπεχειροτονήσατε (negastis voce publica suffragii vestri) τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι. pronuntiavistis vos illas merces, ut ab hostibus, rite et jure captas esse. *ihr habt das Schiff für gute Prise erkläret* [*ye have declared the vessel a lawful prize*]. 703, 24. ἀπεχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγός. auctoritate vestra ab imperio militari revocabatur. 1187, 8. 1210, 7.

ἀποχρῆναι] satis esse. καὶ οὐκέτι ταῦτ' ἀπόχρη. 688, 14.

ἀποχρῆσθαι] abuti. τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν

[legum puta] ἀποχρώμενοι. 215, 8.

ἀποχωρεῖν] aliquo receptum habere, ut in latebram se abdere, prætextum aliquem, pro excusatione sui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσεται. 793, 14. 972, 26. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε. 1155, 12. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. jam vero saluti mihi fuit cruor abscedens, vel dejectus. 1260, pen.

ἀποψηφίζεσθαι] latis suffragiis aliquem, aut aliquid, seu comprobare, seu reprobare. a) probare, judicio absolvere, insontem declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione potest hunc absolvere. 407, 8. ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς γενόμενον (scil. τὸν ἀγῶνα). vos ream hoc certamine absolvisse. 1383, 18. b) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ δέχεσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε, repudiastis oblatam conditionem, οὐ τά γε ἐκείνου αἴτια, non ille profecto in culpa est. 140, 16. τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα. suffragiis omnium reprobatum. 271, 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν. 396, 2. numero civium expellere, civem subreptitium albo expungere, tribu curiave exterminare. 1302, 14. τῶν ἀποψηφισαμένων ἐμοῦ. qui me cœtu suo, communione sua, expulerunt. 1316, 8. ἀδελφῶν ὁμομητρίων καὶ ὁμοπατρίων, τῶν μὲν ἀπεψηφισμένοι, τῶν δὲ οὔ. alios repudiarunt, alios minus. 1316, 24. ἀποψηφίζονται τοῦ παιδός. decernunt puerum a tribu sua arcendum. 1365, 14.

ἀπραγμοσύνη] studium pacis, et otii a molestis negotiis vacui. 560, 22. 1329, 13.

ἀπράγμων] homo otii amans, rerum suarum satagens, a fremitu fori abhorrens. τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀσφαλῆ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀκίνδυνον. 150, 8. 541, 18. 960, 25. ἀπράγμων γάρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἀφιλόνεικος. 1018, 1. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος καὶ μετρίου εἶναι πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164, 13. ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φαινοίμεθ' ἄν. 1264, 17. φίλους μὲν νομίζοντες τοὺς διδόντας [id est τοὺς φιλοδίκους καὶ πολυπράγμονας, quorum in perpetuis litibus causidici uberem provinciam habent], ἐχθροὺς δὲ τοὺς ἀπράγμονας καὶ πλουσίους. 1342, 26.

ἄπρακτος] irritus, infructuosus, inefficax, *womit nichts anzufangen, und auszurichten ist* [*in what is nothing to begin, and to do with*]. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. 121, 15. εἰ τοίνυν τι τούτων ἄπρακτόν ἐστι τούτοις, id est, ὑπὸ τούτων οὐ πέπρακται. si quid horum ab his patratum non est. 430, 13. διὰ τοῦτον ἅπαντα τῇ πόλει γίνεται ἄπρακτα. per hunc si staret, nihil eorum omnium fieret, quæ fieri reip. expedit. 1224, 16. εἰ ἀγανακτοῦντας (factis irascendo) ἦν ἄπρακτόν τι τούτων ποιῆσαι. liceret, quæ jam evenere, eorum quicquam infectum reddere. 1449, 7.

ἀπρασίαν τῶν ἔργων εἶναι. rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil divendi posse. 820, 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε. 909, 23. 914, 3.

ἄπρατος] ægre, parum vendibilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον. *er könne den Quark, den Bettel nicht absetzen* [*he could not dispose of the trumpery*]. 910, 1.

ἀπροβούλευτος] de quo S. C. nullum factum est. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit. 594, 23.

ἄπροικος] ἄπροικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι. 1014, 23.

ἀπροσδόκητος] ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνειν. 672, 14. ἀπροσδόκητον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνεγκεῖν. 796, 11.

ἀπρόσκεπτος] improvidus, inconsideratus. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν. 1232, 19.

ἀπρόσκλητος γνῶσις. pronuntiatio sententiæ judicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam sui accusationem, dicendamque pro se causam. 544, 3. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad ærarii tribunal, in ejusque tabulas nomen meum, ut debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, ubi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, mulctatusque fuissem 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in jus me non vocasset. 1251, 3. ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος. 1251, 12.

ἀπροστάσιον] ἀπροστασίου δίκη. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, cive Atheniense nullo utatur patrono. 940, 15.

ἀπροφάσιστος] promtus ad inserviendum, audendumve, eoque nulla molestiæ periculive utens excusatione ad subterfugiendum aliquod aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. ἄοκνον καὶ ἀπροφάσιστον θυμόν. 1396, 2.

ἀπροφασίστως ἤδη στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Πλαταιέας. indicta, h. e. nulla edita causa belli, feciali nullo misso, qui res repeteret, bellumque denunciaret. 1379, 17.

ἅπτεσθαι] Εὐβοίας ἥπτετο. tentabat. 252, 4. πράγματος. 275, 2. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων. 418, 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἀφω-

σθαι τῇ χειρί. 572, 20. λέγει τῆς γῆς οὐχ ἀπτόμενος. 646, 10. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου. 1078, 21.

ἀπωθεῖν δεῖ τὸν πόλεμον ἐκεῖσε. illuc amoliri, detrudere. 17, 8. a comitatu suo familiaque abigere. 23, 8. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. 408, 22.

ἀπωτάτω] quam remotissime. 675, pen.

ἀπωτέρω γένει ὄντες. remotiores consanguinitatis gradu. 1066, 26.

ἀρὰ] diræ, quibus in concione Atheuis a præcone inimici populi Ath. et in his ii devovebantur, qui P. A. vanis promissionibus decepissent. 363, 12. ταῖς ἀραῖς ἔνοχος. 404, 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν [id est τὴν παρὰ τῆς ἐπιορκίας ἀρὰν] οἴκαδε ἀπενήνεγκησθε, 409, 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γένηται. diræ sunt in eos dicendæ publice, qui summam rerum invadere conantur, quæ diræ obstant, quominus præter populum alius quisquam sibi summam rerum potestatem arroget. 489, 23. solebant diræ testamentis subscribi, si quis ibi scripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς γραφείσαις ὑπὸ τοῦ πατρός. 960, 13. ἀρὰς δεινὰς καὶ χαλεπὰς ἐπαρᾶσθαι. 1268, 24.

ἀργαλέος] παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον. 423, 5.

ἀργεῖν] οὐκ ἔνι αὐτὸν ἀργοῦντα, οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν. μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς. 24, 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν. 38, 19. ἀργῆσαί φησι τὸ ἐργαστήριον. cessasse ab opere faciundo. 819, 16.

ἀργία] ἐστὶ περὶ τῆς ἀργίας νόμος. 1308, 19. contra desides, negotiationem, opificium, quæstum honestum nullum exercentes. διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστι. 1412, 21.

ἀργὸς] τά τ' ἔνεργα αὐτῶν [facultatum puta] καὶ τὰ ἀργά. et quæ fœnus referebant, et quæ nullum, sed inertia atque mortua jacebant. 815, 15.

ἀργυρεῖον, scil. ἔργον, et ἀργυρεῖα, scil. ἔργα, officinæ metallicæ, metalli fodinæ. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν. 100, 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα, 568, 17.

ἀργυρέος, vel ἀργυροῦς] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προῦπιεν αὐτοῖς. 384, 13.

ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριον προσενέγκῃς, οἴχεται φέρον καὶ καθείλκυσε τὸν λογισμὸν ἐφ' ἑαυτό. 60, 7. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. æs a se collectum ad redimendum caput et jus in foro standi. 329, 13. οἳ δ' ὁτιοῦν ἂν ἀργυρίου ποιήσαντες. qui pro pecunia nihil non audeant patrare. 366, 18. subaudi ἀντὶ, vel χάριν. item: πωλούμενοι ἐστιν ἀργυρίου (subaudi ἀντὶ, vel ἐπὶ μισθῷ) συνεχῶς. 377, 23. προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολύ. 395, 8. ἀργύρια (in plurali) αἰτῶν. minutas summulas pecuniæ, aut quia ad multos respicit, a quorum unoquoque ille sycophanta æra exprimebat. 782, 24. ἀργυρίου δίκας ἐμοὶ εἴληχε δύο ἢ τρεῖς. causas argentarias vel pecuniarias adversus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me auferendis et extorquendis. 1002, 6. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης [id est τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐπιβεβλημένον] ἐκομίσατο. æs a me auferebat id, quo a judicibus mulctatus fueram. 1162, 18. περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου. 166, 1. et tota illa *de repartitione* oratione designatur illud æs, quod omnes inter cives æqualiter distribuebatur, pauperesque atque locupletes, e reditibus reip. quæsitum, id quod fuisse δυοῖν ὀβολοῖν patet e p. 169, 1.

ἀργυρῖτις] gleba argento fœta. *Silbererts* [*silver-ore*]. 974, 28, et ult.

ἀργυρόπους δίφρος. 741, 6.

ἀργυρώνητος] ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν. 212, 20.

ἀργῶς ἔχετε ὥστε κωλύειν. 66, 16. οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενοι. segniter, ut homines faciunt commodorum suorum incurii. 100, 11. et 135, 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι. 144, 10.

ἄρδην ὄλεθρος. 385, 2. ἄρδην ὅλον ἀφανίζουσι. 821, 25. 824, 4.

Ἄρειος πάγος] Areopagi laudes et brevis enarratio fortunarum ejus. 641, 17. sqq. cædes deliberatas judicabat. 505, 10. incendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas. 627, 22. quomodo causæ capitales coram hoc tribunali fuerint actæ. 642, 13. leges, secundum quas in Areopago judicabatur, Dracone et Solone erant antiquiores, et ab heroibus diisque latæ. 643, 9. ubi etiam de antiquitate, sanctimonia et majestate hujus judicii prædicatur. judicabat de vulneribus opera data inflictis. 1018, 12. 1265, pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra funem circumductum. 776, 20. ex hoc judicio cum infamia expulsus, quod hortatus aliquem fuisset, ut alterum fortiter verberaret. 1264, 22. Areopagitæ judicabant de sacris, de rege reginaque sacrorum, sed mulctáre pro arbitrio ipsis haud licebat. 1372, 8.

ἀρέσκειν οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος τρόποις. *sie konnte sich in seine Lebensart nicht finden, die stund ihr nicht an* [*she could not accommodate herself to his manner of living, she did not like it*]. 1362, 11. ἀρέσκειν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἕν τι τῶν ἀδυνάτων. 1406, ult. οὐδέποτε ἔγνων ἕνεκα τοῦ παραχρῆμα ἀρέσαι λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ,τι ἂν μὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνοίσειν ἡγοῦμαι. 1438, 6. πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὰ

ἀῤῥώστημα] ἐὰν δ᾽ ἀῤῥώστημά τι συμβῇ. 24, 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται. 808, 14.

ἀῤῥωστία] ἡ γὰρ ἂν ἡμέρα τῆς λίαν ἀῤῥωστίας ἀπαλλαγῆτε. 1459, 26.

ἀρτᾷν] τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην. 1397, 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταῦθ᾽ οὕτως ἔχειν ἐκεῖθεν ἤρτηται. 1449, 18.

ἄρτιος] εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ᾽ ἀποφαίνει. 422, pen. ἐστὶ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ᾽ ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά. 423, 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ᾽ ὀβολούς. 918, 10.

ἀρχαῖος] vetustus. μὴ περιορᾷν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας. 208, 21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλείστου ὑμῖν ὑπαρχουσῶν. 220, 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371, 4. b) obsoletus, dudum oblivione obliteratus. ἀλλ᾽ ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. 597, 18. c) sors, vulgo *das Capital* [*the Capital*], cui fœnus, usuræ, *die Zinsen* [*the Interest*], opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc significatu usurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. sorte decedunt, seu creditoribus permittunt caput fortunarum suarum, super quo pecunias mutuo sumserant. *sie machen banquerout* [*they become bankrupts*]. 13, 21. ἐάν τις συντεθῇ τό τ᾽ ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. 819, 2. τὰ ἀρχαῖα μόλις ἀποδεδωκώς. 914, 28. οὐ μόνον τἀρχαῖα καὶ τοὺς τόκους ἀπεδίδου. *Capital und Zinsen* [*Capital and Interest*]. 914, ult. οἴεται δεῖν καὶ τἀρχαῖα ἀποστερῆσαι. *er meint, er müsse meinen Vater, nicht nur um die Zinsen, sondern selbst auch um das Capital bringen* [*he thinks it necessary to deprive my father not only of the Interest, but of the Capital too*]. 1200, 19. ἀποδοῦναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον. 1253, 9. 1292, 8.

Ἀρχαιρεσίαι] comitia legendorum magistratuum. 677, 16. et alibi.

ἀρχαίως] οὕτω δ᾽ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς. 123, 20.

ἄρχειν] imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν Athenienses ἑκόντων. 35, 5. 174, 3. ἄρχειν γὰρ εἰώθατε. 104, 20. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ. 132, 13. πόλιν, ἣν ὑπείληφεν ὃς ἂν τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν ἀεὶ βούλεται, μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι. 144, 17. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ᾽ ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις εὖνοι γένοιντ᾽ ἄν. 195, pen. b) magistratum, honorem gerere. οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ. 747, 6. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum præire. ἄρχειν μηδενὸς μήτε λόγου, μήτε ἔργου ἀδίκου. 189, 24. (τῶν πολιτευομένων — διαφθαρέντων, ἀπὸ σοῦ πρώτου ἀρξαμένων; citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ῥᾳδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν. 269, 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σοῦ πρώτου. 595, 11. κυρίους εἶναι τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἴ τῳ προσγέγραπται χρόνος, ὅντινα (id est καθ᾽ ὅν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ᾽ οὗ) δεῖ ἄρχειν. unde oportet illam legem sui valoris exordium capessere. 713, 25. ἀλλ᾽ ὁρῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ᾽ ὑμῶν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores. 116, 15. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 19. quæ ab oratore postulantur, sunt hæc: ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθέσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις. 308, 26. εὐθὺς ἀπ᾽ ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν. 932, 7. παντὸς ἀρχομένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν. 1462, pen. ἄν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων. 635, 27. d) ἄρχων] οὐδ᾽ ἄν τις τῶν ἐννέα ἀρχόντων τυγχάνῃ ὤν. 264, 1. e) ἀρχόμενοι, qui sub imperio, in potestate alicujus sunt. μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. 154, 24.

ἀρχεῖον] tribunal, dicasterium, forum. τὰ παρ᾽ οὐδέσιν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι — ἢ τὰ παρ᾽ ἡμῖν. 145, 15.

ἀρχὴ] principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι. 21, 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι. 29, 4. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν. 208, 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. 288, 10. ἀρχὴν [præfationem orationis] ἤρξατο, ἣν οἴομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν. 345, 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ. primi auctores fuisse ferebantur imposturæ, ejusque culpa ipsis, ut principibus, imputabatur. 371, 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν. ita rem ordine enarrare, ut res a principio inde repetatur. (idem quod in continente dicit ἄνωθεν ἄρχεσθαι.) 539, 19. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα, pro ἡ τῆς ἔχθρας ἀρχή. prima simultatum semina vel exordia. 1257, 7. b) imperium, potestas, majestas, tyrannis. ἀρχὴν εὑρίσκειν. de magna et ex insperato oblata potentia. 69, 1. 577, 22. interdum seu temporis spatium significat, quo tribus quæque prytaneatu fungitur, seu Archontem, Archontesve, aut Prytanes: et universe honorem, magistratumve cum imperio conjunctum. ἀρχὴν κληροῦν, οἷον βουλῆς, ἢ θεσμοθέτου. 997, 15. ἡ ἀρχὴ (prytanes tribus insequentis) παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superioris tribus magistratu jam defunctæ.

νέστερα τοῦ νόμου γεγενημένα. 599, 19. ἀσθενέστερος ἦν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης πόνον ἐνεγκεῖν. 637, 17. εἰς ὠφέλειαν ἀσθενές. quod parum prodest. 1471, 4.

ἄσιτος] ἀσίτους, impastos, jejunos, vacuos, καὶ ἀγρύπνους. 1213, 24. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν. 1223, 9.

ἀσκεῖν] ἐχθρὸν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἠσκήκαμεν. adversus nos ipsi armavimus, instruximus, aluimus, artibus veluti palæstricis et campestribus erudivimus. 36, 12. εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκεῖνος ἤσκηται. 124, 16. ἀσκοῦντες τὸν ἔνδον τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους. 799, 13.

ἄσκησις] exercitatio palæstrica. 1408, 4.

ᾆσμα] ᾀσμάτων αἰσχρῶν ποιηταί. 23, 21.

ἄσμενος δέδεκται ταῦτα. libenter in se suscepit. 885, 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κατέπλευσα, ἄσμενον φάσκοντα ἑωρακέναι με. 970, 25. ἄσμενον ἀφήσειν με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1161, 26. ἄσμενος ἤκουσε. 1161, ult.

ἀσμένως ἀκούειν. 237, 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει. 295, 21.

ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος. immitis, implacabilis, cum quo negatum est amicitias contrahere. 786, 10.

ἀσπιδοπηγεῖον, vel ἀσπιδοπήγιον] officina fabricandis scutis. 945, 15. et alibi.

ἄσπονδος πόλεμος. implacabile bellum, in quo locus induciis nullus est. 314, 16.

ἄσπορος] οὔτε γὰρ σῖτος ἐνῆν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρῳ διὰ τὸν πόλεμον γεγονυίᾳ. 379, 4.

ἀστάθμητος] ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν ὄχλος, ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων. incertissimum, de cujus voluntate atque studiis omnium minime certa capi possit conjectura. 383, 5.

ἀστεῖος] ἂν ἓν ἢ δύο ἀστεῖα εἴπωσι. 689, 6. τὰ τῶν λόγων ἀστεῖα τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκώλυκεν αὐτούς. 1441, 22. πολλὰ ἀστεῖα ἂν εἴπωσι. 1461, ult.

ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῄει. 331, 3.

ἀστὸς] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν. 1307, 24. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ. 1312, 9. ergone ἀστὸς et πολίτης inter se differunt. Videntur ἀστοὶ esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes: πολῖται autem poterant esse, qui Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσήγαγεν ἐμὲ ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ γεγενημένον εἰδώς. 1315, 20.

ἀστράβη] mulus clitellarius, ut Mœris Atticista interpretatur. ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος. 558, 16.

ἀστρατεία] cum quis a castris abest, expeditioni militari jussus cum reliquis civibus interesse omisit. ἀστρατείας ἑάλω. 533, 10. ἀστρατείας δίκην φεύγειν. 999, 6. ἀστρατείας γραφείς. 1353, 25.

ἄστρον] ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένηται. 792, 21.

ἄστυ] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι τὴν στρατιάν. in domos suas cujusque privatas et intra mœnia oppidi sui copias nostras reciperent. 300, 1. οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστεος. 326, 1. τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν. 379, pen.

ἀστυγείτων. 632, 26. 1331, 23.

ἀστυκὸς] urbanus, qui moribus, studiis urbis, vita et commoratione in urbe delectatur, eamque rusticationi præfert. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ. 1274, 24.

ἀστυνομεῖν] honore ædilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi. 1461, 11.

ἀστυνόμος] differebat ab ἀγορανόμῳ eratque de magistratibus inferioribus. 735, 10.

ἀσυγγνώμων] immanis, qui ignoscere recusat. οὐδεὶς τῶν ἀσυγγνωμόνων δίκαιός ἐστι συγγνώμης τυχεῖν. 547, 8.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 20. ἀσύμφορον ἡγοῦμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι. 491, 6. οὕτω σφόδρα ἐναντίον ὂν τὸ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν, ἢ παράνομον 654, 9. 729, 2. 804, 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν, 1456, 1.

ἀσύνθετος] qui non patitur se ad pacta conventa, seu ineunda, seu servanda, adduci. ἀσυνθετώτατον. 383, 6.

ἀσύντακτος] cui partes suæ demandatæ non sunt, qui certam in classem non est relatus, neque jussus certa pensa præstare et conferre in publicum corpore fortunisque suis. 170, 19.

ἀσφάλεια] οὐ μὴν οἴομαί γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦντα ὑποστείλασθαι. 14, 4. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατο δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et cædes violenta, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent. 142, 26. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει. 143, 21. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δ' ἀσφαλείας. 154, 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης. 295, 16. οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι. 301, ult. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτήν. 319, 19. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύσαντι τὴν ἀσφάλειαν. 1472, 14.

ἀσφαλὴς] τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ. 31, 19. ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος. 150, 8. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. 150, 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν

ἐσπαρτημένον φόβον ὄντα καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 339, ult. οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. 395, 5. ἀσφαλὴς et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον οὕτοι προὔδοσαν. 372, 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερά. 1460, 16. οὐκ ἀσφαλές μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιούτοις ζῆν ἐν ταὐτῷ. 1085, 7.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλέστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι. 220, 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. 143, 1. διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν. 241, 5. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλῶς ἐστι πολιτεύεσθαι. 399, 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην. ægre ferre quod ad pœnas dandum adigaris. 555, 26.

ἀσχημονεῖν] ἀλλὰ ἀσχημονεῖν, ὦ δοῦλον, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα. 609, 17. κἂν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότατα. 1396, 26.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεῖ τινὰ ἀσχολίαν ἑαυτῷ. 94, 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν τὴν αὐτοῦ παροῦσαν. 1033, 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι. negotium, occupatio creata a necessitate rerum suarum satagendi. 1081, 25.

ἄσχολος] Θηβαίων ἀσχόλων ὄντων. 36, 4. ἀσχόλως εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὤν. 900, 19.

ἄσωτος] ὡς ὄντα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων. 1124, 24. est is, qui nescit σώζειν pacta tueri, conservare parsimonia et sobria administratione, sed prodigit. ἀσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν. 1025, 19.

ἀστρατεύεσθαι] cum exeundum in castra esset, domi manere, militiæ suæ munia defugere, pati se in acie et castris desiderari. 31, 16.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνώμαλόν ἐστιν ἡ φύσις. 774, 8.

ἀτάκτως λαμβάνειν. 38, 11.

ἀταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελών. 38, 14.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. 173, 7. quarum rerum nulla esset Athenis immunitas, ex p. 464, ult. sqq. enumerantur: τῶν τριηραρχιῶν οὐδείς ἐστιν ἀτελὴς, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου. 691, 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νῦν λειτουργιῶν. 1217, 23. ἐξ ἀτελείας ἔξων καλὴν ἑταίραν. eine schöne Gesellschafterinn, die ihm nichts kostete [a handsome mistress, who cost him nothing]. 1358, 11. οὔσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων. 1353, 23. quo e loco colligi posse videtur, functionem aliquam publicam jus ἀστρατείας dedisse, ut illis muniis fungentes a militia legitime abessent.

ἀτέλεστος] χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ κατειλημμένοι. 1461, 16.

ἀτελὴς] liber a necessitate pecuniæ contribuendi, aut molestas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. 260, 10. ἀτελὴς τῶν ἄλλων λειτουργιῶν. 565, 4. ἀτελῆ στρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι οὐ δυνάμενος. 568, 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον. reiner Profit [clear profit], lucrum, quod superest deductis omnibus in rem factis sumtibus. 816, 8. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν. zollfrey [duty-free], cujus nullum vectigal solvitur. 917, 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῆ πεποιήκασιν. a contributionibus exemerunt. 1044, 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσηται, ἀτελὴς ἔσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου. adjudicatio erit irrita, cassa. 1055, 1.

ἄτη] τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας. 419, 3. et 13. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα. 423, 2.

ἀτιμάζειν] contemtui habere. 1016, 20. et 25. 1017, 11.

ἀτίμητος δίκη, actio est ea, cujus pœnam, vel mulctam, causa cadenti non arbiter, aut judex pro sensu suo irrogat, aut æstimat, sed lex jam dudum definivit atque præscripsit, quid reus condemnatus luere in ære pative corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγωνίσηται. 543, 17. ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ τὴν δίκην. 978, 10. ἀτιμήτους φεύγειν δίκας. 1276, 19. causarum hoc genus erat durius atque acerbius, utpote in quo æquitati et indulgentiæ judicum locus nullus esset, sed severitas legum modum mulctarum definientium dominaretur.

ἀτιμία] ἣν ἂν οὑτοσί τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι. 122, 12. ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας. 283, 25. φοβερωτέρας ἡγήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη. 296, 21. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντας. 835, 11. ἀτιμίαν patris, h. e. imminutionem capitis, per quam jus in foro standi amitteretur, a patre defuncto filius, quasi hereditate traditam, suscipiebat, gerebatque, donec, quæ pater ærario debuisset, lueret. 603, ult. Superstite tamen adhuc patre filius erat ἐπίτιμος, eoque licebat ipsi, loco et nomine patris, causas in foro agere. 1322, 10.

ἄτιμος ἔστω καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. 121, pen. ubi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴεσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. 200, 11. ἄτιμός τινος, exsors alicujus honoris. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι. 200, 15.

ἀτιμοῦν] privare jure in foro standi. ἐφ' ᾗ γὰρ (γραφῇ) ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἠτίμωσεν οὐκ

sufficiunt alieni non egentes auxilii. 450, 14. ὅσα ἄλλα τὰς ὀνήσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κεκτημένοις. quæ laudes iis, quibus insunt, vel solæ sufficiunt ad utilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et prædicatio, seu voluntas, aliis licet invitis et præconium denegantibus. 1393, 10. αὐτάρκη κατασχεῖν πράγματα. 1464, 14.

αὐτεπάγγελτος. 247, 24.

αὐτίκα δὴ μάλα. mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo utar statim succurrente. 778, 25.

αὐτόθεν (illinc) ᾤχετο αὐταῖς παισίν. 614, 22. cum adhuc hic, Athenis, in urbe esset. 1215, pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum assignatum in unam aliquam domum ipsa in urbe sitam, aut in rus aliquod in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum: opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos. 1110, 7.

αὐτοκράτωρ ἐπιορκίας. cujus in arbitrio est, ut, si velit, impune pejeret. 215, 2. οὐ γὰρ αὐτοκράτορές εἰσιν Ἀθηναίων τινὰ, ὡς ἂν βούλωνται, κολάσαι. 1372, 14.

αὐτολήκυθος] qui ipse sibi suus minister est, suique lecythi bajulus. 1261, 17. 1262, 6.

αὐτόματος] γέγονεν αὐτόματον. 11, 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα οἰόμενοι σχήσειν καλῶς. 11, 23. αὐτόματος ἥκει ὁ καιρός. 11, 27. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει. 296, 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ. 1420, 14. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν. 1445, 20. πάντα αὐτόματα ἔσται. 1449, 21.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἥδιον ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι. 15, 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι. 327, 8.

αὐτόπτης] οὐ γὰρ οἷόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνίων καταστῆσαι. 600, 11.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην. 360, 5. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. αὐτός μοι (pro ὁ αὐτός μοι) ἐστὶ λόγος οὗτος. 471, 15. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος. 1430, 12. ταὐτὸ τοῦτο adverbialiter, *pari modo*, subaudi ποιήσας. *just so. richtig. eben das wollte ich haben. die Sache verhält sich vollkommen so, und nicht anders. es trift auf ein Haar ein* [*just so. exactly. I wanted just so. thus is the matter, not otherwise. it coincides to a hair*]. 526, pen. Conf. p. 171. 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametsi unus tantummodo homo esset, cui servi singuli sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosve pone se trahit pedissequos. αὐτὸς pro τις. 95, 25. αὐτὸς pro solus. τὴν ὡραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι. solummodo per æstatem. 123, 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ. solummodo ea, quæ imprimis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto prætermittenda. 269, 13. item 284, 20. αὐτοὶ in orationibus judicialibus designat judices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σὺ, pro λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τούτοις, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. passim locorum. ἐπανῆκεν αὐτὴ ὥς με. ultro, sponte sua redit ad me. 1156, 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἑκόντα. 1178, 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταὐτὸ [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] καταστήσῃ. in statum pristinum primigenium restituat. 1044, 27.

αὐτοσχεδιάζειν] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίστασθαι, sed rerum naturam e disciplina usuque longæ exercitationis tenere, δεῖ περὶ τῶν μεγίστων. 1414, 11.

αὐτοτραγικοπίθηκος] mera, pura puta simia tragica, *ein leibhafter tragischer Affe* [*a downright tragic ape*]. 307, 25.

αὐτοῦ] hic loci, Athenis, in Urbe. ὅσοι δ' αὐτοῦ ἐπιδημεῖτε. 1207, 6.

αὐτόφωρος] ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι. 382, 5.

αὐτόχειρ τοῦ φόνου. qui manibus ipse suis cædem patravit. 321, 17. αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ὀφθῆναι γενόμενος. ipse per semet, non per alium subornatum, petulantiam suam coram populo, in publico, exserere. 534, 4. αὐτόχειρά μου τούτοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγενῆσθαι νομίζω. arbitror eum mei homicidam esse factum, seu suis me manibus peremisse. 549, 5. τὸν αὐτόχειρα, homicidam, ἔχοντες ζητεῖτε. 552, 18.

αὐτοχειρίᾳ λαβὼν αὐτός. ipse suis manibus raptam. 787, 26.

αὐτόχθων] μόνοι γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε κἀκεῖνοι. Arcades puta. 424, ult. 1370, 14. ἧς αὐτόχθονες ὁμολογοῦνται εἶναι. 1390, 3.

αὐχὴν] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες (ob metrum, pro θέμενοι, sinentes sibi imponi) δουλοσύνης. 322, 12.

ἀφαιρεῖν] adimere, detrahere, eripere. a) in activo. προφάσεις ἀφελεῖν. 26, 2. εἰ μὴ Θεσπιαὶ, καὶ Πλαταιαὶ, καὶ τὸ τοὺς Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δώσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν. nisi commenta de Thespiis, et Platæis, et Thebis mox pœnas daturis, veritatem nobis eripuissent. 354, 16. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι,

καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. τὸ σημεῖον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ. 1041, 14. ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντας (scil. τοὺς ἀνθρώπους), quasi si homines ullius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. 1041, 16. ἀφελὼν σκοπεῖν, id est, ἀφεὶς, vel ἀμελήσας. seposita tantisper et ex animo amandata meditatione. 627, 2. ἀφεῖλεν οὐδέν. nihil excepit, nil cavit. 645, 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν. in scribendo omittere. 848, 5. τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσυλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφεῖλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege pœnam carceris. 738, 27. b) in passivo. ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίποδα ἀφαιρεθείσης. 516, 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν — ὁρῶν με ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως. 232, 23. c) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος οὐ χαλεπόν ἐστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι. difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud æquam eam esse. constructio hæc est: οὐ χαλεπόν ἐστιν ἀφελέσθαι αὐτοῦ τοῦτον τὸν λόγον, οὐ λέγοντας, vel οὐ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. 77, 13. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. 229, 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητῶν ἀφελέσθαι φαίνεται. 230, 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν. hæc vobis quisquam eripiet, h. e. vincet negando vera ea esse, quæ vos contenditis. 447, 16. οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρηστοὺς ἀφειλόμην (subaudi τὴν ὠφέλειαν, aut τὰ δοθέντα, ut alibi plenius legitur). 468, 27. 469. 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. 525, pen. τὴν δωρεάν. 596, 10. μή με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν. facultatem mihi ne eripe pœnas repetendi. 581, 10. ὧν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελέσθαι τὴν μνήμην δύναιτο. 597, 17. deposcenti aliquem ad pœnam, denegare, tradere nolle, aut jam abducenti vi eripere. 651, 8. et ibidem sæpius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν. 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος (mulctæ, qualis æstimata fuisset, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι. 1328, 8. 1358, 18. 1360, 4. ἀφῄρησαι δὲ τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. spoliasti socrum tuam ipsis necessariis alimentis. 1123, 1.

ἀφαμαρτάνειν] κἂν μὴ τύχητε, ἀφαμαρτεῖν. 181, 21.

ἀφανὴς] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν. 24, 8. χάρις ἀφανής. gratia, cujus auctorem is, cui collata fuit, ignorat. 416, 4. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν (scil. τῇ πόλει) τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ. 837, 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias illas cœco fœnore, sub nomine mensæ Phormionis, exercere posset. 1121, 17. τοῖς ἀφανῆ (obscuram nascendi sortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν. 1411, ult. τἀφανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς. 1485, 6. Conf. φανερός. ἀφανὴς οὐσία, sunt facultates omnes, quæ non sunt in fundis, sed in rebus mobilibus, ut e. c. pecunia parata, sive ea in arca asservata jacet, sive penes fœneratorem quæstum facit, item veste, supellectile pretiosa, mancipiis, equis, pecore, instrumento rustico, mercibus venalibus etc.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολὺν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἠφάνισται. 616, 10. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἠφανίκασι. 757, 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν. 791, 16. κλινοποιούς. 820, ult. eorum mentionem, quæ utique facienda in ratione gestæ tutelæ fuerat, prorsus nullam facere, sed articulum hunc alto silentio præterire. ἀφανίζουσιν ἄρδην ὅλον τὸ ἐργαστήριον. 821, pen. ἀφανιζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν. supprimendis testamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controversam reddentibus his, atque ignorabilem, ægreque noscitabilem. 827, 12. τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνισεν. quæ mancipia in ratione commemorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submovit, effecit, ut nulla usquam appareant. 839, 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε. 1319, 8. ἱερὰν ἐσθῆτα. corrumpere, destruere, dilacerare. 562, 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον, οὐχ οἷοί τ' εἰσιν ἀφανίζειν. omnibus modis prodigalitatis carpentes, tamen haud valent absumere. 689, pen.

ἀφειδῶς ὁρμᾷν πρὸς τὸν πόλεμον. 152, ult. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι. 255, 6.

ἀφελὴς] ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς οὐ παύεται. 1489, 9.

ἄφεσις τῶν πλοίων. 251, 3. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. *Quittung und Verzicht [quittance and resignment]*. 893, 13. τίς οὕτως ἄφρων, ὥστε ἄφεσιν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἄφεσιν, σεσημασμένας ἐᾶσαι καθ' ἑαυτοῦ κεῖσθαι. 1114, 8.

ἀφημερεύειν] diem extra stationem assignatam agere. 238, 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροί. 106, 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν. tot mala perpetravit, ut ta-

esset ipsius accusandi copia. 547, 25.

ἄφθονος] ὡς Ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίμων ξύλων. 219, 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐπορωτέροις. 255, 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεὶς, ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται. 312, 17. ἄφθονον οὐκ ὄντα τὸν σῖτον ὠνεῖσθαι. 1208, 2. λόγοις ἀφθόνοις — ἐνετύγχανον. 1442, 24. Conf. p. 1424, 20. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν. 1470, 12.

ἀφθόνως] κἂν τούτοις (scil. τοῖς λόγοις) ἀφθόνως (nisi potius ἀφθόνοις leg. sit) ἐντύχωσιν. et ubi in uberem rerum dicendarum copiam inciderint. 1424, 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* [*of what the heart is full, that overflows the mouth*]. 1473, 19.

Ἀφίδναζε. 1348, 7.

ἀφιέναι] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 12. παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφιέναι. prætermittere. 11, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quæ est magna violentia et injuria legibus patriis oblata. 215, 4. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν. 246, 1. πάντα τἄλλα ἀφεὶς καὶ παριδών. 277, 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται. absolvitur, quæsitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat præteriti temporis acta ad examen notamve revocare. 292, 12. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνάς. nihil sibi reliquit indictum. 293, 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος. 301, 10. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25. ἀφιέναι. liberum ab accusatione remittere, absolvere. 372, ult. οὐδ' ἀφιέντων ἀφίησι. etiamsi vos ipsum a crimine majestatis absolvatis, (Æschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, ejusque ejurare amicitiam. 377, 11. τὰς δίκας ἠφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις. remiserant. 540, 11. ὃν προσῆκέ σοι τὴν ὀργὴν οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι, emittere, tanquam virus excernere, οὐδ' εἰς τὰς ὁμοτέχνους σου πόρνας, ἀλλ' εἰς τὸν οὕτω σε θρέψαντα πατέρα. 611, 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consessibus ordinariis feriante. 708, 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes, h. e. noluit eorum sententiæ causæ suæ decisionem permittere, sed missos eos fecit. 861, pen. ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμάτων. 896, 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diversa sunt. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφότερα· καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπήλλαξε. 952, 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονί. 966, 2. ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι (planius utique dixisset καὶ λύσις τοῖς πεποιηκόσι, scil. τὸν φόνον, τέτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονθότας ἀφιέναι αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα). 983, 18. αἰδέσηται καὶ ἀφῇ. absolvat, liberam et insontem declaret homicidam, eique ignoscat. 983, 20. ἂν ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι δράσαντα, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι. 983, 21. ἀφειμένη ἐλευθέρα (id est εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρός. 1155, ult. 1156, 1. τηροῦντες τὴν οἴκαδε σωτηρίαν, ὁπότε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει. 1211, 17. πόσα με οἴεσθε δάκρυα ἀφιέναι. 1225, 19. ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι. fisco remitto atque condono. 1247, 3. ἀφιέναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν. 1354, 25. ἀφεῖσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιπούς. 1395, 21. ἀφεθέντες τοῦ δέους. 1464, 22. ἀφεθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα. 1480, 11.

ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἁπάσαις ἀεὶ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσαναιροῦσιν ὑμῖν. præter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonave) redeuntia, dii hæc quoque monita, mantissæ instar, nunquam non addunt. 532, 6. domum redire, ut si e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. 1188, 11. ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν. redit e peregrinatione negotiationis privatæ gratia suscepta. 1193, 8. τῶν ἀφιγμένων. qui illinc (Lacedæmone puta et Argis) legati huc venerunt. 1423, 27.

ἄφιλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥστε — tam amicis denudatus. 1246, 11.

ἄφιξις] τὴν τότε ἄφιξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο. abitum, discessum, profectionem. 58, pen. ἄφιξις οἴκαδε. domum reditus. 1463, 6. 1464, 7.

ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ὑμεῖς ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ ἀφεστήκατε. concessistis, destitistis. *ihr seyd davon abgestanden, ihr habt euch dessen begeben* [*you have resigned, desisted from it*]. 78, 21. ἀφίστατε τούτων αὐτῷ. 99, 4. 198, 22. καὶ τῷ πάνυ πόῤῥω νῦν ἀφεστάναι δοκοῦντι προσέρχεται. 118, 21. οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφέστηκε. 129, 11. 146, 14. οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις συμφερόντων. 291, 1. 327, 23. ταῖς γνώμαις ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων. 131, 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν. 294, ult. conf. 295, 5. ἀποστὰς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, τῆς πολιτείας. 328, 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων. 350, 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι. exsors hujus causæ volo haberi, *ich sage mich davon los, und mag nichts damit zu*

geschaffen haben [*I renounce and do not wish to have any thing to do with it*]. 355, 20. *μὴ νῦν ἀφίστασο — ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ*. 355, 21. *ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας*. 380, 21. *ἀφεστηκέναι ἁπάντων τῶν κτημάτων*. 385, 16. *ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἑαυτῆς ἀπέστη*. *sich des ihrigen begeben hat* [*has resigned its own*]. 386, ult. *τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστᾶσι*. 489, 14. *οὐδ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἀποστατέον*. 499, 10. *ἀποστῆναι τοῦ κακόν τι ποιεῖν*. 504, 7. *ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν ἑαυτῷ*. 560, 20. *ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου*. concedimus de frumento, juri, quod nobis in illud est, renunciamus. 887, 11. *ἀφίσταται τῶν ἐκείνου*. renunciat hereditati bonorum ejus. 924, 22. *τῶν τοῦ ἀδελφοῦ*. 939, 6. *ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις*. 1044, 21. *ἀφιστάμενος ἄλλου τινὸς τῶν δικαίων*. nolens cedere ullo alio de genere eorum, quæ fieri par est. 1167, 12. *ἀφεστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων*. impendia reformidasse, defugisse. 1230, 7. *ἀποστῶ τούτοις τῶν χωρίων ἀποδόμενος*. 1280, pen. *ἀφίσταται τῆς προικός*. *entsagt, thut Verzicht darauf* [*resigns, foregoes*]. 1363, 14. *τοῦ ἀγῶνος*. 1386, 15. *λόγον ἔχειν οἴομαι παντάπασιν ἀφεστηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων*. distantem, discrepantem. 1446, 1. *οὐκ ἀπέστην τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας*. 1468, 18. *οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι*. 1485, 2. b) *ἀποστήσασθαι*, curare, ut alter, a quo rem, e. c. æs, emeris, rem illam venditam tibi statera appendat, quo tu verum ejus pondus, eoque valorem, cognoscas. *τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποστησάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων*. illum servorum nostrorum, qui æs sibi traditum susceperit, atque a tradente pondus æris sibi libra approbari curaverit. *der es sich hätte zuwägen lassen* [*who had had it reweighed*]. 1199, 24.

ἀφορᾶν] *τὴν πατρίδα ἐνθένδε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀφορῶ*. versus Athenas hinc quotidie prospicio. 1472, 15.

ἀφόρητος] *ἀφορητότερον οὐδέν ἐστιν ὕβρεως*. 529, 9.

ἀφορίζειν] excipere, eximere, excludere a regula universali. 719, 17. *ἀφορίσας*, pro *ἀφωρισμένως*, singulariter, peculiariter, exclusis reliquis. 778, 27. b) *ὅροις ὑποβάλλειν*, vel *περιστοιχίζειν*, palis, indicibus oppignerationis, sepire, h. e. oppignerare, *verhypotheciren* [*to mortgage*], *ὅσης τούτου ἡ οὐσία ἦν ἀφωρισμένη*, *mit Pfählen besteckt, verpfändet* [*planted with poles, pledged*]. 1202, 21.

ἀφορμὴ] *τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται*. 16, 1. *τοσαύτης ἀπολείψεις ἀφορμὰς αὐτοῦ* (quæsi ille) *πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχομεν*. 136, 20. *τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τοὔνομα ἀφορμήν*. 171, 22. *ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα*. 186, 13. *ἀφορμή*, fundus, caput pecuniarum, *das Capital* [*the Capital*], quod impenditur fœnori quærendo, aut negotiationi exercendæ. 186, 18. *τὴν ἀφορμὴν* (opes, nervum rerum gerendarum) *ἥπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατάπτυστον τοῦτον*. 559, 22. *εἰ ἦν αὐτῷ ἰδία τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ*. *hätte er ein ihm eigenes Capital bey oder in der Bank stehen gehabt* [*if he had had any Capital of his own in the Bank*]. 947, 22. *πίστις* (*der Credit—credit*) *ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμόν*. *τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσοίσειν*. conferre materiam, unde amicitia mutua alatur atque confirmetur. 1403, 9.

ἀφοσιοῦσθαι] *ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾷστα τὴν συμφορὰν φέρειν*. ubi ritibus atque ceremoniis statis et legitimis satisfeceris, atque religione te liberaveris. 1160, ult.

ἀφραδία] imprudentia, temeritas, stultitia. *αὐτοὶ δὲ φθείρειν πόλιν ἀφραδίαισιν ἀστοὶ βούλονται*. 421, ult.

ἄφρων] *οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος, οὔτε ἄφρων ἦν*. 395, 17.

ἄφυκτος] *κἄν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται*. pœnam et exitium effugi non posse. 1479, 3.

ἀφύλακτος ληφθῇ. 45, 5. securus, qui sibi non satis cavet. 671, 7. *τοῖς φυλαττομένοις οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι*. 1451, 5.

ἄφωνος] *σοῦ δ' ἀφώνου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου*. 292, 6. *πράττεταί τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν, ἄφωνος Αἰσχίνης*. 294, 19.

ἀχαριστία] *εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν*. 330, 14.

ἀχάριστος] *τοῦτον δ' οὐ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι*. 1185, 5.

ἄχθεσθαι μᾶλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν. 155, 19. natura solent homines *ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτούς*. 226, 22. *εἰ ἀχθεσθέντες τι μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγήσονται*. 1478, 9.

ἀχρεῖος] *ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν καθίστησι*. 504, 13.

ἄχρηστος] *ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται*. 121, 15. *οὐδ' ἀχρηστοτέρους νομίσας Θηβαίων, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ' ὑμῶν*. 382, ult.

ἀχρήστως πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσαν. 1414, 5.

ἀψευδεῖν] lex jubebat *κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν*. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona

fide uti. 459, 19. ἧς τῷ μετέχοντι μὴ εὐχὴ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῷ εἶναι, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι. 1490, 16.

ἀψευδὴς πρὸς ἅπαντας. 507, 14. τὸ τῆς πόλεως ἦθος — ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. 461, 1.

ἀψοφητί. 797, 13.

ἄψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ οὐδὲν μετεχόντων τοῦ φρονεῖν, οὐδέν ἐστιν ὅσιον, τοιαύτην ἔχον αἰτίαν, ἐᾷν ἄκριτον. 645, 19.

B.

βαδίζειν] τί τὸ κωλύον ἐστὶν ἐκεῖνον βαδίζειν, ὅποι βούλεται. 12, 23. δεῦρο βαδίζειν. 16, 20. ὅτε δεῦρ' ἤδη τὸ στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος. 390, ult. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω. 226, pen. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι. 244, 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος. id quod lege erat vetitum. 271, 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonstranda animi tui vitia. 314, 21. οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν (itinere terrestri procedentibus) οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει. 392, 26. οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ. 534, ult. βαδίζειν τὴν αὐτὴν (Μειδίᾳ) ὁδόν. 542, 26. βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. de magistratibus in domos privatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noscitandum. 554, 16. τὸ πρᾶγμα ἤδη περαιτέρω βαδίζει. ulterius, quam par est et expedit. 688, 14. ἐφ' ἑκάστην ἀπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων, καὶ οὐκ ἐῶν βαδίζειν (subaudi ὁδῷ) τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. non sinens via sua procedere vobis insidiantes, h. e. exitiosa sua consilia prospere, sine impedimentis, exsequi. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾷν δεῖ. 772, 18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἄνδρα. 873, 15. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται. quæ in signis habebantur scævitatis, rusticitatis, superbiæ. 981, 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. 982, 17. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος εἶναι καὶ μετρίου πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 12. βαδίζειν τοὺς ἄνδρας πρόσθεν. in exsequiis funerum. 1071, 4. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὸς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν. 1120, 22. τοῖς ἁπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς. 1122, 18. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακώς. 1122, 11. 1124, 26. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας. ingrediebar actionem adversus subscriptorem, ex titulo falsæ et ementitæ citationis. 1251, 18. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. *der Preiss fiel, gieng herunter, schlug ab [the prices fell, went down, declined]*. 1285, 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἠσθένει. 1364, 10.

βάδισμα] incessus, modus incedendi. 982, 18.

βάθρον] τὰ βάθρα, subsellia scholastica, σπογγίζων, spongia detergens. 313, 12.

βαίνειν] ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ. 442, 15. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν. 1120, 21.

βακτηρία] baculus, qui delegatis ad judicandum pro indicio auctoritatis dabatur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera ænea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν. 298, 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φθέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ. 981, 25.

βαλανεῖον] λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ. 1217, 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες. 1259, 27.

βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 12. χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει. 254, 27.

βάραθρον] χειμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ. 101, 1. et 135, pen. τούτῳ οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον, ἀλλὰ πάντα ἀπόκρημνα, φάραγγας, βάραθρα. 793, 6.

βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι. 51, 24. οὔθ' ἡ Ἑλλὰς, οὔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου. 118, 7. οὐ μόνον οὐχ Ἕλληνος ὄντος — ἀλλ' οὐδὲ βαρβάρου ἐντεῦθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν. 119, 7. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 25. βάρβαρος, 187, 4. est rex Persarum. ὑμεῖς δὲ ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, (Artemisiam) φοβηθήσεσθε. 197, 11. εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει. 289, 13. ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον, truculentiam, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ. 563, 13. ὑμεῖς δ' αὐτὸν, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπειλήφατε καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι. 1110, ult. βάρβαρός ἐστι τῷ μισεῖν οὓς αὐτῷ προσῆκε τιμᾷν. 1111, 1.

βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρων ἀπῄειν. 1103, 17.

βαρὺς] homo protervia, insolentia, importunitate, arrogantia gravis. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι. 231, 15. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται. 307, 17.

βαρύστονος] τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις ὑποκριταῖς. 314, 11.

βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος, importunitate, τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 14.

βασανιστὴς] servus ubi esset ex auctoritate judicum, consensuque partium litigantium, torquendus, constituebatur βασανιστὴς, tortor, qui torturæ interesset, caveretque, ne adversarius ser-

rum ultra præscriptum modum vexaret, testaretur de enuntiatis a servo, pretiumque servi æstimaret, si per tormenta sic eum lædi eveniret, ut domino fieret inutilis. 978, 11.

βάσανοι] erant tam privatis in causis, quam in publicis, sed in his torturæ intererant undecimviri. 1254, 5. τὴν ἁπάντων κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21. Si rei servus ad actoris postulationem torquendus esset, fiebat hoc secundum pactum inter actorem atque reum, quo convenerat, καθ' ὅ, τι ἔσται ἡ βάσανος, de modis tormentorum applicandorum. 1120, 6.

ἡ βασιλεία] Athenis antiquitus erat τῶν ἀεὶ ὑπερεχόντων. 1370, 13.

βασίλειος στοά. porticus, in qua rex sacrorum forum haberet. Sed et Areopagitæ ibi considebant. 776, 20.

βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ. 72, 2. proprie et per eminentiam sic appellabatur rex Persarum. τῶν βασιλέως ἀξία χρημάτων ἐστί. 169, 4. παρὰ βασιλέως οἴκαδε ἀφικνεῖσθαι. e castris regis Persarum, ubi stipendia meruisset, domum redire. 1185, 20. βασιλεὺς, rex sacrorum judicabat de ludis et in causis impietatis. 940, 12. ὁ βασιλεὺς ἁπάσας τὰς θυσίας ἔθυεν. 1370, 14.

βασίλισσα] τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους (θυσίας ἔθυεν) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis sacrorum puta) εἰκότως, βασίλισσα οὖσα. 1370, 16.

βάσιμος] ταύτῃ οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα. 793, 5.

βασκαίνειν] οὐχ, ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθείρειν πειρᾶσθαι. 94, 19. βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν. 95, 10. ὁ δὲ [Sycophanta puta] σιγήσας ὅτε ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. hämisch verrücken, verunglimpfen [maliciously to exprobrate, upbraid]. 291, 21. cum dativo constructum reperitur p. 464, 10.

βασκανία] οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23. πολλαχόθεν μὲν οὖν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν. 311, 8.

βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι τὸ ἐμοῦ πολίτευμα. 262, ult. ὁ δὲ παμπονήρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη. 267, 8. βοᾷ ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 10. πονηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον. 307, 22. βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταὐτὸ ποιοῦντες σοί. 330, 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! 582, 1.

βάταλος] ita deridiculi et opprobrii ergo Æschines Demosthenem appellitabat. 288, 17. βάταλος λέγεται ὁ μυξώας (sic. num ὁ μυξώδης, id est, κορυζώδης, κορύζης μεστός. pituitosus. ein rotziger Junge [a snotty lad]). Schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν. p. 408, 53.

βδελυρεύεσθαι] improbum, detestabilem et conspuendum se gerere. 214, 24.

βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. 1478, 27.

βδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής. 106, 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσαιτ' ἂν εἶναι βδελυρώτατον. 405, 12. et 27.

βέβαιος] ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 5. καὶ ταύτῃ πίστιν ὑπὲρ ὑμῶν βεβαιοτάτην ἐπιθέντες. 165, 2. πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις — 165, 7. τοὺς μηδετέρους πιστοῖς κεχρημένους, οὐδ' ἂν ὑμῖν ἡγοῦμαι βεβαίους γενέσθαι συμμάχους. 194, 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν. 372, 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖν διαμένει. 464, 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὅσιον. 662, 18. τὰ βέβαια ποιεῖσθαι. tabulas de ære mutuo sumto, quibus de reddendo cavetur, sibi conscribi curare. *Sich eine Schuldverschreibung, einen Wechsel ausstellen lassen* [*to have an acknowledgment of a debt written out, to have a bond drawn*]. 886, 26. τὸ βέβαιον προϊέμεθα. certum dimittimus pro incerto, pecuniam creditam pro sponsione reddendi. 1283, 8. ἢ γὰρ πεισθήσεσθε, ἤν τι δοκῶμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιότερον, περὶ ὧν ἐγνώκατε, ἔσεσθε πεπεισμένοι. 1451, ult. τὰς συμφορὰς βεβαίους τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν. 1480, 7.

βεβαιοῦν] verbis factisque qua fieri potest maxima ceremoniarum solennitate atque religione confirmare et promulgare. 79, 5. βεβαιοῦσθαι. operam dare, ut sibi quam sanctissime atque solennissime aliquid publice declaretur atque confirmetur. 79, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας βεβαιοῦν. non verba caritates atque necessitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare. 237, 11. ratum, validum et efficax reddere. οὔτε γὰρ τὴν ὀργὴν, οὔτε τὴν ἔχθραν — τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν. 318, 22. οὐδὲ τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id est, τὴν ζωὴν) ἑαυτοῦ ὄντα κύριον. 383, 20. βεβαιοῦτε τοὺς νόμους ὑμῖν. leges exercendo, certam et indubiam vobis redditis potestatem eas exercendi, et auctoritatem earum asseritis. 524, 13. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας. 539, 12. πανταχοῦ τὴν πρόφασιν βεβαιοῦσαν εὑρήσομεν τὸ πρᾶγμα. causam definire moralitatem (ut vulgo usurpant) actionis, h. e, gubernare atque

circumscribere judicium a nobis de facinore ferendum, sitne legitimum, an legibus contrarium. 636, 3. quid est p. 887, 15. βεβαιοῦντος ἡμῖν (scil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ὠνήν, vel potius utrumque). Mnesicle nobis venditionem asseverante, h. e. affirmante certam et ratam eam esse futuram, ejusque rei se prædem interponente, evictionem præstante. *die Gewähr für die Giltigkeit des Kauffes leistete* [*warranted the validity or legality of the purchase*]. 969, ult.

βεβαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, (vere, bona fide, reapse) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν. 132, 20. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως. 154, 9.

βεβουλευμένως] præmeditate. 527, 21.

βέλτιστος] τίνες δὲ τοῦ βελτίστου, scil. μέρους. 125, 9. οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω. 169, pen. item 170, 3. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 23. μᾶλλον ἢ παρ' ἃ βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι. 202, 19. διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ. 243, 21.

βελτίων] μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε. 332, 19. βελτίων, vir bonus, probus, honestus, frugi, pro positivo ἀγαθός, ut χείρων sæpe est pro κακός, scelerato. δι' οὗ μήτ' αὐτὸς δόξεις εἶναι βελτίων, μήτε οἱ πεισθέντες σοι. 501, 6. τῷ δὲ μὴ καθιστάντι (prædes puta) μήτε βελτίους, μήτε χείρους. neque probabiles, neque sequioris generis. 728, 19.

βῆμα] τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε. spes ab oratoribus e suggestu concionantibus vobis objectas, magnificas illas quidem, at vanas et mendaces, de copiis sociorumque et pecuniarum, quæ nullæ sunt, eruntque nullæ. 53, 8. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται, σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους. 189, 27. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην. 247, 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει. 297, pen. συκοφάντης, τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ. 1359, 16. in judiciis bini erant suggestus, in quos dicturi adscendebant, alter unde actor agebat, alter unde reus. σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος. 1176, 3. judices extra τὸ βῆμα sedentes, actorem defensoremque cum testibus e suggestu dicentes audiebant, tum, perorato, ubi tempus venisset suffragia ferendi, ad suggestum accedebant. ἄχρι τοῦ βήματος ἐνταυθοῖ παρελθόντα ἕκαστον ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἄνδρα — 441, 2.

βίᾳ κατέχειν τὰ πράγματα. 20, 19. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ. 132, 13. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα. 154, 10. προάγειν ἐπὶ πολὺ τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι. 289, 9.

βιάζεσθαι τὰς πόλεις. 84, 24. ἴσως τοίνυν βιάσονται, magna vocis et laterum contentione urgebunt hoc atque vincere conabuntur, μεγαλόφωνοι ὄντες. 415, 15. ἄν τ' ἐγὼ φῶ, ἄν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται. 580, 15. ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτάνειν. 508, 6. ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται. magna cum violentia et impetu erumpere cogit. 563, 14. βιάζεσθαι μὴ βουλομένους ἀκούειν. 1461, 22. τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν. licere cum populo agere, qui facultate concionandi cum ipsi sese mulctaverint, ob dedecora vitæ foro exclusi, tamen invitis legibus sese ingerant, et reip. obtrudant ad causas agendum et consilia dandum. 779, 2. δύο ἔτη βιάζεται λέγειν οὗτος, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως λέγει. 781, 15.

βίαιος] βιαίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν. 647, 23. βιαίων [subaudi ἔργων, vel ἐγχειρημάτων ἔγκλημα] ἐγκαλεῖ. 976, 7. τὰ περὶ τῶν βιαίων [scil. ἐγκλήματα] ἐστὶ πρὸς τοὺς τετταράκοντα. 976, 10. βιαίων in or. in Midiam legi, ait Harpocr. h. v.

βιβλίδιον] ἐν βιβλιδίῳ μικρῷ πάνυ. 1283, 5.

βιβλίον] τίθενται πρός τινα τῶν συμπλεόντων βιβλίον συγγραφήν. deponunt apud aliquem vectorum eadem nave utentium tabulas pacti, vel contractus inter se initi. 886, 25. γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ὅν τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο. epistolæ committat. 1401, 19. τὸ βιβλίον (epistola scripta) οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας. 1463, 19.

βίβλος] τῇ μητρὶ τελούσῃ [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους [quibus arcana carmina perscripta haberentur] ἀνεγίνωσκες. 313, 14. 403, 18.

βίος] ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω κἂν ταῖς πόλεσι. 133, 13. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. nihil habere, quod spiritui fortunisque tuis metuas. 143, 1. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστόν. 150, 8. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον, vitæ per alimenta tuendæ præsidiis, speciebus annonariis, ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις. 255, 11. ὧν χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι οὐ δύναται, ὡς καὶ Δημοσθένης φησί, Sopater ad Hermogenem p. 19. πέρας ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος. 258, 20. τοσούτου δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ. 263, 26. ὁ καθ' ἡμέραν βίος. usus vitæ communis, vita quotidiana. 298, 3. ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἂν τοῦ βίου. dicere posse, majoris faciam, quam vivere, im-

mortalitatem mereri nolim, si liceat hæc oratione exsequi. 299, 19. οὐ κατῄσχυναν οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. 314, 10. λαγῷ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24. βίος, seculum, homines una locisque temporibusque iisdem viventes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας. 330, 13. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας. 403, 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 6. πᾶν τὸ τεταγμένον, omnem bonum ordinem disciplinæque sobrietatem, ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος, e rebus humanis sustulerit. 777, 22. οὐδ' ἂν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitæ probabili, aut etiam præclaro, versetur ætatemque degat. 785, 27. βίους (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν. 869, 25. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. finis rerum omnium ab homine superstite gestarum. 1306, 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ. ætate sua. 1479, 15.

βιοτὴ] vocab. poeticum. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ. 322, 17.

βιοῦν vel βιῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τά σοι κἀμοὶ βεβιωμένα. 315, 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅ γε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος ὢν φαίνεται. 403, 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεστι. 600, 17. εἴργοντες τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἷά σοι βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας. 617, ult. πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν. 1389, 24.

βιωτὸς] vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι. durare in vivis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis. 554, 5.

βλάβη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστός. 151, 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἁμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν· ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασεν. 801, 14. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινί. actione damni injuncti aliquem persequi. 522, pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη. 664, 20. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ὑμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται. 1232, 13. οἱ περὶ τῆς βλάβης νόμοι sanciunt, ut damnum a volente illatum duplo luatur, ab invito, simplo. 527, ult. βλάβος ἐκτίνειν ἁπλοῦν et διπλοῦν. 528, 2.

βλάπτειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20. ὅσα δὲ βλάπτει, τοῦτο ποιῶν, πρῶτον μὲν ἐμὲ, εἶτα καὶ ὑμᾶς — 996, 4. est ergo illa actio βλάβης. ἄτοπον, ἁπάντων τὰ ψευδῆ μαρτυρησάντων, τίς μάλιστα ἔβλαψεν, ἀποφαίνειν. 1117, 15.

βλαστάνειν] τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν. 1251, 27.

βλασφημεῖν περί τινος. 252, pen. λοιδορεῖσθαι δὲ οὐδεὶς ἐκώλυεν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν. 406, 22. οὐδὲν φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες. 1022, 17. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησαν. quæ probra et quas calumnias in nos projecerint. 1229, 5.

βλασφημία] εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες. 141, 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτούς. 164, 10. τὰς — βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι. 191, 10. ἀπάσαις αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένου. 237, 1. βλασφημίας κατά τινος ποιεῖσθαι. 257, 22. ὑπὸ τῆς τουτουὶ τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι. 312, 19. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστά γέ σοι. 317, 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλείπουσι. 992, 11. βλασφημίαν ἔχει τινά. 1259, 17.

βλέμμα] πολλὰ ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537, 27.

βλέπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτ' οἶδεν, οὔτ' ἐθέλει. 51, pen. μηδ' εἰς τὴν συνήθειαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐκτραχηλισθῆναι. 124, 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾷν. 320, 3. ἔξω βλέπειν. ad amicitias extraneas respicere. 332, 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμήσει. 403, 14. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστεύοντες οἷς οὗτοι μαρτυρήσωσι. 1139, 18. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην. 1471, 15.

βοᾶν] καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι. 172, 4. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 232, 27. ὡς σιωπῇ μὲν λαβὼν, βοῇ δὲ ἀναλώσας, ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾶς μὲν ἔχων, παύσῃ δ' οὐδέποτε. 253, 1. βοᾶν ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 12. βοᾶν et κράζειν copulantur. βοᾷν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 10. et sic etiam p. 294, pen. διαμαρτυρομένου τότ' εὐθὺς ἐμοῦ καὶ βοῶντος. 275, 18. ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ βοᾶν οἷα πεπόνθασι. 366, 20. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 22. ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης. 377, 22. βοῶν καὶ κεκραγὼς, ἰοὺ, ἰού. 784, 18.

Βοηδρομιὼν] hoc mense mysteria agebantur. 29, pen.

βοήθεια] *ψηφίζεσθαι βοήθειαν.* decernere auxilium mittendum. 9, 16. *πολεμεῖν βοηθείαις.* bellum sic gerere, ut singulis quibusque locis ab hoste oppugnatis identidem succurratur, eoque periculo profligato, rursus a bello desistatur; tum, hoste novum impetum alibi faciente, rursus illuc mittantur copiæ hostem depulsuræ, nulla militia continuata, sed otii et armorum vicibus alternantibus. 49, 1. *οὐ γάρ ἐστι βοηθείαις χρωμένους*, non assiduo milite, sed copiis solummodo auxiliaribus, prout identidem necessitas quæque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, *οὐδέποτ' οὐδὲν τῶν δεόντων πρᾶξαι.* 101, 12. 137, 7. *κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι.* 118, 14. *ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας.* 133, 20. *παρὰ τῆς τύχης γεγονυῖα βοήθεια· τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν.* 141, 22. *ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο.* 231, 19. *περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν.* 301, 8. *τίς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων*, subsidium pecuniarium, *τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις.* 329, 7. *βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας.* 539, 13. *τὸ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας.* 1463, 19. *ἔτυχεν, ἐκπλευσῶν τριηρῶν, καὶ βοηθείᾳ διὰ τάχους ἀποστελλομένη.* 1145, 3. *τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν.* die *Urkunde unseres Vergleiches, durch die wir hoffen zu unserm Rechte zu gelangen* [*the document of our agreement, through which we hope to obtain our rights*]. 1287, 27.

βοηθεῖν] *τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας ἠλευθέρωσε.* 193, 5. *τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους.* 209, 8. *καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων.* nunc enim non decrevit, amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones quodammodo sint tolerabiles. 283, 6. *περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς βοηθεῖν ἑτέροις.* 301, 9. *βοηθοῦσι κάτω.* decurrunt deorsum ad opitulandum. 883, 25.

βοηθὸς] *βοηθοὺς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις βοηθεῖν.* 31, 3. *τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς.* 153, 3. *τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνη.* leges puta, pœnas iis comminantes, si qui parentum senium inops contemtui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis succurrere nil curent. 733, 26.

βόησεις est vitiosa lectio, fortassis pro sinceriore *βοίσκας.* 531, 19.

βοΐδιον] *ἐὰν ὑμῖν βοΐδια*, boves macras et annis confectas, *πέμψωσιν οὗτοι.* 37, 6.

Βοιωταρχεῖν] honore Bœotarchi fungi. 1378, 22.

βόρβορος] *ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον.* 1259, 12.

βόσκημα] *τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα.* 299, 13. *χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε.* 568, 16.

Βοσπόριχος] forum Byzantii. 256, 12.

βότρυς] *σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγων.* 314, 12.

βούλεσθαι] *βούλομαι τόδ' εἰπεῖν*, citat Hermogen. p. 245, 22. sæpe post participium hujus verbi, omissus est infinitivus e præmissis a legente quoque tacite subaudiendus: ut p. 159, 7. *τοὺς βουλομένους*, scil. *ὑποδεχθῆναι.* *οὐ γὰρ ὑμεῖς, ἃν οὗτοι βούλονται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴωνται.* 176, 27. *τὰ μὲν οὖν ἄλλα ὕστερον, ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ*, [scil. ἀκούειν, vel ἐὰν ὑμεῖς βούλησθε τοῦτο γίγνεσθαι, vel ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν] *λέξω.* 202, 21. *ἀπεδίδοτο τοῖς βουλομένοις*, scil. *με τοῦτο ποιεῖν*, aut *ὠνεῖσθαι.* vendebat volenti cuique (scil. emere). 823, 22. *πᾶν ὁτιοῦν πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου*, [scil. *τιμωρεῖσθαι*, vel *κακῶς ποιεῖν*, vel *κολάζειν*] *ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτου.* 1374, 7. ubi *ὁ βουλόμενος* idem est atque *ὁ τυχὼν*, quicunque tandem. *τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται*, [scil. *πράττειν*] *μέχρι γέ του αἰσχύνονται μὴ πράττειν.* 208, 11. *τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ προῄρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρήσασθαι.* 226, 11. *ἂν βουλομένοις ἀκούειν ᾖ τούτοις*, id est, *ἂν οὗτοι βούλωνται ἀκούειν.* 229, 4. *ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ* [scil. *αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἄγειν*]. 291, 20. *οὐχ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι.* 307, 4. *πῶς δ' εἰς τὸ μητρῷον βαδιεῖσθε, ἄν τι βούλησθε*, scil. *παρὰ τῶν νόμων μανθάνειν.* 799, 25. *τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοὔργον γένοιτ' ἄν.* 1490, pen.

βουλεύειν, βουλεύεσθαι] in activo, auctor alicui esse alicujus consilii. *τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ.* 347, 22. *οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων.* 347, 24. b) in medio. *ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι*, citat Hermag. p. 245, 12. ex or. pro Corona. *οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα.* 57, 11. 139, 15. *οὐκ ὀλιγώρους ὑμᾶς εὑρήσει βουλευομένους.* 189, 10. *δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα.* 196, 23. *ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες.* 246, 26. *ἐνδεχομένως βουλεύσασθαι.* 283, 5. *οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος.* 306, 2. *ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήγγειλε βεβουλευμένα.* 306, 12. *τῶν ἀν-*

θρώπων οἱ πλεῖστα κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. 472, 3. ἐμαυτὸν σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἴομαι βεβουλεῦσθαι. 538, 21. τὸν τοῦ βουλεύσασθαι καιρὸν τι χρόνον ἀφείλετο. 639, 11. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 5. μετὰ τοῦ βουλεύσασθαι [id est βουλευσάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ οὐ γνώμης διαμαρτών. 734, 21. παραχρῆμα, οὐδὲ βουλευσάμενος. confestim, protinus, sine ulla deliberatione, aut hæsitatione. 970, 5. βουλευομένων ἐστὶν ἀκούσαντας ἃ γινώσκει τις σκοπεῖν. 1425, 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς μὴ βεβουλεῦσθαι, πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλεύσασθαι ἀκοῦσαι. 1430, 11. ὡς ἄν τις χρήσαιτο δυνάμει, οὕτως ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλεύεσθαι, ἐξίσως· δεῖ δὲ βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς. 1432, 11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἄμεινον βουλεύονται, τῶν εὖ πραττόντων. 1450, 25. δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι. 1473, 6.

βούλευσις] præmeditata cædes, aut insidiæ saltim structæ. ex illa dictione fori Attici, βουλεύειν τινὶ φόνον, necem alicui machinari; γραφὴν βουλεύσεως διώκειν, actione cædis præmeditatæ aliquem persequi. 778, 19. cum actor reum ait ἐκ βουλεύσεως φονεῦσαι, id est, ἐπιβουλεύσαντα. ἂν ἕλῃ τὸν Ἀρίστωνα τῆς βουλεύσεως. si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset ærarium se non esse, tamen sciens et volens, *wider besser Wissen und Gewissen* [*in spite of better knowledge and conscience*] ad ærarium se, ut debitorem, detulisset. 792, 2. Eodem significatu hæc dictio accipienda quoque est p. 778, 19. Harpocr. ait βουλεύσεως δίκην apud Dem. esse, cum quis queritur, se ab aliquo præter jus et fas in ærarios inscriptum esse, in or. 1. in Aristogit, h. e. p. 778, 19.

βουλευτήριον] ἐπιστολή, ἣ νῦν ἐστὶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. 85, 4. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 16. ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν τὸν στέφανον. 244, 2. τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον. 284, ult.

βουλευτὴς] τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5.

βουλευτικοὶ νόμοι. de senatu præcipientes. 706, 13.

βουλὴ] πεποίηκεν ἡμῖν οὐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλήν. 74, 13. σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι. 123, 2. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις οὖσαν τὴν βουλήν. 179, 22. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν. 292, 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc restrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque præsidentium. Plerumque sic nude ἡ βουλὴ appellatur, interdum vero cum adjuncta definitione, vel superenarratione οἱ πεντακόσιοι. multis in locis. ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι, pro συναχθῇ, aut ibi βουλὴ accipitur pro οἱ βουλευταί. 249, 20. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. 397, 16.

βούλημα] παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβών. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remissiores, ita aut sæviora, aut leniora suadens. 805, 21. ὅπερ ἦν τούτοις βούλημα. id quod illi studebant. 1109, 15.

βούλησις] μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἡ παρ' ἑκάστου βούλησις. 33, pen. ὅπου πατήρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα πολλὰς καὶ μηδὲν ὁμοίας εἶναι βουλήσεις. 796, 21. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος. 1097, 22. κατά γε τὴν τοῦ διαμαρτ. βούλησιν. 1098, 8. τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν νόμον, ἀρχήν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν. 777, 23.

βοῦς ἔτρεφε πολλάς, τιμὴν οὐδενὶ δούς. 426, 2.

βοώνης] erat genus magistratus, cui demandata erat cura boves coemendi in ludis mactandas publice. 570, 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare. 36, 7. ποῦ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανεῖται, τοῦτον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βραβευόντων. vobis ad hunc modum jus æquum administrantibus. 1231, 19.

βραβευτὴς] πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτάς, ἢ πεῖσαί τινας ἑτέρους [scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτάς]. arbitros, disceptatores litis. 163, 16.

βράβης] poetice idem, quod βραβευτής. ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην. constituerunt ipsi sibi Orcum communem præmiatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis gloriosæ attribueret. 322, 11.

βραδὺς] ἡσύχιον ἡ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρόν, καὶ βραδύ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. 777, 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς τιμωρίας. 801, 21.

βραδύτης] τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνους — εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι. 308, pen.

Βραυρωνόθεν. 1264, 20.

βραχίων] ὕφαιμοι βραχίονες. 1157, 2.

βραχυλογίας exempla. v. indicem grammaticum.

βραχὺς] τίς οὕτω δυστυχής, ὅστις ἑαυτόν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται. 187, 8. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. 343, 2. ἐν βραχέσι διεξελθεῖν πειράσομαι. 594, 8. ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν. 841, 1.

βρέχειν] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραινομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους. 1278, 21. τά γε βρεχθέντα ταῦτα ἦν. 1279, 2.

Βρόμιος] Bacchus. ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν. 531, 5.

βροντὴ] ὕδωρ [scilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντὰς, καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι. 1213, 27.

βρόχος] ἐν βρόχῳ, in der Schlinge [in the noose], τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ. 744, 6. ἐπισπασθέντος βρόχου. 744, 9.

Βρυτιάδης] tribulis e tribu Βρυτιάς. 1365, 8.

βρωτὸς] vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτῳ κοινωνεῖν. 789, 3.

βύρσα] προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας. 910, 10.

βωλὰ] dorice pro βουλή. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. 255, 21. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον. 256, 8.

βωμὸς Διὸς ὁρίου. 86, 15. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων. 256, 25, καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε. judices ubi sanctissima religione ad jus æquum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absolventem, alteram condemnantem, essent conjecturi, de ara, in qua exta fumarent, auferebant. quæ erat summa religio. 271, ult. κνισσᾶν βωμοῖσι. 531, 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἁγιώτατοι οἱ ἐν ἑκάστου ψυχῇ καὶ φύσει. 780, 23. ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον. 1054, 7. ubi ara Jovis Phratrii designatur, ut e versu 10. constat. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ᾽ ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ. 1078, 22. 1265, 6.

Γ.

γᾶ] dorice pro γῆ. ἔγκτασιν γᾶς διδόναι καὶ οἰκιᾶν. 256, 7.

γαῖα] poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα. 322, 14.

γαλεάγρα citat ex oratt. in Aristog. Julius Poll. X. 155.

γαμεῖν] γάμῳ, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκὼς, cum domum duxisset futuram matremfamilias, τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, pellicem. 1002, 12. συνέβη μοι, δεηθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδεκέτῃ γῆμαι. 1009, 13. ἐπεπυσμην αὐτὸν ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκώς. 1150, 23.

Γαμηλία] scil. θυσία, epulum, quo novus quisque maritus Athenis curiales suos nomine novæ suæ nuptæ excipiebat, quod epulum si curiales haud asparnarentur, erat id testimonium novam nuptam curia receptam, ejusque conditionem et jura conditioni et juribus reliquarum matronarum istius curiæ exæquata esse. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν Γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατὴρ, [scil. ὁ ἐμός]. 1312, 12. 1320, 13.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεσημβρινοῖς γάμοις χρωμένη. 270, 10. significat, matrem Æschinis meretricem fuisse, prostitisse in fornice ad horam nonam, h. e. post meridiem. γάμῳ γαμεῖν. rite, legitime, in propatulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere. 1002, 12.

γὰρ] utique, cum adversario id concedimus, quod ille arguit. δίκας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἐμοὶ καὶ γραφὴν ὕβρεως· δίδωσι γάρ. dat utique, sine omni dubio. 523, 18. eleganter redundat initio orationis objurgatoriæ. τοιοῦτοι γάρ ἐστε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε. 579, 25. τοιοῦτος γὰρ εἶ, Μειδία· ὑβριστὴς γὰρ εἶ — 580, 7. initio ponitur orationis ejus, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatum defensumve it. οὐδὲ τοῦτό γ᾽ ἂν εἴποι τις. νὴ Δί᾽, ἀμυνόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν ἐποίει τι κακόν. οὐκ ἔστι τοῦτο. 675. 23. ubi respondet Latino atqui, ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a præfatione transitum faciens in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur. respondet Latinis igitur, aut nempe, scilicet, nimirum. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες. 701, 23. οὐ γὰρ per modum sannæ sæpe interjicitur, ut nostrum nicht wahr [is'nt it true]? tu infitiari audebis? ὅμοιόν γε. οὐ γάρ; 616, 16. καλά γε, οὐ γάρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα. 673, 19. εὔνους γε. οὐ γάρ; 674, 14. et alibi sæpissime.

γαστὴρ] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.

γαυριᾷν] εἰ ταύτῃ γαυριᾷς, ἐφ᾽ ᾗ στένειν σε προσῆκεν. 308, 6.

γειτνιᾷν. 1272, 19. 1278, 14.

γείτων] ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος [scil. οἰκίας] οὐδὲν σεμνοτέραν. 175, 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλεονέκτου τυχεῖν. 1272, 2.

γελᾷν] ἀσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι. 23, 22. γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καὶ ποτ᾽ ἐλπίσαι μετέδωκαν ὑμῖν. 1459, 23.

γελοῖα δάκρυα. 577, 11.

γέλως] res risu et contemtu digna. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔσθ᾽ ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι. 47, 6. 136, 23. γέλως, ἂν ὁμολογῇ [scil. εἰληφέναι]. 121, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες. 151, 19. πλεῖον ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. magis est ridiculum, quam si nihil dent. 185, 18. χλευασμὸς, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πόλει. 254, 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ᾽ ἀναισχυντία δεινή. 364, 3. νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια. 428, 21. ἐκεῖνα μέν ἐστι φοβερὰ, καὶ προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ᾽ οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες, γέλως. 435. 15. κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτονί. 447, 27. γέλως ἂν εἴη δήπουθεν. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo

illudas; aut ludum puerilem *blinde Kuh* [*blindman's buff*] dictum. 602, 5. *εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται.* 1261, 13. *οὐκ ἂν ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα γέλως, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην ἐγώ.* 1263, 9.

γεμίζειν, navem alienam, *γεμίζεσθαι*, suam onerare mercibus exportandis. 466, 28. *γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων.* 569, 4. *γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεὼς μᾶλλον τοῦ δέοντος.* 910. 8. *γεμίσας ναῦν μεγάλην σίτου.* 917, ult.

γενεὰ ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον. seculum hoc hominum nunc ætatem agens. 1390, 25.

γεννήτης, uno aut geminato *ν*] *γεννῆται* erant, quibus eadem sacra Apollinis Patroi et Jovis Hercii communia essent. 1319, 27. poterant e multis diversis demis esse. 1365, pen.

γενναῖος] *ταύτης* [*τῆς μελέτης*] *τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι.* 328, 18. *τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν.* 331, 24. *φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα.* 1251, 22.

γενναίως] *φέρειν δ', ὅ,τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως.* 258, 24. *γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε.* 1466, 25.

γένος] *εὔχεσθε αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν.* 363, 23. *γένος οὐκ ἔστι φιλίων καὶ πολεμίων.* 638, 3. *διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας.* 642, 15. videntur *γένος* et *οἰκία* differre hactenus, ut *γένος* sint in descendente stirpe necessarii, liberi, nepotes, *οἰκία* in ascendente, ut pater, avus, et collaterales, ut fratres, sorores, consobrini. *γένος* item et *παῖδες* differunt. hi videntur liberi ex te nati esse, illi nepotes et his etiam remotiores, aut, si mavis, cognati collaterales. 642, 25. *γένος* item est sors nascendi, ut si quis civis Atheniensis natus sit. *ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἓν πλῆθος χρημάτων ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν.* 953, 24. *ἃ δὲ οὐδ' ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ἐστὶν, οὐδ' ἐκείνῳ* [utpote factitio] *δεῖν οἴομαι παρὰ τοὺς νόμους γενέσθαι.* 628, 8. *οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν,* [scil. *τῶν πατέρων, ὧν νομίζονται εἶναι*]. 1022, 15. ubi *γένει* idem valet, atque *γόνῳ*. item in illis. *οὔτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ὤν.* 1081, 6. ab ipso procreatus. 1088, 7. *γένος* paraphrastice usurpatur. *τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος*, pro *αἱ διαμαρτυρίαι*. 1098, 6. *τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε.* 1100, 8. *τὴν παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τισιν ὥσπερ* [*ἱερωσύνην*] *ἐκ γένους*, velut honorem aliquem generi adhærescentem, omnibusque ex illa gente oriundis ipso nativitatis jure competentem, *ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ὑπάρχειν.* 1427, 15.

Γεραιαὶ, aut *Γεραραὶ*, vel *Γεραιραὶ*] (nam de vero exarandi modo disputatur) mulieres sacerdotio Bacchi consecratæ, quæ in officio Basilissæ, seu reginæ sacrorum, erant. *ἐξώρκωσε τὰς Γεραιρὰς τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς.* 1369, ult. 1371, 17. 1372, 1. *ὅρκος τῶν Γεραιρῶν.* 1371, 22.

γεραίρειν] *τὰ Θεόγνια καὶ Ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια.* 1371, 24.

γέρας τοῦτο οἱ πρόγονοι ὑμῖν ἐκτήσαντο. 130, 8.

Γερουσία] senatus apud Spartanos. *ἐπειδάν τις εἰς τὴν καλουμένην Γερουσίαν ἐγκριθῇ.* 489, 19.

γέῤῥον] *τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν.* crates vimineas, quibus contectæ septæque erant tabernæ institorum in foro Atheniensi scruta venalia habentium. 284, 24. *τὰ γέῤῥα ἀναίρειν.* incipere tabernas construere. *die Buden anfangen aufzubauen* [*to begin to erect the booths*]. 1375, 19.

γεύειν, γεύεσθαι] *τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν.* 782, 15. *ἄρτι μῦς πίττης γεύεται.* 1215, 11.

γεωμετρία] erat in artibus liberalibus, quibus juventus Græca soleret imbui. *τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχρόν.* 1414, 16.

γεωργεῖν] rei rusticæ operam dare. *τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν πλέον ἂν οἴομαι ζημιωθήσεσθαι.* 17, 2. *γῆν συνεωνημένοι γεωργήσουσιν, ὅσην οὐδ' ὄναρ ἤλπισαν πώποτε.* 175, 11. *κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων.* 239, pen. *εἶτα γεωργῶν ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας.* arator, id est, dominus ingentium fundorum. 442, 6. *γεωργοῦντες*, seduli in exercenda re rustica, *καὶ φειδόμενοι.* 613, 16. 753, 21. *ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται.* hæc agitat, hæc exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, ut inde victitet. 794, 22.

γεωργία] *γεωργίαι παμπληθεῖς.* 386, 5. *ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη.* tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica. 872, 11.

γῆ] *οὔτε τὴν γῆν* [*ᾐσχύνοντο*] *πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἕστασαν.* 426, 20. *ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένηται.* 792, 21. *ὅτῳ μήτε καρπὸν γῆ φέροι, μήτε ἀποθανόντα δέξαιτο.* 794, 25. *ἐπὶ γῇ καὶ συνοικίαις δεδανεικώς.* *der seine Capitalien auf liegende Gründe und auf Häuser in der Stadt ausgethan hat* [*had invested his capital in landed property and houses in the city*]. 946, 6. *ἡ γῆ*, rus, villa, *οὐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν.* 1225, 11.

γηθεῖν] lætari. *γεγηθὼς καὶ λαρυγγίζων.* 323, 1. *οὐκ ἐπὶ τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι.* 332, 8.

γῆρας] *τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ.* 733, 26. *διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά.* 1204, 23. *γῆρας καὶ φυγὴν*

[id est φυγὼν ἐν γήρᾳ] ἐπέχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. 1484, 3.

γηράσκειν] τὰς ἡμετέρας θυγατέρας, μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν (vel γηράσειν potius) περιορᾷ. 1124, 8.

γηροτροφεῖν] γηροτροφήσονται [pro γηροτροφηθήσονται] περιβλέπονται. 1399, 17. γηροτροφεῖ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα οὗτος. 763, 15.

γηροτρόφος] ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων. 1400, 16.

γίνεσθαι] esse, vel fieri. nasci. contingere, competere. effici. consequi. θαυμάζω, εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων γέγονεν, contigerit, datum fuerit, ἢ γενήσεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 25. ὑμῶν αὐτῶν γενομένους. vestri factos, hoc est, compotes et juris vestri factos, libertati vestræ restitutos, ad sanitatem mentis revocatos. 26, antep. εἰ βούλεσθε ὑμῶν αὐτῶν γίνεσθαι. si vultis vestræ spontis esse, h. e. res vestras pro arbitrio vestro agere, non alienæ fidei periculo committere. 42, 10. αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾤηθη ταῦτα γενέσθαι; 128, 16. δέον παρὰ τοῦτο γίνεσθαι. quod oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 26. γεγόνασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι. 145, 10. τί γένοιτο νεώτερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν Ἀθηναίων. 157, 1. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα. 179, ult. περιιδεῖν et περιορᾶν γιγνόμενα. insuper habere et æquo animo pati aliquid fieri. 246, 8. et 14. οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε. 270, 22. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. nullo pacto. ne si accideret quidem, quodcunque tandem futurum esset. utcunque sors caderet. *Schlechterdings, durchaus, in alle Wege, es komme damit auch wie es welle* [*absolutely, by all means, come of it what will*]. 284, 17. 497, 27. 971, 9. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν παιδεσιν, αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, pen. ἀφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κρίσεις γίγνονται, οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω. 408, 9. τὰ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι (scil. λόγῳ) γεγενῆσθαι. 1471, 2. b) nasci. ἡγεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν, οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, se natum, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. 296, 16. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν. 1389, 23. c) contingere, competere, pro sua legitima, rata parte. *zukommen, gebühren* [*to be due, be one's share*]. ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων. loco emolumentorum sibi convenientium, aut partorum, oblatorumve. 67, 27. inde τὸ γιγνόμενον competens, exsistens, consequens, id quod e certis præmissis colligitur, e numeris in summam collectis exsistit, in quemque pro rata sua portione venit. ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἔδει τιθέναι. dependi oportebat id, quod pro modo facultatum cujusque in eum veniret. 261, 1. τὸ γιγνόμενον τίμημα, mulcta cuique crimini competens, major identidem minorve, prout crimen aut majus, aut minus est. ἀντὶ τοῦ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ γράψας ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ, ἀντὶ δὲ τοῦ ΤΟ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, Ὃ ΩΦΛΕ. 726, 26. ut si quis ærarium sacrum depeculatus sit, mulctam decuplam dependat, sin autem ærarium publicum, solummodo duplam. quod hic τὸ γιγνόμενον appellat, id p. 729, 8. appellat τὰ προσήκοντα, *die Gebühr* [*the dues*]. τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφήν. *was einem an Gelde nach dem schriftlichen Vertrage zukommt, wird, und werden muss* [*what money shall be due to some one according to the written agreement, and what must be paid*]. 926, 21. ut paulo post, v. 25. ipse exponit, ὃ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασι κατὰ τὴν συγγραφήν. οὐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιώσουσι κομίζεσθαι. e promeritis eorum exsistentem, consequentem, ipsis debitam. 992, 3. τῶν γιγνομένων δι' ἐκεῖνα [scil. τἀναλώματα] τιμῶν ἀξιοῦν ἑαυτοῖς μετεῖναι. ex illis impendiis exsistentium eaque consequentium. 1280, 7. γίγνεσθαι, confici e numeris collectis in summam, exsistere. τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas Atticas 3360. seu æquivalent illis. 914, 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter se copulantur: ut 98, 14. et 111, 17. quod aut est ἓν διὰ δυοῖν, pro ἐν τῷ γίγνεσθαι τὰ πράγματα, in gestu rerum, aut τὰ γιγνόμενα sunt eventa fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quæ studio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα sunt sequelæ τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρός τινι γίγνεσθαι, animum ad aliquid attendere, studium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda esse. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν νῦν λέγω, γένησθε. 287, 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων. nempe in hoc versabatur salus Græciæ, momentum rerum Græcarum in hoc erat positum; per hoc stabat, ut res Græcorum sic essent, seciusve, sive hoc esset fieretve, sive minus. 305, 3. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. quorundam infortuniis usorum. 533, 4. χρήματα ἐγίγνετο. *es kam Geld ein* [*money came in*]. ampla redibant vectigalia. 141, 13. τῶν κριθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων. reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium. 1046, 16. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γενόμενος ἄνθρωπος. 788, 26.

γινώσκειν] decernere, statuere, apud animum suum pro rato et certo habere. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔσται. 13, 13. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γιγνώσκεσθαι, hoc, quod noti cuique sint, a quoque statim noscitentur, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. 1424, 2. ὁ λόγοι τοὺς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γιγνωσκομένους. 268, 12. τὰ δίκαια γνῶναι καὶ τὰ προσήκοντα, æqua et congruas sententias pronunciare (de judicibus). 416, 3, et alibi. τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς, οὐδὲ γιγνώσκων. quo tempore ne natum quidem hunc Midiam noram, h. e. ne nomen quidem ejus fando inaudiveram, aut, etiamsi audivissem, tamen non noscitabam. *so kannte ich ihn doch von person nicht* [*I did not know him personally*]. 539,25. γινωσκόμενα ἐπὶ τὰ χείρω. partem in pejorem cogniti. 851, pen. τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν δίαιταν ἔγνω κυρίαν εἶναι, decisam, disceptatam. 903,11. γνῶναι δὲ ἰδόντα ἕτερον, alterius, quem fortuito tibi oblatum videris, observare, notare vitia, καὶ ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον. 983, 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. conditiones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, æquas censentes. 1360, 23. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι, *das dafür bekannt werden* [*becoming known*], famam adipisci, nobilitari, ποιοῦντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων, studio faciendi aliquid e re vestra. 1481, 8. οὐχ οἷός τ' ἂν ἐμμένειν, οἷς ἐκεῖνοι γνοῖεν. 1032, 9. ἂν μὲν ἃ χρὴ περὶ ὑμῶν γινώσκῃ Κερσοβλέπτης. ita se erga vos gerat, eo sit animo, iis moribus, quibus par est eum esse. 658, 23. opponitur enim ei: ἂν δ' ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. ἐγνωσμένους pro ἐγνωκότας. 303, 27.

Γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὀνόμασεν. 270, 24.

γλίσχρος] ἃ μὲν οἰκοδομεῖτε καὶ κονιᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχύνη λέγειν. 689, 24.

γλίσχρως καὶ μόλις ἀπειληφότι. 977, 25.

γλίχεσθαι] ταῦτ' ἦν, ὧν μάλιστα ἐγλίχετο. 62, 25. πράξαντες, ἃ πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται. 68, 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὰ ἀποστερῆσαι γλίχεται. 297, 4. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην. 411, 24.

γλῶττα] ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν. 406, 4. ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει. 418, 26.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν. 442, 16.

γνήσιος] ἀλλ' οὐν ἀπὸ γνησίων γε ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἡδικοῦντο. 118, 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς διῴκει τι μὴ καλῶς. 118, 26. γνήσιος παῖς proprie est ὁ γένει γεγονὼς, natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιητῷ, factitio, adoptato. 1095, 5. differt a κυρίως γνησίῳ, ab eo qui pro γνησίῳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem ejus rei κῦρος, potestas, fuisset. ibid. ἀδύνατόν ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἐὰν μὴ γένει γεγονὼς ᾖ τινί. 1099, 19. γνήσιοι, ingenui liberi quonam a patre, et quanam a matre, et quibusnam a sponsoribus viro desponsa nascantur, exponitur. p. 1134. γνήσιοι γόνῳ τῆς πατρίδος πολῖται, sunt, cives indigenæ, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπήλυσι et adscriptis civitati. 1390, 9. ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τοῦ τετελευτηκότος πολλὰ ἔτη ἤδη. quasi genuinus sit filius ejus, qui multis ante annis decessisset, quam hic nasceretur. 1093, 2.

γνησίως] vere, bona fide, reapse. τοὺς γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως. 1353, pen. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἐθελήσει γνησίως ὑμῖν δοῦναι. 1482, 14.

γνώμη] alias est id, quod cuique videtur, placet, cui studet, quod sentit et appetit, quo animus fert; alias forma cogitandi, ratio consiliorum, mens; alias exspectatio. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. secius, quam velis. 14, 3. τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ τὴν γνώμην γεγονός. 15, 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὑμεῖς ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων. 131, 7. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὑμᾶς τὴν γνώμην. 142, 19. προθεῖναι, facultatem dare, περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. ὑποκεῖσθαι τοῦτο τῇ γνώμῃ. propositum esse atque infixum menti, ut ratum et certum scitum. 179, 6. οὕτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς. 182, 3. οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων. 281, 16. ταῖς ἑτέρων ἐπακολουθεῖν γνώμαις. 284, 8. μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων. 287, 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ σύμβουλος puta] πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. 291, 18. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. 309, 27. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι, per synesin pro ψῆφον θέσθαι, ἢ γνώμην ἀποφήνασθαι. 362, 1. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου. 390, 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνενίγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. locum hunc de γνώμῃ, hoc est, de analogia et æquitate æstimationis, referte ad universam legem. 493, 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ δικάσειν ὀμωμόκασιν. 652, 25. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξασις] ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι, παρίσταται. visum illud mentis, quod sententiam pronuntiandam concipit quasi et format in mente, exsistit ex iis, quæ auribus accipiuntur. 652, 26. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν. 716, 3. γνώμην ἄλλην εὐθέως ἔλαβε. *er hat sich gleich anders besonnen* [*he has immediately changed his opinion*]. 889, 10.

περὶ ὧν μὴ ὦσι νόμοι, [περὶ τούτων] γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ὀμωμόκατε δικάσειν. *nach eurem besten Wissen und Gewissen, nach euerer Erkenntniss, mit möglichster Beobachtung der Billigkeit und des Rechtes [to the best of your judgment and conscience, according to your cognizance, with all possible regard to equity and right]*. 1006, 27. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. qui vestro suffragio exciderit, caruerit. 1048, 22. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παθόντων τὸ ὄνειδος εὑρήσομεν. 1434, 23.

γνωρίζειν] noscitare. γνωρίσας τοὺς ἀποψηφισαμένους. 800, 6. usu, familiaritate cognitum habere. 924, ult. ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι. quacunque tandem ratione cum eo conciliati. 925, 5. προσηγορίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γένει γνωρίζονται. 1390, 27. ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα νῦν ἡ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μνήμη. 1393, 27.

γνώριμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 7. οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι. 424, 7. γνώριμόν σε ποιήσαντας ἀντ' ἀνδραπόδου. 1123, 23. διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους. 1468, ult. γνώριμα καὶ πιστὰ αὐτῷ ἀκούειν. 189, 18. ἔσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος. noscitabilis, h. e. probabilis, quem ut primum audieritis, ita statim arripietis, et recordatione in eum devenietis, atque probabitis, tanquam dudum vobis notum et probatum, ut hominem usu multo nobis cognitum, quam primum aspicimus, rursus noscitamus. 34, ult.

γνωρίμως] perspicue, plane, dilucide ad intelligendum. ἁπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως (noscitabiliter) γεγράφθαι. 722, 15. γνωρίμως εἶχέ μοι καὶ πάλαι. familiariter me usus est. 1247, 14.

γνῶσις] sententia a judice pronuntiata, edictum. 79, 1. 544, 2. 711, 14. 725, 14. 778, 17. 802, 8. 899, 17. 949, 16. κατὰ γνῶσιν διαιτητοῦ ὑμέτερος πολίτης γεγενημένος. 1020, pen. ἀπόφασις ἐπὶ διαιτητοῦ, ἣν καὶ γνῶσιν καλεῖ Δημοσθένης. Julius Pollux II. 129.

γόης] δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. 318, 1. ἄπιστος, γόης, πονηρός. 374, 20. γόης οὕτω θαυμάσιος. 854, 4.

γοητεία] τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι — εἰσὶν ἐφ' ὑμᾶς κατεσκευασμέναι. 1458, 18.

γοητεύειν] γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἄλλα φιλανθρωπίᾳ. 373, ult.

γόμος] τὸν γόμον οἰκεῖον ἔχειν τῆς νεώς. 883, 11. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. oneribus navis expromtis. 1283, 21. οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο. 1290, 18.

γονεὺς] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον φέρειν. 142, 1. ὥσπερ ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστου εἷς τις ἐστὶ γονεύς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι. 142, 5. 154, pen. 187, 7. οὐ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι. 296, 17. στέργειν τοὺς γονεῖς. 790, 7. ἐχθρὸς μέν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Πausανίᾳ τῷ πόρνῳ. 1489, 3. Thesmothetæ scrutinium tolerantes, inter alia, etiam hoc interrogabantur, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι. 1320, 18.

γονὴ] τὰς ἀποῤῥήτους αὐτοῦ ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονάς. 563, 2.

γόνος] γόνῳ υἱὸς opponitur τῷ ποιητῷ, adscito, adoptato. passim locorum. τούτους δὲ γνησίους γόνῳ, vi nativitatis, εἶναι τῆς πόλεως πολίτας. 1390, 9.

γόνυ] ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ. 403, 6. πολλὰ ἐμοῦ δεηθέντος καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων. 1343, ult.

γραΐδιον] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων προσαγορευόμενος. 313, ult.

γράμμα] γράμματα δημόσια. chartarium publicum. 248, 25. ἐδίδασκες γράμματα, literas pueriles, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. 315, 7. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐν τῷ μητρῴῳ, 381, 1. παρὰ τὰ γράμματα ἐπρέσβευσεν. præter, contra literas, quibus perscripta erant mandata legatis ad legationem obeundam proficiscentibus injuncta. *Instructionen. Verhaltungsbefehle [instructions, orders]*. 430, 15. γράμματα γὰρ γεγραμμένα (subaudi μόνον) ἐστί. *Sie, die Gesetze, sind ein todter Buchstabe [they, the laws, are a dead letter]*. 586, 5. ὃν τρόπον ἔχει τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. quæ sit ratio tabularum, quas numularii conscribunt. *was es mit den Handlungsbüchern der Banquiers für eine Bewandniss habe [what the books of the Bankers signify]*. 1202, 8. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα. 1370, pen. γράμματα idem, quod nos usurpamus, *eine Acte, ein Document, eine Urkunde [a document, deed, record]*. 1034, 16. οὐδὲ μικρὸν προσέχων τοῖς γράμμασι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ. articulis, punctis, capitibus contractus in tabulis consignatis. 931, 10. codicilli, quibus perscriptæ sunt rationes facultatum ab aliquo relictarum, nominumque ab ipso contractorum, et pecuniarum, quas ipse aliis credidit. 950, 9. et ibi sæpe. v. Etymolog. h. v. p. 240, pen. in Excerptis meis p. 172.

γραμματεῖον, schedium, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεστι. 600, 17. literæ cambiales, aut simile quid. 788, 18. *Obligation, Schuldverschreibung [a writing of obligation, bond]*. 956, 2. expensorum et acceptorum codex, quo fœnerator consignat quæstus sui rationes quotidianas. 1111, 22. ὁ νόμος ἐν γραμ-

γραμματείῳ κεῖσθαι μαρτυρεῖν, (nostro more loquendi, *auf einem Stempelbogen* [*on a stamp*]). ἵνα μετ' ἀφελείας ᾖ, μὴτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδέν. 1115, 3. τοὺς μαρτυρήσαντας τὰ γενόμενα ἐν γραμματείῳ κατὰ τὸν νόμον. 1141, 22. κύριος ὢν τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀπώλεσε. codicum, quibus perscripta erant demotarum nomina. 1301, 20. γραμματεῖον ληξιαρχικόν. codex, in quo perscripta sunt nomina eorum, qui ad pubertatem provecti in scrutinio publico probati, digni sunt habiti, qui rem suam privatam publicamque gerant. 1306, 22.

γραμματεύειν] scribam agere. ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον. 315, 9. γραμματεύων Ἀντιμάχῳ ἀπώλεσε. 1186, 23.

γραμματεὺς ὄλεθρος. 269, 19. γραμματεῦ erat convicium, usurpatum pro homine vilissima stirpe, quaestus sordidi, versuto, impuro, scelerato, audaci. 371, 21. ὑφ' ἑνὸς γραμματέως τυραννηθήσεσθαι. 506, 21. γραμματεὺς κατὰ τὴν πρυτανείαν. 720, 22. nam tribus quæque suo peculiari scriba utebatur. γραμματεὺς τῶν τοῦ ἱματισμοῦ δημαλευτῶν. 1324, 9. γραμματεὺς τῆς βουλῆς. 238, 14. ἐπέταξεν ἐκθεῖναι, novam legem rogandam, πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων καὶ τῷ γραμματεῖ παραδοῦναι. 485, 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reversus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam accusator causam dicere ordiretur, recitabat scriba τὴν γραφήν, seu libellum ab accusatore exhibitum, quo consignata erant accusationis summa capita. item leges, ad quas orator provocaret. id quod ex omnibus pæne paginis constat. nec non testimonia testium. scriba prytanise decreta prytanum ad Thesmothetas referebat. 720, 22.

γραμματίδιον] *ein Wechsel, den einer von sich ausstellet* [*a bill, which somebody draws, a promissory note*]. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένω. 1283, 4.

γραμματιστής] ludimagister, pueros literas docens. Per contemtum, et probri ergo. 431, 24.

γραμματοκύφων] homo ita libris affixus, ut curvus ab incumbendo fiat. 297, 22.

γραῦς] ὡς δὲ οὗτος [maritus mulierculæ] ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν. 1156, 2.

γράφειν] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες. 121, 22. ὡς οὐ δεῖ λῃστής, οὐδὲ γράφειν πόλεμον. neque auctor fieri decreti, quo bellum suaderetur. 146, 2. οὐ μόνον τῷ γράψαι [τοὺς νόμους ὁ Σόλων] ᾤετο δεῖν κυρίους εἶναι. 237, 15. τὰ γεγραμμένα. auctoritates literis consignatæ. 254, 13. γραφεὶς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 260, 18. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξεταζόμενος τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. 286, 4. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδέ, ἔγραψα μέν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ. 288, 8. γράφειν sic nude pro γρ. νόμους et ψηφίσματα. πάλαι γὰρ μισθοῦ καὶ γράφειν, καὶ νόμους εἰσφέρειν ὤπται. 722, 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντας, ὅτι ἂν βούλωνται. *Memoriale, Suppliken, Vorschläge, etc. aufsetzen* [*to write down memorandums, memorials, petitions, proposals, &c.*]. 687, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην. 358, 17. γράφεσθαι in medio, accusare, reum facere. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων, incusatorum, τάξιν. 244, 9. ἃ ταύτου τοῦ νόμου γεγράμμεθα. quæ hujus legis capita notavimus, reprehendimus, ut vitiosa et reip. noxia. 486, 1. et 14. ἐγράψατο τὴν Χαβρίου δωρεάν. accusavit ut haud legitimam, et haud merito datam. 501, pen. γεγραφέναι μέντοι τὸν λόγον μοι Μειδίαν. 576, 21. τὸ γεγραμμένον, est, summa æris, quod aliquis ab accusatore arguitur depeculatus esse; ob quod actio in eum suscepta fuit, et in libello accusatorio nominatim ea summa fuit indicata. ταῖς ὀφείλουσι τὸ γεγραμμένον, æs debitum, cujus postulantur, ἐκτίνειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλειν, et insuper mulctas a legibus constitutas. 727, 3. ἐμὲ δέ, εἴπερ ἐνόμιζεν ἐξελέγχειν αὐτόν, οὐκ ἂν ἐγράψατο. *es ist nicht zu denken, dass er unterlassen haben würde mich zu belangen* [*it is not likely, that he would have forborne to bring an action against me*]. 229, 25. ὥσπερ, εἴ τις ἐκεῖνον ἑάλω, σὺ τάδε οὐκ ἔγραψας, οὕτως ἂν σὺ νῦν ἁλῷς, ἄλλος οὐ γράψαι. 653, 20. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι γράφουσι, pingunt, τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ᾅδου. 786, 13. γράφεσθαι dicitur dominus tabernæ trapeziticæ, jubens a puero commentariensi in rationarium ea, quæ vult et necesse est, referri. *auf- oder anschreiben lassen* [*to put down, note in writing*]. 1186, 7. 24. et 26. ὅσοι μὲν ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. scripti sunt pro ærariis. 1337, 25. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράφειν, literis mandare, φυλάξαιτ' ἄν. 1489, 13. γράφεσθαι παρανόμων est dictio percrebri usus. γράφεσθαι γραφὴν et διώκειν γραφὴν ut diversa, sed ejusdem generis, copulantur. οὐδεμίαν πώποτ' ἐγράψατό με, οὐδ' ἰδίαν δίκην. 311, 5. quæ videntur hactenus differre, ut γράφεσθαι sit denunciare, deferre ream ad judicem, διώκειν autem actionem persequi. πρόσοδον γράφεσθαι πρὸς τὴν βουλήν. libello supplice exhibito veniam rogare cum senatu de rogatione aliqua ad populum ferenda prius, quam hoc fiat, agendi, ejusque arbitrio rem permittendi. 715. 25. οἷς οὐκ ἐγράψατο τοῦ πρεσβευσάμενος, τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φαίνεται, Hermogenes p. 364,

quænam sint eæ, quibus lex dederit jus et fas defuncti agnati exsequias ire. 1071, 12.

Δ.

δηοῦν τὴν χώραν. agrum oppido subjectum ferro et igni depopulari. 255, ult.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γάρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod, asperum et nobis infestum numen. 124, 26. ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν ἀλυσιτελῆ, συμφέροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβούμεθα. 188, 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque censore morum et institutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἴσονται καὶ τὸ δαιμόνιον [conscientia cujusque sua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον. 415, ult.

δαιμόνιος] δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ. 18, 9.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται. 292, 18. τῇ τύχῃ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται. 297, 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. zu recht gutem Glücke [through sheer good luck]. 1173, pen. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο, ἔνειμε τὸ τέλος. 1395, 20.

δαὶς] epulæ, convivium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5.

δάκνει καὶ τοῦτο. 543, 8. οἷος, οὓς αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 9. οὐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, οὐδὲ φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι. 798, ult. μήποτε ἕκαστον ὑμῶν δήξεται περιμένετε. 799, 5.

δακρύειν] μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνου τύχην. 321, 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίων. 872, ult. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. cedo annulum. 978, 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἁπάντων δεικνύναι. 790, 21.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ. in stupro uxoris. 637, 3. ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι. desponderit, ut sub æquis et legitimis conditionibus materfamilias ei sit. 1134, 16.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις. 13, 19. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι. 372, 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ. 460, 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ. 885, 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ Μοιριάδῃ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε. 822, 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα. merces ære nostro, quod nos ei credideramus, emtas supposuit pro pignore, quo ab aliis æs mutuum acciperet. auf unser Guth hat er Geld geborget [he has borrowed money on our property]. 822, 14. Chrysippus Phormioni in fœnus nauticum credebat 2000 drachmas in navigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorsum, quæ erat navigatio ferme semestris, quo nave salva in portum Atticum reducta, solveret in fœnus 600 drachmas. erat ergo proportio fœnoris ad caput usuræ expositum, ut 1½ ad 4. 914, 5. δανείζειν χρήματα, civi Atheniensi non licebat, præterquam in portum Atticum. 941, 5. οἱ δεδανεικότες solebant usuras sub exitum anni poscere. 1225, 14. δανείζειν ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου. 1250, 21. mercium pro ære in fœnus nauticum credito comparandarum, in naves imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat esse duplus æris crediti : ut 4000 dr. ad 2000 drachmas. 908, 20. et 26. δανείζειν ἑτερόπλουν. 909, 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσί. 922, 11. μισοῦσί, φησιν, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς δανείζοντας. 981. 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα, (scil. τὰ μικρά). 982, 9.

δάνειον] fœnus, die zinsen [the interest]. προσῄειν αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον. 911, 3. æs in fœnus datum. das Geld, das man einem auf Zinsen vorgestreckt hat [the money which one has got advanced at interest]. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quæsitum. 1283, pen.

δαπανᾷν] ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. insumsistis. 17, 3. νομίζειν χρὴ χαλεπά, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. h. e. pecunias insumere tuendæ nostræ salutis ergo. 146, 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾷν ἀναγκάζουσα. 1023, 14.

δαπάνη] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι. 101, 22. τὴν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῇ. 183, 12. et 14. εἴκοσι μὲν ἢ τάλαντα τὰ τὴν δαπάνην διαλύοντα. Könnten den nothwendigen Aufwand bestreiten [would be requisite to meet the necessary expenditure]. 183, 16. οἱ πρεσβύτεροι ἂν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, 26. μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἐμαυτὸν δαπάνας εἶναι. 1124, ult. εἰς χρημάτων δαπάνην. 1393, 2.

δαπανηρὸς] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἀρασθαι. 58, 6. οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμῳ γεγαμηκὼς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ᾤκει. 1002, 11.

δαρεικὸς] numus aureus Persicus, a Dario sic dictus. τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς

ἤγε τριακοσίους δαρεικούς. 741, 7.

δασμολογεῖν] *die Schatzung einsammeln, beytreiben [to gather, collect taxes, contributions].* τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἄλλων ἑταιρῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. 1355, 8.

δὲ] elegantor redundat in oratione stomachantis, rem mirantis una atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! *über den Zäuberer! über den Racker! [the more than wizard! the more than villain!]* 582, 1. ἀποδοῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ Φίλιππον τοὺς ὅρκους. μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσιν. ἐξορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. cavete, date operam, (etiam atque etiam vobis injungimus), ut ista tria fiant. 398, 10. redundat item ob præmissum δὲ, cum post aliquam interjectam intercapedinem oratio cœpta, sed abrupta, restauratur. ἐγὼ δ᾽ οὐδὲ συμπεπρεσβευκέναι φημί σοι. 400, 11. ubi δὲ, severitatem grammaticam si sectaris, redundat ob δὲ jam versu 9. præmissum. post ἔπειτα et εἶτα solet δὲ omitti, tametsi μὲν præcesserit. ut: ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο — ἔπειτα κἀκεῖνο [pro ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο] ἔτι βούλομαι φράσαι. 598, 25. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἶτα πάλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωνται. 668, 2. πρῶτον μὲν τῆς βουλῆς κατεγνωκυίας, εἶτα τοῦ δήμου — 702, 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ᾽ ἐρῶ, — εἶτα τῶν ἄλλων ἐξῆς ὅ, τι ἂν βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ᾖ. 706, 2. 1041, 22.

δεδίττεσθαι] terrere minis. 434, 24. οὐχ ἵνα πονάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι. 1451, 7.

δέησις] τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαί. 341, 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17.

δεῖγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης. 23, 25. δεῖγμα ἐξέφερε καθ᾽ ἑαυτοῦ. 323, 2. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ. 344, 19. μὴ τοίνυν καθ᾽ ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δεῖγμα. tale morum vestrorum animorumque exemplum, ut de vobis universis statui possit, cujates sitis. 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε. 679, 10. ὧν ὥσπερεὶ δείγματος ἕνεκεν, ἄξιόν ἐστιν ἓν ἢ δύο ἀκοῦσαι. 641, 20. b) δεῖγμα, locus Athenis in portu, ubi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conventis opus ipsis esset, convenire atque agere, merces per mare advectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, brevis ut sim, negotia quæcunque negotiatoribus occurrant, agere solerent. *Bursa*, ut nos appellitamus. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ. 932, 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι. 1214, 18.

δεδιέναι, δεδοικέναι] εἰ δὲ τοὺς κόλακας μᾶλλον καὶ τοὺς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν. 155, 7. λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24. εἰ γὰρ οὗτος (Conon) ἐκεῖνον (patrem suum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τούτους (filios suos) αὑτὸν (se, Cononem) ἠξίου (scil. τιμᾶν καὶ δεδιέναι). 1264, 9.

δεικνύειν, δεικνύναι] ἄνευ τοῦ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα. 19, 10. πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον. 21, 24. δεικνύναι τὰ χρήματα. reconditas opes in conspectum producere. 185, 9. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων. 232, 16. καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ. 244, 23. ὥσπερ ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα. 250, 19. νῦν δειξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. 274, 9. ἐπειδὴ δ᾽ οὐ τότε, (scil. ἔδειξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον. 292, 8. ut Latinorum *ostendere*, de spe rerum prosperarum proposita. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἥξοντα. 299, 11. δεικνύναι ἐγκώμια κατά τινος. palam de aliquo prædicare res gloriosas. 300, 3. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes et castos esse. 300, 11. οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε. 300, 18. παρ᾽ ἐμοὶ τἀδίκημ᾽ ἂν ἐδείκνυεν ὄν. 305, 11. εἴ τις ἰατρὸς τοῖς ἀσθενοῦσι μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ, δι᾽ ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον. 307, ult. æqua et vera defensio atque simplex hæc est: δεῖξαι, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. 404, 23. δεικνύων μὴ τὸν αὐτὸν νόμον. allegans, proferens. 711, 11. 727, 20. 1338, 7. εἴ τι καθ᾽ ἡμῶν ἔχουσι ἀδίκημα δεικνύναι. 781, 24. δείξω ἀνηλωκὼς, id est, ὅτι ἀνήλωκα. 1045, pen. δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκὼς, id est, ὅτι ἀνήλωκας. 1045, 24. ἔδειξαν τοῖς ἰατροῖς. 1259, pen. δείξω σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι. 1401, 2. μὴ τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον κτήσασθαι δείκνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακατατίθεσθαι ἑαυτόν. nolite committere, ut constet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam — 1480, ult.

δείλη] vespera. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. 1301, pen.

δειλία] timiditas exprobrari solebat Demostheni. 405, 17, et ult. ἐφοβοῦ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν. 409, 27. δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα. 566, 18.

δειλὸς] τίνα δὲ οὗτοι ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι. 405, 18.

δεῖν] vincire. μόνον οὐκ ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες. 356, 4. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πατάξαιμι, ὡς δοῦλον ὄντα, 1251, ult. carceri mandare. ἦγον

εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ ἦλθε. 745, 18. οὐδὲ δήσειν Ἀθηναίων οὐδένα. 745, 19. b) deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. wir müssen schlechterdings Geld haben [we must by all means have money]. 15, 2. πολλοῦ γε καὶ δεῖ, adverbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώρισεν. multum abest, ut definierit, h. e. prorsus non definiit. 631, 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν. plane indignum, qui adipiscatur, qui multum absit ab eo, ut dignus sit, qui adipiscatur. 623, 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi, ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum; h. e. prorsus negatum est, vel, alia omnia. 100, 10. 116, pen. 795, 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ᾤετο δεῖν εἶναι. quandoquidem existimavit se haud dedecere, aut persona sua dignum, ut esset impurus. 561, 8. ὀνείδεσιν ᾤετο δεῖν περιβάλλειν. tibi convenire, aut licere, datum esse. 613, 2. οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσαι μῆνες νομοθετεῖν. parum abest, quin oratores vel consiliarii vestri singulis pene mensibus novas leges ferant. 744, 25. δεῖσθαι] egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 10. σώζειν δεομένους (scil. σωθῆναι). 181, 23. τοὺς Ἕλληνας ὁρῶ δεομένους τινὸς ἐλευθερίας, ἢ καὶ ἀμφοτέρων διαλλακτοῦ. 189, 16. οὔτ' εἰσήγετο αὐτῷ (scil. ταῦτα) δυνηθέντα. 276, 6. παρακατέχειν τοὺς βουλομένους δεῖσθαι δεομένοις, αὐτοὺς ἑτέρους βοηθεῖν. 301, 8. ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις. 316, 1. ἂν μὲν οἱ ἄλλοι δέωνται, οὐδενὸς ἐν χρείᾳ ἂν τυγχάνει. 401, 20. οὐ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθείην, ἢ ὑμῶν. 1484, 26.

δεῖνα] ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει. 167, 24. δεινοπαθεῖν. 1023, pen.

δεινὸς] μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι. 10, 2. δειναὶ αἱ εὐπραξίαι συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι. 23, 27. et 155, 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter se opponuntur. 50, 6. καίτοι ὄντας οὐ δεινοὺς τοὺς ἀδικοῦντας μισεῖσθαι. 73, 11. οὐχὶ τοῦτό πω δεινόν, καίπερ ὂν δεινόν. 125, 2. ἐνοχλῆσαι τοῖς ἄρχειν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι δεινοί. 135, 8. πῶς οὐ δεινόν, ἐφ' οἷς ἐπιθέντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [ταὐτὰ] ποιοῦντας. 159, 23. πλὴν οἱ ἐφ' ἑαυτοὺς ἑκάστοτε οἰόμενοι τὸ δεινὸν ἥξειν. 241, 4. (δεινόν μέν, ὦ γῆ καὶ θεοί, πῶς γὰρ οὔ; κατὰ τῆς πατρίδος. Hermog. p. 352, 17. ex or. pro corona.) δεινὸν ἐμοί γε Λακεδαιμονίους μᾶλλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν. 206, 8. δίδωμι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς. 258. 18. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον. 286, 3. τὰ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρῆν. 292, 15. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς. 309, 24. pari modo p. 505, 12. utrumque hoc duo δεινὸς et φοβερὸς copulantur. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 26. δεινὸν καὶ γελοῖον καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. 318, 1. δεινότατον τῶν πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 19. τῷ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι (scil. φαῦλον, vel tale quid) δεινὸν [scil. ἐστὶν], εἰ σιγῶν πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. 351, 18. θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινόν. 361, 19. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή. 364, 3. πῶς οὐ δεινὸν καὶ σχέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι γεγενῆσθαι. 386, 8. ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ φυλάττεσθαι. 398, 6. ἡ παροινία τοῦ καθάρματος δεινή. 403, 9. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινοτάτου γεγενημένου Φιλίππου. callidissimo, vaferrimo. 1468, 26. ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ δεινόν ἐστι. 471, 11. ἡ μαλακοψυχία ἡσύχιον καὶ ὀκνηρὸν καὶ βραδὺ καὶ ῥᾴδιον ἐλαττοῦσθαι. facillime et saepissime patitur injuriam sibi fieri, minus tribui, quam convenisset. 777, 5. δεινὰ ποιοῦντος ἀνθρώπου. homine, ut de magna accepta injuria quiritante atque vociferante. 782, 20. ἐὰν ἀνὴρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχειν, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellitant. 1233, 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινὸς οὐ κακοήθως. callidus absque malignitate. 1407, 23. οὐδὲ καθ' ὑμῶν δεινὸς ὤν. 1460, 15. δεινότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἁπάντων ἡγούμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοὔνομα παρέχειν. 1246, 18.

δεινότης] subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι. 307, 26.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. medio de coena surgentes. 284, 23.

δεῖπνον] ἐκάλεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλει. 1210, 22. ἀπὸ δείπνου πολὺν ἀπιόντας. 1266, 3. ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἔχων αὐτὴν, πανταχοῖ ἐπορεύετο. 1355, ult. ἐπὶ δεῖπνον ᾔεσαν ὡς ἐπίκουροι αὐτῶν. 1361, 14.

δεκαδαρχία] (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta. 71, 12. collata p. 117, 26.

δεκάκις] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε πείσεσθε. 99, 5.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν]. ad de-

tantisper a judice vel archonte me citari. 996, 26.

δηλονότι] quippe, utpote, vel, id quod consentaneum, neque mirandum est. 889, 16.

δήπου] ὁ ταῦτα ἕκαστα δήπου τάξας. quicunque tandem ille fuit, qui hæc omnia ordinavit. 646, 2.

δηλοῦν] καθαρῶς δηλοῦν. 159, 1. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται. 239, 10. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 20.

δημαγωγεῖν] ductitare blanditiis. 98, 10.

δημαρχεῖν] magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου. 1306, 22.

δημαρχία] cum quis demi sui magister est. 1318, 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγέλλεται τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ θάπτειν. 1069, 11. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5. demarchus penes se tenebat, servabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina. 1317, 18.

δημεύειν] fisco adjudicare. τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν. 609, 27.

δήμευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio. 215, 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὗ μόνου μετεῖχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου πρoτίθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἐμοί. 306, 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 23. δημηγορεῖν λόγον. in concione sententiam prodere. 657, 3. ἐκεῖνα διδημηγορηκώς. in concione cum illa verbis prædicasset, oratione jactasset. 441, 6.

δημιουργὸς] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achæos magistratus, ut Athenis Archontes. 280, 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex, καλῶν γε ἔργων δημιουργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν. 789, 9. δημιουργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης. 1123, 14. ἃ τέχνη σεσεῖσται τῶν ἔργων, τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς. 1406, 1.

δημοκρατεῖν] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως οὐκ οἶδα εἴ τίς ἐστι τῶν πασῶν λοιπή. 132, 20.

δημοκρατία] cur præferenda sit oligarchiæ. 195, 16. sqq. 608, antep. συνῴκισεν αὐτοὺς (homines in Attica tum degentes) Θησεὺς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονοῦντα. 1396, pen.

δῆμος] μείζω χρὴ νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους. 168, 20. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλελύσθαι ἔλεγον. 170, 7. ubi etiam docet, quibus rebus servatur ὁ τοῦ δήμου κατάλυσις. 214, 17. κατάγειν τὸν δῆμον. democratiam restituere. 198, 27. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. 229, 13. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων. 256, 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. 285, 2. ὁ δῆμός ἐστιν ὄχλος, ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἁπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον. 383, 5. τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον. 1375, 18. οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι. 1478, 15. περιϊόντας λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος. 1341, ult. ὁ δῆμος κυριώτατος ὢν τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ, τι ἂν βούληται. 1374, ult. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (ut æquipollentia conjuncta). 381, 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. *Dorf, Marktflecken* [*a village, a market-town*]. τοῦ δήμου ἡμῖν πέντε καὶ τριάκοντα στάδια ἀπέχοντος τοῦ ἄστεος. 1302, 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων ἐστί. 1316, 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δήμους δικασταί. 735, 11. ἐκβάλλουσιν ἐμὲ ἐκ τοῦ δήμου ἐλαύνοντες. 1281, 21. δήμοις singulis sui proprii γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cujusque municipalis. 1301, 20.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum usurpans, pro *ego* in prima persona. 449, 4. Conf. p. 416, 21. 400, 6. 294, 12. 412, 19. 523, 27. 595, 8. 366, 12.

δημόσιος] Καλλίαν ἐκεῖνον, τὸν δημόσιον, scil. δοῦλον. *Büttel* [*Beadle*]. aut scribam, *Actuarium*, vel *Registratorem*. 23, 20. ταμίας καὶ δημοσίους. 101, 14. et 137, 9. ubi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατεσκευάκασι. 175, 8. γράμματα δημόσια. chartarium publicum. 243, 25. οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας. 297, 15. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δοῦλος, aut γραμματεύς: nam scribæ illi publici servi erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. 381, 2. τὸν δημόσιον στρεβλοῦν προσέγραψε. 615, 13. servi vel scribæ publici exactionibus intererant, ut ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a cive quoque redactum esset. ὅταν δημόσιον καλὸν ἔρχεται, οἴκαδ' ἐπέρχεται. 422, 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερόν. fanum aliquod sive toti populo Atheniensi commune, sive δήμῳ, id est, τοῖς τῶν καθεκάστων δήμων δημόταις, municipii cujusque municipalibus proprium. 1074, 20. δημοσία (id est ἐπὶ δημοσίᾳ χρείᾳ, vel χειροτονίᾳ καὶ τάξει) ἀποδη-

μοῦντος ἐμοῦ, me domo absente missu populi, in causa publica, ut legationis, aut militiæ ergo, in functione muneris publici, τριηραρχοῦντος ὑμῖν, quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem. 1102, 10. δημοσίᾳ προσῆκε τεθνάναι (subaudi ψήφῳ). voce populi condemnatum, rite, publico in loco. 1126, 6. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in monumentis illis, quæ condita sunt memoriæ eorum, qui pro rep. dimicantes extra patriam occubuissent. 1310, 15.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διονύσῳ. sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad avertendum a rep. mala impendentia, offerre. 531, 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse sivi δημοτελεῖ.

δημοτελὴς Διόνυσος. cui sacra fiunt a toto populo. 531, 24. sed v. proximum præcedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ὃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἱκετεύσουσαν εἰσιέναι. quapropter etiam ejusmodi fana δημοτελῆ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερὰ, sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persolvebat. 1374, 1. μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 1374, 4.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς Ἐλευσινίους. adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municeps eorum. 1092, 11. δημοτευόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ κληρούμενος. fruens mecum juribus, et fungens muniis demotæ, seu municipalis. 1314, 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος. 1315, pen.

δημότης] ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφην ὁπωςδήποτε. 314, 3. 1313, 19.

δημοτικὸς] civilis, popularis. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν ὡς εἰσι δημοτικοί. 164, 10. Solon dictus δημοτικός. 227, 15. λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ. 268, 8. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι γιγνωσκομένους. 268, 11. ἂν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικοῦντα. 573, pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, vestrum, qui estis numero plurimi, civilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres: nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς, ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis. 581, 24. οὐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἁμαρτήματα ὁρᾷν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. 754, 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦς. 1475, 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς. 1474, pen. οὕτως ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε. 1475, pen. πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς. 1477, 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ, προελέσθαι ζῆν σφαλερόν. 1479, 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν. 1481, 14. b) δημοτικὸν ἱερόν. proprium demotis alicujus demi. 1074, 20.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζουσι πράττειν. 707, 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων. 719, 8. δημοτικῶς νομοθετῆσαι. 1308, 14.

δῆρις] vocabulum poeticum: contentio, rixa, bellum. εἰς δῆριν ἔθεντο ὅπλα. 322, 8.

διὰ cum genitivo a) in alicujus potestate. οἱ δι' ἐκείνου τὰς πολιτείας ποιούμενοι. summam rerum ubique locorum atque civitatum ejus arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, ut in potestatem ejus deveniant. 132, 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν. 194, 9. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον. 605, 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἄνθρωπος. *behielt es für sich [he kept it for himself]*. 1171, 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται. omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogant, sui juris faciunt. 1234, 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι. 157, 24. ἂν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττητε. ipsi agatis, non aliis agenda mandetis. 171, 25. εἰ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συστήσεται. si omnes regiminis formæ ubique locorum per optimates constituantur et administrentur. 196, 5. τὰς διὰ τῶν ὀλίγων πολιτείας. 489, 27. δι' ἑαυτοῦ διέλυσε τὰ χρήματα ὁ Ἑρμώναξ. per semetipsum, non per procuratorem. 988, 4. ἓξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι. per annum totum, a principio anni ad finem usque sine cessatione. *Iahr aus, Iahr ein [throughout the year]*. 1041, 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. 167, 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερὰ (id est ἐν τοῖς λόγοις). 185, 10. Cum accusativo, propter. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτόν. propter semet, sponte sua. 390, 16. εἰ μὴ διὰ —(quod est idem, atque si integre dictum esset, εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκωλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) nisi per hunc, vel illum stetisset, nisi ille, vel illud intercessisset. εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους — εἰ μὴ δι' Ἡγήσιππον — εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβὰν, vel ἐμποδὼν γενόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς. 364, 10. 370, 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τούτους σῶσαι. si abfuisset, (vel si in causa non fuisset) studium meum illos servandi malisque eripiendi. 395, 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. nisi vos obstitissetis. 680, 27. ἐξ οὗ κυρωθέντος ἄν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς

καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [scil. οὐκ ἐκυρώθη, vel ἐκωλύθη κυρωθῆναι]. qua lege perlata, quæ utique perlata fuisset, nisi nos cum hac nostra actione intercessissemus. 680, 26. loco genitivi. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἔλαττω τὴν περὶ σαυτοῦ εὐδοξίαν πεποιῆσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπὰ, pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν. 1407, 20.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. odiosam et suspectam verbis faciens, traducens. 10, 5. ἅπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτόν. animo exulcerato adversus eum esse, suspicionum pleno, malevolo, alienato. 153, 19. οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν. 155, 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι. 191, 9. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. 202, 17. in alicujus offensionem incurrere, in invidiam penes aliquem venire. 202, 17. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο. 263, 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους. *er wirds bey beyden verschütten, mit beyden verderben* [*he will offend both, lose the favour of both*]. 1424, 9. 1430, 25. τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος. exacerbato falsis calumniis obtrectantium. 1483, 1. λόγοι διαβάλλοντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. sermones juventutem meam in invidiam contemtumque adducturi. 1340, 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς νεὼς, διαβεβληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ. infamasse, ac si navis ejus non sit, aut solvendo æri alieno minus par sit. 894, 12. διαβάλλεσθαι τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. criminationibus accusatoris obrui, omnia exaggerantis, invidiose demonstrantis, atque judicum animos occupantis atque a reo abducentis.

διαβάται Δημοσθένης. Julius Pollux, II. 200.

διαβεβαιοῦσθαι. 220, 4.

διαβιβάζειν] διαβιβᾶτε pro διαβιβάσετε. 672, 12.

διαβολὴ] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν. 227, 18. διαβολὴ καιρῷ μὲν ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀκούουσι τὴν ὑπόληψιν. χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα [f. ἀσθενεστάτη] γίνεται. Stobæus e Demosth. refert. p. 238, 36.

διαγγέλλειν] in omnes partes didere nuncios. 163, 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὁποίαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν. 1433, 14.

διάγειν] intransitive, ubi aut ἑαυτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἐᾶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴεσθε. 143, 18. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ. 794, 19. διήγαγεν, perseveravit, continuavit, extraxit, perduravit, ἕνδεκα ἔτη κακουργῶν. 1021, 11. ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει. 1122, 15. b) transitive, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ductitare, eludere. *aufhalten, aufziehen* [*to procrastinate, spin out*]. ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαίοις, aut ἐπιτηδείοις] ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogavit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem salvum traducente. 255, 11. μῆνας ἑπτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν. ubi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut oviculam protensa fronde pertrahas, quo velis. 675, 11. δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν. satis parce tenuiterque et ægre, modico victu ab uno tempore ad aliud spes eorum extrahunt. 1459, ult.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτὼ τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα. intercessisse. 541, 10. δέκα ἐτῶν διαγενομένων. decennio interjecto. 833, 14. διαγέγονεν ὑμᾶς κολακεύων καὶ φενακίζων. perseveravit, aut etiam, si mavis, e discrimine evasit. toto illo tempore vos præstigiis elusit. 680, 19.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται. 269, 24. b) dicuntur judices διαγνῶναι causam sententia pronunciata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγνωσθεῖσι. 545, 8. τὴν δὲ Ἠλιαίαν διαγινώσκειν. 629, 25. ὑφ' ὑμῶν ἴσως διαγιγνώσκεται, Hermog. p. 411, 15. e Leptinea. Locus est p. 457, 12. verum ibi est in vulgata γιγνώσκεται.

διάγνωσις] οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. 127, 24. καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις. 269, 27.

διάγραμμα] descriptio, distributio literis consignata, laterculus, *Plan*, *Liste*, *Register*. 183, 20. ἀπῄτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν. ubi videtur esse apocha, *die Quittung über die Schiffsgeräthschaft, dass man sie wieder abgegeben habe, ganz, oder zum Theile, und was davon wieder erstattet worden, oder rückständig geblieben* [*an acquittance for the rigging and fitting out of the ships, including payments already made, and arrears due*]. 1150, 4. τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων. 1152, 12.

διαγράφειν] cancellare, lituris inductis expungere. διαγράφεσθαι, causam jam oc-

ceptam reprehendere, *zurück nehmen* [*to withdraw, strike off*], e rotula chartarum judicialium tollendam curare. 501, 20. διέγραψεν ὁ ἄρχων τὴν τούτου ἀμφισβήτησιν. 1174, 12. διεγράφη ἡ σὴ ἀμφισβήτησις. 1178, 21. διαγραφῆναι δίκας τὴν φάσιν. 1324, 12.

διαγωνίζεσθαι] οὐδὲ περὶ ἑνὸς ἂν αὐτῷ διαγωνίζοισθε. repugnetis. 78, 23. καὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. 124, 11. 1453, 4.

διαδέχεσθαι τὴν ναῦν, id est, τὴν τῆς νεὼς τριηραρχίαν. 1218, 23. 1224, 13. et alibi sæpenumero in ista oratione. διάδεξαι καὶ σὺ, καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τοῦ λειτουργοῦντος τάξεως. 1045, 10.

διαδιδόναι] distribuere, didere. τὸ χρυσίον ἂν διαδῶ, ζητήσει. 186, 15. διαδοῦναι ἀργύριον εἰς τροφὴν τοῖς ναύταις. 1187, 24. 1188, 20. 1223, 25.

διαδικάζεσθαι] committere causam suam judicio disceptandam. περὶ τῶν νήσων ἁρμοσάμενον διαδικάζεσθαι. 78, 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμέ. 864, 8.

διαδικασία] lis, contentio. 103, ult. usurpatur de nullo non genere actionis forensis, sive unus alterum, sive ambo sese mutuo persequantur, cum aliis quibuscunque de causis, tum præcipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliave iis æquipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιεῖν ἐὰν ἀμφισβητῆταί τι. 704, 9. διαδικασίας τυγχάνειν. admitti ad jus talis actionis suscipiendæ, facultatem ejus impetrare. 841, 5. προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τοῦ κλήρου. 1052, 12. 1054, 16. διαδικασία κλήρου. 1082, 16. διαδικασίαι περὶ τῶν σκευῶν, de armamentis navalibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successori tradenda, recusaret tradere. 1147, 2. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in jure acturum, ut detinentem per nefas res sibi tradendas. 1147, 19. 1148, 17. et 24. *er legte wider niemanden eine Denunciation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthielte* [*he did not lodge a complaint against any one, but such as withheld what was justly due to him*], potest quoque talis fuisse actio, ut e. c. cum reum me agit ob injuriam a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cavere, quia alius me pari modo læsisset. Actor jam urgebat. Da tu mihi nunc pœnas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te læserit, jus reposcere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore læsus fuerit, poterit is quoque operam dare, ut is sibi satisfaciat. hoc significabit διὰ in hac compositione.

διάδοσις] eine Spende [a dole]. ἐὰν, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id est κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ θεωρικοῦ] πρὸς τὸ θεωρικὸν [id est ἐπὶ τὸ σιτεῖν αὐτό]. 1091, 24.

διαδοχή] ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις στρατεύεσθαι. 46, 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes succedunt in locum aliorum statione degressorum. *die Ablösung* [*the act of relieving from duty*]. 567, 18. διαδοχὴ νεὼς, id est, trierarchatus in ista nave gerendi. 1206, 10.

διάδοχος] τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαδόχων [scil. τῶν τριηραρχιῶν]. 1224, 12. nisi potius διαδοχῶν ibi leg. est, a διαδοχή.

διαδύναι] furtim subterfugere, elabi. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς. 271, 18. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, tergiversari, studere elabi, καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσῃς. 1045, 26. *entschleichen, entwischen wollen* [*to steal away, to attempt to escape*].

διάδυσις] subterfugium, latebra, commenticia, frigida excusatio. τῶν παρ' ἡμῖν σοφιστῶν διαδύσεις καὶ κακοηθείας ἀναμένειν. 730, 12. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, [scil. τῶν ἀδικούντων] μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. 744, 5.

διαζευγνύναι] disjungere, separare. διεζευγμένοι συνηθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας. 1399, 11.

διαθερμαίνεσθαι] incalescere, a vino puta, et tumultu confabulationum atque vociferationum. 402, 23.

διαθήκη] διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἧκον κατεσκευακότες. 1051, 12. διαθήκης exemplum habetur p. 1110, 4. τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γνησίων ὄντων παίδων ὁ πατὴρ διάθηται, ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι, κυρίαν εἶναι. 1136, 12. ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πώποτε ἐποιήσατο. 1137, 18.

διαίρειν] diducere. οὐ τοίνυν ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγξατο ἐναντίον οὐδέν. 375, 14. 405, 26. 586, 18.

διαιρεῖν] discernere, dividere, distinguere. εἰς δύο ταῦτα διῄρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων, Λακεδαιμονίους καὶ ὑμᾶς. 144, 27. 637, 13. διείλοντο τἀδικήματα. inter se partiti sunt flagitia. 1113, 10. οὐδ' οὕτω ταῦθ' ὁ νόμος διεῖλε. 1115, 13. διεῖλον ἐγὼ δύο μερίδας. 1170, 25. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι. inter se esse partituros. 1169, 27. 1171, 23. διαιροῦμαι. sic distinguo. 1415, pen. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν. necesse mihi erit reorum unumquemque seorsim sumere, actione forensi persequendum. 817, 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστα διεῖλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελών. cuique causæ, crimini, accusationi, defensioni modum suum præscribere, distincte docere, præcipere, quid in re quaque agendum sit. 637, 13.

δίαιτα] ἄφλε τὴν δίαιταν. ab arbitro con-

demnatus est. 862, 9. οὐκ ἐπιεικές ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι. 1020, 21. δίαιταν ἀποφαίνεσθαι. cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntiandà sententia. 898, 22. δίαιταν ἐπιτρέπειν τινί. 1360, 7. et alibi sæpissime.

διαιτᾷν] arbitrum agere, arbitrium dicere. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν Οἰν. καὶ τὴν Ἐρ. [φυλὴν] διαιτῶντες. 1142, 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata.

διαιτητὴς] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν. 542, 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος διαιτητῶν, id est, περὶ τῶν δ. 545, 3. διαιτητὴς κληρωτός. 862, 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos Latini compromissionarios appellitant, Græci αἱρετοὺς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, unde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitres tertius accedebat ambobus communis futurus. 897, 2. 1360, 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti judicio stari jubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri. 545, 7. licebat tamen hos delectos repudiare, si ante sententiæ dictionem significassent, se adversus alterum litigantium litem daturos esse. 861. fin. πρὸς διαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι. litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu. 601, 23.

διακαλύπτειν] εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται. 155, 26. num διανακαλ. aut διαπεκαλ.

διακεῖσθαι] οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διαπορούμεθα. 118, 11. ὀκνηρῶς διακεῖσθαι. 138, 24. ἀργότατα. 144, 10. τὰς γνώμας οὕτω. 182, 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς. 216, 22. πρᾴως καὶ μετρίως. 318, 24. κακῶς καὶ ἐλεεινῶς. 366, 23.

διακελεύεσθαι ἡμῖν ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις. 213, 5. 215, 1. διακελευόμενοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. αἷς ἐγὼ διακελεύομαι πείθεσθαι. 220, 3.

διακινδυνεύειν] οὐσίαν τὴν οὕτω διακινδυνευθήσεσθαι μέλλουσαν. 866, 27. περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευσεν. 1477, 17.

διακιχράναι] διακεχρημένον τάλαντον. credito datum, sed non uni, verum pluribus diversis (ea enim vis inest in διά). 817, 2.

διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακέκλεπται. 817, 7. διακλέπτοντα τοῖς αὐτοῦ λόγοις τὴν ἀλήθειαν. 846, 10.

διακληροῦν] διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτους. inter semet sortiti. 1380, 4.

διακομίζειν τοὺς φυγάδας. 80, 13.

διακονεῖν δεσπότῃ. 362. ult. τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει διηκονήθησαν. 1206, 18. τῶν καλῶς διηκονημένων νῦν κελεύειν ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν. 1230, 10. μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν. 1470, 1.

διακονία] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι. 296, pen. διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα γέγονεν. 328, ult.

διάκονος] διάκονον, ἥ τις ἐχρῆτο ἐνεχυράζειν. ancillam. 762, 4. παῖδα διάκονον, ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα. 1155, 6. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι. 1356, 10. οἰκέτην διάκονον τρέφειν. 1359, 11.

διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quæ est irrita, effectu caret. 450, 15. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. 883, 22. χεῖλος διακόψαι. 1259, 13. τὸ χεῖλος διακοπεὶς, ὥστε καὶ ῥαφῆναι. 1270, 2.

διακρίνειν] πότερον κάλλιον, ὅπλοις, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι. disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas. 163, 15. et 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ ἔχῃ διακρινεῖσθε. 890, 1. διακρῖναι πάντα τὰ δίκαια. 1301, 3.

διακρούειν] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι. 351, 15. amoliri, protelare, excusationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare. 394, 2. 423, 25. vim afferentes a se manibus objectis repellere et amoliri. 403, 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τοῦ δοῦναι δίκην. 523, 14. διακρούσηται τὸ δοῦναι δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικεν. 556, 25. a se profligare, effugere discrimen. 573, 6. 579, 13. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς πολλαχῇ ἐστὶ διακρούσασθαι. 711, 18. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας. objecto errore a pœna sumenda retineri. 741, 23. ὡς δ' ᾐσθόμην αὐτὸν διακρουόμενόν με. me ductitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem. 911, 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, delusum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἃ τοὺς κυρίους διακρούσατο μὴ κατατιθέναι. quæ quominus æra dependeret, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est. 988, 7. ἐπεὶ οὐκέτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούεσθαι. rem cavillationibus extrahere. 1006, 4. 1266, 11.

διάκρουσις] ἐπὶ διακρούσει. in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo. 1265, 13. 1266, 6.

διακρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033, 9. legitur καὶ διακρυψαμένους, pro καὶ ἰδίᾳ, κρυψ.

διακυκᾷν] *durch einander mähren* [*to tell in a confused manner*]. τῶν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε. 263, 19.

διακωδωνίζειν] explorare, tentare. ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας τινὰ τρόπον. 393, 17.

διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι. 1029, 20. 1036, 5. διακωλύοντι

τὸν ἀπόστολον. retinenti, inhibenti classis navalis expeditionem. 1152, 1. οὐχ οὕτως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 25.

διαλαμβάνειν] διαλήψομαι, disputabo, περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς. 165, 16. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους. palis terminalibus limites distinguere. 278. 23. pro διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τἄλλα οὕτως αἰσχρῶς πάντα. 833, 4. ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον κατ' ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους. 918, 9. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares.

διαλέγειν, διαλέγεσθαι] βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam civiliter et amice transigere atque in gratiam redire. 19, 25. διαλέγεσθαί τι πρὸς ἑαυτόν. ad animum sibi aliquid revocare. 418, 17. διαλέγειν τοὺς ἐναντίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et secernere alias leges ab aliis inter se repugnantes. 484, pen. οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi præcipiunt. 1070, 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς. inter nos ipsi componemus rem atque transigemus. 1169, 5. et 10. ὅτι βούλοιτο ἐμοὶ διαλεχθῆναι ἐμόν τι πρᾶγμα, id est, περὶ πράγματος ἐμοὶ προσήκοντος. 1221, 11. διαλεχθείς τι πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἂν μεθύων, ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ, τι λέγοι. 1258, 26.

διαλείπειν] οὐδ' ἔστιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει. intermittat. 124, 4. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ. 459, 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquievissem, præterire sivissem. 1149, 18. διαλιπὼν ἔτη τρία. 1239, 24. διαλείποντας μικρόν. paulo post. 1335, 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει, interstitium quasi quoddam facit in nos sæviendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει, cohibet. 1449, ult.

διάλεκτος] vox, pronunciandi modus. 982, 18.

διαλλαγὴ] διαλλαγαὶ ἄπιστοι. 18, 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' ἃς διήλλαξαν. leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt. 1361, 4. διαλλαγαὶ formula compositionis inter partes litigantes. 1369, 5.

διαλλακτὴς] τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους ἑκουσίου ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ. 189, 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων. 1167, 15. διαλλακταί. 1369, 2. et 6.

διαλλάττειν] differre. παρὰ τοὺς χρωμένους τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων. rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem utantur. 1402, 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται. ne defunctis quidem placabuntur. 1478, 10.

διαλογίζεσθαι] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ οὗτος. 777, 13. ὀρθῶς ἕκαστα. 872, 7. διαλογισάμενος. computo cum eo facto. 962, 25. πρὸς τὸν πατέρα. *nachdem er mit meinem Vater abgerechnet, seine Rechnungen mit ihm abgeschlossen hatte* [*after he had balanced, and closed his accounts with my father*]. 1236, 17.

διαλογισμὸς] computatio, cum duo, quibus res sunt communes inter se, ad computandum consident, quid quisque alteri debeat. γεγενημένου διαλογισμοῦ. *nach geschehener Zusammenrechnung unserer beyder seitigen Anfoderungen* [*after having computed together our respective demands*]. 951, 20.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος. 542, 11.

διαλύειν] in activo, destruere, labefactare, convellere, corrumpere. simile ductum de nodis, restibus, structuris, quæ dissolvuntur. πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε. 20, 27. ἣν πειρᾶται Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν. 94, 19. πταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλῦσαι. 287, 6. διαλύσω πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας. confutabo, difflabo. 831, 22. b) expungere nomen, æs debitum dependere, *bezahlen* [*to discharge*]. et tam æs solvendum διαλύειν dicitur, quam hominem, cui solvendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. διαλύειν χρήματα (id est χρέα). 460, 19. πάντα αὐτῷ διελέλυτο πρὸς τὴν πόλιν. omnia, quæ ei apud ærarium fuerant nomina contracta, expuncta sunt. 836, 14. πριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. *den Werth dafür, den Preis bezhalt haben* [*to have paid the value or price of*]. 846, pen. διαλύσας πάντα. *nachdem er alles berichtiget hatte* [*after he had settled all*]. cum satisfecisset omnibus, omnia dependenda dependisset, ordinanda ordinasset. 945, 4. ἐπειδὴ διαλύειν ἐδέησεν οἷς ὤφειλον, ἁπάντων ἐξέστησαν τῶν ὄντων. bonis cedebant. 959, pen. διαλύειν τιμὴν οἰκέτου. 1030, 12. τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων. 1195, 8. hinc c) notio placandi, satisfaciendi. τοὺς τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα. 919, 10. τὸν ναύκληρον. 1192, 24. d) reconciliare inimicos inter se. διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἠξίου. rogabat (Midias Aristarchum), ut se (Midiam) mecum (Demosthene) rursus reconciliaret. 554, ult. 1032, 6. In medio; amicabili transactione causam componere, decidere. διαλυσάμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον. 44, 10. 521, 14. ὅπως μὴ διαλύσῃ. ne cum eo transigas, ne decidas, ne reconciliere. 583, 23. πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδίκημα] δια-

λυσαμένους, τῶν οὐκ εἰδότων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent. 991, 20. διαλέλυνται πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. eum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent. 1323, 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἄδηλος. 867, 13. διαλύεσθαι πρός τινα. ei satisfacere. 869, ult.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα — πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι διελυμάνθη. 1466, 5.

διάλυσις] reconciliatio gratiæ. ἠξίου δὲ καὶ πρός ἐμε [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midiæ puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις. 553, 20.

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐμοὶ νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν. 226, 17. τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει. 235, ult. ἐλπίδων. 255, 13. 1470, 17. δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην. 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε. 398, 21. δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτῃ. ne cupita et rogata minus impetraret. 401, 22. οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν]. 576, pen. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν. 716, 3. 734, 22. διημαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρῴων. 841, 16. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεσφάγη. 883, pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. 1048, 21. διημαρτηκέναι μοι δοκοῦσι παντὸς τοῦ πράγματος. 1228, 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων. 1412, 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χείριστον ἀνάγκη πράττειν εἴη. 1456, 14.

διαμαρτυρεῖν] aliquem a petitione e. c. hæreditatis interponenda protestatione exclusum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνων. agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cujus hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem. 1088, ult. οὑτοσὶ τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo usus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitæ, affirmans eos esse legitimos hæredes, qui nulli sunt. 1095, 1.

διαμαρτύρεσθαι] protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην. prædicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse. 73, 2. 240, 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 232, pen. 275, 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι. cum interdixisset coram testibus, ne (arbiter) pronuntiaret. 899, 6. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταὶ φανήσωνται. præsentes antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminisse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte usu veniat, ut creditores exsistant subito submissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse. 1047, 23. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων—919, 21.

διαμαρτυρία] est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hæreditatis petitorem exclusum it interponenda protestatione, se aliumve quempiam jure hæreditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν ψευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος. 1080, pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγώνων ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις. 1097, 19.

διαμάχεσθαι πρός τι. 217, 2.

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ. 332, 17. τὸ δ' εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ οὐ πολλοῖς διαμένειν εἴθισται. 1040, 5. de copiis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν. 1432, ult. διαμένω λέγων, pro διατελῶ λ. 107, 21.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque arctissimo, circumscribere. 378, 7. 1252, 12. In medio, *sich zumessen lassen* [*to have measured out to them*]. cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ Ὠδείῳ. 918, 8. πάντες ἐστὲ ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρούμενοι. 918, 26.

διαμφισβητεῖν] idem quod simplex. 897, 25. 1097, 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα. inter se partiri, diribere, 855, 7. 928, 16. διανειμάμενοι κοινῇ πέντε δραχμὰς ἕκαστος. 1317, 6.

διανεῖσθαι] τὰ δὲ κεράμια τὰ τρισχίλια οὐδ' ἔμελλησαν, οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. non modo sperandum non erat, ut illæ seriæ vini in navem unquam imponeren-

atque summa egit contentione. 505, 8. τίνος οὖν ποτὲ ἕνεκα ταῦτα οὕτω διεσπούδασται. tam sedulo quæsitum et laboratum est. 646, 15. διεσπούδασται μὴ λαβεῖν ὑμᾶς, nervorum omni contentione satagit, ut vos ne capiatis. 681, 21.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ ἴσου καθῆσθε ἀκροώμενοι. 151, 14. διαστρέψαντες τἀληθῆ. 1453, 13.

διασύρειν] traducere, verbis elevare. διέσυρε τὰ παρόντα, καὶ τοὺς προγόνους ἐπῄνεσε. 169, 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε. 234, 12. τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες —. 325, 19. οἳ τὴν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὑτοὺς διασύροντες. 332, 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστὶ μεστὸς εὐηθείας. 1482, 27.

διασώζειν] τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων. 371, 10. διασώζεσθαι τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ. 1053, 26. 1076, 10. διεσώθη πρὸς τοὺς οἰκείους πολλοστῷ χρόνῳ. redibat tandem salvus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plurimum dissitos. 1304, 9. διασώζονται δεῦρο. salvi huc perveniunt. 1380, 9. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 6. διασωθῆναι [durchzukommen, to escape or pass through, evadendi] προσδοκίαν ἔχει πλείω. 1478, pen. τὴν δικαίαν εὔνοιαν διασώζειν. 1479, 22.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν). 309, pen.

διατείνεσθαι] contendere. τί οὖν ταῦτ᾽ ἐπήρμαι καὶ διατείναμαι οὑτωσὶ σφοδρῶς. 275, 6.

διατελεῖν] ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρξαι μοι εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. 225, ult. 227, ult. 243, 19. διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ. 243, 21. 255, 23. ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διετέλουν. 218, 16.

διατηρεῖν, cavere, præcavere, μή τι πάθωσι. 115, 26. ἣν ἕκαστος παρέλαβε τάξιν. tueri, conservare. 238, 9. τῆς οὐσίας τὴν εἰκυῖαν (?) διετήρεις, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων. 1088, 23.

διατιθέναι, διατίθεσθαι] in activo: adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, ut aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. οὗτοι γὰρ αὐτοὺς διέθηκας τὸ μέρος σύ. 367, 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθῶμεν. omnes erga nos reddamus suspicaces. omnibus injiciamus nostri diffidentiam. 463, 18. δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν. corruperunt. 369, 13. οἱ ταῦτ᾽ ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus hæc jura constituere. 643, 8. In medio: a) vendere, extundere, distrahere. οὐδ᾽ ὅσα ἂν πορίσωσιν οὕτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ᾽ ἔχοντες διαθέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων. 22, 27. διατίθεσθαι τὰ φορτία. 910, 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι. 1048, 25. b) testamentum condere, testamento præcipere. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι. er verordnete in seinem letzten Willen [he ordered it in his last will]. 1029, 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ. wer ab intestato stirbt [who died intestate]. leges de iis latæ. 1067, 1. διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ εἶναι. licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento cavere et præcipere. 1133, 9.

διατραγῳδεῖν] ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem parvam exaggerare. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις. 232, 28.

διατρέπεσθαι] pudore confundi, verecundia percelli, reverentia cujusdam ab instituto absterreri. 798, 20.

διατρίβειν] agere, commorari, rerum suarum satagere. οὔτ᾽ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἑδρασμένοι διατρίβειν. 22, 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum verser. 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuere, exercere, continere in studio et exercitatione alicujus rei. ἐπ᾽ οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει. 785, ult. χρόνος διετρίβετο συχνός. consumebatur. 1013, 7.

διατριβὴ] mora, impedimentum. διατριβαὶ πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 1073, 10. μόλις ἠκολούθει διατριβὰς ἐμποιῶν. 1158, 8. b) res, qua agendo animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, ubi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, ut scholæ magistrorum et philosophorum, congressus juvenum inter se ad potandum aleave et similibus ludendum. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ, Zeitvertreibe [pastime], οὕτως ἰδίᾳ, mere privato. 537, 18. μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. 1418, 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς. 1490, 12.

διαφέρειν] differre, quatenus hoc vocabulum, sive discrepare, dissimilis, diversus esse, sive præstare, excellere significat, item extrahere, remorari, unde notio obstandi, impediendi exsistit; nec non dissipare, discerpere, in diversa spargere. a) discrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι. 268, 16. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν. 291, 17. οὐ γὰρ ἂν διεφέρομεν ἀλ-

λήλων οὐδέν. *So würde gar kein Unterscheid in der Welt mehr seyn* [*for thus there would not be any farther difference whatever*]. 983, 2. b) præstare, excellere. μηδὲν τῶν ἄλλων ζήτει διενεγκεῖν. 1416, 24. c) obstare, intercedere, vetare. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι. tria sola suffragia absolventia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstabant, quo minus mortis supplicio damnaretur. 676, 12. d) pertinere, pertingere, porrigi, *gelangen, wohin reichen* [*to pertain, to reach*]. ὥστ' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro διήκειν). 1415, 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. nil ejus refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει, id est, ὡς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν. nil interest penes eum, æstate, an hyeme bellum gerat. 124, 3. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα — οὐδὲν διαφέρει. ubi μοι non cum εἰπεῖν, sed cum remotiore διαφέρει cohæret. *ich habe weder Vortheil, noch Schaden davon. es kann mir gleich viel seyn* [*it is neither advantageous nor disadvantageous to me. it is a matter of indifference*]. 1239, 14. f) diducere, alia aliis locis collocare. ut si judices calculos alii in absolutoriam cistulam, alii in condemnatoriam conjiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι. 795, 1. In medio: a) οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert. 112, ult. b) obloqui, refragari, repugnare, adversari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. 236, 5. εἰώθασιν ἂν αὐτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι. 1001, 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες κἂν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονέας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἐπαινοῦσι. 1022, 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες. 1022, 16. διαφερόμενον περί τινος πλεονεκτήματος. 1144, 26. οἴομαι δ' αὐτόν σοι οὐδὲν διοίσεσθαι. nulla in re repugnaturum esse. 1215, 5. διαφέρονται δέ, ὡς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ. hoc pugnant, hoc urgent, in hoc a nobis dissident. 1296, 24.

διαφεύγειν [al. ἐκφεύγειν] ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum oportunitates. 57, 16. ὃ πάλαι μὲν ἦδει, διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν. 139, 17. τούς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriæ studiosus] οὐ διαφεύξεται. 412, 12. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται, elabuntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε. 1155, 11.

διαφθείρειν] corrumpere, h. e. vitiare, labe afficere. δεῖ τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθόν, τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι. διέφθαρται γάρ. 170, 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ. cerritus est. 1182, 3. διεφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμούς. 1269, 6. διεφθαρμένον ὑπὸ νόσου νομίζω. a furore dementatum. 1280, 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriæ, aut veri et æqui in agendo et dicendo avertere, ut testem in testimonio perhibendo, judicemve in jure dicundo. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, ἢ διαφθείρει. 122, 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi, a vero et justo cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et divitiarum adipiscendarum. 240, ult. τοῦ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. 309, 9. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου. 309, 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβών, μηδὲ διαφθαρείς, νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. 309, 15. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε. 345, 4. διαφθείρειν τοὺς κριτάς. 516, 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διέφθειρε. oratione, donis datis, promissis, minis, aliisve malis artibus a me abalienavit. 520, 8.

διαφθορὰ] cum de navigio agitur, naufragium. ὅθεν καὶ ἡ διαφθορὰ τῇ νηὶ συνέβη. 910, 13. et 15.

διαφιέναι τὴν δύναμιν. copias dimittere. 677, 18. 679, 17.

διαφορὰ] discidium, discordia. οὕτω μείζων ἐστὶν οὗτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν. 181, 13. variæ causæ simultatum, ut συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος — recensentur p. 1144, 24.

διαφορεῖν] differre, h. e. discerpere, distrahere, quaqua spargere, vastare. διαφορουμένης αὐτῷ τῆς χώρας. direpta a latronibus omnia differentibus. 442, 25. ὧν κοινῇ διαπεφορημένων. quæ cum illi tres inter se diribuissent atque distraxissent. 822, 27. διαφορηθείς, carptus, dilaniatus, ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων. 1120, 25. διαφορῆσαι ἐπεχείρησαν τἄνδοθεν. 1319, 13.

διάφορος] inimicus, adversarius. διάφορος [subaudi πολλοῖς] ἐγενόμην εἰσπράττων πολλούς. multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes (*den Pacht* [*the contract*]). 1318, 19. b) τὰ διάφορα, *das Interesse* [*the interest*], lucrum damnumve ex aliqua re exsistens. ἡλίκα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum intersit, bellum hic loci, an ibi geratur. 16, 26. τηλικούτων ὄντων αὐτῷ τῶν διαφόρων. 362, 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν.

compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate moræ et impedimentis negotiationi objectis fecisset. *Vergütung der Zehrung, Versäumniss, und Processkosten* [*the remuneration for expenses, losses, and costs of suit*]. 887, 9. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία αὐτοῦ περὶ τὰ διάφορα. *wobey es auf das* plus *und* minus, *auf das* meum *und* tuum *ankommt* [*wherefore it comes to the* plus *and* minus, *to the* meum *and* tuum]. 1148, 14. 1149, 3.

διαφόρως] eximie, excellenter. 761, 26.

διαφυλάττειν τὸ δίκαιον οὐ δικαίως. 218, 15. τὴν εἰρήνην. 251, 23. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει. 331, 25. τοὺς τὰ ἑαυτῶν προϊεμένους. 922, 18.

διαχειρίζειν] administrare. ὧν ἡ διακεχείρικα, *was ich unter Händen gehabt habe* [*which I had had in hands*], ἢ πεπολίτευμαι. 263, 26. τὸν οἶκον, pupilli puta, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων. 818, 8.

διαχειροτονεῖν] dicitur plebs, cum rogata suffragia ab Epistata fert, parte plebis alia rogatum sciscente, alia reprobante, eoque facta in diversa discessione. 594, 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἦν ἡ βουλὴ, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοίη, ἢ ταῖς πεντακοσίαις ζημιώσειε. deliberante senatu atque certante adhuc, utrum — an. 1152, 8. per manuum sublatarum arbitrium decernere. 1346, 17.

διαχειροτονία] deliberatio, decretum, utrum — an. ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, jus et potestatem utramvis in partem sciscendi, ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μή. 596, 4. διαχειροτονίαν ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν, optionis vestræ fecerunt, aut jus in suffragia eundi vobis dederunt, πότερον εἰσοιστέος ἐστὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκοῦσιν οἱ κείμενοι ἀρκεῖν. 707, 25. διαχειροτονίας γενομένης οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν. 1346, 25. διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν, in suffragia mittere plebem, τοὺς προέδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ κειμένου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ οὔ. ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου. ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τοῦτον κύριον εἶναι. 710, 20.

διαχλευάζειν] διαχλευάσαντος δέ με αὐτοῦ. 1221, 26.

διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι. vestem auro illusam, perpunctam. 522, 2.

διαψεύδειν] in activo, quod raro usurpatur: fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare, *Lügen strafen* [*to give the lie*]. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. operam suam mercede elocant ad eas res recipiendum et gerendum, quarum exitus, ut eorum spem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto. 1482, 26. In medio. κἆτα διέψευσται. spe excidit, frustra speravit et conatus est, deceptus inanibus votis. 15, 13. διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ. 1476, 14. τῷ διεψεῦσθαι Χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo secus, atque reapse est, et oportebat, existimat, falsa ejus luditur opinione. *Sich falsche Begriffe von ihm macht, ihn in dem rechten Lichte nicht betrachtet* [*he had formed an erroneous opinion of him, he had seen him in a false light*]. pro patrono eum habet, qui hostis sit reip. 626, 23.

διαψηφίζεσθαι] dare, ferre suffragium suum alterutram in partem, sive secundam, sive adversam. διαψηφιοῦμαι περὶ αὐτοῦ, illa de re sola, περὶ οὗ ἡ δίωξις ᾖ, quam accusator in judicium vocavit, de qua controvertitur, quæ caput causæ est. 747, 11. διαψηφίζεσθαι [id est τὰς ἑαυτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ [id est ταύτην εἰς τὴν μερίδα], ᾗ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua jus stat. 842, ult. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. in suffragia discedere. 1301, pen.

διαψήφισις] latio suffragiorum, quæ viritim fit, unoquoque, quam in partem velit, discedente. 1301, 25. διαψηφίσεις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις. 1306, 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo suffragio decernit, utrum in municipio servandus sit, an eo expellendus.

διδακτὸς] τὰ διδακτὰ τέχνῃ [id est διδαχῇ ἐντέχνῳ καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ], τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν. 1413, 23.

διδασκαλεῖον] φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. 312, 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων. 313, 11.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice saltaturi, διέφθειρε. 520, 7. τοὺς διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀπεστέρησε. 828, 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι. 1217, 27. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον. 1374, 14.

διδάσκειν cum νουθετεῖν copulatum est. 130, 2. ὡς ἐστιν ἄτοπον [subaudi τινὰ] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα. 198, 7. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. 315, 7. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς. 349, 3. ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος. 390, 8. διδάσκειν τραγικοὺς χορούς. 533, 9.

διδόναι] diversa significat: dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum afferre, fataliter immittere. juvat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. διδόναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in servitutem

redactum in libertatem emittere, alicujus in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. ut Philippus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur. 402, 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην δότε τῶν ἐπηρτημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. 173, 7. γνώμην διδόναι, auctor fieri sententiæ, eam proponere. ἔδωκε γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. 704, 5. διαχειροτονίαν διδόναι. in suffragia mittere. 596, 4. sic et ἐπιχειροτονίαν. ἀπόφανσιν εἰς τὸ στρατήγιον. ein Verzeichniss der Schuldner bey den Admiralitetsamte eingeben [to give in a list of debts to the Admiralty]. 1043, 11. γυναῖκα διδόναι competebat ei, cujus in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, avo, is eam desponso marito in manum dabat. qua sine ceremonia liberi inde nati spurii erant. 954, 23. δικάζεσθαι φόνου, copiam actionis de cæde patrata dare. ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι. 122, 15. lex aut legislator dicitur δίκην διδόναι, cum ei, cui competit, facultatem dat in jure adversus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτείνῃ τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δέδωκεν, [scil. τοῖς οἰκείοις τοῦ παθόντος] ἥνπερ [scil. δέδωκεν] ἂν τὸν Ἀθηναῖόν τις κτείνῃ. 633, 11. δίκην, vel δίκας δοῦναι, pœnas dare, h. e. luere, perpeti, supplicio tolerando satisfacere læsis. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς. 271, 18. 1009, 3. δραχμὰς πεντήκοντα αὐτοῖς ἐδίδου. offerebat, er both sie ihnen an [he tendered unto them]. 542, 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι. 255, 7. διδόναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς. 258, 18. οὐδεὶς πώποτε τούτων διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει. 301, 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δοὺς οὐ κατώρθωσε μεθ' ἁπάντων. 317, 19. ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι. 1482, 15. ἔδωκα ἐμαυτὸν ὑμῖν ἁπλῶς. 288, 11. 294, 3. εἰσπρᾶξαι] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuere portionem cuique suam ratam debentium reip. e tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta navalia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi. 1145, 20. ἐν τῷ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. de servo, e quo tormenta confessionem veri extorquent. 1200, 26. τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἔλεγχον. das Werk wird seinen Meister loben [the work will shew the talent of the Master]. ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid de artificis facultate judicandum sit: licebit jam cuique de re ex ejus natura judicium facere. 44, 15. ἔνδειξιν. libellum accusatorium ex titulo ἐνδείξεως demonstrationis prætori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo. 1322, 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi. 81, 1. τὴν ἔρημον [scil. δίκην] δεδωκότα. litem dedisse contra Midiam, ut contumaciæ reum, qui die dicta in judicio non comparuisset. 542, 4. κακὸν] ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν δώσομεν ζητεῖν. 230, 17. κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι. 381, 13. κρίσιν διδόναι. copiam dare judicii, permittere, vel sic comparare, ut judicium habeatur. 692, 5. λόγον διδόναι. gemino modo usurpatum a Dem. reperitur, altero, cum judex, aut concio alicui dicendi veniam atque secum agendi dat; altero, cum ipse pro se dicens verba facit. prior significatio p. 26, 18. obtinet, posterior p. 555, 22. ubi διδόναι idem valet atque ὑπέχειν. μαρτυρίας μεγάλας δεδώκασι κατ' αὐτῶν. 1366, 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. ὅρκον et ὅρκους, deferre conditionem dicendi jurisjurandi, ad dictionem ejus admittere. τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ. 235, 13. 860, 20. 1002, 2. διδόντων ὅρκον αὐτῷ, deferentibus ipsi juramenta, οὐκ ἐθελήσαντα ὀμνύναι. 1366, 18. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι. 267, 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. exceptionem de foro non competente judici exhibere. mit einer Ablehnungsschrift einkommen [to put in a bill of exceptions, a justificatory plea founded on exceptions]. 912, 15. πεῖραν] τούτου πεῖραν ὑμῖν ἔργῳ δεδωκότος τοῦ χρόνου. 209, pen. 262, 14. εἴ γε μηδ' ἐς πεῖραν ἔδωκε θεῶν τινὸς εὔνοια. 293, 20. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν. navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, meam in fraudem, ad causam eorum relevandam, meam premendam, jusjurandum se dicturum reciperet. 1250, ult. σύλας διδόναι: volenti cuique facultatem dare naves, merces, bona quorundam, ubi ubi locorum terræ marisque repererit, prædandi, diripiendi; id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ συλῶν δεδομένων Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. 931, 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκώς. 383, 22. leges οἵ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσι τὰς τιμὰς, præmia, διδόντες, assignantes, præscribentes, definientes, καὶ οἱ τοῖς τἀναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας. 504, 4. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege sua alicui tribuere privilegium ultionis. 623, 9. ὑπερβολὴν] τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβο-

λὼν τῆς τιμωρίας τῷ γ' ἐς τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκότας. vel ipsum illum ultionis excessum ei condonasse, h. e. declarasse, si non pro legitimo et probando, saltim pro ignoscendo. 539, 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ. 291, 18. χρήματα] πρίασθαι τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι. 187, 23. χρόνον δεῖ δοθῆναι, concedi, indulgeri, τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 19. χώραν] οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι. ne cautioni quidem salutis suæ locum dare. 301, ult. ψῆφον διδόναι dicitur Epistata, cum prytanas, aut præses judicii, cum assessores suos, seu Juratos, in suffragia mittit, testulas ipsis tradendo. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον. 542, 18. Aliæ dictiones miscellaneæ. οὐδὲ διδόντων ἂν ἡμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δυναίμεθ' ἄν. 43, 21. φασὶ δ' εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα. 96, 10. δότε δ', εἰ βούλεσθε, δότε αὐτῷ τοῦτο. concedite. räumet ihm das ein [grant him that, admit that]. 274, 1.

διδυμος] ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος. 793, 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fidejussisset. 1358, pen.

διεγγύησις. 724, 6.

διειπεῖν] διειρημένον. expressis verbis cum sit definitum atque denuntiatum. 219, 23. ἀλλ' ἅττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperavit. 644, 4. μηδένα εἶναι ἀτελῆ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος. 465, 20. *ein für allemahl verordnet, so dass es dabey sein Bewenden haben muss* [*ordered once for all, that the matter should rest here*]. οὐ διείρηται, τί πρακτέον, ἢ μή. 666, 13.

διενοχλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διενοχλῶ πάλαι τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας. 446, 24. compositum pro simplici ἐνοχλεῖν.

διεξέρχεσθαι] πάντα διεξελήλυθεν. omnium suarum machinarum fecit periculum, omnes tentavit artes suas. 19, 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι. 133, 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη. omnia ista obsolevere, usu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt. 153, 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. 288, 11. διεξεληλύθει πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. præterierant, facta fuerant. 541, 22.

διεξιέναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τἄλλα διεξιών. 228, 8. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις. 232, 23.

διεξόμνυσθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 642, 14. ubi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι] persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα. 175, 22. b) exire, præterire, exspirare, de tempore. 25, 14. et 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. evoluto anno. 29, antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέος. 670, 21. ubi etiam accipi potest pro *interjecto*. 1279, 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ. 998, 25.

διερωτᾶν] οἱ διερωτῶντες. iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes. 34, 22.

διετες] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων. 1135, 4.

διευκρινεῖσθαι. 818, 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici. 377, 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406, 24.

διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ συνεχῶς οὐ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἴθισται. 1040, 5. τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν. 1410, 7.

διϊέναι] (ab ἵημι) transmittere, alicui transitum per agrum suum concedere. μήτε Θηβαίων διϊέντων. 276, 9. ἢ διϊέντας αὐτοὺς ἐφ' ἡμᾶς. 299, 10.

διϊστάνειν εἰς μέρη πολλά. diducere, distrahere, discindere. 245, 22. ἡ Πελοπόννησος διειστήκει. 231, 5. διεστάναι. discordare, dissidere. 26, 20. διεστηκότων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι. 132, 12.

διϊσχυρίζεσθαι] οὐ πάνυ διϊσχυρίζομαι. 447, 25.

δικάζειν] de judice sententiam pronunciante, causam disceptante. ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι. 227, 16. δικάσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἔφυγε. detrectavit hoc ipse sibi jus dicere, h. e. hanc sibi legem ferre, æquum hoc et se dignum habere, factuque necessarium. 860, 9, αὐτὸς αὐτῷ ἐδίκασεν, ipse sibi hanc sententiam dixit, tanquam judex sibi a semetipso datus, admonente conscientia, ipse sibi conscius fuit, et pro certo habuit, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ προσήκει τοῦ κλήρου, nullam hæreditatis partem ad se pertinere. 1051, 24. ἐδίκασα ἐγὼ τούτῳ καὶ οὗτος ἐμοί. inter nos in hæc capita convenit, ita decidimus inter nos atque transegimus, sine interventu judicii. 1169, 16. δικάσαντες ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς. re privatim inter nos a nobismet amice composita. 1176, 17. δικάζειν ψήφισμα. scitum aliquod judicio suo comprobare, ratum facere. 652, 24. ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα. 642, 6. In medio: jure experiri in foro, causam coram judice agitare; construitur cum genitivo, causam, vel crimen indicante, vel titulum, ex quo certatur, cum dativo personæ adversus quam, et cum accusativo. ut δίκην δικάζεσθαι, *sich einen*

Rechtshandel abthun, Recht über sich sprechen, sich Recht zuerkennen lassen [*to bring one's cause to a decision, to plead one's cause, to obtain the adjudication of one's claim*]. Καλλάρῳ τὴν αὐτὴν δίκην δικάζονται. Callarum eodem ex titulo in jure prosequuntur. 1280, 23. λέγε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ [id est καθ' ὃ] δικάζομαι. 972, ult. παθὼν ὑπὸ Κόνωνος ταῦτα, ὧν [id est χάριν ὧν, vel προφάσει ὧν] δικάζομαι. 1270, 1. usurpatur de nullo non genere causarum, publicarum perinde atque privatarum, verumtamen interdum sensu strictiore de privatis peculiariter, ut p. 523, 4. ubi τῷ προβάλλεσθαι, quæ est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his verbis: εἰ μὴ προὐβαλλόμην αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικαζόμην, etc. ὑφ' οὗ τε πρώτου ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὑβρίσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ μισῶ καὶ ἐπεξέρχομαι. 1267, 8. Juvat jam constructionis hujus verbi cum genitivo exempla aliquot secundum ordinem alphabeticum proponere. ἀργυρίου] ὀφείλων ἡμῖν Τιμόθεος τὸ ἀργύριον, οὗ δικάζομαι αὐτῷ. 1196, 27. ἐγγύης] ἐδεδίκαστο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης. egisset in me de sponsione, 901, 11. θυγατέρων] οἱ παῖδες ἂν τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο. contenderent in jure de meis filiabus, ut jus habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. 1124, 11. κλοπῆς] δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητήν. 601, 23. πληγῶν] ὁ Παρμένων ἐδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὧν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου, — καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκωλύθη. 896, 17. διδόασιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν οὕτω πραχθέντων. 962, 27. φόνου] ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι. 122, 15.

δίκαιος] justus, æquus, legitimus. οὐ γὰρ χρόνον τινὰ δικαίους αὐτοὺς ᾤετο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, εἶτα κλέπτας, ἀλλὰ ἀεὶ δικαίους. 742, 6. οὐ φύσει, ἀλλὰ ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστευθῆναι ἕνεκα, δίκαιος γεγονέναι. 742, 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ. si quis recte vereque æstimet. 1399, 13. ἀπορία δικαίων λόγων. argumentorum, excusationum verarum et justarum. 407, 18. Dictio hæc δίκαιός ἐστι cum infinitivo sæpe occurrit, significans *meretur, dignus est, qui* — ut: οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν. haud convenit eum abire. 268, 26. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν. 227, 3. 1455, 7. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας. 835, 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούντων. 547, 7. εἰδεῖεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὲ δίκαιοι. 1469, 18. τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, ult. 1430, antepen. δίκαιος εἶ ἀγαθόν τι αὐτὸν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, ut beneficio quodam remunerere. 1368, 17. δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit hoc personæ meæ, et jure meo hoc mihi sumo, ut doceam. 245, 7. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι. 1432, 22. σιωπᾶν ἐστὲ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν. æquum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes æs illud, tamen nos incusare. 991, 26. δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. 243, 6. Fœmininum, δικαία. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ quæ sit. 404, 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν, ὅπως δικαία γενήσεται. 179, 4. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα. 328, 2. νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. 230, 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην. 332, 4. τῶν σκέψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. 373, 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς. 325, 14. Neutrum, τὸ δίκαιον, æquum, justum, jus et fas. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. 114, 24. οὐκ ἔστι δίκαιον, ὄντα [τινὰ subaudi] πολίτην, τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι. 198, 8. ὅπου τὰ δίκαια εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτούς. 1392, 11. περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον σπουδάζειν. 211, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. πάντες ἡγοῦνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὑρεῖν τοῦ παρὰ τούτοις εὑρημένου δικαίου. 642, 2. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας. hanc legem ipse tute tibimet sanxisti, has partes tibi injunxisti. 1291, 11. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον. 341, 7. 212, 8. ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. 220, 5. ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἳ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου· χρήματα μὲν γάρ ἐστι κτήσασθαι [f. addendum ῥᾴδιον], δόξαν δ' οὐ ῥᾴδιον χρημάτων πρίασθαι, pro sententia Demosthenis refert Stobæus p. 104, 1. quæ non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis ejus nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti hujus sententiæ similis est locus, qui p. 1429, 5. Demosthenis nostri legitur. b) titulus juris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον. 164, 24. πάνυ ἂν ἀχθοίμην, εἰ τοῦτο μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. si solum hunc legis locum vitiosum —. 477, 6. τούτῳ ταὐτὸ δίκαιον ὑπάρχειν εἰκὸς παρὰ πάντων. idem jus, idem meritum, ob quod eum par sit ab aliis bene secusve accipi. 574, 15. οὐχὶ προσήγαγε τὸ δί-

καιον τοῦτο. 615, 16. εἰ δ' ἄρ' ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὡς νῦν φήσει, οὐ παρεσκεύαστο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. hoc usus prætextu. 1266, 2. ἐν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχει μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους. 1272, 16. In plurali, τὰ δίκαια, sive æqua et justa, sive jura et tituli juris, quibus fretus quisque agit, excusationes. πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε, ἃ λέγομεν δίκαια. 1289, 27. τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται. 199, 17. ἐπὶ δικαίοις ἀνάμαρτα εἶναι. conditione ea, ut præstet omnia uxori cuique legitima præstanda, et fruatur juribus omnibus honestæ matrifamilias competentibus. 1134, 16. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 14. ubi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων potest referri, quam ad insequens τοῖς ἀσθενοῦσι et ἰσχυροῖς. τὰ τουτουὶ τοῦ ἀγῶνος δίκαιά ἐστιν ἰσχυρά. 770, 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων παρ' ὑμῖν ἰσχύει πλέον. 990, 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἑάλωκεν. juribus et punctis omnibus, quibus armatus tu possis aliquem actione ἐνδείξεως premere. 774, 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ, decora, καὶ δίκαια, jura, ἀναιρεῖν. 246, 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν. in Siciliam renavigare juris æqui illinc repetendi ergo. 887, 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἴει. 778, 22. πῶς γὰρ οὐ δεινὸν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἠξιωκέναι, dignum censuisse, ut eædem pœnæ scriberentur legitimæ atque ex jure competentes, τοὺς ἐξεληλεγμένους ἀδικοῦντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τοὺς μηδ' εἰ κρίσεως ἄξιόν τι ἐργάσονται δήλους. 724, 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere. 218, 5. προσέχῃ πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπολαύουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος [scil. ἀπ' αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις. unde exclusus es per omnia universi juris civilis capita. 778, 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique convenientia, sive fructuosa et optabilia, sive molesta et ingrata atque damnosa, præstanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. 36, 7. εἴκοντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις. 802, 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτοῦ δείξων ἑκάτερος ὄντα μεθ' ἑαυτοῦ τὰ τῶν νόμων δίκαια. 771, 3. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. 1469, 22. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις. 206, 1. μὴ πρόφασιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητεῖν. inquirere in jura Græcis reliquis debita, atque salva conservanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum ulcisci. 188, 21. τί οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc in continente cum essetis, a debitore tuo tibi præstari curasti atque exegisti ea, quæ ille tibi ad securitatem crediti tui de jure præstare debebat; ut tibi de numis creditis bona fide reddendis caveret modis solitis atque debitis. 886, pen. ὑπὲρ αὐτοῦ ῥᾳδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθὺς, εἴ τι ἠδικοῦ. jus tuum repetisses. 951, 13. ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ ποιοῦντα τὰ δίκαια. 198, 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον. in exercitio æqui juris, honestis artibus. 19, 22. δεῖ σκοπεῖν ἀεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα. 204, 19. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν. 208, 16. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. opportunitates temporum efficere valere, ut, quod e re vestra sit, id agatis, etiamsi æquo et justo repugnet. 214, 6. τῶν ὑμετέρων δικαίων προΐστασθαι. 700, 22. τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι. 199, 4. ἃ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων. 959, 10. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. 91, ult. οὗτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγὼν, καὶ σαφεῖς οὕτω καὶ μεγάλους ἐλέγχους παραλιπών. 874, ult.

δικαιοσύνη] istud οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι. 199, 5.

δικαίως] ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ. 127, 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν. 142, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. δικαίως ἀκούειν ἀπολογουμένου. 227, 13. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν. 304, pen. δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως. 310, 21. εἰκότως καὶ δικαίως. 323, pen. ὑγιῶς καὶ δικαίως καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι. 325, 17. ὅπως δικαίως καὶ ἀδίκως δόξῃ ταῦτα ὁ πατὴρ οὑμὸς διαθέσθαι. quocunque pacto, fas nefas sit, pensi non habens. 1108, 18. καλῶς καὶ δικαίως ἀκούσαντες ὑμεῖς ἅπαντα γνῶτε. 1180, 25.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστιν ἡ σωτηρία. 170, 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταὶ — οἱ δ' ἀντίδικοι. 770, pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβεροὺς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι. 171, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. 215, 4. οἰκοδομῆσαι τοὺς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια. 268, 20. 785, 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα οὐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς,

καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ· κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις διακρίνονται. 1316, 9. τὸ δικαστήριον sic nude dictum est p. 720, 24. Heliæa; id quod e versu penultimo ejusdem paginæ constat. et nescio, an alibi quoque.

δικαστής] δικασταὶ τῶν εὐθυνῶν. 53, 22. ἐνοχλεῖν ὑμῖν οὐ δικασταῖς τούτων οὖσιν ὑμῖν. 600, 1. ἀγορανόμος, ἢ ἀστυνόμος, ἢ δικαστὴς κατὰ δήμους γενόμενος. 735, 10. δικαστὴν αὐτὸς αὑτῷ γενέσθαι. 864, 11. τοῦ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτοῦ γενέσθαι δικαστοῦ. si pater ultro nollet æquo et justo concedere. *in sich gehen, die Unbilligkeit seiner Sache einsehen, und sich von selbst bequemen* [*to enter into himself, to perceive the unreasonableness of his own conduct and make a voluntary concession*]. 1240, 18. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε. 771, 22. τοιοῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, οἷος οὗτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος. 1343, 25. *judex dictorum* est ille, qui consentaneam utrinque, tam ad accusandum, quam ad purgandum allatis sententiam æquam pronuntiat. διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὅ,τι γνώσονται. 1180, 4.

δίκη] a) Numen, quod æquo juri inter cives tuendo præest, injurias et scelera ulciscens. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα etc. 422, 10. τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθημένην. 772, 25. b) jus, quod injuriam passus a reo repetit, judex tribuit, quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, pœnæ. δίκαι commemorantur hæ: Ἀμφικτυονικαί, 331, ult. ἐλάβης, 522, pen. δημόσιαι, publicæ. quæ sunt, auctore Salmasio, eæ, ubi non soli læso, sed etiam alii cuicunque civi Atheniensi, cui jus esset in foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi læsus ipse nil esset. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione damni nullum redibat emolumentum, sed mulcta fisco cedebat. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἱλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδέν ἐστι λῆμμα λαβεῖν ἐμοί. 523, 22. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δέδωσι, καταγελάσῃ. 563, 27. publicis in judiciis sic procedebatur. fiebat a senatu præjudicium, tum reus judicio populi permittebatur, qui ejus causa in suffragia ibat, quo facto populus causam ad Heliæam minimam, seu D. virorum, aut ad mediam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, rejiciebat, pro gravitate causæ. 702, 22, sqq. δίκαι ἐλάβης et ὕβρεως qua differant. 522, pen. ἐμπορικαί, *Handelssachen*, und *Handelsgerichte* [*mercantile affairs, and courts of judicature which took cognizance of mercantile concerns*]. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς. Macedonibus puta cum Atheniensibus, ante Philippum regem. 79, 22. δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου. 571, 21. ἐπιτροπῆς δίκην τινὶ λαγχάνειν. aliquem in foro accusare male gestæ tutelæ. 853, 18. ἴδιαι. 298, 2. δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν. 522, 26. δίκαι ἴδιαι ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε διὰ τὸν πόλεμον. 1102, 16. μεταλλικαί. 976, pen. πατρῴων, id est, ὑπὲρ τῶν πατρῴων. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις. 539, 23. δίκης ἀργύριον, est, aut illud æs, de quo ista in causa certatur, aut mulcta reo dicta. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐκομίσατο. mulctam a me aufferebat. 1162. 18. nam interdum δίκη idem significat, atque καταδίκη. vide in calce hujus articuli. κληρονόμος τῆς δίκης. hæres pœnæ, ad quem jus devolutum est pœnas a violatore repetendi. 521, 18. δίκας παρά τινος τυγχάνειν. 560, ult. δίκην διδόναι] εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν μεθ' ὑμῶν δικαίως, ἐν τοῖς διδοῦσι γεγνοίμεθ' ἄν. 1300, 9. pœnas sumunt, repetunt, seu actor, seu judex; pœnas dat reus. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς. 271, 18. εἰσάγειν] οὐδ' αἰσχύνη φθόνου δίκην εἰσάγειν, scil. εἰς τὴν πόλιν, aut, εἰς τὴν ἀγοράν. 268, 3. εἰσέρχεσθαι] οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. ἐκτίνειν] τὴν δίκην, id est, τὴν καταδίκην, mulctam, ἐξέτισα. 1159, 3. et 17. ἐπάγειν] causam querelæ dare. 277. 11. causam forensem in aliquem immittere, veluti sævam bestiam, necessitate litigandi eum implicare. 331, ult. ἔχειν dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἵ γε πεισθέντες. 521, 15. λαγχάνειν. 539, 23. 853, 18. λαμβάνειν] ἡ πόλις δίκην αὐτὴ παρ' αὐτῆς λήψεται. ipsa sese puniet. 110, ult. οὐκ ἔτι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγύς. 229, 12. 518, 20. 1300, 8. ὀφλεῖν] debere pœnas, h. e. a judicibus ad pœnas dandum condemnari. 1158, 19. ποιεῖσθαι δίκην, dicuntur judices ultionem exercentes. 1018, 16. συντελεῖν δίκην κατά τινος. 277, 14. τελεῖσθαι] perficere, ut dies et forum sibi actori adversus reum a judice detur. πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων ἡμᾶς περὶ ὧν αὐτοὺς ἀφήκατε, εἰκοστῷ νῦν ἔτει δίκην τελέσαισθε ὑμεῖς. 990, 1. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων. 371, 19. 645, 27. μὴ προσήκοντας ἐγκλήματος φεύγειν δίκην. 985, 6. δίκη denique pro καταδίκη,

molesta, usurpatur, ut 1159, 3. et 17.

διοδύρεσθαι] διοδύρετε τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 1248, 19.

διοικεῖν] rem, præsertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In activo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν, remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus civitatis continetur, facienda, ἀπὸ τούτων, his e vectigalibus, δέοι διοικεῖν. 15, 22. τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν. 35, 26. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα [id est ἐντρεπίζοντα] Φιλίππῳ. 58, 18. τἀνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βούληται. 77, 27. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς γνήσιος διῴκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς. 118, 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διῴκησε. 467, 17. ὅπως, ἄν τινος ἐνδεῖ πρὸς τὰ Παναθήναια, διοικηθῇ. si quid opus sit, comparetur. *herbey geschaft, angeschaft werde* [*may be furnished, may be provided*]. 708, 25. ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διῴκηκεν. egregie collocavit. *treflich angebracht, wohl versorget* [*remarkably well settled, well provided for*]. 763, 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστὶ διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, ut e. c. sunt tuitio et conservatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. 729, 22. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν. reip. præstanda præstare. *den Aufwand an Steuern und Gaben bestreiten* [*to meet the expenditure by taxes and donations*]. 832, 23. ἀπορῶ τἄλλα ὁπόθεν διοικῶ. unde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam. 834, 19. τοῦτον καθήμενον καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *er führte das Wechslernegotium* [*he carried on the trade of banker*]. 1111, pen. οὕτω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ, negotium ita gesturum esse a re meaque suaque, ὅπως ἑκάτερος ἡμῶν ἕξει τὰ δίκαια. 1172, 24. ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν, quem corpore quæstum factitabat, is tantum haud referebat, *brachte so viel nicht ein* [*it did not produce enough*], ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν, *dass die Haushaltung davon hätte geführet werden können* [*to defray the household expenses*]. 1357, 7. τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. *ich mich mit euch abfinde* [*I clear off matters with you, I satisfy you*]. 1484, 3. In medio: ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, præsertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cupita consequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστης ἡσυχίας πάνθ', ὅσα βούλεται Φίλιππος, διοικεῖται. 93, 8. διοικεῖσθαι τῶν ἰδίᾳ τι συμφερόντων. 179, 24. ἵνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, ἃ βουλόμεθα ὦμεν διῳκημένοι. peregerimus, adepti simus. 287, ult. τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διῳκήσατο. 309, 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥᾳδίως. 1089, 8. διοικούμενον οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis artibus hamantem. 1092, 5. et 22. διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα. colludens cum Ctesicle clandestino pacto inito. 1327, 23. προσήκει τοὺς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι διοικεῖσθαι. prout ipsi voluerint potuerintque alii alios persuasionibus perducere, ita inter se transigere atque componere. 1328, 4.

διοίκησις] administratio rei, tam privatæ, quam publicæ, h. e. fisci, et fiscus ipse; nec non sumtus faciendi. *die Haushaltung, die Casse, der Aufwand* [*household expenses, disbursement, expenditure*]. bini erant Athenis Strategi, seu prætores, alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως ærario præfectus. 238, 14. ejus erat, μισθοδοτεῖν, copiis militaribus stipendia numerare. 265, 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύηται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανή. ærarium sufficiat sumtibus faciendis, 708, 24. τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. administrationem redituum publicorum, tam sacris faciendis, quam tuendæ reip. consecratorum. 730, 24. χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοικήσεως. exclusa quotidianorum alimentorum præbitione. præter diaria. *ohne was täglich in der Haushaltung drauf geht* [*except the daily disbursements for household expenses*]. 1111, 10. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *der Ueberschuss, der baare Cassenbestand, nach Abzuge der nöthigen Ausgaben* [*the overplus, the bare remaining ready money after the expenses had been paid*]. 1346, 20. ἡ διοίκησις συχνή. sumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. *es gieng viel drauf* [*there were considerable disbursements*]. 1359, 9. ἐκεῖνος αὑτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν [scil. μέρει] τῆς πολιτείας τάξας. sese consecrasset administrationi rei fiscalis. 1474, 13.

διοικίζειν] dispescere, diducere habitationes hominum, quæ olim continuæ et densæ fuissent, raras facere, spargere passim. τὴν Θηβαίων πόλιν διοικιεῖν. civitatem, quæ nunc una sit, unis mœniis conclusa, plures per vicos esse dispersurum. 59, 15. διῳκισμένοι κατὰ κώμας. 366, 27. διοικίζειν τῷ λόγῳ. 445, 26.

διόμνυσθαι] dejerare, (nam *de* in compositis interdum respondet Græco διὰ) h. e. cum obtestatione deorum, jurato, seu affirmare aliquid, seu infitiari, cum exsecratione sui suorumque necessariorum. καταρώμενος [scil. σεαυτῷ] καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα

[scil. κοινόν]. 320, 7. ἃ γὰρ εὐθυνόντων τῶν πραγμάτων ἠγεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε. 321, 8. διομεῖται κατ' ἐξωλείας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ἤ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον. 642, 14. διομεῖ ἐπὶ Παλλαδίῳ. cum jurejurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris insimulas, occisam esse. 1160, 25. διόμνυσθαί τινα, rara dictio, pro, jurejurando aliquem opponere ultioni deorum perjuria vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμησα. 1161, 16. ἀξιῶ αὐτὸν ἀναβάντα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον. 1190, 12. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά. 1204, 22. μαρτυρούντων καὶ διομνυμένων. 1305, 10. 1310, 26. 1312, 20.

διομολογεῖσθαι πρός τινα. 840, 5. διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων. palam spondentes reddendum fœnus in utrovis horum emporiorum. 1284, 13.

Διονύσια] τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἐπὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι. 50, 5. Διονύσια νικησάντων αὐτῶν χορηγούντων. 1045, 21. in hos ludos magnos apparatus sumtusque faciebant Athenienses. 50, 8. τὰ μεγάλα. 243, 16. quæ etiam nude τὰ Διονύσια usurpantur. 243, ult. Liberalia in Piræeo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenæo. 517, 27. in Liberalibus, et nescio an aliis quoque majoribus ludis nexi exsolvebantur vinculis. 614, 23.

Διόνυσος] ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνή. 1370, 1. 1371, 2. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371. 4. Bacchum in funere nominare, nefas erat. 1398, pen.

διοπτεύων τὴν ναῦν. 929, 20. videtur ejus munus fuisse, ut rerum omnium navigio necessariarum sufficientes adessent copiæ, ut merces salvæ conservarentur, neque furtis minuerentur, neque imbribus aliisve modis corrumperentur, ut remiges nautæque facerent officium, et satis pascerentur, propemodum similis ei, quem *Schifskeller* [a *Purser*] usurpant nostrates.

διορθοῦσθαι] διωρθωσάμην ὑπὲρ ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ ξένου. periculum mihique et peregrino imminens precavi, et prudenti occupatione averti. 895, 23. διορθώσασθαι τὰ ἀγνοούμενα. corrigere peccata. 1463, 18.

διορίζειν] definire, reperitur etiam in activo, sed sæpius in medio. ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν. 317, 24. κἂν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι, legislator puta. 505, 19. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρῶτον ἁπάντων λέγω καὶ διορίζομαι. 112, 18. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται. 239, 10. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διώριζεν. definivit subtiliter distinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcavit. 263, 25. ἔγωγε ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα οὕτω πως τὰ τοιαῦτα. 317, 15. βουλόμενος ἀγῶνι [certamine forensi, judicio] καὶ δικαστηρίῳ μοι διορισθῆναι, confirmari, et ad omnes perspicuis, disertis verbis demonstrari, παρ' ὑμῶν, ὅτι τἀναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται. 410, pen. παραβὰς τὸ διωρισμένον, præscriptum et assignatum, ἐκ τοῦ νόμου δικαστήριον. 629, 10. περὶ τῶν ἰδίων ἃ χρὴ ποιεῖν διωρίσμεθα. operam dedimus, ut præscriberentur nobis atque definirentur leges. 760, 13. διαρρήδην ἡμῶν διορισαμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. cum disertis verbis cavissemus, excepissemus. 1286, 12. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πόρρωθεν προδιηγήσασθαι, ὡς ἐτέθη καὶ πρὸς οὓς διωρίσθη. et ad quos peculiariter atque exclusive restricta fuerit. 1376, 24. διωρίσατο τὸν νόμον εὐθέως ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτούς. statim in ipsa jam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cavit, et cum ipsis depectus est, ut illa vetusta lege se scirent vellentque teneri, qua civitate donati quicunque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur. 1381, 17.

διορύττειν] sensu proprio et primigenio. Χερρόνησον τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξειν. 73, 8. διορύξας τὸ δεσμωτήριον ἀπέδρα. 787, 13. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας. 1268, 12. b) figurato, translato. οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διορωρύγμεθα. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. 118, 11. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα οὐδενὸς λείπεται. 1111, 2.

Διοσκουρεῖον. 390, 26.

διπλάσιος] κοινοῦ κινδύνου τοῖς Ἕλλησι περιστάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο. 306, pen. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, [scil. ἔκτισιν, aut τιμὴν, aut ποινὴν, aut ζημίαν]. judices eum ad depensionem dupli condemnanto. 733, 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασία γέγραπται αὐτοῖς. 738, 24.

διπλοῦς] διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. 617, 23.

δίς] bis. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ Ἕλληνες [sc. εἰσὶ] δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι. 151, 2. δὶς συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis. 300, 15. οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὔτε δίκας, οὔτ' εὐθύνας εἶναι. 502, 2. οὐδ' εἰ δὶς τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστί. 767, 7.

δισμύριοι. 45, 12.

διστασις] dubitatio, controversia, dissidium. ὁσίως ἄνευ διστάσεως ἐψηφίσαντο. 1318, 10.

διτάλαντον δ' εἶχεν ἔρανον δωρεάν. 389, 16.

διττός] διτταὶ συνθῆκαί εἰσι τοῖς Ἕλλησι πρὸς

βασιλέα. 169, 9.
δίφρους ἀργυρόποδας. 741, 6.
διχῆ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῆ τὴν βοήθειάν εἶναι. 14, 17.
διχόθεν] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 13. διχόθεν μισθοφορεῖν. 739, 6.
διχοστασία] discordia, seditio. διχοστασίης ἔργα παύει. 423, 4.
διωθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο. 384, 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διωσαίμην, amoliar, defendam, profligem, καὶ ἄλλος τις ἄν, ψευδῆ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι. 555, 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβουλήν. 1342, 19.
διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τὰ συμβαίνοντα διώκειν. 51, 20. ἀεὶ τὰ συμβαίνοντα διώκετε. eventus consectamini, h. e. ea agitis, quæ in præsens, ad breve tempus, expediunt, incrustent ulcus, non sanent, neque funditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante prævisa. 137, 4. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπὶς ἐκ πολλοῦ [scil. τοῦ διαστήματος] διώκοντας τὰ προειμένα ἐλθεῖν δυνηθῆναι. 1440, 7. b) sensu forensi; accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης. 228, 8. ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ ΛΕΓΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphonteæ formulam, vel lecum hunc, quo dicor saluberrima quæque suadere et agere —. 244, ult. ψευδομαρτυριῶν διώκων. 848, 17. οὗτοι γὰρ γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν, id est, εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' οὗ νῦν ἐμὲ διώκουσι. 988, 22. δίκην διώκειν, id est, διὰ δίκης τινὰ διώκειν. actione forensi aliquem persequi. 1270, 3. ἀπολομένου τὴν γραφήν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accusativo constructum, altero personæ, altero rei. resumente, reprehendente Epæneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus. 1368, 8.
διωμοσία] idem quod ὅρκος simplex. interdum tamen juramentum utrinque præstandum indicat, vi præpositionis διά. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διωμοσίας ταυτά. a reo autem præstanda sunt eadem circa juramentum mutuum. 643, 3.
Διώνη] mater Veneris, ejusque oraculum. 437, 10. 531, 20. 1487, 2.
διῶξις] διωμόκασι διώξειν περὶ ὧν ἂν ἡ διῶξις ᾖ. pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis: ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι, illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito judici ad impetrandam accusandi veniam. 1116, 27. εἰ δὲ νόμοι κελεύουσι τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] διώξειν εἶναι. leges edicunt, ut hero seguatore horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, læsorem ipsorum in jure persequi. 1160, 24.
διωρυχὴ] οὐ ἔμελλε διωρυχὴ τοῦ Χεῤῥονήσου ἔσεσθαι. 86, 17.
δόγμα] δόγματα κοινά. pacta conventa, in quæ utrinque consensum fuit, δόγμα Ἀμφικτυόνων, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur. 278, 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator fœderis Græcorum declaratur. 278, 26. τὰ τουτονὶ δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα. 804, 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων. 774, 19.
δοκεῖν] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτά. 9, 14. διηγγελμένους ἀνδροφόνους, id est, περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνοι. 629, 17. οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἠκούετε. 1442, 4.
δοκιμάζειν] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ. 144, 19. τῶν πρότερον, ἃ ἐγὼ [scil. ἐδοκίμασα], ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων. 281, 25. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, ceterum vel præconem si quem deligere velitis, vocem ejus ante omnia spectatis atque tentatis. 449, 26. Senatores forte ducti, antequam honorem capesserent, examen subire tenebantur vitæ antegestæ, sortis nascendi, facultatum etc. βουλεύειν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγόρει. 551, 1. λαγχάνει βουλεύειν Ἀπολλόδωρος· δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὀμόσας τὸν νόμιμον ὅρκον etc. 1346, 3. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν — συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ, καὶ συνεπιστρέψας ἀναλαμβάνων, ὅτι εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχήν. 1369, 18. examen ejusmodi subibant item liberi Atheniensium, cum puberes facti, suæ spontis esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρειν οὐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης — ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ἣν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι. 565, 17. ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην. 814, 20. nec non civitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 1381, 6. ἐπειτα τοὺς δοκιμασθέντας, probatos in scrutinio, ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ. 1381, 10. δοκιμάσαι ὅ,τι σημεῖον ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημεῖον ἐστι. 1408, 7. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ἅπαντα ὀρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἴεσθαι πρότερον γινώσκειν, πρὶν μαθεῖν. 1422, 2. ὥσπερ εἰ τὸ μέτρον ἠπίστατε ὁπόσον τί ἐστι, δοκιμάσαι δεῖν ἂν οἴεσθε. 1446, 7.
δοκιμασία πρότερα. 1316, 18. scrutinium prius est, sub Antiphilo, cum Alimusii quærerent, num quis, municipalem

suum qui se ferret, civis esset, nec ne. δοκιμασίας ἐν ἀγῶνι γίνεσθαι. 1417, 10.

δοκιμαστὴς] modo est probator, explorator, scrutator, modo approbator, suffragator, laudator. οὐ μόνον συνηγόρους, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς τῶν τούτῳ πεπραγμένων. 556, 17. δοκιμαστὰς αὐτοῦ τοῦ πράγματος γενομένους. 1167, 20.

δολοφονεῖν] ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐκεῖνος ἐτελεύτησε. 401, 26.

Δόλοψ] Dolopes nominantur pro nota universa hominum abjectorum, contemnendorum. 246, 2.

δόξα] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοί. 23, 2. δόξαν καταλείπειν κρείττω τῶν φθονούντων. 35, 11. σοὶ μὲν παππῴα καὶ πατρῴα δόξα. 150, 26. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δὲ ἀσφαλείας. 154, 25. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεεῖς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155, 3. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν, ὡς εἰσι δημοτικοί. 164, 9. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τοὔνομα. 171, 22. δόξαν ἐκφέρεσθαι τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν. 178, 7. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν. 180. 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι. 191, 10. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 5. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν. 247, 15. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο. 252. 10. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν. præterquam quod insignem gloriam attulit. 255, 10. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε βεβαίαν ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν. 259, 1. τῇ πόλει ἢ πλέον, ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίᾳ πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης. 269, 8. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι. 303, 20. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶ ὑμᾶς. 304, 3. κτῆσιν εὐνοίας, ἢ δόξης. 328, ult. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. 385, 11. οὐ μόνον, εἰ μὴ χρήματ' ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστήν. 459, 26. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν, τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρά. 617, 8. περὶ κτῆσιν χρημάτων οὐδεπώποτ' ἐσπούδασεν ὁ δῆμος, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν ἄλλο. 617, 11. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι παρίσταται. opinatio sententiæ, h. e. visum illud, unde manat sententia judicum, enascitur penes eos ex iis, quæ audiunt. 652, 26. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀφανίσαι. 689, 26. εἶθ' οὗτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν. 690, 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε. 765, 15. τοῖς ἠμεληκόσι δόξης ἄδεια γέγονε ποιεῖν ὅ,τι βούλονται. 1232, 17. τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι. opinatione suspicantes. 1400, 4. Sententiam Demosth. huc pertinentem a Stobæo servatam v. sub δίκαιος. τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης οὐδεὶς τηλικοῦτός ἐστιν, ὅστις ἔσται κύριος. opinationis et famæ vulgaris de rerum gestarum valore nemo est penes quem sit arbitrium. 1433, 11. φαύλην δόξαν, existimationem, ἡ πόλις λαμβάνει. 1475, 23. δόξαν περὶ τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἣν περὶ ζῶντος εἶχετ' ἐκείνου. 1479, 5.

δόρυ ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. in exsequiis hastam præferre. 1160, 14.

δορυάλωτος] πόλεις δορυαλώτους ποιεῖν. 289, 7.

δορυφορεῖν] δορυφορούμενοι τοῖς τοῦ τυράννου στρατοπέδοις. 214, pen. 218, 23. δορυφοροῦντες τὴν ἑκάστου τούτων σωτηρίαν. 661, 8. ἐδορυφόρει τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς μισθὸν λαβών. 683, 3.

δουλεία] τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας εἵνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι. 138, 6. ἀπάγειν εἰς δουλείαν. 196, 3. 213, 27. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. 424, 9.

δουλεύειν ὑμεῖς οὔτ' ἐθελήσετε, οὔτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε. 104, 18. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσι. 117, pen. οὐ γὰρ ἄνευ λόγου, οὔτε τόθ' οὕτως ἑτοίμως εἶχον πρὸς ἐλευθερίαν ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν. 120, 14. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 4. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ. 132, 14. εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δουλεύσει. 187, 3. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν. 212, 20. φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου. 296, 22. ἐκεῖνος ὁ δουλεύσων ἔσται τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν. emolumentis e pace efflorescentibus ipse serviet, h. e. tanti ea faciet, et tam pertinaciter amplectetur, ut, quo iis potiatur, nullas sit, quamvis duras, conditiones recusaturus. 389, 7. ἃ πάντα θνητά ἐστι, καὶ τῇ διανοίᾳ δουλεύειν οὐκ εἴωθε. id est, non manere penes eum, qui iis uti frui semper ad vitæ finem usque cupiat, sed sæpe eum invitum, nec opinantem deserunt. 1412, 27. E vulgata, a qua οὐκ abest, hæc exsistat sententia: quibus nullus inest verus, certus, constans ex ipsa natura cujusque rei efflorescens valor, sed tanti penes quemque fiunt, quanti cuique videntur esse, alii pluris, alii minoris.

δουλικὸς] πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν. 1313, 2.

δοῦλος] ἀπεύχεσθαι δεῖ τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι. 102, 16. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη. 102, 19. καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῆς μετεδώκατε [τῆς παῤῥησίας puta]. 111, 10. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει. 119, 13.

δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέχονται. Servi gratiæ in comitiis, h. e. qui metu amittendæ auræ popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studiis ejus inserviunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. 171, 17. ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ. 215, 25. δούλη de oppido in potestatem redacto. δούλην κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν. 383, 24. δοῦλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων. serviebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin injurias, indignitates, probra quæque auribus æquis admitteret, oreque sicco devoraret, metu, ne oggannienti ipsi adversarius has criminationes objectaret, easque graviter urgendo discrimen capitis conflaret. *Sein Gewissen schlug ihn, er durfte sich nicht verantworten, noch sich rüppeln, sondern verschlucken und verbeissen, aus Furcht, der Widersacher möchte sonst das Maul noch weiter aufthun* [*he was conscience stricken, and durst not move, or make a reply, but listened tamely to, and swallowed, what had been said, through fear least his opponent should utter things still stronger*]. 406, 18. ἀκούετε τοῦ νόμου τῆς φιλανθρωπίας, ὃς οὐδὲ τοὺς δούλους ἀξιοῖ ὑβρίζεσθαι. 529, ult. δούλου et ἐλευθέρου differentia. 610, 2, sqq. 752, 12. φανήσεται γὰρ (prætensum patris mei testamentum) οὐ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος ἐοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοποῦντος. 1109, 27. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι. 1374, 2. πάντων ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι. 612, 2. locus insignis de pretiis servorum artem aliquam callentium 816, 5. seqq. ubi ait mancipiorum enses fabricantium unum quodque caput quinis senisve minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quæstum annuum retulerint. Mercedem operæ, quam servi conductori præstabant, non ipsi servi, sed eorum domini auferebant. Contra heri pro maleficiis servorum plectebantur. 1253, 1, seqq.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης. 322, 13. 422, 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις, e Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte observabatur ei καταδουλοῦται. p. 249, 2.

δράκων] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398, 24.

δρᾶμα] fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα οὐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phœnicem Euripidis puta. 418, 3.

δρᾶν] πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τὸν δράσαντα, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιοῦντας. 159, 24. ut ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) est peremtus, ita ὁ δεδρακὼς est homicida. 632, ult. ἀναζητήσας τοὺς δεδρακότας [scil. τὸν φόνον], ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. 1331, 2. οὐδ' αὐταῖς ταῖς δρώσαις τὰ ἱερὰ οἷόν τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα. 1372, 2.

δραπετεύειν. 1046, 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἤκετε ἄν. defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capessendum. 1049, 3.

δραπέτης] Ἀφίδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν. 1348, 8.

δραχμὴ] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμάς. quibus muletabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset. 261, 20. δραχμὰς χιλίας παρ' ὑμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅσα [scil. χρήματα, nisi mavis ὅσας legi] παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [scil. οἱ πρέσβεις ἔλαβον]. 390, 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα. mercede binarum ternarumve drachmarum. 403, 21. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε. 689, 8. πιστεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta. 938, 17. τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. deponente me drachmam eam, quæ deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur. 1190, 6. ταύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμάς. 1231, 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῒ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν. 1459, ult.

δρέπεσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται. nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus ejus percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud paucos a nobis abalienans, interea dum hic domi desidemus, absentes a locis, ubi res geritur. 10, 6.

δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους. 1408, 15.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id est, ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασιλέα. 428, ult. τῶν δρόμων φιλοπονία. 1408, 21.

δύναμις] facultas, potestas, potentia, vis, copiæ rei cujusque, præsertim militares et pecuniariæ ad remp. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι. 20, ult. ὁ ἔχων δύναμιν ἀεὶ συνεστηκυῖαν περὶ αὑτὸν, καὶ προειδὼς ἃ βούλεται πρᾶξαι, ἐξαίφνης ἐφ' οὓς αὐτῷ δόξῃ, πάρεστιν. 92, 23. οὐχ ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει παρασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν. 94, 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. 108, ult. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem

ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένους ἀναπείθειν βούλονται. 146, 26. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπεπράγματο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων. 257, 23. οὕτω δ' ἀτόπους τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι. 439, pen. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τοὺς λόγους puta]. 491, 17. οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται. 658, 19. δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λειπόμενος βίος γένοιτ' ἄν. 1396, 16.

δυσχρηστος] difficilis, novus, intractabilis. 1342, 1.

δυσωπεῖν] οὐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωπούμαι. 127, 25.

δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν. mensuras vel sextarios vini denis binis drachmis vendens. 1045, 4.

δωρεὰ] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἴκοθι λαμβάνειν νομίζοντες. 157, 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς οὕτως ἐκεῖνοί τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς. 173, 1. sunt, quæ civibus a civibus dantur, domi fruenda, ut statuæ æneæ, immunitates, jus epulandi in Prytaneo, quibus versu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαὶ, honores et præmia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνων. 243, 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν. 264, 17. μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε. 323, 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum civitatum comparantur. 461, 18, sqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἣν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ Μιτυληναῖοι, εὐθὺς αὐτὸς ἐκομίσατο. 1019, 22. οὐχ ὅτι δωρεὰς [Sporteln, casual emoluments] καὶ προσόδους [Gefälle, perquisites] ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν. 1475, 1. munus magistratui annuo imperio decedenti dari solitum erat corona aurea, si magistratus visus fuisset rem bene præclareque gessisse. 594, 25, et sqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις. ut memoria tributi beneficii etiam ad posteros prodatur atque propagetur. 1381, 12.

δωρεὰν] adverbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα. 394, 20. ὀντάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεάν. 329, 16. δωρεὰν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι. 1044, 21.

δωροδοκεῖν ἐστὶ τοῖς πράγμασι. quæ summas rerum is, cujus in potestate sunt, largitori prodat atque vendat, ut sunt arma, socii, loca munita, castra, classes, etc. 109, 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι. 120, 24. τῶν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι. 240, pen. ὧνος ὑμῶν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσοντι, περιποιεῖ. 242, 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστί. acceptatio largitionum prægreditur illa facinora, quæ dixi, quæ sunt istius corruptelæ effecta et quasi proles quædam. 427, 5. ὃν ἂν δωροδοκοῦντα ἴδητε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε. 427, 7.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων. 236, 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417, 10.) sed num δωροδοκεῖν τι dicitur et Græcum est, pro δωροδοκεῖν ἐπί τινος, pro largitionibus aliquid prodere, vendere. p. 446, 20.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδοὺς, ἢ δεχόμενος. corrumpendi juris ergo in foro dicundi. 1137, 3.

δωροδόκος] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην. 245, 15.

δῶρον] οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263, 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν. 343, 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα. 343, 19. Estne Demosthenis hæc dictio, ab Aristide de Dict. Civili p. 230, 16. citata: πάντα μὲν οὔτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὔτ' ἂν ὑμεῖς βούλεσθε ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον. 550, 1. 551, 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὕρημα καὶ δῶρον θεῶν. 774, 18. δώροις, ἢ δι' ἄλλης τινοσοῦν ὁμιλίας ἐξαρέσηται. 1396, 25.

δωροτελεῖν] præstando munere voto, ut hostia e. c. aut donario, necessitate voti se exsolvere. sein Gelübde bezahlen [to perform his vow]. 1072, 25.

E.

ἐὰν pro ἂν simplici. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται. 436, 8. 733, 4. 1152, 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μὴ, præterquam quod, excepto quod, nisi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λῦσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [subaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις. 710, 18. μηδὲ — [scil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῇ] ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον. 715, 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις. 759, 6. ubi aut ista, quæ dixi, tacite supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ, sin autem minus, h. e. quod si autem id, quod dixi, minus fiat, aut ejus fiat contrarium. 790, 26.

ἐᾷν] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα. 133, 18. ἐὰν δ' ἐῶμεν, [scil. τὸ ζητεῖν] ἔσται. 184, pen. νόμον καταβαλόντα ἐᾷν ἐν ὑπωμοσίᾳ. 260, 24. τοὺς πρὸς ἐμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα. 319, 7. τἄλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω. silentio transmittam. 319, 18. ἐᾷν. in vivis sinere manere cædis reum, ab eoque talionem nullam reposcere. 636, 5. 646, 16. ἐάσω τό γ' ἐπιλ-

θεν ἐμοὶ εἰπεῖν. omittam dicere. 206, 27. λύουσι μὲν τοίνυν τὸν νόμον — ἐῶσι δὲ — id est, μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐῶσι κυροῦσθαι καὶ ἐπικρατεῖν, vel ἐῶσι κατὰ χώραν. non moventibus, non abolentibus. 638, pen. ἐᾶν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν. 832, 21. ἐᾶν τινὰ, in sensu forensi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. οὐδ' εἴας ἂν ἐμέ. 983, 7. τοῦτον δὲ οὗτος τὸν ἐχθρὸν εἴασε. 1336. 11.

ἐαρινὸς] vernus. ἐαρινὴ Πυλαία. 278, pen.

ἔγγαιος [alii, et nescio an melius ἔγγειος]. συμβόλαιον ἔγγαιον, æs mutuo datum super fundis pignori oppositis, *ein Darlehen auf ein Grundstücke* [*a loan given on landed security*]. ἄλλου δὲ συμβολαίου οὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ, οὔτ' ἐγγαίου. 893, 15.

ἔγγειος] πλὴν τῶν ἐγγείων. præter nata in solo, viquo infixa hærentia, immobilia. 872, 12. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. æs mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi fœnoris ejus, quod dari solet de numis in fundos creditis. *auf Grundstücken, nicht auf Bodmerey* [*on real landed property, not on bottomry*]. 914, 10. ἔφευγον ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. ibid. ἐκ τῶν τούτων ἁπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. ex universis bonis, quæ his sunt, tam in terra continente sita, quam navibus credita per mare euntibus. 926, pen. ἔγγειος οὐσία. 945, 25.

ἐγγίνεσθαι] intercedere, de tempore. πάντων ἀνθρώπων εἰωθότων παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus adhuc criminibus, μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων, annis multis interjectis post, ἀγανακτεῖν. 966, ult. 1148, 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι τοσαύτην μεγαλοψυχίαν προσήκειν ἐγγενέσθαι. 247, 18.

ἔγγονος]. τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε. 73, 13. 356, 8. τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις. 290, 27.

ἐγγράφειν] inscribere nomen alicujus in tabulas publicas quocunque nomine, ut si pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium (phratorum) inscribi, aut si Strategus aliquem in συμμορίαν, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor ærarium aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἔπεμψε Phrynon Φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἄνδρας ἐγγράψαι, id est, adhuc impuberem. 412, 25. μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίωνος ἐτόλμησεν ἐγγράψαι, scil. in tabulas ærarii. 762, 14. ἐγγεγραμμένον ἴστε τοῦτον ἐν ἀκροπόλει, scil. in ærariis, seu fisco debentibus. 771, 6. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες. 791, 10. et 19. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. præterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelæ a se gestæ. 825, 20. ἐγγραφῆναι [subaudi ὀφείλων] τὸ διπλοῦν τῷ δημοσίῳ. 973, 6. τί μᾶλλον ἔσται οὗτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγώ. 998, 22. τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι. 998, 26. κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος ἐγγέγραφη. cum quis Bœotum inter ærarios scribi curaverit. 999, 1. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. ὅτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες [scil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν. 1074, ult. ἐγγράψας χρήστην ἡμῖν καταλιπεῖν. 1198, 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον. 1251, 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, debere, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ, qua multa ei dicta fuerit a judicibus, ἐάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μή. 1328, 12. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐκτίσῃ. 1338, 8. διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. 1347, 17. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι. 1347, 19. ἐγγράφει [sc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς Ἀπατουρίοις. 995, 27. ἐνεγράφην εἰς τοὺς δημότας. 1313, 19. πού, πρὸς ἄλλους δημότας ἐλθὼν καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πεῖσαι, δεῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγραψα. 1315, 24. οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτούς. 1365, 16. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 997, 1.

ἐγγραφὴ] cum magistratus reos a se factos in tabulas ærarii, ut ærarios factos, inserunt. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρα πρακτόρων. 778, 18. αὐτὸν [Evergum] αἴτιον αὐτῷ [sibi, Pantæneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς. 968, 9. πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι. 996. 1.

ἐγγυᾶν] in manus dare rem sponsam, ut si pater sponso filiam despondeat, atque tradat. ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem sponsam suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, patitur. sed et præterea significat prædem agere, fidem præstare, *sich wofür verbürgen, gutsagen, die Gewähr leisten* [*to give his own security for, to guarantee, to engage to make good*]. ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἢ πατὴρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους. 1134, 16. ἐγγυῶντα τὰς ἑτέρων θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὔσας. 1349, 15. 1363, 1. 1369, 22. τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι; 292, 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐρῶτο ποιῶν,

ἣν ὡς ἐλεύθερος ἐγγυήσατο. 609, 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχήσομαι, ὡς οὐκ ἠγγυησάμην ἐγὼ τὸν Παρμένοντα. 899, 25. μάρτυρά μοι φησὶ καὶ τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυήσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον· ἐδεδίκαστο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης. 901, 10. ἐγγυᾶται ὁ πατήρ μου τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. 1311, 20. τοὺς ἐγγυωμένω παρόντας τῷ πατρί. 1312, 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἠγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νεαίρας. 1362, 17.

ἐγγύη, pro ἐγγύησις] sponsio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγύας ἐπετείους εἶναι. 901, 8. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 18. διὰ τί οὐκ εὐθὺς ἐπράττετο τὴν ἐγγύην. cur non redegit æs debitum, pro quo reddendo ego caveram? 900, 8. εὐθὺς τότε εἰσέπραττεν ἄν με τὴν ἐγγύην. 900, 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγύην. 900, 26. σκέψασθε τοὺς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam sibi sponsam suam despondendam curare. 1134, 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῷ τὴν ἐγγύην. 1255, 2.

ἐγγυητὴς] sponsor, præs. καὶ τίς ἐγγυητής ἐστι τούτου. 94, 6. εἰ μὲν γάρ ἐστί τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν· οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιόχρεως τηλικούτου πράγματος. 101, 26. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τῶν ὀφλημάτων. 712, 22. in formula jurisjurandi a senatoribus recens lectis dicendi erat hæc quoque clausula: οὐ δήσω Ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθιστῇ ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας. 745, 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα. 895, 18.

ἐγγύθεν ἰδεῖν βούλεται τὰ δεινὰ, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γινόμενα. 31, 2.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος. 171, 14. οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad gravitatem criminis. 229, 12. οὐκ ἐποίουν τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. 258, 14. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν. 303, 12. οὗτοι παρεσκευάκεισαν τοὺς περιχώρους ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω. 305, 21. ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας. 404, 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον οὐδ' ἐγγύς. 977, 26. πῶς ὑμᾶς οἷόν τ' εἰδέναι τοὺς μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγὺς, scil. ὄντας. qui hac a causa longissime abestis, 1113, 8. οὐδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τί πρακτέον εὑρῆσθαι. 1422, 10. οὐ μόνον αὐτῷ δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ οὐδ' ἐγγὺς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν. 1427, 8.

ἐγείρειν] τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Æschines] ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e sopore torporis et secordiæ excitata rebus invigilat suis, attenta suis commodis et oportunitatibus rei bene gerendæ. 439, 1.

ἐγκάθετος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος. subornatis, immissis. 1483, 1.

ἐγκαθιστάνειν στρατιώτας. 114, 19. τύραννον. 214, 20.

ἐγκαλεῖν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν. 288, 3. ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕστερον ἔχητε. 352, ult. τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μεμφόμενοι. 468, 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις. me in jus vocabas ob 80. minas, quas tibi deberi prætendebas. 877, 21. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίου δραχμάς. *Prætension auf 3000 Dr. machend [setting up a claim to 3000 drachms]*. eas querens sibi per nefas denegari. 949, 1. ἐγκαλέσαντες οὗτοι ὅλην τὴν ἐπιτροπήν. 987, 2. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἅς μοι ἐνεκάλουν. 1014, 8.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos. 1485, 8.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis destituti in discrimine deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti pisciculi reti. 127, 15. οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν. ob ea, quæ interea, dum pax condicta jurejurando sancitur, intercipiuntur. 388, 12.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοί τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκεῖνον ἤδη πορεύσεται. 140, 5. διὰ μαλακίαν ἢ ῥᾳθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. 158, 10. ἐγκαταλιπὼν τουτονὶ Λεώστρατον ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτός. 1087, 6. ἐγκαταλελοίπασι τοὺς υἱεῖς. reliquerunt filios, h. e. siverunt in domis quosque suis tranquillos manere, quorum patres illinc expulissent. 1316, 25. 1317, 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deseruerunt me, defuerunt mihi in dicendo testimonio, quod dicturos receperant. 1322, ult. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν. 1483, 13.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. eventa urgere, acriter in ea invehi, eaque oratione invidiosa exagitare. 294, 23.

ἐγκέφαλος] εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 87, ult.

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει. 418, 26.

ἔγκλημα] crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐγκλήματα

tria redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 19. τὸν νόμον ἔθος ποιήσας, aut potius inverse τὸ ἔθος νόμον. consuetudine, vel usu populari a me ad vim legis translato, h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque si lex scripta sit. 414, 8. τοῖς δ' ἔθεσι, quia rei jam insuevit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, quia rei cupiditate tenetur, ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν. 638, 13. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς χρήσασθαι, οἷσπερ τότε. 1163, 11. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾷν τε καὶ χρῆσθαι τοὺς δημηγοροῦντας. 1440, 16.

εἰ μὴ διὰ — nisi obstetisset hoc vel hoc, nisi stetisset per — εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους etc. v. διά. εἰ δὲ μὴ — sin *autem*. *alias vero* si istud, quod modo dixi, secus habeat. 529, 20.

εἰδέναι] οὐδ', εἰ γέγονεν οἶδα· simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. περὶ ὧν μὴ ἔχῃ μάρτυρας παρασχέσθαι περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι. 1024, 5. ὅ,τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἰδῇ, μηδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι. 1024, 9.

εἶεν] satis de hoc loco. hæc haotenus. recte. 46, 5. 342, ult. 463, 22. 479, 16. 597, 17. et 24.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάσαι. suspicetur. 207, 12. τῷ γὰρ εἰκάσειέ σέ τις θνητῷ, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον. 1404, 18. εἰκασμένων πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν. 1408, 24.

εἴκειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίκ' ἂν τύχῃ. 10, 3. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. 272, 20. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη. 1400, 23.

εἰκὸς] εὔλογα et εἰκότα, ut cognata, copulantur. 1106, 1.

εἰκόσορος] navigium viginti remis agile. 926, 8.

εἰκὼν] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuam æneam posuerunt Athenienses. 478, 4. ἐκκαιδεκάπηχυς. 256, 11.

εἱμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει. 296, 18. τὴν εἱμαρμένην ἔσχε θνητὸς ὤν. 1394, 26.

εἵμαρται τούτοις μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι. 1435, 14. εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζομένοις ἡμῖν οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι, τί χρῆν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους. 293, 9.

εἶναι] ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος. 10, 2. ὑπόθεσιν παριστάντες ὑμῖν οὐχὶ τὴν οὖσαν. 28, 9. οὐ μενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium sinebat os aperire. 274, 16. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν. 301, 6. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi ejusmodi esset opinio vestris animis jam antiquitus infixa. 304, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι. 358, 22. σκεψώμεθα δή, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει. quod emolumentum inde sit ad remp. rediturum. 463, 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id est ἔτι ὄντες] οἱ στέφανοι. adhuc superstites. 616, 21. τὴν μὴ οὖσαν [scil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere sententiæ dictæ ejusmodi, quæ irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima. 543, 14. 1006, 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι, non clementiæ student ad ignoscendum facili, neque ulli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος, quam compendio faciendo et rei familiari augendæ. 982, 3. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proveniant. 1072, 15. ὅτε ἦν ὁ πατὴρ ἐπὶ τοῦ τραπεζιτεύειν. 1111, 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες. cum soli vos et vestræ spontis estis, nemine vos interpellante, neque impediente. 1456, 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν [id est φανεῖσιν, vel ἐγνωσμένοις] ἐπιεικέσι παρακατατίθεσθαι, 806, ult. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο, quid hoc igitur rei est? unde venit? 973, 22. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνον ἐστὶ, scil. πρᾶγμα, vel δίκη. 1108, 2. οἴομαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τουτουὶ, scil. προὔργου. spero hoc quoque argumentum utile mihi futurum adversus — 1241, 23. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. cives, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse. 1486, 2.

εἰπεῖν et ἐρεῖν] τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν; 99, 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quæ si qua est, ut necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicujus rei faciendæ, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται. custodiæ auctor fieri constituendæ, quæ fiscum tueatur et conservet. 103, 10. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. 132, 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 18. ὦ τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι. 232, 20. οὐδενὸς εἰπόντος οὐδὲν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ — 288, 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν ἐστιν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me prædicare. 311, 4. λόγον εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 16. δύο καὶ τρία ῥή-

ματα, ἃ κἂν ἰχθὺς ἐσπημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. 406, 11. τούτων οὐδὲν εἶπε πρὸς ἑαυτόν. horum nihil ipse sibi subjecit, ad animum suum revocavit Æschines. 419, 9. εἰπὼν τὴν ἀῤῥωστίαν τοῦ σώματος. valetudinem causatus, ea excusatione usus. 750, 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ. a legibus præfinito. 1224, 14. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἴρητο. finem dicendi cum fecisset. 1239, 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι [scil. τοῦτο θέλω]. 1463, 22. τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω. hoc ipse sibi præcipiat. 1466, 16. ἃ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν. 1489, 13.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργετ' οὖν, εἴργετ' αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων. 372, 11. εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τούς, οἷα σοὶ ϐεβίωται, ἐπιτηδεύοντας. 617, ult. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας. 666, 4. b) vincire, in custodia tenere. τὸν ἀδικούμενον εἴρξατε δέκα μηνῶν. 159, 4. εἶρξεν 'Αγάθαρχον τὸν γραφέα. 562, 12. γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἰρχθῆναι ἀδίκως ὑπ' αὐτοῦ. 1367, 10. ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ ὡς μοιχόν. 1367, 11.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην. 164, 4. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν. 174, 16. ἐξουσία τῆς εἰρήνης. 240, 22. ἀνανεοῦσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην. 283, ult. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτήν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις. 356, 7. κἂν μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τούτου μισοῦντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τούτῳ μαχόμενοι. 1445, 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος, citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat Schol. ad Aristotelis rhetoric. p. 45. a. 35.

εἱρκτὴ] carcer. ἔλυσαν εἱρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας. 764, 11. τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. 1471, 16.

εἰρωνεία] simulatio ejus, quod non est, et dissimulatio ejus, quod est. πᾶσαν ἀφεὶς εἰρωνείαν. omissa omni cavillatione, falsa quidem et sannæ plena, frigida tamen et absurda tergiversatione partium suarum, ob quæsitos nescio quos futiles prætextus, cum contentione in alium eas transferendi. 42, 7. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1428, 4. εἰρωνείαν appellat, cum quis magna et præclara minatus, ubi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι] simulare alium, quam sis; multa et magna promittere, quæ neque possis, neque velis re præstare; aut etiam simulare ignorantiam, quasi periculum imminens et ob oculos positum haud cernas, tametsi bene cernas, affectesque te nescire, id ad te quoque pertinere, quod bene scias, dummodo ei occurrere ne cogaris, sed alii muneris tui partes agant. entweder *gross thun*, oder, *sich dumm stellen* [either *to make great boastings*, or *to affect absolute ignorance*]. τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας κακίᾳ μεμιγμένης, ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης. 1394, 13.

εἷς] εἰ δ' οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δὲ εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα ἄνδρα 'Αρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα ἔσχον ἐμοί. 327, 3. εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν. 358, 14. οὐδὲ καθ' ἕν. 552, 13. nullo pacto. 778, 24. τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθησόμενον λόγον παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ. nullo non oratore, quicunque ille orator est tempore quoque verba faciens, tanquam uno singulari et privato homine, amplior atque excelsior debet videri. 171, 12. ἓν γὰρ μηδέν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται. ne unicum quidem est in facinoribus ejus omnibus, unde non constet, eum mortis meruisse supplicium. 518, 26. (simile est illud Herodoti ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι. p. 17. 31. ed. Wesseling.) ἑνί γέ τῳ τρόπῳ. 1342, 19. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἕν, quodcunque tandem, quantumvis ingens, χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν ἑλέσθαι. 953, 24.

εἰς] modo æquivalet præpositioni κατὰ, ratione, respectu, modo διὰ propter, ob, significans causam et efficientem et finalem, modo πρὸς, ad, modo ἐν, in. usurpatur, quoque in æstimatione spatii, temporis et valoris: ferme, propemodum, circiter. videamus jam exempla. a) pro κατὰ, quoad, ratione, respectu. εἰς τὸν ἑαυτῶν ϐίον ἀσφαλῶς ἔχειν. 143, 1. εἰς χρήματα ἀναιδής. in rebus, unde compendium speretur, impudens. 616, pen. εἰς χρημάτων δαπάνην, ἤ τινα ἄλλην θεωρίαν. 1393, 1. b) ob, propter. γραφεὶς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα. 260, 18. οὐκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἴς τε μαλακίαν σκώπτων. 308, 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἕλεον προδέδωκας. 795, 12. οὐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τἀνδράποδα ἠλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocavit. *er hat das Geld auf diese Sclaven nicht unbesonnen ausgelichen* [*he has not placed his money imprudently, in lending it on those slaves*]. 822, 3. τῷ δ' εἰς τὰ ἡμέτερα δανείσαντι. *der auf das Unsrige Geld aufgenommen hat* [*who has gained by lend-*

ing out our money at interest]. oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris. 822, 14. οὐδὲ ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei causa censum hunc *ob*, vel *ad fiscum*, h. e. ad quæstores, quo in ærarium inferretur, edidistis. 838, 4. εἰς πίστιν δέδωκας. pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. sive quia fidebas homine, ut probo et honesto, sive, quo fidei ejus mandares, ut tibi tui loco servaret atque custodiret. 886, 25. ὧν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. incusabant ob male gestam tutelam. 985, 18. c) pro πρός. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα. 352, 18. πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι. ad rem præsentem facere. 961, 8. et 13. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν. 1301, 11. d) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθεζόμενος. 586, 22. δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire. 610, 7. εἰς τὰ σώματα, in corporibus ipsis, ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας. 610, 8. οὐδ' εἰς τὴν βουλὴν, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν οὐδέν. neque in senatu, neque in concione. 715, 20. quamquam εἰς ibi pro πρὸς quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. e) in æstimatione, ferme, propemodum, circiter, ut Latinorum *ad*. τότε μοι μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερεὶ τετάρτην. 539, 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς παραδεδώκασι. 815, 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμάς. 816, 24. εἰς τὴν βουλὴν ἐλθών. conveni senatum. 1151, 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro ὡς *ad*. ut olim erat p. 1362, 9. ubi dedi ejus loco ὡς.

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν] τοὺς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν. ad senatum populumve denunciare, deferre. 97, 1. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι. 310, 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἴη Νικόμαχον ἀπεκτονώς. 554, 10. ἐκέλευσε εἰσαγγέλλειν με, me queri ad senatum, καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ προγράφειν τὴν κρίσιν. 1151, pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσήγγελλον οὗτοι. 481, 5. γενομένης τοῦ Θεοφήμου τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἣν ἐγὼ εἰσήγγειλα. 1152, 5. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα. 229, 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν. 374, 8. ὁπόσοι Ἀθηναίων κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσιν ἐκ δεσμωτηρίου, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι. 720, 19. νόμων ὄντων, ἐάν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ. 1204, 18.

εἰσαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus. 720, 23.

εἰσάγειν] causam reumve in judicium, aut ad populum, a quo judicetur. παρὸν ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταὶ, scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστὰς, vel εἰς τοὺς εὐθυντάς. 266, 8. ἐρρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον. 527, 1. εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur judices e populo delectos, seu Heliæam) λῦσαι δυνηθεῖημεν. 703, 6. ὑπισχνούμενος κρινεῖν, effecturum, ut causa ad judicium forense pertraheretur, εἰσάξειν, ut Heliææ committeretur disceptanda, παραδώσειν, ut condemnatus undecimviris tradar. 781, 2. οὗτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν. 1147, 1. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. 1175, pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν. οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι. 1025, 7. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. ejus corpus coram sistere in collegio curialium, nomen ejus ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠναγκάσθη. 1011, 24. 1313, 19. 1315, 20. εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ὡς αὐτοῦ ὄντας. 1357, ult. d) δίκην φθόνου εἰσάγων [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] οὐκ αἰσχύνῃ. 268, 4. e) ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 20. 608, 26. f) ἰατρόν. θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατροὺς εἰσάγειν. 1159, 21. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο — τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε. 425, 8. h) ὄνομα. Βοιωτὸν ἂν εἴποις· τοῦτο γὰρ εἰσήχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum. 1003, 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν. 275, 19. k) σῖτον, vel φορτία. οὔτ εἰσήγετο, ὅσα ἐδεῖτο αὐτῷ. 276, 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἐμπόριον) πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν. 918, 23. οὐδοτιοῦν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον οὗτοι. 931, 18. l) φρουρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτὰ [scil. τὰ πολίσματα]. 238, ult.

εἰσαγωγεὺς] qui causam in judicium introducit, h. e. auctor ei fit, ut eam disceptet, demandat ei quæsitionem, id quod est Archontis, aut Thesmothetæ, aut cujuscunque magistratus. περὶ ὧν οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς. 976, 14. et 17.

εἰσαγώγιμος] causa, quæ est ejusmodi, ut liceat eam judicio cognoscendam committi. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. 832, 2. 939, 12. ἃ [scil. χρήματα] μὴ καταπλεῖν ὅλως οὗτος δεῦρο ἔπραττε, ταῦτ' εἰσαγώγιμα [id est, τὴν

consessum quemcunque auspicans. 400, 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι. 552, 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας. 837, 11.

εἰσκομίζειν] τῶν πόῤῥωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων. 219, 18.

εἰσπέμπειν] de judicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diversi diversa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν. quarum tuendarum et exercendarum causa — 776, 25. παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες [scil. εἰς τὸν κῆπον]. 1231, 26.

εἰσπηδᾷν] εἰσπηδήσας πρός με νύκτωρ. 522, 5. εἰσεπήδησαν εἰς τὴν οἰκίαν. 539, 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεστηκότα σεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησαν. 1257, ult. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεπηδηκόσιν ὀργιζομένη παρωξύνετο. iis, qui pedibus illotis quasi in civitatem irrupissent, civesque se tulissent, tametsi civitate nunquam essent donati. 1314, 10.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδόν. 1274, 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. 218, ult. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνδον εἶναι ἐμηχανῶντο. 219, 13.

εἰσποιεῖν] ingerere. σκεψώμεθα δὴ, τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγοὺς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας. 462, 20. sed præcipue de liberis usurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεποιηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου. 1054, 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων. 1088, 4. φὴς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν, [id est, εἰς οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσεποιήθης. 1088, pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τοῦ Ἀρχιάδου εἰσποιηθῆναι. 1091, 15.

εἰσποιητὸς] τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων ὁμοίως εἶναι. 1390, 8.

εἰσπράττειν] construitur cum accusativo gemino, personæ et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν. ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγους εἰσπρᾶξαι φησι. 606, 12. τῆς πολιτείας αὐτῷ μήπω παρ' ὑμῖν οὔσης, οὐχ οἷός τ' ἔσοιτο εἰσπράττειν, ὅσα —. 946, 6. πῶς οὐχὶ καὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς τοῦτον εἰσπρᾶξαί μοι τὰ ἀναλώματα. 1227, 9. κατὰ τῶν τοὺς ὑπερημέρους εἰσπραττόντων. 518, 9. οὐδεὶς πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξε. 1123, 4. οὔτ' ἂν αὐτὸς ἀποροῦντα τοῦτον ἔχειν ὁπόθεν εἰσπράξειεν. 1191, 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας. 1484, 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκεύη ταῖς ναυσὶ καὶ σῶα γένηται τῇ πόλει. 1145, 9.

εἰσφέρειν] plerumque usurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adjectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας. 26, 22. ἐμὲ δ' οἴεσθε ὑμῖν, id est, ad fiscum vestrum locupletandum, aut, ut gula vestra expleatur, εἰσοίσειν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι. 579, pen. οὐδ' εἰ φανερῶς ἔμελλεν οὐδεὶς εἰσοίσειν [scil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον]. 606, 26. τῷ πώποτε εἰσήνεγκας. 1122, 25. εἰσενεγκεῖν αὐτῷ με ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα. 1248, 24. unde item εἰσφέρειν dicitur, ubi δίκην subauditur, de magistratibus quæsitionem alicujus causæ judicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τοῦ φόνου κρίσιν] τοὺς ἄρχοντας ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι, τῷ βουλομένῳ. 629, 23. b) cum casu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλὰ, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. 15, 1. ἅπασι προσήκει τῷ τοιούτῳ ταὐτὰ εἰσφέρειν, ἐάν που καιρὸς ἢ χρεία παραστῇ. 547, 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσομαι. 1249, 5. τὴν ἡμετέραν μητέρα πεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσενηνεγμένην. 814, 11. οὐ γὰρ οἴεσθε δεῖν χρήματα εἰσφέρειν. 579, 26. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id est, ἐν τῷ εἰσφέρειν]. 735, 2. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ. 1312, 13. νόμον εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρῷον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους. 692, 26. 705, 26. conferatur hæc dictio cum ista altera, quæ p. 716, 5. legitur: παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [subaudi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον. mercium nihil in navem importabant. 883, 16. κομισάμενον ἅπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσενηνεγμένος. 1029, 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσενηνόχασιν. 825, 4.

εἰσφορὰ] contributio ærario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς οὐ κατέθηκεν, ἐμοὶ δὲ λογίζεται. 828, 6. πᾶσαν ἄδειαν ἔσεσθαι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. 617, 24.

εἰσφρεῖν] καὶ τούτους εἰσφρήσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in urbem. 93, 18. εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. copias in urbem immittebant, facultatem immigrandi dabant. 473, 6.

εἴσω] οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ — ἀλλὰ πρεσβεύειν. 421, 16. οἱ εἴσω Πυλῶν Ἕλληνες. 327, 6. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιὰν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσειεν εἴσω [scil. τῆς αἱμασιᾶς]. 1278, 4. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1448, 4. citra jactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decideas, eam non attingens.

εἶτα] et nihilominus tamen, eo non obstante. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε. 16, 11. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχρῆμα ταῦτα. 849, 2. εἶθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ —. 468, 1. initio responsionum ad præmissas obje-

otiones ponitur. 1243, 10.

ἐκ] plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine pæne magis fortuito, quam moleste observato proponendis. ὅ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, a præterito inde tempore, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 40, 13. ἐξ ἀρχῆς, a principio inde. δι' ὧν δὲ τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν. 598, 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες. 643, 8. δικαίως οὕτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων. 644, 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν. et statim post versu 21. ait οἱ περὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ὁρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίου πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι privata in causa. 572, 2. item λόγους, οὓς ἄν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴποι ἄν. 1368, 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi potest. ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι. 11, 5. γεωργεῖς ἐκ τούτων, *per* vel *propter*, vel et *post* hæc tanta tua scelera late aras, καὶ σεμνὸς γέγονας. 442, 7. τῶν πολιτῶν μηδένα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξειν ἀτελῆ. *propterea quod*, vel *postquam* trierarchatu functus fuerit. 463, 4. ἐξ ὕβρεως, quia petulanter se gessit, et civium capitibus insultavit, καὶ τοῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι, κρίνεται. 584, 15. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. secundum vel juxta hæc jura judicant, vel metiuntur. 91, ult. ἐκ τῆς λήξεως, secundum tenorem libelli accusatorii, καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσήχθη. 727, 6. μηδέποτ' ἐκ λόγου, secundum ratiocinium, vel verosimilitudinem, ταῦτα σκοπεῖσθ', ὧν ἔργῳ πεῖραν εἰλήφατε. 783, 2. ψηφίζεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρουμένων. 1130, 5. ἐξ ὧν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quæ tu affirmasti. 1160, 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοποῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολή τις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι. 1173, 24. ubi ἐκ τῶν ὑπαρχόντων potest aut cum ἐσκοποῦμεν copulari, aut cum γένοιτο. secundum ea, quæ temporum, ut tum erant, ratio dabat et ferebat. *nach den damaligen Umständen* [*according to the circumstances at that time*]. item 1175, 9. πλουτεῖν ἔκ τινος, pro ἀπό. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ· εἴληφα γὰρ οὐδοτιοῦν ἐξ ὑμῶν. 576, 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλέσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας, ἐκ τῆς ὁδοῦ. ut e via publica intro vocaret, si quos civium videret prætereuntes. 1150, 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ. in posterum. *von nun an, hinfort* [*henceforth*]. 1360, 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum est factum, sed hoc unum superest. 1168, 1. ἐκ τῆς βουλῆς. ex auctoritate, jussu senatus. 720, 19. ἐκ γένους ἱερωσύνη, ἡ τελετὴ [scil. παραδεδομένη]. 1380, 27. ἐξ ἐλαχίστου, pro ἀντὶ ἐλαχίστου. minima mercede. 1230, 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id est, τὸν ὑπὸ τῶν νόμων τεταγμένον. 709, 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον. 709, 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. a puerulo inde. 1252, pen. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο. ut famulæ sibi essent, ære suo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellæ essent. 1351, 3. ἐκ (id est, ἀντὶ) πόσου (scil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγή. quanti permutetur argentum, quantum sit intertrimentum. *das Agio, oder das Aufgeld, dass man beym Umsetzen des Geldes geben muss* [*the premium, or sum given to a banker, as the rate of exchange*]. 1216, 18.

Ἑκαταῖα] sacra, quæ Hecatæ fiebant in triviis. τὰ Ἑκαταῖα κατεσθίειν. 1269, 9.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται. 12. 16. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. 14, 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῦς. 252, 16. ἐπανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην. ad istæc delapsus, evagatus sum. 298, 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. 349, 17. σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἱλόμεθα, citat Schol. Herm. p. 64.

ἐκβάλλειν] domo, patria, potestate, honore, fama, statu et conditione dejicere, evertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων. 13, 1. Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionysium puta, Siciliæ tyrannum] ἐκβαλεῖν [subaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον. 506, 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [scil. αὐτῆς]. 561, 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτοῦ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας. 1122, ult. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. ut ultra Phasidem rejicerent. 1391, 3. maritus uxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἄνθρωπον, ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ. 1362, 22. senatorem senatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [scil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ ἑαυτῆς] ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου. 1264, 22. judicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοῖ τὸν διαιτητήν. 542, 21. histrionem scena. ὅτε — ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων. 449, 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλωνται. e navi in mare. 926, 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥνπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἐστη-

νεῶν. 1158, 15. quod paulo post sit καταβάλλειν.

ἐκβολὴ] jactura mercium e navi in mare. 926, 16.

ἐγγίνεσθαι] datum esse, possibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο. 1052, 26. ἐκγίνοιτό μοι, liceret, copia daretur, ἀπολογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις. 1302, 19.

ἐγγράφειν] ἐγγραψαμένους ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας. cum curassemus ambo nos ab actuario exscribi exempla duo tabularum pacti, ita ut unusquisque nostrum sibi suum haberet proprium. 1180, 22. ἐκγράφεσθαι ὅσα οὗτος ὤφειλε. *sich daraus abschreiben* [*to copy thereout*]. 1197, 6.

ἔκδεια] reliquiæ æris alieni nondum depensi. *Reste* [*the balance*]. τὴν γεγονυῖαν ἔκδειαν οὐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἴεται. 890, 14.

ἐκδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων, insidiari fortunis eorum et e re nata sos carpere. 61, 24. ἐκδέχεσθαι τὴν αἰτίαν, crimen in se suscipere. 352, 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδιδόναι, excipiens ἐκδέχεσθαι. 371, 18.

ἔκδηλος] πάντ' ἐποίησεν ἔκδηλα. 24, 10.

ἐκδιδόναι] elocare, tradere, prodere. ut sculptori marmorario statuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς. 268, 9. aurifabro coronam auream. ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν. cum Demosthenes me conduxisset, ut ei coronam facerem. 521, ult. tradere alicui, quod ei vendideris, ut sibi imposterum habeat, alioque, quo velit, abducat, seu servum nequam. de Amphipoli Philippo ab Æschine prodita. Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο. 420, ult. χώρας ἐκδεδωκώς. 423, 15. οὐδένα γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς οὐδενὶ τῶν κατηγόρων ἐκδίδοτε. 524, 4, et 12. mulierem, ut sororem, filiamve viro in matrimonium collocare, despondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ οὐκ ἐκδίδωκε. 763, 8. ἀπορῶ ταύτην δ' ὅπως ἐκδῶ, καὶ τἄλλα ὁπόθεν διοικῶ. 834, 18. συνοικοῦσαν ταύτην, ἀλλ' οὐ χηρεύουσαν, ἐξέδοσαν. 867, 7. τὴν μὲν [scil. ἑταίραν] λῦσαι, aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑτέραν, aliam alicui nuptum elocas cum addita dote de tuo. 958, 13. ἐφ' ᾗς ἐξέδοτο, Polyeuctus filiam. 1036, 8. ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνή. 1369, ult. servos ad tormenta tradere. φησί με, τὸν εἰδότα οὐκ ἐθέλοντα ἐκδοῦναι, τοὺς οὐκ εἰδότας ἐκδιδόναι. 855, 24. ἐθέλειν ἐκδοῦναι περὶ τῶν πληγῶν παῖδας. 1265, 15. elocare pecuniam in fœnus. 941, 9. et 13. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θρᾴκην. 1241, 26.

ἐκδικεῖν] ulcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμενον. opperiri tempus idoneum pœnarum repetendarum. 801, 24.

ἐκδιώκειν] ἐκδιωκόμενος [scil. e navi] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. 883, 27.

ἔκδοσις] est elocatio, seu pecuniæ in quæstum fœnebrem, seu mulieris nuptui. a) ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ. pecuniam credito et pro fœnore elocatam, in taberna Xuthi quæstum facientem. 816, 26. 854, 26. 855, 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θρᾴκην. 1241, 26. βουλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι. 1242, 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τἀμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἔκδοσιν. 1009, 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν προσέταττε. 1100, 7. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τὸν Ἐπαίνετον τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβάλλεσθαι. 1368, 11.

ἔκδοτος] ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἱκέτην ἔκδοτον διδῶσιν. in lege sua vobis auctor est factus, ut eos pro hostibus habeatis, si qui supplicem factum poscentibus ad supplicium dedere recusent. 648, 25. διδόασιν ἔκδοτον, censet eum dedi oportere, τὸν ἀθῷον ἀφειμένον ἐν τοῖς νόμοις. 692, 16.

ἐκδύειν] subterfugere, declinare. ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας. 457, 8. πάντας ἐκδύειν, οὓς ἂν οἷός τε ἦν. spoliare vestibus. 763, 26. 1259, 11.

ἐκεῖνος] ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐκεῖνος. 301, 18. ἐκεῖνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ [scil. τὸ ῥᾷστον] ἡ φύσις αὐτὴ βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι. 107, ult. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιοῦσι. 1229, 2. ubi ταῦτο redit ad αὐτοὺς ἀξίους ἐπιδεικνύναι, ἐκεῖνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν. nisi si ad hunc modum interpungi malis, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκεῖνο) ποιοῦσι. quod unicuique liberum esto.

ἐκείνως] isto modo. 1105, 19. 1108, pen. 1335, 23.

ἐκκαιδεκάπηχυς εἰκών. 256, 11.

ἐκθερίζειν] θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. messem ætatis demetere. 1253, 15.

ἐκκαλεῖν] ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιτο ὑμᾶς. provocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet. 52, 15.

ἐκκαρποῦσθαι] carpere aliquem. τὸν πολὺν χρόνον ἐκκεκαρπωμένων ὑμᾶς. 700, 18.

ἐκκεῖσθαι πρὸ τῶν ἐπωνύμων. dicitur is, cujus nomen scriptum pendet in tabula coram heroibus Eponymis suspensa. 548, 3. ἐξέκειτο πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις. 1324, 10.

ἐκκηρύττειν] voce præconis aliquem jubere, aut excedere sua ditione, aut

abstinere. 447, 11.

ἐκκλείειν] excludere, arcere. ἐξέκλειεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους. 349, 5. πῶς οὐκ ἐκκλείεται εἷς ἕκαστος ἡμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιστείας. 1099, 7.

ἐκκλέπτειν] suffurari, furtim eripere. ἐκκλέπτων [judicibus puta et pœnæ] τὸν ἠδικηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἕνδεκα. 726, 5. τὸν καιρὸν — ἐκκλέψας. 728, 9.

ἐκκλησία] συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης. 238, 2. 249, 12. ἥκειν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ῥηθησομένων τὸ κράτιστον ἑλέσθαι δέον. 1454, ult.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus de rep. τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν Ἀθηναίων ἑλέσθαι. 1463, 2.

ἐκκλησιαστικὸς πίναξ. album eorum, quibus jus et fas est concioni interesse. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτόν. 1091, 6. unde patet unicuique demo suum talem codicem fuisse proprium.

ἐκκολάπτειν. 1318, ult.

ἐκκόπτειν λῃστάς. 77, 22. ἑώρων τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἀμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν. 744, 21.

ἐκκρούειν] machinis fraudum, præsertim forensium, præstigiis excusationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω. me ipse distringam atque distineam, quominus ad rem præsentem pervenire queam. 329, 19. ἐξέκρουόν με. interpellabant me loquentem, obstrepebant. *sie brachten mich aus dem Concepte* [*they made me lose the thread of my discourse*]. 348, 14. ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν. cum rejecisset, extraxisset per artes vafras. 385, 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εὑρίσκων οὗτος ἐκκρούει. eludit me. 540, 26. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες, χρόνους ἐμποιῶμεν. 944, 9. ἐκκρούειν δίκην (ut διακρούεσθαι). 1021, 14. et 23. ἐκκρουομένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta. 1102, 19. 1266, 11.

ἐκλαλεῖν] *ausplauderen* [*to divulge*]. τίς ὁ ἐκλαλήσας. 354, 23.

ἐκλέγειν] redigere, ut vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε. 49, ult. εἴκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἑκάστου. 435, 7. περὶ τῶν ὠνουμένων τὰ τέλη, *von den Zollpachtern* [*for the farmers of the tolls*], καὶ τῶν ἐγγυωμένων [scil. τοὺς ὠνουμένους τὰ τέλη] *von den Vorstand leistenden, oder Bürgen dieser Pachter* [*for the bondsmen*], καὶ τῶν ἐκλεγόντων, *und von den Eincassirern, Exequirern, die die Gelder einmahnen, und erheben, in Empfang nehmen* [*and for the collectors and receivers, to stand security*]. 713, 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων. 1199, 5. ἐκλέγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα. excerpere. 760, 4. In medio: sibi deligere, amplecti. εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων. 314, 5. τὰ σεμνότατα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξω. 1408, 20. τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τοῦτον ἐκλεξάμενος. 1121, 1.

ἐκλείπειν] οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες. 296, 6. ἐκλείπειν γραφάς. deserere, jam inchoatas missas facere. 784, 17. τὴν τοῦ ἡμικληρίου ἀμφισβήτησιν. 1174, 15.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσιν, ὅτι — 555, 8. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων. reputantem præsentia. 1225, 19.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐκλύσας. 114, 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευάς. 234, 2. παντάπασι γὰρ ἐκλελύσθαι μοι δοκεῖτε. 411, 4.

ἔκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. 219, ult.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην. 418, 21.

ἐκμαρτυρεῖν] scripto, non ore, absens ad absentes testari. 929, 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται. 1131, 2.

ἐκμαρτυρίαν κελεύουσιν οἱ νόμοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in urbe sint, tamen adesse judicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίων, extra fines Atticæ agant, γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ. 1130, pen. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, sin autem fidem præstare dictorum recuset is, cujus absentis nomine exhibitum fuerit aliquod testimonium, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν [scil. ὑπόδικοι ἔστωσαν τῶν ψευδομαρτυριῶν], tum illi, qui nomine absentis testati fuerint, actionem falsi dicti testimonii præstanto. 1131, 4.

ἐκνευρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα. 37, 3.

ἐκνίπτειν] οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεῖ πεπραγμένα. 274, 23.

ἑκούσιος] ἑκουσίᾳ [scil. γνώμῃ]. sponte sua, ultro. 527, 26.

ἐκπέμπειν στρατιώτας. 14, 8. 1173, ult. de marito uxorem e manu domoque sua emittente. 1364, 3.

ἐκπεπληγμένως] μηδὲν ἐκπεπληγμένως διακεῖσθαι. 1447, 17.

ἐκπηδᾶν] ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ. 1263, 11.

ἐκπίνειν] οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ] προσαναγκάσει. 1276, 25.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγο-

φᾶς ἐκπέπραται. 121, 5. ἐκπέπραται τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν. 145, 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire. 593, 9. ἐκπεσεῖν, ejectus, expulsus esse, ὑπὸ τούτου βίᾳ ἐκ τῆς μισθώσεως. 968, 6. de histrione cum sibilis e scena ejecto. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. 315, 10. aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri. ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις. 298, 10.

ἐκπλεῖν] ἅπαντες ὅσοι πώποτ' ἐκπεπλεύκασι παρ' ἡμῶν στρατηγοί. 95, ult. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτό. 886, 3. σχεδόν τι πάντ' ἀπολωλεκὼς, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα. 969, 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕστερον ἔκπλουν Τιμόθεος. 1186, 11. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων. 1191, 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εὕροι τις ἂν οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἐκπεπλευκυίας. 1232, 7.

ἔκπλους. 1186, 11. ἔκπλους τῶν πλοίων ἐκ τοῦ Πόντου μετ' Ἀρκτοῦρον. 1212, 23.

ἐκποδὼν διατρίβοντι. peregre agenti mihi, procul patria. 1474, 7.

ἐκπολεμοῦν] ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππῳ. 10, ult. ἐκπολεμῶσαι ᾠόμεθα δεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου. 30, 19.

ἐκπρεμνίζειν] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον ἢ χίλια στελέχη. 1073, 27, et pen.

ἔκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς. 384, 13. ἐκπώματα δὲ, ἢ θυμιατήρια, ἂν μὲν ὑπερβάλλῃ πλήθει. 617, 3. 1249, 11.

ἐκσκευάζειν] ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica. 872, 11.

ἔκσπονδον εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὁρμήσωσιν. 216, 6. 395, 25. 647, 16.

ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.

ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων. 449, 19.

ἐκσώζειν] periculo capitis eximere. 437, 14.

ἑκταῖος γὰρ ἥκων ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε. sexto die post reditum meum in Urbem illa (mater) exspiravit. 1225, 3.

ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 485, 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων. 1288, 20.

ἐκτίλλειν τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν. 1251, pen.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα. 998, 25. ἀγωνίαν ἅπασαν. *Sein mögliches thun, keinen Fleiss sparen* [*to do the utmost, to spare no pains*]. 1398, 20. πέντε τάλαντα ὀφλόντα ῥᾷον ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι πρότερον. 1481, 23.

ἔκτισις] εἰς τὴν ἔκτισιν τῆς προικός. 1025, 2. ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν δεδώκατε. 1484, 10. οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμῶν ποιήσεται τὴν ἔκτισιν. 834, 27.

ἕκτος] τὸ ἕκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων. 612, 3.

ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι. in caput præceps ferri et sic cervices rumpere. 124, 8. Juvat Etymolog. M. audire vim hujus verbi sic exponens. ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἳ τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐκσφονδυλισθῆναι. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεταί με νῦν ἀπαντῶν. mihi occurrens de via deflectit, ut me devitet. 411, 12.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξέθρεψέ σε. 270, 12. 419, 20. τὸν Κέρδωνα, ὃν ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. 1252, pen.

ἐκφέρειν] efferre, ut domo ad sepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ᾗ ἂν προθῶνται. 1071, 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα. *ich hohlte ihm das Rechnungs oder Handlungsbuch, gab es ihm in die Hände, und liess ihm die Stelle selber suchen* [*I presented him with the account-book, that he himself might examine into the charges*]. 1197, 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ. 323, 2. 573, 27. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε; 679, 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ. 344, 19. ἐκφέρει τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτούς. 1251, 2. ἐξενηνοχὼς τηλικαύτας μαρτυρίας. 1125, 19. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε. 1482, 13. πόλεμον. 15, 10. 188, 5. ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον. 1346, 16. ἐξέφερον τὰ σκεύη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας. 1156, 13. 1157, 18. τὰς συνθήκας. in medium proferre. 897, ult. 898, 3. In medio. τὴν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditis. 176, 3. δόξαν ἐκφέρεσθε, aufferetis, τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν. 178, 7. 1423, 6. Passive. διὰ τῶν ἀνοήτων οὐδὲ τῶν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθείη. proferatur ore, vel potius re effectui detur. 1403, 20.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα, dicuntur, cum opportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipse sibi patitur elabi. 29, 12. 182, 7. 236, 22. 378, ult. 412, 10. [57, 16. al. διαφεύγειν.] ἐκφεύγει οὐδεὶς αὐτοὺς χρόνος, οὐδὲ τρόπος τοῦ τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς παραινεῖν. 1445, 4. πάντ' ἐπιβουλευόμενος τρόπον καὶ πάσχων κακῶς ἐκπέφευγα. effugi periculum. 556, 1. dicitur item de reo absoluto. 602, 2. ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ. ubi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus evaserit. 632, 12.

ἐκφορὰ] exsequiæ funeris. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. 1160, 14.

ἐκφορεῖν, ἐκφορεῖσθαι] exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε. 1039, 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν. 1046, pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν. 1048, 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἔτι σκεύη. curabant per servos suos exportari. 1155, 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην καὶ ἐκφορήσαιτό μου ὡς πλεῖστα. 1162, 1.

ἔκφρων] demens. οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ. 426, 23.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι, citat locum ex or. in Neæram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

ἐκφῦναι] οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι. 748, 15.

ἐκχωρεῖν] ex hæreditate excedere, ei renunciare. 1029, 17.

ἑκὼν] εὑρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἑκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα. 101, 25. ἀδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 16. οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων. 1167, 16.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν. 314, 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ. 1074, 19. ubi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασεν. 1251, 23.

ἐλαιοπώλης. 784, 18.

ἐλαττοῦν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι. 193, 10. πολλὰ ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. 226, 13. εἰ γὰρ μηδέν ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομούντων. 1089, 2. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικον εἶναι. 1287, 16.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 21. φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῇ. 275, 10. ἐλάττων minor, non numero, sed magnitudine. δίκας διώκων οὐκ ἐλάττους ταυτησί. actiones instituens ad repetendum ab aliis summas æris alieni, haud minores hac summa, quam nunc ab hoc Phormione repetis. 960, 27. ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἑξακισχιλίων. 715, 3. 719, 6.

ἐλαύνειν] injuriis, accusationibus, vexationibus furiosum in modum exagitare. πολλάκις ἔμοιγε ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. 124, 26. ἐλαυνόμενοι καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τί κακὸν οὐχὶ πάσχοντες. 241, ult. ἔχθρα ἐλαύνοντά τινα ἐκ προαιρέσεως ἐφ' ἅπασι. 535, 27. 551, 6. 558, 22. ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον. 1481, 17. Sensu proprio navem remis agitare, ubi aut ναῦν, aut κώπας subauditur. εἰ δ' ἐμοὶ ταῦται πιστεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν. 1211, 19. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν. 1223, 9. πέρα ὅρου ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ. 634, 13. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς. 960, 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, aut ἐλάσῃ. 557, ult.

ἐλάχιστος] οὐδὲ κατὰ τοὐλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν. 1078, 8.

ἐλεγεῖον] ἐλεγεῖα ποιήσας ᾖδε. 420, 25. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου. 1378, 13.

ἐλέγχειν] denudare ulcera, h. e. planum ipsis factis facere, rem, cujus magna sit habeaturque vis, auctoritas, terror et robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτείας. 805, pen.

ἔλεγχος] πάμπολυ αἰτία τε καὶ λοιδορία κεχωρισμένον ἐστὶν ἐλέγχου. 600, 4. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἔλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστίν. 1457, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγών. 303, 14. ὡς ἐθέλεις ἐν τῇ ἀνθρώπῳ τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι. 1143, ult. ἔδει ταῦτα ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐλέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου. 1449, 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip.; est enim alius quoque modus, cum malis docti rectius sapere discimus. ἔλεγχον διδόναι, scrutinium sustinere. προθυμότερον πράττητε, ὡς ἔλεγχον δεδωκότα. 1456, 11. τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει. *nun wird es sich weisen* [*now it will be shewn*]. 44, 15.

ἐλεεῖν τοὺς ἀσθενεῖς. 573, 11. ἐλεεῖν ἐστὶ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας. 835, 6. οὐχ εὑρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλεήσοντας. 432, 16.

ἐλεεινὸς] ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτόν. oratione, quiritando, lamentando. 574, 25.

ἐλεεινότης] conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα. 739, 23.

ἐλεεινῶς] οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται. 366, 23.

ἔλεος] οὐδείς ἐστι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου, τῶν μηδένα ἐλεούντων, οὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων. 547, 7. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐξ ὧν ἐξαπατᾷς ἔλεον. 577, 26. θαυμάζω τὸ τὸν ἔλεον τοῦτον ἐπὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ πεποιῆσθαι. hac misericordia erga plebem vestram eum haud esse usum. 734, ult. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων οἱ σεσυκοφαντημένοι παρ' αὐτοῦ ἔτυχον. 794, 27.

ἐλευθερία] εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσουσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 5. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσῴζετο. 1396, 6. ὅσοι ἐλεύθεροι [e servitute liberi] γίνονται, οὐ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχουσι τοῖς δεσπόταις, ἀλλὰ

μισοῦσιν [scil. αὐτοὺς] ἁπάντων ἀνθρώπων μάλιστα. 739, 17. εἰς ἐλευθερίαν, id est, πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν, ad redimendam libertatem, eam puta, quam ære mercatus adipiscitur is a domino, qui ante servilis conditionis fuerit. ἀφιέναι αὖν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς πρὸς ἐλευθερίαν. 1354, 25. ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. quo posset ære illo collatitio libertatem mercari. 1355, 9. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι, vindicare in libertatem, ut τὴν Κηφισοδώρου θεράπαιναν. 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος [mulctæ, qua lis fuerit æstimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι. 1328, 8. 1358, 19. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι. 1377, 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ οὐκ ἠναντιοῦτο τοῖς Λακεδαιμονίοις. 1377, 27.

ἐλεύθερος] ἀφειμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, [id est, εἰς τὴν ἐλευθερίαν]. 1155, ult. δούλου et ἐλευθέρου discrimen qua re cernatur. 610, 4, sqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευθέροις ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν. 752, 13. b) de fundis, bonis, quæ libera sunt ab incumbentibus debitis, quibus uti libere pro arbitrio tuo possis. ἐλεύθερα χρήματα. bona non obærata. 930, 4. et 12. ἐάν μοι τὴν ἐσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῷ. 1044, 23.

ἐλευθεροῦν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦντι τοὺς Ἕλληνας. 1467, 2.

ἐλέφας] ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην. 819, 24.

ἐλινύειν] interponere otium unius diei, quo sacra fiant. 531, 27.

ἕλκειν] ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ. 563, 13. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἁλοὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. 609, 17. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε καὶ ἑλκομένης. vi obtorto collo raptata. 1157, 4. 1263, 10. ἀναδησαμένους ἕλκειν τὰ πλοῖα. alienas naves ad suas religatas pertrahere. 1213, 3.

ἕλκος] ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον. 422, 13. ἕλκη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν. 1248, 27. τῶν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἑλκῶν. 1260, 19.

ἑλκύειν] ὡς δι' ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἐχθροὺς εἵλκυσε. 611, 10. ἑλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρύμην. 1216, ult.

ἐλλεβορίζειν] helleboro fuligines atras mentem occæcantes eluere, eoque menti sanitatem reddere. τί σαυτὸν οὐχ ἐλλεβορίζεις. cur veternum tibi non detrahis. 268, 3.

ἐλλειμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλείμματα. 26, 3. reliqua, pars debiti æris nondum depensa. Rest, Rückstand [the balance]. 606, ult.

ἐλλείπειν] deficere. τὸ γὰρ ἐνδεισμένον μέρος δεῖ ἐλλείψει. 27, 5. *im Resten oder schuldig bleiben* [*to remain or continue due*]. reliquator esse, adhuc debere partem æris contracti nondum depensam. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν. 257, 2. 607, 3. ἐλλιπὼν οὐδὲν τῶν δεινοτάτων φαίνεται. nil sibi reliquum fecit, quod non patrasset. 607, 20. ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφοράς. 753, 22. εἴ τις ἔνδεια γένοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. 895, 22. ἐλλείπηταί ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμέ. per me nihil vobis deesset. 1224, 24. ἐλλείπουσι κακῶν καὶ αἰσχρῶν οὐδέν. 1267, 25.

Ἑλληνικὸς] Ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι Ἑλληνικοί. 244, pen. Ἑλληνικώτατος ἀνθρώπων. Græcorum studiosissimus, plus quam ulli alii homines sunt. 439, 26.

ἐλλιμενιστὴς] publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium suscipit, exigit. *Zolleinnehmer* [*custom-house officers*]. 917, 10.

Ellipsis v. indicem Grammaticum.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν. 42, 18. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ, scil. λήψεσθαι. 374, 1. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δεηθέντα. 655, 21. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι παθεῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοιντο οὗτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα. 416, 12.

ἐλπὶς] ἐνθῆσιν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. 21, 3. τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε. 53, 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην, id est, καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτήν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse. 73, 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. per vosmet ipsos, et in vobismet. 167, 11. ὧν ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. 210, 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι. 246, 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν, id est, ἐπ' ἐλπίσι τοιούτων μελλόντων ἔσεσθαι, ὧν διαμάρτοιεν. 255, 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati duci. 284, 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cujusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γνόντα. 416, 2. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας. 638, 24. ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα. 258, 23. τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται. 1407, 12.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. *an Bord gehen* [*to go on board*]. 29, 26. οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνου πλευσούμεθα; citat Hermogenes p. 253. ἐν

αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς. 309, 24. οἱ παραμένοντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἐθέλουσι πάλιν ἐμβαίνειν. 1209, 27. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λέμβον. 884, 6. ἐμὲ οἴεσθε τριηραρχήσειν, ὑμεῖς δ' οὐκ ἐμβήσεσθαι. 579, ult.

ἐμβάλλειν] εἰς προὖπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. 32, 8. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ. 52, 10. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες. 151, 20. τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere. 247, 20. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitiis inter se committere. 248, 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν, [scil. εἰς τὴν τοῦ ἑτέρου δεξιάν]. 553, 14. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ τιθέναι. 716, 5. εἰς τὴν ἀγοράν. 732, 21. 751, 25. ἐχρῆν αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον ἐμβαλεῖν. 1106, 20. 1107, 15. ἐνδεικνύειν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 1251, 10. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. inserta, implantata stipitibus diversi generis. *eingepfropft, inoculirt* [*ingrafted, inoculated*]. 1251, 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν. 1261, 13. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν, [scil. εἰς τὰ χωρία]. 1274, 22. ἐμβαλὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμήνατο. 1274, 24. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν. 1278, 5. 1279, 12. ἐνέβαλλον δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος εἰς τὸν καδίσκον. 1302, pen. In Medio, ἐμβάλλεσθαι, infercire, ingerere in rotulum chartarum in foro judicibus exhibendarum. 836, 5. ἐμβεβλημένος [scil. εἰς τὸν ἐχῖνον] οὐδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτων. 1014, 25. 1104, 6. ἐμβαλομένου γὰρ ἐμοῦ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον. 1203, 26. 1266, 17.

ἐμβατεύειν] ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν. violentam possessionem navis capiebant. 894, 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν. 1085, 24. 1086, 18.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγους. 372, 13. εἰς τὴν ναῦν. 1223, 1.

ἐμβλέπειν] in os intueri. οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν. 363, 4. εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέψαντα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν. 913, 4.

ἐμβροντᾶν, ἐμβεβροντῆσθαι] attonitus, stupore et cœcitate mentis captus esse. 413, 10.

ἐμβρόντητος] ἐμβρόντητε. stulte, furiose tu, qui es. 308, 4.

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιστον χρόνον. 165, 1. ἐμμένειν τούτοις εἶναι ἐπάναγκες. 897, 7. τοῖς ὑφ' ἑτέρων ὡρισμένοις δικαίοις. 972, 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ πρόκλησιν. 1011, 20. ταῖς ὁμολογίαις. 1022, 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut is, qui literas exarare cœperit in proposito recta suadendi perseveret. 1463, 15.

ἔμμετρος] τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ᾀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum. 1391, 17.

ἔμμηνος] ἔμμηνοι τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τοῦ Βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ Μουνυχιῶνος. negotiatores intra mensem ab accepta injuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causæ quoque disceptari et decidi, et hæc judicia sedent per totum semestre hibernum. 900, 4. 966, 17.

ἔμμισθος] ὑμεῖς ἐστὲ σῶοι καὶ ἔμμισθοι. 242, 9.

ἐμπαιδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. e re familiari Archiadæ quæstum facientes, unde et ipsi laute vivant, et liberos educent. 1087, 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τοῦ πολέμου κτᾶσθαι. 17, 12. εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη. 318, 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρου τούτων φιλοσοφίας παραδιδούσης. 1413, 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπειρίαν σφαλερὰν οὖσαν. 1414, 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι τοῦτ' ἐμποιοῦσι, [scil. τὸ νοῦν ἔχειν]. 1452, 17.

ἔμπειρος] ἀνὴρ οἷος ἔμπειρος πολέμου. 23, 7. πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι. 286, 7.

ἐμπείρως] παιδία ἐπισταμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρως. 1351, 8.

ἐμπιπλάναι] τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. ἀπεῖπον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιοῦντες. 1265, 13.

ἐμπιπράναι] μονονοὺ τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας. 845, 19.

ἐμπίπτειν εἰς λοιδορίαν. 73, 18. ἐπειδάν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέσῃ. si qua rerum ad Philippum pertinentium mentio incidat. 146, 1. ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἁρμόσει λέγειν. 240, 1. 244, pen. 312, 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ. 365, 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 424, 4. ἐμπέσῃ τοιοῦτός τις ὑμῖν λογισμός. 557, 1. εἰς τὸ δεσμωτήριον. 788, 17. et 24. ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς αἰσχίστοις ἐμπεπτωκότες εἰς τὸ οἴκημα. 789, 15. ἐμπεσὼν εἰς ἀλλότρια δόξεις, ὡς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι. 1004, ult. ἐμπεσεῖται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον. 1273, 8.

ἐμπλεῖν] ὁ ἐμπλέων, est, agens in rebus (factor, commissarius), quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, in nave merces suas vehente, ut curam earum mercium pervehendarum et divendendarum, ærisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ἡμῶν [scil. πεμφθέντος] ἐμπλέον-

τος. 884, 11.

ἐμποδίζειν] νόμους τιθέναι τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας. velut laqueis, aut pedicis constringentes, et pessumdantes. 730, 13.

ἐμπόδισμά τι ἦν τοῦτο Φιλίππῳ, καὶ δυσχερές. obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile. 30, 17.

ἐμποδὼν οὐδὲν ἐποιήσατο τῷ τοιούτῳ λόγῳ. 548, 22.

ἐμποιεῖν] χρόνους ἐμποιῆτε τοῖς πράγμασι. 129, 14. 651, 26. 944, 9. 1432, 25. διατριβάς. 1158, 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι ἐμποιοῦσι τὸ νοῦν ἔχειν. 1452, 18. ἐμποιεῖν τινὶ λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων. 342, 11.

ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορείαις. eadem nave, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium. 1285, 9.

ἐμπορεύεσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπορεύεσθαι συκοφαντοῦντας. 893, 7.

ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσίν. 922, 9. ἐφ' ἑτέρᾳ ἐμπορίᾳ ἀποδημιῶν. 1236, 24.

ἐμπορικὸς] ἐμπορικαὶ δίκαι, lites inter mercatores, Athenis intra mensem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς αἱ κατὰ μῆνα ποιοῦσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβόλων τοὺς τοσοῦτον ἀπέχοντας. 79, 22. ἐμπορικοὶ νόμοι. jus negotiatoribus constitutum. 924, 10. ἐμπορικὰ χρήματα. pecuniæ insumendæ mercibus coemendis, et ubi per mare alio pervectæ fuerint, divendendis. 940, 20. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effecisse, ut aliquis in causa mercatoria condemnaretur. 571, 21.

ἐμπόριον] ἐμπορίων κεκλεισμένων. portubus clausis. 22, pen. 422, 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι. 49, 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου. 922, 4. ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος. 957, 27. οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου. *das Handelsgerichte* [*the commercial court of judicature*]. arbitri bursæ, vel causarum mercatilium judices. 1324, 18.

ἔμπορος] οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας ἔμποροι. 164, 3.

Ἔμπουσα] ἣν Ἔμπουσαν πάντες ἴσασι καλοῦντες, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν. 270, 25.

ἔμπροσθεν] τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων. 51, 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἠδικηκότων ἔμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου. potiores esse jure. 1297, 26.

ἔμπυος] exulceratus, suppuratus. 1260, 26.

ἐμφανὴς] ἐμφανεῖς οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε τὰς συνθήκας. 898, 4. ἐμφανῆ καταστῆσαι τὰ χρήματα, 1239, 5. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως. 1251, 3. τὰ ἐνέχυρα καθίστησιν ἐς ἐμφανές. 1283, 26. ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς. 1294, 8. 15, et pen.

ἐμφανίζειν] ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῆ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἐχθρὸν ἐμφανίζει. 188, 14. τὸ πιστόν. 600, 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισε (deus puta). 1405, 11.

ἐμφανῶς συνῆν ὁπότε βουληθείη πανταχοῦ. 1356, 1.

ἐμφράττειν τὸ στόμα. 406, 5.

ἔμφρουρος] insessus præsidio militari. πόλεις Ἑλληνίδας ἐμφρούρους ἐποίει. 289, 10.

ἔμφυτος] ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα Ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεκτὰ, οὔτ' ἔμφυτα. 295, 25. τὴν ἔμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν. 1389, 4.

ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν. spectassent ex iis subselliis, quæ mercede binorum obolorum conducuntur. 234, 24.

ἐν] pro διὰ, *propter*. ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εὑρήσετε γεγονυῖαν τῇ πόλει. 308, 7. pro διὰ cum genitivo, *per*. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλεγχομένοις. 1328, 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνατε. 1475, ult. pro ἐκ. ὡς οὐ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις, pro ἐκ τῶν — εἰρημένων. 1098, 18. pro ἐπί. ἥκιστα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι. 615, 1. pro κατά. ἔν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέσται, id est, κατὰ τοὺς π. ὑ. νόμους. 505, 20. pro παρὰ, vel ἐγγύς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν. 172, 22. ἡ μεγάλη πρὸς Λακεδαιμονίους μάχη ἐγίνετο ἐν Κορίνθῳ. 472, 24. ἐν cum genitivo. τὸ χωρίον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο. 1249, 19. redundat ante v. κοσμεῖν. λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. 499, ult. τὰ ἐν αὐτοῖς. res vestræ civiles. 35, 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [scil. δίκαις] δικάσεται. 977, 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις. nisi consciis, consentientibus et jubentibus Nomothetis. 710, 18. ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. 283, 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε. 1113, 5. ἐν ὑμῖν. coram vobis, in concione, in judicio vestro. 764, 15. 813, 9. ἐμοὶ ἐν χιλίαις [scil. δραχμαῖς] ἐστὶν ὁ κίνδυνος. periclitor, ne mille drachmis mulcter. 701, 1.

Enallage a) Casuum. Dativus pro Genitivo. τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ, pro τῶν ξένων αὐτοῦ. 15, 24. Nominativus absolutus pro Genitivo. ἃ — ἔνια, pro ὧν ἔνια. 1259, 18. Accusativus absolutus, vel consequentiæ, pro Genitivo. ὡς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσοντα. 82, 11. b) Numerorum. Singularis pro Plurali. ut p. 1148, 8. 1249, 26. 1459, 20. Pluralis pro Singulari. ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι, pro συναχθῇ, aut οἱ βουλευταὶ συναχθῶσι. 249, 20. παντὸς δὲ τοῦ στόλου πλεόντων ἐν τάξει. 569, 1. ὅ,τι γνοίη-

τῷ δημοσίῳ ἠλιάζηται. 716, 15. Ejusmodi actio est illa in Theocrinem a p. 1321. in seqq.

οἱ ἕνδεκα] Undecimviri rerum capitalium. οἱ ἕνδεκα τοὺς τοιχωρύχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι. 940, 7. τοῖς ἕνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν μεθ' ἑαυτοῦ. 608, 13. 720, 24, 726, 8. δησάντων αὐτὸν οἱ ἕνδεκα. 733, 12. intererant, si quis de crimine publico torqueretur. 1254, 2.

ἐνδεκάζειν] festos, lætos dies agitare. vel compotare. ἐνδεκάζοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας. 1335, 7.

ἐνδέχεσθαι] οὐκ ἐνδέχεται. fieri non potest ut &c., rationi consentaneum non est ut &c. 859, 14. ὥστ' ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. 900, 18.

ἐνδεχομένως] qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἐνδεχομένως βουλεύσασθαι. 283, 5.

ἐνδεῶς] οὓς ἐτιμωρησάμην ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκεν. 162, 3.

ἐνδιατρίβειν] commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόθι. 893, ult. moras nectere, cessator esse in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ οὐδὲν [scil. τῶν ὡμολογημένων] ἐποίει. 1172, pen.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῷ καιρός. patiatur, permittat. 45, 7. Κλειτάρχῳ ἐνέδωκεν αὐτόν. tradidit, permisit. 128, 6. ἐνδιδόναι προφάσεις. causas, prætextus præbere, suppeditare. 280, 19. οὐδὲ τὴν ὑποψίαν ἐνδιδοὺς τοῖς ἄλλοις. 1407, 3. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ. 1444, 2.

ἔνδον] domi, vel in arca numaria, vel in penetrali virginali, vel in horreo, apotheca. universe, quicquid clausum, obseratum, custodia tenetur. *unter Beschluss* [*in custody*]. ἀργυρίου ἔνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς. 816, 24. σῖτος ἔνδον ἀποκείμενος. 1040, 26. καταστήσας τινὰς φυλάττειν ἔνδον, (fort. τὰ ἔνδον). 1040, 27. τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον οὔσης τότε, καὶ παιδὸς οὔσης κόρης. adhuc in domo paterna versante, quippe quæ adhuc puella esset innubilis. 540, 4.

ἐνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες. 246, 24.

ἐνεγκεῖν χορηγόν. edere, nuncupare aliquem, ut choregatum capessat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. *vorschlagen* [*to propose*]. 496, 19. et 21. ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον οὐ δύνασθαι. 796, 11. ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν, [id est, προσήνεγκεν]. solet afferre. 801, 14. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτήματα οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incommodant. 801, 18. v. φέρειν.

ἐνέδρα] Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν. 365, 12. ἦν δὲ ταῦτα ἐνέδρα μετὰ χλευασίας. 705, 2.

ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τότε ἐνηδρεύθημεν. 836, 19. ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα μου. 1011, 3.

ἐνεῖναι] pro συνεῖναι, vel παρεῖναι, præsto esse. οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γε πλείους ὁρᾷ ἐκείνοις, ἢ ὑμῖν, ἐνούσας. 69, 1. si locus bene habet: οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετριώτατα χρήσομαι. quam fieri per rerum præsentium naturam et rationem potest prudentissime atque modestissime. 312, 20. οὐ νῦν, ἐνόντων [scil. ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένων, cum semel prostent in libello scripta] ἀναισχυντεῖν. 1115, 6.

ἕνεκά γε τῶν ψηφισμάτων. si per aliud nihil, quam per decreta, staret. si summa rei versaretur in hoc, (neque aliud quidquam præterea requireretur, quam) ut essent decreta scripta. 32, 16. ἕνεκά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐθέλειν ποιεῖν. 160, 14. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἕνεκ' ἀσφαλείας. possit immortalis esse, si nihil aliud mortem inferret, quam vis externa, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores, gratia populari vallati. 142, 26. εἰ πάνυ χρηστός ἐστιν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω. etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem licet) *er mag es auch meinetwegen immer hin seyn, ich will nichts darwider einzuwenden haben* [*he may indeed be so, be it so, I say nothing to the contrary.*]. 461, 12. ἐμοὶ μὲν ὁ τοιοῦτος ἕνεκ' ἀναιδείας πᾶν ἂν ἑτοίμως ἔργον ποιῆσαι. si nihil aliud obstet, neque intercedat, tanta est impudentia, ut per eam nihil non patrare ausurus sit. 721, 15. Ita Herodotus, 20, 54. *wenn es lediglich auf den Wächter ankömmt* [*if it depends merely on the guards*]. ubi interpres male reddidit.

ἐνεξαπατᾶν] τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐνεξαπατηθῆναι καλήν. 1411, 10.

ἐνεπισκήπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi æs quoddam in bonis Antiochi publicatis. 1197, pen. 1198, 5. et 15.

ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadæ fundis et pecuniis rem suam amplificantes. 1087, 22. ἐνεργάζονται δέος τοῖς πολίταις. creant, injiciunt. 1396, 22. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνηθείας. 1402, 13.

ἐνεργὸς] opponitur τῷ ἀργῷ, æs quod fœnore exercetur, ei, quod iners in arca jacet. τά τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργά. 815, 15. 816, 14. ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν. quo haberent unde possent quæstum facere, negotiationem exercere, haberent quod agerent. *damit sie was anfangen, entrepreniren könnten* [*in order that they may*

obtain the means of undertaking]. 925, 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. φιλεργία. τὸ δάνειον κομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (scil. αὐτὸ) ποιεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον. *wieder aufs neue anlegen, damit wuchern* [*to lay it out again, lend it again at interest*]. 1291, ult.

ἐνευδαιμονεῖν] ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετήν. 1411, 11.

ἐνευδοκιμεῖν] ὅτῳ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο. 294, 14.

ἐνέχεσθαι] teneri culpa, vel legis edicto, pœnæ obnoxius esse. ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω. 1069, 9. 632, 2. ἐὰν πένης δι' ἔνδειαν ἁμάρτῃ τι, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις ἐνέξεται. 1231, 16.

ἐνεχυράζειν] arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, aufferre pignus. *pfänden* [*to take a pledge*]. 518, 1. διάκονον. ancillam pro arrha solutionis abigere secum. 762, 4. ἐνεχυράσων ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφήμου. 1163, 16.

ἐνεχυρασίαν μου ποιήσασθαι. supellectilem meam domesticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec —. 1162, 11.

ἐνέχυρον ἔχων τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῖν λέγειν. 106, pen. ἐνέχυρα (in plural.) pro ἐνέχυρον in singul. 1031, 8. ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι. 1150, 15. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν. 1150, 20. τὰ μὲν αὐτῶν κεῖται ἐνέχυρα. oppignerata sunt. 1155, 23. ἐνέχυρα πολλὰ ἐμοῦ εἰ λάβοιεν. 1161, 25. τὰ ἐνέχυρα ἐμὲ ἀπολαβεῖν. 1161, 27. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ (*auf Pfand, on pledge*), οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκεν. 1185, 12. οἰκέται ἦσαν αὐτῷ, οἳ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον. 1200, 2.

ἐνθένδε] illinc, his viis et artibus. ἐνθένδε μέγαν γεγενημένον. 19, 1.

ἔνθρυπτα. 314, 1.

ἐνθυμεῖσθαι] μήτ' ἐνθυμεῖται, μήτε λογίζεται. 52, 17.

ἐνιαύσιος] unius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην ἐνιαύσιος. 833, 17.

ἐνιαυτὸς] ἐξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ (toto anno, *Iahr aus, Iahr ein, throughout the year*) ὑλαγωγοῦσι. 1041, 2. οἱ δεδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τοὺς τόκους, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτὸς ἐξῆλθεν. 1225, 15. ergo non solum mense quoque finito, sed etiam anno circumacto fœnora dependebantur. ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου ἀνοίγεται τὸ ἱερόν. 1371, 6.

ἐνίστασθαι] instituere. οὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστήσασθε, οὐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς. 137, 2. ὁ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐνστησάμενος. 227, 3. ὁ τότε ἐνστὰς πόλεμος. instans. 255, 9. 1466, 21. ἐνεστηκυιῶν αὐτοῖς τῶν δικῶν. 896, pen. ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην. 292, 26. ἐὰν δ' ἐνστῇ τι. si quid obstet (de impedimentis, in quæ torrens incurrit). 1274, 19.

ἐνισχυρίζεσθαι] urgere aliquod argumentum graviter, eoque niti et fidere. οὐ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐνισχυριζόμεθα. 1082, 26.

ἐνναέτης] incola. ἐνναέται χώρης. 86, 23.

ἔννους γίγνεται. *er gieng in sich* [*he reflected*]. animum advertebat. 876, 13.

ἐνοίκιον] locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί σὺ οὐδέποτέ μοι ἔλαχες δίκην ἐνοικίου τῆς οἰκίας. cur nunquam in me instituisti actionem non soluti locaris pro incolatu ejus domus, quam me ais incolere abs te conductam. 1179, 23.

ἐνορᾶν. 401, 18.

ἔνορκος παρακαταθήκη. depositum alicujus fidei demandatum, cum jurejurando dicto, de sancte servando et fideliter reddendo commisso, ubi reposcatur. 773, 5.

ἕνος] vocabulum obsoletum, et pæne rituale, pro παλαιός. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἑκούσας ὑπεξιέναι. 775, 25. ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἕνης καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσῃ. ante diem postremum mensis. 1229, 7.

ἐνοφείλεσθαι] ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. *Sein Geld stünde auf dem Guthe, das Guth wäre ihm dafür verpfändet, er habe dran zu fodern* [*his money was secured upon the property, the property was mortgaged to him*]. 1197, ult. ἐνοφειλομένου αὐτῷ [scil. τῷ χωρίῳ] ἀργυρίου. *als wenn eine Schuld drauf haftete* [*as if a debt was attached to it*]. 1249, 23.

ἐνοχλεῖν] ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ. 226, 24. νῦν δὲ ὅ,τι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ἐνοχλῇ καὶ παρὸν λυπῇ, παρορᾶτε. 398, 7. ἵνα μὴ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. 239, 4. ἠνώχλησε τοὺς χορευτὰς ἀφεθῆναι τῆς χορείας. quomodo suis vexationibus efficere studuerit, ut saltatores, tædio victi, saltandi munus omitterent, aut defugerent. 519, 15. οὐχὶ τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς. 622, 12.

ἔνοχος] ἔνοχοι δεσμοῦ γεγόνασι. 1229, 11. ἔνοχος ταῖς ἀραῖς, 404, 4. ζημίαις. 996, ult.

ἐνταῦθα τῆς πολιτείας. hac in parte reip. 245, pen.

ἐντείνειν] ἐνέτειναν ἡμῖν πληγάς. verbera nobis intentarunt, comminati sunt. 1258, 2.

ἐντελὴς] τρυφῶντας ὑπὸ μισθοῦ πολλοῦ καὶ ἐντελοῦς. 1217, 26.

ἐντελόμισθος] qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἑτέρους ναύτας ἐντελομίσθους προσέλαβον. 1212, 12.

ἐντελῶς] ἐντελέστατα. abundantissime. 219, 20.

ἐντιθέναι] οὔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν, οὔτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ. 37, 26. 1460, 3. τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε. 332, 20. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέ-

θηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων. 840, 11. ἐντιθεὶς ἐμὲ εἰς τὰ τούτων γόνατα. 840, 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα. *Waaren an Bord bringen lassen, das Schiff befrachten lassen* [*to have goods shipped, to have the ship freighted*]. 885, 16. 968, 4. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. sibi sua manu ingerente in sinum, et ibi abscondente. 1156, 26.

ἐντιμᾶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα μναῖς ἐνετιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων. cui 40. minæ in dotem promissæ fuissent, 30. in numis præsentibus accepisset, decem reliquæ autem in vestem et mundum muliebrem essent imputatæ. 1036, 12.

ἔντιμος] ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. *in ziemlich hohen Preise* [*at a sufficiently high price*]. 1285, 18.

ἐντὸς] οὐ μέντοι ἐντὸς ὢν εἰπεῖν. ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re præsente, versante. 913, 18. nos quoque usurpamus *nicht wohl derheime seyn* [*not to be sufficiently reserved*], pro nugari, aliena garrire, delirare. 917, 18. ἐντὸς ἀνεψιότητος. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini. 1068, ult. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν. *einem in seine Schacht kommen, oder einhauen* [*to come into, or dig, in the shaft of another*]. perrumpere in alienum cuniculum in metallifodinis. 977, 8.

ἐντριβὴς] in aliqua re usu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβής. 418, 23.

ἐντυγχάνειν] οὐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι. 363, 1. αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδοτιοῦν ἐπαύσατο Φιλίππῳ. congrediens cum Philippo. 396, 8. ἀφθόνως τούτοις ἐντύχωσι, quid est? 1424, 20.

ἐξαγγέλλειν] per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσὶ γάρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τοῦ δέοντος. 45, 3.

ἐξάγειν] οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδέν. 276, 5. ἐνθένδε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἄκοντας. hinc (ex Urbe) coegi eos quamquam invitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi. 389, 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori. 533, pen. 534, 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τἀνδράποδα. 845, 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e prædio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere. 865, 6. 887, 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *er hat uns hinaus gewiesen* [*he has ejected us from it*], φάσκων αὐτοῦ εἶναι, aiens illa bona sua esse. 1090, 9. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis. 895, 10. 896, 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν. 917, 26. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὁπλίτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen. 1041, 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδόν. 1276, 13. et 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo, quod maceriam ulterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit. 1278, 3. hoc significatu dixit Thucydides p. 61, 88. μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι, ab impetu, seu mentis, seu orationis, sive suæ, sive alienæ, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἴ τι σιωπῶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι. 411, 9. ἅ τις ἄφνω, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθῇ πράττειν. 527, 16. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι. 538, 22. 1458, 13.

ἐξάγιστος] τοὺς δὲ πονηροτάτους καὶ ἐξαγίστους ὀνομαζομένους. exsecrabiles, piaculares. 798, 6.

ἐξαγωγὴ] τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, ut ex urbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret. 763, 13. 787, 8. ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου, veniam frumentum e portu exportandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti, ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι, eo prætextu, quoniam præ se ferret, id frumentum a se Athenas pervectum iri. 917, 27. ἐξαγωγῆς γενομένης. cum nos de possessione hereditatis, quam adieramus, deducti essemus. 1090, 23.

ἐξαιρεῖν] excipere, excerpere, item eripere. ἐξεῖλεν ὑμῶν τὰ χωρία. eripuit. 658, ult. ἐξεῖλες τὸ μέσον τούτων. præteristi, transmisisti, excepisti. 631, 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separare a massa hereditatis partes æquales aliis partibus inde jam avulsis. 946, pen. ἐξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἔκτισιν τῆς προικός. excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua herciscundæ hereditatis massa separatam. 1025, 1. ἐπισκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιροῦνται ποθὲν ἐκ τοῦ πλοίου. 932, 26. ἐπειδὰν τάχιστα ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα. ut primum merces e navi exemtæ, exoneratæ essent. 909, 17. ἐξελόμενοι ὅπου μὴ σῦλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. navibus exoneratis, mercibus in continente expositis. 927, 4. ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον. frumentum e navibus expromere. 1211, pen. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. 1283, 21. 1286, 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι πάντας ἀνθρώπους δεινοί. vindicare. 135, 8. ἐξείλετο ἅμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων. 256, 2. τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον οὐδεὶς ἂν ὑμῶν ἐξελέσθαι, eripere, δύναιτ' ἄν. 711, ult.

ἐξαίρετος] οὐδ' ἔστιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει. 124, 4. ἐν ἅπασι τοῖς δράμασι

ἔξαρχος καὶ προηγεμών. choreæ ductor, præsultor. 313, 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφελέσθαι. vindicare. 100, 8.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα. illum, pro quo fidejussores spoponderunt. 713, 1. ἐξηγγυημένοι. datis pro se fidejussoribus dimissi. 394, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα. *Bürgschaft für niemanden leisten* [*to become security for nobody*]. 724, 6.

ἐξεγγύησις, citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel, ut Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξείλλειν ἐκ τῆς ἐργασίας. ex opere (metallico) vi expellere. 976, ult. 977, 1.

ἐξεῖναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξεῖναι ἀφείλετο, citat Demetrius Phalereus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea.

ἐξειπεῖν] ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον. 540, 9.

ἐξείργειν δέει καὶ φόβῳ τὴν δίκην. 555, 14. ἐκ τοῦ θεάτρου. 572, 12. et 18.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος. 1089, 1.

ἐξελέγχειν] μὴ οὖν ἐξελέγχητε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά. 188, 25. ἐξελέγχονται αἱ δυνάμεις ὑπ᾽ αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἷαί τε οὖσαι ποιεῖν. 50, ult. ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται [scil. ψευδόμενοι]. 92, 9. πάλαι πάντες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι. jam dudum e multis constiterat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse contemnendas et nullius momenti. 233, 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγξαι με. 1216, 19.

ἐξελευθερικοὺς νόμους, citat e Demosthene Julius Pollux III. 81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς. 418, 10.

ἐξερᾶν] effundere (aquam). ἐξέρα τὸ ὕδωρ. 963, 9. 993, 17.

ἐξερημοῦν] ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος. 1053, 15. πῶς οὖν ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι ἐξερημώσειαν οἶκον, ἢ εἰ —. 1076, 24. ubi docet, quibus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος. *eine ausgestorbene Familie* [*a family become extinct*]. 1073, 14.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ᾽ ἐκ παίδων, τἀκόλουθα ταύταις πράττειν. 312, 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθότων. qui ob cædem patratam e patria ultro emigrarunt. 634, 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι. 501, 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι. præterierant. 655, 11. ἀλλὰ καὶ ταῦτ᾽ ἤδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. desierunt, exstincta, obliterata, exstirpata. 688, 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἐνιαυτῷ. 900, 27. τοῦ ἐξελθόντος μηνός. mense proximo præterito. 978, 3. ἐξῆλθέ μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapsum est. 1209, 18. 1210, 26. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθών. in illa castra non egressus. 1353, 24.

ἐξετάζειν] τότ᾽ ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα πάντ᾽ ἐξετασθήσεται, id est, ἐξελεγχθήσεται. 23, ult. οὐ γάρ ἐστι πικρῶς ἐξετάζειν, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ᾽ ἡμῶν πρώτων ὑπάρξῃ τὰ δέοντα. 26, 4. πρὸς πλεονεξίαν καὶ τὸ πάνθ᾽ ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων. 67, 16. δύναμις ἐξητασμένη (*gemustert, levied*) καὶ παρεσκευασμένη. 180, 3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψεύσω μου, ἐξετάσω. 229, 3. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. gessi me. *bin ich befunden worden, oder habe mich finden lassen, mich gewiesen* [*I have been always found, I have always appeared, I have proved myself*]. 286, 4. ἐξὸν αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι. 376, 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν. 330, pen. οἷα σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας, τοιαῦτα ἐξεταζόμενα φαίνεται. 378, 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἷς ἐξητάζετο [id est, εὑρίσκετο]. 434, 23. οὐδ᾽ ὅλως ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν ἐξεταζόμενον. 535, 24. ἐξετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχρῆν τὸν φιλότιμον. 566, 27. οὐδαμοῦ τῶν συγχαιρόντων τῷ δήμῳ ἐξητάσθη. 579, 20. ἐξητάσθης οὐδενὸς τούτων κατήγορος. 613, ult. ἐξετάζομαι ἐν γραφαῖς δημοσίαις καὶ ἀγῶσι. 701, 21. παρῆν καὶ ἐξητάζετο. 795, 8. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 19. πρὸς τὸν ἄρχοντα—οὐδέπω καὶ τήμερον ἐξήτασται. ad magistratum nunquam accessit, in ejus foro se nunquam conspiciendum præbuit. 980, 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προθυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει. 1121, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους. *zur Rede gestellt, zur Rechenschaft gezogen* [*brought to account, called to give an account*]. οὗτος δ᾽ αὖ τοὐναντίον τὸν δεσπότην ὁ δοῦλος ἐξετάζει, ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων. 1124, 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾷς. 1125, 21. ἐξήταζες τὸν ἡμέτερον πατέρα ὅστις ἦν. 1126, 13. ἐν ἅπασιν ὅσοισπερ ἕκαστος ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται. 1305, ult. ἐξητάσθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος. 1307, 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πώποτε ὡς ξένος. 1307, 20. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος, me meimet copiam fecisse, *mich zu erst eingestellt, eingefunden habe* [*I appeared among the first*], versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκληκώς. 1470, 8. 1469, 16. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. 1469, 22. τοιαῦτά ἐστιν ἐφ᾽ οἷς ἐξηταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν. 1468, 11. 1476, 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν. comparare, exigere. 1485, 17. τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἕνεκα ἐξητασμένη. comparata, excogitata, *zugepasset, angemessen, zugeschnitten* [*rendered perfectly conformable with, prepared in exact conformity with*], (disci-

λίδης. non facile ausit Eubulides hæc jurato infitiari. 1317, 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτόν. 1354, 4.

ἐξορίζειν] exterminare, ultra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον. 798, 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι. 808, 16.

ἐξόριστος. 548, 27.

ἐξορκίζειν] jurejurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες. 1265, 6.

ἐξορκοῦν] idem, scil. in præscriptam jurisjurandi formulam jubere jurare. 388, 16. 1119, 7. 1243, 26. (*auf den Eyd treiben, to make one swear.*) 1369, pen. 1371, 17. 1372, 1. b) jurisjurandi religione exsolvere, resecrare. 535, 23.

ἐξορμίζειν] navem e portu eductum tenere stantem extra portum ad ancoram. ἐξορμίζειν τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος. 895, 8. et 11. 900, 12.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας. 1073, 26.

ἐξορχεῖσθαι] præsultare, præsultorem agere. αὐταῖς πέδαις ᾤχετο ἐξορχούμενος. 614, 23.

ἐξούλη] ἐξούλης δίκη, actio unde vi manuque. Si quis de prædio, domove, quam possessum ierit, ἐξίλλεται, expellitur. 528, 13. ἐξούλης λαχών. 540, 24. ἐξούλης δίκην ὑπομένει φεύγειν. actionem adversus se institui agive patitur, ut adversus eum, qui bona pecuniasque alteri debitas per nefas delineat, eique deneget, cui debeantur. 543, 27. ἐξούλης ἂν ἔφευγον νῦν, ἀλλ' οὐκ ἀργυρίου δίκην. ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non æris debiti. 1240, 22.

ἐξουσίαν καταλείπειν. 213, 7. ἐξουσία τῆς εἰρήνης. cum per pacis veniam ea licet facere, quæ bello vetantur et impediuntur. 240, 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. sed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam. 403, 26. ἐξουσίαν ταύτην σχήσετε. 428, 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se jactans. 1356, 2. ἐν τοιαύτῃ οἶμαι ἐξουσίᾳ τεθραμμένη. 1362, 13. ἀνουθέτητος ὤν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ. 1477, 14.

ἔξω] *foris*, h. e. in campo, in castris, ut opponatur ei, quod *domi*, h. e. in urbe, vel pace est. ἔξω γενέσθαι. 16, pen. ἔξω τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων. cum sui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. universæ copiæ) foris, sub dio, sub pellibus agerent. 299, pen. τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε. 49, 25. ἔξω βλέπειν. ad amicitias extraneas respectare. 332, 15. ἔξω αὐτῆς οὖσα ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τραύματος ἡ γυνή. 403, 4. τοὺς δὲ χείρους μὲν τούτων, ἔξω δὲ τοῦ πονηροὺς ἄγαν κληθῆναι. qui nondum ad famam prorsus perditorum et profligatorum hominum grassati sunt. 798, 3. ἔξω πέντ' ἐτῶν. post quinquennium. 989, 27. κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, οὐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἔξω (id est, χωρίς). 1257, 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος οὖσι. 519, 21. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. extraxerunt negotium ultra mediam noctem. 1265, 3. ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν. nefanda verba jactare a causa præsente aliena. 1308, 22. ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν. 1347, 5. πῶς οὐκ ἔξω χρὴ τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι. qui fiat, ut vobis ipsis minus videamini desipere. 1450, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *welche davon nichts weiss* [*which were unknown to them*]. 1490, 14. ἔξω με προπηλακισμοῦ γενέσθαι. 1471, 19.

ἐξωθεῖν] ἐξωσθήσομαι τοῦ εἰπεῖν. excludar opportunitate dicendi. 720, 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις, rebus a præsente alienis, ἡγμένος. 228, 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες. 437, 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισι. 780, ult. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῷ τοῦ δανείσματος. 1284, 22.

ἐξώλεια] ὤμνυε κατ' ἐξωλείας. jurabat ita, ut ipse semet extremæ pesti devoveret. 553, 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας. 642, 14. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus jurans, si sciens falleret, tamen falsum juramentum dixit. 1305, 12. ἐπαρασάμενον αὐτῷ ἐξώλειαν. 1204, 11. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ. 747, 13. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν. 1315, 11.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε. 332, 21. εὔχεσθαι αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. 363, 23. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης. 395, 7. ὧν γένος ἐξωλέστερον οὐδέν. 1342, 7.

ἐξωμοσία] jusjurandum, quo quis negat se nosse rem, aut gestæ interfuisse. 1119, 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex orat. de falsa legat.

ἑορτὴ] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἑορτάς. 14, ult. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν. 1351, 27.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. jus denunciandi. 602, 11.

ἐπαγγέλλειν] denunciare, sive indicando rem factam, sive imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. referre ad Thesmothetas apud eos denuntiare. 600, 22. ἐπαγγείλας Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν. cum denunciassem, h. e. ut rem certo tempore locoque condicto faciendam imperassem. 1041, 4. 1069,

11. προσέλθοι τις ἂν καὶ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλειεν ἂν (postulet, flagitet) οὐδὲν ὀκνῶν. 1122, 19. ἐπαγγειλαντός μου θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον. 1159, 20. ἐπήγγειλα αὐτῷ ἥκειν ἔχοντα τὰς συνθήκας. 1181, 18. οὔτε ὕστερον ἐπήγγελκεν. neque postmodum diem dixit, quo in foro adesset ad causam dicendam. 1336, 12. ἐπαγγείλαντες πανδημεὶ στρατεύειν. 1379, 23. annuntiare. ἐπαγγελθέντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων. 1207, 12. In medio a) postulare. 354, 11. 401, 17. et 21. b) profiteri artem. *sich wofür ausgeben* [*to profess*]. καὶ γὰρ ταῦτα δεινὸς εἶναι ἐπαγγέλλεται. *er will darinne stark seyn* [*that he will be, most powerful in, very clever in*]. 938, 7. et 9. c) ultro polliceri, recipere quid faciendum, vel præstandum. ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. 231, 19. 660, 16. ἐπηγγελμένου τοῖς ναύταις μεγάλους μισθοὺς, εἰ τὴν ναῦν διασώσαιεν. 884, 13.

ἐπάγγελμα et ὑπόσχεσις copulantur, ut in eodem genere diversa. 397, 3.

ἐπάγειν] ἐπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, stimulant. 37, 8. ἐπάγουσι τὸν Πέρσην ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. 160, 15. αἰτίαν ψευδῆ τινὶ ἐπάγειν. *über einen bringen, einem aufbürden* [*to charge one with, to impute to*]. in aliquem conferre. 275, 4. et 22. ἐπάγειν δίκην. causam querelæ dare. 277, 12. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἐμοί. 310, 5. ἐπάγειν τίμημα, ὅ,τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. 523, 1. εἰ τοσοῦτον καὶ τηλικοῦτον κακὸν ἐπάγει τῳ ἀδίκως. imputat, insimulat, studet efficere, ut aliquis, qui sit insons, pro auctore facinoris habeatur. 548, 24. ἐπήγαγέ μοι φόνου αἰτίαν ψευδῆ. 550, 22. 552, 2. causam extrinsecus superinducere, vexationis ergo, quo causam præsentem hoc faceret perplexiorem. 970, 16. ἀλλ' εἴασε καθ' αὐτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι. 1147, 21. τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι. 1229, 13. παραινούντων ἐμοὶ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi consciscere. *mir auf den Hals laden* [*to lay the burden on my shoulders*]. 1256, 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δουλείαν. 424, 9.

ἐπαγωγὸς] blandus, illex, lenocinans. ἐπαγωγοὺς λόγους, οὓς ἄν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴπειεν ἄν. 1368, 18.

ἐπαινεῖν] natura solent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτούς. 226, 22. ἐπῄνεσε τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice scripto et proposito collaudavit eos. 414, 8. ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 21. ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινοῦσι. 1022, 14. πῶς οὐκ ἄτοπον τούτους μὲν αὐτοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν νομίζειν, τοὺς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινουμένους χρηστοὺς ἡγεῖσθαι. 1234, 13.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τούτων καὶ συνεργόν. 752, 2.

ἔπαινος] τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾷν. 26, 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσεις. 441, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέτεστι τοῖς τεθνεῶσιν. οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμα. 441, pen.

ἐπαίρειν] tollere, ut e. c. vocem. τηνάλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνήν. 449, 14. rem verbis extollere, magnificare. τί πέρα τοῦ καιροῦ τοὺς ἑτέρους ἐπαίρουσι. 208, 7. impellere præstigiis orationis ad audendum, fidendum, bene sperandum, ad vanitatem et temeritatem. τοὺς μὲν ἑαυτοῦ φίλους ἐπᾶραι (inflare) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι. 286, 21. ἐμὲ οὐδὲν ἐπῇρεν, οὐδὲ προήγετο—προδοῦναι. 325, 10. ἐπῇρκε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασύνεσθαι. 1448, 6. ἐπαίρεσθαι. spe allici ad audendum. 284, 14. κέρδεσι δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένους. 851, 14. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμένος. 967, 3. ἐπάρας αὐτὴν οὗτος τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας. 1357, 26. ἐπήρθην τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. 1403, 3. In medio. λόγους ἐπαίρεσθαι. jactare se in magnificentia vanæ orationis. 302, 13.

ἐπαισθάνεσθαι. 24, 5.

ἐπαιτιᾶσθαι] ἐπαιτιασάμενός με φόνου. 552, 1.

ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, ut in quæstionem adductæ. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν et τὴν δεκαπλασίαν (scil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. condemnare duplo et decuplo, præter simplum valorem ejus rei, quam quis furto avertisse accusatur, e. c. valorem ovis, et tum præterea decuplum illius valoris. 733, 6.

ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει. consectari. 284, 6. γνώμαις. 284, 8. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν. obsequi, cedere. 805, 24. τοῖς καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακολουθητέον τῇ τούτων ἀπονοίᾳ. 1402, 14.

ἐπακούειν] auscultare. τῶν τοιούτων προκλήσεων πολλοὶ προΐστανται ἐπακούοντες τῶν λεγομένων. 1142, ult.

ἔπαλξις] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν. 36, 16.

ἐπαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων. 1439, ult.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν. 196, 8. οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν. 1391, 22.

ἐπαναγκάζειν] idem, quod simplex. ἐπηνάγκασται τὰ τοιαῦτα γράφειν. 974, 13. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι. 1068, 8. ἐπηνάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἄνθρωπον ἴδοι σώφρονα καὶ χρηστὸν, τοῦτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν. 1460, 20.

ἐπάναγκες] necessario. 706, 21.

ἐπαναλίσκειν] præter, vel ultra tempus statutum, modumve ex jure præfinitum,

adhuc plus erogare samtuum. 1219, 25. 1223, 13.

ἐπαναμιμνήσκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα ἕκαστον ὑμῶν ἐπαναμνῆσαι βούλομαι. 74, 8.

ἐπαναπλεῖν. 1292, 2.

ἐπαναφέρειν] in *Rechnung bringen* [*to bring to an account for*]. 1034, 8. referre, imputare ut causæ rei. οὐδ' εἰς μίαν οὔτε δεινότητα, οὔτ' ἀλαζονείαν ἐπανοίσει. 59, 26. ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὰν ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ. 78, ult. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τοὺς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει. causatur eos ista, aut accepisse, aut furatos esse, ipsis imputat. 829, 4.

ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα — Hermog. 417, 10. ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι — 281, 26.

ἐπανέρχεσθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν. ad tabularum inspectionem receptum habere, si quid incidat dubii. 837, 14. 904, 6. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, ὅθεν ἦν τοξαρχῆς. 1087, 8. ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς. 1331, 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τοῦθ' ὑμῖν βούλομαι. 1351, 23.

ἐπανέχειν] ἐπὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἐπανέχοντες ἐλπίσιν. *drauf harrende* [*confiding therein*]. alti quasi et pasti spe nostri auxilii perdurantes in malis suis cum patientia. 357, 10.

ἐπανήκειν] redire. αὐτὴ (ultro, sponte sua) ἐπανῆκεν εἰς ἐμέ. 1156, 3.

ἐπανιέναι] remittere (a v. ἱέναι asperato) de pretio annonæ. ab immodico ad æquius pretium devenire. ἐπανῆκεν ὁ σῖτος. *der Fruchtpreis hat abgeschlagen* [*the price of corn has fallen*]. 889, 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας. 26, 27. τὸν παρόντα φόβον. 287, 7. b) ἐπανιέναι (ab ἰέναι *eundo*, cum leni) εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. 1087, 23.

ἐπανορθοῦν] ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι. 12, 19. de ἐπανορθώσει pacis cum Philippo contractæ multa fit mentio p. 81. et 82. τοὺς ἰδίους πολέμους ἐπανορθώσασθαι. 179, 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθοῦσθαι. 570, 10. ὑμᾶς δεῖ τοὺς ἐπανορθοῦντας φαίνεσθαι. compescere flagitia, corrigere. 922, 16. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ἡμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται. 1232, 13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσειν. 1232, 10. ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα. 1295, 20. ἀμείνους ἐστὲ τὰ τῶν ἄλλων δεινὰ ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζειν. 1429, 1. ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 1447, 1.

ἐπανόρθωμα τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων. 774, 19.

ἐπανόρθωσις τῶν νόμων. 707, 7.

ἐπάνω] οἱ τούτων ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες. 1390, 26.

ἐπαρᾶσθαι] τί οὖν ταῦτ' ἐπηράμαι καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς. 275, 5. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἐμαυτῷ. 747, 13. 1204, 11. ἐπαράσεσθαι ἀράς τινας δεινὰς καὶ χαλεπάς. 1268, 25. ἐπαρώμενος ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρασάμενος ἃ οὔτ' ἐγένετο, οὔτ' εἶδεν, οὔτ' ἤκουσεν ἀνθρώπων οὐδενός. 1348, 15.

ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις. 316, 1. ὅσα ἐδυνάμην ἑκάστῳ ἐπαρκέσαι. administrare, præbere. 1214, 5.

ἐπαρτᾶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. τοσοῦτος ἐπήρτηται φόβος. 666, 14.

ἔπαρχος (lectio corrupta). 521, 27.

ἐπαυξάνειν τὴν ῥᾳθυμίαν. 38, 1. οὐ δὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν. 43, 15. σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν, ἃ ποιεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει (exaggerat) τῷ σώματι. 1406, 6.

ἐπαυτοφώρῳ ἐξελέγχειν. 378, 12.

ἐπαχθὴς] ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι. 269, 21. ἐπαχθὴς qui sit. 580, 17. ad 22.

ἐπείγειν] ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες. in eo, quod ita festinassent. 394, 17. διὸ ταῦτα πρᾶξαι ἠπείχθησαν. 867, 4.

ἐπεῖναι] ἐπόντος τοῦ φόβου τούτου. hac formidine imminente. 517, 15. εἰ μηδεὶς ἐπῆν ἀγὼν, μηδὲ κίνδυνος. si nullum certamen maneret, exspectandum, vel timendum foret. 517, 17. ἔδειξα καὶ διεμαρτυρόμην, ὅτι ὅρος οὐδεὶς ἔπεστι τῇ ἐσχατιᾷ. 1040, 16. 1047, 23.

ἐπείσακτος] aliunde importatus. σίτῳ πάντων ἀνθρώπων πλείστῳ χρώμεθ' ἐπεισάκτῳ. 254, 21. 466, 22.

ἐπεισέρχεσθαι] ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον. *noch obendrein* [*yet over and above that*], etiam insuper in prædium meum irruperunt, (præterquam, quod gregem ovium abegerunt). 1155, 8.

ἐπεισιέναι] ex improviso supervenire conclusis alicubi, irrumpendo, quo non licebat. μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισιέναι (id est, εἰσιέναι ἐπ' αὐτούς). 776, 18.

ἐπεισπηδᾶν] ex improviso cum vi alicujus in domum irrumpere. 1156, 8.

ἐπεμβαίνειν τῷ καιρῷ. oportunitate temporis adversi abuti ad insultandum afflicto. 579, 22. b) in navem inscendere, in locum aliorum, qui inde excessissent. τοῖς ὕστερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων. 1214, 25.

ἐπεξαμαρτάνειν] vetustis peccatis nova addere. οὐχ, ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται πρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητέον ἐστί. 595, 11.

Epexegesis. τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους.

γέγονε. mea ætate, me superstite. 28, pen. τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων. 34, pen. ἐφ' ὑμῶν. ætate vestra, et res gerentibus vobis, *aut*, auctoritate vestra. 984, 3. h) *cum*. οὔτ' ἐπ' ἀληθείας (id est, μετ' ἀληθείας) μηδεμιᾶς εἰρημένα. 230, 19. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τούτου. cum hoc nomine, h. e. in ejus possessione et usurpatione, gessi id et usurpavi. 1000. 21. i) *sponte*, vel *spontis*. ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, sponte vestra per vosmet ipsos, sine adventitio magistro, monitore, vel instigatore, οἷοί τε ἦτε ταῦτα συνιέναι. 656, 7. ἐφ' ἑαυτοῦ. sponte sua, arbitratu suo. 688, 26. τὴν βουλὴν (senatum Areopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἑαυτῆς, suæ spontis, εἶναι, in secreto, procul a turba, res suas agere, nemine interpellante. 776, 21. ὅπου δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὐτῶν, per se, in natura sua, simpliciter, destricta ab omni fuco adventitio, ὑμῖν ἐστὶν ἐμφανῆ ποιῆσαι. 1106, 14. k) *pro*, vel *ex*. νόμους ἐπὶ καιροῦ τεθέντας. leges pro modo et necessitudine temporis cujusque latas. *gelegentlich, nach Anweisung, Veranlassung und Erforderniss der iedesmaligen Umstände* [*as occasion offered, according to the indication and exigency of existing circumstances*]. 484, 20.

Cum Dativo constructum significat a) *super*. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus præesse. 21, 19. quamquam reddi quoque potest *in*: in actione rerum esse. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. commentariensis numularii, qui mensæ ejus præest. 946, 14. conf. p. 1189, 20. ubi cum genitivo constructum legitur. πλευσεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. navigaturum eadem in nave, qua merces, ita ut iis invigilet. 928, 11. b) *in*. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. 22, 25. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα (subaudi εἰλημμένον). 878, 12. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. 533, 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντας. in judiciis peculatus, vel repetundarum. 605, 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. sectam cupiditatis sectantibus. 662, 17. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ. 758, 25. ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ οἴονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι. 744, 27. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι κελεύουσι, id est, ἐν τούτοις, ἐν οἷς. 803, 14. c) *penes*, in arbitrio et potestate alicujus. οὓς ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ κολάζειν. 90, 16. ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες. cum vestram in potestatem dedissent. 300, 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται. 420, 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστῆσαι τὸ πρᾶγμα. 596, 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται. 604, 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγένετο, ὁπότε βούλοιτο ὑμῖν ἀποδοῦναι. 1185, 13. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκειν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων πλεονεξίᾳ. 1234, 19. μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. 1341, 15. d) *adversus*, in fraudem, damnum, molestiamve alicujus. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. nostræ noceat. 70, 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίᾳ δυνάμεις κεκτημένους. 661, 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα. contra nos facientia, nobis noxia. 665, 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν. 701, 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει νενομοθετημένα δεινά. 739, 6. τοὺς νόμους ᾤετο, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν. 742, 20. quamquam hoc ad locum *de* et *in* quoque referri potest. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευακότες. 1236, 5. ὑπερῆρεν ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. adversus se stantes. 1395, 23. e) *ob*, *propter*, sive causam, unde res profecta et effecta fuit, sive finem propositum significat. ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. exsistens, efflorescens e facinoribus, ea consequens. 12, 19. potest hoc etiam ad locum *post* referri. εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ, pro mercede, τι λέγοιεν. 398, 19. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν. ob præclara facinora, vel e gloriosis factis, vel post ea venientem. 35, 11. τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quæ aut sperant, aut jam abstulerunt, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἁμαρτάνειν πεισάντων. 58, 8. ἐπ' ἀνδρείᾳ δόξαν ἔχειν. 155, 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι. 246, 14. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γε. non enim profecto benevolentiæ ergo. 317, 8. τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. spe lucri, aut devincti largitionibus. 447, 23. ἐφ' αἵματι φεύγειν. ob reatum cædis contractum. 548, ult. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ —. 550, 8. ἐπ' οὐδενί. nulla de causa, vel nullum ad finem. 558, 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων. eo quod invito sibi Athenis manendum fuisset, judicii causa, cujus exitum præstolaretur. 571, ult. ἐπὶ χρήμασι. 610, 12. 752, 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν. quarum tuendarum et exercendarum gratia. 776, 24. παλλακὴν ἣν ἄν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ. potest varie reddi. tametsi alicui liberi sint. item, in damnum liberorum. ego vero sic arbitror accipiendum. ob liberos ingenuos. quorum pater, viduus factus, pellicem sibi adsciscat, quæ curam liberorum gerat, eos alat, lavet, comat, vestiat, regat. 637, 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα. jurisdictionis ergo, quo jus corrumpatur, et secundum largitores dicatur. 1137, 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγοροῦσι. 1300, 12. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πρᾴως φέρειν. 1339, 20. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστί, διαφθαρέντων. *über welchen zu*

halten, ihr da seyd, ihr dazu bestellet seyd [*for the maintenance of which ye are constituted*]. 1427, 1. ἐπ' εὐνοίᾳ. ob benevolentiam, ex animi propensione, aut; ad eam declarandam. 1481, 4. ἐφ' οἷς, quibus criminibus obnoxium, ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες, ob eadem ipsa, vel, earum obtentu. 1483, 26. f) *pro.* studio, vel spe adipiscendi, vel fine proposito, vel lege dicta et conditione stipulata, sub pacto, item pignore opposito. ἐπὶ πολλῷ, scil. τόκῳ. sub pacto magni fœnoris. *unter Bedingung und Zusage einer starken Zinse* [*under the condition and promise of a high rate of interest*]. 13, 22. 103, 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι. 58, 8. ὅρκους παρά τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo jurejurando spondeatur, operam datum iri, ut pacti conditionibus serviatur. 235, 14. οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην. 238, 19. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi spe ductum, aut vinculis obstrictum largitionum. 240, ult. 398, 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. salutis ergo, quo navis servetur. 293, 1. ἐπ' ἀργυρίῳ λέγειν. pro mercede, seu sperata, seu jam data. 398, 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ἅμιλλαν ποιεῖσθαι. ubi honores a plebe tribuendi quasi præmia sunt certantibus proposita. 490, 1. ἐφ' ἑαυτῷ χρήματα τῶν τοιούτων (id est, ἀντὶ τῶν τοιούτων) λαμβάνειν. pro semet, h. e. pro præstatione corporis sui, pro patientia plagarum aliarumve talium contumeliarum mercedem accipere, neque pœnas earum in jure repetere. 529, 2. ἐπ' ἔχθρᾳ ὑβρίζειν. sive inimicitia incitatum, sive, quo simultatem prodat atque satiet. 532, 14. μή τι γε ἐφ' ᾧ ἑτέρους εἰσπράττειν, id est, ἐπὶ τῷ ἑτέρους εἰσπράττειν. 607, 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων. quo Græci libertate gaudeant. 661, 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις. secundum leges, vel earum tuendarum ergo. 718, 8. ἐπ' ἀργυρίῳ πράττειν τι. 762, 20. ἐπὶ δραχμῇ (sub pacto, sponsione dandarum in minas singulas drachmarum singularum menstruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίου τάλαντον. 816, 12. 819, 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ὀφείλειν τὴν προῖκα. 818, ult. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραπόδοις. pro mancipiis oppigneratis. 822, 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυῶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μναῖς. despondens ei matrem meam sub conditione 80 minarum, ut aut neutrum sine altero haberet, aut utrumque una. 840, 18. κύριος τῶν ἐμῶν γενόμενος ἐπὶ τούταις. sub conditione, ut iis pactis staret. 840, 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id est, διὰ τοῦ δανείζειν) κερδάνας. magno quæstu facto per fœnus e bonis meis fœnori elocatis. 855, 13. ἐφ' ὅσῳ μισθοῦσι τοὺς οἴκους. 862, 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν. æs mutuum alicui credere, quo frumenta coemat, quibus e venditis nomen contractum diluat. 885, 17. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ. sub sponsione, vel præstatione alicujus pignoris. 908, 21. ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ ὀφείλειν χρέα πολλά. 1041, 19. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, *auf Pfand* [*on pledge*] οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε. 1185, 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν. 1232, pen. ἐπ' ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείζειν τοῦ μηνὸς τὴν μνᾶν. 1250, 20. ἐπὶ τῇ νηὶ δανείζεσθαι τρισχιλίας. super navi, ut ea creditori oppigneretur pro arrha æris reddendi. 1283, 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται. in hanc legem. *auf diesen Vertrag* [*on this stipulation*]. 1284, 17. ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδούς. juris æqui pervertendi ergo, quo veritas et sanctimonia judiciorum violetur. 1137, 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδόναι προῖκα τριάκοντα μνᾶς. quo filiam elocet. 1362, 8. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν. 1362, 26. g) sub obtentu, prætextu. ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι. *auf den Nahmen, und auf Rechnung der Götter* [*in the name, and on the score of the gods*]. 495, 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quasi fiat ad reip. commodum, e rep. 917, pen. h) *post, secundum.* τὴν ἐπὶ Κυνὶ, scil. δύντι ὥραν. post occasum Caniculæ. 927, 3. 936, ult. i) *apud,* vel *coram.* τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον ἐπὶ θαλάττῃ. 646, 9.

Cum Accusativo denique constructum ἐπὶ significat a) *ad.* ut, ad agendum gerendumve quid. μὴ προσάγειν (scil. πρὸς ὑμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, scil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι. 234, 22. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum constituistis. 677, 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χρηστὸν πρᾶγμα χρήσιμος. 779, 14. ἐπὶ κεφαλὴν, præcipitanter, festinato, sine mora, εὐθὺς εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι. in bonum cedere, proficere, salutare esse. 1072, 15. ἐφ' ἃ εἰσεποιήθη. quæ bona ut adipisceretur, ideo fuisset adoptatus. 1089, 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (ubi potest quoque *apud* reddi). 1091, 26. 1091, 14. ἐπὶ δίετες ἡβῆσαι. ad biennium, totum biennium. 1135, 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. præfinire terminum bidui, quo transacto veniendum sit ad judicium. *auf übermorgen vorladen, vorbescheiden, bestellen* [*to summon, cite, or appoint for the day after to-morrow*]. 1151, ult. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον. 1212, 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφὴν αὐτοῖς διαρκῆ διδόναι. 1214, 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἥκειν οἱ δεδανεικότες. ad exigendum usuras. 1225, 14.

b) *apud*, vel super. ἐγγύη ἡ ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *an die Banc wieder zurück bezahlt waren* [*were paid back again into the bank*]. 896, 7. ἀποστερεῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. *die Summe, die in der Banc stund* [*the sum actually in bank*]. 900, 14. προσώφειλε τὰ ἕνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *an die Banc schuldig, dass sie es an ihm zu fodern hatte*, aut *dass man das Geld an der Banc zu fodern hatte* [*indebted to the bank, for which the bank had a claim on him*, aut *which he had a claim on the bank for*]. 945, 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *er ist auf die Banc schuldig*, oder *der Banc schuldig* [*he is indebted at the bank, or to the bank*]. 1111, 12. c) *adversus*, in damnum. ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν. 16, 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε. 22, 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. hæc in caput vestrum struuntur. 73, 27. ἁρπάζων Φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. quo vos oppugnet, et copiis e raptu coactis vos subvertat. 146, 20. Θηβαῖοι τούτοις ἀεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρῶνται. 209, ult. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστί. 450, 11. ἔχει ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν. 537, 5. τότ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή. 555, 23. ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. 900, 18.

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν. 278, 21. ἐπιβῆναι τῆς χώρας. 1394, ult. Θετταλίας ἐπέβη. 12, pen.

ἐπιβάλλειν] convenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετειληφέναι νομίζω τὴν πόλιν. 312, 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μάλιστά γε σοι. 317, 1. b) irrogare mulctam, sive simpliciter, sive cum addito ζημίαν, aut ἐπιβολήν. 572, 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος. 1076, 19. In medio: in animum inducere, conari. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὅρκους. 282, 14. et 27.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut ministri naucleri, *die Matrosen* [*the common sailors*], aut vectores quicunque, præter milites classiarios. nam hi eo nomine non veniunt. 883, 13. et 23. 1286, 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις. 1209, 11. verum Harpocrat. ait milites classiarios ἐπιβάτας appellari.

ἐπιβιοῦν et ἐπιβιῶναι] ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας. 1033, 15. 1034, 3. 1273, 3.

ἐπιβολὴ] mulcta arbitraria. 572, 19.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφότερα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. 134, 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι. 520, 2. ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην. clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci ultionem. 542, ult. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύοντα. 865, 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς ποιεῖν. 932, 7. ὡς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πρᾶξαι. 973, 19. οὗτος εἴς τε χρήματα καὶ τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπεβουλεύθη. 593, 9. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστεύεσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγονέναι. 742, 9. ἃ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευσε ποιῆσαι, παθὼν αὐτός. 884, 1. ἐπιβουλεύων ἀποδρᾶναι. 900, 13.

ἐπιβουλὴ] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα. 154, 10.

ἐπιγαμίαν διδόναι δήμῳ τινί. jus uxores ex se ducendi, ut illæ peregrinæ mulieres pari jure sint in urbe, quo ducantur, atque urbanæ ipsæ. 256, 6. ποιήσασθαι. 291, 4.

ἐπίγαμος θυγάτηρ. nubilis. 1009, 14. 1025, 4.

ἐπιγίγνεσθαι] supervenire, accidere, contingere, ut v. c. morbi solent. ἐπιγινομένης δὲ ἀῤῥωστίας Πασίωνι. 946, 14. τὰς ἐπιγινομένας μισθώσεις ὡς οὐκ ἀπείληφε. *die fälligen Pachtzinsen* [*the farmers' rents that had become due*]. statis dependendas temporibus mercedes, sibi competentes et e bonis provenientes. *die ihm zu, oder anheim fallenden.* [*falling in to, devolving on him*]. 947, 7. οἱ ἐπιγιγνόμενοι. post nascentes, posteri. 689, 16. 1371, 2.

ἐπιγνώμων, censor, æstimator, arbiter, τῆς τιμῆς, pretii, τοῦ παιδός. 978, 11.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς τυγχάνειν. 491, 5. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. 615, pen. πρὸς τριάκοντα μνῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσούτων χρημάτων εἰς τοσοῦτον ἀγῶνα καθέσταμεν. in discrimen mulctæ tam enormis pendendæ devenimus ob læsionem, cujus rei agimur, quæ læsio, prout ipse libellus accusatoris eam æstimavit, pluris non est, quam dimidii talenti. 985, 12. est igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel æstimatio damni a reo accusatori dati literis consignata.

ἐπιγράφειν] φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς. 1378, 1. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου. 1378, 13. b) litem æstimare, cum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantam mulctam sibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaveram. 847, 7. In medio: curare, vel pati, auctor esse, ut a commentariensi alicujus nomen in tabu-

lis publicis, vel in libello accusatorio, scribatur, velut subscriptoris, aut testis. ἐπιγραψάμενος κλητῆρα. 542, 20. ἐπεγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ. 1097, 6. et 13. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται. 1251, 7. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῆ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας. 1266, 17. ἐπιγραψάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτόν. eum Bœotum scribi reum in forum citandum curassem a scriba publico in libello meo accusatorio. 1013, 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις. qui sententiis alienis inscribi se velut auctores, aut suffragatores patiuntur. 1359, 17. b) *angeben* [*to declare, to propose, to give in the name*]. ἐπιγραψάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ. 1054, 18. οὐ γὰρ ἂν ξένον καὶ ξένην τοὺς ἐμαυτοῦ γονέας ἐπιγραψάμενος. 1314, 26. c) pro simplici γράφειν. ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον (*angeschrieben, to set down in writing*) εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκωνος καταλειφθέν. cui ut redderetur illud æs, in tabulis esset scriptum et præceptum. 1238, 12. p. 1241, 17. est eadem de re simplex γεγραμμένον.

ἐπιδανείζειν] ἐπιδανείζεται λάθρα ἡμῶν. nobis insciis, super mutuum æs a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque sumit. 908, 26. ἐπιδανεισάμενος ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χρήμασι. 914, 2. ἐπιδεδανεισμένον ἐκ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ χρήματα. qui ingentes æris numerati, aut mercium æri æquiparabilium summas credito sumsisset, corrogasset a vestris negotiatoribus. 922, 3. αὐτοῦ τοῦ ἐπιδανείσαντος. 930, 18.

ἐπιδεικνύειν] ἐπέδειξα τὴν ἄνθρωπον. fœminam sic cubantem medico et testibus demonstravi. 1159, 27. ἐπιδείκνυτε, exemplo vestro proposito docetis, ταύταις ποιεῖν ὅ,τι βούλονται. 1383, 13.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. τοὺς μὲν γὰρ πιθανούς, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι προσήκει, ostensionales, pompaticos. 1401, pen.

ἐπίδειξις] exhibitio speciminis, cum aliquis artem quampiam suam publice ostentat. *Probe, Meisterstück* [*a specimen, a sample*]. ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι. 319, 9. ἐπίδειξιν τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας ποιούμενος. 785, 17.

ἐπιδέκατος] denus quisque numus, e. c. singulæ drachmæ de denis quibusque drachmis. τὸ ἐπιδέκατον τούτου (hujus mulctæ) τῆς θεοῦ εἶναι. 1074, 24.

ἐπιδέχεσθαι] τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν. 139, 1.

ἐπιδημεῖν] versari in urbe. ἐπιδήμησεν εἰς (*ob*, vel *per*) μυστήρια. 1352, 19. ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρα. 1357, 17. b) redire in urbem ex itinere. ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας. redux in patriam e peregrinatione factus. 1173, 5. 1175, 1.

ἐπιδημία] commoratio in loco quodam. ἐπιδημία ξένων οὐ πάνυ ἦν αὐτόθι. peregrini non admodum multi ibi commorari solebant. 1357, 9.

ἐπιδιατίθεσθαι] ἐδίξατε τὸν ὅρκον, ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, ἐὰν μὴ ὀμόσῃ τὸν ὅρκον. cum hac de re cavisset ære certo deponendo. 896, 22.

ἐπιδιδόναι] ultro, gratuito dare, aut recipere daturum. τἀναλωμένα ἐπέδωκα. *habe ich ihnen geschenkt, erlassen* [*I remitted, I gave as a donation*]. 264, 15. ἐφ' οἷς ἐπιδέδωκε, τετίμηται. 264, 26. ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ. 266, 21. εἰς σωτηρίαν ἐπιδίδοσαν. quo tempore agebatur de servanda patria, in salutem ejus. τριήρη ἐπέδωκε. 566, 12. et 13. ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστὶν, ὧν οὐδὲν γέγραφαι. 267, 3. ex orat. pro corona. ὧν ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπέδωκα, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημί. 263, pen. ἐπιδώκαμεν ὑμῖν τάλαντον. 918, 21. et 27. de patre usurpatur filiæ dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον. 1009, ult. b) conferre. ἐπιδιδόναι οὐδὲν πρὸς ἀνδρείαν. 1408, 16. c) increbrescere, gliscere, crescere, proficere. οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον ἢ τὰ τοῦ πολέμου κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι. 123, 14.

ἐπιδικάζειν (in activo) dicitur magistratus petenti hæreditatem, aut aliud aliquod bonum, item virginem hæredem orbam, sententia sua adjudicans; petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι (in medio), cum adjudicari sibi curat, et impetrat. Construitur cum genitivo rei petitæ. ἐπεδίκασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις τὸν κλῆρον τὸν Κόνωνος. 1174, 17. ἐπεδικάσατο τοῦ κλήρου τοῦ Ἁγνίου κατὰ τοὺς νόμους. 1051, 6. παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι. 1052, 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι, καθότι ἐπεδικάσατο, οὗ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα. Archon debet inquirere, quo titulo is, qui hæreditatis postulatur, eam hæreditatem in jure petierit atque impetrarit. 1055, 5. ἐπεδικασάμην τῆς τούτου μητρός. 1075, 25.

ἐπιδικασία ἀτελής. adjudicatio (hæreditatis etc.) irrita, cassa. 1055, 1. ὑπὲρ οὗ τοῦ κλήρου τὴν ἐπιδικασίαν ποιούμεθα. cujus hæreditatis utri sit adjudicanda, nunc in jure experimur. 1084, 16.

ἐπίδικος] controversus, controversiæ obnoxius. ἐπιδίκου ὄντος τοῦ κλήρου. 1074, 1.

ἐπίδοσις] incrementum. ἁπάντων πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφότων. 123, 12. ἐπίδοσιν ἔτι πολλὴν ἐχούσης τῆς σῆς φύσεως. 1407, 27. ἐπίδοσιν μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν. 1413, 22. ἐκ τοῦ Πλάτωνι πλησιάσαι τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν. profecit. 1415, 14. b) largitio spontanea, contributio pecuniaria gratuita ad necessitates pa-

triæ. 566, 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. 285, 19.
ἐπιδρομὴ] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν. 559, 25.
ἐπιείκεια] fama præclara honestatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν. 919, 5.
ἐπιεικὴς] probus, honestus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νοῦν αὐτῷ ὡς ἐπιεικεῖ προσέχειν. 606, 2. τί δὴ ταῦτ' εἶα, φάσκων ἐπιεικὴς εἶναι; 606, 3. ἐπιεικεῖς δοκοῦσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum. 915, ult. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ' οἰόμενος ἐπιεικεῖς εἶναι ἀνθρώπους. 925, 10. ἐπιεικῆ δόξαν ἔχων. 1343, 2.
ἐπιεικῶς] sæpenumero, crebro, plerumque. 10, 7. 450, 14. b) sic satis. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. hinc proficiscentibus ipsis, erat pretium frumenti sic satis ingens. *in ziemlich hohen Preise* [*at a sufficiently high price*]. 1285, 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. sic satis commode. 1364, 27.
ἐπιέναι] accedere, aggredi, adoriri, invadere. ὡς ἐπιὼν (id est, ἐξ ἐπιδρομῆς) ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσεσθαι. se eversurum et subacturum esse omnia a primo statim impetu, aggressu, cedentia statim, neque resistentia. 15, 12. b) de rebus futuris, imminere, instare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου. 423, 27. τῆς ἐπιούσης ἑκάστῳ τύχης μὴ οὔσης προδήλου. 633, 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί. de rebus futuris. 1487, 5. c) in mentem venire. οὔτ' ἐπελάθεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει. 392, 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῄει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν. 576, 27.
ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις ἐπιζημίοις. 280, 16. locus perobscurus, ænigmati simillimus.
ἐπιζητεῖν] idem quod simplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλὴ, senatus Areopagiticus, ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσα —. 271, 16.
ἐπιθάνατος ἦν ἐμοῦ ἀποδημοῦντος. morti propinqua. 1225, 1.
ἐπιθυμεῖν] πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν. 658, 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων μου. 1272, 3.
ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμηταὶ τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων. 661, ult.
ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἔθεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν. 638, 13. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est, τέλος, vel παῦλαν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. 658, 7. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρείττω τῶν ἐπιθυμιῶν πειρᾶσθαι ποιεῖν. 1438, 11.
ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *der Factor, Buchhalter, der oberste Gehülfe des Banquiers* [*the agent, bookkeeper, head clerk of a banker*]. 946, 13.
1189, 20. 1193, pen.
ἐπικαίειν] ulcus amburendo sistere. 798, 24. v. ἀποκαίειν.
ἐπίκαιρος] μὴ προσλαβὼν τοὺς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. opportuni. 234, 14.
ἐπικαλεῖν τεθνεῶτι. de defuncto queri. 1241, 5.
ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν πότερον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν, e vectigalibus, reditibus annuis, ἢ τἀρχαῖα ἀναλίσκων διῴκηκε. 829, 8. 834, 2.
ἐπικατατέμνειν [scil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντός. cuniculos suos in alienos adigere. *dem Nachbar in seine Schacht einhauen* [*to cut into his neighbour's shaft in the mines*]. 977, 7.
ἐπικηρυκεία] induciæ, pax, tranquillitas ad certum tempus per fetialem indicta. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν. 61, 23.
ἐπικηρυκεύεσθαι] depecisci, decidere cum aliquo. 888, pen.
ἐπικηρύττειν] præconis voce mercedem publice ei promittere, si quis aut vivum aliquem, aut caput ejus dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῷ τοὺς Θηβαίους χρήματα ἐπικεκηρυχέναι. 347, 26.
ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. merces ab hoc temporis articulo inde jam nunc, periculo creditoris ire per mare. *das Guth gienge nunmehr in See auf Risco des Gläubigers* [*that the merchandise is from this moment forward sent to sea at the risk of the creditor*]. 915, 13.
ἐπικίνδυνος] anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνους ἔχουσα προσόδους. vectigalia dubia. 948, 2. ἀκούειν μὲν ἡδεῖαι, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι. 1452, 22. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι παρ' ἦθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι. 1470, 14.
ἐπίκληρος] virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis ejus et corpore et bonis sit potiturus. 182, 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἥκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα. 976, 12. nam Archon Eponymus earum causas disceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι. 940, 10. ἐπικλήρου qui sit κύριος, tutor, jure præditus eam elocandi. 1134, ult. sqq. jura quædam earum 1135. circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας. 1311, 17.
ἐπικληροῦν] per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἓν χρηστὸν ἑκάστῃ. 183, 21. εἶτ' ἐπικληρῶσαι τὰς φυλάς. 184, 6. et 9. τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητάς. 519, 1. ἐπικεκληρωμένων ἤδη τῶν δικαστηρίων. judicibus jam sortitis et curias, ubi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi. 978, 5. ἐπικληρώσειν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per

sortem provinciam cuique suam assignavit, secundum tribus puta, aut vicos urbis, ubi quisque negotium suum ageret. 1145, 12.

ἐπικλίνειν] vergere, propendere. delabi. *πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι τὰ πράγματα*, subaudi *ἑαυτά*. 30, ult.

ἐπικοινοῦν τινί. communicare cum aliquo causam, vel consilia. 855, 6. ubi vitiose dant libri *ἐπικοινωνήσαντες*, pro *ἐπικοινώσαντες*.

ἐπικουρίαν *ἀπολογίας μεγάλην ἔσεσθαί σοι ἡγοῦ*. 1199, 11.

ἐπικουφίζειν] allevare. *ἐπεκούφισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνως*. 643, 11.

ἐπικρίνειν] de judice causam arbitrante. *περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός*. 238, 13. *συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε*. 1477, 22.

ἐπικρύπτειν] *εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τἀληθῆ*. 216, 15. *ἐπικρυψάμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων*. 1415, 3.

ἐπικυροῦν *τὰ προῃρημένα συμφερούσῃ τινὶ πράξει*. 200, 26. *οὐ γὰρ αὐτὸς* (id est, *ὁ αὐτὸς*) *οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος τοῦτ' ἐπικυρῶσαι*. 1430, 13. *ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ*, rata habita, probata fuerint, *ταὐτὰ ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν*. 1444, ult.

ἐπιλαγχάνειν] subsortiri, h. e. ejus in locum, qui, a priore sorte cum fuisset declaratus, probationem haud sustinuisset. *οὔτε λαχὼν, οὔτ' ἐπιλαχών*. 1331, 5.

ἐπιλαμβάνειν] in activo: inhibere, compescere, sistere, de aqua, ne manare pergat. *σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ*. formula oratoribus usitata, qua imperabant præfecto clepsydræ, ut effluxum aquæ impediret. 1103, ult. 1268, 11. 1305, 7. In medio: celeriter arripere, corripere, ut si rem effugere conantem injecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. usurpatur de malis, quæ homines derepente, securos, nil metuentes, occupant, obruunt, invitos et veluti constrictos retinent, neque remittunt, sed violenter agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. *ὑμεῖς δὲ, ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε, ἐρημίας ἐπειλημμένοι*. 174, 10. *ἀτελείας ἐπειλημμένοι*. nacti immunitatem, veluti qui prædam, aut furtum celeriter et violenter arreptum aufferunt. 464, 8. *ἐπιλαμβανόμενον τῇ χειρί*. 533, pen. *ἂν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοστολόγοι*. quibus manus injiciebant. 558, 18. *ἐπελαμβάνετο μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος*. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus injicere. ut apud nos tenente foro, quod appellant *die Messe* [*the great fair*]. 571, 23. *ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται*. injicit manum pueris (servis) clam, furtim Athenis alio exportandis. 895, 10. 896, 19. *οὐκ εἴχομεν ὅτου ἂν ἐπιλαβοίμεθα*. *wir hatten, oder sahen nichts, woran wir uns hätten halten können* [*we saw nothing, or there was nothing, which we could make a handle of*]. 931, 16. *ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς* [scil. *τῆς διανοίας*] *τὸ συνειδέναι*. nam conscientia eorum menti linguæque frenum quasi imponebat. 406, 20.

ἐπιλανθάνεσθαι] *ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ*. 289, 16.

ἐπιλείπειν] deficere, destituere, evanescere. ut fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. *αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πέφυκασιν ἐπιλείπειν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ*. *man schöpft wohl einen Born aus* [*they had pretty well drained it*]. 186, 16. *οὐκ ἔτι χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλιπεῖν*. 186, 22. de arboribus, silvis. *ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις ἐντελέστατα καθισταμένῃ*. 219, 19. *ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα*. 324, 17. *καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν*. 1225, 13. *ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες*. 1341, 18. *ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένους*. 1460, 24.

ἐπίληπτος] obnoxius, non suæ spontis, neque corporis mentisve compos, sed in potestate aliena, valetudinis, aut furoris. *τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς ὢν ἐπίληπτος πάσης πονηρίας*. quem nullum non genus sceleris corripit, veluti comitialis quidam morbus, et invitum atque reluctantem subigit et prosternit. 794, 3.

ἐπιλογίζεσθαι] reputare secum. *οὐκ ἐπιλογισάμενος*. 1090, ult.

ἐπίλοιπος] *θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου ὅσον ἐνδεῖ σοι*. ut prædium illud pro illo ære, quod tibi adhuc ad summam corrotundandam deest, oppigneres. 1250, 12.

ἐπιμαρτύρεσθαι] antestari. *πολλοὺς παρέστανται*, [scil. *μάρτυρας*] *ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι* — id est, *ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι*. coram illis testibus declarantes et testatum facientes. 915, 12. *εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε*, si testem adduxissetis et *ἐπ' αὐτοῦ*, coram illo teste, vel etiam *ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου*, in ipso facinore denunciavissetis vos protestando intercedere. 1273, 19. *οὐδεὶς οὔτ' ἐπεμαρτύρατο, οὔτ' ἐνεκάλεσε*. neque protestatus, neque questus est. 1273, 26.

ἐπιμέλεια] *τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτας ἐσομένους*. 618, 8. *ἐπιμέλεια* de præteritis, *πρόνοια* de futuris. *οὐδὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλειαν ποιῆσασθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν*. 1226, 25. *ἐπιμέλειαν σαυτοῦ ἔχειν*, 1414, 10.

ἐπιμελὴς] οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν. 310, 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἰδέναι. 359, 21. μαινοίμην γὰρ ἄν, εἴ τί μοι τούτων ἐπιμελὲς εἴη. 937, 25.

ἐπιμελητὴς] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν, *Viertelsmeister* [*chiefs of wards*]. 519, 3. alii τῶν συμμοριῶν, *Gildenmeister* [*heads of corporations*]. 1145, 15. et 21. alii τῶν νεωρίων, *Admiralitetsherren* [*heads of the admiralty*]. 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *Deputirten zum Handelsgerichte* [*members of the commercial court of judicature*]. 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis appararent. 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια. 519, 17.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 27.

ἐπιμιγνύναι, ἐπιμίγνυσθαι] νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀστὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρί. 1370, 21.

ἐπιμιξία] πλείους τότ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι, commercia, πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν. 79, 18.

ἐπινέμειν] pastura, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare prædium. τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου βαδιζόντων. 1274, 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοί, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσειε. 332, 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ. 560, 7.

ἐπινίκια] οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον, εἱστιᾶτο ἐλθών. 380, 22. ἑστιᾶν τὰ ἐπινίκια. 1356, 8. et 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἅρματος. 1356, 17.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, ut dii sapientia quæque et salutaria consilia in mentem injiciant. 1463, 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπεξενῶσθαι πολλοῖς. propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas. 1224, 2.

ἐπίξηνον citat Etymologicum M. p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενοῦν. quod auctor Etymologici cum ἐπίξηνον confudisse videtur.

ἐπιορκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν ἔχειν. 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν. 189, 5. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις. 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε. 1204, 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν (scil. ποιεῖν). 1269, 13.

ἐπιορκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιορκίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου. 215, 2. τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν οἴκαδε ἀπενήνοχασθε. dedecus et conscientiam perjurii, et diras in perjuros a præcone dictas. 409. 11. τὴν ἐπιορκίαν ἀπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει. 642, 24. πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίας προσκτήσησθε. 409, 9.

ἐπιπέμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιπεμφθεῖσαν. 738, 14.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτωκέναι τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 23.

ἐπιπλεῖν] σῖτον, ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίατο, noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῖτος, eadem nave vectus, qua frumentum pervehebatur. 885, 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ. 1188, 20. 1189, 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεώς. 1284, ult. 1285, 9. οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις. 1285, 9.

ἐπίπληξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406, 25.

ἐπιπλήσσειν] increpare. 200, 22. ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον. 983, 3. τοῖς ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ἐπειδὰν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν. 1412, 1.

ἐπιπολάζειν] eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natat. δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν, οἷς ἐπιπολάζει. 117, 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾷν. vulgares, triviales. *die über die Seele hinrauschen, vorbey streichen, nicht haften, keine Spur, noch Frucht zurück lassen* [*which pass rapidly through the mind, which glance over it without leaving a trace or acquirement behind*]. 1418, 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστιν. vel illa ipsa quoque, quæ superficiaria in se sint, levemque atque tumultuariam operam poscant. 1412, 21.

ἐπιπόλιος] incanus, qui incipit canescere. 1267, 21.

ἐπιῤῥωννύναι] ἐπιῤῥώσειε τὴν πόλιν. 143, 6.

ἐπισημαίνεσθαι] rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut obsignare. 310, 21.

ἐπισιτίζεσθαι] οἵ τε στρατιῶται εἶχον οὐδὲν, ὅτου ἐπισιτίσαιντο. ære carebant, unde de commeatu necessario sibi prospicerent. 1223, 8.

ἐπισιτισμὸς] commeatus. ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα. 280, 11. copiæ frumentariæ, et facultates eas adipiscendi. 671, 18. σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ. una cum annonis, victualibus, illo censu comprehensis. 909, 4.

ἐπισκέπτεσθαι] noscitare, adspectu explo-

euch [*ye turned in upon yourselves*]. 133, 24.

ἐπιστροφὴ] animadversio, attentio mentis, cura. οὐδεμίαν ἐποιήσασθε ἐπιστροφήν. *zu Herzen nehmen, ein Einsehen haben* [*to look narrowly into, take into serious consideration*]. 158, 24. 439, 14.

ἐπισυμμαχία] mutua, reciproca belli societas, ut utra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere. 160, 13.

ἐπισύρειν] tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, sed rapide, ut auditores celeritate orationis pervertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. *drüber hin rauschen, oder ruschelen* [*to hurry over in a noisy bustling manner*]. 496, 23.

ἐπισφαλὴς] τὴν δύναμιν ἔτι ἐπισφαλεστέραν κατεσκεύακεν, ἥπερ ὑπῆρχε φύσει. 22, 14.

ἐπίταγμα] πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίνεται. 399, 12. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus. 1354, 13.

ἐπιτάττειν. 1288, 8. οὐκ ἔνι, αὐτὸν ἀργοῦντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τι γε τοῖς θεοῖς. 24, 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. 27, 1.

ἐπιτάφιος] ἐπιταφίους λόγους ποιεῖσθε. 499, ult.

ἐπιτείνειν] ἐπέτεινεν ἔτι μᾶλλον. *Spannete er die Sayten noch höher* [*he screwed the chords to a higher pitch, he raised his pretensions still higher*]. 1287, 3. ἐπιτέταντο αἱ τιμαί. pretia annonarum incendebantur, incalescebant. 1290, 17.

ἐπιτειχίζειν] castellum, vel aliud quid simile cervicibus alicujus imponere, quod eum coerceat, compescat, conterreat, in officio contineat. τυράννους κατέστησε, τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπιτειχίσας. *auf die Nase hinsetzen, wie eine Brille* [*to plant under the very nose, as a check and restraint*]. 99, 2. τυραννίδα. 133, 22.

ἐπιτείχισμα] castellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exstructo vicinos, freno veluti quodam injecto, coerces, unde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te præda onustus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχων ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας. 41, 19. ἐπιτείχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὔβοιαν. 106, 3. ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν. 193, 27. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. τὸ ἐπιτείχισμα καθεῖλε. 1343, 10.

ἐπιτειχισμὸς] machinatio insidiosa, alterius luminibus obstruens, et impetus ejus refrænans. ἕτερον ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει. 254, 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ. *zu Stande käme* [*might come to a stand, be established*]. 235, 8.

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλήν. scalpello concidere, sulcare quasi vulneribus. 1018, 8.

ἐπιτήδειος] amicus, familiaris. b) idem quod ἄξιος, dignus, meritus. εἴ τισιν ἐκεῖναι τοῦτο παθεῖν ἐπιτήδειαι, ἀλλὰ τό γε πρᾶγμα οὐκ ἐπιτήδειον (convenit) γίγνεσθαι. 610, 20. et 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι. 1473, 10. videtur tamen quodammodo ab ἄξιος differre. id quod constat ex illo dicto p. 1485, 14. οὔτε γὰρ ἄξιος, neque enim merui istam contumeliam, οὔτ' ἐπιτήδειος, neque par sum ei ferendæ. c) τὰ ἐπιτήδεια, necessaria vitæ degendæ præsidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 12. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια. *nicht Hunger zu leiden, nicht zu Kropdorren* [*not to suffer hunger, or to have a scarcity of food*]. 1359, 12. τὸν ἔχοντα [scil. αὐτὴν] παρέχειν καὶ τὰ ἐπιτήδεια τῇ ἀνθρώπῳ. 1360, 21.

ἐπιτήδευμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἡγγευκέναι, οἷα τούτῳ βεβίωται. 618, 10. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. 1417, 6. ὁποῖ' ἄττα τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτούς]. 37, 12. et 173, 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτόντες. 1412, 6.

ἐπιτιθέναι τινὶ ἐπιστολὰς, addere proficiscenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδέδωκας, ἅς σοι ἐπεθήκαμεν. 915, 17. ἐπιθείς σοι, εἰ οἷόν τ' ἦν, τὴν οὐσίαν. 1126, 2. πίστιν. jurejurando aliquid confirmare. 165, 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum dejerare sororisque meæ. 854, 16. 360, 18. 1196, 17, et ult. 1243, 27. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων. mulctam irrogare. 797, 26. ἐπέθηκαν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν. 1392, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non insidiabantur calamitatibus, non captabant opportunitates, si quæ inciderent, adversitatibus perculsos funditus perdendi. 643, 10.

ἐπιτιμᾶν] increpare, objurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι. 13, 26. Cum dativo. 558, pen. vitio vertere, objectare. τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσην. 160, 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. 246, 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata. 381, 26. ἦν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν, citat Schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ. 502, 12.

μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας. 1231, 7. τοῖς ἁμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν. 1258, 17. ἐπ' ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ. 1472, 4. 1474, 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα. 1479, 11. Passivo. ὁ σῖτος ἐπετιμήθη. pretium annonarum accensum fuit, crevit. 918, 22. ἐπιτιμώμενον ὁρῶντες ἐν Πειραιεῖ τὸν σῖτον. 1208, 2.

ἐπιτίμησις. 1475, 18.

ἐπιτιμία] caput, status civilis, jus in foro standi. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητεῖν ἀφελέσθαι. 230, 10. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ad redimendum caput, seu integritatem famæ et jurium civilium recuperandam. 329, 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία.

ἐπιτίμιον] pœna, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπέτισας. pœnas in tabulis contractus consignatas dependisti. 915, 1. προσόφλοντες τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν. 939, 27. pœna istæc erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια. 229, ult. ἐνόχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις. 238, 11.

ἐπίτιμος] oppositum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet jure civili, statum in foro tuetur. ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα, quorum bona non confiscantur, sed salva manent exsulibus, ut de iis disponere pro lubitu possint. ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, ut loquitur Harpocrat. v. ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ — 634, 13. ἐπίτιμον ὄντα. in functione honoris publici versantem. 534, 15.

ἐπιτρέπειν [subaudi τὴν δίκην, aut τὴν κρίσιν] arbitro causam disceptandam permittere. 78, 18. ἴσῳ καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ. 85, 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἑτέρῳ διαιτητῇ. 1020, 19. περὶ τῶν πληγῶν ἐπιτρέπειν ᾧ ἂν κελεύσω Ἀθηναίων. 1152, 14, et ult. 1178, 13. κατὰ τοὺς νόμους ἐπιτρέψω. 1244, 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρέπειν ἐβουλόμην. 1274, 10.

ἐπιτρέχειν] μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι. breviter, paucis perstringam in tempora superiora recurrens. 217, 7. cum studio, contentione, ardore accurrere, in rem involare, quo potiaris et aufferas. οὐκοῦν ἡγεῖσθε αὐτὸν κἂν ἐπιδραμεῖν. 831, 11. 859, 1.

ἐπιτρίβειν] pessumdare, affligere. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι. 260, ult. ἐπιτρίβει τοὺς ἥρωας κακῶς ὑποκρινόμενος. 288, 20.

ἐπιτριηραρχεῖν] imperium trierarchi ultra præfinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτετριηραρχημένων ἤδη μοι τριῶν μηνῶν. 1212, 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπιτετριηράρχηντό μοι. 1214, 7. 1216, 10.

ἐπιτριηράρχημα] productio trierarchalis imperii ultra terminos legitimos. 1206, 11. sumtus ab ejusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτριηράρχημα ἀποδιδόναι τοῦ χρόνου, οὗ ἐπανήλωσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτριηραρχῶν. 1223, 13.

ἐπιτροπεύειν] πότερον οὕτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. 829, 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθιστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. 866, 2. ἐπιτροπεῦσαι et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας. 1112, 28.

ἐπιτροπὴ] id est, ἐπίτρεψις, permissio, qua causa scil. arbitrio judicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο. 897, 1. λῦσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπήν. arbitrium, causæ definitionem per arbitratum. 897, 24. 898, 14. ἡ ἐπιτροπὴ τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. jam tertius annus est, ex quo lis hæc arbitro commissa sit. 900, 1.

ἐπίτροπος καὶ κηδεμών. 988, 2.

ἐπιτυγχάνειν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus consequamini. 1168, 1. ἐπιτύχῃ τοῦ ἀγῶνος. vinceret causam. 1175, 16. opponitur in continenti ἐὰν δ' ἄρα ἀποτύχῃ. δόξης ἐπιτυγχάνων. 1490, 10.

ἐπιφαίνεσθαι] repente intervenire rei, quæ fit, impediendi ergo. 522, 9.

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιορκίαν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπενεγκάμενος. dedecus, culpam, pœnas et pestem perjurii consciscens. *über seine Kinder bringen* [*to bring upon his children*]. 642, 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare. 692, 13. 899, 21. ἐπιφέρειν ὅπλα. inferre. 977, 7. ἡ μήτηρ μου τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη. secum in domum afferens, vel inferens. 1014, 4. et 22. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. in exequiis proferre, præferre hastam. 1160, 14. ἐπιφέρει [scil. ἐπ' ἐμὲ], conjicit, intorquet, προφάσεις ἀτόπους τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ αἰτίας ψευδεῖς. 1177, 15. 1309, 1. 1348, 18. τῆς ἀνελέγκτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11. 1475, 27.

ἐπιφημίζων τοὺς θεοὺς πράττειν τι. prætexens honestum et speciosum deorum nomen. 495, 10.

ἐπίφθονός ἐστιν. invidia publica ardet. 981, 24.

ἐπιχαίρειν [scil. κακοῖς ἀλλοτρίοις]. malis alienis illætari. 126, 19. 558, pen.

ἐπίχαρτος] homo tam miseræ sortis, ut de malis et sordibus ejus inimici lætentur, vel lætari possint. μὴ περιίδητε τὰς ἐμαυτοῦ θυγατέρας τοῖς ἐμαυτοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτων κόλαξιν ἐπιχάρτους γενομένας. 1127, 12.

ἐπίχειρα] merces, præmium, redhostimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχειν. 1484, 4.

ἐπιχειρεῖν τινί. insidiari, adoriri. 179, 8. dicitur etiam ἐγχειρεῖν τινί. 179, 15. Μεγάροις ἐπιχειρῶν. 248, 14. ἐκ τούτων ῥᾳδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροίη πράγμασιν. 234, 17.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας. 48, 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. suffragiis approbata, rata habita. 235, 9. ἐπεχειροτόνησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος [scil. τὸ ψήφισμα]. 261, 17. τοὺς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκες. plebis voluntatem χειροτονίᾳ significatam insequente suo assensu comprobare, et confirmare. 712, 25.

ἐπιχειροτονία νόμων. solemnitas, qua leges, seu novæ, seu vetustæ restauratæ, voluntate plebis in suffragia missæ ratæ jubebantur esse. 706, 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν. in suffragatione, in comitiis. 1330, 17. ἐὰν δέ τις τῶν προέδρων δῷ τινὶ τὴν ἐπιχειροτονίαν. ejus causa mittat in suffragia. 716, 19.

ἐπιψηφίζειν] suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τοῦ ἐπιστάτου, principis prytanum. ὁ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης. 596, 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ' ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα. 717. 22. 746, 23. 749, 2. ἐπιψηφίζεσθαι. post vetustius aliquod decretum novum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur. 378, 27.

ἐπόγδοος] δανεισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκου — ἐπογδόου. ut de singulis quibusque minis octoni oboli fœnoris menstrui darentur. 1212, 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250, 20. ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἑκάστου. ita ut 50. minæ tulerint fœnoris annui 600. drachmas, seu 6. minas. fuit ergo hæc proportio fœnoris annui ad totam sortem, ut 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησε. 1278, pen.

ἐπομβρία] imber, nimbus, procella. 1274, 21.

ἐπομνύναι] ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747, 12.

ἐπονείδιστον ἤδη ἐστὶ τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσι. 806, 6.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύουσαν καὶ φυλάξουσαν δύναμιν. 168, 13.

ἐπόπτης] ὥσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων. 47, 4.

ἐπορχεῖσθαι] canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχούμενοι ὕης ἄττης. 313, 26.

ἑπτακόσια στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε. 304, 12.

ἐπωβελία] mulcta pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summæ, quæ ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατόν. 834, 24. locus hic est classicus. Petebat Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestæ tutelæ, et lacerati patrimonii sui, decem talenta. quæ decem talenta æquivalent 600. minis. Jam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600. minas amitteret, sed præterea quoque sextam hujus summæ partem, hoc est 100. minas, mulctæ nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν. 835, 24. 841, 22. 880, 9. 1103, 15. ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐπωβελίαν. 1251, 4. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660. drachmæ, seu 36. minæ cum 60. drachmis. 1284, 2.

ἐπῳδή] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδάς, carmina quibus incantandis morbi depellerentur, λαβὼν παρὰ τῆς θεραπαίνης. 793, ult.

ἐπωνυμία] cognomen, deridiculi et joci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, *Spitznahme*, *Sobriquet* [*a nickname*]. ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοῖς ποιοῦνται. 1261, 16.

ἐπώνυμος] a) qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπώνυμοι, decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatæ erant. πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους. 705, 19. 707, 13. τῷ ἐπωνύμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. 1326, 9. b) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex ejus nomine ductum. μὴ καταισχύνῃ ταύτην [scil. τὴν Δίκην] ἧς ἐπώνυμός ἐστι, *nach der er genennet wird* [*after whom he was named*], δικαστής. 773, 2. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοι ἐστέ. 1072, 25.

ἐρανίζειν] cum dativo, stipem alicui conferre, et translate operam navare. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis præstat. 999, 24. Cum accusativo, exigere, corrogare stipem. τοὺς φίλους ἐρανίσας. collatitia stipe ab amicis collecta. 1484, 2.

ἔρανος] Erant Athenis collegia seu corpora civium, inter se in societatem coeuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collatitiis sublevandas, quæ pecuniæ aut sine fœnore credebantur amicis obæratis, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendæ, cum ad meliorem fortunam redissent, sive prorsus gratuito donabantur, ut virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduæ orphanive honeste ali. *milde Stiftungen, oder Zuschusskassen, Nothleidenden aus der Noth zu helfen* [*charitable institutions or banks for advancing money to necessitous persons*]. *Fisci ad pias causas.* unde multas scite excogitatas senten-

tias et comparationes duxit orator, et tam crebro usurpavit, ut earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque usurpationem affectasse videatur. πληροῦν ἔρανον, dicitur, et πληρωτὴς ἐράνου, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταί. 776, 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. *eine hübsche Steuer, oder ein ansehnlicher Spaarpfennig* [*an honourable contribution, or considerable savings*]. q[uem] reponas tibi velut in arca, usurus olim, cum ipse tute indigeas. 1490, ult. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινὸς [*eine Leihcasse, zu der alle und iede Bürger, ohne Ausnahme, das ihrige beytragen—a fund for making loans to the citizens without distinction, formed by individual subscriptions.*] ἐστι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ. refunduntur enim sui cuique numi, iidem, quos intulit, sive probi fuerint, sive mali commatis. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturæ eorum parem. 776, 10. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεάν. duo talenta pecuniæ ab amicis collatæ tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet. 329, 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui accepissent, collatoribus rursus repræsentandi. ἔρανον ἀποδοῦναι, rependere, refundere, *abtragen, wiedererstatten* [*to pay, repay*]. τούτῳ τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεχειρήσαμεν ἀποδοῦναι. *ihn mit seiner eignen Münze zu bezahlen* [*to pay him with his own money*]. 1348, 3. συλλέγειν. 1249, pen. τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. redimendæ libertatis ergo. 1355, 9. φέρειν] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων δικαίως [*im gehörigen vollen Maase—in just measure*] φέρειν, καὶ ἑκόντως ὑποτελεῖν. 142, 1. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ἃ πράττουσιν. 547, 10. 574, 11. εἰσφέρειν] χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσομαι. 1249, 5. εἰ μὴ τῆς ἐμῆς εὐνοίας τοῦτον ἂν σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ᾤμην. 1417, 14. ἐράνους λέλοιπε πλείστους. *er ist aus vielen Cassen weider heraus getreten, abgegangen, oder, er ist ihnen in Resten geblieben, hat seine Beyträge nicht entrichtet* [*he has quitted, deserted, many clubs, or has remained in arrears with them, has not paid his subscription*]. 821, 13.

ἐραστής. 1402, 7. et 21.

ἐρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίαν. 422, 16.

ἐργάζεσθαι] laborare, molestum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις, metallifodinis, ἐργαζομένοις. 1048, pen. laborando efficere, parare. τὰ ἐπιτήδεια, necessaria alimenta, ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 12. τῷ γάρ τις θνητῷ εἰκάσειεν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται, injicit, πόθον τοῖς ἰδοῦσι. 1404, 18. facere, patrare, ut facinus. ἄξια θανάτου εἴργαστο αὐτῷ εἰς ἐμέ. (in passivo, quod est inventu rarius.) 1252, 20. rem familiarem exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, præsertim per mare, item arte cambiali, credendis in fœnus numis, seu terrestri, seu maritimo fœnore, *auf Bodmerey, durch den Handel, und Geldmäkeley zu Wasser und zu Lande* [*on bottomry, by traffic, and money-broking by sea and land*], augere, quæstum facere. μέτρια ἔχων, τούτοις ναυτικοῖς πειρῶμαι ἐργάζεσθαι. 893, 24. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις [ut nos quoque usurpamus *den Handelsleuten—merchants*] οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσί. 922, 11. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἄνθρωποι. pecuniis elocandis in fœnus et permutandis quæstum facientes. 957, 27. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὑτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. *die nicht eine fremde Bank im Pachte hatten, sondern in ihrer eignen, auf eigne Rechnung, auf ihr eignes Risco, sassen* [*who did not farm the funds of others, but traded on their own account, at their own risk*]. 960, 9. εἴργασται πλείω καὶ κινδυνεύων. ipse suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione ultra mare, nonnihil emolitus est. *hat was vor sich gebracht* [*has gained somewhat*]. 982, 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δὶς ἢ τρίς. *mit dem nähmlichen Capitale zwey bis dreymahl Geld verdienen* [*to make twice or thrice as much money on the same capital*]. 1292, 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν. 1293, 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ οὐκ ἔξεστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. quæstum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν. 1351, 21. 1352, 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hinc quæstum facit, his artibus vitam sustentat, ut colonus ex agricultura, sive ut negotiator e mercium distractione. 794, 22. ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίῳ, *auf der Börse* [*on the exchange*], καὶ χρήμασιν, *und mit Geldwechsel* [*and with money-changing*], ἐργαζομένοις, *ihr Gewerbe treiben* [*to carry on their business*]. 957, 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων. 1297, 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκούουσιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν, v. locum Stobæi sub v. διαβολή.

ἐργασία] quæstus, opificium, quo exercendo victus paratur. *Gewerbe, Hand-*

thierung [*trade, handicraft*]. ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ᾖ. 503, 17. ἐργασία καὶ δυναστεία. 772, 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθοῦσθαι. a domino mensæ argentariæ certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi. 946, 3. ἐργασία. exercitatio operis metallici. *eines Hammerwerks* [*a forge*]. 976, ult. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias suas cœco fœnore per mensam Phormionis exercere possit, eoque modo quæstum faciat, sine ullo impendio (*denn das Vermögen in umlaufenden, werbenden Gelde brauchte man der Casse, oder dem State, nicht zu versteuren. denn wer konnte alsdenn wissen, was einer in solchem Gelde besass—for there was no necessity for paying any tax on the floating capital to the funds or to the state, for who could tell how much any one possessed of this sort*) neque necesse haberet pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia ærario publico erant dependenda. 1121, 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τούτοις εἰσὶν ἐργασίαι. præsidia adversus reliqua injuriarum genera his sunt provincia, h. e. fundus vectigalibus uber. 1342, 23. ἀνίστησιν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. a quæstu meretricio. *er hat sie aus dem Bordelle geheurathet* [*he married her from a brothel*]. 270, 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὢν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν. 893, 20. οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες. versantes in ista pecuniarum fœnebri negotiatione. 953, 18. τὸ μὲν κτῆμα, *ein in liegenden Gründen bestehendes Vermögen* [*landed property*], ἀκίνδυνόν ἐστιν, ἡ δ' ἐργασία, *das Geldnegoce* [*money-traffic*], προσόδους ἔχουσα ἐπικινδύνους. 948, 2. ἔχων τό τε δάνειον, *das von uns aufgenommene Capital* [*the capital borrowed from us*], καὶ τὴν ἐργασίαν, *und das damit erworbene, gewonnene Geld* [*and the money acquired, gained on it*]. 1283, pen.

ἐργαστήριον] collegium improborum factiosorum hominum ad pestem, seu publicam, seu privatorum quorundam, congressum, conspiratum. *Rotte, Meute* [*a gang, faction*]. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῷ Πειραιεῖ. ad pestem negotiatorum. 885, 1. 978, 6. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 995, 8. 1010, 24. b) lupanar, ubi scorta corpore æra merent; vel popina, ganea. ὁπόσαι ἐπ' ἐργαστηρίου κάθηνται. 1367, 26. et 27. ἐν ἐργαστηρίῳ τεθραμμένον ἐκ παιδός. 1486, 7.

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται. 933, pen. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. 1362, 10.

ἔργμα] πλουτοῦσι δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι. 422, 7.

ἐργολαβεῖν] aliquid habere et facere sibi provinciam quæstuosam. quæstum ex aliqua re facere. 608, 12. 750, 21. ἐργολαβῶν αὐτῷ. mercenariam operam ei locans. 784, 25. ἠργολάβηκεν ἑαυτόν. ipse semet sibi fecit provinciam, vendidit operam suam spe lucri. 885, 11. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. jura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quæstum, eaque vendat et prodat. 1323, 22. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (*in Erwartung—in expectation*) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. 1482, 25.

ἔργον] οὐ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύναι ἕξουσιν. 21, 17. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. quibus negatur hoc, ut sedulo possint exercitationi suorum cujusque operum vacare, e. c. rusticæ rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque ut quieti teneant quisque sua possideantque, ut domicilia, fundos, pecunias, uxores, liberos, cognatos. 22, 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας. 25, ult. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν. 100, 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων οὐδαμοῦ ἄξια τῆς πόλεως. 176, 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους. 189, 26. τὰς βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι. 191, 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα. non jacto solummodo verborum vanitate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros æstus, veros terrores, veras vigilias, vera discrimina pro vestra salute toleravi. 281, 7. ἔργον. negotium molestum. 716, 21. fœnus e pecuniis credito datis, seu fœnori elocatis, rediens. *die Zinsen, das Interesse* [*the interest*]. 816, 16. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον, *das Capital* [*the capital*], καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. *die Zinsen von* 12. *Iahren her* [*the interest for* 12 *years*]. 819, 2. ἔργα. res arte et manibus confectæ. 820, 2. ἐπ' ἐργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις, argentifodinis, τοῖς ἐν Μαρωνείᾳ. 967, 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις. 1039, 19. 1044, 9. et 17. 1046, 2.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας. 1411, 9.

ἐρέπτειν vel ἐρέφειν] tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις. tignis Macedonicis gratuito ipsi donatis. 426, 1.

ἐρευνᾷν τὸ γραμματεῖον. 788, pen.

Ἐρεχθεῖδαι (pro Ἐρεχθεῖδαι). 1397, 16.

ἐρήμη] τὴν ἔρημον [quod pro ἐρήμη h. l. est usurpatum] δεδωκότα [scil. δίαιταν, aut δίκην]. pronunciasse adversus Midian,

ex titulo contumaciæ, quippe qui die dicta in judicio non comparuisset, vadimonium deseruisset. 542, 4. ἐρήμην αὐτοῦ κατέγνω τὴν δίαιταν. 903, 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν διαιτητὴν, ἐρήμην κατεδιῄτησεν. 1013, 21. εἷλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπήντα. 540, 22.

ἐρημία] ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι. 36, 3. 174, 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. ubi alii codd. dant ἠρεμίας. 168, 15. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύειν. *sich die Abwesenheit der etwanigen Gegner zu Nutze machen* [*to profit by the absence of their respective adversaries*]. 171, 23.

ἔρημος] desertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem destitutam sibi arroget, aut oppressum servet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν — ἔρημον ἀνείλετο. 143, ult. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 16. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 361, 22. ἔρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων. 488, 17. τὸν νόμον ἔθηκαν, ὅπως μάρτυς εἴη τοῖς ἐρήμοις. desertis ab amicis, testibus, patronis, advocatis. 953, 5. ἔρημον ἦν τοῦ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα. 1364, 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12. ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων. 1400, 16. φοβοῦμαι, μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρούντων γένησθε. 1482, 2. ἔρημος interdum pro ἐρήμη [scil. δίαιτα, vel δίκη] usurpatur. 542, 4. δύο δίκας ἐρήμους μου κατεδιῃτήσατο. 1272, 8.

ἐρίζειν] sponsione contendere, *worüber oder worum wetten* [*to lay a wager upon or about any thing*]. 136, 17.

ἔριθος] qui aut quæ opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore suo, pro mercede facit. *Tagelöhner* [*day-labourers, mechanicks*]. τιτθαὶ πολλαὶ καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτριαι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἀσταὶ γυναῖκες. 1313, 6.

ἔρις καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος. 231, 9.

Ἑρκεῖος Ζεύς. 1319, 27.

ἕρκος ὑψηλὸν ὑπερέθορεν. 422, 24.

ἕρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν. 986, 17.

Ἑρμῆς] Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς ἐτύγχανον. 491, 4. περιτυχὼν αὐτῷ περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ Πυλίδι. 1146, pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Ἑρμῆν. 1358, 7.

ἐῤῥωμένος. 24, 4.

ἐῤῥωμένως] fortiter, acriter, bona fide, omni nervorum contentione. 13, 14.

ἐρυθριᾶν] pudefieri. κἂν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειε. 270, 1.

ἐρυθρὸς] μονονοὺκ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν. 438, 19.

ἔρχεσθαι] de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam utriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur. 30, 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ὀργὴν ἐλθεῖν παρ' ὑμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἐξαπατᾷν, ὅσην τοῖς δυνηθεῖσιν. a vobis proficisci ad eos, qui —. 1458, 9. ἡνίκα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου. instet, immineat, prope accedat. 1396, 23. Cum præpositionibus a) εἰς. εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν. 13, 24. εἰς τοῦτο [scil. ὀργῆς] ἐλήλυθεν ὁ δῆμος. 159, 20. εἰς κρίσιν. 161, 22. εἰς τοσοῦτον πλεονεξίας. 161, pen. εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν ἐμοί. 593, 20. εἰς ὑμᾶς [alloquitur judices] ἐλήλυθεν. progressus est ad vos. 813, 9. et nude ἔρχεσθαι usurpatur, sine εἰς τὸ δικαστήριον. οὔτ' ἐγκαλῶν οὐδεὶς πώποτ' ἦλθεν, οὔτε μεμφόμενος. 1272, 22. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθών. 896, 4. εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο. descendebant eo, ut disceptationem causæ arbitrorum arbitratui permitterent. 897, 1. b) cum ἐπί. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα animis armisque infestis. 187, 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι. 214, 10. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. 341, 18. ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή. 555, 24. ἣν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾷν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὐτούς. 625, 14. οὐ κατώρθωσεν, ἣν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὁδόν. 702, 1. μεθ' ὅσης ἐπιβουλῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt. 985, 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν. dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad se deveniente, ad functionem classicorum munium accedit. 1147, 27. ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία. marito et patre absente irrumpere ad uxorem et liberos ejus. 1164, 3. ἐνεχυράσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1163, 16. c) cum πρός. εἴ τι [id est, κατά τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. si qua in re offendit horum matrem, aut si quid simultatis cum matre intercessit. 1001, 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τὰ πράγματα] ἐάσαντας. 1446, pen. d) ὡς, quod idem est atque πρός. τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τοῦ πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε. 584, 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν. 383, 8.

ἔρως] contentio, rixa cum altero, super amore communi. 1144, 26. b) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο. 1407, 25.

ἐρωτᾷν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. 242, pen. εἶτα σύ μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι. 325, 4. τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀποκρίνεσθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτώμενον. 1131, pen. ἤδη γάρ σ' ἐρωτῶ, citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἐρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστὶ γεγραμ-

μένα. 1401, 8. ὃ μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τοῦτ' ἐστίν. pars disputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in prædicatione amoris versantem. 1401, 14.

ἐσθὴς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθείρειν. 519, 27. ubi etiam docet, cur eam vestem sacram appellet.

ἐσθίων κατέφαγε, citat Hermogenes p. 252, 17, ut videtur e Demosthene.

ἐσκεμμένως] data opera, præmeditata fraude. ποιοῦσιν ὑμᾶς κακῶς. 749, 7.

ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλλων. 284, 20. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας. 311, 13.

ἑστιᾶν] εἱστίακα τὴν φυλήν. 565, 10. τὰ ἐπινίκια. 1356, 8. et 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἑστιάσαι. 1017, 7.

ἑστίασις p. 414, 1. commemorata est illud convivium, ad quod Demosthenes legatos Philippi invitavit.

ἑστιάτωρ] qui in ludis populo epulas de suo præbet. 463, 15. 996, 24.

ἐσχάρα. 1385, 2.

ἐσχατιὰ] villa, prædium procul Urbe dissitum, secessus Plinio dictus. ἐπορευόμην Κυθήραδε εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτοῦ. 1040, 13. οὐδεὶς ὅρος ἔπεστιν ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ. 1040, 17.

ἔσχατος] τοῦτο γὰρ ἤδη τοὔσχατον. 119, ult. εἰς τοὔσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐάν. 346, pen. ἐξ ἧς [scil. νόσου] εἰς τοὔσχατον [scil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἦλθον. 1261, 1. ἐπ' ἐσχάτων γῆς. 1488, 9.

ἔσω] vid. εἴσω.

ἑταίρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει. 1384, 3. ἑταίρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνουσῶν. 1354, 8. ἑταίρας et παλλακῆς discrimen. 1386, 19. εὐποροῦντα οὕτως, ὡς καὶ δύο ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι φθόης, καλῶς ποιοῦσαι, προπεπόμφασιν αὐτόν. 1481, 22.

ἑταιρεῖν] prostibulum agere, corpore quæstum facere. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι. 612, 5. οὗ τὸ σῶμα ἡταιρηκότος οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι. 616, 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι. 1125, 9.

ἑταίρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου. legis pœnas in illos cives sancientis, qui sodalem et congerronem se alicui pro mercede præbuissent, ejusque libidinum administrum, et corpore quæstum fecisset turpem et infamem. quæ quæstio ad forum thesmothetarum pertinebat. 599, 24.

ἑταιρία] factio, sodalitium, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, conjuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα. 560, 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. 1335, 23.

ἑταῖρος] in sensu malo, Satelles, minister scelerum, superbiæ, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους. *seine Rotte* [*his gang.*] 521, 11. ἑταίρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244.

Ἐτεοβουτάδαι. 573, 10.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χρήματα, sunt nummi periculo navigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item reditus in illud emporium, ubi nummi creduntur. οἱ δανεισταὶ εἴχοντο αὐτοῦ οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντες. *die bloss auf die Hinfahrt, nicht aber auch zugleich mit auf die Herfahrt, Geld vorgestreckt hatten* [*who advanced money merely on the voyage out, and not on the voyage home*]. 909, 25. 914, 4. ἑτερόπλῳ τῷ ἀργυρίῳ κεχρημένος. qui usus est pecunia credita tantum, donec in portum, quo tendebat, pervenit, quo facto statim eam reddidit, neque exspectavit, donec in eum portum reverteretur, unde pecuniam mutuatitiam sumserat. 916, 2. 1291, 25.

ἕτερος] τρίτον δὲ ἕτερον [id est ἄλλο, diversum a prioribus] πρὸς τούτοις ἐστὶ δικαστήριον. 644, 17. ἕτερος λόγος οὗτος. mea culpa in ea re nulla est. aut, alia hæc est causa, huc nil pertinens. 240, 25. ἕτερος ἦν, καὶ οὐχ ὁ αὐτός. 911, 7. ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες. 1157, 12. b) secus, atque tu velis. τὰ ἕτερα [id est, τὰ ἐναντία ἡμῖν, καὶ ἃ ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα] ψηφίσωνται οἱ δικασταί. 1175, 18. ἑτέραν [id est, ἐναντίαν] τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερῶς θορύβου. 142, 26. c) aliquis, nescio qui, quicunque tandem, infinite. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ. opposito pignore nescio quo. 908, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημιῶν ἐμπορίᾳ. in negotiatione nescio qua. 1236, 23.

ἑτερόφθαλμος. 744, 18.

ἑτέρως] secius, quam oportebat. τῶν δ' ὡς ἑτέρως συμβάντων. 298, 22. εὖ εἰδὼς ἢ καὶ ἑτέρως πως. quam dictionem tanti fecit Eustathius, ut eam duceret sibi imitandum esse ad Odyss. B. p. 1448, 2. his verbis: τὸ δὲ λογεμπόρος διὰ τί παροξύνεται, καὶ μὴ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξεῖαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλέμπορος, λύσαι ἂν ἕτερός τις εὖ εἰδὼς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ [sic] καὶ πως ἑτέρως.

ἑτέρωσε βλέπειν. 1471, 15.

ἐτησίας] φυλάττων τοὺς ἐτησίας. 48, 26. 93, 13.

ἑτοιμάζειν] πολλοῦ χρόνου τροφὴν εἰσὶν ἡτοιμασμένοι. 690, 8.

ἕτοιμος] pone hoc adjectivum omitti solet εἰμί. 111, 20. εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε. 1479, 24. ἕτοιμον εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμῶν. 1481, 15.

ἑτοιμότης] promtus et paratus ad inserviendum animus, studium, contentio, officiositas. ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἑτοιμότης, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἵα ὑπάρχει.

6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν, e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλου φαίνεσθέ μοι ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι. 251, 4. οὐκ ᾤετο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐηθείας ἀπολαύειν. 717, 2. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε. 773, 8. εὐηθείας ταύτης δίκην δεῖ ὑμᾶς διδόναι. 1454, 1. πολλῆς ἐστὶν εὐηθείας μεστός. 1482, 27. ἐὰν δὲ δείξῃς, ὡς δι' εὐήθειαν, ἢ ἄγνοιαν, citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163, 11.

εὐήθης] τοῦτο παντελῶς εὔηθες ᾠήθης. 228, 27. εὐήθως ἀναμαρτήτως. 1407, 22.

εὐθέως παραχρῆμα ἔδειξεν. 1237, 21.

εὐθηνεῖν, vel εὐθενεῖν] εὐθηνεῖν καὶ εὐδοξεῖν. 94, 25. εὐθηνούντων [vel εὐθενούντων] τῶν πραγμάτων. 321, 7. τὴν πόλιν εὐθηνεῖσθαι. 413, 9.

εὐθυδικία] ἀπολογεῖσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι, εὐθυδικίαν εἰσιόντα, οὐ κατηγορεῖν τοῦ διώκοντος. defensionem ita peragere, ut reus destricte neget crimen, et a se amoliatur, docendo se reum ejus non esse, nequaquam vero orationem in probris consumere in accusatorem retorquendis. 908, 7. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. 1103, 11. Ergo reus in hoc genere causarum pone accusatorem dicebat causam, et agnoscebat forum competens, neque defugiebat judicii de se potestatem, neque exceptione ulla utebatur. Sunt ergo εὐθυδικία et παραγραφὴ inter se opposita. adscribe verba Scholiastæ ad Hermog. p. 115.

εὐθύνειν πόλιν. gubernare civitatem. 418, 24. εὐθύνει δίκας σκολιάς. 423, 3.

εὐθύνη] exactio, examinatio, item redditio rationis gestæ provinciæ. εὐθύναι τῶν πεπολιτευμένων ῥᾴδιαι. 17, 14. δικαστὰς οἴκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν. 53, 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖς. 308, 23. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. qui rationes ab eo repetitum ibant. 341, 18. τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνας κατηγορεῖν. in aliquem agere in foro Attico ex titulo reddendæ rationis. 366, 25. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι. 367, 2, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας. 382, 3. εὐθύνας λόγων ὑφέξει. 398, 17. Non solum εὐθύνη in nominat. sing. sed etiam εὔθυνα reperitur. 717, 19. ὑμᾶς τὰς εὐθύνας διδόναι ποιοῦσι. 1459, 5.

εὐθὺς ἰδόντες. statim ut videritis, ab ipso protinus conspectu. 151, 16. τοῦ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ. 639, 10. εὐθὺς ἀπεκτονὼς Κότυν, id est, εὐθὺς μετὰ τὸ ἀπεκτονέναι Κότυν. 662, 10. εὐθὺς τοῦ ψηφίσματος ἀναγιγνωσκομένου. 81, 12. ita apud Xenophont. Ephes. p. 53. ad finem. εὐθὺς ἀχθέντος. *gleich drauf, so bald er war ins Haus gebracht worden* [*immediately, as soon as he was brought into the house*]. εὐθὺς παραχρῆμα ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται. 1178, 14.

εὐκαίρως πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκραμένην τὴν ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδείαν. 1414, 7.

εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον πραγμάτων εὐκαταφρόνητος. 154, 20. βάρβαρος καὶ εὐκαταφρόνητος. 1110, ult.

εὐκατέργαστος] πολλῷ πάντα εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει. 1464, 15.

εὔκλειαν ἀγήρων καταλελοίπασι. 1399, 14.

εὔκοσμος. 422, pen.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλαις ἐστὶ μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. 1408, 2. εὐκτὸν θνητῷ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ. 1410, 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα οὐ μικρᾶς δεῖται. 425, 5. 517, 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν, suspicionem, metum, καθιστάναι. 625, 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκόσιν. 1403, 1.

εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον. 327, 12. εὐλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβὴς] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται. 1450, 18.

εὔλογος] εὐλόγους προφάσεις εἰλήφεσαν. 277, pen. εὔλογα et εἰκότα ut diversa copulantur. 1106, 1. τῶν πεπραγμένων οὐδὲν οὔτ' εὔλογον, οὔθ' ἁπλοῦν, οὔθ' ὁμολογούμενον αὐτὸ ἑαυτῷ φαίνεται. 1114, 15.

εὐμαθὴς] εὐμαθέστεροι γενήσεσθε πρὸς τὰ λοιπά. 705, 11.

εὐμεγέθης μαρτυρία. 625, 22.

εὐμενὴς] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενὲς συναγωνίζεται. 53, 6.

εὐμενῶς ἐχόντων ὑμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν. 1101, 7. εὐμενῶς φέρειν τοὺς ὄντας. qualescunque sunt. 1486, 2.

εὐμνημόνευτος. 1296, 10.

Εὐμολπίδαι] δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας. 601, 27. ergo proprium illis erat tribunal, ubi de religionibus cognoscebatur.

εὔνοια] τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημα. 12, 8. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ. 20, 22. πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχειν ὁρῶ ὑμῖν ἐνούσας. 24, 19. 156, 20. φασὶ δ' εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα. 96, 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχηται. 154, 7. μεῖζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἁπάντων ἑκόντων ἀνυπόπτου τυχεῖν εὐνοίας. 191, 25. ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν τοσαύτην ὑπάρξαι μοι εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. 225, pen. 227, ult. εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι. 226, 10. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας. 227, 9. ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὔνοιαν ἐνδέδειχθε. 228, 24. ὅπως ἂν ὑμᾶς δύνασθαι νομίσῃ,

οὕτω πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα. 678, 21. τὴν παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τισιν ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα ἀεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν. 1427, 15. πόλις, παρ' ᾗ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠπιστάμην. 1471, 26. ἡδέως ἂν ὑμῖν τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην. 1483, 19.

εὐνοϊκὸς] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκωτέρους ὑπάρχειν. 1299, 12.

εὐνοϊκῶς. 197, 4. 227, 22. 516, 12. 675, 8. 924, 24. 967, 8. 1490, 19. εὐνοϊκωτέρως. 1228, 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὔκοσμα καὶ ἄρτια. 422, pen. b) numen. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, ἣ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει. 772, 23.

εὐνομούμενος] εὐνομουμένη πόλις. 744, 2.

εὔνους] οὐδεὶς ἂν τούτοις εὔνους γένοιτο, ὑφ' ὧν ἄν τι κακὸν πείσεσθαι προσδοκᾷ. 1448, ult.

εὐοδεῖν] sine obstaculo viam suam expedite peragere. ᾗ μὲν ἂν εὐοδῇ, iter planum et liberum invenit aqua, φέρεται. 1274, 19.

εὐοῖ σαβοῖ. 313, 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον. 654, 4. ὃς οὐχ ὅπως εὐορκῇ πρόνοιαν ποιήσεται. 1204, 5.

εὔορκος] εὔορκα γνόντες δικασταί. 310, 16. εὔορκον θέσθαι ψῆφον. 522, 19. 626, 27. εὔορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστί. 525, 12. τὰ εὔορκα ἔσεσθ' ἐψηφισμένοι. 605, 20. εὐορκοτέραν περὶ αὐτῶν θήσεσθε τὴν ψῆφον. 846, 3. εὔορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν. 1312, 25.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον. 13, 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ. 33, 27. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει. 492, 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudissem. 1019, 13. οὐκ εὐπόρουν ἀργυρίου. 1249, 7. b) conferre, contribuere, largiri. εὐπορῆσαι αὐτῷ δέκα μνῶν. cum spopondisset 10. minas ipsi daturum. 894, 19.

εὐπορία] τοῖς ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι. 59, 3. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιόν ἐστι τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. 1121, pen. τοὺς φανερῶς ἐξ εὐπορίας πονηρούς. 1122, 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἡγούμενοι τοῦ μέλλοντος φόβου. satius esse pecunias se nunc accipere, tametsi verendum sit, ne largitionis pœnas postmodum sint daturi, quam ut nunc egeant metu vacantes. 1211, 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν. 1357, 7.

εὔπορος] τὰ Φιλίππου πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα. 369, 18. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει. 1045, 23. εὔπορα [scil. ὀφλήματα]. nomina, vel debita, exactu, redactu facilia. *gute Schulden* [*good debts*]. 1209, 7.

εὐπόρως διέκειντο. abundabant pecunia. 900, 17. pro ῥᾳδίως. εὐπόρως λύσειν. 276, 26. εὐπόρως εἰπεῖν ἔχει. 1427, 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη. 23, 27. 155, 24.

εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ σεμνυνομένους. 1402, 6. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνθηρόν. 1404, 21.

εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα. 1016, 23.

εὐπρόσωπος] λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους συνθείς. 277, 5.

εὕρημα] οὐδὲν τούτων ἐστὶ καινὸν, οὐδὲ ἡμέτερον εὕρημα. 484, 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν. 774, 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται. inventis scite et solerter excogitatis. 808, 14.

εὑρίσκειν ἰδίους πολέμους. sibi excogitare, et sua veluti manu serere bella, sibi propria et a bellis reip. sejuncta. 26, 8. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος. 52, ult. ὅσα ἠλπίσαμέν τινα πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὕρηται. effecit, ut ea contra nos parentur et adversa nobis evenirent. 54, 19. οὐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχήν τινα εὕρηκε. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparavit. 69, 1. εὑρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere. 181, 27. 292, 9. 494, 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὑρήσει. h. e. docebit, monstrabit observatori quærenti, quid agendum sit. *es wird sich von selbsten finden, weisen, lehren. die Sache wird einen schon von selbst drauf führen* [*it will appear of itself. the thing itself will guide you*]. 184, 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὕρῃ. prodat. 376, 26. ὅσα ἂν οὐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὕροι, commentus sit, acri meditatione extuderit, τοσαῦτα πεπονθέναι κακά. 188, 12. ὅμως τοῦθ' εὕροντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate. 363, 1. ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν ἅμα [id est προστάττειν] καὶ συμφέρον. 596, 22. 642, 2. καὶ τοῖς οὖσιν, ὅπως ἄδεια γενήσεται, κακούργοις, εὑρίσκει, reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι. 733, 21. πολλοὺς τοὺς ἀσελγεῖς εὑρήσετε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὑμᾶς. efficietis, ut exsistant. 745, 7. εὗρεν οὖν τοῦτο ποιῶν, ὃ πεποίηκε, τοὺς νόμους νόμῳ καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata. 748, 23. εὑρίσκεσθαι ἀτέλειαν. 457, 8, 461, 18. 661, 23. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποιηκέναι, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται. 771, 25. εὑρίσκεσθαι, impetrare, ἄφεσιν τῶν τόκων. 1293, 6. μὴ εὑρομένῳ παρὰ τοῦ δήμου. qui non impetrarit. 1381, 2.

Εὐρυβάτης] pro quovis proditore, impuro, sacrilego et conscelerato homine. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως, οὐδ' ἀνθρώπων χρηστῶν διαπράττεσθαι. 233, 8.
εὐρύχορος] εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς. 531, 4.
εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως. 428, 14.
εὔρωστος. 1397, 15.
εὐρώστως ὑπέμειναν τὸν προσιόντα κίνδυνον. 1397, 9.
εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας. 226, 3. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν. 227, 21. ὅ, τι μέλλει συνοίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἑκάστῳ. 228, 3. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modestiam pudoremque religionis. 533, 17.
εὐσεβὴς] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. eorum, quæ ab hominibus in rebus sanctis, religiose cavendis, sedulo vitandis, ne reverentia deorum lædatur, eorūmque cieatur animadversio, habeatur. 280, 10.
εὐσεβῶς μηδενὶ ὑμῶν ἔχει τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione hunc absolvere potest. 407,8. ὅπως τὰ πρὸς θεοὺς εὐσεβῶς ἕξει. 1460, 9.
εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους. præclare copioseque de iis disputari potest. 1391, 16.
εὐσχημόνως] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὁρᾶσθαι τὰ δεινά. 1400, 10.
εὔτακτον καὶ χρήσιμον ἐμαυτὸν παρέσχον. 1226, 3. et 10.
εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτων ζῶν ἂν φανείην. 1125, 1.
εὐτρεπὴς] εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς. 45, 2.
εὐτρεπίζειν] πάνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον. 12, ult. εὐτρεπίσηται μόνον τοὺς ἐνθάδε. 683, 24.
εὐτυχεῖν] τοὺς εὐτυχοῦντας ἀεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχούντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι. 196,22. οἷς εὐτυχήκεσαν (Thebani) ἐν Λεύκτροις, secunda fortuna, qua usi fuerant in illa pugna, οὐ μετρίως ἐκέχρηντο. 231, 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν. 580, 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 3. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ. 1039, 16. πάντα τἄλλα εὐτυχῆ τὴν πόλιν κρίνων, ἓν οὐδεπώποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω —. 1460, 23. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. 1477, 15.
εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων. 1122, pen.
εὐτυχὴς] εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεστάτην. 1486, ult.
εὐτυχίαν quandam sibi peculiarem arrogat Demosthenes, 59, ult. ἔλατ' ἄν τις οὐχ ἧττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου. 156, 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατοῦσαν. 59, ult.
εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι. 800, 13.
εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρειχόμην. 1472, 5.
εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ. 1435, 26.
εὐφραίνειν] αἰσχρὸν, ἃ θεωροῦντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγεῖλαι. 1409, 18.
εὐφροσύνη. 422, 5.
εὐφυῶς] εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν. 1414,1.
εὔφωνος. 320, 17.
εὐχαριστεῖν] gratus esse. 257, 2.
εὐχαριστία] gratus et memor animus. 256, 19.
εὐχερὴς] τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ. 547, pen.
εὐχερῶς ὀνείδη φέρειν. 34, 7. ὦ λέγων εὐχερῶς πᾶν ὅ,τι ἂν βουληθῇς. 248, 10. πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν. 315, 3. sine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει. 1396, 24. εὐχερῶς ἀκούειν. 1450, 14.
εὔχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὔξασθαι, παραλείπει· εὔξασθαι γὰρ ῥᾴδιον, πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, εἰς ταὐτὸ ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ. 33, 16. τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις. 225, 2. ἐπειδὰν εὔξηται ὁ κῆρυξ. vota conceptis verbis fecerit. 706, 9. ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι. 800, 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et spoliorum partem omnibus esse dedicaturos. 1467, 2. εἶτα ἃ Φίλιππος εὔξαιτ' ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινὲς ἐνθάδε ποιοῦσιν, citat Hermog. p. 179.
εὐχὴ] τίνας ἂν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους. 381, 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διαπράττοιτ' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quæ votis et precibus a diis flagitetur, verumtamen ea natura, ut legis formula concludi nequeat. 722, 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα. simulacrum aliquod, vel donarium votivum, voto facto diis condictum. 1405, 20.
εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρίαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν. 1408, 16. ergo differunt ista inter se, sed qui? videtur ἀνδρία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, ut neque a spe, neque a terroribus se dimoveri a proposito patiatur. εὐψυχία autem impetus animi, promti, excitati, gestientis, cum ardore et alacritate, lætitiaque et spe certa boni eventus ad rem gerendam ruentis.
εὔωνος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις. 255, 11. εὔωνον σῖτον

ἀνούμενοι. 409, 1. ἵνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον. 1285, 13.

ἐφάμιλλος] ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας πᾶσι κειμένης. 331, 9. ἐφάμιλλον παιεῖν τὸ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν. 488, 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν. 1396, 2.

ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἕξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων ἕτερος καθιδεῖται. 61, 3. οὔκουν βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν. 100, 10. 135, 10.

ἐφεκτὸς] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in fœnus oboli seni, de bonis immobilibus, prædiis et domibus. 914, 10.

ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος. in continenti, proxime a latere assidens; immediate, ut vulgo usurpant. 553, 13. τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων λυπεῖ. 103, 15. ubi οὑτωσὶ non cum ἁρπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohæret. *omnino, prorsus. durch die Bank weg* [*without exception*]. ita ut dico, ad literam, cunctam Græciam, nemine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς. 576, 12.

ἐφέσιμον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος. *er zieht die Appellationen von euch an sich* [*he transfers the appeal from you to himself*]. 78, ult.

ἔφεσις] οὐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν. 1301, 4.

ἐφέτης] ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν. 632, 3. οἱ ἐφέται, sunt iidem atque, οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς. 1069, 6.

ἔφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων. 438, 18.

ἐφηγεῖσθαι] præire, præeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem præsentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ. 601, 20. 803, 15.

ἐφήδεσθαι] οὐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι. 196, 21. Θηβαίοις ἐφησθῆναι ὁτιοῦν παθοῦσι. 231, 2. τοὺς νῦν περιοφθέντας ἐφηδομένους ὕστερον ἕχητε οἷς ἂν πάσχητε. 1428, 8.

ἐφιέναι, ἐφίεσθαι] ἐφίενται μὲν, ἐάν τις ἐᾷ. 193, 12. ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal. 913, 23. ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτρίων. 937, pen. ἐφιᾶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram provocant. 1017, 27. ἀδυνάτων ἐφίεσθε. 1487, 25.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ. 178, 5. 361, 25. 1423, 5. ἐφικνεῖσθαι τοῦ τριηραρχεῖν. pervenire ad eam fortunarum amplitudinem, ut trierarchum agere possis. 465, 23. ἐφικέσθαι εὐεργεσιῶν. eo loco rerum esse, ut bene possis de patria mereri. 494, 3.

ἐφῖκται πάντων, ad omnes permanavit, aut pervagata est, ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη. 800, 16.

ἐφιστάνειν, ἐφιστάναι, ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, præsto esse. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρεσβευτῶν. 346, 2. b) rebus præesse, ut præsunt magistratus, et imperatores. οἱ ἐφεστηκότες. 26, 12. et 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας. 436, pen. δυνάμεις, ἃς διαλελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας. 1439, 25. τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν. 1466, 3. πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη. 1466, 6. super aliquo aliquem collocare, ceu præsidem, vel vigilem. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἂν ἐπὶ ποίμνια ἐπιστήσειε φυλάττειν. 807, 3. δεῖν φύλακας ἐφιστάνειν ἐπὶ τοὺς ταπεινὰ πράττοντας. 807, 6. figere palos in fronte agrorum, vel prædiorum, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ὅρους ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1029, 27. c) instare, urgere, premere. ἐφειστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος. 1187, 6. d) super aliquid aliquem, præsertim repente, ducere, admovere, immittere. ut copias, quibus eum opprimat. ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα. 444, ult. ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως. subito superveniet. 66, 24. μηχανήματα. 115, 7. et 17. 124, 2. 254, 27. συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐθύνας. 264, 7. e) ἐπιστῆναι. accedere ad remp. gerendam. 245, 11. 305, 9. f) animum attendere. διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν. 70, 16. g) imminere, impendere. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον. 287, 5.

ἐφόδιον] δι' ἀπορίαν ἐφοδίων. 84, 10. decem legatis in commeatum addebant Athenienses X. millia drachmarum, universis, quam summam, et enormem, et inauditæ liberalitatis, prædicat Demosthenes. 390, 23. οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν. 441, 2. ὑμῖν δ' οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοινῷ. 690, 8. ἐφόδιον δοῦσα ὀκτὼ δραχμάς. 787, 18. ἐφόδιον λαβὼν τὸ — adminiculo, prætextu usus. 917, 14. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προστιθείς. 1212, 19. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τοῦ γήρα ἱκανά. 1204, 23.

ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι. 38, 12. ἐφορᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων. 772, pen.

ἐφορία] scil. ἀγορὰ, conventus finitimorum in limite cujusque suo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπεσχημένοι. 631, ult. 632, 23. et 26.

ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς πόλιν μεγάλην. insidiari suis oportunitatibus rei bene gerendæ, ad instar piratarum, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore, naves speculantur et præstolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas evectas insecuti derepente consectantur et

oppressas expilant. 30, 18. βοήθειαν κωλῦσαι τὴν ἐν Πύλαις, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφώρμουν. 444, 26.

ἔχειν ἡσυχίαν. 13, 12. πῶς ἔχουσι [subaudi τοῦ νοῦ, vel κατὰ τὸν νοῦν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ. quo sint animo erga Philippum. 22, ult. ἐχόντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] Θηβαίων. ita animatis. 30, antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν. 284, 11. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. res sic se non habet. *so ist es nicht recht. das ist die rechte Weise nicht. das sollte so nicht seyn* [*it is not right so. that is not the right way. that should not be so*]. 137, 6. ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς. 230, 25. ὃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἑκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. 81, 4. ἔστι γὰρ ἔχειν καὶ τἀλλότρια, καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν. 83, 14. αἰτίαν] ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλόν. 998, 8. βούλησιν] τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν δοκεῖ. 794, 17. διάνοιαν ἔχειν. 1472, 25. δίκην ἔχεις. est penes te jus et facultas jus tuum in foro petendi et persequendi. 890, 3. διαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus. 1153, 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν. 608, 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 7. νόμον ἔχειν. 794, 16. εἴ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνάναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. 537, 5. Κερκυραίῳ τινὶ τῶν ἐχόντων νῦν τὴν πόλιν. e numero principum remp. Corcyream nunc in potestate habentium. 763, 9. οὐκ ἔχω τούτου πρότερον πρόσταγμα, scil. προστάττειν. 1485, 9. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας. 311, 12. χρέα πολλῶν ταλάντων ἔτ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. *Activschulden, ausstehende* [*outstanding debts*]. 957, 5. χρήματα ἔχειν, subaudi ἀπαιτεῖν. *zu fodern haben* [*to have to demand*]. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν, *sie hätten noch weit mehr zu fodern* [*they would have much more to demand*], ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων, *als was wir vorgeschossen hätten* [*than what we had advanced*]. 970, 4. simpliciter pro posse. τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν. 1473, 3. h) pro dives, locuples esse, subaudito χρήματα. τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας, αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. 1123, 25. c) secum habere, subaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται. 574, 23. 575, 14. 608, 14. d) in potestate habere. νῦν ἔχετε ἄνθρωπον. 440, 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων [subaudi τὰ τούτου], οὐδενὸς ἠψάμην. 540, 23. e) capere, mancipare, manu injecta sibi vindicare, *in Beschlag nehmen* [*to take possession of, lay hands on*]. 886, 7. f) in corpore gerere, ut vestem, *anhaben* [*to have on, wear*]. τρίβωνας ἔχουσι. 1267, 22. g) scire, nosse. οὐδ' ὅ, τι χρὴ ποιεῖν ἕξετε. ne consilium quidem in promtu habebitis, sed incerti eritis, quid agendum vobis sit. 425, 10. h) in se tenere, impertare, prodere, indicare, insimulare. τῶν τὴν κατηγορίαν ἀδικήματα ἐχόντων. 268, 17. i) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. 142, pen. k) inhibere sese, insistere. ἔχε αὐτοῦ. desine. 1109, 6. In Medio. ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται. *er hält sich an den Schlag* [*he attends to the blow*]. h. e. consectatur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmovet scutum et prætendit, ubi jam ictus fuit. non quo plaga inferenda impetum minatur, non præcavet vulnus, sed facto jam succurrere festinat. 51, 26. τούτων γὰρ εἰχόμην. iis enim mordicus inhæsissem, eaque acriter exagitassem. 251, ult.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 6. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιεῖσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν. 90, 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιεῖσθε. 192, 6. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβοῦνται. 218, 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχούσης πατρικῆς. 530, 7. ἃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεὶς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι. 1185, 27. τῆς ἰδίας ἔχθρας οὐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα. 1465, 23. causa odii et simultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεταί μοι. 1301, 18.

ἐχθρὸς] οὐκ ἔστι τῶν ἔξω ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε. 104, 26. 124, 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων. 439, 19. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθρῶν μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. 638, 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ βήματος ἐχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων. 1335, 3. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτε ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὕροιτε ἄν. 1448, 27. οὓς κἂν ἐχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσαι. 1479, pen. ἐχθρὸς θεοῖς gravissimum et turpissimum erat probrum. 241, 12. 245, 16. διὰ τὴν αὑτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν. 611, 15. ἐχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως. 1121, 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Hermog. p. 45.

ἐχῖνος] vidulus, bulga, in quam conjiciebantur chartæ, quarum usus esset in foro, cum essent in judiciis proferendæ atque recitandæ. *der Documentenbeutel*,

1135, 4. ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι. 1136, 14.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἄν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς εὖ βουλευομένους ἡγεῖσθαι χρή. gubernare res et tractare pro sensu tuo; præparare et instruere necessaria, quo fiant, quæ factu opus sint, et quo mala imminentia defendantur; præire et viam monstrare rebus, quæ tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illæ rapiant; imperare rebus, non servire. 51, 17. ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν. in articulis fœderis, vel pacti, primo loco stare, princeps et primaria conditio esse, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire. 213, 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου. 571, 3. τῷ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγουμένῳ. 654, 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται. 779, pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας. 1377, 27.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσαν τοῦ βίου philosophiam. 1412, ult. ἡγεμονεύει ἁπάντων ἡ ἐν ἀνθρώποις διάνοια. 1412, 16.

ἡγεμονία] ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτοὺς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, ult. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. 246, 23.

ἡγεμὼν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας. 26, 24. ἡγεμὼν [sodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. 172, 3. ἡγεμὼν τῆς εἰρήνης. 233, 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν. 329, 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοί. 436, 27. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος. 533, 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἐγενόμην ἔτη δέκα. 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας τοσούτων ἀγαθῶν. auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecuta bona. 1123, 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [scil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 25.

ἥδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσειεν ἄν, ὅσον ἂν ῥηθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα οἴχεται. 1442, pen.

ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη. 1354, 23. ἡδέως ἔχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus. 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν. comis, blandus, affabilis, hilaris esse. 1418, 11.

ἤδη] μὴ τὴν ἤδη χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι. 664, 23. ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. nam sæpenumero et factum est, et fit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses. 210, 6. τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἤδη δεῖν, pro ἔτι. 567, 12. pro τότε, tum. παντελῶς γὰρ ἤδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum —. 746, 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παίδων ὁ ἔλεγχος ἤδη [tum, vel certo certius] ἔσοιτο. 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἁπάντων. 1376, 18.

ἡδονὴ] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν. 13, 23. ὁ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δέδοται. 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς. 437, 3. et 6. ταῦτά τισιν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. sunt, quos hæc juvent. 806, 8. ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἱρεῖσθαι χρεὼν, ut dictum Demosth. citat Stobæus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt.

ἠθοποιΐα nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412, 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἤθει μένοντας. 35, 19. ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτοῦ ἤθει τῷ τυραννικῷ. 212, pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. 460, pen. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur: ἤγουν τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενναιότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι. 613, 8. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι. 753, 10. ubi declaratur, quale illud ἦθος sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισεν. 1405, 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασι μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι. 1406, 5.

ἠΐθεος] juvenis nondum maritatus. ἠΐθεον ἔτι ὄντα. *da er noch Junggesell war* [*while he was yet a bachelor*]. 1352, 8.

ἥκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει τις οὗτος. 11, 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἥξει. 17, 4 οὐ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φιλίππου ἥκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν. 154, 15. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν. 234, 22. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν. 241, 4. τὸν ἥκοντα παρήγαγον. eum, qui e castris, aut e confinio venisset, producebant. 285, 5. νῦν ἐπὶ τόνδε ἥκειν. infesto cum animo aggredi, adoriri. 319, 7. ἐπειδὴ δὲ ἧκεν ἡ ἐκκλησία. 346, ult. ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκε. *kam, ankam* [*pertained, appertained*]. 350, 14. ἥκει ἐπ' ἐκείνους αἰτία. *kommt auf sie, trift sie* [*pertains to them, concerns them*]. 624, 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων. 959, 11. ἥκουσι νῦν δανεισταὶ καὶ ὀφλήματα, πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. ἥξετε ἐπ' ἐμέ. me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis. 1049, 7. ἧκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον. 1225, 14. οἴκαδ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες. domum redeuntes ab expeditione Euboica. 11, 10. οὓς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθοὺς καὶ φίλους, εἰς τούτους ἥκω, receptum habeo, convertor, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ δέομαι. 1127, 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν

ἥκεις. (ubi ἥκεις, si quis velit, accipi potest pro φαίνῃ). 1404, 2. ἃ δ' εἰς αἰσχύνην ἥκει, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται. 1407, 12. ἐπειδὴ δ' οὐχ ἧκον οὗτοι. his non redeuntibus. 479, 4. ἥξει δ' ἐπὶ ταῦθ' ἅπερ ἀεὶ λέγει. confugiet ad usitatam sibi excusationem. 1002, 16.

Ἡλιαία] judicium majus, aut maximum, populi personam universi repræsentans, D. aut M. aut MD. virorum, de causis capitalibus pronuncians. item porticus, ubi judicium illud agebatur. ἡ δίαιτα ἦν ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ· ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν — φυλὴν διαιτῶντες. 1142, 25. p. 720, 24. τὸ δικαστήριον idem est atque Heliæa, ut patet ex ejusdem paginæ versu penult.

ἡλίασις] jus in illo judicio sedendi, et functio judicatura. οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἕνεκα. 747, 7.

Ἡλιαστὴς] Ἡλιαστῶν ὅρκος. 746, 18.

ἡλιαστικὸς] ἐκ τῶν ὀμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον. 706, 25.

ἠλίθιος] τοῦτό γε τὸ σοφὸν αὐτοῦ ἠλίθιόν ἐστι. 83, 17. 1148, 4.

ἠλιθίως. 822, 3.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ. ætatem militarem agentes. 17, 11. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν. 38, 10. ποιῶν τοῦθ', ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι [scil. ποιεῖν,] καὶ ὅτου καιρὸς εἴη. 38, 16. τοῦθ' ἡλικίας ἔχων. 220, 5. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας ἑτέρου βελτίων τὴν ἰδίαν. 413, 27. ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδατε, proceram staturam et florentem ætatem, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε. 1024, 26. κἂν παῖς, κἂν γέρων, κἂν ἡντινοῦν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἥκῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύξεται τῶν δικαίων. 1341, 12. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάστης. 1351, 12. νεωτέρα οὖσα, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι. quia nondum ad nubiles annos, ad ætatis maturitatem et justam staturæ proceritatem modumque virium idoneum pervenisset. 1352, 12. ἕως εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris vivit. 1392, 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν πειρᾶσθαι ἀναγκάζομαι. 1470, 13. διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν. 1471, 17.

ἡλικιώτης] æqualis ætate. 1026, 2.

ἡλίκος] post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest Latino *quam*. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκα καὶ συμφέροντα ἐδόκει πεπρᾶχθαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint. 348, 24. οὐ τῷ μεγάλα ἢ θαυμάσια ἡλίκα εἶναι. 469. 19. ὑπὲρ ἡλίκων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. 1109, 17.

ἥλιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττωνται πολεμίους κρίνειν. 197, 7. τῶν ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 316, 16. οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire. 426, 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν. oriri, ultra horizontem adscendere. 1071, 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531, 8. relatum: τί ποιήσουσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες. qui pro diaria, non ultra unum diem duratura gratia, comitate, festivitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, projecerunt. 107, 8. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει. 285, 21. πολλὰ μία ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν. 293, 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν. 618, 9. ἡμέρᾳ ἐν ἱκνουμένῃ. die stato veniente, quum rite fit, atque legitime. 1072, 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν, adverbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου. 1214, 6. τῆς ἡμέρας, subaudi ἑκάστης. in dies singulos. 491, ult. τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. vitæ quotidianæ. 1262, 1.

ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 26.

ἥμερος] ἥμεροι ἄνθρωποι καὶ φιλάνθρωποι. 530, 5.

ἡμίεκτον] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. 918, 11.

ἡμικλήριον] τοῦ ἡμικληρίου ἔλαχε. in jure postulavit dimidiam hæreditatis partem. 1173, 6. et 17. 1175, 14. 1178, 22.

ἡμιμέδιμνος. 1278, 23.

ἡμιμναῖον] semissis minæ. ἀνδράποδα ἡμιμναίων πέντε ἄξια. duas minas cum dimidiata. 1246, 7. ἡμιμναῖα τρία ἐδόθη τούτῳ τῷ ἀδωροδοκήτῳ. una mina cum dimidio. 1333, 11.

ἥμισυς] οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ [scil. μερίδι] δεῖ χρηστὸν εἶναι. 430, 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι. 691, 16.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντων πέντε, id est, 2 talent. et ½. 956, 18.

ἦξαν. 1155, 10. dubium, utrum ab ἄγειν, an ab ἀΐσσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.

Ἤπειρος] Asia major minorque. στόλον ἐξ ἁπάσης Ἠπείρου ἐλθόντα. 1392, 6.

ἤπιος] πάντες ἠπιώτεροι, molliores, commodiores, faciliores, γενήσονται. 1464, 22.

ἠπίως] ὑμᾶς δ' ἠπιωτέρως ἔχειν πρὸς αὐτόν. mollius, clementius. 1296, 7.

Ἥρα] ὁ ἄρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἥρᾳ. 1068, 10.

τὰ Ἡράκλεια, ludos Herculis, ἐντὸς τείχους θύειν ἐψηφίζεσθε εἰρήνης οὔσης. 368, 11. 379, pen.

Ἡρακλῆς] προσκρίθειν κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐ-

γενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ. 1313, 21. 1318, 16.

ἠρίον] monumentum sepulcrale genti commune. εἰς ἠρία ταὐτά. 1319, 27.

ἡρωϊκὸς] οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν. 1391, 22. locus fabularum de heroibus.

ἥρως καλαμίτης. stramineus. 270, 10. μηδ' ἥρω τινὰ τὸν τυχόντα. 288, 17. ἥρως ὁ ἰατρός. 419, 22. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε. 1072, 25. εἴτε ἥρωες ἦσαν, εἴτε θεοί, citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 643, 9.

ἡσυχίαν σχήσει. 13, 12. 521, 12. 624, 8. 1179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν. 63, 20. ἡσυχίαν, otium, ἐκείνῳ ποιοῦσι πράττειν ὅ,τι βούλεται. 102, pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἑτέρους ἐᾶσαι. 143, 18. ἦγεν ἡσυχίαν. 237, 20. 246, 19. 622, 24. ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπουλον. 327, ult. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα. 328, 1. δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ. 422, 5. κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν. nemine interpellante. 709, 13. ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσῆκεν, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abstinui, ea omisi. 1161, 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμφέροντος. 1105, 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν, pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων. 1405, 17. opponitur enim τῇ αὐθαδείᾳ.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκἀγαθία. 777, 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἱρῇ. 150, 11.

ἦτρον]. regio stomachi, vel quod intra os sterni et umbilicum est. 1260, 22.

ἧττα] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν. 139?, 21. βεβαίους ποιεῖται ἥττας. 1448, 2. ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἧττα τῆς προαιρέσεώς ἐστι. mentem hujusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. cœpta et instituta sua omnia cernere perturbata et eversa. 1466, 24. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἧττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται. 1486, 3.

ἡττᾶν] ὅταν γὰρ ἡττῆται στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων. cum imperator in potestate est miserorum militum mercenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque pareat. 53, 15. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος. 317, 11. [ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον. 127, 22. οὐδέ γ' ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου. 326, 1. ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηναίων ἥττητο τῷ πολέμῳ. 391, 13.] ἡττᾶσθαι ἄλλου τινὸς δόξετε. videbimini alicui fini sequiori, causæ deteriori cessisse. 584, 13. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται, *nachstehen muss* [*must give place*], τοῦ φθόνου. 792, 26. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττᾶσθε. *kehret euch daran nicht, lasset euch dadurch nicht irre machen* [*do not trouble yourselves with that, do not let that mislead you*]. 415, 17. οὔτε ναυμαχίας, οὔτε πεζῆς μάχης ἡττᾶτο. 120, 18. ἡττήσθε δὲ οὐδὲ ἅπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, οὔτε αὐτοῦ ἐκείνου. 197, 15. οὐδαμοῦ πώποτε, ὅποι πρεσβευτὴς ἐπέμφθην ὑφ' ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν Φιλίππου πρέσβεων. 308, 10. [ἐγὼ μόνος οὐδετέρου τούτων ἡττήθην. 1469, 1.]

Ἡφαιστεῖον] templum Vulcani. 898, 6.

ἦχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in de falsa legat. 346, 24. et in prima in Aristog. 772, 5. conf. Dorville ad Chariton. p. 481.

Θ.

Θάλαμος] cella abstrusior, penitior. εἴ γέ τις ἢ φεύγων ἐν μυχῷ, ἢ θαλάμῳ. 422, 25.

θάλαττα] ἀξιῶν ὑφ' ὑμῶν καταστάθηναι εἰς τὴν θάλατταν. in potestatem et arbitrium maris immitti. 80, 6.

θαμά. 422, ult.

θάνατος] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς παρ' ὑμῖν κρίνεται περὶ θανάτου, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδ' ἅπαξ ἀγωνίσασθαι τολμᾷ περὶ θανάτου. 53, 26. τὸν ἀνδραποδιστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱροῦνται τοῦ προσήκοντος. 53, ult. ὅπως μὴ γίγνωνται θάνατοι [mortes violentæ, sed sine cruore effuso] καὶ σφαγαί. 215, 22. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 25. 521, 24. θάνατον καλὸν εἵλοντο μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχρόν. 1397, 9. θανάτου ἄξια εἴργασται αὐτῷ εἰς ἐμέ. 1252, 19. πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος, citat e Demosthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750, 8. ed. Pott.

θάπτειν] τελευτήσαντα αὐτὸν ἔθαψεν ἡ πόλις. 690, 3. θάψαι τὴν μητέρα εἰς τὰ πατρῷα μνήματα. 1320, 21. οὓς ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν. 297, 17.

Θαργήλια. 517, ult.

θαῤῥεῖν] καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐτόλμησε θαῤῥεῖν, quem nil puduit, confidentem, læto et hilari vultu, rectis cervicibus, velut re bene gesta, incedere, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, pen. θαῤῥεῖν, οὐκ ἐπὶ τῷ τοὺς ἐχθροὺς μὴ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κἂν βούλωνται κρατῆσαι. 1441, 20. οὔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτους, οὔθ' οὗτοι Φίλιππον. neque Philippus fidebat his, neque hi Philippo fidebant. 30, 15. τὸ ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πεποιηκότα τοῦτον — θαῤῥῶ καὶ πάνυ πιστεύω. certus sum, fore, ut hunc coarguam. 342, 4. συμβαίνει μοι τὸ μὲν καθ' ὑμᾶς, καὶ τὸ προσήκειν μοι τῆς πόλεως, θαῤῥεῖν. 1299, 15.

θάτερον] ἀγαθὰ, ἢ θάτερα. sequiora, seu adversa. 597, 3. pro ἕτερα. ἀνὰ θάτερ'

πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, Ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγγυῆσαι, ὡς αὐτῷ προσήκουσαν. 1362, ult.

θεσμὸς] ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω. 1069, 9.

θεωρεῖν τὸν τρόπον. 12, 24. θεωρῶν καὶ σκοπῶν, diligenter, undique, susque deque, omni ex parte contemplans, meditans, εὑρίσκω. 19, 23. τοῦτο θεωροῦντας εἰ τἀληθῆ λέγω. hoc quærentes. 29, 15. θεωρεῖν τι πρός τι, aliud cum alio conferre, comparare. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. 230, 27. κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι. 330, 7. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. θεωροῦντες ὑμᾶς πῶς τοῦτο τὸ πρᾶγμα κρίνετε. 1297, 9. θεωρεῖτε γὰρ τὸ παρὸν πρῶτον. 93, 9. ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσι. 555, 8. εἰ τοῖς τεκμηρίοις θεωρήσετε. 578, 23. ποῖόν τινα δεῖ ἕκαστον νομίζειν, οὐκ αὐτοὶ θεωρεῖτε. 1234, 11.

θεώρημα] res, quæ seu oculis spectatur, seu mente cernitur. ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 247, 22.

θεωρία] collegium a civitatibus ad ludos publice deputatorum. θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύριας ἀποστέλλειν. 256, 14. pompatica sacrorum processio. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας. 380, 22. θεωρίαν ἄγειν τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως. 552, 6. ἡ θεωρία οὐκ ἐδόκει ἐξ ἴσου ἅπασι τοῖς δικασταῖς εἶναι. verebar, ne non omnes pariter judices in tabula proscripta cernere, vel oculis consequi possent et legere. 1055, 18. ἱππικῶν θεωρίαν, ἢ γυμνικῶν ἄθλων. 1393, 2. ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν [id est, θεωρούμενα μένει ἀκίνητα]. cum spectantur, manent immobilia. 1406, 3.

θεωρικὸς] τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν [subaudi χρημάτων] νόμους λύσατε. 31, 13. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν. 37, 5. ὡς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες. 141, 2. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ [scil. ἀργυρίῳ] τεταγμένος. 243, pen. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὢν ἐπέδωκα τὰ χρήματα. 264, 10. ἥκε, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικόν. 1091, 24. ἀπῆλθε τὸ θεωρικὸν οὐ λαβών. 1091, ult. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 19.

θεωρὸς] θεωροὺς εἰς τὰ Πύθια πέμψαι. legatos ad ludos Pythios publice mittere, qui iis nomine P. A. interessent et ejus personam repræsentarent, donaque a civitate missa offerrent una cum sacris. 380, 20. θεωροὺς αἱρετοὺς ἐννέα πέμπειν κελεύει. 531, 17.

θηρᾶν] τῶν πλείστων, ὅταν ὦσι νέοι, ἐκ τῆς σιωπῆς τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων. 1407, 17.

θηρίον] τοὺς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων. in me instigantibus atque immittentibus. 332, 2. maledictum turpe. bellua, pro homine impuro, conscelerato, et inimico sævo. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον. 745, 4. πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία. 772, 6. οὐδὲν ᾔδει οἵοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις [subaudi aut οὖσι ad θηρίοις, aut πλησιάζων ad τούτοις]. 925, 14.

Θησεῖον] ædes Thesei. 270, 8.

θητικὸν] scil. ἀργύριον, tributum, vel vectigal annuum, quod Athenis inquilini pro jure incolatus, et pro venia, quæstum opera mercenaria faciendi pendebant. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν τελοῦσι. 1067, 27.

θίασος] collegium certa quædam sacra facientium, et eorum per vias solennis processio, jubilantium, tripudiantium, cantantium, vociferantium et lascivientium. τοὺς καλοὺς θιάσους ἤγαγε διὰ τῶν ὁδῶν. 313, 23. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις κυλινδούμενον. 403, 19. θιάσους συνάγειν. 431, 25.

θλίβων τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας. 313, 25.

θνήσκειν] τέθνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ. 43, 10. τεθνᾶσι τῷ δέει διὰ τοὺς τοιούτους ἀποστόλους. 53, 10. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ. 330, 5. τεθνᾶσι τῷ φόβῳ. 366, 25. ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ὑμῖν τεθνεῶτα. in judicio vestro mortis damnatum, extremum luisse supplicium. 383, 19. τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βούλομαι. 138, 7. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν] κολακείᾳ. 127, pen. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε. etc. 434, 6. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα. 488, 21.

θνητὸς] πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι. 358, 16.

θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν. 442, 14. θοιμάτιον προέσθαι. 583, 20.

Θόλος] δύο ἔτη διετράφη ἐν τῇ Θόλῳ. 419, 26.

θορυβεῖν] admurmurare cum significatione laudis et assensus. καί μοι μὴ θορυβήσῃ μηδείς, πρὶν ἂν ἀκούσῃ. 60, 27. θορυβοῦντες, ὡς ὀρθῶς λέγεται. 72, 5. 97, 15. ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι καὶ ἐπαινέσαι σπουδάζετε. 109, 11. πολλοὺς ἔφη τοὺς θορυβοῦντας εἶναι, [id est, τοὺς συναινοῦντας] ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους. 375, 22. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. θορυβηθῆναι. fremitu concionis perturbari, interpellari. 1421, 20. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea quod obstrepitis, nil ideo magis desinunt oratores concionibus molestis vos vexare. 1462, 15. ἐγὼ δέ φημι δεῖν (καὶ μή μοι θορυβήσητε ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκούσαντες κρίνατε. 167, 4.

θόρυβος] τὴν κρύβδην ψῆφον ἑτέραν τοῦ φανερῶς θορύβου. diversam et contrariam murmuri concionis ad dicta cum assensu

I.

consiliarii novem Archontum, sed identidem non nisi singuli. ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ τοῦ Ἱερομνήμονος, καὶ ὅσαι μετὰ τῶν ἐννέα ἀρχόντων κυαμεύονται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κήρυκος etc. 747, 2.

ἱεροποιεῖν εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς. 552, 3.

ἱεροποιὸς] Hoc de v. insignem locum habet Etymologus p. 468, pen. haustum ex aliquo bonæ notæ lexico rhetorico. in Harpocratione non est, neque in Suida, neque in Ulpiano, neque in aliis Scholiastis Demosth. οἱ λοιποὶ [Strategi puta] τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τρίτον αὐτόν. 552, 6. erat hujus magistratus victimas inspicere et probare, aut reprobare vitiosas. 570, 7. 1331, 4.

ἱερὸς] ἱερὰ χώρα. 277, 10. ἱερὰν ἐσθῆτα, eam vestem appellat, quæ ludorum ergo comparata sit atque gestetur. 519, 27. ἱερὸς νόμος, pars ea juris Attici, quæ de jure dierum festorum, præcipue Liberalium, præcipit. 525, 18. οὐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν [scil. χρημάτων], ἕνεκα τοῦ πλεονεκτήματος, ἀπέχεται. 1204, 5. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην, καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι. 1374, 1. τὸ ἱερὸν, per excellentiam templum Delphicum. 446, 5. ἱερὰ τριήρης. 50, 1. 570, ult. οὔθ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων. 422, 8. τῶν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. 702, ult. τῶν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν [decuplam furti luitionem] ὑφέρηται. 726, 23. τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας. 1335, 7. ubi dictio hæc proverbialiter est usurpata. τὰ ἄρρητα ἱερὰ θύειν. 1369, 25. ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων, per victimas plenum robur adeptas, vel majores. 1365, 17. τὸ ἱερὸν, Delphicum puta, προδέδωκας, citat Schol. Hermog. p. 145, 10.

ἱεροσυλεῖν τὰ ὅπλα. 1318, 27.

ἱερόσυλος] τοῖς ἱεροσύλοις τὸν δεσμὸν ἀφαιρῇ. 737, 24.

ἰθύνειν ἑορτὰς νόμοις πατρίοις. 531, 3.

Ἰθύφαλλος. 1261, 17. 1262, 6. 1263, 5.

ἱκετηρία] οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος. 262, 16. 703, 23. ἱκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι νομίζοντας τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 25.

ἱκνεῖσθαι] ἡμέρᾳ ἐν ἱκνουμένῃ. 1072, 27. conf. p. 1073, 2. ubi orator ipse interpretatur per ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις.

ἵλεως] ὃν οὐδὲ τῶν ἐν ᾅδου θεῶν εἰκός ἐστι τυχεῖν ἵλεων. 786, 16.

ἰλιγγιᾷν. v. ναυτιᾷν.

ἱμὰς] ἱμάντα τις φερέτω. 402, ult.

ἱμείρειν] χρήματα δ' ἱμείρουσιν ἔχειν. 422, 6.

ἵνα] cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi. ἵνα ἦν, pro ᾖ, vel εἴη. 47, 18. ἵνα ὡς εὐσχημονέστατα ἐφαίνετο. 958, ult. 1273, 9. et 14. ἵνα μὴ συνέβαινεν, ὅπερ νυνὶ γίγνεται. ne accidisset. 1434, 3. ἵνα ἐπιεικεῖς ἐνομίζοντο εἶναι. 1441, 9. 1444, 13.

Ἰοβάκχεια. 1371, 24.

ἴον] ὥσπερ ἴον ἢ ῥόδον ὄντας. 615. 11. 755, 16.

ἰοῦ, ἰοὺ] vox irati vanas minas spargentis. 406, 8. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰοὺ, ἰοὺ, καὶ πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω ποιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. 784, 19.

ἰποῦν] *kneipen, klemmen, schrauben* [*to knip, pinch, screw*]. ὁρῶν ὑμᾶς ἰπουμένους. vos pungi ab aculeato hoc dicto, ægre id ferre. 1441, pen.

ἱππαγωγὸς] scil. ναῦς. navigium comparatum equis per mare trajiciendis. 46, 5.

ἱππαρχεῖν. 567, 21. 570, 12.

ἵππαρχος] erat in equestri militia eodem loco, atque ὁ στρατηγὸς in pedestri. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον. 290, 4. ἵππαρχον ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον. 570, 5. οὐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς, καὶ φυλάρχους, καὶ ἱππάρχους. 47, 11.

ἱππεὺς] homo medii ordinis. 1068, 1.

Ἱπποδαμεία] forum Piræei. 1190, 27.

Ἱππόδρομος] locus Athenis. γεωργῶ πρὸς τῷ Ἱπποδρόμῳ. 1155, 9. 1162, 15.

Ἱπποθοωντίδαι. 1398, 26.

ἵππος] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν. 428, ult. equus, quem quis in usus reip. sumtu suo aleret. ποῖος γὰρ ἵππος; ποία τριήρης; ποία στρατεία. 431, ult. ἵππον οὐκ ἐτόλμησε πρίασθαι ὁ λαμπρὸς καὶ πλούσιος οὗτος, ἀλλ' ἐφ' ἀλλοτρίου ταῖς πομπαῖς ἡγεῖτο. 571, 1. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11.

ἱπποτρόφος μέγας καὶ λαμπρός. homo locuples, qui equum publicum ære suo alit. 331, 19. 1046, 8.

ἰσηγορία] οὐκ ἔσθ' ὅπως ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν αἱρουμένοις εὖνοι γένοιντ' ἄν. 195, pen. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ ἐλευθερίας μετουσίας ἀφαιρεῖσθαι. 555, 16. ἰσηγορίαν πρῶτον καταστησάμενος τῇ πόλει Theseus. 1397, 24.

ἰσομοιρεῖν ἁπάντων. 1172, 27. 1176, 12.

ἴσος] οὐκ ἄχρι τῆς ἴσης ἐστὶν ἕκαστος [τῶν συμμάχων] εὔνους [τοῖς ἑαυτοῦ συμμάχοις τοῖς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. 61, 12. πολεμήσετε ἐξ ἴσου. 101, 21. 137, 18. ἐξ ἴσου ποιεῖν τοῖς ἑτέροις. 145, 2. οὐδὲ ὑπὲρ τῶν ἴσων ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσθ' ὁ κίνδυνος. 147, 26. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν. 179, 21. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα. 179, ult. οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι. 226, 15. ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκροατής. 227, 23. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ. 442, 15. ἴσα et ὅμοια copulantur. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ὁμοίων. 551, 9. τῶν ἴσων μετέχειν [scil. γερῶν, vel

K.

[scil. εἰς τὸ βουλευτήριον, vel εἰς τὴν ἐκκλησίαν] μέλλωσιν [scil. οἱ πρυτάνεις]. 1269, 11.

καθαιρεῖν] οὕτως ὀφείλει ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν. 20, 11. καθαιρεῖν τὰ τείχη. 439, 16. καθαιρεθέντων τῶν στεφάνων. 616, 10. 756, 20. ἐν ὁδῷ καθελών. 637, 3.

καθαίρεσις τῶν στεφάνων. 755, 8.

οἱ καθάπαξ ἐχθροί. professi, vel praecise, abrupte, rebus in omnibus, et citra spem reconciliationis. 294, 11. ἐν εἰς καθάπαξ τινῶν κύριος κατέστη. 304, 22. τοῖς καθάπαξ ἀτίμοις. quocunque tandem modo. 779, 6.

καθαρεύειν] ἁγνεύω τῶν μὴ καθαρευόντων. 1371, 23.

κάθαρμα] homo impurus, piacularis. 296, 26. τοὺς μὲν καθάρματα, τοὺς δὲ πτωχούς, τοὺς δὲ οὐδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι. 574, 18. καθάρματα τούτῳ πάντες εἰσὶ καὶ πτωχοί, καὶ οὐδὲ ἄνθρωποι. 578, 19.

καθαρὸς] ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ. si rationes acceptorum et expensorum inter se constent, ut neutra in parte quicquam excedat, aut reliquum maneat. *dass eine mit dem andern rein aufgeht* [*that one be fairly balanced by the other*]. 303, 22. καθαρὰν εἶναι γράψας τὴν θάλασσαν. dandam esse operam, ut mare a piratis purgetur. 1339, 9. cui cruore humano manus non sunt pollutae. τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα καθαρὸν εἶναι. 122, 17. κἂν καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς νομίζω. 362, 4. καθαρὰς χεῖρας οὐκ ἔχοντες. 719, 23. σαφῶς ἐπιδείξας μὴ καθαρόν. 983, 19.

κάθαρσις αἵματος πάνυ πολλή μοι αὐτομάτη συνέβη. evacuatio. dejectio. 1260, 24.

καθαρῶς] ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς, bona fide, sancte, caste, integre, incorrupta cum religione, ἀνθησπάκει Φιλίππῳ. 127, 5. καθαρῶς δηλοῦν. plane docere. 159, 1. καθαρῶς ἐπεδείχθη. 271, 5. καθαρῶς πολῖται. 1315, 25.

καθέζεσθαι] ἐκαθέζετο διαιτητής. 1360, 8. καθέζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεῶνα. otiari, feriari, cessare ab opere faciundo. 974, 16.

καθείργειν] οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς. 37, 8.

καθεκτὸς] compescendus. 515, 11.

καθέλκειν τριήρεις. *vom Stapel lassen* [*to launch*]. 29, 25. 108, 17. 217, 18. 1207, 13. 1455, 26. οἴχεται φέρων [scil. τὸ ἀργύριον] καὶ καθέλκει τὸν λογισμόν. 60. 8. οὗτοι δ' οὐδὲ καθείλκυσαν, scil. τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. 1229, 11.

καθήκειν] ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν. 141, 11. ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις. 1371, 25. ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις. 1372, 8.

καθῆσθαι] desidere, nil agere. 25, 10. καθήμεθα μηδὲν ποιοῦντες. 24, 20. κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. 43, 1. ὑμεῖς οἱ καθήμενοι. vos, qui in concione sedetis, ut stantes oratores et ad vos verba facientes audiatis, eorumque auctoritates perpendatis. 66, 12. εἰ δ' ὅ,τι βούλεται ζητῶν ἕκαστος καθεδεῖται, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτὸς ποιήσῃ σκοπῶν. 130, 10. ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι. 151, 15. ἐκάθηντο τρεῖς ὅλους μῆνας ἐν Μακεδονίᾳ. 235, 22. τὰς δ' ἄλλας ἐκαθήμεθα ἐν Πέλλῃ. 389, ult. καθήμενον ἴστε τοῦτον [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. 1111, pen. τοὺς καθημένους ὑπὲρ τῶν νόμων. ad judicandum. 1329, 19. ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται. prostibula. 1367, 26. εἴ τις Ἀλέξανδρον ὑπείληφεν εὐτυχῆ, ἐκεῖνο λογισάσθω, ὅτι πράττων, καὶ πονῶν, καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, ηὐτύχει. 1466, 10.

καθιέναι] θοἰμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν. 442, 14. λογοποιοὺς κατὰ τὴν ἀγορὰν καθίεσαν. 704, ult. λόγον καθιέναι. clam furtive emittere et in aures audientium insinuare malitiosas orationes. 858, 10.

καθιεροῦν] ὅθεν ἡ Κιῤῥαία χώρα καθιερώθη. 277, 6. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ. affirmantem, se, ni faceret, bona sua omnia Minervae esse donaturum. 1204, 12.

καθίζειν] judicandi potestatem dare. ἄν τε πεντακοσίους, ἄν τε χιλίους, ἄν τε ὁπόσους δὴ ἡ πόλις καθίσῃ. 585, 27. περὶ τῶν νομοθετῶν καθ' ὅ,τι καθεδοῦνται. 706, 23. 708, 1. καθιεῖ ἡμῖν ἡ πόλις ἐφ' ἑκάστῳ τούτων δικαστήριον. 997, 23. ἐὰν δὲ καθίζεσθαι κελεύσῃ. 532, 20.

καθιστάνειν] κατεστήσαμεν Φίλιππον τηλικοῦτον. 11, 25. τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων. 13, 2. νομοθέτας καθίστατε. 31, 10. ὑφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατασταθῆναι. induci in maris arbitrium atque velut in provinciam a legitima potestate immitti. 80, 6. καθιστᾶσι τὴν πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον [τῆς πολιτείας puta]. 92, 18. καταστήσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 271, 10. καθιστάναι ἑαυτὸν εἰς λόγους περὶ τῶν πεπραγμένων. 351, 16. ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ κατασταθῆναι. celebrari, rite peragi. 446, 5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἓν συνῆλθε, καὶ τὰ πράγματα κατέστη. ad quietem et pristinum statum redierunt. 460, 14. καταστήσασθαι πρὸς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα. actionem adversus me detorquere. 543, 15. ἐπὶ λόγοις μεμηχανημένοις καὶ μάρτυσιν οὐ τἀληθῆ μαρτυρεῖν εἰθισμένοις τὸ πρᾶγμα καταστήσας. 860, 22. κατέστησε τοὺς ἐγγυητάς. 890, 10. μαρτυρεῖν ἐμοὶ καθιστάντας ἑαυτοὺς ὑποκινδύνους. 1032, 17. εἰς ταὐτὸ καθιστάνειν. in statum priorem restituere. 1044, 27. καθίστασθαι εἰς λόγον. 1234, 5. πρὸς τὰς καθεστηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον. prout

se, aut contingere magni facit. τίνος ἕνεκα καιροῦ περιπεσεῖται. 681, 21. ὃν [scil. καιρὸν] οὐ συμπαρασκευάζειν καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὀφείλετε. 681, 22. τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται. opportunitatibus rei bene gerendæ. 805, 22. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 18. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. opportunitatem e manibus dimittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19. ὡς ἐν καιρῷ ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει. 1206, 17. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν. 1413, 9. λαμβάνουσιν, ὅσα ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνωνται, τοῖς καιροῖς. 1445, 4. καιρῷ τινὶ ληφθεὶς, correptus, oppressus, καὶ οὐκ ἀδικήματι. 1470, 24. τὸν παρόντα καιρὸν ὁρῶν — δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι. 1463, 9.

καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, id est, φυλάσσει τοὺς τῆς πόλεως καιρούς. observat reip. tempora, seu prospera, seu adversa, iisque servit et in rem suam utitur. 678, 17.

κακαγγελεῖν] mala nunciare, 315, 23.

κακηγορίας δίκην ἰδίαν φεύξεται. 524, 22. 540, 21. 1262, 19. τῇ κακηγορίᾳ ἔνοχον εἶναι τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτίδων ὀνειδίζοντά τινι. 1308, 3.

κακηγόριον] κακηγορίου δίκην αὐτῷ ἔλαχεν. 544, 18.

κακία] opponitur τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ignavia, ignobilis, dejectus, degener animus. 247, 23. πᾶσαν ἔχει κακίαν. 319, 8. ἃ δ' ἂν δι' ἀνδρῶν κακίαν πραχθῇ, βεβαίους ποιεῖται ἥττας. 1448, 1. λοιδορίας, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτου λέγεται, δείκνυσιν. 1486, 4.

κακίζειν τὴν τύχην. 327, 22. probris insectari, increpare, objurgare. 538, 12. 1257, 24.

κακοδαιμονεῖν] furiosus esse, a furiis agitari. κακοδαιμονοῦσι γὰρ ἄνθρωποι καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοίᾳ. 93, 23.

κακοήθεια. 542, 12.

κακοήθης. 228, 26. 970, 22.

κακοήθως πολιτεύεσθαι. 251, 22. δεινὸς οὐ κακοήθως. 1407, 23.

κακολογεῖ, citat e Demosthene Julius Pollux II. 119.

κακόνους] 1449, 5. κακονούστατον ἀνθρώπων ἁπάντων. 623, 4.

κακοπάθεια] πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας. 1412, 26. τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν. 1471, 18.

κακοπαθεῖν] οἱ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον. 1188, 25.

ἡ κακοπραγμοσύνη τούτου ἐφῖκται πάντων. studium ejus et contentio mala conciendi; vel malitiosa sedulitas aliena mala rimandi et in lucem proferendi. 800, 17.

κακὸς] τῶν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν ἐπιθυμεῖν. 100, 21. 135, 17. ἑτέρῳ, ὅτῳ κακὸν δώσομεν, ζητεῖν. 230, 16. ὅστις κλέπτης ἀλλοτρίων κακῶν ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι. 1119, 15. κακῶν τῶν παρόντων εἵλοντο τὰ ἐλάχιστα. 1334, 18. κακός. ignavus, imbellis, timidus. 1457, 3. ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. carmen ab initiandis dicendum. 313, 19. κακὰ ὁμοῦ ῥητὰ καὶ ἄρρητά τινα εἰπεῖν. 612, 8. v. χείριστος et χείρων.

κακοτεχνεῖν. 848, 4. εἴπερ μὴ κοινῇ μετὰ τούτου ἐκακοτέχνει. 904, 25. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν. 932, 7. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους. 942, 26. πάλαι ἤδη ἀρξάμενοι, οὐδὲ νῦν παύονται κακοτεχνοῦντες. 1050, 10.

κακοτεχνία] ὑπόδικον τῶν κακοτεχνιῶν. 1139, 11. τῶν κακοτεχνιῶν [ἕνεκα, vel προφάσει puta] ἐπὶ τοῦτον ἔλθοιμι. titulo malæ fraudis, versutiæ, imposturæ, hunc aggrederer actione forensi. 1201, 7.

κακοῦν τοὺς γονέας. male habere et tractare. 719, 22.

κακουργεῖν] κακουργῶν τοὺς νόμους εἴληπται. corrumpens, adulterans, latronis in modum spolians, et contruncans. 721, 20. τὰ ἀληθῆ καὶ μὴ κακουργούμενα τῶν πραγμάτων, ἁπλῶς, ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς πραχθῇ, τοιαῦτά ἐστιν. 878, 5. πάντες ἀποσταῖεν τοῦ κακουργεῖν, ἢ κακόν τι πράττειν. 766, 25. τῷ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα, οὐδενὸς λείπεται. 1111, 2. de furibus et latronibus præcipue usurpatur. ὅσοι κακουργοῦντες βλάπτουσί τι τοὺς ἐντυγχάνοντας. 1342, 15. κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργούντων ἕκαστος. 763, 24.

κακούργημα] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 28. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτοῦ κακουργήμασι. 749, 5.

κακουργία] τῶν παρ' ὑμῖν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 13.

κακοῦργος] fur, sicarius, grassator in compitis et semitis, latro, pirata. κακοῦργοι sunt in numero eorum, quos statim, indicta causa, liceret in carcerem ducere. τοῖς κακούργοις, τοῖς πατραλοίαις, τοῖς ἀστρατεύτοις. 732, 14. φυλακήν τινα τῶν κακούργων ποιήσασθαι. 1339, 4. ubi piratæ designantur.

κακῶς πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντας τοὺς Ἕλληνας [id est, κακόνως καὶ ἐχθρῶς καὶ ὑπούλως, *schwürig, missvergnügt, übelgesinnt* [*ill-disposedly, inimically, malevolently*], καὶ στασιαστικῶς. 245, 19. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια. *die an gut Futter gewöhnt war* [*who were accustomed to good living*]. non parce, neque sordide, tenuiter, jejune victitare. 1359, 12. κακῶς ἔχει τὰ πράγματα ποιούντων ἡμῶν μηδὲν τῶν δεόντων. 1440, 11. κακῶς ποιεῖν τὴν ἐκείνου χώραν. 14, 8. θύρα κακῶς ἑστηκυῖα. 1158, 16.

κάκωσις] τοῖς τῆς κακώσεως [subaudi τῶν γονέων] νόμοις εἴη οὗτος τότε ἔνοχος. 141,

commune est. 503, 18. καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἔγνωκεν. in vel de una sola quapiam re non optime censuit. 1412, 5. ἐγὼ δὲ ταύτην τ' ἀληθῆ εἶναι τὴν δόξαν νομίζω κατὰ τῆς πόλεως, καὶ βούλομαι [scil. ἀληθῆ εἶναι].1429, 6. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 26. pertinet huc etiam illa dictio κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου σκέψασθε. de toto reliquo futuro tempore, h. e. rationem a vobis haberi velim etiam universi postmodum futuri temporis, vel, quod attinet ad futurum tempus. *in Absicht, in Betrachtung, in Beziehung auf* [*in regard to, in respect to, in reference to*]. — 615, 27. 756, 5. b) *per* in formulis dejerandi, per alicujus caput. ὄμνυσι κατ' ἐξωλείας. jurans dixit, si sciens falleret, velle, ut dii male se perdant. 553, 17. 554, 23. μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω, καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἂν [subaudi αὐτὴν] ἐθέλειν. nemo vestrum existimet, velim, matrem nostram unquam commissuram fuisse, ut per capita nostra, qui sumus ejus liberi, dejeraret. 852, 18. φασὶ γὰρ παραστησάμενον τοὺς παῖδας αὐτόν, κατὰ τούτων ὀμεῖσθαι καὶ ἀράς τινας δεινὰς ἐπαράσεσθαι. 1268, 24. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ. pejerat, sciens et volens, tametsi perjurium excidio suo sanxisset. 1305, 12. Pertinet huc quoque dictio: εὔχεσθαι κατὰ νικητηρίων. rogare deos victoriam, cum voto, h. e. cum cautione, sponsione, vel conditione sacrorum et præmiorum ab ipsis, victoria potitis, offerendorum. 1467, 1. Cum accusativo inservit κατὰ a) formandis tum genitivis, cum plures genitivi concurrerent, alii ex aliis nexi; unde exstituram seu orationis perplexitatem, seu asperitatem soni, alterum genitivum duorum accusativo mutant, addentes κατά. unde similis exsistit dictio nostræ, *in Ansehung* [*on account of*]. vel reddi potest per *quod attinet*. τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα, id est, τὰ ὑμῶν, vel τὰ ὑμέτερα ἐλλείμματα. vestra delicta, a parte vestra profecta. *von eurer Seite* [*on your part*]. 26, 3. τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς φυλακῆς τῆς θαλάττης. custodiæ maris. 80, 17. τῷ καθ' ἑαυτὸν φόβῳ, id est, τῷ παρ' ἑαυτοῦ, aut ἀφ' ἑαυτοῦ φόβῳ. terrore sui. 341, ult. συμβαίνει μοι τὸ καθ' ὑμᾶς θαρρεῖν, id est, τὸ ὑμέτερον μέρος. quod ad vos attinet, vel, a vestra parte, securum et fidentem esse. 1299, 14. b) *apud*, a parte. κατὰ τὸ συμφέρον ἱσταμένων. facientibus cum eo, quod expedit. 283, 17. c) *in*. τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι. 10, 13. potest huc quoque referri dictio, τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς ἐν θαλάττῃ. 80, 17. d) *secundum, juxta*, ex formula vel cautione præscripta. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο. 791, 5. e) *per*. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι. 117, 27. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν κατὰ πρυτανείαν. singulis quibusque prytaniis honore defunctis. 1353, 22. ἐπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ. mercede diurna, diaria. 1382, 4. κατὰ διακοσίας, καὶ τριακοσίας, [scil. δραχμὰς] ὁμοῦ τι τάλαντον διακεχρημένον. universe talentum ferme fœnori huc illuc creditum, aliis ad ducentenas drachmas, aliis ad trecentenas. *bey, oder zu* [*at*]. 817, 1. διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολόν. obolatim, per obolos singulos. 918, 9. καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι. *sie liessen sich das Getrayde zu halben Metzen, halbe Metzenweise, zumessen* [*they had the corn measured to them by half pecks*]. 918, 11. καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι. sigillatim, unumquodque eorum seorsim, per singula eundo. 230, 20. καθ' ἕνα ὑμῶν παρ' ἑκάστου δίκην λαμβάνει. 782, 22. quod idem est, ac si dixisset παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα. ut καθ' ἕνα sit adverbialiter usurpatum, pro viritim. bene habet ille locus. f) *pro*. γεγόνασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι. pro se quique, seorsim ab aliis. 145, 11. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν [scil. μέρος] ἐτάχθη κινδυνεύειν. pro sua virili parte, tanquam privatus, miles gregarius, non imperator. 482, 8. ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι. *als er nun schon aus seines Herrn Dienste ausgetreten war, und seine eigne Handlung, für sich selber, unter seinem eigen Namen, und auf sein eignes Risco, angefangen hatte* [*when he had left his master's service, and gone into business for himself, in his own name, at his own risk*]. 945, 20. ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῷ δήμῳ, τὸ κατ' ἐμέ. pro mea virili, quantum in me unum hominem veniret. 1210, 20. μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. 1473, 15. g) pro modo, in comparatione rerum inter se. μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἀράμενος. quam pro suis viribus. quam ferre posset. 156, 6. εἰ δὲ τῷ δοκῶ μείζονας, ἢ κατ' ἐμαυτὸν, λέγειν λόγους. quam pro mea persona. 171, 9. πολλῷ μείζονα, ἢ κατ' Ἀμφίπολιν, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. multo majora, quam quæ comparari possent cum mediocritate beneficii in Amphipoli præstiti. 409, 14. πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίου λειτουργίας. non tam jejuna et contemnenda, atque essent contributiones a Midia præstitæ. 569, 15. ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθ' ὅ,τι ἐκτίνῃ. quatenus dependeret, eatenus nomen factum deminui, expungi de nomine tantum, quantum dependeret. 1338, 9. χρηματίζειν καθ' ὅ, τι καθεδοῦνται. in deliberationes ire ea de re, de qua identi-

dem deliberatio proposita. et consessus indictus fuisset. 706, 23. 715, 5.

καταβαίνειν] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλασσαν βασιλέα. 428, ult. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11. καταβῆναι εἰς τὸν Πειραιᾶ. 1238, 16. κατέβη ἐξ Ἀρείου πάγου. 1373, 8. de oratore, fine dicendi facto, de suggestu descendente. 169, 24. κατέβη μάλα σεμνῶς [scil. ἀπὸ τοῦ βήματος]. 348, 9. κἀγὼ καταβαίνω. 351, 4. καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος. 375, 20. ubi est integra dictio. καταβάς. e concione domum reversus. 782, 22.

καταβάλλειν] prosternere. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. 1155, 13. οὐδὲ σπέρμα δεῖ οὐδένα καταβάλλειν τῶν τοιούτων πραγμάτων. 748, 13. b) dependere, numerare pecuniam debitam. ἐὰν δὲ μὴ καταβάλῃ τὸ ἀργύριον. 712, ult. τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλειν. 727, 4. τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ χρήματα καὶ τὰ ὅσια καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. 730, 27. 1353, 22. c) deponere, aut deponenda curare in tabulario publico seu testimonia, seu leges, seu alius generis monumenta literis consignata. ἡ μαρτυρία κατεβάλλετο ἐνταῦθα. 921, 4. τῶν νόμων οὐκ ἐώντων ψευδεῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι. operam dare et ita comparare, ut monumenta literarum falsa in chartarium publicum inferantur. 243, 25. νόμον καταβαλόντα, aut si quam tamen legem jam proposuisset, tulisset, ejus auctor factus esset, ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ, illam sinere jacere et in oblivionem abire. 260, 24.

καταβλάπτειν] διπλάσιον ὀφείλειν, ἣ ὅσον ἂν καταβλάψῃ. 629, 23. ἄν τις καταβλάψῃ τινὰ ἑκὼν ἀδίκως. 636, 2. καταβεβλαμμένον οὐδὲν λόγου. 1278, 8.

καταβολή] pensum præstandum, pensio quæque pecuniaria, veniente dicta die dependenda. καταβολαὶ τῶν τελῶν. 731, 8. καταβολὴν μίαν ἢ δύο θείς. 791, 21. καταβολὴν τῇ πόλει τοῦ μετάλλου. 973, 4. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν. 1353, 22. ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς. 1484, 18. b) tempus quodcunque orbe suo circumacto recurrens, et hinc insultus morbi per certa temporum intervalla incrudescentis. ὥσπερ περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ. velut pensio quædam æraria stata die dependenda. 118, 20.

καταβραβεύειν τινά. nequam artibus aliquem circumventum evertere. 544, ult.

κατάγειν τὰ πλοῖα. piraticam exercere, naves ex alto ad litus deducere, cogere invitas ad appellendum ad oram tuam, non quo ipsæ tendebant, sinere procedere; sive ut illinc sumas merces, quibus tu ipse indigeas, e. c. species annonarias, sive, ut cogas tibi certa vectigalia dependere. *das Stapelrecht ausüben, ausbringen* [*to exercise staple-right*]. Βυζαντίους ἑώρων τὰ πλοῖα κατάγειν. 63, 19. 217, 10, 16. quas naves ἁπάσας εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας κατήγαγον. 480, 15. 1207, 27. simpliciter est, κατάγειν, aliquo abducere navi. εἰς Χίον ἐπέτρεψαν τὰ χρήματα καταχθῆναι. pervehi, devehi. pro simplici ἀχθῆναι. 941, 23. 942, 8. b) domum, ad sedes suas veras, pristinas et debitas reducere, præsertim exsulem. δῆμον κατάγειν. democratiam restituere. 198, 27. 212, 17. et 26. εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων. 248, 19. κατάγησχεν. 249, 18. τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον. 430, 6. κατάγοντας Ἀργαίων. reducentes in regnum, restituentes. 660, 13. c) deverti aliquo, hospitandi gratia, vel commorari alicubi. καταγομένων εἰς τὴν οἰκίαν. 1190, 26. 1218, 19. μηδεπώποτε ὡς αὐτὸν κατάγεσθαι. hospitio ejus nunquam uteretur. 1242, 12. κατήγετο παρὰ τούτῳ κἀκεῖνος. 1242, 14.

καταγελᾶν τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων. 1043, 19. οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει. 53, 10.

καταγέλαστος] τῇ δὲ, ὧν προσῆκε [scil. παρασκευασθῆναι] παρασκευῇ καταγέλαστος. 106, 15. καταγέλαστος ὁ λόγος. 213, 18.

κατάγελως] deridiculum, ludibrium. ὥσπερ ἐπὶ καταγέλωτι ἀντιδικοῦντες εἰσεληλύθασι. *gleich als zum Spasse, zur Kurzweile* [*as if for a joke, for pastime*]. 1295, 23.

καταγίγνεσθαι] ἔχω χρυσοχοεῖον, ἐν ᾧ καὶ καταγίγνομαι, soleo plerumque versari, commorari, καὶ ἐργάζομαι. 521, pen.

καταγινώσκειν] est universe, opinari, suspicari, statuere, seu mente tacita, sive secundum, sive adversus aliquem, vel aliquid. verumtamen sæpissime in partem deteriorem accipitur. πρότερον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίνωσκον. secius de vobis arbitrabar, aut vobis irascebar, aut, vos reprehendebam. 284, 4. κατεγνωκότα τοῦτον ἑαυτοῦ. hunc suimet pœnitere, ipsummet sese sua sententia damnare. 407, 7. τοῖς σφόδρα κατεγνωκόσιν ἑαυτῶν. qui nimis de semet ipsi desperant. nimis abjecte de se censent. 1402, 24. οὕτως ἀδιήγητόν τινα κατεγνώκασι τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. de ea suspicantur, vel prædicant, jactant. *trauen ihr zu, sagen ihr nach* [*to suppose it capable of, report of it*]. 219, pen. οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενός. non facile de vestrum quoquam tam sinistre atque tam ignominiose existimem. 515, 22. ὕβριν ἄν τις κατέγνω μόνον τῶν πεπραγμένων. prædicet, solummodo contumeliam esse. 530, 20. et paulo post: κἂν ἀσέβειαν καταγνώσκῃ. etiamsi facinus impium

erga deos aiat esse. v. 21. ἀγεννὲς οὐδὲν ὑμῶν καταγιγνώσκω. haud arbitror in vos cadere posse dedecus ullum animi degeneris. 563, ult. Μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτοῦ]. 688, 25. τοσαύτην ὑμῶν εὐήθειαν κατέγνωκεν. 875, 6. τίς ὑμῶν ἂν καταγνοίη μου τοσαύτην μανίαν. 1319, 4. οὐκ ἔχω τί καταγνῶ. quid censeam prædicemve. 1477, 6. καταγινώσκετε, decernitis pro pœna, δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων. 725, 8. 729, 26. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. ad dependendam æris illam summam eos condemnavisse. 754, 22. παρανόμων αὐτοῦ κατέγνωτε, subaudi δίκην. pronunciastis reum esse legum latarum malarum, perniciosarum, cum vetusto jure pugnantium. 790, 19. καταγνώσονται τὴν ἐπιτροπήν. sententiam se dicturos esse, tutelam male gestam esse. 861, ult. καταγνοὺς ἀδικίαν αὐτοῦ. 879, 14. ἀδικεῖν. 581, 1. ὥστ' ἐκείνους κλοπὴν αὐτοῦ καταγνῶναι. 1326, 19. τὴν αὐτὴν κατέγνω παρανομίαν τῶν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἣν τῶν ἐπ' ἐκείνων [scil. τῶν τυράννων, πεπραγμένων κατεγνώκατε] ὑμεῖς. 718, 21. ἕως ἂν ἐκτίσῃ ὅ,τι ἂν καταγνωσθῇ αὐτοῦ. 721, 2. παρανοίας [scil. δίκην] καταγνώσετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. 1444, 16. In passivo. κατεγνωσμένης ἤδη τῆς δίκης. 872, 27.

καταγνύναι] τὴν κλεῖν κατεαγότα. 247, 11. κατεαγέναι τὴν κεφαλὴν, ἢ ἕτερόν τι. 1268, 3.

ἡ κατάγνωσις αὐτῶν παραδοθῇ τοῖς θεσμοθέταις ὑπὸ τοῦ γραμματέως. formula condemnationis literis consignata. 720, 21.

καταγοράζειν φορτία. *Güter, Fracht, Ladung einkaufen* [*to buy goods, freight, lading*]. 908, ult. 909, 2.

καταδεδιέναι, vel καταδείδειν. 521, 10, 1442, 2.

καταδεὴς] pauper, egenus, deficiens. 141, 1. καταδεέστερος ὢν τούτων πολύ. 813, 16. καταδεεστέραν εἰς τὸ παρὸν δύναμιν. 1472, 9.

καταδεεστέρως περὶ πάντα ταῦτα ἔχουσι. *sie können es ihr in dem allem nicht gleich thun* [*they cannot compete with her on all these points*]. 1182, pen.

καταδεικνύειν] instituere, sancire, docere. *aufbringen, zuerst anordnen* [*to broach, order for the first time*]. τίνος ἕνεκεν ἐφ' ἡμῶν πρώτων καταδειχθείη τοιοῦτον ἔργον. 492, 23. δικαστήρια. 647, 13. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. 772, 26.

καταδειλιᾷν. 1410, 5.

καταδέχεσθαι] rursus ad communionem civitatis juriumque suorum admittere. 802, 18. 1317, 21. et 25.

καταδιαιτᾷν] de arbitro condemnante. 541, ult. 542, 6. cui opponitur ἀποδιαιτᾷν. 897, 23. 1006, 5. 1013, 21. οὐκ ἔφη με καταδιαιτήσασθαι αὐτοῦ τὴν δίαιτν. negabat me effecisse, ut arbitrium contra se daretur. 1013, 23. ὁ διαιτητὴς οὐ κατεδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν, ἑσπέρας ἤδη οὔσης. 1190, 8. κατεδιῃτήσατό μου δύο δίκας ἐρήμους. efficiebat, ut bis adversus me, ceu contumacem, pronuntiaretur. 1272, 9.

καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, scil. ζημίαν, vel ἔκτισιν, item τὴν δεκαπλασίαν. 733, 5. κατεδικάσατο ἐμοῦ ἀδίκως. effecit, ut judices contra jus et fas adversus me pronuntiarent. 1144, 17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε. *mehr beträgt, als die Geldbusse, in die ihr meinen Mann habt schlagen lassen* [*amounts to more than the fine, in which you have got my husband mulcted*]. 1156, 17.

καταδίκη] mulcta pecuniaria tibi dictata. κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. *einstreichen, in Empfang nehmen* [*to take in, take possession of*]. 1154, 27. ἀπολαβεῖν. 1155, 2. ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης. cum in ovibus et pastore jam habeatis tantum, quanti est mulcta viro meo irrogata. 1156, 23. τὴν καταδίκην ἐκτέτικε. 543, 25.

καταδουλοῦν] ὁρῶν καταδουλούμενον πάντας ἀνθρώπους. 249, 2.

καταδῦναι, καταδύεσθαι] præ pudore terra mergi dehiscente. οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ. 578, 26. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. pudore non exanimatur. 616, 28. 757, 8. καταδῦσαι τὴν ναῦν ἐβουλεύσαντο, navem ponto demergere, ἵνα τοὺς δανείσαντας ἀποστερήσαιεν. *um das Ihrige brächten* [*to deprive of their property*]. 883, 19. καταδυσομένης τῆς νεὼς αὐτίκα μάλα. 884, 7.

καταθεῖν] καταθέων καὶ φέρων καὶ ἄγων ἡμᾶς. 740, 26.

καταισχύνειν λόγῳ τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν. 260, 3. οὐ κατῄσχυνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. 314, 9. μὴ καταισχύνῃ [ὁ δικαστὴς] ταύτην [τὴν Δίκην], ἧς ἐπώνυμός ἐστι. 773, 1. marem stupro vitiare. 1125, 12.

καταιτιᾶσθαι. 553, 7. καταιτιάσηται μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα. 1306, pen.

κατακλᾷν] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασε. 1251, 24.

κατακλείειν νόμῳ. 49, 16. κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμῖνα. 597, 11. κατέκλεισαν ἴδιον πρᾶγμα ψηφίσματι. 649, 27. τῆς πόλεως εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακεκλῃμένης. 803, pen.

κατακλίνειν] κατακλίνεσθαι, accumbere, καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. 402, 23.

κατακλυσμὸς] ὥσπερ τινὰ κατακλυσμὸν ἡγούμενος γενέσθαι τῶν πραγμάτων. immanem rerum perturbationem, ubi summa imis miscentur, velut in diluvio. 299, 21.

κατακοινωνεῖν. 889, 6.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχί-

στιν. deportare, convehere, compellere in urbem ex agris. 238, 15. 379, 26. κατακομίσαι τὴν ναῦν. reducere in portum, unde exisset. 1223, 25. τὴν ναῦν εἰς Ῥόδον κατεκόμισε. appulit. 1283, 21. κατακομίζειν ναῦν εἰς ἐμπόριον. 1286, 18. 1289, 9. 1291, 9.

κατακοντίζειν] μικροῦ μὲν ἅπαντας κατηκόντισαν. 277, 20.

κατακόπτειν] Ἰφικράτης τὴν Μόραν κατέκοψε. 172, 26. τὰ Πομπεῖα κατακόπτειν. 608, 4. τοὺς στεφάνους. 615, 15. 755, 22. τοὺς κύνας τοὺς γευομένους τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 16.

κατακόρως, ad satietatem, ad ravim usque, id est ultra modum, intemperanter et petulanter, tanquam qui ea satiari non possit; sed ingurgitet sese, velut diuturna fame cruciatus, χρώμενος τῇ νῦν παρούσῃ τύχῃ. 289, 16.

κατακούειν] obedire, obtemperare, parere. ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι. 15, pen. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα καὶ κατακούομεν ἀλλήλων. alii alios audimus et serimus verba facientes. 74, 7.

κατακρημνίζεσθαι. 446, 11.

κατακωλύειν. 352, 14. 895, 11. κατεκωλύθη τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ. 896, 20. ἵνα μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις. 1248, 1.

καταλαζονεύεσθαι. 569, 9.

καταλαμβάνειν] occupare. in Besitz nehmen [to take possession of]. εἶπε τῶν τὰ θέατρα, sedes in theatris, καταλαμβανόντων. 1443, 21. de tempestate subito cooriente, homines occupante, ut effugere nequeant. καταλαμβάνει κίνδυνος αὐτοὺς ὑπὲρ σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας. 259, 6. οὕτω μέγαν ἐπεπείσμην εἶναι τὸν κατειληφότα τὴν πόλιν κίνδυνον. 301, 27. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 18. invenire, deprehendere, incidere in aliquid. ἀπρασίαν καταλαβὼν πολλὴν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε. 909, 23. In passivo: deprehendi, occupari, corripi, capi, compediri. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει. 262, 19. κατείληπτο σοφιζόμενος. 567, 18. ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθείς. 1133. 13. ὑπ' ἀνάγκης. 1133, pen.

καταλείπειν μαρτυρίαν ἀνθ' ἑαυτοῦ, ὅτι παρανομεῖ. 486, 15. καταλείπειν τὴν δίαιταν. ad arbitrium haud venire, sui copiam arbitro non facere jus dicturo; vadimonium deserere. 544, 21. οὐκ ἂν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 18. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. ipsis hinc discedentibus, pretium annonarum sic satis magnum fuerat. 1285, 18. ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι. 1286, 15.

καταλειτουργεῖν] ludis edendis rem familiarem exhaurire. καταλελειτουργηκὼς πολλά. 956, 20.

καταλεύειν]: κἂν καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς ἔσεσθαι νομίζειν. 362, 3. μονονοὺ κατελεύσατε. 449, 20. ut apud Petronium: 'Sinum saxis onerabam, ut ei ceu furioso sanguinem de capite detraherem.'

κατάληψις] τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. 347, 22.

καταλιθοῦν] saxis obruere. zu Tode steinigen [to stone to death]. Κυρσίλον καταλιθώσαντες οὐ μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 296, 10.

καταλλαγὴ] καταλλαγάς, fœdera, reconciliationem pacis, reditum in gratiam, ἃς ἂν ποιήσηται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους. 10, 14. ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ. quanti esset intertrimentum. das Agio [the agio], h. e. quæ esset monetæ cujusque differentia ratione valoris ad monetam Atticam. wie viel man beym Umsatze verlöhre, oder gewönne [how much one lost or gained in the exchange]. 1216, 18.

καταλλάττεσθαι [verwechseln, to exchange] φανερῶς τὸ χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις. das Gold gegen Silbergeld vertauschen, sich für Gold vom Banquier Scheidemünze geben lassen [to exchange gold for silver, to get small coin from the banker for gold]. 376, 3.

καταλογίζεσθαι] imputare, anrechnen [to impute]. οὐχ ἵνα εὐεργέτημά τι καταλογίσηται πρὸς ὑμᾶς. 78, 6. enumerare, herrechnen [to reckon]. 829, 22.

κατάλογος] codicilli militares. τοὺς ὑπὲρ τὸν κατάλογον. emeritos stipendia, militia defunctos, veteranos. 167, 17. album civium. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5. οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου ναῦται. nautæ a rep. conscripti, ejusque mercede conducti. 1211, 15. opponuntur illis, quos tu privatim, tuo ære, tuave gratia contraxeris.

καταλύειν] ἀρχὴν κληρωτὴν ψηφίσματι καταλύσας ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ. 608, 1. πάντες ἐβόων λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. democratiam everti. 170, 13. τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικόμενοι παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη. 252, 24. ὅταν αἱ τῶν παρανόμων γραφαὶ ἀναιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται. 1333, 7. δικαστήρια καταλυόμενα. 647, 13. πατρῴαν καὶ παππῴαν δόξαν αἰσχρὸν ἐν σοὶ καταλύειν. 150, 27. πολλὰ δ' ἔχων ἔτι περὶ σοῦ εἰπεῖν, αὐτοῦ μοι δοκῶ καταλύειν τὸν ἔπαινον. 1411, 13. καταλέλυκα τὸ πλεῖν. desii mare arare. 893, 23. εἰ πρᾶγμα δίκαιον, ὡρισμένον ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου, νῦν καταλύσετε ἐφ' ὑμῶν. 984, 2. ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι. exercitus eo dissolveretur, quod merces non esset. 1188, 7. καταλυθεισῶν τῶν τριηρέων. 1188, 22. 1190, 6. τὴν Θηβαίων ὕβριν ὑμῖν καταλύσειν. 375, 8. καταλύειν παρά τινι. alicujus hospitio uti.

252, 24. 763, 10.

καταλύσεις] τρίηρους ὁμολογεῖται αὕτη εἶναι πρώτη, ὅταν τις μισθὸν μὴ δῷ. 1209, 23.

καταμανθάνειν] ἆρά γε ὁρᾶτε καὶ καταμανθάνετε. 660, 21.

καταμαντεύεσθαι] τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι. opinatione mera suspicantes. 1400, 4.

καταμαρτυρεῖν] τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν. 377, 25. αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτοῦ καταμαρτυρήσεις. 378, 3. τῶν μαρτυριῶν, ὅσαι ἐκείνου χρήματα ἔχειν κατεμαρτύρουν. 847, 11. καταμαρτυρεῖ αὐτὸς αὑτοῦ, μὴ ἐξ ἐκείνου γεγονέναι. 1022, 11. 1065, 23. 1187, pen. 1189, 12. 1195, 13. καταμεμαρτυρημένον τἀληθῆ. victum et oppressum testimoniis, iisque veris. 860, 26. κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦσι. 836, 25. ubi præpositio tantum non redundat. τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε, et, τἀληθῆ κατεμαρτύρησα. 1115. circa finem.

καταμέμφεσθαι] εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφου. 506, 10. καταμέμφῃ σεαυτὸν, tui temet pœnitet, καὶ πῶς ὢν οὐκ ἂν ἔχοις τὰς χιλίας ἐκτίσαι. 601, 22. καταμεμφόμενος τὴν ἐμαυτοῦ ἡλικίαν. diffidens ei, de ea desperans. 844, 12.

καταμένειν οἴκοι. 354, 27. ὅσοι, δέον ἐξιέναι, in castra ire, κατέμενον, domi manserant. 577, 3.

καταμιγνύειν] καταμίξετε εἰς ὑμᾶς αὐτούς. 789, 19. καταμίξαι τὴν προῖκα εἰς τὴν οὐσίαν Ἀφόβου. 866, 26.

καταναυμαχεῖν] prœlio navali vincere. κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους. 477, 20.

κατανέμειν δέον. 234, 23. τὴν ἱερὰν χώραν σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσι. 278, 22. κατανέμεσθαι, de colonis agrum inter se portionibus æquis dividendum curant, vel partiti possident exercentque. 279, 2. κατανεῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους. 1380, pen.

καταξιοῦν] dignum honore habere, deferre alicui honorem. κατηξιοῦτε ταύτην ὁμοίως αὐταῖς μετέχειν τῆς πόλεως. 1383, 11.

καταπατεῖν] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 88, 2. τὰ ἄλφιτα καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. quamvis non nisi perminutissimas portiones ad mensas aufferatis annonas, tamen tanta cum importunitate et tam conferto in agmine ad eas petendas ruentes, ut præ angustiis spatiorum vosmet pæne conculcetis atque elidatis. 918, 11.

καταπαύειν] τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα ταῖς τῶν ἰατρῶν τέχναις καταπαύεται. 808, 14.

καταπέμπειν λῃστάς. in mare piratas emittere. 162, 11.

καταπεφρονηκότες. 219, 25.

καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ. 569, 5. ὅπως ἡ ναῦς καταπλεύσεῖται δεῦρο. 885, 4. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτό. 886, 4. ἐπειδὴ τάχιστα καταπέπλευσεν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε. 910, 24. εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον οὐ καταπλέουσι. 932, 13. καταπλεῖν μέλλων ἐπὶ τὴν κρίσιν. 1188, 18.

καταπλήσσειν] ἡλίκον πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βίον. 979, 4.

κατάπλους] ἐπειδὴ ὁ Σικελικὸς κατάπλους ἐγένετο. ut classis frumentaria e Sicilia Athenas pervenit. 1285, 21.

καταπολιτεύεσθαι] astutis strophis circumvenire. 102, 22. 442, 21.

καταποντίζειν] κατεποντίσαν ἐπιδόντα ἀποσφαττόμενον τὸν υἱόν. 677, 6. 888, 17.

καταποντισταὶ et λῃσταὶ copulantur ut similes inter se. 675, ult. 676, 3.

καταπράττειν] exsequi, effectui dare. τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα. 254, 13. ex animi sui sententia conficere. 309, 7.

καταπτήσσειν] κατέπτηχε μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντα ἀποστροφήν. 21. præ metu sese demittunt et subjiciunt. *sie schmiegen sich* [*they cringed*]. 42, 21.

καταπτύειν] τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σοῦ. 295, 8.

κατάπτυστος] οἱ κατάπτυστοι Θετταλοί. 240, 9. 559, 23.

καταρᾶσθαι] ὅσα ἂν οὐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὕροι, τοσαῦτα πεπονθέναι κακά. 188, 12. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. 270, 20. τῷ δ' ὁ κήρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. 319, pen. καταρώμενος [subaudi σαυτῷ] καὶ διομνύμενος. 320, 7. καταρᾶσθαι τῇ πατρίδι. 381, 15. ἐν τῷ δήμῳ κατηρῶ Φιλίππῳ. 435, 2. οὐδὲ, ἃ καταράσαιντ' ἂν οἱ ἐχθροὶ, ποιοῦντες. 617, 23. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κήρυξ, οὐκ εἴ τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ. 653, 5. τὸ καταράσασθαι συμβουλεύοντι ἴσως ἔστ' ἄτοπον. 1440, ult. ἃ γάρ τις ἂν καταράσαιτ' αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. 1489, 2.

κατάρατος] πρὸς τοὺς καταράτους Μεγαρέας. 175, 24. τοῦ καταράτου Κυρηβίωνος. 433, 21.

καταρραθυμεῖν] τὰ καταρραθυμημένα ἀναλήψεσθε. per secordiam amissa recuperabitis. 42, 14. 765, 13.

καταράττειν (quod est ab ἀράττειν), vel καταρράττειν (quod est a ῥάττειν)] cum vi, impetu et celeritate dejicere, proturbare. κατέρραξεν εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας. 675, 19.

καταρρεῖν] περὶ αὐτὰ καταρρεῖ. in semet et per semet dilabuntur. 21, 4. τὸ καταρρέον τοῖς χωρίοις [id est, εἰς τὰ χωρία] ὕδωρ. 1274, 16.

καταρρηγνύειν] οὐδὲ κατέρρηγνυε τὰ παρασκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτήν. 535, 2.

κατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν. 552, 3.

κατασιωπᾶν] *dazu stille schweigen* [*to be*

silent about]. πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὰ μὲν ἀληθῆ μήτε δίκαια τῶν ἐγκλημάτων, οὐ κατασιωπᾶν, ἀλλὰ ἀπραγχῆμα ἀμφισβητεῖν εἰώθασιν. 1035, 6.

κατασκάπτειν Πορθμόν. 248, 15. ἀνάγκη ἦν ἡμῖν ὁρᾷν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα. 361, 22. τὰ τῶν Φωκέων τείχη κατεσκάπτετο, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες. 445, 25. κατασκάψας τὴν Ἡτιώνειαν. 1343, 8.

κατασκεδαννύναι] ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας. 242, 13. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουν. 1257, 17.

κατασκευάζειν] apparare, instruere, expolire, exornare, armare, convenienter, aut necessitati rei, aut commoditati, aut decori, aut proposito cujusque, præsertim solerter, artificiose, et sæpenumero quoque malitiose. Primum videamus exempla usus honestioris, vel etiam ancipitis, tum improbioris quoque videbimus. Usurpatur itaque κατασκευάζειν ἀγῶνα. 1020, 3. 1025, 10. ὁ δὲ οὐδὲν δεόμενος τριήρεις κατασκευάζεται, καὶ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται. 80, 19. κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος τοῦτον τὸν τρόπον. certamine ad hunc modum condicto inter nos atque comparato. 1176, 3. κατασκευάζειν τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον. 19, 27. ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ἑαυτῷ. 246, ult. γνῶσιν. efficere fraudulentis machinationibus, ut sententia pronuntietur. 544, 3. γραμματεῖον λελευκωμένον καὶ οἴκοθεν κατεσκευασμένον. quod testis secum in forum attulit, domi jam comparatum, ut statim sine ullo ulteriori apparatu posset produci et exhiberi. 1132, 9. γραφήν. 547, 27. ἀσεβείας γραφήν. 593, 14. 702, 6. ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 995, 8. ὅσα ἦν αὐτῇ ὑπ' ἐκείνου κατεσκευασμένα περὶ τὸ σῶμα ἱμάτια καὶ χρυσία. 1356, pen. κατεσκεύασα τὴν ναῦν ἰδίοις σκεύεσιν ἅπασι. instruxi armamentis omnibus de meo. 1208, 17. κατασκεύασαι σαυτῷ καὶ ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. 1218, 9. οἷς κατεσκευασμένην ὁρᾶτε τὴν πόλιν εἰ τὰς ἰδίας οἰκίας. 689, 18. et 21. τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμενα ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς. 409, 6. πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον οἷς ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι. 293, 2. κατεσκεύακε τὴν πόλιν αὐτοῖς. 691, 1. ἔπραττον, ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται, καὶ κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν. 126, 21. κατασκευάζειν πρᾶγμα τῇ πόλει ἀλυσιτελές. 622, 26. πρόκλησιν. 1113, 20. ἡγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι. 14, 26. οὐδ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ἄφθονα ἦν ὀθόνια καὶ στυππεῖα καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης. 1145, 7. τριήρει χρῆσθαι πρὸς πάντα εὖ κατεσκευασμένῃ. 1220, 10. κατασκευάζειν τυραννίδα. 246, ult. κατασκευάζων ὁ Δράκων φοβερὸν καὶ δεινὸν τὸ ἄλλον ἄλλου φονέα γενέσθαι. 505, 12. τέχνην ταύτην κατεσκευασμένη. quam artem ipsa sibi commenta erat, solerter excogitaverat. 1351, 8. Sæpissime sequiorem in partem usurpatur, pro comminisci, confingere, falso prædicare, facere verbis hominem, aut rem, alium, aliamve, quam reapse sit, consuere dolos, subornare falsos testes, aliosve similes nequitiæ administros, per quos tute tuum inimicum vexes. παροίνους μέν τινας καὶ ὑβριστὰς οὐ κατασκευάσει, ἀγνώμονας δὲ καὶ πικρούς, oratione nos facit, h. e. falso nos jactat esse importunos, scævos, acerbos. 1261, 22. ὄντων γὰρ ἡμῶν τοιούτων, ὁποίους τινὰς ἂν καὶ σὺ λόγῳ κατασκευάσῃς. 1126, 19. κατασκευάσας, mentitus, ὡς ἐγὼ εἰμὶ αἴτιος, me esse auctorem, vel in culpa. 550, pen. εἰ δὲ μὴ ποιοῦντος σοῦ, [scil. ταῦτα] κατασκευάζουσι, ex condicto atque comparato inter se criminantur, καταψευδόμενοί σου. 558, 26. ὁ γὰρ οἷς ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 11. εἰ δὲ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου ἐπιστεύθη παρ' ὑμῖν. 593, 10. εἴτε γὰρ ἦσαν ἀληθεῖς [αἱ συμφοραί,] οὐ σοὶ ῥητέαι [scil. ἦσαν] — εἴτε μὴ προσηκούσας [scil. τοῖς λοιδορηθεῖσι] κατεσκεύαζες. 612, 17. κατασκευάζειν οὐδὲν ἄλλο ἢ — machinari. 1047, ult. χρέα ψευδῆ. 1048, 18. διαθήκας ψευδεῖς ἥκον κατεσκευακότες. quas tabulas ipsi subjecerant. 1051, 12. τεκμηρίῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐχρώμην, ὡς κατασκευάζουσιν, [scil. καὶ αὐτά]. 1105, 14. κατεσκευάκασι πᾶν τὸ πρᾶγμα. 1107, 19. διαθῆκαι κατεσκευασμέναι. testamentum subdititium, commentitium. 1107, ult. ἐκ τοῦ τούτου τρόπου πάντα ἐλέγχεται πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα. 1114, 17. κατασκευάσαντες ὀρφανούς, ἢ ἐπικλήρους. commenti a semet ipsis subjectos et subornatos quosdam orbos et orbas heredes patrimoniorum, qui nulli essent. 1255, 15. πολιτείαν αὐτοῖς κατασκευάζειν. ne sibi per fraudem et nefas arrogarent nomen et jus civitatis, cives se gererent, qui non essent. 1381, 16. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταὶ φανήσονται. præsentes antestabar, me nihil palorum fixum hic cernere, eosque id meminisse jubebam, quo testari mihi possent, si postmodum fiat, ut creditores exsistant et coöriantur submissi, et subornati, precibusve inducti, ut se simularent in hos fundos pecunias credidisse. 1047, 24. τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτοῦ κατεσκεύασεν subornavit, ἀμφισβητεῖν μοι τῶν χωρίων. 1272, 6. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ πρότερον

ἐπιβουλεύων μου τοῖς χωρίοις, τὴν ἀνεψιὸν κατεσκεύασε. 1281, 12. πῶς οὖν τε τούτους ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας [scil. συγγενεῖς ἐμοῦ] κατεσκευάσθαι, qui fieri potest, ut hi omnes, tot numero qui sint, si consanguinei mei reapse non essent, adducerentur, impellerentur gratia, precibus, fraude et machinationibus meis, ut se consanguineos meos falso ferrent. 1306, 4.

κατασκεύασμα] causa conficta, criminatio insidiosa et mendax, astuta machinatio. 147, 9. 555, 3. 624, 24. τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. figmentum hoc, mimus hic testamentarius. 1109, 18. b) opera, quibus urbs exornatur. τὰ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα. 689, 15.

κατασκευασμὸς] callida machinatio. 705,3.

κατασκευὴ] *Hausrath* [*household furniture*], supellex domestica. κατασκευὴν τῆς οἰκίας τὴν οὖσάν μοί ποτε ᾤοντο καταλήψεσθαι. 1155, 21.

κατάσκοπος οὗτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει. 273, 2.

καταστασιάζεσθαι] dicitur is, qui ab inimicorum contra se conjuratorum numero, machinationibus, pertinacia, importunitate, immanitate, et potentia in rep. opprimitur, ut jus, quod ei sit certissimum atque luculentissimum, tamen obtinere nequeat. καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου. 1081, 12. συγκεκοινωνήκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεστασιασμένοι. 1299, 20. 1301, 13. 1304, 3. 1328, 22.

κατάστασις] constitutio, h. e. forma, status rerum. ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει. 245, 24. αὕτη ἐγένετο τῶν περὶ Θήβας πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη. 291, 9. b) constitutio, seu actus constituendi, sistendi coram, exhibitio, præstatio. τὴν κατάστασιν εἶναι τῶν ἐγγυητῶν, id est, ἐξεῖναι καταστῆσαι ἐγγυητάς. 727, 5. et 14. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον [scil. δίκην] ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως, ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad ærarium, h. e. in ejus tabulis nomen meum scribendum curat, ut ærarii, propterea, quod causa cecidissem, ubi actum esset de rebus postulatis coram sistendis, ubi multatus essem. 610. drachmis, tametsi ne citatus quidem in jus fuissem. 1251, 3. Conf. p. 1283, 26.

καταστρέφειν] in Medio, sub potestatem suam redigere. 12, 22.

κατάστρωμα] tectum navis, *Schiffsverdeck* [*a ship's deck*]. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας. 910, 9.

κατασχίζειν] κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων. 540, 2.

κατατάττειν] deputare, delegare, constituere. κατατάττοντάς με καὶ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν. 773, 17. κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὑτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. decidit, transegit cum municipalibus pro se suoque fratre, ut sibi liceret, æs, quod ipsi duo municipalibus deberent, per otium certis dierum intervallis, vel certis pensionibus, *auf Termine* [*by instalments*], dependere. 1327, 6.

κατατείνειν] κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου. distentus, distractus, excruciatus. 1172, 14.

κατατιθέναι] deponere, dependere, præsenti numerata pecunia luere, vel reluere furta. τῶν χρημάτων [de summa vobis debita] δραχμὴν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν. 705, 6. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι [offert], καταγελάσει. 563, 27. ἢ ὅσον καταθεὶς παύσεται τῆς ὕβρεως. 564, 2. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν. 1377, 23. κλέμμα] μηδ', ἃ κλέπτοντες φανερῶς ἐλήφθησαν, καταθῶσι. 700, 20. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 18. οὐ γάρ ἐστιν ὄφλημα, ὅ,τι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι. 546, pen. οὔτ' ἂν καταθῆτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. 185, 25. οὐδ' ὅσων ἂν τιμῶν καταθέντες δούλους κτήσωνται. 530, 8. κατατιθέασιν αὐτῆς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς. 1354, 16. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσαντο μὴ καταθεῖναι. quæ æra debita quominus dependeret, ipsos dominos [creditores] per tam longinquum tempus variis strophis ludificatus est. 988, 7. τὴν ὠφέλειαν εἰς μέσον καταθείς. 488, 13. In Passivo. ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν [subaudi ἐκεῖ] κατατεθῶσι. illuc conjiciantur. 720, 20. In Medio. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν. operam dabant, vel auctores erant, ut deponerentur ibi asservanda. *liessen niederlegen, aufheben* [*to cause to be deposited, laid up*]. 121, 21. κἀκεῖνα [τὰ γράμματα] πάλιν κατασημηνάμενοι, παρ' Ἀριστογένει κατεθέμεθα. 1034, 21. ἵνα μὴ διπλᾶ καταθῶνται, ἃ οὐκ ἠδύναντο ἁπλᾶ. 1484, 16. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν. magnam apud eum inire gratiam. *einlegen, verdienen* [*to gain, to merit*]. 193, 22. τὰ ὅπλα. 84, 17. 216, 9. ὅπως ἐβούλοντο τὸν πόλεμον κατέθεντο. componebant. 425, 26. παρ' ᾧ κατεθέμεθα τὰς συνθήκας. 1170, 16. χάριν. promereri, inire gratiam, velut arrham reddendæ gratiæ penes eum deponere, aut semen quasi mutuorum officiorum spargere. 416, 5. καταθέσεσθαι χάριν πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνθρωπον. 1351, ult. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι. 626, 7. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. operam daturus, vel effecturus, impetraturus, ut magistratus nos in custodiam mitteret. 1284, 2. γέγραπται

τοῦτον τὸν τρόπον, ὃν [id est, καθ' ὃν γεγραμμένα τινὰ] τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο. ad calamum dictet, a librario suo excipi et in chartis exarari jubeat; vel etiam ipse exaret. 1401, 19.

κατατιτρώσκειν] ὑπὲρ τοῦ μείζω πεῖσαι τὴν ἀρχὴν, κατατετρῶσθαι πᾶν τὸ σῶμα. 158, 7.

κατατρίβειν τὴν ἡμέραν δημηγορῶν. 1301, 22.

κατατυχεῖν] votis et spe potiri. 288, 2.

καταφαγεῖν] e Demosthene videtur Hermogenes p. 252, 17. citare hoc: ἐσθίων κατέφαγε.

καταφαίνεσθαι] pro simplici φαίνεσθαι aut δοκεῖν. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23.

καταφάναι] a φημί. καταφαίην ἂν ἔγωγε. aiam. 614, 22.

καταφανὲς οὐ βουλόμενοι ποιῆσαι τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας τὸ καταλειφθέν. 826, 15.

καταφανῶς οὑτωσὶ ἐξελέγχονται. 932, 9.

καταφέρειν] μηκέτι καταφερέτωσαν [τὸ ἔγκλημα] ἀπὸ τούτου [τοῦ διαιτητοῦ] ἐφ' ἕτερον δικαστήριον. 545, 9. supellex, quæ διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη, e superiori tabulato in inferius deducta, vel delata fuerat. 1158, 15.

καταφεύγειν] construitur cum εἰς, ἐπὶ et πρός. καταφεύγειν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς οὐκ ἠθέλησεν. ad hoc certissimum cognoscendi veri adminiculum descendere noluit. 874, 8. εἰς τὴν ἄνθρωπον καταφεύγων. ad ancillæ confessionem confugiens, et in ea acquiescens, eique totam rem permittens. *es alles darauf ankommen lassen [to let it rest entirely on that]*. 1143, 15. καταφεύγομεν εἰς ἕνα, ἢ δύο ἀνθρώπους. solos eos testes ederemus. 1305, 27. καταφεύξεται εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὡς μέτριον καὶ σώφρονα. 793, 11. μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον [*es auf die Tortur ankommen lassen, to let it come to the torture*]. μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος. 879, 26, 1153, 15. εἰς τοὺς μεγίστους ἐλέγχους. 852, 23. εἰς τὴν τοῦ βίου μετριότητα καὶ σωφροσύνην. 793, 1. εἰς ὅρκον. 1148, 12. οὐκ εἰς τὰς ἰδίας προφάσεις, ἀλλ' εἰς τὰς Ἀμφικτυονικάς. 280, 18. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι [id est, φανερὸν πᾶσιν ἦν, ὅτι ἀναγκασθήσονται] ἐφ' ὑμᾶς καταφεύγειν. constabat inter omnes futurum esse, ut Thebani cogerentur ad vos receptum habere. 231, 17. οὐ διὰ ταῦτα προεῖντο τοὺς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτούς. 258, 17. ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν ἔδωκεν ὁ νόμος. 892, ult. καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς. 100, 4. καταφεύγων πρὸς τούτους ὄντας συγγενεῖς. 1307, 21.

καταφρονεῖν] ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. nihil rerum omnium negligendo, neque existimando quicquam esse tam minutum, ut cura sua sit indignum. 472, 4. καταφρονεῖν ὑμῶν αὐτῶν. 690, 13. ὅσῳ μᾶλλον καταφρονήσουσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἁμαρτήσονται. 1448, 8.

καταφρονητικῶς. 1075, 11.

καταφυγὴν οὐκ ἔχων μεγάλων ἀδικημάτων. 1131, 15. ἀπωσεῖσθαι προσήκει τούτοις τὰς τοιαύτας καταφυγάς. receptus, latebras, excusationes, subterfugia. 1263, 20. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαί, id est, οὗ καταφεύγουσιν οἱ ἐν ἄλλοις ἠδικημένοι. 1342, 23. καταφυγὴν εἰς ὑμᾶς τῶν ἀδικηθέντων ἐποιήσατε. 1301, 7. τὸν δῆμον — ὃς τοῖς ἀτυχήσασι κοινὴν ἀεὶ ἔχει καταφυγήν. 1477, 13.

καταχαρίζεσθαι] καταχαρίσασθαι πάντα ταῦτα ὑπ' ἐμοῦ πεισθέντας. mihi gratificatos esse per singularem quandam indulgentiam, vel prædilectionem, vel conniventiam. 1031, 23. 1032, ult. καταχαρίσασθαι καὶ προέσθαι τι τῶν τοιούτων. 806, 19.

καταχεῖν, vel καταχέειν] defundere super aliquid. 1123, ult.

καταχειροτονεῖν] οὐ θάνατον κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 350, 27. μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ. 515, 3. καταχειροτονήσαντες προδεδωκέναι τὰς ναῦς. cum sublatis manibus declarassetis, vos censere, naves ab illis proditas esse. 1230, 18. περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρου κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 571, 13. καταχειροτονηθὲν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. 578, 24.

καταχειροτονίαν ἐποιήσατο ὁ δῆμος. 516, 7. καταχειροτονίαν τὴν ὑμετέραν προδῷ. 553, pen.

καταχηρεύειν τὸν βίον διὰ τοὺς παῖδας. in liberorum gratiam ætatem degere in conditione viduæ. 852, 15.

καταχρῆσθαι] τοιαύτῃ καταχρῆται ἀπολογίᾳ. 1203, 8. τῷ λόγῳ καταχρωμένους ἐνοχλεῖν. 212, 1. τοὺς αὐτοὺς λόγους λέγειν, ὥσπερ νῦν καταχέχρηται. 939, 5. susque deque jactat, creberrime ad ravim, cum fastidio et odio ingerit. 1062, 14. 1141, 27. 1151, 7. temere, verbotenus tantum asseveret, non reapse approbet. 1195, 22. 1197, 21. καταχρήσασθαι τοῖς ξύλοις εἰς τὴν οἰκοδομίαν. 1194, ult. οὐ δεῖ τῷ πιστευθῆναι — εἰς τὸ μεῖζον δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι. 430, 11. μᾶλλον προϊδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ [scil. τῇ προθυμίᾳ]. 1457, 11. κενῇ προφάσει κατεχρῶ ταύτῃ καὶ ψευδεῖ. 277, 17. καταχρήσεσθαι τούτοις ἔμελλε τεκμηρίοις. 1148, 3. 1201, 14. simpliciter usurpatur hoc v. sine λόγῳ, aut προφάσει. κατεχρήσατο πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι ἐγὼ — jactabat ad judices. 1179, 7. Cum accusativo. τὸ ἀργύριον τὸ πεπορισμένον — ἐνταῦθα κατεχρησάμην. in hæc impendi. 1154, 16.

κατάχυσμα] τὴν δέσποιναν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχεεν. 1123, ult.

καταχωνεύειν] colliquare, *einschmelzen* [*to melt*]. 617, 22.
καταψεύδεσθαι] τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων χειροτονεῖν. plebiscitum legatis Philippi mendaciter ea imputans, velut ab ipsis dicta, quæ non dixissent. 81, 13. v. et versu 18. τὰ πλεῖστα κατεψεύσατό μου. 228, 9. 229, 2. τῶν προγόνων. 493, 10. σοῦ. 558, 26. 559, 14. κατεψευσμένοι πάντα εἰσὶν ἡμῶν. 1274, 4. ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέψευστο. ipse, velim ea in mala incidat, si quis ea de me sparsit mendacia, ob quæ pessum ivi. 1483, 5.
καταψευδομαρτυρεῖν] καταψευδομαρτυροῦμαι. prægravor, obruor multitudine et improbitate falsorum testium. 559, 14. οὐ καταψευδομαρτυρησάμενος. non obrutum falsis prædicationibus testium a me subornatorum. 846, 23. καταψευδομαρτυρηθείς. 904, 17. 1101, 1. initio orat. 1. in Stephanum.
καταψηφίζεσθαι] ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου. 228, 18. καταψηφίζεσθαι τοῦ νόμου. reprobare, repudiare. 507, 6. et 9. κατεψηφίσασθε αὐτοῦ τὰς ἐνδείξεις. condemnastis eum in causis ἐνδείξεως contra eum institutis. 790, 15. πολλὰς ἐνδείξεις ἤδη κατεψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων. 805, 1.
κατεγγυᾷν] αὐτὸν προσκαλεῦ καὶ κατηγγύας πρὸς τὸν Πολέμαρχον. vadatus esses. poposcisses eum vades. curasses ab eo [Proto] tibi prædes sisti coram tribunali Polemarchi. *du würdest dir von ihm haben Bürgen stellen lassen* [*you would have made him give you security*]. 890, 9. et 17. κατηγγύησα τοὺς παῖδας. *ich habe Arrest oder Beschlag auf die Knechte gelegt, verkümmert* [*I have attached, made a seizure of, the slaves*]. impetrato prætoris edicto cavi, ne quis eos vendere, vel alio quopiam pacto abalienare posset, sed ut mihi pro pignore creditæ pecuniæ traderentur. 895, 21. κατεγγυῶ τὴν ναῦν καὶ τοὺς παῖδας. *ich lege Arrest drauf. verkümmere sie ihm* [*I lay an attachment upon them, sequester them*]. 895, pen. ἀφαιρούμενος αὐτὴν Στέφανος κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐλευθερίαν, κατηγγύησεν αὐτὴν πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. *hat für sie gut gesagt, oder Caution gestellet* [*has been bail for, given bond*]. 1358, 19. ἥκουσα [Athenas] κατηγγυήθη ὡς ξένη οὖσα πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. 1361, ult.
κατεγγύη] ἐμπεσόντος [scil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] ἀνθρώπου Ταναγραίου πρὸς κατεγγύην. *weil er für einen andern gut gesagt hatte* [*because he had given bail for another*]. quia pro alio quopiam caverat. 788, 17.
κατειπεῖν] cum genitivo, prodere, indicare aliquem. *einen verrathen, angeben* [*to betray, inform against*]. nominatim appellare de re turpi. 393, pen. κατεῖπεν αὐτὸς αὑτοῦ, πρὶν βασανίζεσθαι, ὅτι χιλίας δραχμὰς ὑφείλετο. 1171, pen.
κατεπαγγέλλεσθαι] spondere, condicere. κατεπήγγελτο ἑαυτὸν τούτῳ. addixit ei suam operam. 885, 12.
κατεπείγειν] incitare, impellere, cogere, urgere, instare. *drängen, treiben, Noth thun* [*to urge, drive, compel*]. τοῖς καιροῖς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον κατεπείγουσι. 220, 7. ἀλλά, περὶ ὧν ἴσως οὐδὲν κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι. 705, 23. τὸ τῆς ἑορτῆς κατεπεῖγον. 709, 2. οἱ χρῆσται, creditores, κατήπειγον αὐτόν. 894, 6. συμβουλεύσας ἃ μάλιστα κατεπείγει. 1403, 8. οὐ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπείγοντα ὁρᾶν αὐτάρκη. 1405, 8.
κατεπιορκεῖν] pejerando causam vincere. ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν, ὡς σύ, κατεπιορκησομένων τὸ πρᾶγμα. 1269, 24.
κατεργάζεσθαι ἐλέφαντα καὶ σίδηρον. *verarbeiten* [*to work up*]. insumere in opera inde efficienda. 816, 19. 823, 17. τὴν ἀργυρῖτιν. 974, 28. κατείργασται τοῦτο. perfecit, obtinuit, consecutus est, quod volebat. 1121, 19.
κατέρχεσθαι] redire. ὅθεν τις μὴ ἐξέπεσε τὴν ἀρχήν, οὐκ ἔνι δήπου κατελθεῖν εἰς ταύτην. 636, 24.
κατέσθειν vel κατεσθίειν] κατεσθίοντας τὰ ὄντα καὶ παροινοῦντας. 992, 25. ἃ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίων. 782, 10.
κατέχειν] τοῖς ἥρωσι τοῖς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατέχουσι. 289, 27. τῶν κρατίστων ὀρεγόμενοι, τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν. 1413, 24. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν. 1413, 20. ἡνίκα τὰ πλοῖα τούτου κατέσχον. *anhielten, arretierten* [*to attack, seize*]. 1121, 3. τῷ πολέμῳ κατέχονται. 1207, 23. τὰ πράγματα κατέχειν βίᾳ. principatum, summam rerum. 20, 19. ταῖς ὑποσχέσεσιν ὑμᾶς κατέχων. tenens, extrahens, ductitans, ludificans vos. 608, 7. ἄλλως τοσαῦτα χρήματα. 842, 21. κατεχόμενοι ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐξελεγχόμενοι. *festgehalten* [*to arrest*]. 935, 11. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. 422, 4.
κατηγορεῖν] οὐδεὶς τῶν φευγόντων κατηγορεῖ ἑαυτοῦ. 33, 8. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τουτονί. 230, 7. τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο κατηγορεῖν κρινόμενος, ἔχων ὅ,τι ἀπολογήσεται. 407, 18. κατηγορεῖ τοῦ ὅρκου, ὃν ὤμοσα. queritur de jurejurando a me dicto. 1044, 7. τὸ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐστὶν ἐγκαλούντων. 1426, 6. τῶν βεβουλευμένων κατηγορεῖν αἱροῦνται. 1444, 21. παύσασθε περὶ τούτων κατηγοροῦντες ἀλλήλων. 99, 18. τοὺς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων αὐτοῦ λόγους. 369, 3. Cum gemino genitivo, personæ reique. παρανόμων, ἢ

quæ propriæ scriptæ sunt certo cuidam civium generi. *τῶν ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέχειν*, subaudi *δικαίων*. participare divina et civilia vestra jura vobiscum, quæ civibus omnibus sunt communia. 1300, 4. *μὴ πείσαντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταστήσαντα*. re non ad omnes relata, ut libera possent consilia et arbitria de ea ab omnibus agitari. 1337, 13. *τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅ,τι πρακτέον ἐστὶ, νέον ὄντα δοκιμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμου κοινὸν σημεῖόν ἐστι*. commune indicium est, perinde hujus, atque illius. 1408, 9.

κοινοῦσθαι πρᾶγμα. inter se communicare. 690, 13.

κοινωνεῖν] *μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθελῆσαι*. 381, 27. *οὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς*. 780, 11. *μεθ' ἁπάντων τῶν ἀποβαινόντων ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ, κοινωνήσουσιν*. 1437, 14. *ἦσαν γὰρ ἂν, ἦσάν μοι φίλοι τῶν αὐτῶν* [scil. *βουλευμάτων*, vel *κλοπῶν αὐτοῖς*] *κεκοινωνηκότι*. 410, 10. *ἐνδεκάζοντας τούτοις καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν* [id est, *πονηρευμάτων κρυφίων καὶ ἀποῤῥήτων*] *κοινωνοῦντας*. 1335, 7. ubi proverbialis est dictio. *μετάλλου*. 977, 21. *κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου*. 1078, 2. *ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν*. 808, 17. *δικαίως δεῖ τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν*. 142, ult. *κοινωνεῖν τούτῳ μηδένα μηδενὸς, μήτε πυρὸς, μήτε λύχνου, μήτε βρωτοῦ, μήτε ποτοῦ*. 789, 3. *κοινωνεῖ οὐδενὶ φιλανθρωπίας, οὐχ ὁμιλίας οὐδεμιᾶς*. 786, 3. *κεκοινωνηκότες τοιαύτης φιλαπεχθημοσύνης*. communem inter se habentes. 1268, 15. Cum dativo. *ἀλλὰ τί ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει*. quid hoc facit ad inquisitionem in alicujus genus. 1309, 23. *τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινωνεῖν δεῖ τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις*. participare, sive laudem, sive reprehensionem ex eventis exsistentem. 1436, 11. *κοινωνεῖν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις*. pertinere etiam hoc ad res a me in rep. gestas. 244, 20.

κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι. 118, 14. *ἆρά γε μικρὰν ἡγεῖσθε βλάβην τὸ τὸν ἅπαντα βίον ἐν κοινωνίᾳ τῆς τούτου δόξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι*. 999, 27.

κοινωνικός. 182, 16, v. Harpocr.

κοινωνοὺς ἔχητε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων. 129, 12. *ὡς ἄρα ἐγὼ πάντων, ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα*. 404, 12. *οὓς ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνοὺς πεποίησθε*. 431, 19. *κοινωνὸς*, consors, socius negotiationis. *ein Handlungsgesellschafter, Compagnon* [*a partner*]. 909, 15. 915, 27.

κοινῶς ἐθέλειν ἀκούειν. animo æquo, et ambabus partibus pariter patulo. 1436, 24.

κοιταῖος ἐν τῇ χώρᾳ γίγνεσθαι. ruri manere per noctem, ab urbe abesse. 238, 6.

κοκκύζειν, de cantu gallorum gallinaceorum e Demosthene citat Julius Pollux V. 89.

κολάζειν et *τιμωρεῖσθαι* copulantur. 122, 22. *ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν*. 363, 25.

κολακεία] *ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι*. 1099, 9. *τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε*. 1128, 16. *τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακείᾳ* [id est, *πρὸς κολακείαν*, aut *ἐκ κολακείας*] *ποιῆσαί τι Φιλίππῳ* [scil. *πρὸς χάριν*, vel *προσφιλές*]. 127, pen.

κόλαξ] *οἱ δὲ τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς, μᾶλλον ἢ τὰς μάχας δεδίασι*. 155, 6. *ὃς εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης*. 1121, 5. *ὑμᾶς ἀξιοῖ τοὺς αὐτοῦ κόλακας καὶ ὑμετέρους ἡγεῖσθαι φίλους*. 1448, 24.

κόλπος] *γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα*. 322, 14. *ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον*. 1156, 26. *περὶ τὸν Ἀργολικὸν κόλπον*. 1237, 9.

κομιδὴ] recuperatio amissi. *τῆς εὐβουλίας ὑπόμνημα. τὴν Σαλαμῖνος κομιδήν*. 1416, 7. depensio debiti æris a parte debitoris, vel recuperatio ejus a parte creditoris. *οὐκ ἐκ τὴν κομιδὴν γενέσθαι τούτων τῶν χρημάτων*. 987, 13. adverbialiter, plane, profecto, prorsus. *ἁπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένως*. 665, 13.

κομίζειν] afferre. *ὑπὲρ τοῦ τάκεῖ χρήματα ὀφειλόμενα, ὡς ἔφη, κομίσαι δεῦρο, λειτουργεῖν*. 59, 1. adducere in medium, coram sistere, exhibere. *ὅταν τίς τὸ σῶμα παραδιδῷ κομίσας*. de servo vel ancilla cujus corpus herus ad torturam præbet. 1142, pen. *ἵνα κομίσῃ τὴν ἄνθρωπον καὶ παραδῷ μοι*. 1143, 10. 1144, 6. In passivo: vehi navi. *ὥσπερ ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἱστίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι*. 1465, 7. In medio: recuperare, aufferre, lucrari. *τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε*. 42, 13. *θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων, ἄν τις εἴπῃ κομίζεσθαι*. Salamina oportere ab hostibus recuperari. 420, 24. *πόθεν οἱ μὲν* [morte mulctati] *τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ* [carcere, exsilio, ignominia affecti] *τὸ μὴ δεινὰ πεπονθέναι κομιοῦνται*; 792, 15. *ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀκολουθοῦντα κομίζεσθαι τὴν καταδίκην*. ut me comitatus ad mensam numularii, ibi a me acciperet summam æris, qua mulctatus essem. 1154, 27. *τῇ ὑστεραίᾳ ἐκομίσατο τὸ ἀργύριον τῆς δίκης*. æs, quod ipsi sententia judicum addictum esset, ut a me ipsi dependendum. 1162, 17. *οὐκ ἀνενηνόχασι*, in indicem non retulerunt, *κεκομισμένοι ταύτην*, cum tamen eam ab illo recuperarint, penes quem oppignerata hæserat. 1031, 9. *ἐν ᾗ* [epistola] *ὑπέσχετο τὴν Χεῤῥόνησον κο-*

μισθοῦσθαι τῇ πόλει. *wieder dazu verhelfen* [*to procure again for it*]. 670, 26. 671, ult.

κόνδυλος] ὅταν κονδύλοις. 537, ult.

κονίαμα] καὶ κρήνας, καὶ κονιάματα. 175, 4.

κονιᾶν] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν. 36, 16. ἃ οἰκοδομεῖτε, καὶ κονιᾶτε. 689, 24.

κονιορτὸς] appellatio probrosa Euctemonis. 547, ult.

κοπρὼν, κοπρῶνος] oletum, sterquilinium, latrina: an κοπρώνης, νου] redemtor stercorum in semitis abjectorum. οὐδὲ τῶν κοπρώνων ἐπιστάτας ἑλέσθαι. 785, 13.

κόπτειν] κοπτόμενοι ταῖς στρατείαις. molestissimis et inexplicabilibus militiarum laboribus fracti, macerati. 22, 22. κόπτειν τὴν θύραν. pultare. 1156, 18. μήθ' ὑμῖν ἐνοχλῶ, μήτ' ἐμαυτὸν κόπτω. fatigem. 1439, 18. 1446, 15.

κορδακισμὸς] κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν. 23, 13.

κορεῖν] everrere. τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. 313, 12.

κόρη] virgo, puella nondum nupta. τῆς ἀδελφῆς ἔτι παιδὸς οὔσης κόρης. quorum alterum prius indicat, eam tum adhuc impuberem fuisse, nondum nubilem, alterum posterius, nondum nuptam, neque virum passam. 540, 5.

κόρος] τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχρι κόρου. 400, 2. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. continere petulantiam et superbiam ex affluentia copiarum natam. 422, 4. κόρον παύειν. 423, 1.

κόῤῥη] ὅταν ἐπὶ κόῤῥης. 537, ult. Ταυρέαν ἐπάταξεν ἐπὶ κόῤῥης. 562, 9.

Κορυφαῖος ἡγεμὼν τῆς φυλῆς. 533, 24. plureane ergo erant ἡγεμόνες, quorum princeps Κορυφαῖος appellaretur, an voc. Κορυφαῖος scholium est vocabuli ἡγεμών?

κοσμεῖν] τὸν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα. 321, 14. εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5. κοσμήσαντες τὰ ἱερὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων. 597, 10. κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν. 958, ult. ἐτάχθην κοσμῆσαι τὸν τάφον. 1393, 3.

κοσμιότης] modestia, lenitas orationis. ἐν ἀποῤῥήτῳ δὲ καὶ διὰ κοσμιότητος. 1372, 13.

κόσμος] οἰκοδομήματα μέν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως, καὶ ἱερῶν καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀκολούθων τούτοις. 174, 20. τὸν ὅλον κόσμον [orbem rerum creatarum] καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 18. κόσμῳ [κατεσκεύασα τὴν ναῦν] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα. 1208, 18. κόσμον χρυσόπαστον ἔχειν. 1217, 20. ὥσπερ εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστῶτος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι. 1396, 15. καὶ γὰρ ταῦτ' ἐκείνας ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ. eos ornet. 1400, 13. μετὰ κόσμου [id est, κοσμιότητος] καὶ σιγῆς ἀκούειν. 1421, 9. ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος συνταράττεται καὶ διαφθείρεται κατὰ τοῦτον. 775, 18.

κουρεῖον] tonstrina. οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων. 786, 8.

κουφίζειν λόγῳ τὰς παρούσας συμφοράς. 1400, 7.

κράζειν] βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 11. 294, pen. 784, 19.

κρατεῖν] τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκε Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκε. 112, 3. κρατεῖν τὸν ἀγῶνα. in certamine vincere. 520, ult. καὶ οὐ πάντα γε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἦν κεκρατημένος. 1010, 18. ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. aut si vel unus intercedat, potior ejus esto sententia. 1069, 4. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ, κρίνεται. 1394, 23. τὰς ἀρχὰς ἁπάσας, ἅμα τῷ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν μετάστητε ἔξω, τῶν νόμων κρατεῖν. gaudere plena potestate jussu legum exsequendi, vim legum exercendi. 776, 24. κρατεῖν τοὺς ἄῤῥενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀῤῥένων. potiores jure mares esse fœminis. 1067, 7.

κρατὴρ] κρατήρων καὶ σπονδῶν κανονός. 431, 19. κρατήρων εἴργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον. 505, 15. κρατῆρας ἱστάμεν κατ' ἀγυιάς. 531, 10. κρατῆρα κεράσαι. 531, 25. κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χορούς. 1072, 21.

κρατηρίζειν] sacris arcanis initiare, vel imbuere, cratere aquæ pleno, quæ super initiandorum capita effundebatur. 313, 16.

κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι. 381, 12. κατὰ κράτος, luculenter et invicte, ἐξελεγχόμενος τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν. 913, 15.

κραυγάζειν. 1258, 26.

κραυγὴν ἀκούσαντε πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 764, 21. μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς τούτου κραυγῆς. 1024, 2. κραυγὴν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίουν. 1258, 2. κραυγὴ καὶ βοὴ τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπαινίδων ἦν. 1295, 25.

κρέας] τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες. 1078, 23.

κρήνη] κρήνας καὶ λήρους. 36, 17. 175, 4. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πέφυκεν ἐπιλείπειν. 186, 15.

κριθαὶ] τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε. 1039, 12. τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαιδεκαδράχμους. 1045, 4. κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραινομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους. 1278, 21. De κριθίνῳ Demosthene v. Schol. ad Hermog. π. ἰδεῶν, p. 415.

κρίνειν] cernere, secernere, discernere, disceptare, dirimere, rem quamcunque dubiam, ut litem, aut exitum belli. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας. 25, ult. εἰ ἐκρινόμην μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δ' Αἰσχίνης, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων, citat Schol. Herm. p. 67, 33. locus est p. 407, 22. χωρὶς κρίνειν [id est, χωρίζειν] τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. τύχην τὴν αὐτοῦ κρίνασαν τὰ πράγμα-

τα. 327, 22. ἀγνώμονος τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα. 1468, 16. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετε. multæ prætensionum, seu controversiarum a solo verbo, vel a sola auctoritate Lycurgi disceptabantur, ut, prout ille quodque, seu affirmaret, seu negaret, seu probaret, seu improbaret, id ita ratum et certum haberetur. 1476, 1. interpretari, ut onirocrita somnia. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστα τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται. cujusmodi est extremum quodque eventum, ejusmodi fuisse etiam superiora omnia instituta judicantur. 12, 17. E fine solemus anteriora interpretari. *Ende gut, alles gut* [*all's well, that ends well*]. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ θεὸς παραδῷ, κρίνεται. 1394, 24. τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς περὶ θανάτου κρίνεται. *muss über sich Halsgerichte halten lassen. muss über sich erkennen lassen, ob er den Hals verwirkt habe* [*must be capitally tried. tried for his life*]. 53, 26. κακούργου μὲν κριθέντα ἀποθανεῖν, *nach Urthel und Recht* [*according to law and justice*], στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις. 54, 1. κρίνεσθαι ταῦτα, spectari, μὴ τῇ τοῦ προστυχόντος ὀργῇ, μηδὲ βουλήσει. 1263, 4. ἐν οἷς ἅμα κρίνων, κριθήσεσθαι προσδόκα παρὰ πᾶσι. 1417, 8. κρινεῖτε ὃν ἂν βούλησθε, ὀργισθέντες· ἐγὼ δὲ βούλομαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς ὀφθῆναι πρότερον ἀμυνομένους, ἢ τοὺς πολίτας κρίνοντας. in jus vocantes, cognitioni forensi subjicientes, vel etiam condemnantes. 1432, 18. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾤήθητε. 1442, 6. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14. Sæpe accusare, in jus vocare, diem dicere, reum facere significat. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον. 230, 7. 581, 13. μήτε κριθέντα. sine formali processu juris, ut causa ejus neque ab accusatore ad judices deferretur, neque a reo defenderetur, neque a judicibus decerneretur. 610, 13. ὑπισχνούμενον κρινεῖν, εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δή. 781, 1. ἑπτὰ γραφὰς κέκρικάς με. ibid. 6. ἐκ παντὸς τρόπου τὸν κρινοῦντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν. ibid. pen. τούτῳ μὲν οὖν τοὺς ἐμοὺς μάρτυρας ἔξεστι κρίνειν. 920, ult. περὶ ὧν δ' ἂν μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα καταιτιάσηται, πῶς οὐ δεινὸν, εἰ τοὺς παῖδας ὁ βουλόμενος κρινεῖ. 1306, ult. Denique etiam condemnare significat. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quæ est atrox injuria atque contumelia legum et judicum auctoritati oblata. 215, 4. εἰ τοὺς ἄλλους ῥαδίως κρίνων, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις. 581, 13. εἰ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν τοὺς μὲν θανάτου κρίναντες, τοὺς δὲ στεφανώσαντες φανεῖτε. 1230, pen. οὕτως ἐπαύσαντο οἱ Ἀρεοπαγῖται κρίνοντες τὸν Θεογένην καὶ ὀργιζόμενοι αὐτῷ. 1373, 13.

κρίσις] ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἐμοὶ τούτων τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω. e rebus a me in rep. gestis spectandum et arbitrandum judico, rectene ista et convenienter facta et ex vero scripta sint. 244, 14. τὴν δόξαν τοῦ πολέμου τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι. 62, 24. ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις. hoc fatum, vel effatum. 322, 15.

κριτὴς τῶν πεπραγμένων. 17, 16. προδιαφθείρας τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν. 520. 26.

Κρόνια] Κρονίων ὄντων. 708, 13.

κρόταφος] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε. 88, 1.

κροτεῖν] plaudere, assensum plausu significare. 586, 20. pultare, pro κρούειν μετὰ κρότου. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς. 1259, 21.

κρότος] τοσοῦτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ ἔπαινον γενέσθαι παρὰ πάντων. 402, 8. 519, 9.

κρύβδην] ἑτέραν δὲ τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερῶς θορύβου. 142, 26. οὐδὲ γὰρ εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, λήσει τοὺς θεούς. 415, 25. μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ κρύβδην ψηφιζομένοις. 715, 4. 1375, 16.

κρύπτειν] λάθρα καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι τούτους, ἐπράττομεν ταῦτα. 1033, 9. οὐδὲ κρύπτεται τὸ πρᾶγμα. 873, 20.

κτᾶσθαι] πολλοῖς τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ δοκεῖ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. 16, 3. δύναμιν βεβαίαν. 20, ult. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι. 25, 23. εἰρήνην τούτοις, ἃ μηδ' ἤλπισαν πώποτε, κτησαμένην. 429, 19. οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων κτῶνται μὲν τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ τῷ μηδενὸς καταφρονεῖν. 472, 2.

κτέανα] οὐθ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων φειδόμενοι κλέπτουσιν. 422, 8.

κτῆμα differt ab ἔγκτημα. 87, 8. κτήματα, fundos, ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ. 239, pen. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν, τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρά. 617, 8. κτήματα περίεστιν αὐτῷ ἀθάνατα, τὰ μὲν τῶν ἔργων ἡ μνήμη. 617, 16. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα. nobis in hereditatem immigrantibus, aut immigrare conantibus. 1090, 8. κτῆμα, peculium, officina, res quæque possidentis propria, ubi negotiatio cujusque suo periculo exercetur, nemine alio interveniente, opponitur τραπέζῃ, vel ἐργασίᾳ, tabernæ numulariæ, ubi pecuniæ alienæ fœnore exercentur, parte lucri alia ad dominum, alia ad numularium redeunte. 947, 26.

κτῆσις] παρόμοιόν ἐστιν ὥσπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 9. tres modi legitime aliquid acquirendi et possidendi. πῶς ἂν τις γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις τῆς — 165, 8. κτῆσις ἀγαθοῦ. 328, 13. εὐνοίας, ἢ δόξης. 328, pen. πρὸς κτῆσιν χρημάτων ὁ δῆμος οὐδεπώποτε ἐσπούδασε, πρὸς

δὲ δόξης ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν ἄλλο. 617, 10. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν, τοῦ εὐτυχεῖν — καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 5. τὰς κτήσεις τῶν χρημάτων καὶ τὰς τῶν κατὰ βίον ἡδονῶν ἀπολαύσεις παρὰ τοῖς χρηστοῖς ἀνθρώποις ὑπερεωραμένας. 1389, 14.

Κτήσιος Ζεύς. 531, pen.

κυαμεύεσθαι] per sortem creari, de magistratu. 747, 3.

κύαμος] κυάμους ἑφθοὺς βοῶσα κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. per vicos urbis vagabatur, proclamans fabas venales. Locus hic olim legebatur in libris Demosthenicis p. 270, 27. post πόθεν γὰρ ἄλλοθεν, ut suspicor, una cum aliis quibusdam, quæ Critici quidam, ut nimis putida et plebeia suppresserunt atque cancellarunt, teste Hermogene p. 317.

κυβερνᾶν] ἀλλ' οὔτ' ἐκυβέρνων τὴν ναῦν. 293, 6. 929, 13.

κυβερνήτης] ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασε. 801, 14.

κύειν] τῶν γυναικῶν ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν. 1076, 16.

Κυζικηνὸς] scil. στατὴρ, numus aureus. 570, 15. quantum valeat ad monetam Atticam. 914, 11.

κύκλος] οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ Ἄστεος. 325, ult. κύκλῳ ἐπορεύοντο. sursum deorsum, hac illac, nulla certa itineris via atque ratione, neque proposita, neque observata. 389, 27. κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετ' Αἰσχίνου περιέρχεται. 411, 16. κύκλῳ φεύγων τοὺς νόμους. ab alia lege ad aliam in orbem confugiens, ubi ab omnibus per vices exclusus fuerit rejectus. 731, ult. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισιν. 780, ult.

κυμβίον. 558, 17. 565, ult. κυμβίον ἐξ οὗ ἔπιε. 1156, 25. 1157, 5.

κυνέα] Mütze [caps]. οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες. 1377, 10.

Κυνόσαργες] καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [συνετέλουν] εἰς Κυνόσαργες. 691, 18. unde colligitur, eum morem ætate Demosthenis desiisse. 736, 7.

Κύπριος] gentile, non de insula Cypro, sed de Attico quodam demo, seu municipio ductum. 249, 13.

κύπτειν εἰς γῆν. 332, 12.

κύριος] penes quem est potestas, arbitrium, auctoritas, fides rei, cujus est addicere, dedicere, tribuere, denegare, absolvere, condemnare, imperare, vetare, denique penes quem summa rerum est. κύριος αὐτὸς ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. κύριοι τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι καὶ διὰ τούτων ἅπαντα πράττεται. 37, 1. 175, 16. αἱ τῶν παρακλήτων δεήσεις καὶ σπουδαὶ — ἃς ἵνα κωλύητε — οὐχ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικοῦσι ποιῆτε. ratas faciatis, effectui detis. 341, 12. τὰς συμφορὰς, αἷς δι' ὑμᾶς ἐχρήσαντο οἱ ἄνδρες οὗτοι πάντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας. certas, veras, vere factas, perpetuo manentes, quæ rursus infectæ fieri nequeant. 476, 25. (πῶς οἷόν τε τὰ αὐτὰ κύρια καὶ μὴ κύρια εἶναι, citat Schol. Hermog. p. 106, 16.) τοὺς νόμους κυρίους ποιεῖ τοῦ δεδρακότος. locum facit juri civili, ut præcepta ejus in corpore delinquentis plena cum libertate exerceri, et exsecutioni dari possint. 630, 19. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι. potestate armato, consensu Græciæ collata, pro arbitratu suo contributionum modos imperandi. 689, ult. νόμος εἰ κύριος γενήσεται. si sanciatur, rata habeatur, consensu usuque probetur. 700, 8. ἀπαλλαγὴ κυρία. 944, 11. οὐ τηνικαῦτ' ἐλεεῖν, ὅταν οὐδὲν ἔσται πλέον τούτῳ, ἀλλὰ νῦν, ὅτε κύριοι καθέστατε σῶσαι. cum penes vos est eum salvum servare. 962, 19. κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφόν. pro legitimo herede scribi curans. 1054, 17. τούσδε κυρίους εἶναι τῶν χρημάτων. his certum et ratum jus bonorum hereditati relictorum petendorum et usucapiendorum competere. 1067, 3. 11. οὐκέτι τῆς οὐσίας, ἐφ' ᾗ ἐγκαταλέλοιπε τὸν υἱὸν κύριος ὤν. 1090, 22. ἐὰν μὲν ἐπίκληρός τις ᾖ, τὸν κύριον ἔχειν ei virginem illam jus esse domum ducendi, cui ex jure civili eam in matrimonium petere atque auferre liceat: ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, ὅτῳ ἂν ἐπιτρέψῃ, cui illa virgo se sponte sua permiserit, κύριον εἶναι, illi jus esse eam domum ducendi atque pro matrefam. legitima habendi. 1134, 20. φάσκων ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν. ea die, qua sententia peremtoria a judice foret pronuncianda. 1190, 3. σίτου δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ. ei, cujus in potestate ad elocandum, et cujus in tutela esset mulier. 1362, pen. οὔτε τῆς τύχης κύριος ὤν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. 293, 7. κυρίαν ποιησάμενος [scil. τὴν τῆς ἐξούλης δίκην]. impetrato, ut actio de vi in Bœotum instituta, a magistratu pro legitima et rata declararetur. 998, ult. ἐπεὶ ἔχει ἡ κυρία τοῦ νόμου, id est, ἡ ἐκ τοῦ νόμου τεταγμένη. 544, 19. τὰ κύρια [scil. μέρη τῆς πολιτείας] ἅττα ποτ' ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, οὓς ἔδει τούτους κολάζειν —. 424, 11. μὴ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχθραν τῆς παρ' ὑμῶν χάριτός μοι γενέσθαι. 1474, 5.

κυρίως δόντος τοῦ πατρός. rechtskräftig, rechtsbeständig [legally, validly in law]. quod pater tuus illam ei uxorem dedisset, idque ideo, quod ei confessum et haud controversum jus dandi esset. 954, 20. κυρίως filius appellatus is, qui legitime fuerit adoptatus. 1095, 8. λαβεῖν δὲ ἢ κτήσασθαι τῇ πόλει κυρίως ἀγαθὸν οὐδὲν ἂν βούλοιτο. proprium et perpe-

tuum, quod totum sit reip. et unde nihil ad ipsos privatim redeat. 1459, 25.

κύων τοῦ δήμου. 782, 7. τοὺς γινομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 15. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἐπὶ ποίμνια ἐφιστάναι φυλάττειν. 807, 3. μείναντες τὴν ἐπὶ κυνὶ [scil. ὄντι] ἡμέρας δέκα ἐν Ἑλλησπόντῳ. post occasum Caniculæ. 927, 3.

κώδων] ταῦτα οὗτος μονονοὺ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπορεύεται. 797, 13.

κωλύειν] ὁ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. 1069, 4. κωλύει οὐδὲν, ἔφη. 1154, 18. οὐδὲν ἂν αὐτοὺς ἐκώλυε τεθνάναι. 1230, 22. οὐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα κωλῦσαι δυνηθείημεν ἄν. 1432, 27. κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν. 175, 25. κωλύειν τοὺς ἐμπλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην. interdicere, ne exportare auderent. 1040, pen.

κωλυτὴς] εἰ δ' ἔδει τούτων κωλυτὴν φανῆναι. 248, pen.

κωμάζειν. 321, 16. κωμάζει ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσωπείου. 433, 22. ἐκώμαζε [Neæra] μετ' αὐτοῦ. 1356, 1.

κώμη] διῳκισμένους κατὰ κώμας. 366, pen.

κῶμος] pars quædam et ritus Bacchanalium. 517, pen. comissatio. ὡς ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ κῶμον, ἔχων αὐτὴν ἦλθεν. 1356, 4.

Κῷος οἶνος. 933, 15.

κώπη] κώπας τις ὑφείλετο. 170, 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 7.

κωφότης] τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷ. 411, 25.

Λ.

λαβὴ] capulus, ansa. λαβαὶ μαχαιρῶν. 819, 25. ὅπως μήποτε τοῖς ἐπιβουλεύουσι λαβὴν δώσετε. 1420, 9.

λαγχάνειν] adipisci aliquid per sortem, interdum quoque ex necessitate juris civilis, secundum sententiam a judicibus latam, ut honorem, seu magistratum, sacerdotium, hereditatem, jus in judicibus sedendi; item operam dare, ut per sortem id, quod cupis et ambis, tibi adjudicatur, verbo in jure poscere, ut hereditatem, virginem cum hereditate, diem causæ tuæ cognoscendæ. Construitur cum Nominativo, Genitivo, Dativo, Accusativo et Infinitivo. Usurpatur modo simpliciter et nude, modo cum substantivis adjunctis. εἰ ἔλαχον ἱερεὺς, si a sorte sacerdos nuncupatus fuissem, ὡς προεκρίθην, ut antea a municipalibus lectus fueram. 1313, 24. κατιδόντες Θεογένην λαχόντα βασιλέα. regem sacrorum a sorte nuncupatum. 1369, 16. ὁ μηδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων, ὅτ' ἐκληροῦ. cum in delectu militari nomen tuum periclitaretur, optabas, ut id in eorum numero, quibus in castra exeundum esset, nullum esset. 558, 14. ubi subauditur εἷς. φόνου ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν, subaudi δίκην. egomet ipse memet cædis patratæ reum agere. 554, 4. ἐλάχομεν τοῦ κλήρου πρὸς τὸν ἄρχοντα. postulabamus in jure hereditatem exhibendo Archonti libello petitorio, quo titulos prætensionum nostrarum exposueramus. 1089, 17. 1090, 24. λαχεῖν ἔδει τῆς ἐπικλήρου [scil. δίκην]. 1136, 4. ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἕτεροί τινες ἔλαχον τοῦ κλήρου τοῦ Κόνωνος. 1173, 3. πρὸς τοὺς εἰληχότας ἡμῖν παραγεγράμμεθα. 985, 1. τέτταρας εἰλήχασι δίκας ἡμῖν. 985, 10. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθείς. 1306, 14. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις. 539, 23. οὐκ ἄν ποτε τὴν δίκην αὐτῷ ἐλάχομεν. 907, 10. λαγχάνουσιν οἱ Πλαταιεῖς δίκην Λακεδαιμονίοις εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας χιλίων ταλάντων. 1378, 10. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχεν αὐτῷ κήρυξι. 912, 2. λαγχάνει βουλεύειν. a sorte creatur senator. 1346, 2. ὁ δ' ὧν ἂν ἀφῇ πάλιν λαγχάνει. 972, 19. πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν. causam ad forum Regis sacrorum non deferre. 1160, 21. πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας [subaudi δικάζειν]. 1136, 9. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν. 1067, 5.

λαγῶ [id est, λαγῳοῦ] βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24.

λάκκος] lacus, in quem mustum, seu vinum recens infundebatur, aut derivabatur e torculari. τὸν λάκκον συντρίψας. 845, 17.

Λακωνίζειν. 1267, 22. 1357, 11.

λαλεῖν] τῶν πάνυ τούτῳ λαλούντων ἡδέως. 578, 16. μέγα λαλεῖν. 1124, 26.

λαμβάνειν] verbum creberrimi et multiplicis usus, cujus significationes, quæ sunt numero plurimæ, prout fortuito occurrent, ita alias ex aliis ponemus. nam in hujusmodi verbis vix locum habet ordinis diligentia. amplecti, suum facere, ad usus suos convertere. τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε. 9, 7. adipisci, quoquo modo acquirere. ἂν ὅσα τις λάβῃ, καὶ σώσῃ. 12, 10. λάβοι καιρὸν κατά τινος. 16, 9. τὰς δίκας λαμβάνειν. jus accipere, h. e. sententiæ ab arbitris latæ, vel legum præcepto parere. 79, ult. vincere, domare, subjugare, constringere. ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 10. devincire sibi mentes hominum deditas et veluti captas, aut fascino quodam obstrictas. ἐκ τούτων ᾤχετ' ἐκείνους λαβὼν εἰς τὸ μηδοτιοῦν τῶν μετὰ ταῦτα προορᾶν. 239, 17. τὸ λαβεῖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι. 267, 5. λαβὼν αἵρεσιν, optione data, cum ipsius arbitrio permissum fuisset, optare utrum vellet, αἱρεῖται τὸ ἀποδο-

πηγεῖον. 947, 20. οὐ γὰρ ἂν γέλως ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα, incessisset, occupasset, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην. 1263, 9. ὡς δ' ἐπανῆκεν ὁ σῖτος, ἄλλην εὐθέως ἔλαβε γνώμην. 889, 10. παρὰ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντες. 490, 13. καὶ νῦν ἐκγενήσεται, ἐὰν βούλωνται, παρ' ἐμοῦ ἐν ὑμῖν λαβεῖν τὸ δίκαιον. jus suum a me repetere. 1024, 23. ἣν τοίνυν ἕκαστος ἂν ὑμῶν δίκην ἀξιώσειε λαβεῖν, *Recht sich verschaffen* [*to get one's right*], ταύτην νομίζετε κἀμοὶ νῦν προσήκειν. 1127, ult. τῶν μὲν πολλῶν ἐπειδὰν ἁμάρτῃ τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε. 155, 12. εἰ μετὰ τοῦ πράττειν ἃ προσήκει, καὶ τὸ λαμβάνειν [scil. τὸ θεωρικὸν ἀργύριον] κατασκευάσεσθε. 166, 16. ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. 294, 22. τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν. 324, 15. ἐν ὅσῳ τὸν νόμον λαμβάνει, scil. ὁ γραμματεύς. interea dum scriba legem a se recitandam in codice legum, aut in farragine schedarum ad hanc causam pertinentium a me ipsi tradita quærit et invenit. 550, 2. λαμβάνειν cum δέχεσθαι conjunctum. οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦτα οἱ Θηβαίων πρέσβεις. 384, 9. ταύτην τὴν ὀργὴν καὶ νῦν ἐπὶ τουτονὶ λάβετε. 743, 23. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ ληψομένους. 1452, 26. ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. 319, 11. in potestate habere, tenere, præsertim reum, facinorosum, ut effugere nequeat. de judice corpus delinquentis præsens coram suo tribunali habente, ut de eo pro arbitrio statuere possit. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. 605, 21. τῶν ἀδικουμένων ὅταν ποθ' ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἠδικηκότα, τότε τιμωρήσασθαι. 754, 26. τὸν παρὰ τοὺς νόμους λέγειν, ἢ πράττειν τι βιαζόμενον λαβόντες ἀφήσετε. 778, 7. deprehendere in flagitio, vel facinore. οὕτω φανερῶς αὐτὸς σαυτοῦ εἰλημμένος προδότης. 320, 18. δόξετε φθονήσαντες, οὐχὶ πονηροὺς λαβόντες, ἀφηρῆσθαι. 499, 18. δίκην τὸν ἀεὶ ληφθέντα ἣν προσήκει διδόναι. 526, 7. καινῇ νῦν, ἐπειδήπερ εἴληπται, πᾶσιν ὑπὲρ ἁπάντων ἐστὶ τιμωρητέος. 561, 1. ἐπειδὴ τοὺς νόμους κακουργῶν εἴληπται. 721, 20. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτήμασι πάλιν εἴληπται. 798, 10. δεδώκατε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐὰν μὲν λάθωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 15. ἐφ' ᾗ μοιχὸν οὗτος ἐτόλμησε λαβεῖν. 1369, 12. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρί. 1367, 2. interpretari, æstimare. παρὰ τὴν ὀργὴν τὰ βουλήματα λαβών. e severitate vestra vestrorum animorum sententias et propensiones arbitrans, vel colligens. 805, 21. ὃ μὲν οὖν ὡσπερανεὶ μάλιστα ἐρωτικὸν τοῦ λόγου λάβοις. habeas, existimes. 1401, 14. accipere, vel exigere largitionem, muneribus corrumpi. λαβὼν ὁτιδήποτε. placatus, sopitus mercedula nescio qua, quantumvis exigua. 784, 20. παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσι. 1233, 6. παρ' ὧν οὐδεὶς ἂν ἀξιώσαι λαβεῖν, τοῦτον παρὰ τούτων ἥδιστα λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γραφάς. 1333, 18. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν, οὔ φασι λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως. negant se quicquam fructus, aut emolumenti a rep. percipere. 1341, 26. ubi etiam λαμβάνειν cum addito χρήματα legitur. ver. 25. In medio: occupare, apprehendere, corripere, potiri. πᾶσαν ἀνατρέψειε τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτο ἐξουσίας. 779, 27. δηλῶσαι ὡς εἶχεν εὐνοϊκῶς ὑμῖν, καιροῦ τοιούτου λαβόμενον. 675, 9. λαμβάνεσθαι καιρῷ, adversa rerum quadam conditione, veluti procella opprimi. ὅτι καιρῷ τινὶ ληφθεὶς, καὶ οὐκ ἀδικήματι, τῇ — ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως. 1470, 24.

λαμπρὸς] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν. hoc est illud nobile argumentum, quo fidit, se effert et jactat. 377, 26. 430, 27. λαμπρὰ φωνή. 403, 16. 405, 16. ὁμολογῶ Μειδίαν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον [ἐν τῷ λειτουργεῖν] γεγενῆσθαι. 564, 11. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός. 329, 24. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά ἐστιν αὐτῶν. 1267, 25. τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἦσαν λαμπροί. 427, 16.

λαμπρότης] magnificentia, liberalitas, in muneribus edendis. τίς οὖν ἐστὶν ἡ λαμπρότης, καὶ τίνες αἱ λειτουργίαι. 565, 21.

λαμπροφωνότατος. 329, 25.

λανθάνειν] ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ. sin autem sensim et sine sensu disperdiderit bona, ignorans, ea sibi inter manus diffluere et contabescere. 12, 11. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25. ὥστε ἕκαστον, ὡσπερανεὶ παρεστηκότος αὐτοῦ, μηδ' ὧν ἂν ἐνθάδε πράξῃ, μηδὲν ἡγεῖσθαι λήσειν. 411, 20. οἱ νέοι, ἄνπερ ὦσι μέτριοι, πάνθ' οὕτω ποιοῦσιν, ὥστε μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι λανθάνειν, ἄν τε μὴ, φανεροί γ' εἶναι τοῦτο βουλόμενοι ποιεῖν. 796, 24. μὴ λαθεῖν διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. ne quotidianis impendiis faciundis carperet pecuniam et sic ea sibi haud sentienti inter manus difflueret. 982, 10. μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς, ὅ,τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσηται. 1388, 14. λήσομεν ἔργον μισθοφόρων ποιοῦντες. muniis militum mercenariorum fungemur, quamvis ipsi nesciamus. 661, 6.

λαρυγγίζειν. 323, 1.

λάχανον] ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ. 1225, 13.

λέγειν] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 11. οἱ λέγοντες ὑμᾶς οὔτε πονηροὺς, οὔτε χρηστοὺς ποιήσουσιν, ἀλλ' ὑμεῖς τούτους, ὁποίους ἂν βούλησθε. 176, 25. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα. 488, 21. οὐδὲν

αὐτοῖς λέγει. nil cum illis expostulat, nil queritur. 1239, 27. χωρὶς κρίνειν τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥᾳστώνην λέγειν ἃ πάσχουσι. 1485, 22. ὡς ὁ νόμος λέγει, id est, κελεύει. 599, 14. ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι. 610, 25. 778, 5. λέγω, pro id est, puta. 1306, 1. λέγειν per ellipsin abest. ante εἶτα deest λέγων οὕτως. 349, 2. καὶ τὴν εἰρήνην, id est, καὶ ὅτι λέγει τὸ ψήφισμα, τὴν εἰρήνην. 356, 4. οὐκ ἀνάσχησθε [scil. λέγοντας αὐτοῦ] ὡς οὐ δεῖ δίκην, ὧν εἴπεν, ὑποσχεῖν. 398, 24. (sic quoque Dionys. Halicarn. L. VII. A. R. p. 1388, 10. edit. Lips. τέλος ἐπήνεγκεν, ὅτι — id est λέγων, ὅτι.)

λεηλατεῖν] τὴν ἱερὰν χώραν, ἐρχόμενοι μεθ' ὅπλων, λεηλατοῦσι. 280, 8.

λεία] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὖσαν ὀφθῆναι. 248, 23.

λειαίνει τραχέα. 423, 1.

λείπειν ἔρανον. 776, 12. ἔλιπε τὴν μαρτυρίαν. deseruit, præstare recusavit testimonium promissum. 1190, 4. τοὔνομα μὲν τῆς τιμωρίας ἔλιπεν ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τὸ δ' ἔργον ἀφείλετο. 728, 10. ἔλιπεν ὁ Φράστωρ τὸν ὅρκον καὶ οὐκ ὤμοσεν. 1365, 21. μὴ λειφθῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γεγενημένων. 1409, 16. λείπειν τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ. 200, 14. 737, 25.

λειπομαρτύριον] τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. 1190, 6.

λειποταξία. 568, 8.

λειποτάξιον] λειποταξίου γραφή. 547, 27. λειποταξίου προσεκλήθη [scil. κλήσει, vel δίκῃ, vel κατηγορίᾳ]. 999, 12.

λειτουργεῖν τι τῶν καθηκόντων. ad salutem reip. aliquid agere. 1428, 2. ἀξιῶ τοῖς λειτουργοῦσιν ἅπασι χάριν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν. 992, 5. ὥστ' ἀξιοῦσθαι λειτουργεῖν. 833, 26. quo e loco colligitur, quibus in facultatibus non essent nisi singula talenta binave, eos immunes ab onere munium fuisse, qui autem plus in bonis haberent, iis necessitatem functionum incubuisse. λειτουργεῖν a Demosthene usurpari, ut vocabulum proprium, de scenicis, Libero Patri famulantibus, auctor est Julius Pollux III. 143.

λειτουργία] εἰσὶ παρ' ἡμῖν αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί. quibus soli cives obstringerentur. 462, 14. οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, οὔτε οἱ νόμοι ἐῶσιν. 1209, 2.

λεκτικὸς] τοῖς λεκτικοῖς τῶν λόγων. disputationibus illis, quæ destinatæ sunt, ut solummodo ore pronuntientur, non ut literis mandatæ posteris tradantur. 1401, 19. patet ex opposito τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις. vel sunt disputationes, scriptæ quidem illæ quoque, sed populariter, ea oratione, qua in sermonibus cum familiaribus et in vita communi utimur. Conf. Xenophont. Mem. Socr. IV. 3. initio.

λέμβος] διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀποπνίγῃ. 883, pen. εἰς τὸν λέμβον ἐμβαίνειν. 884, 5. ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ. 910, 12.

λεπτὸς] τὰ λεπτὰ πλοῖα ὑπομενοῦμεν. 219, 14. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν. 1472, 13.

λεύκη] populus alba. θιάσους ἐστεφανωμένους λεύκῃ καὶ μαράθρῳ. 313, 24.

λευκὸν ζεῦγος ἐκ Σικυῶνος. 565, 27.

λευκοῦν] λελευκωμένον γραμματεῖον. 1132, 8.

λεύκωμα] album, tabula rasa. ἀναγράψας τὸν νόμον εἰς λεύκωμα. 707, 12.

Λεωκόριον. 1258, 25. 1259, 6.

Λεωντίδαι. 1398, 4.

λήγειν] λήγων ἐνιαυτός. 731, 10.

λήθη] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν. 320, 5. μή τινα λήθην — ὑμῖν ἐμπεποιήκῃ. 342, 10.

ληΐζεσθαι. 639, 27.

ληκύθιον. 736, 7.

λῆμα] fortitudo, fidentia animi, audentia. μαχεσάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, [subaudi ὑπὲρ, vel ὑπὸ]. 322, 10.

λῆμμα] quæstus, emolumentum, lucrum. 26, 13. τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε. 37, 24. οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι προσαρτημένον. 60, 3. τοῦτο τοὔνομα ἔχει ταῦτα τὰ λήμματα. munuscula, largitiones, quibus corrumpitur is, cui dantur. 96, 11. οὐκ αἰσθάνονται πάντα μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. 157, 9. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13. οὕτως ἔκφρων ἦν καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 14. παντὸς ἧττον λήμματος. qui nulli corruptelæ largitionali resistit. 450, 9. λῆμμα μηδέν ἐστι λαβεῖν ἐμοί. 523, 24. λῆμμα τοῦτό δι' ἔνδειαν, οὐ δι' ὕβριν λαμβάνων. 573, 13. ubi significatur triobolum, quod inter judices dicta sententia discessuros distribuebatur. τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ λήμματος. 721, 12. πρὸς τῷ λῆμμά τι ἀπ' αὐτῶν μηδὲν γεγονέναι, καὶ αὐτὰ τὰ ὑποτεθέντα ἀπόλωλεν. non solum quæstum, vel usuram inde nullam retuli, sed pignora adeo ipsa quoque perierunt. 822, 12. τὸ λῆμμα τοῦθ' ἕκαστος ὁμολογῶν λαβεῖν. 825, ult. quo loco sensu honesto est usurpatum, pro re summa æris, quam quis acceptam fert. λῆμμα κέρδους. 1105, 24. λῆμμα ἀργυρίου. *Geldpost, die man in Empfang genommen hat* [*a sum of money which one has received*]. 1201, 9. μετέχοντας τῶν λημμάτων. 1335, 4. εἰδότες, ὅτι τούτοις ἀπὸ τῶν λημμάτων [de furtis, rapinis] τὸ μέρος δοτέον, ἐξ ἀνάγκης μείζω παρὰ τῶν ἄλλων αἱροῦνται ἁρπάζειν. 1342, 12. τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος ἀποδόμενος. illas horribiles minas

τὸν λογισμὸν [bonam mentem, sanam rationem] ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν. 1438, 11. τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. *ich konnte den Gedanken des Kerkers nicht vertragen* [*I could not endure the idea of prison*]. 1471, 17. εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. quarum exspectatio eos fallat. 1482, 26.

λογιστὴς δίκαιος τῶν πραγμάτων. 11, ult. παρὼν, ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. recuperatores, qui rationes gestorum honorum a decedentibus repetebant, et exhibitas explorabant. 266, 9. λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν ὑμῖν χρώμενος. 304, 6. 406, 26.

λογογράφος] qui mercede conductus reis orationes scribit coram judicibus habendas. 417, pen. οὐ σὺ λογογράφος καὶ θεοῖς ἐχθρός. 420, 3.

λογοποιεῖν] rumores a se confictos serere. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες. 54, 15. λογοποιοῦσι περιιόντες. 69, 17. 578, 15.

λόγος] multa significat, et multipliciter usurpatur. a) est oratio, sermo, disputatio. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. 21, 20. ἆρά τις ἡμῖν λοιπὸς λόγος, citat e Demosthene Alexander Num. de figuris sentent. p. 18, 9. verum hæc dictio penes Demosthenem nulla videtur esse, sed pro λόγος, sufficiendum νόμος. οὐ λόγους ἐμαυτοῦ λέγω, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων. 121, 19. τί δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων ἀγαθὸν γέγονεν. 169, 20. τὸν περὶ τηλικαύτης πόλεως λόγον ῥηθησόμενον — παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζους εἶναι δεῖ φαίνεσθαι. 171, 11. λόγον οὐδένα ἐβουλόμην θρασὺν οὐδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος εὑρεῖν. 181, 25. καταισχύνειν λόγῳ μόνον τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν. 260, 2. λόγον εἶπεν οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 17. οἷς ἐστὶν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία. 399, 5. συλᾷν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. mansit illis quidem sua gloria, at tu tamen contendisti eam illis eripere, et eripuisti, quantum in te fuit, et quatenus oratione potuit eripi. 442, 5. διοικίζειν τῷ λόγῳ. 445, 27. τῶν λόγων τούτους χρὴ δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους εἶναι, οὓς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθεῖς εἶναι. 320, 25. τὸν πρότερον λόγον εἰπόντα ἔξεστι μεταστῆναι. 643, 4. ἐποιήσατο λόγους περὶ τούτων ὁ Δημοχάρης. 818, 8. ἐν τῷ τούτου λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ. 1181, 20. οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν. 1462, 11. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. quod obstrepitis, non ideo liberamini tædio orationum ad vos habendarum. nil ideo minus orationes ad vos habentur. 1462, 16. b) expositio rei gestæ. λόγος τοῦ πράγματος. expositio naturæ rationumve rei. 1089, pen. c) ratio, sensus communis, facultas colligendi. *Vernunft* [*reason*], ratiocinium. μανθάνετ' ἐκ λόγου ταῦτα σκοπεῖτε. 783, 2. ὡς καὶ ἔχει λόγον. prout etiam consentaneum est. 1090, 13. d) consilium, deliberatio, exputatio et veluti calculatio, futurorum, aut agendorum. λόγον ἐμαυτῷ διδούς. cum in consilium mecum issem, ipseque a memet rei gestæ causas et rationes repetissem. 1103, 18. e) ratio, *die Rechnung, Rechenschaft, Rede und Antwort* [*an account, &c.*], ut gesti honoris, aut tutelæ, aut pecuniarum quarumque administratarum iis reddenda et approbanda, qui suscipere atque examinare eam jussi sunt. τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τούτων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τῶν στρατηγῶν. 101, 16. τοῦ ἰδίου βίου παντὸς λόγον διδόναι καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων. 227, 26. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων. 371, 19. καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. *auf Rechnung der Tugend und Ehre* [*with respect to virtue and honour*]. h. e. respectu virtutis et gloriæ, earum si ratio habeatur. 385, 11. ἐγγράφειν τὸν λόγον. 762, 14. δοκιμασθεὶς ἐνεκάλουν [accusabam Aphobum] καὶ τὸν λόγον ἀπῄτουν. gestæ tutelæ puta. 868, 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς. 988, 24. εἰς λόγον καταστάς. vocatus ad rationem reddendam. seu, potitus copia dicendi. 903, 20. περὶ πάντων ἠναγκάζοντο εἰς λόγον καθίστασθαι. rationem reddere. 1029, 7. f) facultas, copia dicendi, causam agendi. λόγον διδόναι. 26, 18. 27, 9. 508, 16. 1220, 20. λόγου τυχεῖν. ad dicendum admitti. audientiam impetrare. copia potiri cum populo agendi. 229, 13. ἐξέκλεισε τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους. 349, 5. 371, 14. 622, 19. 764, 26. 1103, 15. ἵν' ἐμαυτῷ ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω, subaudi τοῖς ἐμοῖς ἀνταγωνισταῖς. quamquam ea in re, in copia dicendi puta, si ea potiar, nihilo sim præstiturus adversariis meis, quippe quibus æqualis sit futura dicendi licentia. 73, 18. g) jactantia, loquacitas, garrulitas. ὅσῳ χρῆσθαι αὐτῷ [τῷ λόγῳ puta] ἑτοιμότατα δοκοῦμεν, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν ἅπαντες αὐτῷ. 21, 22. 158, 16. h) causa, res, de qua agitur, certamen, contentio. ἄλλος ἂν εἴη λόγος. alia causa, alia res foret. nonnihil valeret hoc ratiocinium. 114, 23. 168, 11. λόγος ἕτερος οὗτος. causa diversa est ab hac. nil pertinet ad hanc disputationem. 240, 25. οὐ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους. 206, 27. περὶ τῆς ἡγεμονίας πρῶτος ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι. 477, 24. ἐμοὶ πρὸς τούτους λόγος ἐστί· *ich habe bloss mit ihnen zu thun,*

und meine Sache auszumachen [*I have to do only with them, and to settle my business*]: τούτοις δὲ ὁ λόγος ἔσται πρὸς τὸν ναύκληρον. *sie mögen sich dafür an den Rhederer halten, und den belangen* [*let them look to the owner of the vessel for that, and sue him*]. 942, 18. οὐχ ὅπως λόγος ἐστὶν ἡμῖν περὶ τοῦ τόκου. 1292, 7. i) verba sine re, nugæ, offuciæ verborum, excusationes frigidæ, commentitiæ. *Ausrede* [*evasions*]. οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔτ' ἐστὶν ἡμῖν. 10, 27. ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον ἕξουσι δεικνύειν. 21, 16. λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις. 93, 5. οὐδὲν ἀλλ' ἢ λόγοι παρ' ἐμοῦ, δεῖ δ' ἔργων τῇ πόλει. 108, 5. τὸ μέγιστον ἁπάντων, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη. 406, 23. εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος. 488, 2. ὃ δ' οὖν δεινότατον, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη. 540, 10. νομίζετ' εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν. 962, 22. μὴ ἐᾶτε λόγους αὐτοὺς λέγειν. 1324, 4. τίμημα, ὃ λόγῳ καὶ φθόνῳ μοι γέγονε. mulcta, quæ per meram calumniam, h. e. per ignominiam a mendacibus obtrectationibus mihi adspersam, et ob invidiam ex illis calumniis adversus me commotam mihi irrogata fuit. 1477, 5.

λοιδορεῖσθαι] λοιδορηθέντος δ' αὐτοῖς ἐκείνου, καὶ κακίσαντος αὐτούς. 1257, 23.

λοιδορία] λοιδορίας χωρίς. 150, 6. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως. 226, 21. πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ τρέψεσθαι. 228, ult. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι. 268, 15. τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀντικαταλλαττόμενοι. 273, 22. πάμπολυ λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστί. 600, 4. λοιδορίας μηδεμιᾶς ἀρχὴ γενέσθω ὃ μέλλω λέγειν. 1444, 24. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἡ εἰωθυῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὰς πόλεις. 1458, 24. τὰς ἰδίας λοιδορίας ἀκροώμενοι κάθησθε. 1459, 1. αἱ τῶν ῥητόρων πρὸς ἀλλήλους ἄνευ κρίσεως λοιδορίαι. 1459, 4. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρίς ἐστι. 1476, 11. λοιδορίας οὐδέν ἐστ' ὄφελος, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτου λέγεται, δείκνυσιν. 1486, 3.

ὁ λοιμὸς] convicium, vel probrum. homo pestilens. 794, 5.

λοιπὸς] pro πᾶς. οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστι. 983, 22. μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν, pro μηκέτι τοῦ λοιποῦ, vel εἰς τὸ λοιπὸν κοινωνεῖν τῆς φιλίας. ●53, 2.

λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ. 1217, 24.

λουτροφόρος] puer impubes, vel virgo potius, cognatione proximus, qui et in nuptiis, et in funere, si quis improles, vel potius cœlebs, decessisset, aquam e fonte Enneacruno haustam efferebat. v. Harpocrat. h. v. et Vales. p. 120. ἄγαμος ὢν τελευτᾷ, τί τούτου σημεῖον; λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τάφῳ. 1086, 15. ὁ λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ μνήματι. 1089, 23. ego vero suspicor, fuisse λουτρ. virginis imaginem saxo tumuli insculptam, ubi quis conditus esset, qui nunquam matrimonium inisset.

λύειν a) proprio primario significatu solvere, absolvere, ut catenis vinctos. ἔλυσαν εἱρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας. 764, 11. b) tollere, dirimere, destruere, ut legem. 31, 12. 486, 14. τὴν ὑμετέραν ψῆφον λύει, καὶ ποιεῖ μηδενὸς ἀξίαν. 700, 13. ἀποδοὺς τοὺς στεφάνους ἔλυσε τὴν προβολήν. 584, 15. ὑμετέρα ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε. 1469, 9. πᾶς ὁ παρὼν λέλυται φόβος. 178, 20. 1423, 18. λέλυται πάντα, dissoluta, conturbata ruunt et feruntur omnia, ἀνέῳκται, συγκέχυται ὁ βίος. 777, 9. In Medio: solvere, redimere e captivitate, sive alium, sive semet. εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην. 316, 4. ὡμολογήκειν ἥξειν, οὓς ἐλυσάμην, καὶ κομιεῖν τὰ λύτρα. 395, 2. τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο. 412, 21. οἱ νόμοι κελεύουσι, τοῦ λυσαμένου ἐκ τῶν πολεμίων εἶναι τὸν λυθέντα. 1250, 1. ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἴη. sese depectum sibi esse libertatem e vinculis pro 26. minis. 1248, 24. 1477, 2. ἑαυτοὺς ἔφασαν λύσασθαι. 394, 11. hinc orta est notio emendi, præsertim mancipium a mangone, meretricem a lenone, quæ est redemtio eorum e captivitate, quo ex alia servitute, durà et misera, in aliam molliorem et liberaliorem transeant. τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δ' ἐκδέδωκα; ἑταίραν. 958, 13. ἑταίραν δὲ λυσάμενος, ἔνδον ἔχει. 1182, 14. Similis est ista notio, fundum oppigneratum reluendo expediendi, et sibi revindicandi. ἵνα μοι λύσωνται τὸ χωρίον, ἀποδόντες — τριάκοντα μνᾶς. 1215, 20.

Λυκεῖον. 736, 6.

Λυκιουργεῖς φιάλας. 1193, 11.

λύκος] οἷος, οὓς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 8.

λυμαίνεσθαι ῥῆσις. 315, 22. θεῶν τινὸς, ἢ τύχης ἰσχὺς, ἢ ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης — ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις. 326, ult. λελύμανται τὸ ἱππικὸν ὑμῖν. 570, 20. λυμαίνεσθαι quid sit, exponitur, scil. vincire, flagellare, torquere. 630, 25. τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. 733, 26. δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου. 1109, ult. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς. 1182, 14.

λυπεῖν] ἄν τι λυπῆσθε τῷ πολέμῳ. 103, 23. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν — δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς. 323, 6. εἰ ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελοῦμαι ποιῶν, λυπῶ τινὰς, πῶς οὐκ ἀτυχῶ. 982, 23. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστι (*das haben sie davon, that's what they have got by it*) οὐ τὸ δο-

κεῖν εἶναι τοιούτους, citat Plutarch. Moral. p. 547. antep.

λύπη] τῆς ὑπὲρ ἁπάντων λύπης πλεῖστον μετεῖχε. 322, 2.

λυπηρὸς] ἀνάγκη πολλὰ λυπηρὰ ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι. 146, 27.

λύσις] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων. 107, 14. λύσιν εὑρίσκειν. 703, 5. λύσις τούτῳ παρ' ἡμῶν ἔν τινι ῥητῷ χρόνῳ ἐγέγραπτο ἐν ταῖς συνθήκαις. cautum erat, ut intra certum tempus posset illam officinam a nobis redimere, reluendo ære, quod nos in eam credidissemus. 967, pen. ἀλλ' ὅμως ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται, τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι. 983, 17. λύσιν τοῖς ὀφλήμασι ταύτην τὴν δίκην οἰόμενος. per hanc litem sperans se effecturum, ut illæ priores criminationes dilutæ et sublatæ habeantur. 1013, 18. κἄν τι χαλεπὸν συμβῇ τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίνεται. 1479, 1. ῥᾳδίας εἶναι τὰς λύσεις τῶν ἀτυχημάτων. 1480, 4. ἐμαυτῷ λύσιν τῆς βλασφημίας πορίσασθαι. 1484, 8.

λυσιτελεῖν] ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν χωροῦσιν ἅπαντες. 26, 15.

λυσιτελὴς] ἐν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ. 1433, 9.

λύτρον] εἰσενεγκεῖν αὐτῷ ἐκέλευέ με εἰς τὰ λύτρα. ut ad pretium, quo ipse redimeretur e captivitate, partem pecuniæ ego conferrem. 1248, 25. 1249, 5. ἐὰν μὴ ἀποδῶ τὰ λύτρα. 1250, 3. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη δεῖν τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 18.

λυτροῦν] μηδ' ἐκ τῶν ἰδίων λελυτρῶσθαι πένητες ἄνθρωποι. 394, 18.

λύχνος] v. sub ἥλιος.

Λῷος] nomen mensis apud Peloponnesiacos. 280, 12.

λωποδυτεῖν] καθ' ἕκαστον οὑτωσὶ τῶν Ἑλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν. 116, 19. ὕβριζε καὶ ἐλωποδύτει. 1264, 15.

λωποδύτης] λωποδυτῶν ἀπαγωγή. 1256, 8. λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱροῦνται τοῦ προσήκοντος. 53, ult. λάβε τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν νόμον. 1264, 11.

M.

μὰ] οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. 297, 11.

μαγγανεύει καὶ φενακίζει. 794, 2.

μάγειρος] οὔτε γὰρ μαγείρῳ μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 11.

μαθητὴς Ἰσοκράτους. 928, 7. μαθητὰς συλλέγει. 938, 8.

μαίνεσθαι] μηδ' εἰ πάνυ μαίνοιτο. 186, 9. οὐχ οὕτω μαίνομαι. 242, 22. ἡ ποιοῦσα τούτων περαιτέρω μαίνεσθαι. 1182, 15. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην, εἰ μή. 1239, 9. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἴπῃ, μανέντες. 719, 1.

μάκαρες] ἐν μακάρων νήσοις. 1400, 1.

Μακεδὼν] τί γένοιτο νεώτερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν τῶν Ἀθηναίων; 157, 2.

μακρολογεῖν] τί ἂν ὑμῖν μακρολογοίην. 1011, 14. 1421, 11.

μακρὸς] στοὰ μακρά. 918, 10. μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίαις προσέχειν. 1329, 19. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες. 1339, 12.

μάλα] redundat. τῷ βδελυρῷ τούτῳ μάλα βεβίωται. 563, 17.

μαλακία] διὰ μαλακίαν, ἢ ῥᾳθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα. 158, 10. ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. 219, ult. αὐτὸν εἰς μαλακίαν ἔσκωπτον. 308, 18. οὔτε μαλακίαν, οὔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν ἐμοὶ εὑρήσετε. 1473, 24.

μαλακίζεσθαι] ταῦτα πάσχοντες μέλλομεν καὶ μαλακιζόμεθα. 120, 7. 754, 27.

μαλακὸς καὶ ἄτολμος. 106, 22. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε. molles, remissos, segnes. 358, 6. πρόβατα πεντήκοντα μαλακὰ [nisi ibi leg. potius est μάλιστα]. 1155, 4.

μάλη] pro μασχάλη. οὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις ἐγένετο. clam, furtim. 848, 12.

μάλθη] cera. ἐν μάλθῃ γεγραμμένην παρέχειν τὴν μαρτυρίαν. 1132, 13.

μάλιστα] circiter, ferme. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς. 815, 4. μάλιστα τάλαντον. 839, 19. εἰ τὰ μάλιστα ἐγίγνετο ἡ πρόκλησις, ὡς οὐκ ἐγίγνετο. 1108, 27. οὐχὶ ταὐτὰ μάλιστα ἕκαστοι ἐσπουδακότες, ταὐτὰ πάντες ἔπραξαν. 62, 8. μάλιστα τρία τάλαντα. ferme 3 tal. quamquam optimo jure plus poteram ponere. 819, 3. τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ εὔνουν ὄντα τοῖς μάλιστα [subaudi εὐνοοῦσιν] ὁμοίως. *so gut, als immer einer* [*as well disposed as any one*]. 1473, 12.

μᾶλλον] redundat. πολὺ δικαιότερον τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις. 921, 21. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ Τιμοθέῳ ὑπηρετεῖν. 1185, 17. ἡγοῦνται περὶ πλείονος αὐτοῖς εἶναι, καλοὶ κἀγαθοὶ δοκεῖν εἶναι μᾶλλον, ἢ Τιμοθέῳ χαρίσασθαι τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντες. 1195, 11. μᾶλλον ἔτι, ἢ νῦν, [scil. ἐστὶ] τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν, φοβερώτερον ποιῆσαι. 31, 26. μᾶλλον pro μάλιστα, et subauditur in talibus τῶν ἄλλων, aut est pro simplici σφόδρα. καὶ πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν. 1336, 22.

μανδραγόρας] ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν, ἤ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον, ἐοίκαμεν ἀνθρώποις. 133, 1.

Μάνης] nomen servile. 1127, 25. 1253, 6.

μανθάνειν] τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας, sapientes, intelligentes, quale quodque sit, ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν. 1232, 18. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ὀρθῶς ἅπαντά ἐστι, μηδὲν οἴεσθαι γιγνώσκειν πρότερον, πρὶν ἢ μαθεῖν. 1422, 3. τί οὖν μαθόντες — quanam igitur de causa. 141, 19. 495, 20.

γεωργίαν. 196, 13. *μεθεστάναι καὶ λελυμάνθαι*. ad inferiorem gradum descivisse, ad deteriorem conditionem redactus esse. 500, 21. *μεθίστασθαι*, vel *μεταστῆναι*, alio secedere, e conspectu abire. *μετάστητε ἔξω*. 776, 24. *δρώμενον οὐκ ἀναπληροῖ, μεταστὰν δὲ μνημονεύεται*. 1404, 19. e patria emigrare. *ἐκ τῆς τῶν πεπονθότων* [scil. *ἀδικίαν χώρας*] *μεταστάντας, εἰς τὴν τῶν μηδὲν ἠδικημένων μετοικεῖν*. 632, 19. 643, 5. *μετασταθέντα*. in exsilium ire jussum. 802, 16.

μεθύειν] *οἴους μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι*. 23, 16. *μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων*. 54, 9. *ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον*. 403, 19. *τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν*. 573, 1. *μεθύων ἐπαρῴνει*. 658, 15. *μεθύων*. furiosus. 1010, 26. *μεθυούσῃ αὐτῇ πολλαὶ συνεγένοντο καθεύδοντος τοῦ Φρυνίωνος*. 1356, 9.

μειρακύλλιον ὢν κομιδῇ. 539, 23.

μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τοῖς οἰκείοις. 1183, 8.

μέλαν] atramentum. *τὸ μέλαν τρίβων*. 313, 11. *ἰσχυρός τις ἦν, μέλας*. 537, 16.

μέλει] *μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων Ἑλλήνων*. 96, 23. *τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τοῦτο ἔμελε*. 122, 12. *μέλει δ' οὐδενὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται*. 383, 8. *τούτοις γὰρ οὐδοτιοῦν ἔμελε*. 933, 9. *μεμέληκεν αὐτῷ περὶ τούτων ἁπάντων ἀκριβῶς*. 1350, 2.

μελετᾷν] *λογάρια δύστηνα μελετήσας*. 421, 20. *ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα, οὐκ ἀρνοῦμαι*. 576, 18. *μελετᾷν εὐθέως τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν*. 1129, 9. *οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾷν*, non ex tempore meditari, *nicht alsdenn erst auf die Predigt studieren, wenn man sie halten soll* [*not to be studying for a discourse, when it is to be spoken*], *ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι καλῶς ἐπίστασθαι*. 1414, 12.

μελέτη] exercitatio declamandi. 328, 15.

μελίνη] *ὑπὲρ δὲ τῶν μελινῶν καὶ τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς*. 100, ult. 135, 27.

Μελίτη] locus Athenis. 1258, pen.

μέλλειν] *ἡμῶν μελλόντων καὶ ῥᾳθυμούντων περιγίγνεται*. 24, 25. *τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις*. 196, 24. item 506, 26. *τὸ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν*, imminebat, ingruebat, *τὸ δ' ἤδη παρῆν*. 292, 15. *τὸ μὲν τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι* [adde *ἄδηλον*] *κοινὸν ἀμφοῖν ὑπαρχέτω*. 638, 23. *τὰ δὲ κεράμια οὐδ' ἐμέλλησαν οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι*. sperandum non erat, ut serias illas vini unquam curarent navi imponendas; quid? quod ne in mentem quidem sibi venire passi erant, ut hoc facerent. 929, 8.

μέμφεσθαι] *οὐδὲν ἔδει κοινῇ ποιεῖν, ἂν ἰδίᾳ μέμφεσθε*. 1434, 3. *ἄχρι τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι, ὅτι πολλοὶ μέμφονται*. 1476, 9.

μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῷ. 249, 25.

μέμψις] *τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην ἂν ὑμῖν*. 1483, 20.

μὲν οὖν] imo vero. quidni potius. aut, ut rectius dicam. *ὀψὲ λέγω, χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῴην*. 270, 21.

μένειν] pro *παραμένειν*, in fide et societate rerum manere. 20, 24. *μένειν γὰρ ἐξῆν τῷ κατηγοροῦντι τῶν ἄλλων*. 33, 10. *οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μένουσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα*. 50, 26. *οὐχ οἷός τ' ἐστὶν, ἔχων ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων*. 42, pen. *τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσετε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν*. 49, 17. *ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων*. manens in urbe, quoad lis penderet, vel donec adversarius condemnaretur. 572, 1. *οὐδὲ τοὺς μένοντας ἐξελᾷ*. 746, 26. ubi *οἱ μένοντες* in urbe manentes, commorantes, opponuntur *τοῖς φεύγουσιν*, exsulibus. *τῶν γυναικῶν ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν*. 1076, 16. *ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν*. 1078, 11. *μένων ἐπὶ τοῖς οὖσι γονεῦσιν ἐμαυτῷ*. 1314, pen.

μερίζειν] *ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνου μεμερισμένους*. 192, 1. ubi *μερίζ*. est censeri, numerari, haberi in parte populorum servientium. *δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν*. 494, 5. *μερισάμενοι τὸ ἐμὸν χωρίον μετὰ Φορμίωνος τούτου*. 913, 1. *ἐπειδὴ δὲ τοὐμὸν χρυσίον ἐμερίσατο*. 917, 19. *ἠρόμην αὐτὸν, πότερα μεμερισμένος εἴη πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ἢ κοινὴ οὐσία εἴη αὐτοῖς*. 1149, 20. *μερίζειν τοὺς τόκους πρὸς τὸν πλοῦν*. si dimidiam solummodo partem itineris peregeris, dimidiam quoque fœnoris dependere. 1297, 20.

μεριμνᾷν τὰ δίκαια λέγειν. 576, 24.

μερὶς] *τῆς ποίας μερίδος ἐβούλετ' ἂν τὴν πόλιν γενέσθαι*. 246, 10. *ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὖσι μερίδι*. 286, 27. *μερίδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν*. 537, 8. *μερὶς μεγάλη* [scil. *πρὸς σωτηρίαν*] *τοῖς ἀδικοῦσι καὶ πλεονεξία ἡ τῶν ὑμετέρων τρόπων πρᾳότης*. 574, 8. *μερὶς*, *Antheil* [*a share*], in metallifodinis. 1039, 22. *τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες*. 1078, 23.

μερίτης] *μερίτας τῆς ὠφελείας ποιῆσαι τούτους*. 889, 7.

μέρος] pars, particula. *Πελοποννησίοις ἅπασι — τὰ δύο μέρη τῆς στρατιᾶς — πέμπειν ἐπιτάξαντες*. 1379, 19. *ὅτι τούτοις ἐστὶν ἀπὸ τῶν λημμάτων τὸ μέρος δοτέον*. 1342, 13. portio rata, competens. *τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος* [subaudi *τὸ αὐτῷ προσῆκον*] *λαμβάνων*. 38, 4. *οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος*. 1031, 15. *τῶν δὲ τὰ μέρη κομίζεται*. 1031, 16. *διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι*. ut attribuerent nostrum cuique certam et competentem portionem eorum, qui reip. armamenta navalia deberent, ut attribuerent, ut ea ab his debitoribus exigeremus. 1145, 19.

μετάλλων] παρὰ τῶν τὰ μέταλλα ἐωνημένων. 435, 6. μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως πρίασθαι. 977, 13. μετάλλου δημευθέν. 1039, 23. τὸ ἀργύριον, ὃ ἔφερε καταβολὴν τοῦ μετάλλου τῇ πόλει, ὃ ἐγὼ ἐπριάμην ἐννενήκοντα μνῶν. 973, 5.

μεταξὺ] ἐὰν τὸ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν. auctor fieri consiliorum mediorum. 202, 15. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων. ut inter assensum P. A. in pacem et confirmationem ejus a Philippo temporis intercederet quam plurimum. 233, 27. μεταξὺ δειπνοῦντες. inter cœnandum, de media cœna surgentes. 284, 23. ἐάν τις εἰς τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ καταπλεύσῃ. tenente expeditione bellica. 1209, 25.

μεταπείθειν] oratione aliam in sententiam traducere. 303, ult. τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπεισθείητε. 1438, 21.

μεταπέμπεσθαι τοὺς ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχήν. 567, 17. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. cum eum invitasset in rus suum. 1367, 1. τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, citat Hermogenes p. 306. ex or. pro Corona.

μεταπίπτειν] ταχὺ μ. εἴθισται. 805, 26.

μεταποιεῖν] νόμους, τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν. 268, 5. αἴτιος ᾖ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι, ἢ μεταποιήσῃ αὐτόν. 640, 3. collato versu 13.

μεταῤῥιπτεῖν] κινεῖ καὶ ἀναιρεῖ καὶ μεταῤῥιπτεῖ. 797, 11.

μετάστασις] πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην μεταβολὴν δεικτέον. magnam insignemque demonstrare oportet morumque animorumque commutationem. 21, 24.

μεταστρέφειν] οὐδέν γε φροντίζων, οὐδὲ μεταστρεφόμενος. respectans. 585, 11. μεταστρέφειν τὰς αἰτίας. criminationes in intorquentem retorquere. 1032, 1.

μετατιθέναι] προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις. 303, 10. In medio. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς. 304, 3. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. 320, 13. μεταθέσθαι ἡμᾶς [scil. τὰ ὀνόματα], permutare, μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν. 996, 16. μεταθέσθαι τὸν φόβον. metum ab aliis ad alia transferre. 287, 7. ἵνα δὴ μηδὲν μετάθησθε. reprehendatis, mutetis consilia, instituta. 379, 10. τὸν τρόπον μεταθήσεται. 450, 21.

μεταφέρειν] μετήνεγκε τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν ἑαυτοῦ νόμον. 724, ult. μεταφέρῃ τοὺς λόγους ἐπὶ πράγματα μὴ προσήκοντα. 491, 17. μεταφέροντες τὸ τῶν λειτουργιῶν ὄνομα ἐπὶ τὸ τῶν ἱερῶν. 495, 14. μετενεγκόντες τὸ συμβησόμενον κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου λογισμόν. 210, 9. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας. 262, 25. μετενεγκεῖν τοὺς χρόνους transponere, trajicere, miscere tempora. 303, 8.

μεταχειρίζεσθαι τοὺς πολλοὺς ὠμῶς. 753, 13.

μετεῖναι αὐτοῖς, ὧνπερ Ἀθηναίοις μέτεστι — πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων, id est, πλὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. 1380, 25.

μετεντιθέναι] οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο. transonerarunt, transportari curarunt. 1290, 19.

μετεξαιρεῖσθαι] μετεξειλόμην τὸν γόμον. curavi merces ex alia navi in aliam aliasve egerendas. 1290, 10.

μετέρχεσθαι] ἐκέλευσα τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. arcessere. 1149, 27. μετελθὼν [inde transgressus] εἰς τὸ Ποσειδῶνος ἱερόν. 1472, 9.

μετέχειν] καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσειν. 1486, 12. εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον τῇ φύσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνοις μετάσχοιεν. si non modo virtute similes posteri sint majoribus, sed etiam pariter, atque hi, prædicentur. 1392, 26. ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γνωσθέντων. 507, 22. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι. 690, 17. λάθρᾳ καὶ βίᾳ ὑμῶν μετεῖχον τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν. 1300, 4. τῶν λογισμῶν. 116, 3. μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε. 255, 14. φιλοσοφίαν — ἧς οἴομαι δεῖν σε μετασχεῖν. 1412, 18.

μετεωρίζειν] vana spe circumactum, aut suspensum aliquem ad stulta et temeraria cœpta impellere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη. 169, 23.

μετέωρος] ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. 378, 23. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους. 1213, 24. μετεωροτέρας τῆς ὁδοῦ γενομένης καὶ στενωτέρας. 1279, ult.

μετοικεῖν. 632, 20.

μετοίκιον] census ab inquilinis quotannis pendendus pro jure in urbe habitandi, 496, 15. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου. 691, 3. εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε, scil. apud magistratum, Poletas sic dictos. 787, pen. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε. 787, 27. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε. 845, 20. τὸ μετοίκιον καταθείς. 1315, 22.

μέτοικος] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε. 50, 21. αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαί. 462, 13. inquilini sextam bonorum partem ærario dependebant. 612, 4. de inquilinorum epicleris, seu virginibus cum hereditate relictis judicabat Polemarchus. 1135, 26.

μετουσία] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μετουσίαν κοινὴν καὶ ἴσην ἔθεσαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας μετουσίας ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι, 555, 17. τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκε.

fuisset. 1026, 1.

μηχάνημα] τοὺς τὰ μηχανήματα ἐφιστάντας. 115, 7. τὸν τοῦτο τὸ μηχάνημα ἐπὶ τὴν πόλιν ἐφιστάντα. 115, 16.

μιαιφονεῖν συγγενεῖς ἑαυτῶν καὶ πολίτας. 424, 26.

μιαιφονία] ἀλλ' ἥ γε τούτου πικρία καὶ μιαιφ. καὶ ὠμότης. 795, 7.

μιαρὸς] οὐ τί γένοιτ' ἂν αἴσχιον, ἢ μιαρώτερον. 257, 12. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρόν. 322, 6. ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες. 324, 21. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀκήκοα πώποτε πρᾶγμα μιαρώτερον. 931, 27. μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον τοῦτο καὶ ἄμικτον. 788, 9.

μίασμα] ἵνα μὴ μιάσματα, μήτ' ἀσεβήματα γίγνηται ἐν τοῖς ἱεροῖς. 1374, 11.

μιγνύναι] οὐ μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα οὐδέν. 1465, 22.

μικρολόγος] ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι. 1357, 9.

μικρὸς] τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 23. ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν [scil. ῥῆμα]. ne verbum quidem. 352, 21. [p. 353, 11. est οὐδὲ γρύ.] ἐὰν δ' ἐπὶ μικροῖς σεμνύνηταί τις. 757, 17. εἰ μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ, scil. τὸ φιλοσοφεῖν. si philosophiæ studium parvi non ducas. 1416, 21. μικρότατος pro ἐλάχιστος. 1455, 19. ἐλάττω μικροῖς. nur um ein Weniges minder [only a little less]. 858, 4.

μικροψυχία] φθόνου καὶ μικροψυχίας ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς δὲ χρηστοῦ. 319, 5. τίνα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἐνεωρακώς. 401, 18.

μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου. 319, 9.

μιμεῖσθαι] ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετάς. 174, 8. τὸ μὲν σχῆμα τοῦ Σόλωνος ἐμιμήσατο Αἰσχίνης, τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν οὐκ ἐμιμήσατο. 420, 21. οὐ γὰρ, εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως. 595, 16. καλὸν τὸ μιμήσασθαι. 686, 3.

μῖμος] μῖμοι γελοίων. 23, 21.

μισαθήναιος] μισαθηναιότατος. 687, ult.

μισανθρωπία] τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός. 264, 3. μισανθρωπίας ταῦτα σημεῖα, οὐ σωφροσύνης. 1122, 13.

μισεῖν] μὴ ζητεῖτε, ὅντινα ἀνθ' ὧν Φίλιππος ἐξαμαρτάνει, μισήσητε. 136, 14. πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς πάθοντες ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας, [scil. τὰ αὐτά]. 159, 23. τοὺς αὐτοὺς καὶ μισεῖν, καὶ φιλεῖν, οὓς ἡ πατρίς. 319, 14. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ. 330, 5. αὖθ' — οὕτως αὖ μισεῖν, ὥστ', ἂν παυσάμενος βούληται φίλος εἶναι, κωλῦσαι τὸ ἐξεῖναι ταῦτα ποιεῖν. 660, 28. ἄχρι του καὶ φιλεῖν, οἶμαι, χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660, ult. ὃς ἂν σοι δανείσῃ, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι προσήκει. 982, 12. οὐ γὰρ οὕτω τούτους μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. 1161, 19. οὐδεὶς ἔστιν, ὅστις οὐκ ἐπετίμα τῶν παρόντων, καὶ ἐμίσει· τελευτῶντες δὲ καὶ αὐτοὶ ἑαυτούς, [scil. ἐμίσουν]. 1265, 11.

μισθαρνεῖν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβάλλεῖτε. 136, 15. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν. 1351, 21. ἐμισθάρνει τῷ βουλομένῳ ἀναλίσκειν. 1352, 14.

μισθαρνίαν τὴν τούτου εἰδότες. 242, 17. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. 320, 13.

μισθὸς] οὐ γάρ ἐστιν ἄρχειν μὴ διδόντα μισθόν. 47, 2. μισθοὺς μείζους ἐπράττετο τοὺς βουλομένους αὐτῇ πλησιάζειν. 1359, 1. μισθοῦ λέγω, [subaudi ἀντί]. 151, 17.

μισθοῦν] mercede elocare. vermiethen, verpachten, in Sold geben [to let out, let for hire, let on lease]. ἑαυτὸν ἐπί τι. 232, 10. ταῖς ἐκείνου τέχναις καὶ πανουργίαις μισθώσας αὐτὸν, καὶ παρασχὼν ὑπηρέτην. 704, 20. τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντου μισθώσει τὰς τριηραρχίας. 564, ult. τὸν Θρασύλοχον πείθει, τῆς ἑαυτοῦ τριήρους τὴν τριηραρχίαν μισθῶσαι τῷ Καλλίππῳ. 1222, 26. σκεψάμενοι τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενον, μεμισθώκασι τὴν λειτουργίαν, [id est, τὴν τριηραρχίαν]. 1230, 5. In medio: conducere mercede. abmiethen, in Sold nehmen [to hire, to take into pay]. πάλιν μισθοῦται τὸν κατάπτυστον τουτονί. 236, 28. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μισθοῦται τοῦτον. 276, 27. Τιμοθέου μισθουμένου τοῦτον καὶ τὸ στράτευμα. cum Timotheus eum una cum copiis ejus conducere vellet, quamquam haud impetravit. 669, 14. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων. qui vectigalia publica redimunt, ut agros, vineas, sylvas, pascua, piscinas, metallifodinas, lapicidinas, salinas, alia talia, unde fructus ad ærarium redeunt. 713, 5. δέος μισθοῖντο ἐκδείσαι. qui [nomine heri puta] fundi alicujus domino certam mercedem darent, aut dandam promitterent, pro æstatis unius proventu ex illo fundo edito. 1253, 15. οὗτος ἦν ὁ ὠνούμενος καὶ μισθούμενος ὑπὲρ αὐτῶν. hic loco servorum suorum stipulabatur redemtionem, schloss den Kauf-oder Pachtcontract [closed the contract of purchase, or of lease], et dependebat stipulatam mercedem. 1253, 17. μισθωθεῖσα ὑπὸ Νικαρέτης. Neæra war in ihrer Frau Lohn und Brode [Neæra received board and wages from her mistress]. 1332, 9.

μισθοφορὰ] conditio militis mercenarii; quæ erat contemta. οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέγεις. 38, 1.

μισθοφορεῖν] μισθοφορήσας παρ' ἐκείνῳ. 669, 6.

μυθολογεῖν] τῷ ὑπογυιότερα εἶναι τοῖς χρόνοις οὔπω μεμυθολόγηται. 1391, 21. μυθολογουμένας τὰς Λεωκόρας. 1398, 5.
μύθους λέγοιμι. me fabulas narrare, h. e. garrire, nugari. 1219, 14. τῶν εἰς μύθους ἀνηνεγμένων. 1391, 14.
μυθώδης. 641, 19.
Μυλωθρός. 1251, 5.
μυλὼν] ἐν τῷ μυλῶνι προσῆκεν αὐτὸν εἶναι μᾶλλον, ἢ —1111, ult.
οἱ μύριοι. senatus Arcadum. 344, 13. 403, 10. μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους. 45, 12.
μυροπώλιον. 786, 9. 911, 14.
μῦς] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. 1215, 10.
Μυσὸς] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην. 248, 23.
Μυστήρια] εἰς Μυστήρια τὴν γυναῖκα ἄγει ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους. 565, 26. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλώσῃ. 1351, pen. 1352, 1. ἐπεδήμησαν εἰς τὰ Μυστήρια. ob Mysteria, per eorum occasionem, versarentur in urbe. 1352, 19. τούτου τοῦ μηνὸς [Boedromione] μετὰ τὰ Μυστήρια. 29, ult. ergo Mysteria mense Boedromione agebantur.
μωρία καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν. 128, 9. μωρία ἂν εἴη λέγειν. stultum sit id docere, quod nemo nesciat. 397, pen.

N.

ναυαγεῖν] ἐναυάγησεν οὐ πόῤῥω τοῦ ἐμπορίου. 910, 7. 933, 11. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. currus eversi et confracti. 1410, 10.
ναυαγία] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον αἰτιῷτο ναυαγίας. 293, 5. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσαν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε. 910, 24. τούτοις δ᾽ οὐδὲν προσήκει τῆς ναυαγίας. neque navis, neque mercium naufragio corruptarum quicquam ad eos pertinere. 934, 3.
ναυαρχεῖν πλοίων. 251, 3.
ναυκλήριον] ὃς μέγιστα τῶν Ἑλλήνων κέκτηται ναυκλήρια. plurima navigia, merces mercede per mare vectantia. 690, ult.
ναύκληρος] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πράξαντα τῆς ναυαγίας αἰτιῷτο. 293, 1. οὔτε ναῦν, οὔτε ναύκληρον, οὔτ᾽ ἐπιβάτην ἔστιν ἀναχθῆναι, τὸ τῶν δανειζόντων μέρος ἂν ἀφαιρεθῇ. 922, 12.
ναυκρατιτικὸς] v. χρήματα. 703, 15.
ναῦλον] onera navis, *die Fracht, das Guth* [*the freight, the cargo*], merces navi impositæ. ἡμᾶς τὸ ναῦλον σφετερίσασθαι. 882, 13. δεδανεικὼς ἐπὶ τῷ ναύλῳ, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ πλοίῳ. 933, 22. τὸ ναῦλον τῶν ξύλων παρασχεῖν. vecturam, h. e. mercedem vecturæ, tignorum. 1192, 3.
ναυμαχεῖν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. 297, 13.
ναυμαχία] τὴν περὶ Νάξον ἐνίκα ναυμαχίαν Χαβρίας. 172, 27. ναυμαχίᾳ τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνικήθητε. 1230, 15.
ναυπηγεῖν] αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam navigia ædificandi. 219, 11. et 21.
ναυπηγήσιμα ξύλα. 219, 17.
ναύτης] ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem fert menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμάς. 1231, 11. ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ. 801, 13.
ναυτιᾷν] Schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 56. a. 39. citat hunc e Demosthene locum, quem non reperio: ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὄντες, ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ τῶν κυμάτων ταρασσόμενοι ναυτιῶσι, καὶ ἀηδῶς [nam sic leg. est, non ἁπλῶς, quod est excusum] ἀφορῶσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὕτω καὶ ὁ δῆμος ναυτιᾷ καὶ ἰλιγγιᾷ ἀφορῶν πρὸς τὰ πράγματα.
ναυτικὸς] ναυτικά. sortem pecuniarum, in fœnus nauticum datam, seu creditam in naves, sub conditione fœnoris nautici præstandi. *auf Bodmerey* [*on bottomry*]. 816, 26. ναυτικαὶ συγγραφαί. 932, 4. ναυτικὸν ἀνειλόμην [id est, χρήματα ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ]. 1213, 3. τόκους ναυτικοὺς ἐπράττετο ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων. 1288, 11. τὸ ναυτικὸν [scil. πλήρωμα], copiæ navales. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο. 597, ult. ὁρῶν τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον. 260, 9.
νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου. 788, 23.
νεανίας] pro eo, qui in opere suo gnavus, sedulus, robustus, strenuus, acer est. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός. 329, 23.
νεανιεύεσθαι] juveniliter se jactare in pollicendo, præter id, quod quis vere vult, et sibi permissus, ambitione nulla stimulante, sit daturus. καί τι καὶ νεανιευσαμένου τοιοῦτον, ὡς οὐδὲν οὐ ποιήσει. 401, 24. νεανιεύσεται καὶ περιϊὼν ἐρεῖ. 416, 23. ὥσπερεὶ κεφάλαια ἐφ᾽ ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε. 520, pen. οὐδ᾽ ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον οὐδέν. 536, 26.
νεανικὸς] μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν. magnum, præclarum. 37, 10. 173, 23. 579, 9. ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικὰ αὐτῶν ἐστί. 1267, 25. οὐ γὰρ ἡγεῖτο λαμπρὸν, οὐδὲ νεανικὸν οὐδὲν, οὐδ᾽ ἄξιον εἶναι θανάτου. 557, 26.
νεβρίζειν] hinnulum agere, h. e. hinnuli pelle indutus per semitas discursitare in sacris arcanis. 313, 16.
νήλατα] genus placentarum. 314, 1.
νέκυς] ἐπειδὰν ἐξενεχθῇ ὁ νέκυς. 1071, 10.
νέμειν τιμάς. 500, 7. 685, ult. νεμηθεῖσα οὐσία. 956, 12. συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νείμασθαι μέρος. concessisse, ut quadrans hæreditatis solummodo sibi attribueretur. 996, 14. ὅτι νενεμημένος εἴη sibi patrimonium esse cum fratre

utuntur, διαφθείρουσι θάνατός ἐστιν ἡ ζημία. 508, 14. 765, pen. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι τοῖς ἰδιώταις εὑρημένον, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκα, τοὺς δὲ νόμους τῆς πόλεως ἡγεῖται νόμισμα εἶναι. 766, 4. ὥσπερ, εἰ νόμισμα ἐκρίνετε, ὁποῖόν τι ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε. 1442, 6.

νομοθεσίας ratio, Athenis usurpata, exponitur p. 705, 17.

νομοθετεῖν] qua ratione Solon præceperit. 485, 6. sqq. βούλομαι δ' ὑμῖν, ὅπως ἐν Λοκροῖς νομοθετοῦσι, διηγήσασθαι. 743, ult. νομοθετῶν αὐτὸς αὑτῷ. 1286, pen. νομοθετεῖτε ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἐμπορίου. 1297, 7.

νομοθέτης] νομοθέτας καθίστατε. 31, 10. Σόλων οὐδὲν ὅμοιος ὢν τούτῳ νομοθέτης. 601, 6. ὅμοιός γε νομοθέτης Σόλων καὶ Τιμοκράτης. 733, 17. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι. 808, 16. τῶν πόλεων ταύτας ἂν ἴδοιμεν ἄριστα οἰκουμένας, ἐν αἷς ἄριστοι νομοθέται γεγόνασι. 108, 13. b) Nomothetæ, peculiaris magistratus Athenis, de vetustis legibus antiquandis et de novis ferendis statuens. 706, 22. sqq.

νόμος] in prædicatione legum, hoc est juris, sive naturalis, sive scripti, sive ejus omnis, quod recte et ordine fit, pæne tota versatur oratio in Aristogitonem secunda. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος —φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. νόμος πᾶς ἐστιν εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων. 774, 18. ἄρά τις ἡμῖν λοιπὸς νόμος (conf. scripta sub v. λόγος). πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων πολλάκις εἰσὶν ἐψηφισμένοι τοῖς νόμοις χρῆσθαι τοῖς ὑμετέροις. 765, 7. τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις, citat Schol. Hermog. p. 88. τόθ' ὑμεῖς τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἡγεῖσθε παρεστάναι. 575. 15. νόμισμα τῆς πόλεως ὁ νόμος. 766. 4. lex est alia naturalis, alia civilis, seu scripta. οὐ μόνον παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον. 639, 23. οἱ νόμοι τίθενται δυοῖν ἕνεκα. ut injuriæ et prohibeantur, et pœnas dent. 774, 25. εἴπερ οἱ νόμοι πάντες τοῦ δικαίου ἕνεκα καὶ τῆς τῶν χρηστῶν σωτηρίας τίθενται. 1480, 18. ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν. 808, 17. τὸν ὅλον κόσμον — νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. opponitur consuetudini. τὸ ἔθος νόμον ποιεῖν. consuetudinem vulgarem in vim legis transferre, h. e. quod existimarem, ab omnibus quod fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque legem scriptam. 414, 8. νόμοις οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν. juxta leges. 665, 27. ὃν ἂν αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῇ φύσει δῆλος ᾖ καθ' ἑτέρων ἔχων, τούτου τυγχάνειν παρ' ἑκάστου δίκαιός ἐστι καὶ αὐτός. *wie man andern begegnet, das muss man auch von andern gewertigen und sich gefallen lassen* [*according as one treats others, that must one also expect from others and put up with it*]. 794, 14. οὓς ἂν ἑλών τις πολέμου νόμῳ. pro more, vel jure belli, prout in bellis fieri solet, et fas est. 41, pen. νόμοι αἰκίας [id est, περὶ αἰκίας] et βλάβης. 525, 14. διαιτητῶν. 544, 14. 545, 2. ἐπικλήρων. 979, pen. ἑταιρήσεως. de fornicatione. 599, 24. λωποδυτῶν. 1264, 11. ὕβρεως. 525, 14. 1264, 10. νόμος αἰσχρὸς ὅταν κύριος ᾖ, ἁπάσης τῆς πόλεως ὄνειδός ἐστιν. 764, 1. θάνατον ζημίαν ὡρικέναι, ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται. 807, ult. οἱ πονηροὶ νόμοι βλάπτουσι τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένας πόλεις. 471, 25. τυγχάνειν τῶν νόμων. seu beneficio legis potiri, seu pœna legitima affici. adipisci ea, quæ jus civile cuique pro ejus merito tribuit. 1081, 15. ἀγαπῶσιν ἡμῖν, ἐάν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων [id est, τῶν ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένων] τυγχάνειν. 1089, 12. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστί σοι. hæc fœmina de jure tua non est, nullo pacto, nullo titulo juris, ad te pertinet. 1160, 22.

νοσεῖν] Θετταλοὶ νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι. discordiis et simultatibus inter se laborant, nolunt legibus, aut magistratibus parere. 22, 7. πρὸς νοσοῦντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ τεταραγμένους προσπέσῃ. 123, ult. αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. 240, 27.

νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 424, 3. τοῦ μὲν [φθόνου puta] νοσήματος ὄντος. 1481, 12.

νουθετεῖν] ὥστε οὐδὲ παθὼν ἐνουθετήθη. 798, 9. τὸ μὲν οὖν νουθετεῖν τοῦτον μανία. 798, 17. ὁ δῆμος ἅπας τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν νουθετεῖ θορύβοις. 798, 19. οὐδένα ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς [subaudi ὀνείδη] ἀκοῦσαι [subaudi οὕτως ἡσυχίως καὶ ῥᾳθύμως] νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς [scil. ἀκούετε] τὰ μὴ προσόντα [scil. ὑμῖν] κακῶς ἀκούοντες. 1453, 25.

νουμηνία] ταῖς νουμηνίαις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες. 799, ult.

νοῦς] τοιοῦτον ἔχουσι νοῦν. 185, 4. νοῦν ἔχειν ὀφείλετε. 1452, 16. τοῦτ' ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι. 1463, 2.

νῦν] pro ἔναγχος, nuper, novissime. 361, 20.

νὺξ] ἔξω μέσων νυκτῶν ἐποίησαν εἶναι τὴν ὥραν. negotium ultra mediam noctem extraxerunt. 1265, 3.

Ξ.

ξαίνειν κατὰ νώτου πολλὰς [scil. πληγάς]. 403, 3.

ξεναγεῖν] πάντες οἱ ξεναγοῦντες οὗτοι. 665, 25. ξεναγῶν ἤδη καί τινων ἄρχων στρατιωτῶν. 669, 3.

εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην. 332, 4. τοῖς πονηροῖς ὅπως μὴ δώσουσι δίκην, ὁδὸν δεικνῦσι. 733, 20.

ὀδυνηρὸς] εἰς τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον. 1471, 4.

ὀδύρεσθαι] ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν. 1470, 12. ὀδύρεσθαι παρ' ὅλην τὴν ἐπιστολήν. 1473, 18. οὗτός ἐστιν ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος πάθη, Hermogenes citat p. 256, pen. et p. 351, ult.

ὅθεν] ab eo inde temporis articulo, quo—. 371, 4.

ὀθόνιον] ὀθόνια. *Segeltücher* [*sail-cloths*]. 1145, 6.

οἴδημα] *Schwulst* [*swelling*]. 1260, 18.

οἴεσθαι] αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι. 128, 15.

οἴκαδε] τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς λαμβάνοντες οἴονται οἴκαδε λαμβάνειν. ultro sibi delata, quasi domum missa, gratuita esse, non mercedem operæ seu jam præstitæ, seu adhuc præstandæ. 80, pen. 157, 6. οἴκαδε ἀποφέρεσθαι τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν. 409, 22.

οἰκεῖν] οἱ χωρὶς οἰκοῦντες. 50, 22. ἢ ἐκείνους μὴ δεῖν ἐν Ὀλύνθῳ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ. 113, 14. οὕτως ὠμῶς ἀνηρέθησαν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν. 117, 23. πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις, ἢ τῶν προγόνων παραδόντων, ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταστάντες. 164, 27. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν [scil. χώραν, hoc est πολιτεύεσθαι] νόμοις. vitam civilem domi, in patria agere juxta præscriptum legum. 665, 27. οἰκήσεται ἡ πόλις, pro οἰκηθήσεται. 1341, 20.

οἰκεῖος] τὴν οἰκείαν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἀδεῶς καρπούμενοι. 16, 18. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει. 168, 7. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 3. οὐδέν μοι πρὸς τούτους οἰκεῖον, οὐδὲ κοινὸν γέγονε. 414, 25. οὐ τοὺς γεγραμμένους μόνον νόμους, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα ἀναιρεῖ. 1117, 25. οἰκείους εἶναι τοὺς ναύτας τῆς τριήρους τῆς ληψομένης τὸν στέφανον. pertinere nautas ad eam navem, ejus esse, non alius, vel in ea mansisse, non illinc discessisse. 1233, 9.

οἰκειότης] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba certis et firmis argumentis caritates approbare. verba non esse testes mentiri nescios voluntatum. *dass der oder iener mein Bruder, mein Schwager, mein Vetter heist, das ist darum noch lange kein Beweiss, darum noch keine giltige Bürgschaft dafür, dass er auch mein Freund sey* [*that any one is called my brother, my brother-in-law, my cousin, is yet far from being a proof, is still no sufficient pledge, that he is my friend also*]. 237, 11. libertas et fides in loquendo atque monendo, docendo, cohortando, corrigendo, quæ cernitur in familiaritate. 773, 15. οἰκειότητος ταύτης προσγενομένης. 814, 27. οὐκέτι τὴν κατὰ τοὺς νόμους οἰκειότητα ἔλιπεν ἑαυτῷ. 1088, 15. τὴν γὰρ τῆς οὐσίας οἰκειότητα, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων, διετήρεις. operam dabas, ut substantiæ quidem, non autem eorum, qui vos adoptassent, necessarius haberere. h. e. pluris faciebas, te compotem hæreditatis esse ab illis relictæ, quam necessitudinis jura observare. 1088, 22.

οἰκειοῦν] ὃ μόνον ἔθνος, οὐχ ἅπασιν; ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκειοῦσθαι πέφυκεν. 1402, 22.

οἰκέτης] οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. 313, 13. πῶς γὰρ δίκαιον ἐν οἰκέτου σώματι ἢ δύο ὠφληκέναι τάλαντα, ἢ τὸν συκοφαντοῦντα μηδὲν ζημιοῦσθαι. 978, 15. τίς δ' ἂν οἰκέτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ. 981, 11. οἰκέτης ὑμῶν εἰ ἦν, οὐ πολίτης. 1048, ult. οἰκέτην διάκονον τρέφειν. 1359, 14.

οἰκέτωρ ἐν Σκύρῳ. domicilium haberet in Scyro, non ut civis, *nicht als ein Landeskind* [*not as a native*], sed ut inquilinus, adventitius. 1236, 22. conf. p. 1238, 23. ubi μέτοικος appellatur.

οἴκημα] œcus, camera, *Zimmer*, *Cammer*, *Behältniss* [*an apartment*, *chamber*, *conservatory*], apotheca, cella, ubi frumentum, oleum, vinum, ligna, alii tales rei rusticæ proventus reconduntur. παρεσημηνάμην τὰ οἰκήματα. 1040, 20. 1041, 12. ὃν ἐξῆγεν ἐκ τῶν οἰκημάτων σῖτον καὶ οἶνον καὶ τἄλλα, ἀφελὼν ἀπὸ τῶν θυρῶν τὰ σημεῖα. 1044, 25. b) carcer. 789, 2. εἰς τὸ οἴκημα ἂν ᾔει. 890, 13. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. impetraturus, effecturus, ut magistratus nos in carcerem conjiciat. 1284, 2.

οἰκία] gens, genus, familia. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησεν. adversus tyrannos Thessaliæ, totamque eorum prosapiam et cognationem. 22, 8. γένος et οἰκία differunt. γένος sunt liberi, et descendentes necessarii: οἰκία adscendentes et collaterales. 642, 15. οἰκίας ᾤκει δύο. *er hatte eine doppelte Haushaltung, oder Wirthschaft* [*he had a double household, or establishment*], duas uxores una, binosque liberos et geminam rem familiarem. 1002, 13. εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν· οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου. 1157, 16. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. 21, 4.

οἰκίδιον. 1319, 12. 1356, 6.

οἰκίσκος] κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. 258, 20. Sic appellabant Attici, teste Harpocr. caveam avicularem, *einen Vogelbauer*, *Taubenschlag*, *Hünersteige* [*a birdcage, dovecot, henhouse*]:

quamquam ipse hanc interpretationem improbat. οἰκίσκη ex orat. in Olympiodorum citat Julius Pollux IX. 39. sine dubio designavit p. 1170, 26.

οἰκοδομεῖν] εἰρήνην, τὰς τῶν συμμάχων τείχη καθῃρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν πρέσβεων οἰκίας οἰκοδομήσασαν. 429, 17. οἰκοδομεῖ λαμπρῶς. 566, 7. εἴ τι τῶν δημοσίων οἰκοδομοῦμεν. *auf gemeinem Grunde und Boden bauen* [*to build on common ground*]. 1275, 7.

οἰκοδόμημα] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν. 35, 15.

οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. 610, 15. 752, 22.

οἶκος] οὐδ' ἂν οἴκοι μένειν βεβαίως ἡγεῖτο. 70, 10. ἐξ ἑτέρου γὰρ οἴκου ἦν. 1058, 18. ἐπιμέλειαν ἐποιησάμην τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγνίου, ὅπως μὴ ἐξερημωθήσεται. 1075, 18. χωρὶς ἕκαστος ᾤκει τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἔχων, καὶ ἐκγόνους ἑαυτοῦ ποιούμενος. 1056, 4. οἶκοι [substantiæ, facultates, patrimonia] ταλαντιαῖοι, ἢ διτάλαντοι καταλειφθέντες, ἐκ τοῦ μισθωθῆναι διπλάσιοι, ἢ τριπλάσιοι γεγόνασι. 833, 23.

οἰκότριψ] φθόρους ἀνθρώπους οἰκότριβας. 173, 16. οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντες. 173, 17.

οἰκουμένη] terra a Græcis habitata. οὔτ' ἐν τῇ οἰκουμένῃ αἱ δωρεαὶ ἔσονται. 85, 18. τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον μέρος. 1399, 26.

οἰκουρεῖν] φόβον παρασκευάζει ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον. 1374, 14.

οἰκτρὸς] πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς, 561, 24. οἰκτρότατον πάθος ἡμῖν ἂν συμβαίη. 1300, 7. πῶς οὖν οὐκ ἂν οἰκτρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἴην. 1312, 17.

οἶμαι] æquivalet Latino, *crede mihi*, aut *ni fallor*. ἀλλ', οἶμαι, συκοφαντεῖς. 961, 7.

οἴμοι] Χαρίδημον οἴμοι. 690, 23.

οἰμώζειν] πονηροῦ ταῦτα σοφιστοῦ καὶ οἰμωξομένου. 938, 1.

οἰνάριον] villum vile, contemnendum. 933, 24.

Οἰνεῖδαι. 1398, 15.

Οἰνόμαος ἀρουραῖος. 307, 25.

οἶνος] εἰς τὸν Πόντον εἰσάγεται ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς τόπων, ἐκ Πεπαρήθου, καὶ Κῶ, καὶ Θάσιος, καὶ Μενδαῖος, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τόπων παντοδαπός. 935, 7. τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον. *den Eymer zu 12 Drachmen* [*at 12 drachms the kilderkin*]. 1045, 4. οἴνου κεράμιον Μενδαῖον [pro Μενδαίου.] 926, 6.

οἷος] ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι. 23, 5. οἷός τ' ἦν πείθειν. tentabat, conabatur persuadere. 542, 6. οἷοι φιλεῖν — οἷοι μισεῖν. parati, promti, qui decreverant amare, — odisse. 770, 13, et 15. οἷος, οὓς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 8. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν. se vincere, a se impetrare non poterat, ut sententiæ latæ acquiesceret. 1032, 8. οἷος ἦν ἐπεξιέναι. paratus erat, accingebatur, instituebat, meditabatur eum in jure persequi. 1086, 21. οἷος οὖν εἰμὶ [paratus sum, nil vereor, nil cunctor] καὶ ἐγὼ ἀξιοῦν λαμβάνειν. 1239, 1. b) exempli causa. εἴ τις ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀνὴρ, οἷος ἔμπειρος πολέμου. 23, 7. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. præstat ipsa legis verba audire. 529, 11. οἷον [exempli causa] βασανίζειν οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν. 1106, 8.

οἴχεσθαι] ἐκ τούτων ἐκείνους ᾤχετο λαβών. his artibus eorum animos sibi obstrinxit, et quoquo voluit, impulit, ut si quis rem quamcunque sui juris auffert et avehit quoquo vult. 239, 16. ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιών. 246, 18. ὥσθ' ἅπαντας ὑμᾶς ᾤχετο λαβών. 347, 10. ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος. 416, 25.

οἰωνίζεσθαι] hominem occurrentem sibi velut infaustum devitare, de via decedere. ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδὼν μᾶλλον, ἢ προσειπεῖν βούλοιτο. 794, 5.

ὀκνεῖν pro δεδιέναι] ὀκνῶ, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. 14, 10. 23, 17. ὀκνῶ, μὴ δόξω προῃρῆσθαι λόγους. 270, 16. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐδὲ ὑπολογισάμενος. 294, 5. ἃ καὶ λέγειν ἄν τις ὀκνήσειεν εὖ φρονῶν. 702, 4. τί ποιεῖν ἂν ὀκνήσαι κέρδους ἕνεκα. 721, 13. ὤκνει τὴν μητέρα αἰτιᾶσθαι τὰ γράμματα διεφθαρκέναι. 950, 16. ἃ ἐγὼ δυοῖν εἵνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθέκαστον. 1468, 7. ἃ καὶ ὀνομάζειν ὀκνήσαιμ' ἄν. 1259, 18. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν. 1489, 13.

ὀκνηρὸς] ἡσύχιον ἡ καλοκἀγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. 777, 5.

ὀκνηρῶς διακεῖσθαι. 138, 24.

ὀκτωκαιδεκάδραχμος] τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαιδεκαδράχμους. 1045, 3.

ὀκτωκαιδεκέτης. 1009, 13.

ὄλεθρος] homo pestilens, pestifer, ὀλέθρου ἄλλοις αἴτιος, aut ἄξιος ἀπόλλυσθαι. ὄλεθρος Μακεδών. 119, 8. ὄλεθρος γραμματεύς. 269, 19. τὸν δὲ βάσκανον; τὸν δ' ὄλεθρον. 582, 1. οὐδ' ἐλευθέρους γε, ἀλλ' ὀλέθρους. carnifices. 688, 6.

ὀλιγαρχία] μείζω χρὴ τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους. 168, 18. ὀλιγαρχιῶν et δημοκρατιῶν discrimina. 195, 13. sqq. ὀλιγαρχία sensu strictiore dominatus. 1022, 2.

ὀλιγαρχικὸς] οὐδὲν ὠμὸν, οὐδὲ βίαιον, οὐδ' ὀλιγαρχικόν. ad modum tyrannorum ejus generis, ubi pauci dominantur in rep. 707, 22.

ὀλίγος] ῥᾴδιον εἰς ταὐτὸ πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ, scil. χρόνῳ, aut χώρῳ, aut λόγῳ, aut πόνῳ. 33, 18. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι. 1396, 21. ἀπομισθωσάτω ὅπως ἂν δύνηται ὀλιγίστου, scil. ἀργυρίου. 1069, 21.

ὀλιγωρεῖν] εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε. 14, 10. ὁρῶ δ' ὑμῶν ἐνίους Φίλιππον πολλάκις ὀλιγωροῦντας. 197, 26. τοῖς οὕτως ὠλιγωρημένοις. vobis, qui tam contemptim, susque deque tractamini. 217, 23. ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι. 1233, 4.

ὀλιγωρία] levitas animi, supinitas, socordia, qua res summi faciendas, religionem, famam, salutem, parvi facimus. πλείστης ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας μεστόν. 405, 13. 1269, 3. b) delictum, error. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. nach Maasse des Verbrechens [according to the measure of the crime]. 249, pen.

ὀλίγωρος] οὐδεὶς οὕτως ὀλίγωρός ἐστιν, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἄν. 764, 23. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον αὐτοῦ τὸν τρόπον ὄντα εἰδυῖα. deum hominumque contemtorem. 1357, 25. ὦ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε. 1483, 24.

ὀλιγώρως] οὐκ ὀλ. ὑμᾶς βουλευομένους εὑρήσει. 189, 10. ὀλ. καὶ ῥαθύμως φέροντες. 1383, 15. οὕτως αἰσχρῶς καὶ ὀλιγώρως ἐᾶσετε ὑβρίζουσαν εἰς τὴν πόλιν. 1381, ult.

ὀλολύζειν] ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικοῦτον ὀλολύξαι σεμνυνόμενος. 313, 20. ὀλολύζειν ὑπέρλαμπρον. 313, 22.

ὅλος] τὰ ὅλα, universa resp., subaudi πράγματα, aut συμφέροντα. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα Φιλίππῳ πεπρακέναι. 234, 26. πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη, [id est, δι' ὅλου]. totum testamentum aliud nihil est, quam impostura. 1110, 18. ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 13.

'Ολύμπια] sacrorum, quod Jovi Olympio fiebat. ἐπειδὴ γὰρ Ὄλυνθον εἷλε Φίλιππος, Ὀλύμπια ἐποίει. Pellæ puta, aut ubicunque locorum esset, dummodo non Pisæ, in Peloponneso. 401, 13. b) Ὀλύμπια νικήσας [scil. παλαίσματα], in ludis Olympicis, παῖδας στάδιον. 1342, ult.

'Ολυμπιᾶσιν] apud Olympiam. 561, 26.

ὀλύραι] milium. ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς. 100, ult. 135, 27.

ὅλως] denique, ut brevis sim, ut omnia uno verbo complectar. καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. 760, 14. καὶ ὅλως μὴ νέος, μὴ πρεσβύτερος τὰ προσήκοντα πράττων. 777, 20.

ὁμιλεῖν] ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ. 417, 18.

ὁμιλία] οὐκ ἀσφαλεῖς ταῖς πόλεσιν αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν ὁμιλίαι. 71, 9. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται. 1396, 25. τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίας οὐ χρὴ προσδέχεσθαι. 1406, 21. ὁμιλίας τῆς τῶν θεῶν ἠξιώθησαν. 1410, 25. δι' ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νοῦν. 1468, 27. κρῖναι, τί τῶν πραγμάτων δυνατὸν ἐξ ὁμιλίας προσαγαγέσθαι. durch Zureden [through persuasion], blandis adhortationibus et persuasionibus. 1466, 2.

ὄμμα] τῶν ὁρωμένων ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δ' αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων. 1405, 5.

ὀμνύναι] ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι. 227, 17. ὄμνυε τὴν εἰρήνην. 236, 8. ὀμόσας τὸν ὅρκον. 679, 16. ὀμόσας καθ' ἱερῶν. 1306, 21. ἣν μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἂν ἐθέλειν, εἰ μὴ σαφῶς ᾔδει τὰ εἰρημένα ὀμουμένην. 852, 19. ὀμνύω τοὺς θεοὺς ἅπαντας. 622, 22.

ὁμογνωμονεῖν] περὶ ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντες ἑαυτοῖς, εἰς τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντες ἀεί. 281, 21.

ὁμογνώμων. 151, 13. 897, 5. 1345, 16. 1383, 16.

ὅμοιος] σὺ δὲ ὅμοιος, Αἰσχίνη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; 330, 25. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων. 551, 10. οὐδὲν ὅμοιος ἂν τούτῳ νομοθέτης. 601, 6. ὅμοιός γε Σόλωνι νομοθέτης Τιμοκράτης. 733, 16. ὅμοιός γε Δεινίας τούτῳ. cavillatio. 1118, 16. ὅμοιόν γε, (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν, ἢ φιλοτιμίαν ἴσην ἔχον ὑμῖν. 616, 16. ἐκεῖ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἆθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων. 489, 21.

ὁμοιοῦν] τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὡμοιωμένων. 1408, 22.

ὁμοίως] perinde, omnino, gleich durch die Bank weg [entirely, in the lump]. πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν ὁμοίως. 483, 5. b) idem quod ὅμως. nihilominus, hoc non obstante. 1119, 13.

ὁμολογεῖν] τί, τοὺς ὁμολογοῦντας ἐχθροὺς ἔχοντες, [id est, ὁμολογοῦντας, ὅτι εἰσὶν ἐχθροί,] ἑτέρους ζητοῦμεν. 181, 2. ὡμολογεῖτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 230, 2. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλωκεν. 408, 10. 1014, 27. ὡμολογηθεισῶν [τῶν χιλίων δραχμῶν puta] ἀποδοβεῖν [scil. ἐμὲ] ὅταν Πολύευκτος ἀποθάνῃ. cum inter nos condictum esset, ut ego has mille drachmas post excessum Polyeucti demum ferrem. 1029, 14. οὐδ' ὁμολογῆσαι περὶ τούτων οὐδενός. condixisse, recepisse se. 840, 2. ὡμολογεῖτο τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς γυναικός. 1035, 17. ὁμολογουμένας πεποιῆσθαι συνθήκας. ab utraque parte comprobata et pro ratis habita pacta. 235, 6.

ὁμολογία] τὸν κελεύοντα νόμον κυρίας εἶναι τὰς ὁμολογίας, ἃς ἂν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσωνται. 1042, 22.

ὁμόνοια] τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 3. τοῦτο πρῶτον ὑπάρχειν τῆς ὁμονοίας σημεῖον, καὶ μὴ διαλῦσαι τὰ χρήματα. 460, 19. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ. 617, 27. ἐκ δὲ τούτων ἡ κοινὴ καὶ πάντων ἀγαθῶν αἰτία τῇ πόλει μένει καὶ καθέστηκεν ὁμόνοια. 797, 9. πρῶτον ἁπάν-

των πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοιαν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι. 1464, 7.

ὁμοπάτωρ] ὁμοπάτορες [id est, ὁμοπάτριοι] ἀδελφοί. 1067, 4.

ὅμορος] ἄλλως τε κἂν ὅμορον χώραν ἔχωσι. 18, 5. ἐπειδὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ. 24, 9. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται. 307, 17.

ὁμόσε] οὗτος δὲ ὡς ἡμᾶς ἑώρα ὁμόσε πορευομένους. concedentes. *zurücken, nachgeben* [*to give way, concede*]. 1287, 18.

ὁμόσπονδος. 321, 14.

ὁμότειχος] εἰς τὰς ὁμοτείχους σοι πόρνας. 611, 4.

ὁμοῦ] εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι οἱ πάντες Ἀθηναῖοι. 785, 23.

ὁμόφυλος] οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται, — οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. 290, 21.

ὁμωρόφιος. 321, 14. 553, 5.

ὄναρ] ἃ μηδ' ὄναρ ἤλπισαν. 429, 18.

ὀνειδίζειν] ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. 242, 19. ὀνειδίζειν ἑτέρῳ τὴν τύχην. 311, 14. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. 316, 11. ὀνειδίζειν τὰς ἰδίας συμφοράς. 612, 14.

ὄνειδος] ὀνείδη μεγάλα κατ' αὐτοῦ. 19, 8. αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη. 23, pen. εὐχερῶς τὰ τοιαῦτα ὀνείδη φέρειν. 34, 7. τρία γὰρ τὰ μέγιστα ὀνείδη κτᾶται. 460, 6. ὀνείδη πάντα, ὅσα ἐστί, φευκτέον. 499, 19. ὄνειδος ἐξελθεῖν ταύτην τὴν στρατιὰν τῇ πόλει. 558, 5. τοῖς αἰσχρῶς βεβιωκόσιν ἁπασῶν ἐναντιωτάτην πολιτείαν, ἐν ᾗ πᾶσιν ἔξεστι λέγειν τἀκείνων ὀνείδη. 603, 2. ὄνειδος, οὗ μεῖζον ἂν οὐδὲν κατέλειπε. 1112, 16. ὄνειδος μικρὸν τὸ λοιπὸν αὐτῷ καταστήσεται. 1396, 27. κοινὸν ὄνειδος τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ ξένης περιϊὸν ὁρῶμαι. 1484, 5. ὀνείδει περιβαλεῖν. 604, 9. ψευδέσι καὶ χαλεποῖς ὀνείδεσιν ᾤου δεῖν περιβάλλειν. 613, 2.

ὀνειροπολεῖν] πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖ ἐν τῇ γνώμῃ. 54, 10.

ὀνηλάτης] ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen.

ὄνημι, vel ὀνίνημι] οὕτως ὄναισθε τούτων. ita fruamini hisce bonis. 842, 9.

ὄνησις] τί γὰρ [id est, κατὰ τί] ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι. 307, 26. ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντες, οὐδ' ἀγαθοῦ κτῆσιν οὐδενός. 328, 12. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις τοῖς κεκτημένοις. 1393, 11.

ὄνομα] ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον, ἢ τῶν πραγμάτων, σκέπτεσθαι. 114, 12. ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται. 381, 3. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. quoniam præ se ferret, frumentum id a se Athenas asportatum iri. civitatis ergo accepit, alio nullo titulo accepturus. 917, pen. οὔτε γὰρ οὗτοι τοῦ ὀνόματος ἧττον τοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τὰς δίκας ἰδίας ἐποιοῦντο, οὔτ' ἐκεῖνοι τοὔνομα τοῦτο ἐποιοῦντο. 987, 5. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τούτου πάντα τὸν χρόνον. 1000, 21. ὄνομα τούτῳ ἐστὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων. 1058, 12. et 17. ὄνομα οὐδὲν ἐνταῦθά ἐστι τῶν ἐκ τοῦ Ἁγνίου οἴκου. 1066, 8. et 21. τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες. 1066, 24. ὄνομα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο ἀπέδωκα. nomen avi debebatur nepotum natu maximo. 1075, ult. ubi nonnihil de jure nominum. Quod nomen gerere debeat is, qui velit cum aliqua familia cognatus esse. 1076, ult. sqq. προσειποῦσα αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας. filias eas nomine tenus appellans, quæ re non essent. 1351, 10.

ὀνομάζειν μάλα σεμνῶς. verbis uti admodum gravibus, ostentationis atque affectationis plenis. 237, 11. βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, verba jactans, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων. 565, ult. ἃ καὶ ὀνομάζειν, ore proferre, pronunciare, ὀκνήσαιμ' ἄν. 1259, 17. ὃν [Bacchum] οὐ πρέπον ἐστὶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τάφου. 1398, 17.

ὀνομαστὶ μνησθῶ. 533, 5.

ὀνομαστὸς] ὀνομαστοὶ γραφήσονται οἱ αὐτῶν. a patribus clari nominis, liberi clarum nomen ipsi quoque adipiscentur, ut ab ipsis appellentur, ut si dicas Cimon Miltiadis. 1399, 16.

ὄνος] ὄνοι ἐξ δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι. 1041, 2.

τὰ ὄντα] bona, facultates, copiæ. τοὺς μέτρια, ἢ μικρὰ κεκτημένους τὰ ὄντα ἀπολλύντας. 260, 12.

ὀξὺς] γνῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι τὰ ῥηθέντα. 32, 22.

ὀξύτης] ταῖς ὀξύτησι καὶ τοῖς καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκολουθεῖν. 730, 18.

ὀπισθόδομος] postica pars templi Minervæ Athenis in arce, *das Hintergebäude* [*the back-building*], ubi erat ærarium. ἀνέωξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον. 170, 6. ἐνεπρήσθη ὁ ὀπισθόδομος. 743, 1.

ὁπλίτης. 398, 27.

ὅπλον, ὅπλα] ἐν τοῖς ὅπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν. 171, 1. ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ. 216, 5. ἐν τοῖς ὅπλοις παραγίνεσθαι. 279, 4. τῷ ὑμετέρῳ στρατηγῷ ἐναντία θέσθαι τὰ ὅπλα. castra. 624, 15. ἱεροσυλήσας τὰ ὅπλα, [scuta] ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα. 1318, 27. ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. prætor militaris. 238, 13. opponitur στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, quæstorio. et simpliciter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων sine addito στρατηγός. 265, 8.

ὁποδαπὸν εἴη τὸ νόμισμα. cujum, vel cujate. num Atticum, an Cyzicenum, an Thasium. 1216, 18.

ὁποστοσοῦν] ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος — οὐχ ὁποστοσοῦν. 328, 26.

ὀπώραν πρίασθαι. hortum, h. e. horti proventum unius æstatis, mercede conducere. 1253, 14.

ὀπωρώνης. 314, 13.

ὅπως] οὐχ ὅπως ἀφελέσθαι, ἀλλ' — non solum nil detrahere, sed etiam —. 142, 6. 518, 11. v. in Ἐπιστ. ά. ὅπως μὴ ψεύσεται, 1466, 17. subaudi ὁράτω.

ὁπωστιοῦν] οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους τούτους. 924, ult.

ὅραμα τοῦτο ἐποιεῖτο ὁ δῆμος αὐτοῦ καλὸν καὶ λυσιτελές. 1460, 26.

ὁρᾷν] τοὺς δὲ πολεμίους μηδὲ ὁρῶσι. 168, 1. πρὸς τοὺς νῦν ὅρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτόν. specta me tecum, h. e. contende me ad te, compara me, et dijudica sic discrimen, quod nos intercedit. 331, 6. οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, pen. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε, τὸ τῆς παροιμίας, ὁρῶντας μὴ ὁρᾷν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. 797, 3. Φορμίωνα πάλιν ἑώρακε, rursus ad Phormionem respicit, observat, veneratur, ei se dedit, inservit, fidit, supplicat, καὶ τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων τοῦτον ἐκλεξάμενος. 1120, pen. τί δήποτε οὐχ ἑώρα τὰ δίκαια ταῦτα. ad animum sibi revocabat, considerabat, meditabatur. 1478, 21. τοὺς λογισμοὺς ὁράτω τοὺς περὶ τούτων. 627, 10. οὐ δημοτικώτερον δήπου τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾷν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. 614, 11. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο (οὐχ ὁρᾷς) γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. 305, 3.

ὀργὰς] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα. 175, 25.

ὀργὴ] οὐ τοὺς αἰτίους ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. 14, 2. τούτῳ τὴν ὀργὴν, animadversionem, castigationem, εἰς τὰ ἄλλα ἔχετε. 259, 5. 556, 13. οὐκ ἴσην τὴν ὀργὴν ὁ νόμος ἔταξε τῷ δράσαντι, ἄν θ' ἑκὼν, ἄν τ' ἄκων. 528, 4. ὀργὴν ταύτην καὶ νῦν ἐπὶ τοῦτον λάβετε. 743, 22. ὀργὴν εἰ μὴ εἴχετε τῆς ἐκείνων πονηρίας μετριωτέραν. 1230, 21. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πατάξαιμι. 1251, ult. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας. 1470, 25. οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμε ποιήσειαν. 1471, 14. χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος ᾖ, καὶ τοὐναντίον ὀργὴν, ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκὼς, ποιεῖσθε. 370, 10. συναδικηθείημεν διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργὴν, [id est, ὑπὲρ, vel κατά]. 1300, 11. ὅσοις πρόσεστιν ὀργὴ τῶν πραττομένων. iracundia ob delicta. 1105, 23. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. si qua in re cum horum matre dissedit, ab ea offensus. 1001, 11. τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ. 74, 3. ὁρῶ γὰρ ἐνίους, οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα [scil. ἥκοντας, vel ὄντας] τὴν ὀργὴν ἀφιέντας. 74, 6. τυγχάνειν ὀργῆς. 1478, 7. τίνος ὀργῆς τετυχήκασι παρ' ὑμῶν. 571, 11. οὐδεμιᾶς ὀργῆς — προϊστάμενος. 1469, 12. δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. 525, 7.

ὀργίζεσθαι] οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος. 514, 10. ὀργιζόμενοι ἐπὶ πάντων ὁμοίως φαίνεσθε. 574, 3. δόξετε ὀργιζόμενοι τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. 754, 22. τῶν ὀργιζομένων ἐστὶν ὀξέως κακόν τι τὸν λελυπηκότα ἐργάζεσθαι. 754, 24. ὀργίζεσθαι, μὴ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς. 1447, 4. ὀργιεῖται Φίλιππος, εἰ καταψηφιεῖσθε τῶν πεποιημένων τὴν εἰρήνην πρὸς αὐτὸν, citat Apsines p. 698, 9.

ὀργίλος] ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω. 73, pen.

ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν. 583, 12. ὀργ. ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. 1121, pen. ὀργίλως ὑμᾶς ἔχειν εἰκός ἐστι ταῦτα πάσχοντας. 1447, 2.

ὀρθὸς] ἥδε [patria puta] ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς. 419, 8. ἐὰν μὲν ὀρθότερον φανῇ τις λέγων, ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε. 1421, 24.

ὀρθῶς] ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι, citat Hermogenes p. 245, 12. ex or. pro Corona. καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. 101, 23. πολλάκις συμβαίνει τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον τοῦτο μὲν λέγειν μὴ ὀρθῶς, ἕτερον δέ τι. 1421, 6. μὴ πάνθ', ὡς ἕκαστος ὑμῶν ἔχει γνώμης περὶ τῶν παρόντων, ὀρθῶς ἐγνωκέναι πεπεῖσθω. 1430, 5. οὐδ' ἰδίᾳ ῥᾴδιόν ἐστιν ἅπαντα ὀρθῶς πράττειν. 1450, 11. ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς καιροῖς. 12, 14. ὦ τί ἂν εἰπών σέ τις, ὀρθῶς προσείποι. 252, 21.

ὁρίζειν] τὴν εἰρήνην ταύτῃ ὁρίζονται. 91, ult. affirmare, asseverare. 115, 20. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον δικαίως φέρειν. 142, 1. Βυζάντιον ὁρίζειν τῆς τούτων χώρας. illorum [Selymbrianorum] agrum habere pro Byzantio, h. e. pro territorio Byzantino. 198, 16. ἃ γὰρ ὥρισω δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταὐτὰ δήπου ταῦτα καὶ κατὰ σοῦ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. 416, 18. ὁρίσας ὃ δίκαιόν ἐστιν. 615, 20. ὡρισμένοι χρόνοι. 643, ult. ὡρισμένος τὴν οἰκίαν δισχιλίων. cum domi curasset ὅρους, seu palos apponi, ad indicandum, eam pro viginti minis oppigneratam esse. 877, 11. ὁρίζειν τὸν χρόνον. 952, 21. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας. 1291, 12.

ὁριστὴς] τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται. 199, 17.

ὁρκίζειν] ἢ οὐκ ἂν ὡρκίζομεν αὐτόν. sacramento adegissemus. 235, pen. 678, 5.

ὅρκος] τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι [scil. αὐτῷ]. 235, 13. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, pen. ἀποδιδόναι τινὶ τοὺς ὅρκους. 443, 15. ὅρκος Ἡλιαστῶν. 746, 18. παρὰ τὴν τοῦ δόντος, deferentis, ἐκείνῃ τὸν ὅρκον εὐήθειαν. 1002, 3. ὅρκος Γεραιρῶν. 1371, 22. κύριος ὢν τοῦθ' ὅρκου καὶ τῶν γραμματείων. 1301, 20. τὸν νόμιμον τοῖς φράτορσιν ὅρκον. 1315, 19. ἐμβαλομένου ἐμοῦ ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον. 1203, 26. ἐπὶ τούτοις δίδωσι τὸν ὅρκον· ἡ δὲ δεξαμένη [scil. αὐτόν]. 995, 22.

ὁρμᾷν] πρὸς τὸν ἐκ Πέλλης ὁρμώμενον. e Pella

ὅστις] pro ὥστε. οὐδεὶς τῶν ἁπάντων Ἑλλήνων τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις—. 181, 17. οὐδένα οὔτ' ἀναίσχυντον, οὔτε τολμηρὸν οὕτως εἶναι, ὅντιν' ἀντιποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων. 1395, 18. οὐδεὶς οὔτε νέος, οὔτε γέρων, ὀλίγωρος οὕτως, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἄν. 764, 24. τίς οὕτως ἀλόγιστος, ὅστις ἐθελήσειεν ἄν. 536, 7. In Neutro ὅ, τι. μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ. ne si quidem quodcunque tandem contingat. 445, 16. λελοιδόρηκε δὲ οὐδὲν ὅ,τι οὔ, id est, πάντων, ὧν εἶπεν, οὐδέν ἐστιν, ὅ,τι οὐ λελοιδόρηκε, vel, πάντα ἐστὶ λοιδορήματα. 1309, 11. Huc refero quoque formulam illam in clausulis orationum, οὐκ οἶδα, ὅτι [vel potius ὅ,τι, id est, δι' ὅ,τι quam ob rem] δεῖ πλείω λέγειν· οὐδέν γε μᾶλλον, ἢ ὁτιοῦν. non magis hoc facimus, quam ullum aliud, quod ut faciamus nunquam adducemur. *Das lassen wir wohl bleiben* [*we will let that alone*]. 1287, 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν. quam aliud quodcunque facere, quod factu sit facillimum. 1269, 13.

ὅτι μὴ] nisi si quid. οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόσοδος, ὅτι μὴ συκοφαντήσας τινὰ λάβοι. 1358, 14. μὴ ὅτι non solum non — v. sub μή.

οὐ] solitarium, absolutum, integram quasi per se sententiam exhibens. quod etiam insequente vocali, sic manet, non adsciscens κίνδυνος· οὐ γὰρ ὑφ' αὑτῷ ποιήσασθαι βούλεται Φίλιππος τὴν πόλιν. οὔ. nequaquam. ἀλλ' ὅλως ἀνελεῖν. 147, 27. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδέ, ἔγραψα μέν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐδέ, ἐπρέσβευσα μέν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους. 288, 7. non licet, affirmantes prius, posterius infitiari: vel, non solum prius feci, sed etiam posterius. οὐδένα πώποτε προὐδώκατε τῶν φίλων, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα ὅντινα οὔ. 657, 25. Redundat οὐ, in illis: μᾶλλον ἢ οὐκ ἐκ τῶν —. 1198, 14. μᾶλλον ἢ οὐ τὸν χαλκὸν ὑποθεῖναι. 1200, 12. οὐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν. 1226, 23. οὐκ ἄν, subaudi τοῦτο ποιήσοντες. καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανοῦτε, οὐκ ἄν, εἴ γ' ἐχθρὸν ἡγεῖσθε. 659, 24. οὐ γάρ, tu negas? *nicht wahr* [*is it not true?*] quidni? ὅμοιόν γε (οὐ γάρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν. 616, 16. καλά γε (οὐ γάρ;) ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα. 673, 19. εὔνους γε. οὐ γάρ. 674, 14. οὐχ ὁρᾷς. ἀγαθῇ γε (οὐχ ὁρᾷς;) τύχῃ συμβεβιωκώς. 315, 18. οὐχ ὅπως, non solum non, insequente ἀλλά, vel ἀλλὰ καί, sed etiam. οὐχ ὅπως, ὧν ἡ πόλις δέδωκεν, ἀφελέσθαι τι, ἀλλ', εἰ καὶ μηδὲν ἦν τοιοῦτον, ἄλλοθεν σκοπεῖν, ὅπως μηδενὸς ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθήσονται. 142, 6. τῷδε οὐχ ὅπως ἐγκαλεῖν ᾤετο δεῖν, ἀλλ' ἐπῄνει. [id est, ἀλλὰ καὶ ἐπῄνει]. 955, 24. οὐχ ὅπως ἐπέσχον, ἀλλὰ καὶ — οὕτω διέθεσαν. 1156, 24. ἡ δὲ γῆ, οὐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ — ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν. 1225, 11. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 24. ἡμῖν δ' οὐχ ὅπως περὶ τοῦ τόκου ὁ λόγος ἐστίν, ἀλλ' οὐδὲ τἀρχαῖα ἀπολαβεῖν δυνάμεθα. 1292, 7. οὐχ ὅπως ἐξεπλάγης — ἀλλὰ τῇ ἀνδρίᾳ — κρείττων ἐγένου. 1410, 4. 1467, 1. epistolæ secundæ.

οὐδαμόσε ἔξω ἔδωκα τὴν θυγατέρα. 1076, 7.

οὐδαμοῦ τοῦτον λέγω. hunc nullo in loco habeo. pro homine non habeo. 419, 1. οὐδαμοῦ γενήσονται οἱ μετὰ τούτου συνεστηκότες. nil effecturos fuisse. 1303, 22. οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος—. 328, 24. ὑμῶν δ' οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ. 331, 13. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. 376, 22.

οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abest. *weit gefehlt* [*far from it*]. 138, 26. et alibi passim locorum. subauditur ἀλλὰ τοῦ παντός, non deest multum, sed deest totum. *es ist gar nichts an der Sache* [*there is nothing at all in it*]. οὐδ' ὀλίγου δεῖ, subaudi ἀλλὰ πάνυ πολλοῦ. 206, 8.

οὐδεὶς] οὐδένων εἰσὶ βελτίους. 23, 6. παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. 23, 14. οὐδὲν pro τι, post præmissam infitiationem. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδέν. 665, 17. οὐδεὶς ὅστις οὐκ, pro πᾶς. περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον [subaudi, ἐστὶν εἰπεῖν] ὅντιν' οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι. 295, 7. φαῦλον καὶ οὐδέν. nullius momenti. 1107, 17. τοὺς δ' οὐδὲν ὑπελάμβανον εἶναι. 574, 19. οὐδὲν οὐκέτι εἴη ἡ ἄνθρωπος, actum de ea esse atque conclamatum. jam nullam esse. 1159, 25. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. οὐδὲν ἄλλο, pro δι' οὐδὲν ἄλλο. οὐδὲν ἄλλο, ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τούτων. 81, 6. πρῴην ἔδωκέ μοι βιβλίον, οὐδὲν ἄλλ' ἢ βουλόμενος δοκεῖν μοι δεδωκέναι τὴν ἀπόφανσιν. 1043, 13.

οὔκουν] videtur pro οὐ μόνον usurpatum esse p. 142, 19. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, οὔκουν Ἀθηναίων γε, οἶμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων ὥστε —.

οὐλὴ] cicatrix. ἕλκη — ὧν ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχει. 1248, 27.

οὐμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero, nemini alii dicendi copiam faciebat. 274, 16. verumtamen non. 330, 12. δεινῶν μὲν ὄντων, οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολήν. atrocia quidem, verumtamen non ita, ut aliud nihil sit adhuc atrocius. 786, 26.

οὐρανὸς] στρατιώτας τρέφειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. auris pascere copias. 96, 16.

οὖς] auris. ὑμῖν ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων. 169, 21. δεῖ τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γάρ. 170, 1.

οὐσία] ἣν ἐνταῦθα ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν ταύτην ἐξαργυρίσας. 59, 5. τὴν ἄδειαν, ἣν κοινὴν οὐσίαν οἱ νόμοι παρέχουσιν ἡμῖν. 582, 8. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε

τὰ καθ' ἡμέραν δύνασθαι ἀναλώματα ὑποφέρειν. 1359, 7. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν ἑαυτοῦ. 1204, 12.

οὔτε] insequente non altero οὔτε, sed μήτε. θρασὺς καὶ βδελυρὸς, οὔτ' εἰμὶ, μήτε γενοίμην. 106, 23. et necesse erat sic fieri in ista sententiæ ratione; nam οὔτε si usurpasset orator, exstitisset hæc sententia: neque futurum est, ut unquam fiam. id quod non vult dicere, sed hoc, et in votis habeo, ut nunquam fiam: deus avertat, ut fiam. οὔτε indicasset, quod res illa nunquam sit eventura; μήτε, quod tu nolis eam evenire.

οὗτος] de re in proximo sita, aliasve nota. εἷλε τῶν νήσων τούτων τὰς πολλάς. harum insularum, quas vulgo simplici hoc insularum nomine designamus, et, quæ sint, nemo ignorat. 480, 7. ἁπλῶς τούτους ἅπαντας. universe gentes illas Illyrici, quas vos omnes probe nostis, ut necesse nil sit earum nomina a me recitari. 15, 26. adscribe insignem locum Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. οὗτος eleganter, et cum significatione aliqua gravitatis redundat. τοῦ δικαίαν καὶ εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, ὁ κωλύσας ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι λόγος, οὗτος αἴτιος ἔσται. 522, 20. 775, 10. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος. 280, pen. τοῦτ' ἐκεῖνο. quasi id fieret hac ipsa sola de causa, nulla alia, [quo pecuniam ille mihi dandam afferret]. 583, 18. οὗτος plerumque est oratoribus adversarius, sive is est reus, sive accusator. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι, pro τοιοῦτοι. ejusmodi sermones jactantur. 96, 22. οὗτοι interdum sunt magistratus, aut judices, aut universe Athenienses. μηδὲ ὧν οὗτοι κύριοί εἰσιν. 941, 11. ἃ τῆς τούτων φιλανθρωπίας εὕρετο ὁ σὸς πατήρ. 958, 27. καὶ γὰρ ἐκείνους, καὶ τουτουσὶ, καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἠδίκεις καὶ κατῄσχυνες. 558, 24. Accommodatur interdum pronomen præmisso casui, ut: ἀδείας δοθείσης, καὶ ταύτης, pro καὶ ταῦτα. et id quidem sub hac conditione. 715, 9. τί τοῦτο λέγων. 632, 23. ubi aut τί accipitur pro διὰ τί, aut λέγων in constructione tacite est iterandum, quasi scriptum esset τί λέγων, *quid ille significans*, τοῦτο λέγων, *in his verbis*: aut subauditur βούλεται, aut βουλόμενος, aut τοῦτο est pro ἐν τούτῳ, vel κατὰ τοῦτο. οὗτος interdum pro ὅς. ἃ κοινὰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἀγωνιζομένοις — καὶ οὐδεὶς αὐτὸς ἑαυτῷ ταῦτα φέρει τῶν κρινομένων, pro, καὶ ἃ οὐδεὶς φέρει. 794, 10.

οὕτως] sic nude, destricte, sine restrictione, exceptione, vel determinatione aliqua, id ipsum, quod vocabulum subjicit, vel prout vocabulum usu vulgari frequentari solet, nihil aliud, brevibus ut dicam, *ad literam*. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἁρπάζων. 103, 15. ἣν ἂν οὑτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν. 122, 11. οὐχ οὕτως οὔτε πρὸς χάριν, οὔτε δι' ἄγνοιαν. non solummodo gratiæ causa, neque alii solummodo per ignorantiam, sed —. 127, 20. εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως [id est, ἁπλῶς] ἀνιάτως [non enim ὥστε insequitur]. 332, 20, τὸ μὲν πρῶτον οὑτωσὶ πίνειν ἠνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν. sic bibere et sic edere, sedate, tranquille, composite, ut alii homines solent. 402, 20. ἐν διατριβῇ οὕτως ἰδίᾳ. in congressu mere privato. 537, 18. ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος. in continenti, proxime a latere assidens, immediate, ut vulgo usurpant. 553, 13. ὁρῶν ὥσπερ ἄλλον τινὰ, οὑτωσί. non certa quidem scientia, verum tamen probabili quadam conjectura ex intuitu exsistente, cernebam et colligebam illum juniorem me esse, atque alium quemcunque intuens idem affirmassem. *so nach dem Augenmasse* [*as far as appearances went*]. 1002, 22. καθ' ἕνα οὑτωσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες. 1265, 6. b) tum demum, hoc facto, neque citius. 644, 8. 802, 20. c) sequente, non ὥστε, sed ὅστις. 764, 24. 1105, pen.

ὀφείλειν] debere. ὀφείλειν τὴν προῖκα κελεύει ὁ νόμος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. *die Minam mit* 1½ *Drachma monathlich zu verinteressiren* [*at the interest of* 1½ *Drachms the Mina per month*]. 818, ult. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 1111, 12. τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ærarium esse, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ, qua condemnatus mulctæ ab judicibus fuerit, ἐάν τ' ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μή. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφελος] εἴπερ τι τῶν νόμων ὄφελος. leges si quid valent. 1255, 4. ὄφελος μηδοτιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. 1262, 2. ὄφελος οὐδὲν τῆς ἀληθείας. 1267, 17. ὄφελος οὐδὲν οὔτε τῶν νόμων, οὔτε συγγραφῆς οὐδεμιᾶς. 1283, 13.

ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἑωρῶμεν ἂν τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένους ἀνθρώπους. 295, 10. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρέχειν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψαι, ἄμφω ἐκκόψαι παρασχεῖν. 744, 20. χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι. 1259, 13.

ὄφις] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων. 313, 25. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

ὀφλεῖν] condemnari mulctæ. *verwirken, verbühren* [*to incur a penalty, forfeit*]. mereri, vel aufferre condemnationem ad mulctam. οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσαν. 459, 24. τὴν μητέρα αὐτοῦ ὀφλοῦσαν ἀποστασίου [scil. δίκην, aut ζημίαν] ἀπέδοσθε. 790, 2. κἂν ἀστρατείας τις

ὄφλῃ. 732, 21. ὦφλε τὴν δίαιταν. ab arbitro condemnatus est. 862, 2. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφλημα] ἥκουσι νῦν δανεισταὶ καὶ ὀφλήματα πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. μὴ ἐκτιθέντος τοῦ ὀφλήματος ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. 1347, 15.

ὀφλισκάνειν] ἄνοιαν ὀφλισκάνων. ita stulte se gerens, ut probrum stulti et mereatur, et aufferat ab omnibus. 16, 24. ὀφλισκάνειν αἰσχύνην. 18, pen. 52, 14. 1419, 12. ἡλίκην ἂν ὠφληκότες παράνοιαν ἦτε. 660, 22. οὔτ' εὐθὺς παραχρῆμα δίκην ὀφλισκάνειν βουλόμενος. 849, 5.

ὀφρὺς] τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακας. 442, 11.

ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον. 570, 5.

ὄχημα] ἀντ' ἐκείνου [scil. τοῦ ἵππου τοῦ πολεμιστηρίου] ὄχημα ἑαυτῷ, τηλικοῦτος ὢν, ἐώνηται. 1046, 12.

ὀχληρὸς] οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον, τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς. 427, 20. ὀχληρός τισιν ὑμῶν εἶναι δοκῶ, πολλάκις λέγων περὶ τῶν αὐτῶν. 1455, 5.

ὄχλος] ὄχλον μάταιον τοὺς περὶ τούτων λόγους νομίσητε. molestiam, orationem molestam, gravantem, obstrepentem. 299, 22. οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23. ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους. 405, 18.

ὀψὲ γὰρ ἂν φιλάνθρωποι γεγονότες εἶεν. 206, 9. ὀψέ ποτε· ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. 270, 21. εἰκὸς ἦν καὶ εἰς ὀψὲ ψηφίζεσθαι. usque ad seram vesperam. 1303, 14. ὀψὲ τῆς ὥρας ἐγίγνετο. 541, ult.

ὀψία] δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. 1301, pen.

ὀψίως] ὀψιαίτατα. tempore diei ad ultimum extracto, tam sero, quam fieri posset. 1301, 25.

ὄψις] forma oris, vultus. 413, pen. τῆς ὄψεως τῇ φύσει. 1124, 25. κἂν ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ. 1383, 27. κάλλος ἐπὶ τῆς ὄψεως. in vultu. 1403, 25. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθείς. 1405, 2. ἡ τῶν λόγων δύναμις ἔλαττον ἔχει τῆς ὄψεως. 1411, 16.

ὀψοποιεῖσθαι] καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας. 1257, 16.

Π.

πάειν] πεπᾶσθαι ἀδίκως. 422, 6.

πάθος] affectio, perturbatio animi. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν. 805, 23.

παιὰν] τοὺς παιᾶνας [Philippi puta] ᾖδεν. 450, 3.

παιανίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς. 321, 16.

παιδαγωγεῖον χορεῖν. 313, 12.

παιδαγωγός. 1156, 5.

παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες, scil. in hortum. 1251, 26. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. 1252, pen.

παιδεία] ποῦ δὲ παιδείας σοι μνησθῆναι. 269, pen. παιδεία πᾶσα δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκε. 1413, 12. ὅλως ἅπασα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα. 1413, pen. παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 23. παιδείαν ἀπεδέχου. 1490, 11. ἐπαίδευσε ταύτην τὴν παιδείαν, ἣν ὑμεῖς αἰσθάνεσθε πονηρὰν καὶ ἄδικον. 938, 10.

παιδεύειν παιδείαν. 938, 10. γράμματα. 1123, 18. παιδία ἐπισταμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως. 1351, 7. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως [id est, μετὰ σωφροσύνης καὶ πρὸς σωφροσύνην]. a magistro pudente ipso, et ad pudorem discipulo indendum. 1384, 11.

παίδευμα] οὐδὲ γὰρ ἐξαρχῆς ἐν πᾶσι τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς. 1393, 24.

παίδευσις] instructio, subornatio falsi testis, subornatore dicenda et agenda docente atque subjiciente. οὐκ ἐκ παιδεύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας ἔλεγε. 921, 23.

παιδιὰ] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, 27.

παιδοποιεῖσθαι] ἐξ ἧσπερ ὁ βάσκανος οὗτος πεπαιδοποίηται. 794, 1.

παιδοτριβεῖν, docere, erudire, τὸν ἀεὶ βουλόμενον εἶναι πονηρόν. 771, 26.

παιδοτρίβης] τὸν ἐκ Σικυῶνος παιδοτρίβην κατήγαγε. 216, 11.

παιδοτροφία] διὰ παιδοτροφίας ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφοράς. 613, 17. 753, 21.

παίει με πύξ. 1252, 8. παίομεν καὶ ἄγχομεν οὓς ἂν ἡμῖν δόξῃ. 1263, 7.

παίζειν] παίζοντες οἷα ἄνθρωποι νέοι. 1261, 15.

παῖς] οἱ παῖδες, scil. ἀγωνίζονται ἐν τοῖς Διονυσίοις. 517, 27. δίκαιον τοὺς παῖδας τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 27. ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν ὁρᾷ τἀναντία γιγνόμενα [id est, ὑμᾶς ὄντας ἀχαρίστους] ὧν μόνων, καὶ τελευτῶσι πᾶσιν, ὅπως ἕξει καλῶς, μέλει. 1476, 25. τοὺς παῖδας, οὓς κἂν ἐχθρὸς, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσαι. 1479, 27. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν. 1485, pen.

παλαιὸς] ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. 597, 18.

παλαιστής. 214, 20.

παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. 1285, 6.

παλιγκάπηλος πονηρίας. 784, 8.

πάλιν λαβεῖν (quasi unum sit verbum), καὶ ποιήσασθαι υἱὸν, 1364, 18. p. 1365, 13.

est πάλιν ἀναλαβεῖν. πάλιν, pro quoque, pari modo. ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰσθομένων. vobis item sentientibus, perinde atque Lacedæmonii senserant. 365, 13. πάλιν (retro) ἥκειν (redire domum) ἐκ τῆς πρεσβείας. 346, 10.

παλίνδικον e Demosth. citat Julius Pollux. VIII. 26.

Παλλάδιον] τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ δικαστήριον ἀκουσίων φόνων. 643, 20. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου, [scil. δίκην]. 1348, 12.

παλλακὴ] ἐπὶ παλλακῇ, ἣν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ. 637, 5. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως. 1386, 20. ut Harpocration et alii multi, ita Eustathius quoque ad Odyss. Ξ. p. 1758, 7. pro θεραπείας dat παλλακείας.

παμπλήθης] πάμπληθες ἀπέχειν. 347, 8. γεωργίαι παμπληθεῖς. 386, 5. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι. 496, 25.

παμπόνηρος] ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη. 267, 7. 794, 23.

Παναθήναια] εἰς τὰ Παναθήναια φήσας ἀποπέμψειν, [scil. captivos Athenienses]. 394, 2. Παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων. 1091, 23. 1352, 24.

πάνδεινος εἴ τις. 378, 8. πάνδεινον ἔσται πρᾶγμα. 1267, 17.

πανδημεί. 280, 14.

Πάνδια] festum Athenis in honorem Jovis. μετὰ τὰ Πάνδια. 517, 10.

Πανδίων. 517, 3.

Πανδιονίδαι. 1397, pen.

πανδοκεῖον τὸ πρὸ τοῦ Διοσκορείου. 390, 26.

Πάνεμος] mensis quidam Corinthiacus. 280, 14.

πανήγυριν φαύλως ἢ κακῶς κατεσκευάσθαι. 144, 15.

πανουργεῖν πανουργίας περὶ τὰ ναυτικὰ συμβόλαια. 943, 1.

πανοῦργος καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι. 10, 2.

πανταχόθεν τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖται. 674, 2.

πανταχῶς. 1457, 23.

πάντοθεν. 219, 25.

πάνυ] ἡ οὐσία οὐδὲ τριῶν ταλάντων πάνυ τι ἦν. omnino, universe. 1347, 14.

παππῷος] παππῴα δόξα. 150, 26.

παρὰ] cum Genitivo, a, de. τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν. judicio vestro, sententia vestra. 593, 8. σοῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν. securitatem ab his, ab horum incursionibus. 1342, 22. παρ' αὐτῶν ἂν με ἔτρεφον. de suo. 833, 21. θυγατέρας παρὰ σφῶν αὐτῶν ἐκδόντας. e re sua privata. 835, 17. ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγός. 249, 17. ubi aut redundat παρὰ, aut subanditur τεταγμένος. Cum Dativo, penes. πολὺ χρησιμώτερα ὑμῖν ὑπάρχει [scil. τὰ χρήματα] παρὰ τῷδε ὄντα. 962, 12. εἰ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου παρ' ὑμῖν ἐπιστεύθη. 593, 11. Cum Accusativo, per, *propter, sub, secundum, pro, secus, præter.* a) per, cum tempus significat. παρὰ ταύτην τὴν ἀποδημίαν. toto illo itinere. 395, 11. παρὰ τοὺς μεγίστους καιρούς. temporibus longe difficillimis atque gravissimis. 470, 12. παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. durante toto tempore choregatus. 514, 8. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα. flagrantibus, vel recentibus adhuc delictis. 229, 19. 230, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγών. 303, 14. 523, 6. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν. 966, pen. b) per, ob, propter. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν. 43, 15. οὐ παρ' ἓν, οὐδὲ δύο, τὰ πράγματα εἰς τοῦτο ἀφῖκται. 110, 15. εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς. per rationes temporum, quæ tum erant. 307, 3. εἰ δὲ παρὰ τὸ προαισθέσθαι ἐκωλύθη, τίς ὁ ἐκλαλήσας. 354, 22. παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας, πάντα τὸν χρόνον ἡ σωτηρία τῇ πόλει. 465, 5. ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου — παρὰ τὴν πενίαν, καὶ τὴν ἐρημίαν. 545, 22. ἵνα μηδὲν ζημιωθῇς παρὰ τοὺς μάρτυρας. 860, 7. οἱ μὲν οὖν παρά τι τῶν ἄλλων δικαζόμενοι. 972, 17. αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις. 1404, 1. ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ εὖ φρονεῖν παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. 1413, 26. c) secundum, ex tempore, pro re nata. παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβών. pro vel ex acerbitate vestræ animadversionis animorum vestrorum inclinationes interpretans. 805, 21. παρὰ τὰς τριάκοντα μυριάδας δίδωσιν ὑμῖν μυρίους μεδίμνους. *an ieden 300000 Scheffeln Getrayde schenket er euch ie 10000 Scheffel [for every 300000 measures of wheat he gives you 10000 measures].* 467, 6. παρὰ τοὺς χρωμένους διαλλαττόντων. differentium, pro diversa natura, indole, moribus eorum, qui iis utuntur. 1402, 17. d) secus, præter, adversus, contra quam oportebat. παρ' ὅλον τοῦτον τὸν νόμον εἴρηται τοῦτο τὸ ψήφισμα. invita et repugnante toto hoc juris civilis titulo. 648, 11. πρῶτον μὲν παρὰ τοὺς νόμους νομοθετοῦντα· primum, quoad formam, abhorrenter a formula legislationis in jure civili constituta: δεύτερον δὲ, ὑπεναντία τοῖς οὖσι νόμοις γεγραφότα, quodammodo adversantia, quoad materiam, seu argumentum, universo juri civili. 734, 8. ὑπεδύῃ παρὰ πάντα ταῦτα. præter ista omnia subterfugis, elaberis, *du gleitest dareuben hin, wuschest bey ihnen allen vorbey [you pass over, slur]*, non obstantibus illis, quæ te videntur tam

arcte stringere, et tam tenaciter tenere. 778, 20. πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δέον παρὰ τοῦτο γίγνεσθαι. quæ oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 25. τῶν νικᾶν ἂν παρὰ τοῦτ' οἰομένων χορηγῶν. existimantium, vel sperantium, se procul dubio victoria fuisse potituros, nisi hoc intercessisset. 534, 6. πάνυ γὰρ (οὐχ ὁρᾷς) παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ διελέχθην, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. quod hoc verbo, non illo sum usus, quod manum huc, non illuc jactavi, ideo sic se habent res Græcorum, non istoc modo. *um eines Wortes, um dieses Wortes willen,—um einen solchen, und nicht einen solchen Schwung der Hand, steht es mit uns so, und nicht so* [*for a word, on the score of this word — for such, and not such, a motion of the hand, things are with us so, and not so*]. 305, 3. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, *nicht um ein kleines* [*of no trifling import*], ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην. non minuto quodam et vix noscitabili momento argumentorum me purgantium, sed magno et insigni præpondio argumentorum innocentiæ meæ, vincente luculenter et elevante momenta me gravantia. 593, pen. τὴν φιλοσοφίαν ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ἡγήσῃ. pro re contemnenda duces. 1416, 21. παρὰ τρεῖς ψήφους ἀφῆκαν. ob tria solummodo suffragia, numero plura, a parte absolventium; quæ si ei defuissent, condemnatus abisset. 688, 26. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμάσατε. absolvistis quidem eum, ob suffragiorum absolventium potiorem numerum. verum ille numerus perpaucis solummodo suffragiis numerum vincebat condemnantium. quæ pauca suffragia si ei defuissent, infamia eum notassetis. 743, 21.

παραβαίνειν] oratione præterire, intactum, indictum relinquere per oblivionem. ἔστιν ἃ τῶν ψηφισμάτων παρέβην. 298, 11. παραβαίνοντες, silentio transmittentes, ἀφ' ὧν ἂν μεγάλους ἐπαίνους κομίσαισθε. 1453, 15. παραβὰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας. violatis pactis. 624, 1.

παραβάλλειν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι παραβαλεῖτε διασπάσασθαι. 136, 15. παραβάλλειν ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. 163, 3. παραβάλλοντος. tanquam exemplum proponente vobis, quod in pronuntianda sententia imitemini. 1292, 10.

παραβοᾶν] συκοφάντης τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθοῦ. 1359, 16.

παράβυστον] ἐν παραβύστῳ. 715, 21.

παραγγελία] invitatio, cohortatio ad præstandam sibi in judicio advocationem, aut ad dandam secundum se litem. 341, 2. studium partium, cum factio quædam reis sibi deditis in judiciis præsto est, eosque auctoritate, gratia, potentia sua pœnis eripit meritis. πολιτεία, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσι. 432, 11.

παραγγέλλειν] rogare, ambire, prensare manus, advocationem alicujus deposcere. 515, 19. μὴ πάνυ δὲ οἷοί τε παραγγέλλειν. postulare. 1461, 3.

παράγειν] producere, proferre in medium, spectatum aut auditum. τὸν ἥκοντα [e Bœotia] παρήγαγον. producebant prytanes ad concionem. 285, 5. τίνα γὰρ παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ὧν ᾐτιᾶτο, τούτων ᾕρηκε κατηγορῶν. 805, 14. ἐξαπατᾶν δ' ὑμᾶς πειράσεται, πλάττων καὶ παράγων [afferens] πρὸς ἕκαστα τούτων κακούργους λόγους. 594, 13. b) a recta via detorquere, in transversum agere. unde notio decipiendi. ταῦτ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσει —. 487, 9. μὴ δὴ παραγόντων ὑμᾶς. 497, 6. ἄν τι φενακίζειν ἐγχειρῇ καὶ παράγειν οὗτος. 604, 4. λόγοις, δι' οὓ προσδοκῶσιν ὑμᾶς παράξειν. 684, 11. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς. 691, ult. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι, καὶ παράγουσιν, [id est, καὶ διὰ τούτου παράγουσι, aut τοῦτο γὰρ πλάττοντες παράγουσι]. 987, 14. 1128, 5. 1129, 2. ἕτερα, ὑφ' ὧν παράγεσθε πολλάκις. *ihr euch vielmals lasset dahin reissen* [*you are often carried away with*]. 412, 8. c) navi vehere sarcinam aliquam minorem, obiter, velut accessionem quandam justi oneris, vel si mavis, transvehere ex alio loco in alium. ὅτι ὀγδοήκοντα κεράμια μόνα [scil. οἴνου] παρήγετο ἐν τῷ πλοίῳ. 934, 5. et 20.

παραγίνεσθαι] adesse. δυοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθοῖν — οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 6.

παράγραμμα] proscriptio, res, quæ proscribitur, in tabula publice fixa exarata nemini non spectanda et legenda proponitur. 997, 10. aut, si mavis, nota, quæ ad alicujus nomen, quo ab alio quodam cognomine dignoscatur, adscribitur.

παραγράφειν] νόμοι παραγεγραμμένοι. leges in tabula coram judicibus proposita scriptæ, ut considentium omnium oculis pateant. 263, 20. 487, 10. πρῶτον, τοῦ θέντος [ejus, qui pignori opposuit] τοὔνομα γράφειν [in tabulario creditorum et debitorum], καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀργυρίου ἑαυτα παραγράφειν [ad latus illius annotationis adscribere] τῷ δεῖν δεῖ ἀποδοῦναι. 1237, 2. παραγράφειν σεαυτὸν ἄλλου πατρός. alius te patris, quam cujus es, filium te ferre in scriptis a te exarandis. 1003, pen. In medio: curare nomen aliquod, aut rem quampiam a commentariensi publico in tabulis annotari,

registriren lassen [*to cause to be registered*]. παραγραψάμενοι Σόλωνα Ἐρχιέα διαιτητὴν, τούτῳ ἐπιτρέψαμεν δικάσαι. cum Solonem in tabulis pacti curassemus arbitrum scribendum. 1013, 4. b) exceptione seu fori haud competentis, seu juris falso prætensi, actorem aliquem repellere, aut actionem refutare. παραγεγραμμένοι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. cum ab actuario in tabulas referri curassemus, actionem hanc in me intentatam, ejusmodi non esse, quæ possit in forum induci. 882, 1. τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παρεγγράψασθαι Δημοσθένην. operam dare, ut in libello accusatorio de cæde commissa, nomen Demosthenis tanquam homicidæ, ab actuario annotaretur, tametsi actoribus ipsis constaret, hanc criminationem falsam, ementitam et flagitiosam esse. 549, ult. παραγράφεσθαι δεδώκασιν οἱ νόμοι; *die Rechtswohlthat der Ablehnung der zugeschobenen Anklage* [*the right allowed by law of filing an exception against a previous accusation*], περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας πάλιν δικάζηται. 984, 4. a fine. παρεγραψάμεθα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. 985, 1. 919, pen. παραγραψάμενον σαφῶς τοὺς νόμους. legum verbis in tabula a commentariensi plenis atque disertis exaratis atque proscriptis. 1337, 11. ὁ μὲν νόμος οὗτος ἐστὶ Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, οὓς ἐκ τῶν φονικῶν νόμων παρεγραψάμην. quas e jure criminali excerptas curavi a commentariensi in tabula publice coram vobis proposita exarandas. 636, 13. ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς, οὓς οὐ παρεγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος. 640, 20. 604, 2. unde notio exsistit, provocare ad legem, eam afferre, recitare, causæ suæ confirmandæ et approbandæ ergo. βούλομαι, παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, πρῶτον περὶ τῶν νόμων εἰπεῖν, καθ' οὓς παρεγραψάμην. per quas mihi licuit exceptione fori uti. 882, 1. orat. adversus Zenothemin. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι. 939, 11. ὑπὲρ τῶν μὴ γενομένων ὅλως συμβολαίων Ἀθήνησι, μηδ' εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον παραγράφεσθαι δεδώκασιν, [scil. οἱ νόμοι]. rejicere actiones, ut illegitimas et locum in hoc foro prorsus nullum habentes. 908, 4.

παραγραφὴ] exceptio rei adversus actorem, actionemve, querentis, aut de foro haud competente, aut de tempore, modove procedendi illegitimo, negantisque se illa actione teneri, aut cogi ad purgandam causam suam posse. πάντα δ' ἤδη διεξεληλύθει [subterfugia puta forensia, *Rechtsbehelfe, legal subterfuges*] τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπωμοσίαι, καὶ παραγραφαὶ, καὶ οὐδὲν ἔτ' ἦν ὑπόλοιπον. 541, 23. τοῖς περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων εἰς κρίσιν καθισταμένοις, ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν δέδωκεν ὁ νόμος. 892, ult. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. *einkommen mit einer Ablehnungsprotestation* [*to enter a protest, exception, demurrer*]. 912, 15. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι. 939, 11. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. 1103, 11. ergo in exceptorio genere actionum reus ante actorem dicebat causam; quod contra erat in ταῖς εὐθυδικίαις. παραγραφὴν ἐστημένος. hoc genere causarum. 1117, 4.

παραγωγὴ] stropha, versutia forensis, tricæ, offuciæ, cavillatio, quibus a recta via, aut a re præsente judex abducitur. παραγωγὰς δὲ τοιαύτας τινὰς ἐρεῖ, ὡς —. 652, 14. παραγωγὰς, ἃς οὗτοι ποιήσονται, χαίρειν ἐᾶτε. 693, 2. λόγος ταῦτα καὶ παραγωγὴ τοῦ πράγματος. 871, 7. ψευδόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων, ἤδη τις δίκην οὐ δέδωκε. 1014, ult.

παράδειγμα] οὐ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις. 35, 1. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. ζῶντα τοῖς λοιποῖς παράδειγμα ποιήσετε. ita castigate, ut alii, exemplo ejus moniti, sapere discant, et a similibus peccatis sibi cavere. 373, 21. 451, 10. 586, pen. παράδειγμα τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης. 420, 9. ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι. 425, 11. ὑμῖν μόνοις ἐστὶν οἰκείοις χρῆσθαι παραδείγμασιν. 427, 13. οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται. 1450, 17. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε. 1482, 13.

παραδεικνύειν] μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδένες ἄλλοι παραδεῖξασθαι δεδύνηνται. 178, 11. 1423, 11.

παραδέχεσθαι εἰς οἰκίαν. 1008, ult. τοῦτον τὸν μιαρὸν Χαρίνῳ τῷ προδότῃ παραδεξάμενον ταῦτα πράττειν. cum recepisset Charino ista facturum, id est, ei fidem suam obstrinxisset de istis perficiendis. 1334, 16.

παραδηλοῦν] oblique, tecte significare. 348, 7.

παραδιδόναι] tradere alicui partes. τὰ πράγματα Φιλοκράτει καὶ τούτῳ παρέδωκαν, ἐκδεξάμενοι δὲ οὗτοι πάντ' ἀπώλεσαν. 371, 18. reum judicibus. παρεκελεύοντο ἐπεξελθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς. 515, 6. παραδιδόναι τὰς προβολὰς, dicuntur prytanes, cum actiones προβολὰς dictas judicibus ei rei judicandæ delectis demandant. 517, 4. μή με Δημοσθένει παραδῶτε. 523, 27. ἐπὶ κρίσει, cognitionis ergo, παρεδίδοτο εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχών. 1187, 5. παρεδώκατε εἰς τὸ δικαστήριον. 1230, 18. ὑπισχνούμενος κρινεῖν, εἰσάξειν [scil. εἰς

τὸ δεσμωτήριον], παραλύσειν, [scil. τοῖς ἔνδεκα]. 781, 2. καλὰ παραδεδομένα [scil. ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς ἐκγόνοις, διὰ τῆς φήμης] καὶ μυθώδη. 641, 19. τὰ παλαιά, ὡς ἡμῖν ἀκοῦσαι παραδίδοται. 641, 22. de tutore pupillo, puberi facto, patrimonium tradente. 841, 16. παρέδωκεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Senatus exactoribus, quorum esset a debentibus armamenta navalia repetere, perscripta in pittacio tradebat nomina debentium. 1145, 12. παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τοὺς προσοφείλοντας. 1327, ult. ὧν οὐδεὶς παραδίδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα. 1337, 26. de corpore servili ad quæsitionem per tormenta dedendo. 1120, 7. 1140, ult. ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ. quamcunque fortunam deus contribuerit. 1394, 23.

παράδοξος] ἐκ δὲ τοῦ παραδόξου, modo insperato, καὶ τοῦ παραλόγου, et abhorrente, inconsentaneo, ἐὰν ἄρα σωθῇ, σώζεται. 780, 4. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ δόξῃ κατωρθωκέναι. 1395, 16.

παραδῦναι] irrepere, clam, callide insinuare. ἐπὶ τὴν εἴσπραξιν παρέδυ. 608, 3. 750, 9. ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο. 252, 2.

παράδυσις] subreptio, clandestina et insidiosa molitio jus aliquod illegitimum per usurpationem acquirendi, et pro legitimo deinceps exercendi. παράδυσις κατὰ μικρὸν καὶ ἐθισμός. 219, 7.

παραζευγνύναι] οἱ συνεχῶς οὐδὲ παραζευγνύμενοι σφίσιν. 1460, ult.

παραθεωρεῖν] παραθεωρήσας τοὺς πρὸ σοῦ γεγενημένους ἐνδόξους ἄνδρας. 1414, 22.

παραιρεῖσθαι] πᾶν ὅ,τι ἂν ἡ τύχη μέρος τοῦ σώματος βουληθείη παρελέσθαι. 247, 13. παρῃρημένοι τὰ ὅπλα. exarmati. 366, pen. οὐδέ γε τοὺς χρόνους ἴσον ἐστ' ἀδίκημα ὀλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελέσθαι καὶ ὑμῶν. 399, 10. ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα. 406, 3. τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται. de medio tollit. 1482, 4. πόλεις παρῄρηται, abstulit, suffuratus est, οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσας. 289, 5. ἕως μὲν πόλεις παραιρούμενον αὐτὸν ἑώρα βαρβάρους. 289, 18.

παραιτεῖσθαι] iram, severitatem judicum deprecari. 516, 2. παραιτοῦμαι τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας ὑπομεῖναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκούειν. rogo, ut sustineant audire. 1475, 20. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι. rogabo vos. 533, 3.

παραίτησις οὐδεμία ἦν, οὐδὲ συγγνώμη. 120, 26.

παραίτιος πάντων μεγίστου ἀγαθῶν. 256, 26.

παρακαθῆσθαι] assidere ad latus alicujus. τοῖς παρακαθημένοις φράζειν. 1152, 18. 1207, 2. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. 757, 8.

παρακαθίζειν] παρεκαθίσατο ἵνα [scil. arbitrum] ἑκάτερος. sibi adsciscebat, atque stipulabatur, ut arbitro a se edito sedendi et causam cognoscendi facultas esset. 897, 3.

παρακαθιστάναι] aliquem ad latus alterius collocare. στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν ἐστρατηγημένων παρακαταστήσαντας. 47, 5.

παρακαλεῖν] hortari, rogare, postulare. παρακαλεῖν δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις. 158, 14. πολλά με τὰ παρακαλοῦντα ἦν γράψασθαι τὴν Νέαιραν. 1345, 1. παρεκάλεσαν ἅπαντας εἰς σωτηρίαν. ad tuendam communem salutem. 1394, 9. ἃ δὲ κατὰ φυλὰς παρεκάλεσεν ἅπαντας εὑρόντους εἶναι. 1397, 15. ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτ' αὐτὸς πρῶτος οἴομαι δεῖν πράττειν. 1465, 24. b) advocare, invitare, rogare aliquem, ut nobis præsto sit in judiciis, ut testis, aut ut defensor et patronus atque collaudator causæ nostræ, item in alio quocunque nobis operam det negotio. παρακαλεῖν πάντας ἀνθρώπους. ut intersint rei, quæ geritur, velut testes. 915, 25. τῶν ἄλλων, οὓς παρεκαλέσαμεν ὅτ' ἐπεμαρτυρόμεθα. 1074, 7. παρακληθέντες εἰς τοὺς Ἁγνίου ἀγρούς. 1074, 10. τὸν Κάλλιππον ὁ Λύκων οὐδαμοῦ, nullo in negotio, πώποτε παρεκάλεσε, adhibuit testem, socium, consiliarium. 1242, 4. παρεκάλει τινὰς ἐξ Ἀρείου πάγου. adduxisset ad meum lectum, ubi æger cubabam, ex Areopago senatores quosdam a se ad hunc actum rogatos. 1265, ult. μηδένα μάρτυρα παρεῖναι, διά τε τὴν ὥραν, καὶ διὰ τὸ μηδένα παρακαλέσαι. 1303, 7. βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι, invocare, καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὔχομαι. 227, pen. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις. assentior rogatis, postulatis. 283, 22.

παρακαταβάλλειν] sacramentum, certam æris summam, cujus periculo certabatur, deponere ante litis contestationem. 1051, 22. 1090, pen. δεινὸν γὰρ ἐδόκει εἶναι, τὸν παρακαταβεβληκότα τοῦ κλήρου [subaudi χάριν] εἰσποιεῖν αὐτὸν, τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ἔτι ὄντων. 1092, 20.

παρακαταβολὴ] *der Vorstand, die Caution, die man stellet* [*security, caution*], sacramentum illud judiciarium. ἐπειδὴ θάττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς. 978, 19. παρακαταβολὰς εἶναι [τοῦ κλήρου puta, vel τῆς ἐπικλήρου] τῷ ἀμφισβητοῦντι. 1054, ult. παρακαταβολῆς οὐκ ἂν ὑπόρχειν. 1198, 5.

παρακαταθήκην ἔχετε τοὺς νόμους. 572, 7. παρακαταθήκην ἔνορκον εἰληφὼς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων. 773, 5. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων. 840, 11. πα-

μεματαθῆναι τῆς τραπέζης. pignora apud mensam numularii deposita, seu pecuniæ mensæ argentarii creditæ, ut sub nomine, non veri domini, sed argentarii, quæstum facerent. 946, 1.

παρακατατίθεσθαι] τὰ ἴδια τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν ἐπιεικέσιν. 806, ult. παρακατατιθέμενος ἐμὲ κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν χρημάτων. 840, 14. τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτόν. 1480, ult.

παρακελεύεσθαι] ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ Φιλοκράτην φυλάξωμεν πολλὰ παρεκελεύετο. 345, 2. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύσατο. 1264, 22. παρακελευσάμενος ἀνθρώπους δούλους καὶ κατασκευάσας, ὡς Κυρηναίους εἶησαν. cum sibi auctoritate sua globum servorum adjunxisset, adhortatus eos, ut præsto sibi essent. 1348, 10. προθυμότερόν σοι παρεκελευσάμην. 1417, 20.

παρακινδυνευτικός] παρακινδυνευτικοῦ τινὸς ἅψασθαι λόγου. 783, 11.

παρακινεῖν] ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν. 193, pen.

παράκλησις] οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως, ex advocatione et condicto, συγκαθήμενοι. 275, 20.

παράκλητος] advocatus, qui in judicio alicui præsto est, ejus causam oratione tuetur. τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαί. 341, 10.

παρακολουθεῖν] comitari aliquem, ad latus eundo, velut amicus deducens aliquo, sive pone eundo, observando, consectando, quoquo tu eas, velut adulator et parasitus, vel etiam, ut inimicus omnes tuos gressus et dicta et facta acriter observans. οὓς σὺ ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις. 281, 22. παρηκολούθησε παρ᾽ ὅλην τὴν λειτουργίαν ἐπηρεάζων ἐμοί. 519, 12. παρηκολούθησεν οὕτω φανερῶς καὶ μιαρῶς ἐπηρεάζων. 537, 1. ἐξετάζειν καὶ παρακολουθεῖν. 909, 18. παρακολουθεῖν σοι οἷς [id est, ἐν οἷς, vel παρὰ πάντα, ἃ] ἂν πράττῃς. 915, 18. μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολουθησάσης. 1045, 8. παρακολουθῆσαί μοι φερομένῳ εἰς τὸ βαλανεῖον. 1260, 5. πυρετοί δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20. παρηκολούθησέ μοι τοιαύτη νόσος. 1260, ult. παρηκολούθει αὐτοῖς [insectata eos est, Platæenses puta,] ἡ ἔχθρα παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων. 1378, 14. b) metaphorice, investigare, per vestigia eundo deprehendere, consequi mente, intelligentia, tenere. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει οὐ μόνον εὔνουν καὶ πλούσιον, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν. 285, 22. ὁ τὰ τούτου πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγὼ, καὶ παρηκολουθηκὼς ἅπασι. 423, 24. παρηκολουθηκὼς ἐνίοις τῶν ἀδικημάτων. 683, 6, ἵνα μᾶλλον μάθητε καὶ παρακολουθήσητε τοῖς περὶ τὸν νόμον ἀδικήμασι. 703, 9. παρακολουθήσετε ῥᾷον ἅπασι τοῖς λεγομένοις. 1050, 7. 1051, 1. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι. 1083, 2. τοῖς εἰδόσιν ἅπαντα ταῦτα ὡς ἔχει καὶ παρηκολουθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς. 1178, 12. εἴ τις μὴ ἀληθῶς παρηκολούθηκε τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. 1210, 16. ὅσα τυγχάνω δι᾽ ἐμπειρίαν, καὶ τὸ παρηκολουθηκέναι τοῖς πράγμασιν, εἰδώς. 1463, pen.

παρακομίζειν] advehere, convectare navi, vel vehiculo. τὸ τάριχος ἀνθρώπῳ τινὶ γεωργῷ παρεκομίζετο ἐν τῷ πλοίῳ. 933, 26. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. adducere, adigere ad sic dictum aggerem. *auf dem Molo, oder der Rhede auslegen* [*to put out of the harbour, and anchor in the roads*]. 1208, 4.

παρακρούεσθαι] decipere. οἷς πρότερον παρακρουόμενος, μέγας νῦν ηὐξήθη. 19, 18. ὅπως μὴ παρακρούσωμαι, μηδ᾽ ἐξαπατήσω. 318, 1. παρακρουομένοις ὑπὲρ αὐτῶν. argumenta pro se afferentibus captiosa et falsa. 605, 24. ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρούσθητε. 656, 5. ὡς ἂν μάλιστά τις ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι καὶ παρακρούσασθαι βουλόμενος. 725, 27. διὰ τί οὐ παρακρούομαι τοὺς δικαστάς. 1047, 12. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο. 1060, 7. παρακρουόμενοι τηλικοῦτον πρᾶγμα, in tanta re, τοὺς δικαστάς. 1062, 17. τὸ λέγειν ἃ τις οἴεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαί τι βουλομένων εἶναι νομίζω. 1421, 18.

παράκρουσις] impostura. 679, 3. φενακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα. 760, ult.

παρακύπτειν ἐπί τι, in aliquid cursim velut atque obiter inspicere, rem attingere modo, degustandi ergo et explorandi, num arrideat, necne, periculi causa, tum celeriter ab eo resilire et ad alia pergere. παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον. 46, 27.

παραλαμβάνειν τριηραρχίαν. munus trierarchi capessere. 1148, 21. μάρτυρας. adsciscere, corrogare. 916, 4. et 19. 1159, 27. τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. suscipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perscripta, cum potestate armamenta ab iis debita reposcendi, atque redigendi. 1145, 18. τοῦτο τὸ τῆς συγγραφῆς οὐ παραλαμβάνεις. hanc particulam, vel clausulam tabularum non recitas, non affers, vel pensi non habes. 916, pen.

παραλανθάνειν] παρέλαθεν αὐτοὺς τοῦτο. effugit eos. 1134, 8.

παραλείπειν μηδένα καιρὸν καὶ ὥραν. 24, 25. 1322, 9.

παραληρεῖν. 1421, 10.

Πάραλιον] statio navis imperatoriæ Parhali dictæ in portu Attico. μεταπεμψάμενος τὸν πατέρα εἰς τὸ Πάραλιον. 1191, 25.

παραλλάττειν] præterire. ὅταν [τὸ ὕδωρ

puta] τὸ τούτου παραλλάξῃ χωρίον. 1276, 13.

παράλληλα] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κἀμοὶ βεβιωμένα. 315, 4. παράλληλα γὰρ ἔσται φανερώτερα. 395, 24.

παραλογίζεσθαι] vorsetzlich falsch rechnen, in der Rechnung den überlisten, dem die Rechnung abgelegt werden soll, ein X für ein Q machen [to reckon wrong on purpose, in reckoning to outwit the other party, to call tens hundreds]. 822, 25. 1037, 15.

παράλογος] δοκεῖ μοι παραλογώτατον εἶναι. 163, 23.

παραλόγως] τοὺς παραλόγως δυστυχοῦντας ἐλεεῖν. 835, 7.

Πάραλος] navis publica. τοῦτον ἐχειροτονήσατε τῆς Παράλου ταμίαν. 570, 4. ταμιεύσας τῆς Παράλου. 570, 15.

παραμελεῖν] τὸ παραμελῆσαί τινας τῶν καλλίστων αἰσχύνην φέρειν. 1412, 3.

παραμένειν] παραμένωσιν, secum in castris, vel cum classe manerent, ἕως ἂν ἡ κρίσις αὐτῷ γένηται. 1188, 21. οἱ γὰρ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον· οἱ δὲ ξένοι οὐκ ἔφασαν παραμενεῖν, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν καθ' ἡμέραν τροφὴν δώσει. 1188, 26. πιστῶς ἤδη πολὺν χρόνον αὐτῷ παραμένουσιν. 155, 22. 1199, 11. 1209, 26.

παραμυθεῖσθαι] εὐήθης λόγος παρὰ τῶν παραμυθεῖσθαι βουλομένων τὴν πόλιν. 123, 5.

παραναγινώσκειν] ad quodque caput aliorum recitatorum alia, eum illis conferenda, velut ex opposito, aut ad latus recitare. 315, 21. 677, pen. coram concione recitare. 712, 9.

παραναλίσκειν εἰς οὐδὲν δέον. 167, 14. παραναλώσετε πάντα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. incassum prodegeritis, quicquid insumseritis. 1432, 16.

παρανοίας καταγινώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. 1444, 16. εὔχεσθε πᾶσι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν παράνοιαν λαβεῖν ἐκεῖνον. ut eadem dementia illum quoque corripiat. 189, 8.

παρανοίγειν. 778, 12.

παρανομεῖν] οἴομαι περὶ κλήρου ἀγῶνα μηδένας ἄλλους παρανενομῆσθαι τοιαῦτα, οἷα ἡμᾶς. 1090, 6.

παρανομία] τὰ ἐκ τῆς παρανομίας συμβαίνοντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς ποιησάμενοι θεωρήσαιτε. 808, 7.

παράνομος] τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ, citat Hermog. p. 294. ex or. pro corona, et Thomas M. v. παρανόμων e Leptinea. Locus est p. 267, 7. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας, ἤ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, ἔμελλον αὐτοῦ κατηγορεῖν. 515, 27. 790, 19. γενομένου τοῦ ψηφίσματος καὶ οὐδενὸς γραφομένου παρανόμων. 1149, 14.

παραπέμπειν] παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα αὐτῶν. classe armata comitante deduci et in itinere maritimo firmari adversus insultus hostium. 96, 9. παραπέμπειν τὸν σῖτον ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου. 251, 7. τοὺς οὐκ ὀρθῶς συμβουλεύοντας ὑμῖν παραπέμψαντες. cum contemtu transmissis. 283, 24. παραπεμπόντων ὑμᾶς. cum reliqui trierarchi vos in navibus suis huc ipsi comitarentur atque deducerent. 568, 14. παραπέμπειν αὐτοῖς τὰ σιτηγὰ πλοῖα. 1213, 1. παρέπεμψε τῷ δήμῳ τὸν σῖτον. 1224, 22.

παραπέτασμα] παραπετάσματι χρησάμενοι τῇ προκλήσει. 1107, 1.

παραπίπτειν] παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι. opportunitatem repente oblatam e manibus dimittere. 11, 8. παραπεπτωκὼς [si bene habet ista lectio, sed potius leg. videtur ὑποπεπτωκὼς] θαυμάζῃ τούτους, ὑφ' ὧν αὐτὸν προσῆκε θαυμάζεσθαι. 1127, 2. verumtamen Harpocr. quoque vulgatam edit.

παραπλεῖν. 933, 11.

παραπλὴξ] οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας ποιεῖν τὸ δωροδοκεῖν. 426, 23.

παραπλησίως] ἆρά γε ὁμοίως καὶ παραπλησίως. 36, 1.

παραπολλύναι] παραπόλωλεν. velut per jocum, aut oscitantiam et secordiam judicum, pessumdatus est. 543, pen.

ἡ παραπομπὴ τοῦ σίτου. deductio classis frumentariarum navium, e Ponto per mare Athenas usque tuta, quæ fit comitantibus triremibus armatis. 249, 16. 1211, 25.

παραπρεσβεία] mala, improba, flagitiosa functio legationis tibi demandatæ. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας αὐτοῦ ἔμελλον κατηγορεῖν. 515, 27.

παραπρεσβεύειν] legatione demandata improbe, perfide fungi. οἱ προδιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκοῦντες. 401, 4. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον. 740, 17.

παραρρεῖν] ἕτεροί γε λόγοι παρερρυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς. 170, 25.

παρασημαίνεσθαι τὰς διαθήκας. besiegeln [to put one's hand and seal to]. testamenti tabulas nominis sui subscriptione, sigillique sui fide confirmare. 837, 12. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα ἐᾶν τῶν οἰκοδομημάτων, ἃ παρεσημηνάμην. quæ obsignaveram. versiegelt hatte [had sealed]. 1039, 11. 1040, 20. 1041, 12. ἀνεῷξαι τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων. 1046, ult.

παράσημος ῥήτωρ. malæ, vitiosæ, improbæ notæ orator. 307, 26. παράσημον εἰσφέρειν νόμισμα. æs mali commatis. verrufenes Geld, von schlechtem Gehalte, falschem Gepräge, geringem Schrote und Korne, Beyschlag, oder Nachschlag [bad money, base coin]. 766, 6.

παρασκευάζειν] differt a κατασκευάζειν. οὔτε κατεσκευάσθε, οὔτε παρεσκευάσθε. neque jam paratas instructasque copias habe-

tis, neque comparatis eas. 168, 14. *παρασκευάζουσι συμφορὰς ἐν ταῖς πόλεσι.* 215, ult. *αὐτὸς παρεσκευάζετο, setzte er sich in Positur, in gute Verfassung, zur Wehre und zum Angriffe [put himself in position, in good plight, for attack and defence], καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο.* 231, 14. *παρεσκευάσθη ὑπὸ σοῦ.* a te redemtus, reconciliatus tibi, ad partes tuas traductus fuit. 501, 21. *παρασκευάσαι τοσούτους χρηστούς.* 604, 15. *παρασκευάζεσθαι.* sibi comparare, conscribere, contrahere agmen amicorum, advocatorum in judiciis, factionem, globum. 813, 12. *ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν.* 840, 27. *τοὺς μάρτυρας οὐ παρεσκευάσμεθα νῦν.* 853, 5. *παρεσκεύασται μάρτυρας ψευδεῖς.* 852, ult. *παρασκευασάμενος μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν.* 1010, 24. *πολλὰ καὶ ἀναίσχυντα παρεσκευάσαντο πρὸς τὸν ἀγῶνα.* 1062, 11. *μὴ τοῖς δυναμένοις ἄριστα παρασκευάσασθαι,* iis, qui se norunt optime firmis præsidiis subsidiisque satellitum sibi deditorum munire, *ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν.* 1085, 16. *παρασκευασάμενός τινας τῶν δημοτῶν.* cum suas in partes pertraxisset, subornasset, edocuisset, quid agendum ipsis dicendumque esset. 1092, 13. *παρεσκευασμένους ὑπ' ἐμοῦ εἶναι τοὺς μάρτυρας.* 1141, 23. 1386, 3. *ἵνα μὴ ἐξαπατήσωσιν ὑμᾶς οἱ ῥήτορες, οὓς οὑτοσὶ παρεσκεύασται ἐπ' ἐμέ.* 1177, 13. *παρασκεύαζε σκεύη σαυτῷ.* 1218, 5. *τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη.* 1228, 6. *παρεσκεύασαν τοὺς ῥήτορας.* 1228, 9. *οὐ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου.* 1266, 2. *παρεσκευάζοντο.* inter se condicebant. *si verabredeten, karteten es mit einander. legten es unter einander ab [they agreed, concerted, amongst each other].* 1251, 8. *παρεσκευασμένοι τούτῳ.* cum hoc facientes, ab eo subornati. 1302, 8. *ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τούτους.* illos nobis gratia donisque conciliasse. 1305, pen. *φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν διδάσκαλον.* 1374, 13.

παρασκευὴ] *πάσης παρασκευῆς εἷς ὁ αὐτὸς τρόπος.* 180, pen. *τὴν εἰρήνην ταύταις ἐλπίσιν,* ostendendis ejusmodi vanæ spei præstigiis, *καὶ παρασκευαῖς,* machinationibus callidis et clandestinis, *Intriguen [intrigues],* comparationibus amicorum et ministrorum fidorum, atque sedulorum, *καὶ ὑπαγωγαῖς,* lenociniis verborum insidiosorum, *εὕρετο παρ' ὑμῶν.* 444, 22. *παρασκευὴν ὑβρίζεσθαι, ἣν ἄν τις ἐκ τῶν ἰδίων πορίσαιτο εἰς τὴν λειτουργίαν.* 518, 13. *παρασκευαῖς ταῖς ἑαυτοῦ πιστεύων.* apparatui, copiis ad hujus judicii periculum sustinendum comparatis, amicis, advocatis, opibus, gratia, potentia, fidens. 864, 17. *πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ τἀληθῆ μαρτυροῦντας ὁ ἀγὼν ἔσται.* cavillationes et conclusiunculas a longinquo jam præmeditatas, et cum aliis comparatas, ut quæ commenta reus proferat, eadem testes quoque emti et conducti confirment. 864, 20. *παρασκευὴ, ein Complott [a complot].* 1053, 6. *ἐνίκησεν οὐδεμιᾷ παρασκευῇ ἀδίκῳ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ.* 1059, 26. *οὐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι.* 1078, 11. *τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι,* id est, *πιστεύοντες.* 1081, 16. *κρείττων τῶν νόμων ταῖς παρασκευαῖς γενέσθαι.* 1091, 18. *παρασκευὴ τῆς ἀπολογίας.* 1386, 2. *τίς παρασκευὴ, καὶ πόση, καὶ πόθεν ποριςθεῖσα.* 1423, 17. *ἔδει πρὸ τοῦ πολέμου ἐσκέφθαι, τίς ἔσται παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ.* 1439, 20. *τὰ παρασκήνια φράττων.* 520, 18. fort. aditus ad scenam, tabulatum, vel cœcus ante scenam. *ein Vorsaal vor der Bühne [an antichamber before the stage].*

παρασπᾷν] *μὴ παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων.* ne quid avellat, carpat, arripiat. 10, 6.

παρασπονδεῖν] *παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην.* 85, 22. 248, 20.

παρασυγγραφεῖν] *παρασυγγεγράφηκας ἡμᾶς.* læsisti nos violando pacta inter nos inita. 1291, 17. 1293, 7.

παράταξις] *οὐδὲν ἐκ παρατάξεως, οὐδ' ἐκ μάχης γιγνόμενον.* 123, 24. *καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου.* oppressos a sodalitio improbo. 1081, 12.

παρατάττειν] *οὐ μὰ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους.* 297, 12. *εἴ τις αὐτοὺς τοὺς παραταξαμένους ἐρωτήσειεν.* 1395, 14. *τοὺς παραταξαμένους — οὐκ ἐτόλμα συλῆσαι.* 1477, 16.

παρατηρεῖν] *ὅπως τοῦτο μὴ γένηται παρατηρῶν διετέλουν.* 281, 16.

παρατιθέναι] *παραθεὶς εὐθέως ἑξῆς.* subjiciens statim jam dictis. 146, 3. *παρέθηκε τὰ σκεύη ταῖς ἐκπλεούσαις ναυσί.* 612, 24. *οἱ διάκονοι Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι.* 1356, 10.

παρατρέφεσθαι] magna in familia, velut vile quoddam mancipium, accessio et cauda familiæ supervacanea, ali. *ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.* 403, 23.

παραυτίκα] *οὕτως ἡ παραυτίκ' ἡδονὴ καὶ ῥᾳστώνη μεῖζον ἰσχύει τοῦ ποθ' ὕστερον συνοίσειν μέλλοντος.* 72, 16. *νομίζοντας τὴν παραυτίκα οὐκ ἔσεσθαί ποτ' αἰτίαν ταραχῆς μεγάλης.* 215, 10. *προπέπωται τῆς παραυτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα.* 34, 24.

παραφέρειν] *εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα.* 305, 5. *ὅτι τὰς ὥρας παρενέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας.* tempestates statas ex ritu vetusto præterire sivistis sine donis atque cærimo-

niis. 531, 16. οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν ταῦτα παρήνεγκα. in medium protuli. 1479, 11.

παραφρονεῖν] desipere. μαίνεται καὶ παραφρονεῖ. 1183, 2. παραφρονῶν ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ. 1183, 11.

παραφυλάττειν] pro simplici φυλάττειν. παραφυλάξετε τοῦτο ἐξ ἅπαντος τρόπου. 807, 10.

παραχειμάζειν] παραχειμάζοντι ἐκεῖ. hiemem ibi degenti. 909, 14. 1292, 4.

παραχρῆμα] ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. ex tempore. 9, 8. παραχρῆμα τῶν λόγων λεγομένων. statim e vestigio, cum illi sermones adhuc sererentur. 81, 11. ἁπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἄν τις ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἴποι. 1401, 20. πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν. 1420, ult. ἢ ὅπως οἱ παραχρῆμα λόγοι [in præsens solummodo probabiles] χάριν ἕξουσι. 1425, 4. ἕνεκα τῆς παραχρῆμα χάριτος πρὸς ὑμᾶς. quo in præsens, ad breve tempus gratiosi sint. 1449, 18. τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι. 1465, ult. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα, statim e vestigio, ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται. 1178, 14. ἔδειξεν εὐθέως παραχρῆμα. 1237, 21. καὶ παραχρῆμά γε. absolute, destricte, sine ulla exceptione, vel remissione, aut, ut paucis omnia complectar, et rotunde significem. 38, 2.

παραχωρεῖν] μὴ παραχωρεῖν τῆς τάξεως, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον. 38, 24. παραχωρεῖν μηδενὶ τούτου, de hoc nemini concedere, nemini ejus veniam dare postulanti, scil. τοῦ στρατεύεσθαι, necessitatis militandi. 167, 19. δοκεῖτε γὰρ τῶν ἔργων τούτων παραχωρεῖν. 172, pen. ὅσων ἂν βασιλεὺς ἐγκρατὴς γένηται —παραχωρεῖν. 192, 19. de sententia sua alteri concedere. 212, 4. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. 247, 25. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρει ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν. 317, 8. παραχωρῶ τῇ πόλει τῆς τιμωρίας. 523, 23. παραχωρήσονται τῆς ἀρχῆς. 655, 17. τίς δ' ἂν οἰκέτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ. 981, 11. ἁπάντων παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγούμενος. 1467, 7.

παραψυχὴ] ἵν' οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραψυχήν. 1343, 21. παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχοντες. 1399, 17.

παρεδρεύειν] παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ. 572, 10. 1373, 23.

παρεδρία, vel potius παρεδρεία] functio muneris parhedri, seu assessoris. 1373, 22.

πάρεδρος [scil. τοῦ ἄρχοντος]. 1332, 14, πάρεδρος γενόμενος regi sacrorum. 1369, 20. πάρεδρον τοῦτον ποιήσαντι, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχήν. 1372, 24. οὓς παρέδρους εἰκότως τις ἂν φήσειε τοῖς κάτω θεοῖς. 1399, pen.

παρεία] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων. 313, 25.

παρεῖναι] πρεσβείαν πέμπειν, ἥτις παρέσται τοῖς πράγμασι. 10, 1. πανταχοῦ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι. 10, 12. τὸ ἀεὶ παρὸν προϊέμενοι. opportunitates quasque itentidem occurrentes rei bene gerendæ. 11, 23. ἐφ' ἅπασι παρεῖναι. rebus omnibus gerendis ipse adesse et interesse. 24, 24. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων. 41, 25. τὰ παρόντα περιορῶντας, περὶ τῶν μελλόντων τοὺς ἄλλους φοβεῖν εὔηθες. 129, 26. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδικοῦσιν, qui ei præsto sunt opera consilioque. 911, 6. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. copiosissime quisque jucundissimeque loquitur cogitatque de iis, in quibus cum maxime versatur. wes *das Herz voll ist, des geht der Mund über* [*when the heart is full, the mouth overflows*]. 1473, 19. ταῦτα νῦν ἐμοὶ πάρεστιν, ἃ μή ποτ' ὤφελε, scil. παρεῖναι. quæ satius erat mihi nunquam usu venisse. 1473, 20. ἄχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι, μνημονεύειν τὰς χάριτας, id est, ἄχρις οὗ πάρεστι [vel ἔνεστι] χρῆσθαι ταῖς χάρισι, μνημονεύειν αὐτάς. 1478, 13. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων [id est, περιόντων, ἔτι ζώντων] πλείω ποιεῖσθαι λόγον. 1479, 6. παρῆς, ἢ οὐ παρῆς, ὅτε ταῦτ' ἔλεγον, Αἰσχίνη; καὶ ἐγίνωσκες τὸ μέλλον, ἢ οὐκ ἐγίνωσκες; citat. Schol. ad Aristotelis Rhetor. p. 47. a. 23.

παρεισφέρειν νόμον. aliam legem ferre, alii abrogandæ oppositam. 484, 1. et 12. 485, 26. 487, 13. et 20.

παρεκλέγειν τὰ κοινά. clandestinis et minutis, sed crebris furtis remp. depeculari. 435, 21.

παρεμβάλλειν λόγους ἑτέρους. inserere, interpolare disputationes a causa alienas. 1026, 20.

παρενοχλεῖν] παρηνώχλησθε ἴσως καὶ ὑμεῖς. 242, 16.

παρεξετάζειν] παρεξετάσαι αὐτοὺς παρὰ τούτους. 741, ult.

πάρεργον] πάρεργα παντελῶς τἄλλα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. posthabent omnia cupiditati suæ. 1233, 5. μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τοῖς μέλλουσι ῥηθήσεσθαι. 1411, 21.

τοὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. 215, 9.

παρέρχεσθαι] ὃ γάρ ἐστι χείριστον ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 40, 13. τὰ παρελθόντα πράγματα πάντ' ἀπώλωλεν. 92, 19. παρελθοῦσιν εἰς τὴν δυναστείαν. 117, 4. εἰκότως, οἶμαι, τὰ ἔργα τοὺς λόγους παρέρχεται. superant, antevertunt. 132, 8. τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς παρελθεῖν.

vincere, obliterare, quasi cursu antevertere. 227, 20. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι Φίλιππον εἴσω Πυλῶν. 237, 6. 238, 25. παρελθεῖν, præterire, evanescere, ἐποίησε τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον, ὥσπερ νέφος. 291, 12. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται. 292, 12. τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρι κόρου, παρελήλυθεν ἐκεῖνος φενακίζων ὑμᾶς. excidit merito honorificæ hujus appellationis, culpa sua titulum illum Evergetæ amisit. *verwirkt, verbührt* [*forfeited*]. 400, 2. τοῦτο γὰρ μικροῦ παρῆλθέ με εἰπεῖν. pæne me præterierat, fugerat. 550, 26. παρέρχεσθαι. proficisci agmine facto, castra movere. *marschiren* [*to march*]. 999, 8. παρῆλθον εἰς τούτους τοὺς λόγους. 1231, 27. τὰ παρεληλυθότα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι. 1439, pen. ὃ τῶν παρεληλυθότων ἐστὶ χείριστον, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 1440, 9. παρελήλυθα ἐπὶ τοῦτο. hoc ut agerem ad vos prodii. 1454, 4. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος. 1471, 10. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας. 1487, 7. τῷ τάχει καὶ τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρῆλθες. 1410, 7. ἐὰν πέντε ἔτη παρέλθῃ. 989, 19. σὺ παρελθὼν ἀθρόων κατηγόρεις. progressus ad concionem, dicendi ergo. 559, 7. τοὺς κοινοὺς παρελθὼν νόμους. legibus communibus universæ civitati præteritis, insuperhabitis. 977, 14. ὃς παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων. 169, 21.

παρεύρεσις] commentum, prætextus vanus. μηδεμιᾷ παρευρέσει. 238, 6.

παρέχειν] εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν. 11, 13. πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει. 15, 15. παρέχοντας κοινὰ τὰ ὄντα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰς τοὺς κινδύνους. 143, 4. καὶ νυνὶ παράσχεσθε τὴν εὔνοιαν. 228, 26. ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται. 807, ult. τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. præstat, alit de suo. 565, 1. ὁ παρασχόμενος αὐτόν. is, qui eum subornavit isti adversarium et calumniatorem. 1113, 25. ἕτερον ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοὔνομα παρέχειν. 1246, 15. τοσαύτην εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἡ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν. 1410, 14.

παρηγορεῖν] solari. πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχήν. 1400, 8.

παρθένον γαμεῖν tenebatur rex sacrorum, ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύηται τὰ ἄῤῥητα ἱερά. 1370, 22.

Παρθενὼν] templum Minervæ in arce. 174, 24. 597, 8. 617, 19.

παριδεῖν] παρεῖδε ταῦτα πάντα. contempsit. 637, 11.

παριέναι] (ab ἰέναι cum leni) prodire, procedere, inprimis ad concionem, cum populo agendi ergo. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλελύσθαι ἔλεγον. 170, 6. ἠρώτα μὲν ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, παρῄει δ' οὐδείς. 285, 6. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῄει. 1481, 17. οὔτ' Ἀλέξανδρος εἰς Θήβας παρῄει. 918, 21.

παριέναι] (ab ἱέναι cum aspero) omittere, transmittere. ὧν νυνὶ παρήκατε καιρῶν διὰ ῥᾳθυμίαν. 98, 16. οὔτε καιρὸν παρείς. 156, 26. τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὔτ' ἀγνοηθέντα, οὔτε προδοθέντα. 326, 24. πολλοὺς ὑμῶν μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι παρέντες. 415, 11. μηδαμοῦ παρεθῆναι. nusquam omitti non vexatus. 548, pen. παρέντες τοῦτο, ἐκεῖνο ποιοῦσιν. 1229, 3. παρεὶς τὸ χαρίζεσθαι. 1419, 11. In medio: intromittere, admittere, *einlassen* [*to admit*]. βαρβάρους καὶ δούλους, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται. 194, 27.

παριστάνειν] in Activo, proponere. τὴν ὑπόθεσιν τὴν οὐκ οὖσαν παριστάντες ὑμῖν. 28, 9. ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν — τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν. in mentem vobis injicere. 226, 3. παραστῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν — γνῶναι. 228, 4. πλησίον τὴν δύναμιν δείξας καὶ τὰ ὅπλα παραστήσας [nisi περιστήσας præferatur]. 286, 20. παραστήσαντα ἐλπίδας. 448, 9. τὴν αὐτὴν ὀργὴν, ἥνπερ ἄλλ' ὁτιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρίστη. 519, 20. οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. 537, 22. παραστῆσαι τοῦτο παμπόλλην ὑμῖν ὀργὴν, εἰκότως ἄν μοι δοκεῖ. 1435, 13. οὐδεὶς ἂν, ταῦτ' ἀπαγγέλλων, δύναιτο τὸ δεινὸν παραστῆσαι τοῖς ἀκούουσιν οὕτως, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας — ἡ ὕβρις φαίνεται. 538, 3. ψήφισμα — δέος καὶ φόβον παριστάν. 654, 25. αἰσχύνην οὐ παριστᾶσιν. 1396, 23. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν. 1445, 21. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 27. παραστήσαντά, cum apposuisset, τινα τῶν οἰκετῶν φυλάττειν τὰ ξύλα. 1194, 19. παραστῆναι, præsens esse menti, obversari animo. δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆναι. 44, 25. adstare ad latus, præsertim rei, causam ejus oratione, advocatione adjuvare. ὥστε με παραστάντας ἐνταυθοῖ, βοᾷν οἷα πεπόνθασι. 366, 20. τῷ υἱεῖ τούτου πολλῶν πραγμάτων ὄντων, multæ causæ forenses exantlandæ cum essent, οὐ πώποτε παρέστη, nunquam operam ei navavit. 1120, 26. δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοιν, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε. 433, 19. εἰ, παρεστηκότος τούτου, coram hoc, Κτησίας ὁ υἱὸς ἐφαίνετο πεποιηκὼς, ἅπερ οὗτος νυνί. 1263, ult. παρεστᾶσι πολλοὶ [scil. τῷ δικαστηρίῳ] adstant et circumstant, spectandi et audiendi gratia. 1297, 8. καιροῦ πρὸς τοῦτο παρέστη [nisi potius περιέστη] Φιλίππῳ τὰ πράγματα. res

Philippi eas ad necessitates devenere. 20, 13. παραστῆναι, cervicem jugo submittere, in potestatem victori se dare, dicto audientem esse, vel obsequi, parere, in potestate esse. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν ἀπώλετο. 597, ult. παρεστηκὼς καιρός. tempus præsens. 255, 25. In medio, παρίστασθαι, in mentem venire. οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γιγνώσκειν. 28, 1. 1419, 22. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφίσταται ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι. 652, 26. παρίσταταί μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τόνδε τὸν λόγον. 1404, 14. b) ad latus suum stare jubere, *neben sich hintreten lassen* [*to cause to stand by him*]. παραστήσεται παιδία καὶ κλαύσει. 546, 20. δανείζονται μὲν μετ' ὀλίγων μαρτύρων, ὅταν δ' ἀποδιδῶσι, πολλοὺς παρίστανται μάρτυρας. 915, ult. παραστησάμενος τοὺς παῖδας, κατὰ τούτων ὀμεῖσθαι. 1268, 23. παραστησάμενος τοὺς συνεισομένους αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντι. 1305, 11. unde notio domandi, subjugandi: nam παρίστασθαι est penes se collocare, stare ad latus suum jubere, cum interminatione, si vel latum unguem discedat. h. e. cogere aliquem, ut in fide tua atque auctoritate sit, vel ut in manu atque promtu. Ὄλυνθον παραστήσεται. sub potestatem suam rediget. 14, 12.

παρίσως] circiter, præterpropter. 606, pen.

πάροδος] τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν. qui hactenus solummodo civilis erat, donec vos ei veniam dedissetis ad vos prodeundi et vobiscum in concione agendi, partemque reip. gerendæ impertivissetis. 1411, 14.

παροικοδομεῖν] obfirmare, munire aliquid, operibus præstruendis. ἀποφράττειν ἅπαντας καὶ παροικοδομεῖν εἰώθαμεν. 1276, 10.

παροινεῖν] ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη. 403, 8. ἐπαρῳνήθη. 612, 20. μεθύων ἐπαρῴνει. 685, 14. ἐν ὥραις ἄλλοις διαπορεύεσθαι συμβαίνοι, ταύτην ἂν οὗτοι ἤδη ἐπαρῴνουν. 1257, 13. παροινουμένους ὑπὸ τούτων. 1258, 6.

παρόμοιος] idem quod simplex ὅμοιος, aut pæne similis. ἀλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐστιν, [illegible] καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 8.

παροξύνειν] φημὶ δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι. ira et indignatione accendi animisque exardescere ad injurias ulciscendum et depellendum. 10, 24. παροξύνειν stimulare, animumque injicere sui ulciscendi. 21, 13. παροξύνεται, πείσεσθαί τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε. 70, 14. μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων. quo tempore vel minutissimæ quæque res iram accenderent. 403, 1. οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος. 514, 10. παροξυνθέντας μᾶλλον τοῦ δέοντος. 805, 20. παροξύνεσθαι ἀφ' ἡδονῆς τινός. 1144, 27. εἰ γὰρ οἱ παρόντες [jurgio puta et conflictui manuum] ἀντὶ τοῦ κωλύειν, αὐτοὶ παροξυνοῦσι. 1264, 26. παροξύνεσθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις. 1299, 17. τοὺς εἰδότας παροξύνειν. 1415, 22. εἰ βουληθέντων ὑμῶν [scil. ἀνδρίζεσθαι] καὶ παροξυνθέντων ἐπὶ τοῦ γεγενημένῳ. 1448, 4.

παροξυντικὸς] πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν πρὸς τὸ —. 489, 4.

παροξυσμὸς] exacerbatio, iracundia. 1105, 24.

παρόπτεσθαι] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα. 133, 18. τὴν κοινὴν σωτηρίαν παρόψονται. 179, 19. παροπτέον τι καὶ παρανομοῦντα. 805, 9.

παρορᾶν] παρορᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι τὸν τοιοῦτον. 23, 13. ἡγήσονται παρεωρᾶσθαι αὐτοί. 655, 15. ἀλλ' οὐ δὴ τὰ μέγιστά γε χρὴ παρορᾶν. 1450, 12.

παροργίζεσθαι] παροργισθέντας τι ὑμᾶς ἴδη πρός τινας. 805, 19.

παρουσία] τῶν δὲ πραγμάτων διὰ τὴν παρουσίαν, propterea quod in locis, ubique quæque gererentur, aderat, καὶ τὸ δύναμιν ἔχειν, κύριος ἐγεγόνει. 674, 24. πράξεως σύμβουλον, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτ' ἀγαθοῦ τινὸς ἡμῖν ἔσται παρουσία. 1443, 1. τὰ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολάς, καὶ κοινὰς ἀμφοτέροις τὰς παρουσίας, id est, τὰ τῆς τύχης ἀγαθά τε καὶ κακὰ κοινῶς πάρεστιν ἀμφοτέροις ἐναλλάξ. 1448, 1.

παρρησία] οὐδὲ γὰρ παρρησία περὶ πάντων παρ' ὑμῖν ἀεί ἐστι. 37, 16. καί μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν ἕνεκα τοῦ βελτίστου λέγω, ἔστω παρρησία. 97, 23. λέξω δὲ μετὰ παρρησίας. οὐδὲ γὰρ ἄλλως δυναίμην. 95, pen. οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παρρησίας, Stobæus e Demosth. refert p. 145. παρρησία viguit apud Athenienses maxime, qui καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις μετειλήφατε αὐτῆς — ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν παντάπασιν ἐξεληλάκατε. 111, 10. sq. κεκλεισμένης σοι τῆς παρρησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοιούτοις ὀφλήμασι. 778, 12. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παρρησίας. minoris fit jus et fas, quam fiducia et audacia loquendi. 1340, pen. παρρησίας μετέχειν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης. 1343, 19. τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην. 1397, 1. ὡς ἀφελὴς καὶ παρρησίας μεστὸς οὐ παύεται. 1489, 10.

παρρησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων. 387, 14.

παρωθεῖν] de loco depellere, detrudere. παρώσας ἡμᾶς. 119, 17.

πᾶς] παντὸς εἶναι. cujusque esse, pro leve, facile factu esse. 13, 27. πάντα ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, Philippus puta. 240, 11. πάντα ἦν Ἀλέξανδρος. in oculis ferebatur, summi fiebat. 660, 7. πάντα ποιεῖν, nihil intentatum relinquere, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσεις. 1045, 25. εἰς πᾶν [scil. κακοῦ] ἐλθὼν διὰ τὴν τούτων ὕβριν. 1261, 5. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι. in extrema despe-

βάνειν. 1296, 26. ἣν ἐπείσθητέ γε [subaudi δέχεσθαι], τούτων δίκην ἔχετε παρ' αὐτῶν. 991, 16. ὅσον ἔπεισεν, [subaudi αὐτὸν δέχεσθαι]. 1219, 25.

πειθὼ] ἡ τῶν λόγων πειθὼ τῆς τῶν ἀκουόντων εὐνοίας προσδεῖται. 1393, 13. πειθὼ τοσαύτη καὶ χάρις καὶ ἐν οἷς σπουδάζεις ἐστί σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις. 1407, 21.

πεῖραν ἡμῖν ἔργῳ δεδωκότος τοῦ χρόνου. 209, pen. σεμνύνομαι τῷ πεῖραν ἔργῳ δεδωκέναι. 262, 14. ἅ γε μηδ' εἰς πεῖραν ἔδωκε θεῶν εὔνοια. 293, 19. πεῖραν ἔργῳ λαβὼν τῆς ἐκείνου φιλίας. 663, 20. πεῖραν αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν. 707, 19. πείρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς προσάγοντες. 1380, 2.

πειρᾷν] ἔργῳ πεπείρασθε. 255, 9. τίς γὰρ Ἑλλήνων, ἢ τίς βαρβάρων, οὐ πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων πεπείραται. 311, 25. τοῦτο δὲ καὶ σπάνιον καὶ χαλεπὸν πεπειραμένος οἶδα ὄν. 1443, 3.

πείσματα e Demosthene afferunt nonnulli codices Julii Pollucis VI. 183. verum meliores ibi omittunt ὡς Δημοσθένης.

πελάγιος] πλοῦν καὶ πολὺν, longinquum iter maritimum, καὶ πελάγιον per altum mare, non ripas legendo. 1213, 4.

πέλαγος τοσοῦτον μέλλοντος πλεῖν. 916, 15.

πελιὸς] lividus, cruore stagnante sublutus. πελιὸν εἶχε τὸ στῆθος. 1157, 6.

πέμπειν] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. ἔπεμψεν ἐπὶ τὰ ξύλα. arcessivit tigna, misit, qui ea inde adduceret, advehenda curaret. 1195, 26.

πεμπταῖος] πεμπταῖα τὰ παρ' ὑμῶν ἐν Φωκεῦσι γενέσθαι λογίζομαι. calculatio mea efficit, ut a vobis hic actorum et decretorum fama quinto die post ad Phocenses pervenerit. 359, 18.

πέμπτος] τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβε. 260, 20. οὐ μεταλαβών. 702, 7. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μετέδοσαν τούτῳ. 795, 6. 803, 13. τὸ πέμπτον μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος. unam quintam partem universæ aquæ infusæ. 1052, 27.

πένεσθαι] ἱκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κακόν. 1309, 25.

πενέστης] διακοσίοις ἱππεῦσι πενέσταις ἰδίοις βοηθήσαντι. 173, 6. 687, 2.

πένης] ὥσπερ ὑμῶν ἑνὸς ἑκάστου εἷς τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι. 142, 5. οἱ πενέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι ἡμῶν ἐγγύτατά εἰσι τοῦ ῥᾳδίως κακῶς παθεῖν. 555, 10. μηδαμῶς τοὺς πένητας ἀτιμάζετε. 1309, 24. οὐ γὰρ, εἰ πένητες ἦμεν, ἠδικήκαμεν. 1312, pen. ἆρα μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ, citat Hermog. p. 358, 10.

πενθερὰ] ἀφήρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. 1123, 1.

πένθος] πένθους πολλοῦ ἐν Βοσπόρῳ ὄντος. 910, 14. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12.

πενία] ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας. 186, ult. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζοι, νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι. 312, 16. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν. 1313, 2.

πενιχρὸς] τῶν δὲ πενιχρῶν [id est, πενήτων] ἱκνοῦνται [pro ἀφικνοῦνται, vel ἔρχονται] πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν. 422, 19.

πενταετηρὶς] quinquennium. πολλὰς πενταετηρίδας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατρίψαντα. 740, 1.

οἱ Πεντακόσιοι] sunt senatus Athenis quotannis novas vices obiens. τῆς βουλῆς τῶν Πεντακοσίων. 1144, 19. ταῖς πεντακοσίαις [scil. δραχμαῖς] ζημιώσειεν, ὅσου ἦν [ἡ βουλὴ puta] κυρία κατὰ τοὺς νόμους. 1152, 10.

πεντακοσιομέδιμνος] homo ordinis primarii. 1067, ult.

πέντε] τοῖς ἀδικουμένοις ἱκανὰ τὰ πέντε ἔτη ἡγήσατο Σόλων εἰσπράξασθαι. 952, ult. ἐὰν τὰ πέντε ἔτη παρέλθῃ τοῖς ὀρφανοῖς [ex quo puta puberes et sui juris facti fuerint] καὶ μὴ δικάσωνται, neque jus suum repetierint a tutoribus, μηκέτ' εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς δίκην περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκλημάτων. 989, 18.

πεντεκαιδεκαναΐα] numerus quindecim navium. 183, 2.

οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς iidem sunt atque οἱ ἐφέται. 1069, 5. πεντήκοντα ἔτεσιν ὕστερον. 1378, 18. πεντηκονταταλαντία, citat e Dem. Julius Pollux IX. 52.

πεντηκονταρχεῖν] διὰ γὰρ ἐκείνου πεντηκονταρχοῦντος καὶ ἠγοράζετο καὶ ἀνηλίσκετο. 1215, 1.

πεντηκόνταρχον ἕτερον αὐτὸς ἐγὼ λαβών. 1212, 21. ergo trierarchi subcenturiones ipsi sibi deligebant.

πεντηκοστεύεσθαι] *sich verfunfzigen lassen*, das ist *den 50ten Pfennig abtragen* [*to pay every fiftieth penny*]. quinquagesimam dependere. 932, 27.

πεντηκοστὴν καινήν τινα τῆς ἱππικῆς εὕρηκε. novam quandam commentus est rationem redimendi veniam equestris militiæ. 568, 12. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐωνημένος. *er hatte den Zoll vom eingehenden Getrayde gepachtet* [*he had farmed the duty on imported corn*]. 1353, 21. τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες. 738, 5.

πεντηκοστολόγος. 558, 18. λάβε τὴν τῶν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus sive portum subeuntibus, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est, *das Buch, den Cafaster, der im Hafen verzolleten Güther* [*the book, the register of the goods that have paid the duty in the harbour*]. 909, 10. ἡ πεπραμένη τούτους ἀνεῖλεν. 1396, 8.

ἐχθρῶν. 44, 11. περιγίνεσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως προσήκει τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ. 1403, 15. περιγεγενῆσθαι τῶν χαλεπῶν καὶ δυσκόλων ἁπάντων. 1407, 2. πολλῶν, ὄντες οὐ πολλοί, περιγίγνονται. 1445, 3. οὐ σκοπῶν, ὅπως ἀλλήλων περιγενήσεσθε. 1469, 26. b) superesse, reliquum esse, redundare. ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγίγνεσθαι μέλλοντος. præsertim cum hoc solum ipsi reliquum futurum, hunc unum sit laboris fructum ablaturus. 31, 23. τὸ μὲν φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ δύναμιν μεγάλην ἔχειν ἐκείνῳ περιγέγονε. 144, 3. περιγενόμενα χρήματα. facultates, quæ a proscriptione superfuissent. 1014, 20. τοσοῦτον ἐδέησε περιγενέσθαι τι τοῖς ἐκείνου παισὶ τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. 1015, 8. τὰ σκεύη τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγενόμενα. quæ die ante relicta mihi, neque ablata fuissent. 1159, 8. ὅτι οὐχ οἷός τ' ἔσται περιγενέσθαι. fieri non posse, ut morbo superato, convalescat, et salvus discedat, in vivis superstes maneat. *mit dem Leben davon kommem* [*to come off with life*]. 1168, 16. οὐ πολλὴ ἐλπὶς αὐτὸν περιγενήσεσθαι. 1364, 20. οὐ μικρὰν ζημίαν νομίσαι, εἴ τις ἀηδὴς δόξα τῇ πόλει παρὰ τοῖς πολλοῖς περιγένηται. *am Ende, nach geschehener That zurück bleibt, wenn der Staat das davon hat* [*at last, when all is over, if the state gets that by it* —]. 1433, 24. περίεστι δέ μοι ταῦτα, *ich habe am Ende das davon* [*I have got that in the end*], ἃ τοῖς κακόν τι νοοῦσιν ὑμῖν περιγένοιτο, *zu Theile werden, angedeihen möge* [*would fall to, be the lot of*]. 1483, 18. ἐκ δὲ τούτων περιγίγνεται, exsistit, *am Ende kommt das davon* [*in the end that comes of it*], ὑμῖν μὲν ἡ σχολὴ — τούτοις δὲ αἱ χάριτες καὶ ὁ μισθός. 102, ult.

περίδειπνον] epulæ funebres in honorem defunctorum. 321, 25.

περιδεῶς μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155, 4.

περιεῖναι] pæne idem significat, quod περιγίγνεσθαι. a) superior esse. περιέσται τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων. 14, 16. πανταχοῦ κρατοῦμεν καὶ περίεσμεν τῷ λόγῳ. 132, 1. εἰ δὲ, ὡς ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν Χεῤῥόνησος ἡμῖν περίεστιν, λέγῃ. 365, 22. ἡγούμην αὐτὸς πρῶτος περιεῖναι δεῖν αὐτῶν. 414, 14. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστιν, οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιούτους, citat Plutarchus Moral. p. 547, pen. δεῖ τούτων, ὅστις εὖ φρονεῖ, φυλαττόμενον περιεῖναι, μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν. 662, 19. ἡ εὐταξία, τῇ τῶν νόμων προσθήκῃ, τῶν αἰσχρῶν περίεστι. 777, 2. μετὰ τούτων [cum legibus] οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν περίεισι. 777, 8. ἐγὼ πολλῷ, multis partibus, τῷ δικαίῳ, per jus meum, vi juris æqui mihi competentis, περιεῖναι βουλόμενος. 978, 17. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι. 1089, 10. b) superesse, reliquum esse, *überschiessen* [*to remain over and above*]. item spissum, copiosum, numerosum esse. νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν περίεστι τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους. tantum vobis superest odii erga me. *ihr habt einen solchen Reichthum daran* [*you have such a fund of it*]. 160, 12. οὐδ' ἐνταῦθα ἔστη τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν, [scil. τῆς ὕβρεως]. tanta redundabat insolentia, arrogantia, superbia ad injurias et contumelias exardescente. 520, 16. τοιγαροῦν περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων. *das habt ihr davon. das kommt davon* [*you have that from it. that comes of it*]. 172, 6. τούτοις δὲ τοσοῦτον περίεστιν, ὥστε τοὺς ἠδικημένους προσσυκοφαντοῦσι. *der Kitzel sticht sie so, sie sind so übermüthig, verwegen, keck und frech* [*they are so arrogant, insolent, bold, and presuming*]. tantum ipsis superest spirituum, cupiditatis et insolentiæ. 1280, 1. εἰ δέ τῳ παρέστηκεν, ὡς πολύ μοι περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. mihi multum otii superesse a gestu rerum mearum. 1483, 11. οὔκουν ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ. *das thue ich nicht für die liebe lange Weile* [*I don't do it for mere sport*]. non temere, non sine consilio. 1483, 15. περίεστι δέ μοι ταῦτα — *ich habe am Ende der Rechnung den Ueberschuss, das davon, das zum besten* [*at the end of the reckoning I have the overplus, have that from it, gain that*]. 1483, 17. τῇ πόλει τῶν ἐναντιουμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεστι. 1488, 26. οἰόμενοι περιεῖναί τῳ χρήματα, λογίζησθε. opinantes penes aliquem superesse adhuc aliquid æris, nondum erogatum illius, quod ipsi vos expendendum mandavissetis. *er müsse von der ihm zugestellten Summe Geldes noch was übrig behalten haben, das er zurück- oder herausgeben müsse* [*he must still have remaining some of the money that was intrusted to him*]. 303, 21. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *der Ueberschuss der Casse, der nach Abzuge der Ausgabe übrig bleibt, der Cassenbestand* [*the overplus of the fund, after the deduction of the disbursements*]. 1346, 17. ψηφίσμαθ' ὑμῖν περιέσται, copia quidem abundabitis decretorum, — βελτίω δ' οὐδὲν ἔσται τὰ πράγματα, neque tamen res ideo vestræ meliore loco erunt. 1432, 16. τεθάῤῥηκε καὶ πεπίστευκε περιεῖναι καὶ ζῇν. te in vivis esse superstitem mansurum. 585, 18.

περιελαύνειν] μὴ περιίδητε ἐμὲ περιελαθέντα ὑπὸ τούτου. 1049, 10.

περιεργάζεσθαι] εἰ μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων περιεργάσῃ. 150, 23. ἐξ ὧν ἐργάζῃ καὶ περιεργάζῃ. 150, 24. περιείργασμαι μὲν ἐγὼ, ineptus fui, vanam et supervacaneam

358, 21. εὐδαιμονίζειν ἑαυτὸν τῆς περιουσίας. 550, 20. ὅσα τῆς ἰδίας ἕνεκα τρυφῆς καὶ περιουσίας. 566, 2. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ —. 1185, 16. ἐκ περιουσίας dictio Demosthenica significat, joci gratia, aut otii fallendi ergo, *für die lange Weile* [*for sport, through wantonness*], necessitate nulla cogente, sed ex mera protervia, et lædendi libidine; vel ideo, quod aut faciens lucreris aliquid, aut, etiamsi nihil lucreris, tamen rursus nihil perdas, neque ideo deteriore loco sis. οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ. 226, 19. οἱ δ' ἐκ περιουσίας ὥσπερ οὗτος πονηροί. 1122, 2. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία. quid igitur expedit eam nobis superesse. 366, 8. περιουσία ἐάν μοι ᾖ τοῦ ὕδατος. si aquæ mihi nonnihil supersit. 1351, 20.

περιπατεῖν] περιπατοῦντος, ὥσπερ εἰώθειν, ἐν ἀγορᾷ, ἑσπέρας. 1258, 22. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ὑμετέρῳ. 932, 20.

περιπετὴς] μή με καταστήσῃς ἀειδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ. 1490, 3.

περιπίπτειν] τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ. 74, 3. περιπεπτωκὼς μεγάλαις ζημίαις. 1039, 19. περιπεσόντες ἐμοί. [raro significatu] undique adorti me. 1259, 10. οὐδεμία ἐστὶν ἐλπὶς τῆς σωτηρίας τῷ περιπίπτοντι τοῖς ἀσελγαίνουσι. 1264, 26. ἐὰν μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θασοκρίνῃ περιπέσωσι. 1339, 13. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ αἰτίᾳ. 1470, 25. ταῖς μεγίσταις ἀτυχίαις περιπίπτειν. 1417, 18.

περιπλεῖν] περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας. 236, 15. διὰ τὸ μὴ περιπλεῦσαι Πελοπόννησον. 1187, 4.

περιπλύνειν] εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες. cum cœno me abluissent. *abgespület und abgescheuert.* [*washed and cleansed*]. 1259, 27.

περιποιεῖν] operam dare, vel efficere, ut tu rem habeas, eave potiare. *zuschanzen, verschaffen* [*to get, procure, for one*]. περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ. adjicere Rhodum ejus ditioni. 193, 20. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε περιποιεῖ. 242, 7. περιποιεῖν Ἀφόβῳ τἀμὰ ἐζήτησε. 872, 26. διὰ ταῦτα περιποιοῦσαι νῦν αὐτὸν ἁρμόττει. in vivis eum conservare, salvum superesse sinere. 806, 3. In medio: sibi acquirere, parere. περιποιεῖσθαι δόξαν παρὰ τοῦ πλήθους ὡς εἴη δημοτικός. 164, 9. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα, περιποιήσασθαι. 416, 4. περιεποιήσατο αὐτή. ipsa compararat. 1355, 10. τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιεῖται. sibi vindicat. 681, 21.

περιρρηγνύναι] περιρρήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης. 403, 3.

περιστέλλειν τὰ πάτρια. ritus patrios tueri, observare, cavere, ne obsolescant, nec violentur. *drüber halten* [*to hold by them*]. 744, 4. ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν [scil. τὴν φιλοτιμίαν]. beneficium sancte atque religiose servandi, custodiendi. 958, ult.

περιστοιχίζεσθαι] indagine et ambire, et claudi; illud in medio, hoc in passivo. στοῖχοι sunt series plagarum, quibus saltus, et stabula ferarum a venatoribus cinguntur. κύκλῳ πανταχόθεν μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. 43, 1. ὡς ἐπιβουλεύεσθε, ὡς περιστοιχίζεσθε. 72, 14.

περίστοιχος] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων. in quincuncem positarum et maceria septarum. 1251, 23.

περισχοινίζειν] fune circumducto munire. τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη περισχοινίσηται. 776, 20.

περιτειχίζειν] περιτειχίσαντες διπλῷ τείχει. 1380, 1.

τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες. 1380, 8.

περιτιθέναι δόξαν τοῖς εὖ ποιοῦσι. 1417, 3.

περίτριμμα ἀγορᾶς. homo circumforaneus, qui in foro conteritur. 269, 19. explicat Schol. Aristophanis Nubib. v. 259.

περιττῶς] ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἁρμόττει συγκεῖσθαι. 1401, 22.

περιτυγχάνειν τούτοις. in hos incurrere. 1259, 7. 1260, 4.

περιφάνεια τοσαύτη τοῦ πράγματός ἐστιν. 1102, 2.

περιφανὴς ἀναισχυντία. 825, 20.

περιφανῶς] περιφανέστερον. 815, 18.

περιφεύγειν] fuga salvum evadere, ut e. c. vim morbi, aut fatalem necessitatem effugere. ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφευξεῖσθαί με. *mit dem Leben davon kommen* [*to escape with life*]. 1256, 4. οὐκ εἰδὼς, εἰ περιφευξοῦμαι. 1265, 24.

περιώδυνος. 1260, 25.

περιωθεῖν] περιωθῶν πάντα τρόπον καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους. 570, 17.

πεφυλαγμένως ἐπιστέλλειν. 83, pen.

πηγνύναι] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι. firma esse, stabilia, immota perstare. 42, 16. τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις. 797, 10.

πήλινος] argilla, vel creta factus. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους, [scil. στρατηγούς. 47, 14.

πηλὸς] πηλῷ, argilla, καὶ τοῖς πιτύροις ἀπομάττων. 313, 17.

πηροῦν] τὴν χεῖρα τὸ σκέλος πεπηρωμένον. 247, 12.

πιθάκνη] seria. 871, 22.

πιθανὸς] πιθανὴν πρόφασιν ἐξευρεῖν δεῖ πρὸς ὑμᾶς. 599, 11. λόγους θαυμασίως πιθανοὺς ἔλεγε. 928, 14. ἵνα πιθανὸς γένηται, quo facilius atque certius ei fiderem, ut fieret probabilis, καὶ μὴ καταφανὴς

σὴν εἰπεῖν Ἰφικράτην. quam fidem ab Iphicrate aiunt apud Lacedæmonios [vel erga eos] commemoratam fuisse, h. e. quam fertur Iphicrates eos postulasse. 659, 6. προτεινόντων πίστιν ἥντινα βούληται λαμβάνειν. 659, 10. d) jusjurandum, quo fidens credit et se permittit exigens præstanti: hoc sensu sæpe usurpatur πίστιν διδόναι, λαμβάνειν, ἐπιτιθέναι, προστιθέναι. πίστιν, ἥτις εἴη μεγίστη, τούτῳ ἤθελον διδόναι. 1239, 22. ἠθέλησα πίστιν αὐτῷ δοῦναι, ἥνπερ ὁ νόμος κελεύει. 1241, 4. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν. navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, ad juvandam eorum causam, meamque premendam, jusjurandum diceret, aut reciperet dicturum. 1250, ult. ἡ μήτηρ κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παραστησαμένη. 852, 15. πίστιν ἠθέλησα Τιμοθέῳ ἐπιθεῖναι. *ich erbot mich gegen den Timotheum zu einem Eydschwure* [*I offered to be put on my oath against Timotheus*]. deferebam ei jusjurandum a me adversus ipsum, si vellet, dicendum. 1196, 17. ἀνάγκη ἔσται αὐτῷ πίστιν ἐπιθεῖναι, ἣν ἂν κελεύῃ οὗτος. 1243, 27. τὴν τοῦ φίλος αὐτοῖς εἶναι πίστιν λήψεται. 180, 2. προσθέντος ὑμῖν πίστιν. *da ich mich zu einem Eydschwure vor, oder wider euch, erboten habe* [*having offered to be put on my oath before you*]. 1270, 9.

πιστὸς] τὰ πράγματα, ἅπερ πιστότατά ἐστιν ἁπάντων. 377, 27. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστήν. 873, 19. πιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε. vobis nemo non fidet. 1465, 11. τουτὶ τὸ πιστὸν διδοὺς, ὡς —. hoc documentum certum quisque de se præstans, se talem non esse. 800, 11.

πιστῶς ἀκούειν, cum assensu fideque audire, dictis fidere. τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστεροῦντος πιστῶς ἀκούσεσθε. testimonii partem eam, quæ defraudatori secunda est, cum approbatione audietis. 922, 1.

πίττη] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. jam tandem aliquando perspicere cœpit veram rei conditionem, quam sit misera et molesta et pœnitenda, quam olim pro summa felicitatis habens, nervos contendit omnes, ut ea potiretur. *nun kommen die Nachwehen* [*now to come the after-pains*]. 1215, 10.

πίτυρα] ἀπομάττων πηλῷ, καὶ πιτύροις. furfuribus. 313, 17.

πλανᾷν] οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. illuc proficisci sine salvo conductu, seu securitate publica, sine comite et duce viæ certo et tuto, viis non directis, sed curvis et quasi furtivis, ne deprehenderer, aut conspicerer ab hostibus. 395, 6. πλανᾷν, lectorem auditoremve a re proposita ad aliena seducere attentionem ejus intricantia et perturbantia, verique sensum obtundentia. ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ, πλανᾷ δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ. 448, ult.

πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη. merum commentum, figmentum. 1110, 18.

πλάττειν] de figulo, vel sigillario, sigilla ex argilla cerave confingente. hinc illa translata dictio: ἐξ ὧν κατὰ μικρὸν ἡ δίκη αὕτη πέπλασται [pro συμπέπλασται]. 1239, 21. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους στρατηγοὺς εἰς ἀγοράν. 47, 14. λόγους πλάττειν. 268, 2. πλάττων καὶ παράγων κακούργους λόγους. 594, 13. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι καὶ παράγουσι. 987, 14. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. προφάσεις πλάττων, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθείς. 778, 21. In medio: αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος. sibi commentus. 152, 6. καὶ ταῦθ', ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι [ex post factis] πλάττομαι καὶ προσποιοῦμαι. 389, 9. In passivo. πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα φαίνεται. 1114, 17. ἃ πέπλασται οὗτος, id est, τὴν αὐτοῦ ὑπόκρισιν. simulationem ejus, falsam, ementitam, modestiam et honestatis larvam. 1122, 11. τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειεν ἄν τις προσελθεῖν. 1122, 20.

πλέθρον] πλέθρα γῆς ἑκατόν. 491, 27.

Πλειὰς] ὑπ' αὐτὰς τὰς τῶν Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν. 1213, pen.

πλεῖν] ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς. h. e. ætatem degentes in patria secundis rebus utente. 419, 8. οὐδ' ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται, προείδετο. 419, pen.

πλείω] adverbialiter, pro πλέον, seu μᾶλλον. 691, 14.

πλέον] οὐδὲν αὐτῷ πλέον ἔσται οὐκ ἔχοντι τοὺς πεισομένους. 177, 2. ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. plus, quam par est et expedit. 239, 4. ὥστε μηδ' αἰσθομένοις Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν. ut sentire Thebanis nihil prodesset, vel, ut ne si sentirent quidem Thebani, impedire possent. 354, 21. πῶς δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, ἐὰν δ' ἐλάττονος, ἔλαττον. 879, 21. πλέον οὐδὲν ἦν ἀγανακτοῦσιν ἡμῖν. nil proficiebamus stomachando. 933, 7. μηδενὸς ἄλλου εἰσὶ πλὴν τοῦ πλέονος. nulli alii rei student, quam compendiis faciendis et locupletandæ rei familiari. 982, 4. ἄλλο μηδὲν σκοπῶν, ἢ ὅπως πλέον ἕξει. 1121, 12. τότε αἰσθήσεσθε ἡμαρτηκότες, ὅτε οὐδοτιοῦν πλέον ὑμῖν ἔσται. 1420, 11. οὐδὲν γὰρ πλέον prodest, εἶναι τὸν ἐροῦντα τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τοὺς ἀκουσομένους ἔχῃ. 1456, 4. τότε φήσετέ με δεινὰ πεπονθέναι, ὅτε οὔτ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν ἔσται, οὔθ' ὑμῖν. 1484, ult.

πλεονάζειν] sese attollere super reliquos, plus auctoritatis, jurium, potestatis sibi arrogare, quam conveniat. 117, 5. καὶ τοὺς πάνυ δεινοὺς ἑκάστοτε, ἐὰν πλεονάζωσιν, ultra modum se efferant, ἐπίστασθε

ροῦμεν αὐτοί. 564, 21. ἄμεινον ἐπληρωμένην τὴν ναῦν ἐρετῶν ἀγαθῶν. 1211, 12.

πλήρωμα] τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. ministros classiarios, et nautas, seu remiges. 565, 1. πλήρωμα διεφθαρμένον. 1217, 22.

πληρωτὴς ἐράνου. contributor ad fiscum collegii privati, aut etiam collector, exactor (sed prius potius). 547, 18. 574, 22. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταί. 776, 7.

πλησιάζειν] aliquo, vel aliqua familiariter uti. οἵοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις. 925, 14. φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. ἵν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς βουλομένους αὐταῖς πλησιάζειν. 1351, 11. τοὺς μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιοῦντας. 1402, 10. Περικλέα πλησιάσαντα Ἀναξαγόρᾳ. ut discipulum magistro. 1414, 25. ἐκ τοῦ πλησιάσαι Πλάτωνι. 1415, 13. 1490, 9.

πλησίον] τὸν δὲ πλησίον πράξοντα. 182, 10. ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόῤῥωθεν ἔξεστι φυλάξασθαι. 1428, 7. πλησίον ὄντας τῶν ἁμαρτημάτων. recentes a lapsibus. 1450, ult.

πλήττειν] κἀγὼ βίον ζῶ, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 25. ἴσασι δὲ οἱ πεπληγμένοι. ab eo laesi norunt usu suo, quam malignus et saevus ille sit inimicus. 782, 26. πληγεὶς τῷ κακῷ οὐδὲν εἶχον ποιῆσαι. 1119, 2.

πλίνθος] οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις. 325, 22.

πλοῖον] τριήρεις et πλοῖα ceu diversa copulantur. 44, 21. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνη περιπίπτουσι. 1339, 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστῶν, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 6. ὥσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι. 21, 5. πλοίῳ στρογγύλῳ καὶ στρατιώταις ὀλίγοις Δίωνα ἐλθόντα. in nave oneraria, exigua, mercatoria. 506, 23. ἁμαρτήματα, ἃ περὶ τοὺς πλοῦς συμβαίνει. 101, 12.

Pluralis numerus verbi, in tertia persona, constructus cum neutrius generis nominibus adjectivis in numero plurali, ut: ἕκαστα et χρήσιμα — ἐδυνήθησαν (loco singularis). 1206, 18. οὐδὲ φυλάσσονται, servantur, σεμνὰ δίκης θέμεθλα. 422, 10.

πλούσιος] εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους, οἱ τριακόσιοι. 285, 16.

πλουτεῖν] τῶν πεπλουτηκότων καθ' ὑμῶν. 214, 26. ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας. 576, 1. οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν προσδοκᾶν χρὴ πλουτήσειν. 1232, 9. χρῷτο τῷ πλουτεῖν, μὴ ἐπὶ ταῦτα — ἀλλ' ἐπὶ τἀναντία. 550, 16. τὸ εἰς ταῦτα ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν. 555, 22.

πλοῦτος] ὃ καὶ τοῦ Περσῶν ἐκράτησε πλούτου. 120, 16. πλοῦτον καὶ περιουσίαν, ὃ Midiana citat Aristides de civili dict. p 244. βασιλέα Περσῶν, ὃς τοσοῦτον κέκτηται πλοῦτον, ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες. 153, 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀντιλαβὼν τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρά. 617, 9. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. 1118, 7. ὁ πλοῦτος, καὶ τὸ τάχος, καὶ ἡ ἰσχὺς, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια —. 1393, 9. πόλεως ἔγωγε πλοῦτον ἡγοῦμαι, συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν. 106, 9.

πλύνειν] πλυνοῦμεν ἀλλήλους. probris nosmet mutuis exagitabimus (proprie tractabimus et vexabimus. *wir werden uns unter einander hin und her stossen, zerren, schleifen, wie die Wäscherinnen die Wäsche* [*we shall push, tear, drag, each other about, as washerwomen do their linen*]). 997, 24. λοιδορουμένους καὶ πλύνοντας αὐτοὺς τἀπόῤῥητα. 1335, 5.

πλώϊμος] habilis navigationi. 1290, 1. ἐπεσκευάσθη καὶ πλώϊμος ἐγένετο. 1294, 24.

πνεῖν] ὡς πολὺς παρ' ὑμῖν ἔπνει. id est, vehemens, acer, plenis buccis, splendide spirabat, h. e. praepollebat, dominabatur in rep. 787, 20.

πνεῦμα] τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος. 48, 24. τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές. 49, 7. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη. 328, 10. τὰ πνεύματα τούτων ἀπήλλαγη τῶν δικαίων σωμάτων. 1396, 12.

Πνὺξ] ἐὰν ἡ πόλις στεφανοῖ, τὸν στέφανον ἀνειπεῖν ἐν Πνυκὶ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. 244, 2.

πόα] Scholiastes Aristophanis ad Equitum v. 603. ἑκάστη βοτάνη πόα λέγεται, ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ.

ποδαπὸς] ποδαπὴ ἦν. 1309, 6.

ποδοκάκη] δεδέσθαι δ' ἐν ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας. 733, 6.

ποθεῖν] πολλὰ τὴν ὑμετέραν ποθεῖ παρουσίαν. 168, 6.

πόθεν] ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐκ ἔστι. πόθεν; qui fiat? qui datum sit? πολλοῦ γε καὶ δεῖ. 241, 18. 242, 25. πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 269, 27. οὐ μὰ Δί' οὐ Τιμοκράτει χρῆσθαι βουλόμενοι, πόθεν; ἀλλ' —. 749, 10.

ποθήκειν] Dorice pro προσήκειν. ποθήκοντας. 1072, 27.

πόθοδος] Dorice pro πρόσοδος, aditus. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δῆμον πράτοις μετὰ τὰ ἱερά. 256, 8.

πόθος] ἐπὶ τούτους φέρεται τῷ πόθῳ. 1393, pen. ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον. 1404, 18.

ποιεῖν et πράττειν, ut diversa copulantur. 373, pen. ποιεῖν pro πάσχειν. ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν τοῦ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ὧν οὐκ ἠβουλήθημεν, ποιεῖν. 13, 25. ποιεῖν simpliciter, pro ποιεῖν ἀδίκημα, vel κακόν. παρὰ τοῦ πεποιηκότος. ab auctore

πολεμιστήριος ἵππος. 1046, 11.

πόλεμος] τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα. 13, 17. πολέμους ἰδίους εὑρίσκειν. 26, 8. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον. 180, 14. causæ bellorum, et quæ res iis quærantur. 195, 14. sq. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν. 275, 19. πολέμου Φωκικοῦ συστάντος. 230, 27. τῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν εἰσφορῶν οὐδεὶς ἐστ' ἀτελής. 462, 16. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος, citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. num αἱρεῖσθαι πόλεμον verum sit, pro ἀναιρεῖσθαι, quæritur ad p. 161, 6.

πολιορκεῖν] ἓν χωρίον τῆς Ἀσίας δέκα ἔτη πολιορκοῦντες μόλις εἷλον. 1392, 5. ἀφ' οὗ δὲ πάλιν δημηγορεῖ, πολιορκεῖσθαι. vexari, exagitari. 783, 9.

πολιορκία] χρημάτων τ' ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ καταστήσειν. ut reliquis copiis belli, tametsi paratis et præsentibus, tamen uti nil possit, quasi septæ sint obsidione quadam. 389, 6.

πόλις] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ὠνίων δοκιμάζειν χρή. 144, 19. ubi docetur, quæ reip. sint vires et opes. quæ leges illæ sint, per quas stat, ut aut ingens, aut minuta sit resp. 504, 2. ταῦτα προῄρηται παρεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν, quo latitet in hominis privati obscuritate et sordibus, neque ad honorum functiones pertrahatur, explicat ipse istis proximis, καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι. 1121, 15. πόλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων σαυτῷ κτησάμενος. jus civitatis qui tibi redemeris ære nostro. 1126, 8. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν [subaudi ὀφειλόμενα]. dependere reip. status et necessarias contributiones. 832, 22. ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν [h. e. πολιτείαν, administrationem reip.] προσελθὼν διῴκηται. 1331, 15. ὡς αὐτῷ διελέλυτο πάντα τὰ πρὸς τὴν πόλιν. cum satisfecisset rationibus suis cum rep. seu ærario. 836, 14.

πολιτεία] jus civitatis Atticæ, conditio ejus, qui civis Atheniensis est. ὑμεῖς ἔδοτε Εὐαγόρᾳ τῷ Κυπρίῳ. 161, 11. Ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἔγκτασιν γᾶς. 256, 6. μήπω τῆς πολιτείας αὐτῷ παρ' ὑμῖν οὔσης. 946, 5. b) resp. h. e. gubernatio reip. cum libertate et æquitate sub tutela legum, seu juris civilis. quatenus opponitur, sive oligarchiæ, sive aristocratiæ. ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς. 10, 21 οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αὗται αἱ λίαν πρὸς τυράννους ὁμιλίαι. 71, 8. εἰς ταύτην τὴν δουλείαν ὑπαγομένων, συγκινδυνεύειν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν. 196, 4. τοὺς δὲ τὰς πολιτείας καταλύσαντας καὶ μεθιστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν. 196, 12. 199, 14. ὅτι τὴν πάτριον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυτοῦ. 688, 26. πολιτείας Atheniensibus adamatæ prædicatio, et cum aliis formis gubernationis comparatio. 1396, 20. sq. τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἦν. de libertate civili decedere, deflectere, eam prodere. *sich derselben begeben* [*to abandon it*]. 1467, 11. Universe est πολιτεία quæcunque forma gubernationis, etiamsi minus libera, et servituti propior, ut fuit Lacedæmoniorum. ἐκεῖ γάρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἆθλος τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι. 489, 21. Denique, cujuscunque rei, vel negotii, gestio, seu conductio, administratio, gubernatio, præsertim subtilis, sollers, callida. τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ — *in Ansehung der Einfädelung, Leitung und Betriebes der Anstalten* [*in reference to the contrivance, conduct, and carrying on of the preparations*] — ὑπ' ἐμοῦ. 254, 18. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο. 257, 7. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς; totus vitæ cursus. 399, 6. τῆς συνεχοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας. *Wandel, Betragen* [*conduct, behaviour*]. 1469, 11.

πολιτεύεσθαι] versari in gestu honorum et negotiorum civilium. πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. 26, 24. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερόν. 150, 9. οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται. 151, 5. πεπολίτευσθε γὰρ ἐν τοῖς Ἕλλησι. 176, 23. οὐ δι' ἐμὲ, (οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε). 230, pen. πολιτεύεσθαι. civilem vitam agere ad legum præscriptum (conf. v. 27. ubi est νόμοις οἰκεῖν). 665, 20. ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο. 1341, 22. παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκει —. 1485, 26. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω. quæ aut per alios, aut per me egi (nam πεπολίτευμαι est, quorum auctor et incœptor fui, dando et inveniendo ea consilia, quæ alii exsequerentur). 226, pen. τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με. 228, pen. τῶν τοιούτων πολιτευμάτων οὐδὲν πεπολίτευμαι. 107, 16. μάταιον ἀνάλωμα ὑπὸ τῶν ταῦτα πολιτευομένων. 143, 18. πολιτεύεται ὑπὲρ Φιλίππου. contendit pro Philippo. 151, 17. ὧν οὖν ἐκεῖνος μὲν χάριν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις. 19, 3. πολιτεύεσθαι cum πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulatur. 240, pen. 245, 3. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Hermog. p. 45. 13. ἃ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προὔλαβε. 245, 8. πολιτευόμενοι νῦν ἃ τότε ἠρνοῦντο. 1482, 18. τοῖς καθ' ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι. 1468, 22.

πολίτευμα] οὐδέ γ' ἐμοὶ δικαίου τοῦ τ' εἶναι πολίτου, τὰ τοιαῦτα πολιτεύμαθ' εὑρίσκειν.

107, 25. ὥσπερ τὰ τοιαῦτα προϊεμένων πολιτευόμενα. 262, pen.

πολίτης] ποιεῖσθαι πολίτας, ἀποστερεῖν τιμὴν λαμβάνοντες. 173, 18. τίς γὰρ ἂν ἔτι παρὰ τοῦ δήμου ζητήσειε λαβεῖν τὴν δωρεὰν μετὰ πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ πραγματείας μέλλων πολίτης ἔσεσθαι, ἐξὸν παρὰ Στεφάνου ἀπ' ἐλάττονος ἀναλώματος, εἴγε τὸ αὐτὸ τοῦτο [scil. ἔργον] γενήσεται αὐτῷ. 1349, 20. ὥστε νόμους ἔθεντο, καθ' οὓς δεῖ ποιεῖσθαι, civitatem adoptare, εἴ τινα βούλωνται, πολίτην. 1375, 5. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν. 1485, pen. πολῖται γεγενημένοι, civitatem donati — ὁ δὲ δὴ γένει πολίτης —. 624, 16. 628, 8. δύο ταῦτα τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ. 331, 22. τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων ἐπιθυμηταὶ γενόμενοι πολῖται γενέσθαι ἐσπούδασαν. 662, 1.

πολιτικὸς ἔρανος καὶ κοινός ἐστι πάνθ', ὅσα πράττων τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ. 776, 11. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην. 1414, 16.

πολιτικῶς] οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς, commode, benigne, civiliter, ἔνιοι πολιτεύονται, se gerunt. 151, 4. μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττειν. 1465, 16. οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ὥστε —. 123, 20.

πολῖτις] τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτίδων, ὀνειδίζοντά τινι. 1308, 4. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ. 1312, 9.

πολλάκις] σὺ δὲ μὴ λέγε, ὡς γένοιτ' ἂν πολλάκις, ἀλλ' ὡς οὕτω προσήκει γίγνεσθαι. 595, 13. τῶν ἀνηλωμένων πολλάκις πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας. 534, 7.

πολλαχῶς] multis modis. οὐχ ἑνὶ τρόπῳ δέδωκε περὶ τῶν ἀδικημάτων δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ πολλαχῶς. 601, 9. πολλαχῶς ὀφείλουσι τῷ δημοσίῳ. 1338, 1.

πολλοστὸς] μᾶλλον δ' οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τούτων ἐκεῖνα. 117, 17. πολλοστῷ χρόνῳ. longissimo tempore post. 761, 21. 1304, 9. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ἀπολογήσασθαι ἐμοὶ ἐξεγένετο ὧν κατεψεύδοντο ἡμῶν. 1052, 26.

πολυάνθρωπος ἡ πόλις ἐγένετο. 1370, 18.

πολυήρατον ἄστυ. 422, 17.

πολυπληθία, citat e Demosth. Julius Pollux IV. 163.

πολὺς] ἐπὶ πολλῷ [subaudi τόκῳ] ῥαθυμεῖν. *für seine Trägheit theuer büssen müssen* [*to pay dear for his tardiness*]. 13, 22. ὁ δίδοιχ' ὅπως μήποθ' ἡγήσησθε ἐπὶ πολλῷ γεγενῆσθαι. 103, 2. πολὺς ἔγκειται τοῖς συμβεβηκόσι. vehementer, acriter, cum contentione. 294, 23. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν [τὴν εἰρήνην] ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι. 372, 1. πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ τούτῳ. 523, 27. ὡς πολὺς [id est, σφόδρα, λαμπρῶς] παρ' ὑμῖν ἔκειτο. 787, 20. πολὺς γάρ, importunus, immodicus, linguosus, blatero, πολὺς καὶ τολμηρός ἐστιν ἄνθρωπος. 1024, 3. πολὺς [ingens, peramplus, spatiosus] τόπος περιβεβλημένος. 1077, 24. τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν. 272, 20. τί ἂν τὰ πολλὰ λέγῃ τις; quid multa? 886, pen. οἷα πολλά, scil. γίγνεται, vel συμβαίνει, vel εἴωθε γίγνεσθαι. 1124, 10. ὡς πολύ μοι [scil. τοῦ χρόνου, otii] περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. a gestu rerum mearum otii mihi permultum superare, quo possim animum curandis dare negotiis alienis. 1483, 10.

πολυτέλεια] τίς ἂν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [id est, furiosam sumtuositatem, prodigalitatem] ὑπομεῖναι. 1217, 21.

πολυτελὴς] πολυτελεστέραν μοι γενέσθαι τὴν τριηραρχίαν. 1210, 1. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. res magni pretii sibi emi et donari postulabat. 1354, 13.

πολυτελῶς ζῶσα. 1023, 12. πολυτελῶς καὶ ἀσώτως ζῆν. 1025, 19.

πομπεία] proprie est, cum aliquis in pompa contumeliæ ergo atque deridiculi traducitur; tum rerum minutarum et levium putida et invidiosa exaggeratio. τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀναιδῶν οὑτωσὶ γεγενημένης. 229, 3.

πομπεῖον] πομπεῖα, vasa donaria aurea et argentea, signa deorum, quæ per pompas, seu processiones solennes, spectaculi et ostentationis ergo circumferuntur, aut proponuntur in medio. τὰ πομπεῖα κατακόπτειν. 608, 4. τὰ πομπεῖα ὡς ἐπεσκεύασε. 615, 2. πομπείων ἐπισκευαστής. 618, 4. b) Πομπεῖον, porticus, aut ædes publica Athenis, ubi ista vasa asservabantur. 918, 26.

πομπεύειν] probris exagitare, conviciari, ignominiose traducere. πιμπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἴλετο. 268, 25. b) incedere cum pompa. ὅπως πομπεύσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπήν. 522, 3.

πομπὴ] αἱ λοιπαὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. 300, 21. πομπὴ τῷ Διονύσῳ. 517, 24. ἡ ἐπὶ Ληναίῳ. 517, 26. Θαργηλίων. 517, ult.

πονεῖν] πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν. armamentis navalibus a vi ventorum undarumque cassatis. 293, 4. πονῶν τῷ ἐμαυτοῦ σώματι καὶ ἐργαζόμενος. 1045, 1. πονήσαντες τὸν πόνον τοῦτον. 1143, 23.

πονήρευμα] ὁ τὰ τούτου πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγώ. 423, 23.

πονηρία] ὥσπερεὶ κωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας. 242, 13. καὶ ἑτέρας πονηρίας [scelera, facinora] αὐτοῦ συμπληθεὶς λέγειν ἔχω. 521, 6. 522, 12. ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχει. 771, 16. εἰ δὲ κάπηλός ἐστι πονηρίας καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μα-

καβολκός. 784, 8.

πονηρὸς] *πονηρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης.* 307, 21. *ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων αὐτῷ εἰς τὰ πράγματα ἔδει, πονηροτέρους εὑρεῖν, ἢ ἐβούλετο.* 362, 21. *δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα.* 403, 21. *ὅς, ὦ μηδεὶς ἐκέλευεν, ἐθελοντὴς πονηρὸς ἦν.* 1120, 16.

πονήρως διετέθη. *es sahe gefährlich um ihn aus, es ward sehr schlimm mit ihm* [*he seemed to be in danger, he was in a bad way*]. 1364, 5. et 20.

πόνον τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν. 637, 18.

πορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἰδιώτας. adoriri, infestare, accingi ad eos invadendum atque exagitandum. 781, 25. *ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται.* 1046, 13. *πορεύονται αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἁγνίου τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες.* 1066, 23. *πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα.* nobis in hereditatem immigrantibus. 1090, 8. *ὡς ἡμᾶς ἑώρα δμόσε πορευομένους.* concedentes. *zurücken, nachgeben* [*to yield, concede*]. 1287, 18.

πορθεῖν] *πορθουμένην ὁρῶντες τὴν ἐμὴν οἰκίαν.* 1157, 11.

Πορθμὸς] *Πορθμὸν κατασκάψαντων.* 248, 15.

πορίζειν] de agricola fructus efficiente, aut de artifice opera manuum res parante fructuosas, e quarum distractione quæstum faciat. 22, 26. *οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομαι.* 184, 27. *πορισαμένῳ τοὺς ἐγγυησομένους.* 715, 12. *τίς γὰρ οὐ πορίσαι φαύλους ἀνθρώπους.* 727, 16. *ποῖον πόρον ὑμῖν πεπόρικεν.* 805, 15. *πεπορισμένων ἤδη τῶν τριάκοντα μνῶν.* 894, 17. *πορίσασθαι ῥᾳδίως λόγους περὶ ἀδίκων πραγμάτων.* 938, 5. *εἰ μισθὸς ἐπορίσθη ταῖς δικαστηρίαις.* 999, 14. *πεπορίσθαι πολλοὺς τοὺς συνεροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοὺς μαρτυροῦντας τὰ ψευδῆ.* 1081, 19. *ἀργύριον πορίζειν.* 1154, 10. et 14. *πορίζομένους προφάσεις τοιαύτας.* 1297, 19. *ἀμηχανώτατος ὅ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι.* 1392, 17. *πορίζειν τροφὴν ἱκανήν.* 1432, 13. *πορίζεσθαι λόγους ἐπαχθεῖς.* 269, 21.

ποριστὴς] *αὐτοὶ ποριστὰι καὶ ταμίαι γενόμενοι.* 49, 18.

πορνεία] *οὗτος ἄλλον ἔκρινεν ἐπὶ πορνείᾳ.* reum stupri egit. 403, 26. *ὅσοι οἱ περὶ πορνείας ἐῤῥύησαν λόγοι.* 433, 25.

πορνεύεσθαι] *τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικε.* 414, 1. *τὸν πατέρα ἐπιτιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι.* 612, 6. *τὴν περιφανῶς ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι πεπορνευμένην.* 1381, pen.

πόρνη] *πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιιών.* 412, 23. *παραφρονῶν — γυναικὶ πόρνῃ πειθόμενος.* 1183, 11. *ἡ τῶν πορνῶν ἐργασία ἥξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας.* 1384, 1.

πορνοβοσκεῖν] *ὅτι πορνοβοσκῶν ἐξελεγχθήσεται.* 1368, 3.

πορνοβοσκὸς] *ὑπὸ πορνοβοσκῷ ἦσαν.* 1354, 22.

πόρους. 616, 12. *ἐχθρὸς μὲν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ.* 1489, 4.

πόρος] *λέγουσι καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους,* vias parandarum pecuniarum, *ὧν ἕλεσθε, ὅστις ὑμῖν ἂν συμφέρειν δοκῇ.* 15, 4. *πόρου ἀπόδειξις.* 48, 15. *εἶναι γὰρ πόρον* [*χρημάτων* puta], *καὶ μέγαν.* fundum, unde impensæ necessariæ erogentur, eumque ingentem. 124, 25. *ἔστιν ὑμῖν πόρος, ὃν ἂν μὲν νῦν ζητῆτε, οὐχ εὑρήσετε, ἐὰν δὲ περιμένητε εὑρήσετε.* Sic citat Hermogenes p. 416. locum, qui aliter legitur p. 184, 25.

πόῤῥω] *οὕτω μέχρι πόῤῥω προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα.* 282, 3. *πόῤῥω που τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων τίθεμαι.* 325, 21. *οὐδὲν ὀνειδος ὅτου ποῤῥωτέρω ἐστὶν ἡ πόλις.* 499, 24. *πόῤῥω τοῦ τι τοιοῦτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμέν.* 506, 11. *πόῤῥω προειμένα καὶ πολὺν ἤδη χρόνον κακῶς διακείμενα.* 772, 20. *πρὶν ποῤῥωτέρω προελθεῖν ἐπίσχησε.* 1456, 18.

πόῤῥωθεν] *πολλὰ πόῤῥωθέν ἐστι τὰ ἴδια.* 143, 11. *πόῤῥωθεν ἐξηπατηκὼς ἐπιμελῶς.* 285, 25. *πόῤῥωθεν προδιηγήσασθαι τὸν νόμον ὡς ἐτέθη.* 1376, 23. *δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόῤῥωθέν ἐστι φυλάξασθαι.* 1428, 7.

πόσος] *ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ.* 1216, 18.

ποταμὸς] *ἐκ τῇ ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχῃ.* 265, 20. 300, 16.

πότος] *οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας* —. 796, 27. b) contentio cum aliquo super compotatione contracta. 1144, 26.

ποῦ pro *πῶς.* *ποῦ δὲ γένοιτ' ἂν ταῦτα.* 638, 17. *ἐπειδὰν ἔρηται ὑμᾶς, ποῦ ἦτε.* 1382, ult.

πρᾶγμα, πράγματα] negotia cujusque generis, sed præsertim gravia, ardua, molesta, contentionis plena, summi ad salutem aut exitium momenti, civilia, paci tuendæ, bellis gerendis, litibus inter cives componendis, commerciis et contractibus accommodata; sæpe resp. universa, opes, copiæ, quæ cuique sunt militum, aut sociorum, fortunæ omnes, tota salus. *μὴ δεινὸς ὢν πράγμασι χρῆσθαι.* *der sich nicht in Dinge, Welthändel finden kann* [*not being at home in the affairs of the world, not being up to, not understanding them*]. 10, 3. *παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων.* de universa Græcorum omnium potentia, libertate, fortunis, juribus, gloria. 10, 7. *τὸν σώσαντα τὰ πράγματα* [scil. *ὑμῖν*]. qui vobis statum vestrum, negotiationem, fortunas omnes salvas conservavit. 959, 17. *τὰ παρ' οὐδέσι τούτων ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.* consultationibus de salute et gloria Græcorum tuenda. 145, 17. *τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ*

τῶν πραγμάτων. in actu rerum ad salutem communem facientium. 193, 16. πρὸς οὓς μηδέν ἐστί σοι πρᾶγμα. nulla tibi est rerum communio. 577, 18. τίς οὐκ εἶδεν, ὅσα πράγματα πράττων. 960, 26. ἦσαν ἐν Ὀλύνθῳ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι. ad clavum reip. sedentium. 125, 7. ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτόν. opportunitates rerum a se designatarum ex animi sui sententia bene gerendarum effugiant. 236, 22. τῶν ἐκείνου πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζομεν. de fortunis, opibus, copiis ejus, populis ei servientibus, sociis ei addictis. 157, 10. οἱ τέχνην τὸ πρᾶγμα, *das Ding* [*the thing*], πεποιημένοι. Significat exercitationem commutationis pecuniarum, cambiariam. 982, 2. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν. ipsa de causa, de qua nunc agitur. 1301, 11. τούτοις μὲν ἔξεστιν ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν. infandas spargere criminationes a causa præsente alienas. 1308, 22. ἐρῶ δ' εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. 1317, 15. βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις. fortunis meis exinanitis. 1225, 3. τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πράγματι πιστεύειν. causa sua fidere. 1092, 6. Τιμοκράτης τοσοῦτον ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα. omnes rationes. *alle Bedenken, Betrachtungen, Beherzigungen* [*all doubts, considerations*]. 702, pen. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα. ubi res absit, et ipsa facta. 21, 20. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι. 792, pen. ὑμεῖς δ' οὕτω πως ἄνευ πραγμάτων, sine molestia, contentione, ταῦτα λαμβάνετε εἰς τὰς ἑορτάς. 14, pen. πάνυ πολλὰ πράγματα ἔσχον σκοπῶν. *es ist mir sauer geworden* [*it has become troublesome to me.*] 181, pen. δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν. 323, 10. τούτῳ πολλῶν πραγμάτων ὄντων, cum litibus forensibus exagitaretur, οὐ παρέστη πώποτε. 1120, 16. μέγα πρᾶγμα. homo magni momenti. 928, 6. μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem, incassum. 1026, 22. 1265, 7.

πραγματεία] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι. 101. 22. μὴ κατοκνῆσαι, μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐνούσας ἐν αὐτῇ πραγματείας. molestias, quæ studio philosophiæ insunt. 1412. 20. πραγματείας συχνῆς περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης. 1242, 3. τοσαῦται πραγματεῖαι καὶ λόγοι ἐγίγνοντο. 865, 17. ἐπιφανεῖς διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γεγενημένους. per hoc vitæ genus, per hoc studium. 1416, 2. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν. 1413, 20.

πραγματεύεσθαι] πραγματευομένου περὶ ταῦτα. 889, 9. μισηθῆναι ἂν ἁπάντων ἀνθρώπων δικαιότατα ἐξ ὧν πεπραγμάτευται. 980, 26. πλεῖστα πεπραγματευμένων τῶν νῦν ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν. qui plurimum contenderim, laboraverim, desudaverim, pro vobis. 1473, 13. καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μιᾷ γνώμῃ πραγματεύομαι. 1483, 17. ἀσχολίας ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι· penuriæ temporis haud permittentis aliis rebus vacare, quoniam in eo, quod agas, satis et super habeas negotii: ἀνάγκη γὰρ ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 25. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἐπραγματεύετο. 234, 4. πάνθ', ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται νῦν. 135, 14.

πραγματώδης] οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς. 427, 20.

πράκτωρ] qui fisco debita a debentibus exigebat, exactor. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρᾳ πρακτόρων. 778, 18. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα. 1337, 26.

πρᾶξις] actio rei, effectio, res, quæ agitur, præsertim civilis, ad salutem civium omnium pertinens, magni momenti, arduæ molitionis. ἅπας λόγος μάταιος, τῆς πράξεως ἄμοιρος γενόμενος. omnis oratio, re cassa, vana est. h. e. omne consilium, cujus effectio omittitur, inane est et nil prodest. 158, 16. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην. prudentiam rerum civilium gerendarum, sive ad homines privatos, sive ad summam rerum pertinent. 1414, 15. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι συμφέροντος τινὸς ἔργου πρᾶξιν προσεῖναι. non satis est eos laude florere eloquentiæ, sed necesse est, ut hac cum laude conjuncta sit altera istæc, ut dicantur orationum suarum auctoritate res reip. salutares effecisse. 1425, 6. τηλικαύτην πρᾶξιν, tractationem de re tanti momenti, καὶ συμμαχίαν, cujusmodi est accessio societatis tam validæ. 232, 22. ἀμάρτυρον τὴν πρὸς τούτους πρᾶξιν γεγενῆσθαι. tractationem, negotiationem, contractum, qualis emtori cum venditore intercedit. 875, 5. κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν. callidis artibus et dolis machinabantur et comparabant effectionem molitionis suæ, nequam illius et insidiosæ, et ad proditionem spectantis. 126, 22. b) idem significat atque εἴσπραξις, exactio nominum debitorum. νῦν οὐ περὶ πράξεως εἰσφορῶν ἐστὶν, ἀλλ'—. 607, 13. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων τὰς πράξεις εἶναι τῇ πόλει. 713, 5. 731, 25. οἷς αἱ συγγραφαὶ τὴν πρᾶξιν ἐδίδοσαν τοῦ δανείου. 915, 3. τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν. 1296, 19.

πρᾷος περὶ τοῦτον ἦν. 1164, 1. πρᾳότεροι δικασταὶ καὶ κριταὶ γίγνεσθε τῶν πεπραγμένων. 1422, 19. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρᾳότερον. 1485, 9.

πρᾳότης] ἐπὶ πρᾳότητος ταπεινῶν. 1405, 15.

ὁ νομοθέτης ᾔδει τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πρᾳότητα τὴν ὑμετέραν. 716, 26. πρατὴρ τοῦ ἐργαστηρίου ἡμῖν γίγνεται. 967, 22.

πράττειν] exercere, agitare aliquid, efficere, exsequi decreta. τὸ πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ὂν τῇ τάξει [scil. τοῦ χρόνου] πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖττόν ἐστι. 32, 17. οὐ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς πρό γε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστί. 1452, ult. ἐπὶ τῷ πράττειν, in ipso actu et executione rerum, οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 23. τὸ πράττειν αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσήκειν ἡγήσατο. 182, 6. τοῖς δὲ πρέσβεσι τί τοῖς ταῦτα πράξασι; 386, 2. τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγχειροῦσί τι πράττειν. 801, 8. τότ' ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστά με πράττειν. me res agere, exercere, honestissimas. 310, 19. εἴ γε πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων, οὕτως εἶχε [τὰ πράγματα] οὐδ' ἂν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ βελτίω γενήσεσθαι. 1440, 13. πολιτεύεσθαι et πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulantur. 240, pen. 244, ult. item πράττειν et ποιεῖν. 245, 27. 373, pen. πράττειν δίκαιον, est, aut exercere, aut deposcere. 218, 1. εἰρήνην. conficere. 30, 16. ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πράττειν. meliore fortuna, quam antehac, uti, ad opes majores pervenire. 13, 13. μικρὰ καὶ φαῦλα. in rebus exilibus, jejunis, et miseris esse. 37, 11. ἔπραξε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάτρια τὰ πρὸς θεούς. 1370, 1. τὰ αὑτοῦ. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πράττειν, rerum suarum satagere, scorsim, avulsam ab omni reliquorum Græcorum societate, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. 150, 22. πράττειν τὰ αὑτοῦ φησί. sua se curare ait, negans, alienis vacare posse. 828, 4. φιλίαν. conciliare, conficere persuasionibus. 281, 19. τίς συμμαχία σοῦ πράξαντος, opera tua, te operario, γέγονε τῇ πόλει; 328, 27. Φιλιστίδης ἔπραττε Φιλίππῳ. studuit, factum voluit. 126, 3. ὅτι Θηβαίοις τὰ πράγματα πράττει. ea confectum it, quæ Thebani sibi confieri impense velint. 365, 15. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. deposcentes, exigentes. 617, 24. ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ. in qua nunc laboratur, ut fraudulentis et clandestinis machinationibus compararetur. 323, 15. ἔπραττε τὴν ναῦν μὴ δεῦρο πλεῖν. contendit, modis et machinationibus omnibus efficere, ut navis huc ne appelleretur. 888, 14. et 19. τοῖς Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομίσθαι κάλλιστα πέπρακται, *sie haben ihre Sachen vortreflich gemacht* [*they have managed matters admirably*], πρὸς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν αἴσχιστα. 62, 13. τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. queri de conditione præsente, illam pacem consecuta. 381, 26. In medio πράττεσθαι, exigere, poscere. πραττόμενοι φόρους τοὺς Καρχηδονίους. 506, 19. καταστήσας εἰς φόβον, ἀργύριον πράξεται. 786, 7. εἰ ἐπεπράγμην Ἄφοβον τοῦτον τὴν δίκην [id est, τὴν καταδίκην]. si mulctam, Aphobo dictam, ab eo exegissem. 845, 4. ἵν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς βουλομένους αὐταῖς πλησιάζειν. 1351, 11. τὰ πεπραγμένα, res gestæ. αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις φανερὰν οὖσαν ἀλήθειαν. 1372, 5. b) acta, h. e. publice decreta, jussa effectui data, et probata. τὰ πεπραγμένα λῦσαι. *längst geschehene, genehmigte, und bisher giltig gewesene Dinge wiederumstossen* [*to overthrow, abolish, things done long ago, approved, and held valid till now*]. 724, 32. c) fortunæ cujusque, res ejus, sive ab eo gestæ, sive quæ ei quocunque modo evenerunt. ἐπανορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν. 12, 19. ἀγαπήσας τοῖς πεπραγμένοις. 13, 11. τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων τι ἐνδέχεσθαι. 61, 24. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 21.

πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα. 423, 4.

πρᾴως καὶ μὴ πικρῶς. 315, 5. πρᾴως καὶ μετρίως διακείμενα ἔχειν. 318, 24. ὅσῳ πρᾳότερον καὶ φιλανθρωπότερον τούτῳ διελεγόμην, τοσούτῳ μᾶλλον κατεφρόνει μου. 1028, 10.

ἡ πρεσβεία] legatio. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὔθυναι. 367, 2.

πρεσβεῖον et τὰ πρεσβεῖα] præcipuum, prærogativa, ut e. c. portio, quam filius natu maximus, aut cohæredum quicunque, cui ea nominatim legata et excepta fuit, præ aliis cohæredibus, privam sibi tollit. *voraus wegnimmt* [*takes away first, beforehand*]. πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει. 955, 11. et 22. οὐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ πρεσβεῖον ἔχοιμι τοὔνομα τοῦτο. 1003, 10.

πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην. obeunda legatione pacem conficere, conciliare. 382, 17. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα. 428, pen. ὅστις ἥδεται ταῦτα πρεσβεύων Φιλοκράτει. 417, 26. πρεσβεύειν, legatione fungi, εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. 421, 17. πρεσβεύειν, in legatione, vel, ex auctoritate legati, constituere, condicere conditiones. πρεσβεύειν πολλὰ καὶ δεινά. 400, 12. 416, 9. τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος. 440, 17. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα, *der mitgegebenen Vorschrift des Verhaltens zuwider* [*contrary to decreed instructions for their conduct*], πεπρεσβευκότων. 346, 16.

πρεσβευτής] τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν; 342, 15. πρεσβευτὴς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν προδότης, καὶ τρίς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 26. b) agens quicunque in

rebus, internuncius, interpres ab homine privato collegiove aliquo, negotii alicujus expediundi gratis, cujusmodi homines nos *Factores*, vel *Procuratores*, usurpamus. 1121, 1.

πρέσβυς] unde πρέσβεις, legati. οἱ πρέσβεις οὐ τριήρων, οὐδὲ τόπων, οὐδὲ ὁπλιτῶν — κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. 398, 26.

πρεσβύτερος] præ senio pæne delirans, *kindisch, tudelig* [*childish, doting*], nescius quid agat. 1171, 16.

πρίασθαι] ἐὰν μὴ Φίλιππος αὐτοὺς πρίηται [scil. τοὺς δικαστάς]. 78, 19. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 1. πρίασθαι καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι. 187, 23. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, eodem ære meliorem puellum emere, τοῦτον ἠγόρασε. 563, 7. ὀπώραν. hortum mercede conducere, ut fructus illius autumni conducentis sint. 1253, 14. τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ πριάμενος. 1369, 20. v. Stobæi locum sub v. δίκαιος.

πρὶν οὖ, pro πρὶν simplici, aut pro πρὶν ἤ, priusquam. 217, 17.

πρὸ] ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην. malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere. 1442, 16. τῶν πρὸ ὁδοῦ [id est, προὔργου] τι περαίνοιτε. rerum proficientium, expedientium. 1443, 20. οὐ γὰρ ἴσος πόνος πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστί. 1452, ult.

προάγειν] impellere blandis verbis, lenociniis orationis, ad rem, quam nolis, invitum permovere, pertrahere ulterius, quam tu velis, aut te deceat, illicere, pellicere, ut si aura navem prorsum agat, aut vitulum prætensa fronte pertrahas ad stabulum, aut torculari promoveas nescio quid, *fortschieben, weiter schrauben* [*to urge on, force forward*]: et in passivo, evehi, ultra verum et rectum, ab impostura persuasionis, aut ab affectus concitatione abreptum. ἕκαστον εὑρήσετε πολλὰ προηγμένον, ὧν οὐκ ἐβούλετο, πρᾶξαι. 63, 2. ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν. 296, 24. οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδὲν, οὐδὲ προαχθήσομαι. 316, 12. εἰς ἃ προήχασι τὴν πόλιν. 346, 24. ἐπειδήπερ εἰς τοιούτους προήχθην τοὺς λόγους. 349, 26. κἂν ἄρα εἴπητέ τι καὶ προαχθῆσθε ἐπαγγείλασθαι. 354, 11. πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει. 468, 12. προάγειν ὡς πονηροτάτους εἶναι τοὺς πολίτας. 603, 10. εἰς τοῦτο προήχθητε εὐηθείας καὶ ῥᾳθυμίας. 618, 1. προάγειν ἐμαυτὸν τούτῳ εἰς ἀπέχθειαν. 621, 5. εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆχε τὴν πόλιν. 772, 5. ἵνα μὴ, λοιδορούμενοι, τύπτειν ἀλλήλους προάγωνται. 1262, 21. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν, πείθεσθαι. b) producere, ut maceriam ulterius in viam publicam, *weiter hinaus rücken* [*to move farther out*]. τὴν αἱμασιὰν προαγαγόντες, στενωτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι. 1279, 13. c) perducere, *bis wohin treiben* [*to bring to such a pass*]. εἰς τοῦτο ἤδη προηγμένα τυγχάνει τὰ πράγματα. 66, 1. τὸ πρᾶγμα εἰς τοῦτο προῆκτο. 970, 8. ἕως εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ὑμᾶς προήγαγεν. 1392, 13. τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις. 1404, 2. ἔτι καὶ νῦν ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 1447, 2. d) procedere, *fort gehn, weiter kommen* [*to go on, proceed further*]. ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι, 289, 9. In medio, idem quod in activo, a) pellicere, impellere. οὔτ' ἐλπὶς, οὔτε φόβος, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῆρεν, οὔτε προηγάγετο. 325, 10. 1458, 11. ὁρῶν, ὅπως μὴ προαξόμεθα τοὺς — εἰς ἀνάγκην πολέμου. 60, 19. b) serpere, latius permanare, gliscere, procedere. ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' οὕτω προήγετο. 426, 7. c) educare liberos, instituere genere quodam morum. εἰ γὰρ οὕτω τοὺς ἑαυτοῦ προῆκται παῖδας. 1264, 3.

προαγορεύειν τὸν πόλεμον. 157, 20. diem dicere, denunciare, ut certa die locoque in foro ad causam dicendam adsint. 1160, 20. μέλλοντας γαμεῖν προηγόρευον αὐτῇ. 1354, 20.

προαγωγὴ] lenocinium. *Kuppeley* [*a playing the pimp*]. εἶθ' ὃν ὁρᾶτε ἐκ προαγωγῆς ὑμῖν ὄντα φίλον. non sponte sua, sed illectum spe lucri. 678, 19.

προάγων] ab ἀγὼν, præludium certaminis. προάγωνας ἑαυτῷ κατασκευάζων τῆσδε τῆς γραφῆς. 611, 8.

προαιρεῖσθαι] μὴ, περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, τοὺς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προῃρῆσθαι λόγους. 270, 18. τῶν πλείστων οὐδὲ ὃν ἂν προέλωνται, μετρίως ἐνεγκεῖν δυναμένων. 1407, 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προῃρῆσθαι. 1429, 5. Conf. locum e Stobæi p. 104. supra relatum sub v. δίκαιος. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. se reip. gerendæ dedere. 1482, 1. ἐπειδὰν τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο ἡ πόλις, σκέψασθε, τί ἡμῶν ἑκάτερος προείλετο. (citat Marcell. ad Hermog. p. 182. 38.)

προαίρεσις] voluntas, delectus, propositum, meta ad quam contenditur, studium, secta quam tu consecteris, via, ratio. οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, scil. ἐχόμενοι. qui cum Philippo faciunt, sectam ejus sectantur. 132, 18. τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς προαιρέσεως ἔχθραν. odium dominationum, si ob aliud nihil, ob ea certe vel sola, ad quæ hujusmodi paucorum principatus contendunt. 168, 19. πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολι-

τείας, multæ quum essent viæ atque rationes ei sequendæ, si quis decrevisset operam suam reip. gerendæ addicere, τὴν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἱλόμην ἐγὼ, *so wählete ich mir das Departement der Griechischen Agelegenheiten* [*I chose for myself the department of Greek state-affairs*], partem eam mihi delegi, quæ versatur in gerendis rebus iis, quæ nostræ reip. cum aliis Græcis populis communes intercedunt. 245, 5. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο. 257, 7. ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν μου σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συκοφάντει. 292, 16. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 19. μὴ τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν, in studio partium quoad res ad salutem publicam spectantes, ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι. 323, 8. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν διαφυλάττειν. propositum hoc nunquam ex oculis dimittere, ut contendas populo tuo laudem hanc salvam conservare, ut habeatur generosus, et princeps Græciæ. 331, 25. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος ἦν πρὸς Φίλιππον. 349, 14. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. his, qui tota vita nulli alii rei student, quam ut rem faciant. 662, 17. ὢν ὅμοιος ἐκεῖνος τούτῳ τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. genere et instituto vitæ, quod sequendum et tenendum sibi proposuerunt. 666, 21. μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. ob mores. 1183, 9. 1401, 17. δεῖ δὲ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ [libelli] πρῶτον εἰδέναι· *die Absicht, den Endzweck* [*the aim, the object*]: βούλεται μὲν γὰρ —. 1401, 3. οὐδενὸς εὐδαιμονεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέροι. nullius rei delectus, consilium, institutio, susceptio laudatur, nisi cujus exitus quoque conducat. 1457, 12. τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτοῦ. studiis, partibus, emolumentis plebis quærendis sese dedidit. 1475, 1. οὐδ' ὅτι ταύτην τὴν προαίρεσιν [*Partie* [*line of life*], sectam, genus studiorum] ἀσφαλεστέραν οὖσαν ἑώρα. 1475, 4. οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας ἀκόλουθον ἂν φανείη. *euren übrigen Gesinnungen, und dem von euch bekannten Gemüthscharacter gemäss* [*corresponding with, agreeable to, your other opinions and acknowledged way of thinking*]. 1477, 1. ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. studium malarum artium, in quod civitas cum delectu, volens sciensque exarserit. *vorsetzliche, geflissentliche Ruchlosigkeit* [*deliberate, wilful profligacy*]. 1478, 27. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, in studio bonarum artium, καὶ βίῳ σώφρονι. 1479, 1. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως. opera data, scientes, volentes. 1097, 22. ἃ γὰρ κατεράσαιτ' ἄν τις αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. 1489, 2.

προαισθάνεσθαι ἐκ πολλοῦ. 246, 7. προαισθανομένου μηδενὸς ἀνθρώπου. 702, 6. τοὺς ἀντειπόντας ἂν, εἰ μὴ προαίσθοιντο, λάθοι. 711, 22. προαισθόμενοι ἐπιόντας τοὺς Λακεδαιμονίους. 1380, 14.

προακούειν] περὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προακοῦσαι. 604, 7. γενήσεσθε γὰρ εὐμαθέστεροι πρὸς τὰ λοιπὰ, ταῦτα προακούσαντες. 705, 12. πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους λόγους βέλτιον προακηκοέναι μικρὰ πάντας ὑμᾶς. 759, 26. 955, 1.

προαλῶναι] prius, vel ante te, condemnatus fuisse, superiori ætate. εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ τάδε οὐκ ἂν ἔγραψας. 595, 17.

προαναιρεῖν] τοὺς χρόνους εἰ μὴ προανεῖλε τῆς πόλεως. 398, ult.

προαναλίσκειν] *vorschiessen, vorstrecken, avancer* [*to advance, lay down for*], sumtus ab altero faciendos, ejus loco et nomine de suo erogare, quas postmodum debitor creditori refundat. 1031, 14.

προαναρπάζειν] actorem de medio tollere, priusquam is actionem ordiri potuisset. 555, 24.

προαπέρχεσθαι] προαπελθόντων πρότερον τῶν στρατιωτῶν. 1188, 24.

προαπεχθάνεσθαι. 179, 11.

προαπολλύναι] προαπόλωλεν ἐφ' ἃ ἐκπλέομεν. quarum rerum causa classes paramus, eæ prius pereunt, quam e portu evehamur. 50, 24.

προαποστέλλειν κήρυκα. 392, 15.

προβαίνειν] εἰς τοῦτο προβεβήκαμεν ἔχθρας. 163, 2. προβαίνοντος χρόνου. 1247, 18.

προβάλλεσθαι] in Medio, pro se obtendere, tenere projectum scutum, unde notio defendendi, sive sui, sive alterius. προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτ' οἶδεν, οὔτ' ἐθέλει. 51, 27. ἐγχειρεῖν ἅπασι τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, φέρειν δ' ὅ,τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ. 258, 23. τοὔνομα μὲν τῆς εἰρήνης ἡμῖν προβάλλεται. ostentat, objectat, aut pone nomen hoc refugit, sub eoque latitat. 112, 26. τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν τὴν συμμαχίαν ταύτην. se munivisse hac societate, eaque Philippo opponenda impetum ejus elusisse atque fregisse, veluti moles portui objectæ undas rejiciunt a tempestate illisas, aut sublicæ pontibus præductæ sustinent atque comminuunt tabulata glacie congelata, eoque pontes ipsos tuentur atque salvos conservant. 293, 20. ταῦτα προὐβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς. 325, 27. ἐκ μὲν θαλάττης προβαλέσθαι τὴν Εὔβοιαν πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ μεσογαίας τὴν Βοιωτίαν —. 326, 1. νῦν δ', οἶμαι, τούτου προβέβληνται Πολύευκτος etc. præsident ipsi, præsidio suo eum

tinentur. *sie haben sich vor ihm hingestellt, als ein Schirm, oder als eine Wehrmauer, oder als eine Palisade [they have placed themselves before him as a protection, or as a bulwark, or as a palisade]*. 560, 2. προβέβληται Πλουτάρχου. *er nimmt den Plutarchum in seinen Schutz [he takes Plutarch under his protection]*. 579, 2. nisi potius προβέβληται separandum est a Πλουτάρχου, atque hoc nomen proprium cum προξενεῖ copulandum, ut sit sententia: nuncupatus honori gerendo, vel creatus est Midias. tum, proxenum Plutarchi agit. Hinc videtur explicanda illa difficilis et perobscura dictio: *τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας, τὴν προβεβλημένην καὶ ἀπαραίτητον πρὸς Φίλιππον.* cum inexpugnabili contumacia et implacabili odio resistentem Philippo. 349, 15. b) sistere, coram præsentem exhibere, sive semet, sive alium, *presentiren [to present]*. unde nata est gemina notio, altera, semet honoris candidatum gerendi, munus aliquod ambiendi: altera, reum aliquem faciendi, nomen ejus deferendi, corpusque ipsum in judicium adducendi, item testem ad judices producendi. *ἔστω δὲ ὑπόδικος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας καὶ ὁ προβαλόμενος*, scil. *τὸν μάρτυρα*, qui produxit testem, eumque ut idoneum auctorem judicibus commendavit. 1132, 5. 1139, 10. *προβαλλόμενος*, offerens, oggerens et obtrudens semetipsum, *καὶ κελεύων ἑαυτὸν χειροτονεῖν εἰς τὰ Διονύσια ἐπιμελητήν.* 519, 16. *τοῦτον προὐβάλλετο, schlug ihn vor [proposed him]*, edito nomine ejus, commendabat eum, *εἰπὼν τὴν τοῦ σώματος ἀῤῥωστίαν, ἵν', ἔφη, συνδιακῇ μοι.* 750, 10. *ὃν οὗτος προὐβάλετο διαιτητήν.* 1021, 17. *προβληθεὶς πυλαγόρας οὗτος.* denominatus, designatus, nuncupatus, delectus. 277, 1. c) deferre nomen alicujus de injuria data, reum facere, accusare, præsertim actione illa peculiariter *προβολὴ* dicta, insectari. *προὐβαλόμην ἀδικεῖν τουτονὶ περὶ τὴν ἑορτήν.* 514, 6. et hoc significatu sæpius occurrit usurpatum in illa Midiana. *τοῦτο* [id est, *παρὰ*, vel *κατὰ τοῦτο*] *αὐτὸν ἐγὼ προὐβαλόμην, καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς.* 523, 21. *προβαλλομένου αὐτὸν Μενίππου.* 571, 16. *ταῦτ' ἐδόκει δίκαιον ἔχειν ὁ προβαλόμενος λέγειν.* 572, 14.

πρόβατον] *ἕτερος δέ τις ἧκεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος δέ τις ἵππους.* 426, 3. *ἃ δέ φασι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὰς κατεσθίειν.* 782, 9. *ἀλλὰ μὴν τοὺς γενομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν.* 782, 15. *ἐλθὼν*, repentina invasione, *τὰ πρόβατά μου λαμβάνει ποιμαινόμενα, von der Weide weg [from their pasture]*, *πεντήκοντα μαλακά* [nisi potius *μάλιστα* leg. est, 50 admodum]. 1155, 3.

πρόβλημα] velum, operculum, latebræ, prætextus. *οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τοῦ τρόπου. ein Feigenblatt die Blösse seines bösen Herzens zubedecken [a figleaf to cover the nakedness of his bad heart]*. 1122, 21.

προβολὴ] munimentum, propugnaculum. *προβολὰς ἑτέρας εὑρέσθαι.* 218, 21. sed alii *προσβολὰς* dant. b) *προβολαὶ* in foro Attico dicebantur actiones in eos, qui dierum sacrorum majestatem violassent pacemque turbassent aliquo crimine, seu auso, quod cum alio tempore liceret, illis tamen diebus vetitum per leges esset. *ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσιν αἱ προβολαί.* 516, pen. 517, 4. et passim locorum in or. Midiana.

πρόβολος] *ἀνάγκη τούτοις ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑποστρίζειν.* 104, pen. *πρὸς οὓς ἔχουσας αὐτὰς λιμένας καὶ προβόλους ἐκπλεύσας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου.* 795, 14.

προβουλεύειν] *δωρεαὶ προβεβουλευμέναι.* munera, de quibus dandis decretum prius SCto fuit, quam ea de re ad populum rogatio ferretur. 243, 5. *προβουλεύσασα ἡ βουλὴ ἐξιέναι.* senatus proposito SCto edixit exitum in castra. 567. 4.

προβούλευμα] *προβουλεύματος οὐδὲν ἐνταῦθα δεῖ.* 594, 27. *προσῆλθε τῇ βουλῇ. προβούλευμα ἐγράφη.* 703, 17. *ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα. προβούλευμα γάρ ἐστιν. ὁ νόμος δ' ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα.* 651, 15. *κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην.* ubi rogatio Ctesiphontis de aurea corona Demostheni decernenda significatur. 228. 7. *ψήφισμα*, si quid a plebe ratum nondum fuisset habitum, id *προβούλευμα* manebat. hinc est, quod p. 266, 12. *προβούλευμα* appellet id idem, quod modo versu 11. *ψήφισμα* dixisset.

προγίγνεσθαι] *ἐν τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς.* 255, 22.

προγινώσκειν] *προεγνωσμένος ἀδικεῖν.* præjudicio datæ injuriæ notatus. 861. 23.

πρόγονος] abavus, avi pater. 1056, 22. et 33. *οἱ πρόγονοι*, majores, *οἱ ἐπαινοῦντες τοὺς προγόνους ὑμῶν.* 1423, 2.

πρόγραμμα] *τῶν προέδρων, τοῦ προγράμματος, τῆς εὐκοσμίας.* 772, 15.

προγράφειν ὅρον. 633. 2. *προγράφειν τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας.* ut biduo post adesset ad judicium. 1151, pen. *ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης.* publice proposito edicto, ut illuc exiremus, ad ibi præsidatum agendum. 1257, 5.

πρόδηλος] *εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα.* 293, 26. 294. 26.

προδιαφθείρειν τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι. 520, 26.

προδιδάσκειν] idem, quod simplex. *ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διδασκάλων προδεδιδαγμένος.*

82, 21. ἐθίζειν καὶ προδιδάσκειν ἐστὶν ὡς πλείστους ἀδικεῖν ὑμᾶς. 767, 14. τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πρᾴως ἔχειν, προδιδάσκει ἑτέρους ἀδίκους εἶναι. 1231, 26.

προδιδόναι] οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει. 241, 14. ὑμεῖς μὲν οὐδένα πώποτε προὔδώκατε φίλον, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα πώποτε ὅντινα οὔ. 657, 24. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας. 795, 12. τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν προδιδόντα. *dass seine Augen ihn verliessen* [*that his eyes betrayed him*], id est, *dass sein Gesicht ihm ablegte* [*that his eye-sight failed him*]. 1239, ult. ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι, τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. δεινὸν ἡγοῦντο τὴν ἐκείνου προδοῦναι προαίρεσιν. ab ejus moribus, institutis, studiis desciscere. 1397, 25.

προδιηγεῖσθαι. 1345, 10, 1376, 23.

προδιοικεῖν] προδιῴκητο. prius adornatum fuerat atque constructum. 625, 5.

προδοσία] crimen proditionis. ἔνοχος ἔστω τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις. 238, 11. προδοσίας ἁλοὺς τρία τάλαντα ἀπέτισε. 740, 14. Conf. 1344. 1.

πρόδοσις] *Handgeld* [*an earnest, smart-money*]. manupretium, æs, quod militi e. c. recens conscripto, ad fidem pacti contracti firmandam, arrhæ loco in manum datur. δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτῶν ἑκάστῳ δοὺς μεγάλας. 1208, 16. 1210, 10.

προδότης] οὐδεὶς τῷ προδότῃ συμβούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρῆται· impostorum, postquam ejus opera semel usus est: οὐδὲν γὰρ ἂν ἦν εὐδαιμονέστερον προδότου. 241, 16. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. ὥσπερ οὐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας, [scil. τῶν ἄλλων, τῶν σκευῶν, καὶ τῆς τραπέζης]. 400, 18. ὃς τῶν εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης. 1121, 6.

προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόναι. jus in primo cuneo, seu primario scamnorum ordine sedendi. 256. 7. προεδρία, pro prærogativa, honore præcipuo. Plutarchus in vita Æmilii Pauli circa finem (II. 191, ult.)

πρόεδρος] τὸν πρόεδρον ὅν ποτέ φασιν ἐν ὑμῖν πληγῆναι. 525, 26. τοὺς δὲ προέδρους, principes prytanum, οἳ ἂν τυγχάνωσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ προεδρεύοντες. 706, 20. τοῖς προέδροις, οἳ κεκληρωμένοι καθίζουσιν ἐξ ὑμῶν. 728, 27.

προειδέναι] προΐστε τοὺς λόγους, οὓς ἂν ἕκαστος εἴπῃ. 1445, 23. ἐκτιθέναι κελεύει τοῦ προειδέναι πάντας. 711. 20.

προειπεῖν] προειρημένον, cum esset indictum, denunciatum, ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνοεῖν. 618, 9. προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ. qui occideret aliquem, ad eum adennte in foro, coram multis testibus, eique denuntiante, ut imposterum se foroque universoque territorio Attico abstineat, emigret, cum minis, si contra fecerit, actionis homicidii in eum instituendæ. 1068, pen. προεῖπον αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου [δίκην subaudi]. dixit ei diem de homicidio, in Palladio obeundam. 1348, 11. προείρηται μὲν ἃ μέλλω λέγειν ὑπὸ ἄλλων πρότερον. jam dudum ante me alii quoque hæc eadem oratione exsecuti sunt. 1391, pen. ταῦτ' οὖν φυλαττόμενος, legislator ταῦτα προεῖπε, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις. 711, 15.

προεισάγειν] προεισηγμένου ἐμοῦ [scil. εἰς τοὺς φράτορας]. 1004, 6.

προεισέρχεσθαι. 840, 5.

προεισφέρειν] ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προεισενεγκεῖν. largitiones, contributiones spontaneas, gratuitas, dare pro se, et pro aliis, qui jam non possunt, sed postmodum facti locupletiores refundent. *vorstrecken, vorschiessen* [*to advance*]. 185, 15. ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες. 564, 8. ἄγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας. adigere ad necessitatem pro aliis indigentibus in antecessum dependendi. 1046, 24. προεισήνεγκα μέρος οὐκ ἐλάχιστον τῶν χρημάτων. 1208, 25.

προεισφορὰν ἂν μὴ κομίζηται. si minus reciperet id, quod in antecessum pro alio jam debente, sed dependere non valente, dependerit. 977, 19. ἔθηκα πρῶτος τὰς προεισφοράς. 1209, 3.

προεκλέγειν] καὶ ταῦτα προεξειλεγμένα. dudum ante, quam tu ad exigendum veneris, ab aliis exacta et redacta, vel ante statutam depensioni diem. 305, 18. τὰ μὲν εὔπορα ὑφ' ἑτέρων προεξειλεγμένα. 1209, 6.

προεξαγγέλλειν. 419, 15.

προεξανίστασθαι] εἰ μὴ προεξανέστημεν ἡμεῖς. paulo ante consurrexissemus. 282, 2.

προέρχεσθαι] εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ πράγματα μοχθηρίας. 29, 17. οἱ προεληλύθεν ἄνθρωπος ἀσελγείας. 42, 25. τοῦ ταῦτα οὕτως αἰσχρῶς προεληλυθέναι, id est, εἰς τοῦτο αἰσχύνης. 688, 17. εἰς ὑπηρέτου τάξιν καὶ σχῆμα ἡ πόλις προελήλυθε. devenit. 690, 22. εἰς τοῦτ' ἀναισθησίας καὶ τόλμης προεληλύθασι. 757. 7. προελθόντος εἰς τοῦτο τοῦ πράγματος. 1258, 7. ἐκ τῶν τοιούτων λόγων καὶ ἐλπίδων εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ παρόντα μοχθηρίας. 1419, 10. προέρχεσθαι pro παρέρχεσθαι, prodire ad concionem, agendi ergo cum populo. 1459, 14. ἄξιον δ' ἰδεῖν, ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθε. 557, 24.

προευλαβεῖσθαι. 798, pen.

προευπορεῖσθαι] de pecunia prius comparata et præsente, quam ejus usus sit. 731, 3.

προέχειν] πολλῷ προέχει πρὸς τὸ — πράττεσθαι. multis partibus nobis est superior, nos post se relinquit. 10, 14. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει, τῶν ἡλικιωτῶν. 1401, 6. ὁ δανειζόμενος ἐν

ἐμοῦ. *er nahm sich des Aphobi an* [*he took the part of Aphobus*]. 865, 7. προστάντες τοῦ πράγματος. causa ista ad curam tutelamque suam recepta. 869, 2. παρέσχον ἐμαυτὸν, πολιτευόμενον, in tractatione reip., οὐδεμιᾶς ὀργῆς, οὐδὲ δυσμενείας οὐδ' ἀδίκου πλεονεξίας, οὔτε κοινῆς, οὔτ' ἰδίας, προϊστάμενον, nullius me gessi patronum, neque hominis privati, neque factionis, quem, aut quam, seu iracundia stimularet, seu simultas accenderet, seu cupiditas improba agitaret. 1469, 14. b) collocare aliquem ante se, pone tergum ejus se abdere, vel latitare. *einen vor sich treten lassen, hinter einen sich flecken* [*to put another before one, to hide one's self behind another*]. unde gemina notio, altera præficiendi, altera prætexendi. προστησάμενος τούτους. *weil er sich hinter sie gefleckt* [*under the mask of their name*], per eos, personis et nominibus eorum abutens, clam, tectus et ignoratus agit partes suas, *er treibt seine Sache durch sie* [*he carries on his own affairs through them*]. 1131, 16. προΐσταται Στέφανον τουτονὶ αὑτῆς. ipsa sibi tutorem patronumque præficit. 1357, 25. στρατηγὸν τινα τοῦ πολέμου, νοῦν ἔχοντα, προστήσεσθε. bello præficietis. 1432, 14. τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγμα προστησάμενοι. *vorschieben, vorschützen* [*to hold out, bring forward, as a pretext*], prætextu eo usi. 62, 4. τοῦ ἀγῶνος τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐσταται. causatur, quamquam id falso quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam sibi nullam fuisse causam, quam suam mecum simultatem, aut suum mei odium. 230, 9. τὸ τῆς ἑορτῆς προστησάμενος κατεπείγον. 709, 1.

προΐσχειν] εἰ γὰρ ἑκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἐναντίον προΐσχηται νόμον, οὐχ οἷόν τε εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, citat Schol. Hermog. p. 106. 16.

προκαθιέναι] εἰς δὲ τὴν ταραχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην παραινῶ μὴ προκαθιέναι τὴν πόλιν. demittere, conjicere primam, ante reliquos omnes. 179, 20. aliquem præmittere, summittere, subornare, qui ante tuum adventum omnia, quæ tu parata velis, præparet atque instruat, ut si tu e. c. fratrem in puteum demittas explorandi, aut elimandi ergo, antequam tute temet eo demittas. τοῦτον αὖ προκαθῆκεν ἐξαπατᾶν ὑμᾶς. periculum facturum, possitne Philippus vobis imponere. 365, 13.

προκαλεῖσθαι ἐπὶ τιμωρίαν. hortari, incitare ad sumendam vindictam. 586, 20. προκαλεῖσθε γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτικοὺς εἶναι. allicitis, impellitis, permovetis. 1479, 13. b) sponsionem deferre. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς. 969, ult. προὐκαλούμην Ὀλυμπιοδώρῳ μέτρια καὶ προσήκοντα. conditiones modicas, tolerabiles, Olympiodoro deferebam. 1168, 7. τὴν ἐμὴν μητέρα τὸν αὐτὸν ὅρκον ὀμόσαι προὐκαλούμην. *ich erbot mich, auch meine Mutter sollte eben denselben Eyd abschwören* [*I offered too that my mother should take the very same oath*]. 1279, 15. προκαλοῦνται αὐτὸν οἱ γεννηταὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων. 1365, 16. προὐκαλεῖτο ἐπιδεῖξαί μοι τὴν οὐσίαν δέκα ταλάντων οὖσαν. 829, 12. προκαλοῦμαί σε ταυτί. 978, 26. ἃν μὲν ἐγὼ προὐκαλούμην, οὐδὲν ἐφρόντισε. 1302. 22. ἐπειδὴ τὸν ἄνθρωπον οὐ παραδιδόασιν, ὃν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι. quam ad quæsitionem dedendam aiunt a se ipsis ultro oblatam esse. 1151, 11. οὐ προκαλεσάμενοι εἰς ὅρκον τὸν πατέρα τότε. 1240, 27. προκαλοῦμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν. 850, 13. ταῦτα δὲ προκαλουμένου ἐμοῦ. hæc me agente cum illo. 1217, 14. προκαλοῦνται ἐπὶ διακρούσει. *sie kamen mit einem Vorschlage*, oder *Anerbieten*, oder *Aufforderung, aufgezogen, bloss um die Sache aufzuhalten*, [*they come forward with a proposal, tender, summons, merely to prolong the business*]. 1265, 13. ἂν ὁ πατήρ μου προκαλῆται αὐτὴν, *sie auffodern sollte* [*should summon her*], πρὸς τῷ διαιτητῇ, ὀμόσαι, ἦ μὴν τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἶναι, τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι. 1011, 8.

προκαλινδεῖσθαι] alicujus genua provolvi. ἐκείνου μὲν προὐκαλινδεῖτο, ὑμᾶς δὲ ὑπερεώρα. 450, 3.

προκαταγιγνώσκειν] προκατεγνωκέναι μηδέν. neutram in partem præjudicium tulisse. 226. 9. προκατεγίνωσκεν ὁ δῆμος τούτου. vel ante ipsam causæ actionem, antequam judicium haberetur, populus eum præjudicio suo condemnavit. 586, 22.

προκαταλαμβάνειν] ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι προκαταληφθέντες. 397, 4.

προκαταλύειν] προκατέλυσαν τὸν πλοῦν. *sie fuhren nicht weiter* [*they proceed no farther with*]. iter maritimum finierunt, inhibuerunt. 1290, 14.

προκαταχρῆσθαι] διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι [scil. ταῖς ἐκκλησίαις]. propterea, quod concionibus antea nimis multis incassum habitis. salutare nihil neque decretum, neque effectum esset. 389, 13.

προκατηγορεῖν] facinus accusare, priusquam patraretur. 95, 25.

προκεῖσθαι ἱκετηρίαν ὑμῖν νομίζετε τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 26.

προκινδυνεύειν] τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀναλίσκετε εἰσφέροντες καὶ προκινδυνεύετε στρατευόμενοι. 25, 6. οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. 297, 11.

πρόκλησις] sponsio forensis, actore reove alteri conditiones offerente, seu provocante ad edendum ea argumenta, quorum evidentia causam certam redderet

ἀγαθῶν, καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 12. εἰσὶ ταῖς πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ ναοὶ πάντων τῶν Θεῶν ἐν δὲ τούτοις καὶ Προνοίας Ἀθηνᾶς, ὡς μεγάλης καὶ ἀγαθῆς Θεοῦ. 780, 17. πρόνοιαν ἐποιησάμην, *ich habe mich gehütet* [*I have been on my guard*], τοῦ μήτ' ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν τούτου εἰσελθεῖν, μήτ' ἐπὶ τὴν μητέρα. 1163, 19. ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνθρώπων ἔργον εἶναι ἴσην πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν αὐτοῖς οἰκείων, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτρίων. 1429, 8. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὅσηνπερ τοῦ δικαίου. 1433, 5. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας [scil. φονευσάντων ἀνθρώπους] δεδήμευται τὰ ὄντα, qui homines ex præmeditato occidissent. 634, 23.

προξενεῖν] procurator, mandatarius, agens in rebus alicujus esse. οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδείς ἐστί μοι. 194, 18. σὺ προὐξένεις αὐτῶν. 252, 25. προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλειωτῶν. 1237, 17. b) conciliare, adducere, inducere in alicujus usum et notitiam, *zuweisen, empfehlen* [*to introduce, recommend*]. οἵων ἀνθρώπων προὐξένησεν ἡμῖν. 969, 18. ὃν αὐτὸς οὗτος προὐξένησε. 1250, 20. προξενεῖ Πλουτάρχῳ. tyranno Euboeensi (ut exhibet Plutarchus Chæronensis p. 1011, 1). 579, 3.

προξενία] honos, vel munus Proxeni, cum resp. quædam aliquem constituit penes aliam quampiam remp. rerum suarum procuratorem; cujusmodi homines hodie *Residentes*, aut in emporiis orientalibus et Africanis negotiatorum Christianorum *Consules* usurpantur. 475, 10.

πρόξενος] εἰ ταῦτ' ἀκούσαιεν οἱ βάρβαροι, οὐκ οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ἡμᾶς ἑαυτῶν προξένους, patronos, advocatos, ποιήσασθαι. 530, 14. Proxeni decretis publicis, seu plebiscitis, creabantur. 497, 9.

προομνύναι. 859, ult. 861, 14.

προορᾶν] προορᾶτε πρὸ τῶν πραγμάτων οὐδέν. 52, 4. αἰσθάνεται ταῦτα καὶ προορᾷ Χαρίδημος. 664, 13. ἄμεινον ἐκείνου προορᾷ. 664, 22. τὰ μὲν οὐ προορῶσι, τὰ δ' εἰρωνευομένοις. 1394, 13. In Medio: πάνθ', ἃ προσήκει, προορώμενοι. 67, 24. μὴ προορωμένους, caventes, τὸν πόλεμον. 63, 11. προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι. 506, pen. προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις. circumspicere vestras voluntates, quo tendant. 534, 12. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην. 773, 1. τὸ φαυλότατον, οἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, πρὸ τοῦ τελευταίου καὶ δεινοτάτου προεώρακα, τοῦ μὴ φόνον γενέσθαι. præcavit, cautione sua exclusit levissimum illud semen majorum malorum, quo certius et facilius excluderet atque præstrueret malo, quod in [illegible] extremumque et atrocissimum est, hoc est, quo cædes nulla fieret. 1262, pen. [illegible] ἐγὼ προορώμενος καὶ λογιζόμενος, γράφω [illegible]ήφισμα, citat Hermogenes p. 278, 5. ex or. pro Corona.

προορίζειν] τὴν δ' οἰκίαν ὡς προωρίσατο δισχιλίων. domum pro XX minis sibi oppignerandam curaverit, ὅροις, seu palis ante eam ponendis. 877, 7.

προορμᾶν] de curru in certamine curuli alterum prævertente. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχουμένων. 1409, 24.

προοφείλειν] μὴ μεγάλου ὄντος, ὃ αὐτῷ προωφείλετο. nisi magna fuisset ab eo ante accepta injuria, cujus ultionem læsus ab aggressore deberet ipse sibi repetere. *wäre es nicht was grosses gewesen, das er bey dem andern eingebrockt, das ist ihm zu Leide gethan, und ihn damit zur Rache genöthiget hätte* [*if it were not some grievous wrong, which he had received from others, which had been done by others, and forced him to seek revenge*]. 539, 18.

προπέμπειν] μέχρι φθόης καλῶς πεισοῦσαι προπεπομφασιν αὐτόν. 1481, 22.

προπεμπτα προσκαλεσάμενος — εἰσαγάγοι εἰς τὴν Ἡλιαίαν. citatum quinto die post introducito. 1076, 21.

προπέρυσι] anno abhinc tertio retro. 467, 14. 901, 3.

προπέτεια] ἐπιπλήττων τι καὶ λοιδορούμενος τῇ τοῦ Τιμάρχου προπετείᾳ. 420, 12. προπετείᾳ τρόπου. 526, 17. προπετείᾳ καὶ θρασύτητι λαβὼν ἐξουσίαν. 612, pen. εἰ μὴ μετριωτέραν εἶχετε τὴν ὀργὴν τῆς ἐκείνου προπετείας. 663, 16. προπετείας καὶ τῆς μεγίστης ἀπονοίας σημεῖον. 1097, 27.

προπετῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ. 1089, 19. προπετῶς ἐχρῶτο αὐτῇ. sine pudore, atque reverentia uti, nil parcere, nihil non turpe et flagitiosum in eam audere. 1355, pen.

προπηλακίζειν] τὰ μὲν ἄλλα ὡς προὐπηλακίζετο καὶ ὑβρίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ὠρειτῶν. 126, 9. τότε δή, τότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει. 241, 22. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζει, alicui contumeliose objectet, νῦν ἔχειν ἡγοῦμαι. 312, 16.

προπηλακισμὸς] ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. 229, 9. εὐεργεσίαν εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν. 330, 14. ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. 1471, 20.

προπηλακιστικῶς. 874, 14.

προπίνειν] *zutrinken* [*to drink to any one*]. cum potu, quem tu alii offeras, una aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere. προπέποται τῆς αὐτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. vendita et prodita est resp. 34. 24. Thomas M. v. πίνει, p. 716. 1. ex orat. de F. L. citat: προὔπιε τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ'

Ἀλεξάνδρῳ. 324, 23. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς. 384, 14. εἰς ἑτέρων χάριν προποθεὶς, id est, προδοθείς. 1465, 20. συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοτησίας προὔπινε. *er brachte ihm Gesundheiten zu, er that ihm Bescheid [he drank healths with him, he pledged him].* 380, pen.

προπιστεύειν] μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν. 662, 20.

Προπύλαια. Minervæ in arce. 174, 23. 597, 8. 617, 18.

πρόῤῥησις] ὑμῖν δ' ἐκ προῤῥήσεως πολεμήσειν. 114, 2.

πρὸς] difficile est, et sæpe prorsus negatum, ut præpositionum omnium, ita hujus quoque, significationes ita præcise discernere inter se, ut minus liceat, quem locum ad hanc classem retulerimus, eum ad aliam quampiam pari jure referri. Quare satis habebimus pinguiori Minerva præcipuas hujus particulæ vires digessisse atque adumbrasse. Id quod nemo paulo æquior vitio nobis dabit. Cum genitivo itaque compositum πρὸς significat a) *a parte.* ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα καὶ τὰ πρὸς πατρὸς, καὶ τὰ πρὸς μητρός. tam a parte patris, quam a parte matris. 1303, ult. τῶν συγγενῶν τοῦ πατρὸς καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν. utriusque sexus. 1305, 16. b) *per,* in obtestatione, supplicatione. ἱκετεύω, ἀντιβολῶ, πρὸς παίδων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν. 842, 7. πόλλ' ἐμοῦ δεηθέντος, καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος τῶν γονάτων. 1343, ult. c) pro aliquo, secundum eo, ex ejus re, ad ejus gratiam. κἂν μέν τι ᾖ πρὸς τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τῆς πόλεως, ἐν τοῖς ὅρκοις. 216, pen. ἄτοπον, εἰ τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστεροῦντος πιστῶς ἀκούσεσθε, partem eam testimonii, quæ facit pro veteratore fortunis meis insidiante, fraudatumque me ære meo eunte, τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀποστερουμένων ἄπιστον ἔσται παρ' ὑμῖν. 921, ult. κἂν οὕτω πρὸς ἐμοῦ δικαίως τὴν ψῆφον ἔθεσθε. 1006, ult. κἂν τοῦτο πρὸς ὑμῶν ἤδη γίγνοιτο. 1448, 7. Cum dativo a) *præter, una cum.* ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει. 1485, 16. πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν. 1025, 20. πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω. 1295, 22. μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε. 409, 9. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ. 736, 13. πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι. 1408, 17. b) *apud, in, circa.* οὐδενὶ πλέον κεκράτηκε τῆς πόλεως Φίλιππος, ἢ τῷ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίγνεσθαι. 92, 22. ἂν πεισθῆτ' ἐμοὶ καὶ πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν, περὶ ὧν ἂν λέγω, γένησθε. 287, 3. ἀλλ' οὕτως ἔκφρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμματι. 380, 13. ἃ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἔλεγε. 487, 8. ὅσα ἐν τῷ δήμῳ γέγονεν, ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. 520, 22. εἰ δὲ πρὸς διαιτητῇ φεύγει. dies ei si dicta sit apud arbitrum. 602, 4. ἐξελεγχόμενος πρὸς τῷ πίνακι. coram albo, id est, ab inspectione tabularum. 1091, 16. πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι. in his rebus tractandis et componendis cum securitate versari, 1485, 4. Cum accusativo a) *ad, erga, versus.* ἐῤῥαθυμηκότες καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες. 13, 23. ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐνίους. 29, 17. τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς. in rebus ad religiones deorum pertinentibus. 35, 25. οὐδέν ἐστι τούτων πρὸς ἐμέ. nihil horum ad me facit. 232, 7. οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ. 245, 10. οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων πρὸς ἐμέ. 309, 12. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. succensuit. 1001, 11. βοᾷ καὶ σχετλιάζῃ μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem. 1026, 21. ἵνα ᾖ αὐτοῖς γνώριμα τά τε ληφθέντα, καὶ τὰ τεθέντα, πρὸς τοὺς λογισμούς. *zu den Rechnungen, fur die Rechnungen [on the creditor's, or debtor's, account].* quo possint rationes reddere constantes et probabiles, tam credentibus pecunias, quam credito sumentibus. 1186, 10. φὴς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν εἰσεποιήθης. ad quem, id est, ad cujus gentem, arrogatus es. 1088, pen. τοῦτον ἐγράψατο αὐτῷ ὀφείλοντα πρὸς τὸ ἄλλο χρέος — ad vetusta nomina, ab eo dudum ante apud patrem meum facta, novum hoc nomen, scilicet æs Timostheni pro phialis expensum, adscribi curavit. 1193, 24. 1203, 7. ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον. ad vos, h. e. quo uteretur in actione sua, vel oratione ad vos. 1201, 19. ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας. vestræ erga me beneficentiæ. 1472, 1. b) ad mentem alicujus, ex ejus sententia et voluntate, secundum eum. τούτῳ πάντες ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπουν, καὶ πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην. 361, 4. φίλους νομίζων, οὓς ἂν ἐκείνῳ δοκῇ, καὶ μὴ φίλους ὡσαύτως· τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις. 411, 23. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι. 744, 4. εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον. 820, 15. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, secundum postremum eventum, prout alterutram in partem id habet, quod extremum evenit, κρίνεται ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων, tale judicatur etiam esse, quodcunque antehac seu evenerit, seu gestum fuerit. 12, 15. c) *adversus, cum.* αἱ μέγισται τῶν πόλεων πρὸς αὑτὰς διεφέροντο. ipsæ

secum dissidebant. 143, 27. ἡ πρός τινα [subaudi ἄνθρωπον] δίκην ἥττηνται περὶ αὐτῶν. aut in horum mancipiorum causa eos ab hominum quoquam victos in foro esse. 821, 17. πρὸς ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας, in contentione nobiscum, qui sumus pauperes, καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι. 1089, 8. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ. ubi adversus eos actionem forensem suscepero. 1103, 25. εἰ δ' οὖν ἀναγκάζοι τις, πρὸς τοὺς τοιούτους ἡδύ ἐστιν εἰσιέναι. 1140, 6. κινδύνους ὅσους ἐκινδύνευσα αὐτὸς πρός τε χειμῶνας, καὶ πρὸς πολεμίους. 1213, 10. οἴομαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτ' εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τούτου. 1241, 23. d) *cum.* διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικουρικείαν. 61, 22. ὅπερ οἱ πολιτευόμενοι πεπόνθασι πρὸς ὑμᾶς. 176, 21. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν βουλὴν οὖσαν. de negotiis nostris cum rege Persarum. 179, 22. οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστίν. *darf er dem Staate davon keine Rechenschaft geben. das geht den Staat nichts an* [*he need not give any account of it to the State. that does not concern the State*]. 528, 16. ἀργυρίῳ πρὸς χαλκὸν καὶ μόλιβδον κεκραμένῳ πολλαὶ τῶν πόλεων χρώμεναι σώζονται. 766, 10. πρὸς ἐμὲ τὴν οὐσίαν τιμάμενος. 1020, ult. e) *a.* τοῦ δικαίου μᾶλλον ἕνεκα, ἢ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους φόβου. 204, 18. f) *apud.* γράφεσθαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος. 529, 16. πρὸς διαιτητὴν ἣν αὐτῷ λαχεῖν. 602, 3. ἔλαχε πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1054, 17. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τούτων πρὸς τοὺς ἄρχοντας. 1074, 27. οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη. quorum in foro lis certetur. 1075, 1. 1083, pen. ἀλλὰ καὶ εἴ του ἄλλου δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι, ὑπάρξειν αὐτῷ. *wenn er sonst noch was beym Timotheo zu schaffen hätte* [*if at any time he should have any point to carry through the influence of Timotheus*]. 1185, 23. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι πρὸς τὸν διαιτητήν. 1190, 1. δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα. 1303, 27. τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀτυχήσαντος πρὸς τὴν πόλιν. quamquam ibi reddi quoque possit in tractatione reip., vel, in causa, quæ ei cum rep. vel fisco controversa erat. 1322, 2. γράφεται Φράστωρ Στέφανον γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 1362, ult. 1363, 7. οὐδὲ ταῦτ' ἐστὶν αἰτιᾶσθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν. apud tuum conspectum, id est, ei, qui te intueatur. 1404, 23. g) *in.* σοῦ πολλῷ βελτίων ὢν καὶ ἄμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα. rebus in omnibus. 960, 2. h) *erga,* vel *cum,* in comparatione, item *pro, pro modo.* ἀνταναπληροῦντας πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. comparantes cum opulentissimo quoque identidem egentissimos quosque, atque hos illi veluti contrapondium opponentes; ut in lance multa minuta pondera ingens pondus alteri lanci impositum exæquant. 182, 22. ὁρᾶτε τὴν πόλιν — ἐν ταύτῃ χρήματ' ἔνεστιν ὀλίγου δέω πρὸς πάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. opes, pæne dixerim æquipollentes, aut æquiparabiles cum opibus reliquarum civitatum omnium. 185, 3. καὶ τί τοῦτ' ἐστι πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας καμήλους, ἃς τῷ βασιλεῖ χρήματ' ἄγειν φασὶν οὗτοι. 185, 21. ὁρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιουμένους. *dass man ihnen Recht widerfahren lässet nach Maasse der iedesmahl habenden, vorhandenen Macht* [*that justice is done them according to the measure of their power*]. prout sunt ipsis identidem vires et opes sive magnæ, sive parvæ, ita jura ipsis, aut conceduntur hoc ampliora, aut hoc magis denegantur atque decurtantur. extenditur et laxatur, aut contrahitur gyrus jurium. 199, 7. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. ex tempore quæque suo spectetis, h. e. judicia et consilia vestra rerum identidem præsentium natura accommodetis. 230, 26. οὐ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοποῦν. non metiens emolumenta modo pecuniarum ex aliqua re provenientium, vel potius, non spectans, neque consectans illud emolumentorum genus, quod in ære cernitur. *die Vortheile, die einem durch Geld und Guth zuwachsen* [*the advantages, which one reaps through money and goods*]. 461, 1. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον [scil. σῖτον], ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἰσπλέων ἐστίν. unum frumentum Ponticum cætera omnia exæquat aliunde convecta. 466, 22. δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἐμαυτὸν κρίνων. *nach mir schätzend, beurtheilend* [*judging of him by myself*]. 564, 16. ὅτι τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίους νέμεσθαι. postulares facultatum a matre relictarum partem ratam, tibi ex hæreditate competentem, aufferre. 954, 18. τῇ ἐπικλήρῳ πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον. unumquemque debere partem suam ratam æris conferre ad dotem ejusmodi puellæ. 1068, 4. οὕτως ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι, καὶ παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. si cum largitionum captatione comparentur. *gegen das Geldschneiden, oder Geldfischen, alles andere für Kleinigkeiten ansehen* [*to deem every thing else as trifling in comparison with extortion and money-hunting*]. 1233, 6. μηδενὸς ἄλλου φροντίζοντας πρὸς τὸ μὴ δοῦναι. *über dem Bestreben ungestraft durch zu kommen alles andere vergessen* [*to forget every thing else in the endeavour to escape with impunity*].

ganz und gar nichts da, es fehlt uns nur an allem [or rather, to speak correctly, *there is no provision at all, we are in want of every thing*]. 14, 22.

προσδέχεσθαι] προσδεχόμενοι, amplectentes, pro suo habentes, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδόντες. 1307, 22. προσεδέξαντο. civitate puta, et in album civium retulerunt. 1317, 6. τοὺς ἐπαινοῦντας ἥδιον προσδέχονται πάντες, ἢ τοὺς ἐπιτιμῶντας. 1433, pen.

προσδιανέμειν] προσδιανέμεσθαι. iterum inter se dividere. 393, 26.

προσδικάζειν — ζεσθαι. 976, 2.

προσδιορίζειν] τὸ πότε οὐ προσδιορίζων. 414, 17. 496, 17.

προσδοκᾶν] ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 14.

προσδοκεῖν] ὥστ' ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι. præterea in opinionem, seu famam scævitatis, devenit, vel incurrit. 617, 7. 757, 18.

προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτήν. 319, 19. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παρασχήσετε ἑκάστοις. 1464, 26. ἡ βδελυρία διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει. 1478, ult.

προσδόκιμος] δύναμιν μεγάλην ἔχων ἐστὶ προσδόκιμος. adventus ejus magnis cum copiis exspectatur. 69, 23.

προσεγγυᾶσθαι τοῦ τῆς δίκης ὀφλήματος. præterea quoque se prædem ferre mulctæ reo irrogandæ. 879, 2.

προσεδρεύειν] προκαθιδρῦται καὶ προσεδρεύσει. 14, 15. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων. 313, 11. οἳ συνέπλευσάν σοι καὶ προσήδρευον. assidebant tibi, a latere tuo non discedebant, observantes te, ne auffugeres. 914, pen.

προσεικέναι] unde προσεοικέναι, quod idem est atque simplex. τοιούτοις δέ τισι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι. hujusmodi vitiis obnoxius esse videtur. 505, 4.

προσεῖναι] καὶ πρόσεσθ' ἡ ὕβρις. 17, 5. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, accedere ad jam præsentia, τἄλλα δὲ ὑπάρχειν, jam præsto esse. 32, 20. ὡς, ἐάν τις πρότερος εἴποι τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου, ταῦθ' οὕτως ἔχοντα. 318, 3. τὰ προσόνθ' ἑαυτοῖς [scil. κακὰ, vel ὀνείδη πρᾶος] νουθετούμενοι. 1453, 25, καὶ οὐδοτιοῦν ἄλλο προσῆν. *er hatte übrigens in der Gotteswelt weiter nichts verbrochen* [*he had been guilty of no other offence in the world*]. 571, 25. δοῦναι δωρεὰν τὰς τρισχιλίας καὶ τὸ προσόν. et excessum. 949, 8.

προσειπεῖν] ὦ τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς ἂν προσείποι. 232, 21.

προσεκβάλλειν [scil. τῆς πατρίδος] μετ' ἐκείνου κἀμέ. 555, 2.

προσεκχλευάζειν. 704, 24.

προσενεχυράζειν. *auf eines Person, oder Sachen Arrest legen* [*to lay an attachment on a person, or goods*]. 610, 17.

προσεντείνειν] περὶ τῶν πληγῶν, ἃς τὸ τελευταῖον προσενέτεινέ μοι. 518, 25.

προσεξαμαρτάνειν] πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω. 1295, 23.

προσεξανδραποδίζεσθαι. 375, 12.

προσεξεργάζεσθαι. 549, 19. 550, 16.

προσεξετάζειν. 586, 23. 722, 22.

προσεπικεῖσθαι] προσεπίκειται, urget, instat, ἡ πόλις ἀξιοῦσα εἰσφέρειν. 834, 19.

προσεπισφραγίζεσθαι] προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι. 1487, 3.

προσεπιτροπεύειν, 833, 18.

προσέρχεσθαι] οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. copiam cum populo in concione agendi, ad eumque querelas suas deferendi. 229. 13. ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι. 312, ult. προσελήλυθεν οὕτω πρὸς ὑμᾶς τἄλλα ἅπαντα. ita se gessit erga vos. 614, ult. προσεληλυθέναι μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμα ἴδιον. 891, 2. οὗτος ὑμῖν οὐ προσῆλθε πέντε ἐτῶν. ad forum et actiones causarum non accessit. 783, 2.

προσευπορεῖν] *verschaffen, fournir* [*to provide, furnish*], præstare. τοσαῦτα χρήματα ὑμῖν προσευπορηκὼς Phormio. 962, 3. οὗτος ἐσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν τὰ χρήματα προσευπορεῖσθαι. *dass das Geld ausfündig gemacht, herbey geschafft werde* [*that the money should be found, provided*]. 731, 3.

προσέχειν, animum attendere, τῷ πολέμῳ. 10, 25. εἴ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. si vultis quemquam ad eos attendere. 21, 26. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομέν ποτε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. 132, 8. b) navem ad terram continentem appellere. ὅτι ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον. 1285, 25. c) præter alia, quæ jam habeas, insuper etiam aliud aliquid habere, tenere. καὶ τὴν οἰκίαν ἐν δισχιλίαις προσέξεις. 877, 26.

προσηγορία] ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ τὰς προσηγορίας ἔχοντα. appellationes. 72, 1. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδείς. 630, 1. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γεγονυίαις πράξεσι τίθενται. 1487, 7. τὸν πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν. 1487, 12. καὶ τούτων ἐπάνω προσηγορίας ἔχοντες. nominibus venientes ultra hæc quoque nomina excedentibus, vel adscendentibus. 1390, 26.

προσήκειν] προσήκων σοι οὐδαμόθεν ἐστὶν ἔλεος, οὐδὲ καθ' ἕν. 577, 26. τούτοις δ' οὐδοτιοῦν προσήκει τῆς ναυαγίας. *der Schiffbruch geht si gar nicht an* [*the shipwreck does not concern them*]. 934, 3. Nomine τῶν προσηκόντων etiam heri mancipiorum comprehenduntur. 1069, 17. construitur cum genitivo. προσήκειν ἡγούμενοι ἑαυτοῖς οὐδενὸς τῶν Ἁγνίου. 1056, 14.

προσηκόντως. 701, 7.

προσηλοῦν] *vernageln* [*to nail up*], clavis

τὰ προσκρούσματ' ἐκεῖθεν ἡμῖν συνέβη. 1257, 7.

προσκτᾶσθαι] μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε. 409, 9.

προσκυνεῖν] ὁ τέως ἔτι προσκυνῶν τὴν θόλον. 442, 19. προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι, τὸ κράτιστόν ἐστι. 549, 16.

προσλαγχάνειν] προσείληχε δίκην. non satis habuit frumentum nostrum detinere, sibi arrogans, sed insuper quoque litem nobis intentavit. 884, 26.

προσλαμβάνειν] insuper accipere. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου τῶν — ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων. 141, 18. ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. ob ea non modo non punitus, sed, vel donis quoque cumulatus. 386, ult. ὥστε καὶ δωρεὰς παρ' ἡμῶν προσλαβόντες. 834, 11. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν. 817, 10. b) adsciscere, assumere, ut homo cibos, planta succos humo imbibit, unde crescit, solidescit. πᾶσα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν. 1413, pen. Hinc metaphorice, ad partes suas, ad globum suum adjungere, ut si globus nivis de monte decurrens, per viam moles nivium alias ex aliis adsciscens et secum copulans, tandem enormis fit massa. τὴν ἑκάστων ἄνοιαν ἀεὶ τῶν αὐτὸν ἀγνοούντων ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, οὕτως ηὐξήθη. 20, 7. τοὺς κρατουμένους τῷ πολέμῳ προσλαμβάνων. 145, 2. ὅπως καταλύσωσι τὸν δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν. 194, 13. ἕτερόν τινα τῶν ἐπιτηδείων προσλαβόντες, τέταρτον. 1052, 9. προσειληφότες τό· Συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. præsertim novum nacti fulcrum speciosi prætextus. 415, 17.

προσμαρτυρεῖν. 1105, 2. 1107, 12.

προσμισεῖν τοὺς κοινοὺς παῖδας. præter odium, quo vir et uxor sese mutuo prosequuntur, una quoque liberos communes odisse. 1001, 16. 1017, 14.

προσμισθοῦν] οὐ φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἰδίαν ἀφορμήν. *es wird sich nicht weisen, dass er überdem auch noch ein ihm eignes Capital auf Zinsen ausgethan gehabt habe [it will not appear that he had, besides, any capital of his own put out at interest]*. 948, 12. Χαρίδημον τοῦτον προσμισθωσάμενος. cum mercede conduxisset. *in Sold genommen hatte [had taken into pay]*. 663, pen.

προσνέμειν] οἱ δ' ἄλλοι προσνενέμησθε. illis adhæretis, illis accensemini, ut vilis et contemptus numerus, non capita estis, sed cauda. 26, 25. 172, 5. ὀκτακοσίους αὐτοῖς προσνείμαντας. 182, 14. προσνέμοντες ἑαυτοὺς τούτῳ. 783, 15. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτούς. 1392, 12. ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτόν. se dicavit, consecravit. 1475, 1.

πρόσοδος] aditus a) ad fana deorum, supplicatio. τῷ θυσίας καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς, ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῆσθαι. 254, 15. b) ad magistratus. πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βουλήν. impetrare SCtum (efficere, ut sibi scribatur SCtum) quo facultas detur ad senatum adeundi cum eoque agendi. 715, 25. c) reditus, vectigalia. τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παραιρήσεσθαι. 71, 14. ὑπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον πρόσοδον ἔσεσθαι. 251, 18. τὰς τῶν συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς πρέσβεσι τοῖς ὑμετέροις γεγενῆσθαι. 386, 9. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον. 816, 8. τοῦ ἐργαστηρίου λαβὼν τὴν πρόσοδον. 819, 9. δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν. sportulas arbitrarias, quarum modus inconstans et incertus est, et vectigalia rata, certa. 1475, 2.

προσόμοιος] idem quod simplex. εἰ μὴ τύχῃ προσόμοιος ὢν τούτῳ, scil. quoad improbitatem. 593, 13.

προσομοιοῦν] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι. effecisse, ut similis videretur. 1398, 24.

προσομολογεῖν] idem quod simplex, condicere, idem affirmare, quod alter: item, spondere, recipere facturum ex condicto. οὐ γὰρ συμφέρει προσομολογῆσαι καὶ ταῦτα. 826, pen. 827, 10. 850, 20. 871, 15. καὶ αὐτὸς προσωμολόγησε ταῦτα καὶ καλῶς μ' ἔφη λέγειν. assensus est, probavit. 1169, 6. præter superiora, etiam hoc fassus est. 1172, 15. ἀληθῆ πάντ' εἶναι προσωμολόγουν. 1179, 16. οὕτω προσομολογοῦσι πλευσεῖσθαι δεῦρο. 1284, 17.

προσομολογία. 1007, 7.

προσορίζειν] προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίων. præter illos superius dictos ὅρους, curavit a magistratu domui quoque alios ὅρους apponi, ut oppigneratæ pro viginti minis. 877, 7. et 20.

προσορμίζειν] ποῖ δὴ προσορμιούμεθα. 52, pen. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. 795, 15.

προσουρεῖν] ἀλλ' ἀμίδας κατεσκεδάννυον [scil. ἡμῶν] καὶ προσεούρουν [scil. ἡμῖν]. 1257, 18.

προσοφείλειν] idem quod simplex. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. b) insuper debere. ὡς ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμῶν καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ. 650, 23. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. præterea quoque nos ut sibi debentes scripsit in tabulis rationis tutelæ nostræ a se gestæ. 825, 19. τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν αὐτῷ προσοφείλετε. 37, 7.

προσόφλειν αἰσχύνην. 58, 10. debere, mere-

ri, culpa sua sibi consciscere, *verbühren, verwirken* [*to forfeit, have escheated*]. προσόφλοντας τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν. 939, 27. προσόφλων δὲ ἐπωβελίαν καὶ οὐδὲ λόγου τυχεῖν ἀξιωθείς. 1103, 15. 1327, 21.

προσοφλισκάνειν αἰσχύνην, meritam sufferre ignominiam. 93, 3.

προσπαραγράφειν] ad aliquid adscribere. 997, 6. et 9. 1237, 5. ubi videtur significare, ad annotationem secundariam, adhuc aliam veluti tertiariam adjungere, adscribere.

προσπαρασκευάζειν ἑτέραν δύναμιν. 94, 20. ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππος προσπαρασκευάζεται. 445, ult. non solummodo vestræ exspectationi non satisfacit, sed etiam insuper comparat et machinatur arces et portus, unde in vestros agros excurrat.

προσπέμπειν] ἑκάστῳ ἰδίᾳ προσπέμπων. 393, 18. δεομένων τούτων καὶ ἱκετευόντων καὶ τίνα οὐ προσπεμπόντων, [scil. ἐμοί]. allegantibus ad me, intercedendi ergo. 1152, 12.

προσπεριβάλλειν] οὐχ οἷός τ' ἐστὶν, ἔχων ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεί τι προσπεριβάλλεται. præter vetustas opes alias adhuc quærit novas, quas sibi, velut amiculum, aut carnes, circumponat. *er frisst sich immer mehr und mehr an* [*he goes on devouring more and more*]. 42, ult.

προσπεριγίγνεσθαι] οὐ μόνον ἱκανὸν σῖτον ὑμῖν ἀπέστειλεν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον, ὥστε πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα προσπεριγενέσθαι. *überschossen, nach Abzuge der Unkosten übrig blieben in Casse* [*to remain as overplus, realise beyond satisfying the needs for the treasury*]. 467, 18.

προσπεριλαμβάνειν] προσπεριείληφεν ἅπαντα τὸν παρεληλυθότα χρόνον. 714, 23. προσπεριειλήφει τοὺς νόμους ἄν. 726, ult. προσπεριείληφε δὲ καὶ τὰ δικαστήρια. 765, 2.

προσπεριποιεῖν. *erübrigen. in den Schatz legen. zurücklegen, ersparen* [*to save. to lay up in the coffer, to put by, spare*]. 832, 24.

προσπίπτει τῷ Φαναστράτῳ, adoritur, aggreditur, καὶ κατεῖχεν αὐτόν. 1259, 8. προσπεπτωκέναι τὸ πρᾶγμα ἄφνω. 1302, 16.

προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐν πλοίῳ, 646, 10.

προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν. apponit, addit, conciliat iis, quos commendat et prædicat, gratiam, reddit eos gratiosos et amabiles. 1393, 15. In medio: simulare, comminisci, fingere. μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, ἐμὸς δ' εἶναι [scil. ἐχθρὸς] προσποιῇ. 269, 9. προσποιούμενος σφόδρα ἑκὼν τὰ δίκαια ἀγνοεῖν. 848, 16. προσεποιοῦντο καὶ ἔφασαν εἶναι. 925, 11.

προσποίητος] fictus, simulatus. προσποιήτους ταυτασὶ ἔχθρας. 1334, ult.

προσπολεμεῖν φοβερός. 24, 12.

προσπορίζειν] προσπορίεῖ τὰ πλοῖα αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου. præter ea stipendia, quæ miles a rep. fert, ipse sibi jure belli reliqua acquiret. 48, 9.

προσπταίειν] ἀνάγκη τούτοις, ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑστερίζειν. 104, pen.

πρόσρημα] τῷ προσρήματι ἔνοχος. 630, 8.

προσσυνιστάναι] προσσυνέστησεν ἡ σφετέρα καλοκαγαθία. insuper quoque commendavit. 1411, 5.

πρόσταγμα] ἐκ προστάγματος κατάγειν [τοὺς φυγάδας]. 216, 11. πρόσταγμα τοῦτο κοινὸν ἀπεδείχθη. 774, 15. προστάγματα ποιεῖται [ὁ νομοθέτης] τὰ δυσχερῆ ἅπαντα τοῖς προσήκουσι. 1070, pen. ὥσπερ τὸ σὸν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς δέον κυριώτερον εἶναι. 1295, 6. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρεσβύτερον. 1485, 9.

πρόστακτος λειτουργία. functio extraordinaria, a peculiari SCto, aut plebiscito imperata, diversa ab illis encycliis, jam dudum ante statis et coordinatis, nemini ignotis, quæ non imperabantur. 256, 10.

προστασία] ἔπειτα προστασίαι πολλαὶ καὶ πανταχόθεν γίγνονται, καὶ τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες, ἀφεστᾶσι δ' ἔνιοι. 145, 7. Lectio hæc bene si habet, significabit προστασία factio, globus (v. sub προΐστασθαι): possit tamen fieri, ut leg. sit, ἔπειτ' ἀποστασίαι π. tum *defectiones multæ*. verumtamen p. 872, 6. quoque προστασία Nostro est collusio, *Beeinträchtigung* [*collusion*], cum duo pluresve inter se coeunt, colludunt, de compacto, vel condicto agunt, contendentes causam iniquam adversus æquam tueri et obtinere. ταῦτ' οὐχ ὁμολογουμένη προστασία; *ist das nicht eine offenbare, unleugbare, eingestandene Beeinträchtigung?* [*is not that a manifest, undeniable, avowed collusion?*]

προστατήριος Ἀπόλλων. quia patronus Athenarum erat. 531, 8.

προστάτης] προστάται μὲν ὑμεῖς τῶν Ἑλλήνων ἑβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἐγένεσθε, προστάται δὲ τριάκοντα ἑνὸς δέοντα Λακεδαιμόνιοι. 116, 22. 717, 11. ἐὰν ὑποληφθῆτε κοινοὶ προστάται τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας εἶναι. 199, 21. προστάτης τῆς πρὸς θεοὺς ἐπιμελείας. 618, 8. 758, 19. προστάτης. patronus inquilinorum. 788, 5.

προστάττειν] ὁποῖός τις εἰμὶ περὶ ἃ ἂν προστάξητε ὑμεῖς. 1207, 5. προσταχθὲν μοι ὑπὸ τοῦ δήμου. cum a plebe mihi fuisset imperatum. 1210, 5. νομιστέον, οὐχ ὃς μικρὰ ἢ μηδὲν ὑμῖν προστάττῃ, τοῦτον ὀρθῶς λέγειν. 1419, 8. περὶ ὧν γε προστάξατε [*mündlich, orally*] εἰπεῖν, ἢ πρᾶξαι, καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε [scripto decreto præcepistis] ποιῆσαι. 342, 27. ὃν δ'

ἂν αὐτοὶ λάζητε, sub potestate vestra, μηκέτ' ἐκείνοις περὶ τούτου προστάττετε, hujus puniendi negotium illis [diis] jam nunc ne demandate, delegate, amplius. 363, 26.

προστιθέναι] ὅσοι τις ἂν προσθῇ μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ. 22, 2. ἀφ' ἧς κερδανῶ μὲν οὐδὲν, προῖκα δὲ προσθεὶς, ἐκδώσω. cum addita dote. 402, 5. τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος καὶ χρήματα πρόσθήσων [scil. αὐτοῖς, insuper daturus, additurus illis, in eos collaturus, quasi pro προσδώσων, aut προσοίσόμενος, aut ἀναλώσων] ὑπῆρχεν ἕτοιμος. 307, 7. τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίουν ταύτην προσθέντα. 384, 23. τὸ περιὸν — προστίθημι αὐτοῖς. 825, 1. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσθεὶς, ἀπέπεμψα οἴκαδε. 1212, 19. πάνθ' ὅσα ἐστὶ δίκαια ἐπιδείξαντος ἐμοῦ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν. et insuper dicto coram vobis jurejurando. 1270, 9. χρήματ' αὐτῷ προστιθέντες οὗτοι τοῦ γένους μετεδίδοσαν. 1306, 12. λαβὼν τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐρανιστῶν εἰσηνέχθη αὐτῇ, καὶ προσθεὶς τὸ ἐπίλοιπον αὐτός. 1355, 16. In Medio, se adjungere partibus alicujus. ὁποτέροις πρόσθοιτο, τούτους ἐκείνων κρατεῖν τῶν ἑτέρων. 154, 1. ὅσα μὲν ἑκουσίως προσετίθετο τῶν πολισμάτων, φρουρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτά. 238, pen. δῆλον ὅτι τούτῳ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ προσθήσεσθε. 1060, 18. 1243, 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὴν γνώμην, ἢ τούτῳ. 1243, 9. ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὴν ψῆφον, εὐορκοῖντε. 1320, 16.

προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ. æs ærario ut debitum adjudicare. *der Casse, als verfallen, anheimgefallen, anrechnen* [*to adjudge forfeited to the treasury*]. 528, 13. et 19. προστιμᾶν τὰς βλάβας. condemnare aliquem non solummodo causæ victæ, sed etiam insuper ad damna moræ actori reluenda impensasque forenses. 571, ult. velut accessionem a legibus statutæ pœnam adjungere adhuc aliam, e. c. carceris. ἐάν τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστιμηθῇ δεσμοῦ. 712, 20. quamquam sæpe pro simplici τιμᾶν, taxare, *schätzen, einer Strafe wehrt erkennen* [*to rate, judge worthy of punishment or fine*], accipi potest. ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δεσμόν. 732, 19. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ. 736, 13. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφήμῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προστιμηθῆναι. mulctam irrogari. 1152, 16. ἐὰν προστιμήσαι ἡ Ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον. licere autem volenti cuique postulare, ut judices, super pœnam a legibus indictam, reo adhuc aliam mulctam arbitrariam irrogent. 733, 8.

προστίμημα] mulcta quæcunque. ταῦτα [scil. τὰ δικαστήρια] ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων. 700, 16.

προστρέχειν] προσδραμοῦνται [leges puta] καὶ παρίστανται βοηθοῦντες. 586, 4.

προστρίβειν, προστρίβεσθαι] affricare. προσετρίψατο πλούτου τινὰ δόξαν τοῖς κεκτημένοις. 617, 4. 757, 16. σκοπῶν ὅτῳ συμφορὰν προστριψάμενος —. 786, 6.

προστυγχάνειν] ὁ προστυχὼν ἀεὶ τιμωρείσθω. 799, 5.

προσυβρίζει τοὺς νόμους. præter illum, quem lædit, una legibus quoque insultat. 524, 24. 1269, 23. 1270, 22.

προσυπάρχειν] idem quod simplex. οὐδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν ἐμοί. 549, 12.

προσυπέχειν] τῆς δὲ τύχης [scil. λόγον] προσυποσχεῖν, [etiam casus fortuitos præstare, *auch mit für die Zufälle stehn* [*to answer for casualties also*] ἔν τι τῶν ἀδυνάτων. 1436, 7.

πρόσφατος κρίνεται. ad judicium vocatur delicto adhuc recente. 551, 15. πάλιν δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος πρὶν αὐτοῦ τεταριχευμένου. 788, 23.

προσφέρειν] in Activo, afferre, allegare, recitare, ut verba legis, aut ad eam provocare. προσφέρειν οὔτε νόμον, οὔτε ψήφισμα. 937, 16. προσφέρειν τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ὀμωμοκόσι δικάσειν. 1333, 27. b) proponere, ut λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος οὑτοσί. 1168, 22. c) referre, in vectigalibus annuis, aut dependere, *einbringen, abtragen, entrichten, abwerfen* [*to bring in, pay, realize, discharge*]. κλινοποιοὺς [servos, vel operas, *Gesellen, journeymen*] οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [*reines Gewinnstes, net profit*] αὐτῷ προσέφερον [*des Iahres, yearly*]. 816, 11. αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνικεν, οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ προσέφερον. 839, 16. In Medio, sese gerere certis modis erga aliquem. *iemanden begegnen, sich gegen ihn betragen, anstellen* [*to treat one, act towards one, behave to one*]. ἐπειδή τισιν οὐ μετρίως ἐδόκουν προσφέρεσθαι. 117, 1. τοῦτον τὸν τρόπον προσεφέροντο ἀνθρώποις τηλικαῦτ' αὐτοὺς ἀγαθὰ εἰργασμένοις. 688, ult. 1419, 23. ἁπλῶς δὲ πεπεικότος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι. 1446, 9. εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε. 1482, 11. item cum πρός. ἄριστα καὶ ἀσφαλέστατα προσοισόμεθα πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 14. ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰώθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπίᾳ. 1428, pen. b) præstare, exhibere. πυνθάνομαι τοίνυν, ὅτι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν. 284, 1.

προσφθέγγεσθαι] οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον. pronuntiandum est. 977, 26.

προσφοιτᾶν] οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι

τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ ἐργαστηρίων. 786, 8.

προσφορος] conveniens, accommodatus. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι. 1364, 11.

πρόσχημα] prætextus, obtentus. τῷ μὲν προσχήματι τῆς τέχνης. 58, 16. b) species, forma exterior, præsertim honestior atque luculentior, dignitas, decus. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν. 288, 1. ὡς ἐπὶ προσχήματος ἤδη τινὸς οὖσα. 1359, 2.

προσχωρεῖν] προσκεχωρήκασι πρὸς τούτους. 171, ult.

πρόσχωρος] accola, qui in finibus proximis habitat, vel et vicinus. τὸν μὲν Τίμαρχον οὐδ' οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίγνωσκον. 417, 9. τἀρχαῖα ἐνταῦθα συνῄεσαν οἱ πρόσχωροι παρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγειτόνων. 632, 25. 1073, 25. 1074, 6.

προσωνεῖσθαι] idem quod simplex. 823, 18.

προσωπεῖον] larva, dant alii, ubi meliores πρόσωπον exhibent, quod v. in b.

πρόσωπον] vultus, os. οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, καὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ. 913, 4. τῶν ὁρωμένων [in corpore humano] ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων [scil. ὄντων ἐπιφανεστάτων]. 1405, 5. b) larva histrionica. ἄνευ τοῦ προσώπου κωμάζει. 433, 22.

προτείνειν] protendere. τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος. 332, 9. πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα· σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. αὐτὴν, ad accipiendum largitiones] καὶ ὑποσχὼν, subjectamque cum tenuisses ejus manui, qui dona sua tuæ ingereret. 421, 18. ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ προτεινόντων, offerentibus, πίστιν, ἥντινα βούληται λαμβάνειν (ubi sic est construendum: προτεινόντων τὸ λαμβάνειν ταύτην τὴν πίστιν, ἥντινα βούληται λαμβάνειν. porrigentibus acceptationem illius jurisjurandi —). 659, 9. In Medio: φιλίαν προτενεῖται. offeret. *er wird euch seine Freundschaft anbieten* [*he will offer you his friendship*]. 179, 16. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσέρχονται, κἂν δεδωκότες ὦσι τὰς εὐθύνας, τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους. 341, 15. 1456, 17.

ἡ προτεραία] τῇ μὲν προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγε. pridie ejus diei, quo ista dixit. 553, 10.

προτερεῖν] οὐδὲν προτερήσετε, *ihr werdet nichts dabey gewinnen*, oder, *vor mir zum voraus haben* [*you will gain nothing by it*, or *you will have no advantage of me*], ἕξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες. 239, 9.

προτιθέναι] in Medio [Quid sibi velit V. D., parum intelligo. vid. infr. col. 2. v. 19.], ponere, ut e. c. facultatem in concione dicendi, aut deliberationem, item pœnas, quas leges criminosis denuntiant. ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν. 33, 19. εἰ περὶ καινοῦ τινὸς προὐτίθετε λέγειν. 40, 1. προθεῖναι περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν. 292, 13. ἐν κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἡ πόλις προὐτίθει σκοπεῖν. 317, 6. οὐ προτεθέντος οὐδενὸς, [scil. ῥήματος, aut διαβουλίου, aut tale quid] περὶ τούτων, οὐδὲ δοθείσης ἀδείας λέγειν. tametsi nulla esset injecta ejus rei mentio, neque in senatu, neque in concione. 715, 13. εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνουσιν, ἐν αἷς ὑμεῖς γνώμης ἀπόδειξιν, οὐ πονηρίας, τοῖς λέγουσι προτίθετε. 772, 9. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προτεθεικότων, εἴ τις —. 918, 5. In Medio: τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον, ὅπως ἂν βούληται. vita defunctum, domi suæ, ut quisque volet, proponendum spectaculo curato. *seinen Todten so wie einer will, anputzen, und in dem Anzuge von seinen Leuten binnen seines Hauses zur Schaue hinlegen lassen* [*to array one's dead as one wishes, and to have the body laid out for show within the house by the servants*]. 1071, 1.

προτιμᾶν] ὧν οὐδὲν προτιμῶ quæ tanti non facio. 80, 22.

προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν καὶ τὴν τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμήν. 309, 4.

προϋπάρχειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, τῶν προϋπαρξάντων ἕκαστον κρίνεται. 12, 16. οὐ κατῄσχυνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. eorum, quæ superiori tua vita seu egisses, seu tolerasses. 314, 9. τῶν προϋπηργμένων ἐπῄνει. ob pristina ejus de se bene merita laudabat. 1191, 26.

προὖπτος (pro πρόοπτος)] conspicuus, apertus, manifestus. εἰς προὖπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. 32, 7. εἰς προὖπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι, id est, ὥστε τὸν θάνατον αὐτὰς ἀναλῶσαι. 1397, 19.

προὐργιαῖος] quod extra usum est. unde comparativus προὐργιαίτερος. ἀλλ' ἕτερά ἐστιν ἑκάστῳ προὐργιαίτερα. 412, 7.

προὔργου] μηδὲν εἶναι προὔργου περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν. nil prodesse. 57, 4. 1409, 9. τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν οὐδέν ἐστι προὔργου τἀληθῆ λέγειν. 1468, 8.

προφαίνειν] de oraculo indicante facienda. 532, 3.

προφασίζεσθαι] προὐφασίζετο ἀεί τι καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο. 1173, 2.

πρόφασις] modo est causa vera; modo causa speciosa, prætensa, prætextus vanus; modo occasio, *die Veranlassung wozu* [*the occasion, motive to any thing*]. sæpe tam dubie usurpatur, ut vim ejus definire difficile sit. ἡ πρώτη πρόφασις, *der erste beste Vorwand, oder Veranlassung* [*the first fair pretext, or occasion*],

καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε. 20, 26. ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. corruptioni prætexebatur largitio hospitalis. 393, 25. τὰς προφάσεις ἀφελεῖν. *die Ausflüchte, Ausreden* [*evasions, excuses*]. 26, 2. τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων βουλομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει. 140, 24. πρόφασιν τῆς παρασκευῆς [ad bellum puta] μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν ποιεῖσθε. 192, 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id est, αἰτίαν] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτετο. 279, 21. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ. 373, 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν. 526, 15. ἀφαιρῇ τὴν πρόφασιν μεθ' ἧς ἢ καλόν ἐστιν ἕκαστον τῶν ἔργων, ἢ αἰσχρόν. 635, 24. πολλαὶ προφάσεις τοῦ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν. 1420, 15. ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει. 502, 21. πολλά ἐστιν, ἃ προστάττει ποιεῖν τοῖς προσήκουσι, καὶ οὐδεμίαν πρόφασιν δίδωσιν, excusationem, cujus obtentu necessitatem hanc defugias, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν. 1067, 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [*Veranlassungen* [*motives*], invitationes ad facinus aliquod audendum, et rationes illius facinoris seu approbandi, seu excusandi, *und die Gründe der Rechtfertigung, oder Beschönigung—and the grounds of justification, or palliation*], ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται, προείδοντο. 1262, 17.

προφέρειν] exprobrare, *vorrücken* [*to reproach, throw in one's teeth*]. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 10. προφέρειν τοὔνομα τοῦτο ὡς ὀνείδους. 576, 13. ἑκάστῳ τὰς ἰδίας συμφορὰς προφέρειν. 612, 14. δυστυχίαν. 1486, 2. epistola 2.

προχειρίζειν — ζεσθαι] προχειρίσασθαι δύναμιν, facere sibi copias, προχείρους, ad manum quasi paratas. 45, 10. ὡς προκεχειρισμένων καὶ ἑτοίμων τῶν ἀγαθῶν. 85, 7.

πρόχειρος] in promtu. προχειρότατον. proximum. 700, 10.

προχειροτονεῖν] προὐχειροτόνησεν ὁ δῆμος, scil. Euctemonem, qui primus diceret, vel causam istam plebs scivit earum primam esse, quæ in ista concione agitarentur. 703, 18.

προώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε. 332, 22. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης. 395, 7.

πρυτανεία. spatium menstruum ferme, quo tribus quædam, per prytanas e numero suo delectos, in senatu quinegntorum præsidebat. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος [scil. φυλῆς] πρώτης [quæ tribus prima est inter sortientes, seu penes quam prærogativa tum fuit] ἑνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας. die undecimo, ex quo illa tribus sedere cœpit. 708, 22. 712, 19. δέον αὐτὸν τὰς καταβολάς, pensiones vectigalis, καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν, unaquaque tribu de prytaneatu decedente, vel defuncta. 1353, 23. ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ κατὰ πρυτανείαν. ergo unaquæque prytanea, seu tribus præsidens, suum sibi scribam proprium habebat. 720, 22.

πρυτανεῖον] curia, domus, in qua prytanes considebant res gerentes. οὔτε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἠξίωσε καλέσαι· καίτοι τοῦτ', ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πώποτε φήσει παθεῖν οὐδένας πρέσβεις. 350, 24. ἐπῄνεσα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. ad epulas archontum. 414, 9. ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 22. τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον, ubi causæ cædium agebantur a rebus inanimis datarum. 645, 15. b) in plurali τὰ πρυτανεῖα, sportulæ, mercedulæ judicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendæ. πρυτανεῖα τιθέτω ὁ διώκων τοῦ αὐτοῦ μέρους. 1074, pen. πρυτανεῖα ἐκτίνοντός μου, τριάκοντα [scil. δραχμάς]. 1158, 22.

πρυτανεύειν] administrare, gubernare, dispensare, procurare, famulari. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα. 58, 18. πρυτανευόμενοι παρ' ἐκείνου. gubernati, ducti, acti ab eo. 126, 14. ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας. auctor atque moderator horum consiliorum. 191, 15.

πρύτανις] πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἑκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι. 400, 20. πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμη. e præsidum et reliqui senatus sententia. 238, 3. ἐπιμεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας. 266, 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε. 284, pen. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον [assessores in suffragia mittere] παρὰ πάντας τοὺς νόμους. 542, 18. ἐὰν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσωσιν, ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθηνᾷ, etc. 706, 25. τοὺς πρυτάνεις καθίσαι νομοθέτας. 708, 25. τοὺς πρυτάνεις προγράφειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. 1151, pen. τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καδίσκους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ. 1375, 17.

πρῴην] τὸν πρῴην καὶ χθὲς ἐγγραφέντα. 1093, 3.

πρωρεύς. 884, 5.

πρωτεῖον] τὸ πρωτεῖον εἶχε. 151, 8. τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam spectare, ut principatum obtineat resp. 331, 24. In plurali: ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 4. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα. 297, 26.

πρωτεύειν] ποῦ τούτων ἕκαστος ἐπρώτευεν; ἐν

ῥυτὴρ] lorum, flagellum. ὥκει οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα. 402, ult.

ῥυτὸν] genus quoddam poculi. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων. 565, ult.

ῥώμη] vis, potentia, audacia. ῥώμην Φιλίππου διεξιέναι. 18, 17. ῥώμη Λακεδαιμονίων. 41, 4. οὐ παρὰ τὴν αὑτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ηὔξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν. 43, 14. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν. 259, 1. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρας τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός. 301, 25. 1220, 23. ἐν οἷς τὰς ἑαυτῶν ῥώμας, nervos, ἐπιδείκνυνται. 1342, 24. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες ἐὰν μὴ μεθ' ὑπαρχούσης ὦσι παρασκευῆς καὶ ῥώμης —. 1452, 21.

ῥωννύναι] τούτοις μὲν ἐῤῥῶσθαι λέγω. hos contemno, missos facio. 62, 21. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. 419, 12. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν. 526, ult. ἔῤῥωσαι, καὶ σαυτῷ πιστεύεις; ἄπαγε τῆς κλοπῆς. 601, 19. τοὺς τἀναντία πράττοντας κατὰ πάντα ἑώρα ἐῤῥωμένους. 1475, 11.

ῥῶπος] scruta, merx vilis, extrudi non facilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον. *er könne den Bettel nicht absetzen. niemand wolle ihm den Brass abkauffen* [*he could not get off his trumpery. no one would buy his trash*]. 910, 1.

Σ.

σαβοῖ. 313, 26.

σαθρὸς] οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν. 24, 5. 155, ult. κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ. 24, 7. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος. 52, ult. σαθρόν ἐστι φύσει πᾶν, ὅ,τι ἂν ᾖ μὴ δικαίως πεπραγμένον. 303, 25.

σακχυφάντης] textor carbasarius, seu linteorum crassiorum, unde sacci et vela confiunt. *Sack- und Segeltuch-macher* [*sack- and sailcloth-maker*]. 1170, 27.

σάλος] v. ναυτιᾶν.

σαλπιγκτὴν ἐκάλουν. 284, 26.

ἡ σανὶς ἡ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη. tabula, cui inscripta erant nomina ærariorum, in arce, in æde Minervæ sita. 791, 11.

σαπρὸς] τοὺς στεφάνους σαπροὺς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου. 615, 10. 755, 15.

σατράπης] οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σατράπαι καθεστῶτες. 153, 21.

σαφὴς] ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα. 425, 11.

σεισμὸς ὁ περὶ τὴν Χεῤῥόνησον. 899, 2.

σεμνολογεῖσθαι. 421, 19.

σεμνολόγος] pro convicio. 271, 19.

σεμνὸς] οἰκίαν ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὖσαν. 35, 22. ἔνιοι τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι. 36, 21. 175, 9. 689, 14. et 21. σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους. 313, 7. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιεῖν. 552, 6. τὸ τῆς ὁσίας, ὁτιδήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται. 556, 10. τὰ σεμνὰ ἀναλώματα. tam splendida, vel tam invidiose tantoque cum supercilio jactata. 565, 22.

σεμνότης. 1405, 16. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ λη ψομένους. 1452, 26.

σεμνύνειν] παραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί τινας ἐν οἷς σεμνύνομαι. me effero. jacto. 313, 7. ἐπειδὴ γὰρ ἑώρων αὐτοὺς [Philippum, legatos ejus, Macedonas universos] ἐπὶ τοῖς τοιούτοις [splendidis puta opipariisque epulis] ἐκεῖ [in Macedonia, cum ibi essemus legatione fungentes] σεμνυνομένους, ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς. 414, 12. ὑμᾶς ἐσεμνύναμεν. 415, 12. σεμνύνεσθαι ἐπὶ μικροῖς. 617, 5. 757, 17. οὕτων εὖ σεμνύνειν τὰ παρ' αὐτοῖς. jura sua tanti facere. 691, 5.

σεμνῶς ὀνομάζων. verbis quæsitis splendidisque enuncians. verbis pompatis, affectatam gravitatem præ se ferentibus. 237, 11.

σῆμα] monumentum, polyandrium, ubi multi sunt humati. ὅταν εἰς τὰ σήματα ἄγηται [ὁ ἀποθανών]. 1071, 7.

σημαίνειν] obsignare sigillo. οἱ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν. 1143, 25. τούτων, ὧν ἐσημήναντο, γραμμάτων. *Briefschaften, die sie hatten besiegeln lassen* [*writings, which they had caused to be sealed*]. 837, 18. et 21. σημηνάμενοι [τὰς συνθήκας] τίθενται παρ' οἷς ἂν πιστεύσωσιν. 904, 5. σεσημασμένῳ (pro ἐσφραγισμένῳ) ex orat. pro nomine affert Harpocr. h. v. locus est. 999, 16.

σημεῖον] ἔξω τῶν σημείων, extra terminos indicantes finem ditionis Atticæ, aut portus Attici, *Gränssteine, wo das Attische Gebiete, oder das Gebiete des Attischen Commerzcollegii auf hörte* [*landmarks, boundary-stones, where the Attic territory, or the district of the Attic customhouse, ceased*], τοῦ ὑμετέρου ἐμπορίου. 932, 14. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα [sigilla] ἐᾶν τῶν οἰκοδομημάτων [œcorum, stabulorum, horreorum, cellarum] ἃ παρεσημηνάμην. 1039, 11. ἀφελεῖν τὸ σημεῖον ὁμολογεῖ, ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντας [scil. τοὺς ἀνθρώπους], ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. 1041, 16. ἐπερωτᾷ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. de ostento cœlitus prodito. 1072, 13. σημεῖον δέ. argumento autem, vel documento hoc est. 563, 6.

σιγᾶν] ὁ δὲ [sycophanta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. 291, 20. δίκη, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ

γιγνόμενα. 422, 11. σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον ἐὰν αὐτὸν ὑβρίσαι. 638, 14. μὴ νομίσητέ μ', ὦ Ἀθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλές ἐστι τὸ σιγᾶν, Stobæus velut a Demosthene dictum refert p. 214. 38. quamquam alii codices Dioni tribuunt; id quod editio Trincavelli facit.

σίδηρος] λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὼν πατάξῃ. 645, 16.

σιδηροῦς] ἁλύσει μονονοὺ σιδηρᾷ δεδεμένος. 778, 20.

σιρὸς] ὀλυρῶν, τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίας σιροῖς. 101, 1. 135, 28.

σιτηγεῖν] advectare frumenta, navicalariam frumentariam exercere. 467, 24. σιτηγεῖν εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον. 917, 26. σιτηγήσῃ ἄλλοσέ ποι, ἢ Ἀθήναζε. 941, 4. 1287, 3.

σιτηγία] τῆς σιτηγίας κεκοινωνήκαμεν. 1286, 17.

σιτηγὸς] σιτηγὰ πλοῖα. 1213, 2.

σιτηρέσιον] frumentum militibus dispensandum, *Commissbrodt* [*commissariat-bread*], præter stipendia, τοὺς μισθούς ἵνα δέκα ἕκαστος τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ. 48, 3. τοὺς μισθούς, οὓς — κατὰ μῆνα ἐδίδουν, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνοντ, πλὴν δυοῖν μηνοῖν μόνον μισθόν. 1209, 12. πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ εἰς τὴν ναῦν διδομένῳ σιτηρεσίῳ. 1214, 21.

σίτησις] τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν, victum, alimentorum præbitionem, ἔγραψε Χαριδήμῳ ὁ πατήρ. 1331, 21. σιτήσεως ἐν πρυτανείῳ. 663, 10.

σιτίον] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν διδομένοις τοῖς ἀσθενοῦσι. 37, 25. 1460, 2.

σίτισις v. σίτησις.

σιτοδείας παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γενομένης. 467, 14.

σιτοπομπεία, et σιτοπομπία] convectio frumentariarum specierum e Ponto per Hellespontum in Atticam, deductio navium ejusmodi cum navibus aliis armatis, et jus, aut potestas illam convectionem, aut protegendi, aut inhibendi et interturbandi. βουλόμενος τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι. 254, 22. 307, 16. τὴν σιτοπομπείαν ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομισθήσεται, προϊδέσθαι. 326, 11. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13.

σῖτος] πλείστῳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτῳ σίτῳ χρώμεθα. 466, 22. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον σῖτον ὁ ἐκ τοῦ Πόντου εἰσπλέων ἐστί. 466, 24. περὶ τὸν σῖτον ἀδικεῖν δόξαντες. 743, 4. σῖτον τῇ μητρὶ οὐ διδόντος τούτου. victum, annonas. 818, 5. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, renunciamus nostro in id juri. 887, 11. ὅτι ὁ σῖτος ἐπετιμήθη. pretio annonarum accesso. 918, 22. ὅπου ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλοημένος. ausgedroschen [*thrashed out, triturated*]. 1040, 22. τὸν σῖτον μετρεῖν τῇ μητρί. 1135, 5. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου [*des eingehenden Getraydes—of the imported corn*] ἐωνημένος. 1353, 21. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου. 1363, 14.

σιτοφύλαξ] ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς. *aus den Zollbüchern der Kornschreiber* [*from the books of the excisemen*]. quorum erat vigilare, et cavere, ne frumenti quid, vectigali non depenso, in portum inveheretur, aut inde exiret. item præerant horreis publicis, et dispensabant annonas. 467, 5.

σιτώνης] magistratus, penes quem est cura frumenti publice coemendi et in horrea inferendi atque dispensandi. σιτώνην αἱρούμενος [ὁ δῆμος] ἐμὲ ἐχειροτόνησεν. 310, 2.

σιτωνίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου. 918, 27.

σιωπᾶν] λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβών, βοῶ δ' ἀναλώσας. 252, ult. τῷ μηδὲν [scil. κακὸν] αὑτῷ συνειδότι, δεινὸν [scil. ἐστὶν] εἰ, σιγῶν, παρορῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. 351, 18. ἄν τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ. 548, 27. σιωπῶν οὐδεὶς ὦφλε πώποτε, οὐδὲ ἀδικεῖν ὁμολογῶν. 879, 17. ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι. 1126, 27. ἂν σιωπηθῇ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων. 1432, 4.

σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος. 1176, 2. τῶν πλείστων ἐκ τῆς σιωπῆς, ὅταν ᾖτι νέοι, τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων. 1407, 16.

σκαιὸς οὕτω καὶ ἀναίσθητος εἶ. 267, 12. σκαιὸς καὶ ἀνήκοος. 441, 14. οὐ μόνον εἰς χρήματ' ἀναιδὴς, ἀλλὰ καὶ σκαιός ἐστι. 616, pen. οὕτω σκαιός ἐστι καὶ βάρβαρος τὸν τρόπον. 805, 18.

σκαιότης] tarditas, cæcitas mentis et cruditas, rusticitas morum. διὰ δὲ σκαιότητα τῶν τρόπων, τῶν μετὰ ταῦτ' οὐδὲν προὔψεσθαι. 70, 20.

σκάφος] ἕως γὰρ ἂν σώζηται τὸ σκάφος. 128, 21. σκάφη αὐτοῖς οἰκεῖα οὐχ ὑπῆρχε. 1377, 18.

σκέπτεσθαι] εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις. 9, 6. ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. haud difficulter ex his meditando et arguendo colligat. 23, 1. οὐκ ἔστι δίκαιον ὄντα πολίτην [subaudi τινὰ] τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι. 198, 10. ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω. 576, 15. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα, οὐκ ἀρνοῦμαι. 576. 17. Μειδίαν μέντοι μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ δίκαιον. 576, 26. οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν. 637, 15. ἐσκέφθαι, σχολὴν ἄγοντα, τοιούτους λόγους. 749, 18. τῶν σωφρόνως καὶ καθαρῶς ζῆν αἱρουμένων οὐδὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα διαμαρτάνεσθαι πέφυκεν. 1403, 21. οὐ γὰρ μόνον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις.

1420, 26.

σκευαγωγεῖν] vasa convasata, sarcinas, alia, in locum tutum, ex agris in munita transferre. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 237, 21.

ἡ σκευὴ] τὴν σκευὴν [pro τὴν κατασκευὴν] ἔχοντες. de militibus, armis instructi. 558, 12.

τὸ σκεῦος, τὰ σκεύη] σκεύη φέρειν, domo exportare, aufferre, μηδὲν ὀφειλόντων ἀνθρώπων. 610, 22. γεωργικὰ σκεύη. 871, 22. ὀφείλοντα τοῦτον τῇ πόλει σκεύη τριηραρχικά. 1145, 1. εἰσπράττειν σκεύη ταῖς ναυσί. 1145, 9.

σκευωρεῖν] τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον. per clandestinas et malitiosas machinationes sibi studentem adjungere. 115, 5. σκευωρεῖσθαι περί τι. circa aliquid moliri, machinari, consilia callida et tecta agitare, colludere. 217, 16. ὃς καὶ τὰ Μικαλίωνος πράγματα ἐσκευώρηται. 885, 10. τοιαῦτα ἐσκευωρημένον καὶ πεποιηκότα. 884, 22. μίσθωσις ἐσκευωρημένη. locatio commentitia, conficta. 1103, 9. ἐσκευωρήσατο τὴν μίσθωσιν. 1116, 7. σκευωρουμένους [*listig, schelmisch, spitzbübisch einfädeln—to contrive craftily, knavishly, roguishly*] τἄλλα τὰ ἐν τῇ μισθώσει. 1134, 7.

σκευώρημα] machinatio malitiosa, impostura.' ἀλλ' εἶναι τοῦτο πλάσμα καὶ σκευώρημα. 955, 3. σκευώρημα ἓν μόνον συνειδότες, τούτῳ κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλουμένων ἐχρήσασθε τεκμηρίῳ. 1035, 13.

σκευωρία] insidiæ, *Tücke, Arglist, boshafter Anschlag auf einen* [*tricks, knavery, evil designs upon one*]. περιγενομένου μου τῆς τούτων σκευωρίας. 1272, 8.

σκηνὴ] taberna, *Bude* [*a shop*]. τούς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον. 284, 24. b) scena, ubi histriones agunt partes suas. τούτων τινὰ [scil. τῶν ἡρώων] τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς. qui in scenam produci solent. 288, 18. c) papilio, tentoriolum, conopeum, acu pictum, filis sericis et aureis, sub quo exponi solebant vasa aurea, et argentea, monilia, gemmæ, uniones, alia pretiosa, vulgo *jocalia, Iuvelen* [*jewels*] dicta; aut fuit tapes lecto insternendus, *Bettdecke, oder Decke und Vorhänge für ein Himmelbette* [*a coverlet, or tester and curtains for a tester-bed*]. σκηνὴν δ' ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. 1031, 10.

σκηνοῦν] tentorium erigere, aut incolere. ἐσκήνωσαν ἐγγὺς ἡμῶν. tendebant prope nos, h. e. ipsorum tentorium erat nostro assitum. 1257, 5.

σκήπτεσθαι] prætendere, excusatione quadam, prætextu uti, provocare ad aliquid, ut ad testimonium nescio cujus, eo niti, causamque suam tueri. πῶς ἂν τῷ δίκαια ταῦτ' εἶναι νομίζειν σκήψαιτο. 69, 12. σὺ δὲ σκήπτῃ, tu niteris, fidis, te purgas, te relevas, μάρτυρι, eo teste, αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι, testem eum edens, qui criminum tuorum ipse socius et conscius est. 915, 14. 921, 13.

σκηπτὸς] εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς, *Orcan* [*hurricane*], [ἢ χειμὼν] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μείζων γέγονε. 292, pen.

σκῆπτρον] τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι. 418, 14.

σκῆψις] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ἡμῖν τοῦ μὴ — excusatio. 10, 27. καίτοι τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτική, οὐδὲ δικαία. 373, 1. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' οὐ δίκαιον. 373, 10. οὐδ' ἂν ταύτην τὴν σκῆψιν αὐτῶν τις ἀποδέξαιτο. 867, 8. ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθών. 966, 11. εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν. excusationem ignorantiæ. 1476, 19.

σκιὰ] περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς πολεμῆσαι. 63, ult. εἶ γ' εἶχε στιγμὴν, ἢ σκιὰν τούτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem. 552, 9. ubi dubium est, utrum ἢ σκιὰν ab ipso oratore, an a scholiasta profectum sit.

Σκιῤῥοφοριὼν] ὅσοι μῆνες, πλὴν Σκιῤῥοφοριῶνος. 1136, 2.

σκολιὸς] εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς. 423, 3.

σκοπεῖν] περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. 9, 3. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 1488, 2. ὥσπερ ἂν εἰ χρέος ἐσκοπεῖτε ἴδιον. 791, 2. σκοπεῖτε δέ. sic absolute, ut plenam sententiam exhibeat. 241, 22.

σκορακίζειν] ὅταν τὰ μέγιστα κατορθώσωσι, τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται. 155, 14.

σκορπίος] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

σκότος] πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας. 281, 1. λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας. 315, 22. τοσαύτην κουφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷν. 411, 26. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ζῆλος γέγονε. 1396, 18.

σκυθρωπάζειν] βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακώς. 1122, 12. ἐσκυθρωπάκασι μεθ' ἡμέραν. 1267, 22.

σκυθρωπὸς] τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνέσειεν ἄν τις προσελθεῖν πρῶτον. 1122, 20.

σκυλοδέψος] cerdo coriarius. 781, 18.

σκύτος ἔχων ἐπόμπευε. *mit der Hundepeitsche in der Hand* [*with a dog-whip in his hand*]. 572, 27.

σκῶμμα] εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 13.

σμικρὸς v. μικρός.

σοβαρὸς] *trotzig, schnöde* [*insolent, scornful*], superbus, arrogans, fastuosus. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον εἰδυῖα τὸν τρόπον αὐτοῦ ὄντα. 1357, 24.

σοβεῖν] cum fastu, jactatione corporis, fremitu, et vociferatione incedere, *einhergerauschet kommen, traben, mit Gebrause und Gesause daher fahren* [*to come rushing along, to sweep along with noise and clamour*]. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων, tametsi solus sit, secum tamen habens alias ternos, alias quaternos pedissequos, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ, *sauset er einher, wie eine Wespe, oder Bremse* [*he buzzes along like a wasp, or gadfly*]. 565, ult.

σολοικίζειν] ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἴσως ὑπειλήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι. 1110, ult.

σὸς, σὴ, σὸν] Δημοσθένης, πρὸς κλέπτην, εἰπόντα, οὐκ ᾔδειν, ὅτι σόν ἐστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἔστιν, ᾔδεις; Stobæus p. 146.

σοφίζεσθαι] σοφιζόμενος κατείληπτο. deprehendebatur in versutia, studens cives deludere, decipere. 567, 19. καίπερ οὕτω τούτου σεσοφισμένου. 853, 6. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους, ὥσπερ οὗτοι σοφίζονται. 942, 27.

σόφισμα] εἰ τὰ τούτου σοφίσματα, cavillationes, conclusiunculas, προσδέξεσθε. 775, 7. σοφίσματα εὑρίσκουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι. 924, 2. 930, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων. *der Ränke und Griffe, wodurch man kleine niedrige Vörthelgen erhascht, und erschleichet* [*tricks and arts by which little petty advantages are surreptitiously obtained*]. 1490, 14. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τοῦτο εὕρηνται, commenti sibi sunt, σόφισμα. 1280, 22.

σοφιστεύειν] ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεύειν εἱλομένων δόξαν. 1415, pen.

σοφιστὴς] magister rationis, qua causæ forenses tractandæ sunt. 417, ult. εἶτ' οὐ σὺ σοφιστής; καὶ πονηρός γε; 420, 2. 848, 15. 937, 20. 24, et ult. quibus in locis convicium est, significans veteratorem, hominem malitiose callidum, argumentatiunculas subtiles et captiosas nectere, et rectum pravo mutare doctum. ἐπ' οὐδενὶ μᾶλλον ἐσπούδακεν, ἢ τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν γενέσθαι. 1416, 11.

σοφὸς] ταῦτα σοφώτερα, ἢ καθ' αὑτὸν εἶναι. 1478, 16.

σπαθᾶν] διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα. propterea tam præcipitanter et inconsulte consuebantur ista. 354, ult.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων. 1122, 15.

σπάνις] ἐν σπάνει χρημάτων καταστήσειν. 389, 6. σπάνις ἀνδρῶν τοσαύτη μὴ γένοιτο τῇ πόλει. 779, 16. ἐν σπάνει τῶν τοῦτο βουλομένων. 1460, 22.

σπαράττειν, conviciando lacerare, τὰς κληρωτὰς ἀρχάς. 785, 18.

Σπαρτιάτην ποιεῖσθαι. 691, 10.

σπάσμα] πάρεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματα τότε κινεῖται, ὅταν κακόν τι τὸ σῶμα λάβῃ. 294, 21.

σπέρμα] ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν οὗτος ἦν. 280, pen. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει τῶν τοιούτων πραγμάτων. 748, 13. πλὴν εἰ συκοφάντου τις, καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ ῥίζαν, ὥσπερεὶ γεωργὸς, ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, pen.

σπερμολόγος. 269, 19.

σπογγίζειν τὰ βάθρα. subsellia ludi puerilis spongia detergere. 313, 12.

σπονδὴ] σπονδῶν μετεῖχε καὶ εὐχῶν. 380, 24. τοῦ σπονδαί; jura et officia ei debita, qui nobiscum ejusdem poculi consors est. 400, 17. οἱ ἀδικοῦντες τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος σπονδὰς παρέβαινον, καὶ οὐ μόνον τὰς ἰδίας. 401, 7. κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνός. 431, 18.

σπουδάζειν] ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε καὶ περὶ ἃ σπουδάζετε, περὶ ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέροις ἔχει. 66, 18. σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον. 211, pen. ἐσπούδασεν ἐφ' οἷς ἠδικημένῳ μοι συνῄδει. 514, pen. ἐσπουδάσατε αὐτοὶ πρότερον πρὸς ἐμέ. studuistis mihi. 515, 23. 624, 16. σπουδάζειν εἰς τὰ σά. 577, 14. σπουδαστέον ὑμῖν ἅπασιν ἐστὶν ὑπὲρ τῶν νόμων. 1041, ult. ὑπὲρ οὕτως ἁγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν. 1371, 10. σπουδάζει ἡ πόλις περὶ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῶντας. 1389, 10. πρὸς μὲν χρημάτων κτῆσιν οὐδεπώποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν [scil ἄλλο]. 617, 11.

σπουδαῖος] ὡς ταῦτα ὑμῖν ἐστὶ σπουδαιότατα. dignissima cura et contentione vestra. 701, 4. ὅσῳ τυγχάνει σπουδαιοτέρα, τοσούτῳ δεῖ προϊδεῖν, ὅπως καταχρήσεσθε αὐτῇ εἰς δέον. 1457, 10.

σπουδὴ] σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα προσδεῖσθαι. 123, 3. ἅπασά μοι σπουδὴ περὶ τοῦτ' ἔστι. 621, 9. τῶν ἐπὶ τούτῳ σπουδὴν ποιησομένων, ὅπως ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι. 1454, 11.

σταδιοδρομεῖν. 1386, 10.

σταθμὸς] ζυγὰ μονονοῦ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει. 784, 9. οὐ γὰρ δήπου ἄνευ γε σταθμοῦ ἔμελλεν οὐθ' ὁ ὑποτιθεὶς παραδώσειν. 1199, 26. ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν καὶ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. *gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Maass und Gewichte* [*just as if the question here was of equality in weights and measures*]. 1477, 27.

στάμνος] seria, testa. στάμνους ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου. 933, 25.

στασιάζειν] πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὡς νοσοῦσι καὶ στασιάζουσιν ἐν ἑαυτοῖς. 113, 26. οὐδὲν τῶν ἐκείνου πραγμάτων στασιάζειν παρασκευάζομεν. 157, 10. ἐστασιάζετο αὐτῷ τὰ τῶν Θετταλῶν. 444, 3. στασιάζειν ὑπὲρ τοῦ δήμου. 561, 16. ἐστασίασαν οἱ δικασταὶ ἐν ἀλλήλαις. 1053, 5. ἡνίκα στασιάζοι πρός τινας. dissideret cum quibusdam. 658, 11.

στασιαστικῶς. 245, 20. ἀδίκως καὶ στασια-

ergo coram iis judicabantur causæ proditorum patriæ. βουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη. 282, 10. ergo ad deliberationes de rebus bellicis, h. e. qua ratione belli gerendi patria ab hostibus defendi posset, Strategi a Senatu adsciscebantur. τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις ἐξάγειν Ἐλευσῖνάδε. 290, 3. ergo, ut Navarchus classi, ita Strategus pedestribus copiis, et Hipparchus equestribus præerant, sed ita, ut Strategi major esset potestas et dignitas, quam Hipparchi. ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις. 326, pen. ἡ βουλὴ ἔθυσε, συνειστιάθη, — οἱ στρατηγοί, σχεδόν, αἱ ἀρχαὶ ἅπασαι. 400, 26. ergo Strategi, secundum Senatum, principes erant magistratus. οἷον, οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἂν ἠγνόησε φάσκων εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος. 671, 11. οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστιν οἱ στρατηγοί; ἀλλὰ τοὺς τριηράρχους καθιστᾶσιν, ἐμπορικὴν δὲ δίκην οὐδεμίαν εἰσάγουσιν. 940, 16. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ [scil. ἡμᾶς] ἐγγράφουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 996, ult. ergo codicillos classium tenebant Strategi, quas in classes cives coordinabantur. ἐποίουν οἱ στρατηγοὶ τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀντιδόσεις. 1040, 9. hoc e priori necessario sequebatur, ut scilicet Strategi præessent permutationibus facultatum. ἀπογραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. 1043, pen. παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων. 1209, 12. καὶ γὰρ μισθὸν οὐδένα λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ὀκτὼ μηνῶν. ergo Strategi militibus et annonas et stipendia erogabant. 1210, 3.

στρατιώτης] στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι. 14, 25. αὐτὸς ὤν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375, 24.

στρατιωτικὸν [scil. ἀργύριον]. stipendia militaria. 167, 16. χρήματα στρατιωτικά. 14, 20. et sq. 1187, 26. 1209, 9. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 18.

στρέμμα] κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα. 24, 6. 156, 1.

στρεπτὸς] στρεπτοί. panes in gyrum contorti. 314, 1.

στρέφειν] ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά. 422, 19. στρέφων πανταχῆ. 552, 13. τότε τἄνω κάτω πάντα χρὴ νομίζειν ἐστράφθαι. 792, 27. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους, τοὺς διαιτητάς, πάνθ', ὅσα ἂν βούληται, στρέφει. 544, 2.

στρώματα ὑποσπᾷν. *Betten, Decken, etc. einem unter dem Leibe wegreissen* [*to take away the bed and bed-clothes from under one*]. 762, 4. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια. *sich Bet- und Tischzeug -leihen lassen* [*to borrow bed-clothes and table-linen*]. 1191, 1.

στυγνὸς] μὴ στυγνὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν. 322, 13.

στύππιον] *Hanf*, oder *Werg* [*hemp*, or *tow*]. ὀθόνια, *Segeltücher* [*sailcloths*], καὶ στύππια, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης. 1145, 6.

συγγένεια] ὥσπερ αἱ συγγένειαι τὰς ἰδίας οἰκοῦσιν οἰκίας, οὕτω καὶ τὴν πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ. 796, 17.

συγγενὴς] πλὴν εἰ μὴ συγγενεῖς φύσει τοὺς μισθουμένους αὐτόν. 722, 9. de fratre et filio. πρὶν φάσκειν ἡμέτερος συγγενὴς εἶναι. priusquam se meum fratrem, meique patris filium ferret. 1001, 18. δεινὸν ἐστιν, εἰ καὶ καθ' ὅτου τις τὰ ψευδῆ μαρτυρῇ, πολλῷ δὲ δεινότερον, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν. 1117, 24.

συγγενικῶς καὶ φιλανθρώπως οἰκεῖτε τὴν πόλιν. 797, 2.

συγγνώμη τοῖς ἐξελεγχομένοις. 121, 9. συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. *sich seines Bruders annehmen gesetzt auch er hätte Unrecht, das ist was menschliches, das kann einem niemand verargen* [*to take his brother's part, even supposing he was in the wrong, that is humane, no one can blame him for that*]. proverbium, quo æquum censeris facere, fratrem, h. e. necessarium tuum, etiamsi in causa iniquiore, tuens. 415, 16. ἀφαιρεῖται τὸ τῆς συγγνώμης ὠφέλιμον. 683, 23. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενὸς εἰσί, neque clementia et ignoscendi facilitate ducuntur, neque ulli alii rei dant operam, πλὴν τοῦ πλείονος, quam cupiditati. 982, 3. ἐὰν δὲ πλούσιος δι' αἰσχροκέρδειαν ταὐτὰ ποιήσῃ, συγγνώμης τεύξεται. 1231, 17. δεδώκατε γὰρ τοῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 16. συγγνώμην ἐμοὶ εἴχετε τοῦ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς. 1247, 7.

συγγράφειν] καταφρονήσαντες οὗτοι τῆς συγγραφῆς, καὶ τῶν ἐπιτιμίων, ἃ συνεγράψαντο αὐτοὶ οὗτοι καθ' αὑτῶν. pœnarum, quas hi ipsi voluerunt in tabulis contractus consignari, et adversus sese scribi. 1286, 2. τὴν ναῦν ἥκουσι κατακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ συνεγράψαντο. quem in portum quoque ut appellerent navem suam, expressis verbis pepigerant et spoponderant in tabulis contractus. 1286, 19. συγγραψάμενοι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. *ob sie gleich eine Obligation in ihrem Namen haben aufstellen und ausfertigen lassen, die sa lautet, dass sie mit Schiff und Waaren in euren Hafen anlegen wollten* [*though they had an obligation drawn up in their name, purporting, that they would put into your harbour with ship and goods*]. 1297, 3.

συγγραφὴ] tabulæ contractus inter duos pluresve, sive de ære credito, sive, de locatione, sive de alia quacunque re. *Vertragsbrief, Shuldverschreibung* [*a*

συκοφαντίαν δίδωσι. locum, opportunitatem dedit, falso querendi de injuriis velut datis, quæ datæ non fuerunt, et insontes fictis criminationibus vexandi. 642, 11.

συκοφαντικὸς] οὐδέποτε δίκην, οὔτ' ἀναιδεστέραν, οὔτε συκοφαντικωτέραν, δεδικασμένην. 967, 11. συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι προσάγειν. 372, 25.

σῦλαι] jus diripiendi merces, aut corpora, in quæ incurras, oblata tibi, prædas de aliquo agendi, *Repressalienrecht* [*reprisals*]. ἐξελόμενοι ὅπου σῦλαι μὴ ὦσιν Ἀθηναίοις. ubi merces Atheniensium ab incolis attineri, custodiæ dari, *arrestari*, non liceat. 927, 4. ὥσπερ συλῶν δεδομένων τοῖς Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. *gleich, als wenn die Phaseliten Urlaubs- und Berechtigungsbriefe erhalten hätten, auf die Athenienser Beute zu machen, oder ihre Güther überall, wo sie sie fänden, in Beschlag zu nehmen* [*just as if the Phaselites had received letters of marque to plunder the Athenians, or seize their goods wherever they found them*]. 931, 23. ἀνδρολη ψίας καὶ σύλας τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας. 1232, 5. unde patet, σύλας rerum esse detentiones, ἀνδρολη ψίας hominum.

συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. eripere, quatenus id oratione fieri potest. 442, 5. τὴν θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασι. 616, 19. 756, ult. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων. 931, 21. οὐκ ἐτόλμα τοὺς παραταξαμένους συλῆσαι, πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευον. 1477, 17.

συλλαβὴ] δύο συλλαβὰς προσθείς. 270, 22. ὅλος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς, μέχρι τῆς τελευταίας. 723, 4. πάντα τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑστάτης συλλαβῆς. 734, 23.

συλλαμβάνειν] succurrere, auxiliari. οὔτε χρήμασιν, οὔτε σώμασιν, οὔτ' ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ἡμῖν. 231, 27. ἃ βούλεται διαπράττεσθαι συλλάβωμεν αὐτῷ. adjuvemus eum. 665, 14. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοὔργον γένοιτ' ἄν. 1490, ult. Schol. Aristophanis ad Acharn. v. 205. e Midiana affert οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν.

συλλέγειν] οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων, οὐδ' ἐξ ὀλίγου χρόνου συνειλεγμένων. 131, 5. συνειλοχὼς ῥήματα καὶ λόγους. 328, 11. συνείλοχα ὕβρεις αὐτοῦ καὶ πονηρίας τοσαύτας. 522, 12. περιϊόντα αὐτὸν συλλέγειν [scil. exempla similia] καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι πώποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι. 525, 23. συλλέγειν ἐράνους. 547, 11. et 19. 1249, pen. συλλέγεσθαι τὴν βουλήν. 775, 23. συλλέγειν μαθητάς. 938, 8. ἐπειδὰν δὲ συλλεγῶσι, congressi secum sint, καὶ μετ' ἀλλήλων γίνωνται. 1267, 23. τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων — συλλέγοντας συνδειπνεῖν ἀλλήλοις. 1269, 10. συνειλεγμένη ἀπὸ τούτων βίον. 1351, 9. ἄνδρα ἐργάτην καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. 1362, 10.

συλληφθῆναι. 1351, 13.

ἡ συλλογὴ ῥᾳδία ἦν. 522, 14.

συλλογίζεσθαι] συλλελογισμένοι ὀρθῶς. 285, 23. τοὺς καιροὺς συλλογίσηταί τις. 355, ult. συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπ' ἀρχῆς. 396, 26. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε. 1477, 20. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι. 1478, 26. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε. 1484, 23.

σύλλογος] σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποὶ ἐγίγνοντο κατὰ τὴν ἀγοράν. 378, 24.

συμβαίνει] numerus convenit, congruit, *zutreffen* [*to tally*]. 360, 5. πολλάκις συμβαίνειν καιρὸν μεγάλων εὐεργεσιῶν. 493, ult. συμβαίνει. consequitur, in conclusionibus ratiociniorum, syllogismorum. 792, 7. ἄν τι συμβῇ. si quid deliquerit, si quid ei humanum contigerit. 551, 15. ὅπως συνέβαινεν ἑκάστῳ τὰ λύτρα. ut cuique de pretio redemtionis, cum hoste, cujus in potestate esset, convenisset. 394, 13. συμβέβηκέ μοι τριηραρχία. contigit mihi necessitas trierarchatu fungendi. 1154, 12.

συμβάλλειν, συμβάλλεσθαι] pecuniam alicui credere in fœnus, negotium æris mutuatitii cum eo contrahere. συμβόλαιον εἰς ἀνδράποδα συμβεβλημένον. *ein Darlehn, auf Leibeigne vorgestreckt* [*a loan advanced on slaves*]. æs in mancipia pignori data creditum. 822, 4. δέον αὐτόν, εἰ καί τις ἄλλος ἐβούλετο εἰς ταῦτα συμβάλλειν, τοῦτον διακωλύειν. 822, 7. συμβόλαια πολλοῖς συμβαλόντες. *ob wir gleich vielen Geld vorgeschossen haben* [*although we have advanced much money*]. 907, 5. In Medio: contribuere, conferre. τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι. 691, 16. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος. 1031, 14. τῷ πώποτ' εἰσήνεγκας; cui unquam eranum contulisti? ἢ τίνι συμβέβληκαί πω; aut quem ære credendo sublevasti? 1122, 26. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τῇ Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι. 1368, 12. κἂν ἀποκριθῇ τις, ἱκανὴν προῖκα ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται, ἂν καὶ ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ. 1383, 26.

συμβιάζειν] ἥξει πάντα ταῦτα τὰ νῦν συμβεβιασμένα. 100, 3.

συμβιοῦν] ἐγὼ μὲν οὖν τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ. 313, 5. ἀγαθῇ γε τύχῃ συμβεβιωκώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς. 315, 18.

συμβόλαιον] contractus, pactum de quacunque re cum alio, negotium, *Handel, Verkehr* [*an affair, transaction, business, intercourse*]. συμβόλαια τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. 298, 3. συμβολαίων δίκας εἶναι [*das*

Handelsgerichte zu Athen spreche über Trafiksachen [*the board of trade at Athens decided on affairs of traffic*]] τῶν Ἀθήναζε καὶ Ἀθήνηθεν. 882, 6. ἵνα τὰ συμβόλαια ἀποστερήσαιεν. *damit sie uns um unser Geld und Guth bringen* [*that they may deprive us of our money and goods*]. 884, 9. οὐκέτι εἶναι φασὶ πρὸς ἑαυτοὺς οὐδὲν συμβόλαιον. ullam obligationem ex titulo pacti. 907, ult. ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. *so wärb mein Vater um die Schuldforderung herum gewesen. so hätte er sein Darlehen eingebüsset* [*thus my father would have lost his demands. so he had lost his loan*]. 1185, 12.

σύμβολον] idem pæne, quod συμβόλαιον. σύμβολα, pacta conventa inter duas civitates maritimas, mercaturæ deditas, de jure inter cives utrinque, seu reciproce, dicendo in litibus mercatoriis. 78, 25. συμβόλων οὐδὲν δέονται Μακεδόνες πρὸς Ἀθηναίους. 79, 13. quem locum citans Thomas M. p. 819. hæc addit expositionis ergo: σύμβολα πληθυντικῶς μόνον αἱ περὶ τὰ συμβόλαια τῶν ἐμπόρων δίκαι. οὐδέποτε σύμβολα ἐποιήσαντο πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν. 79, 17. videtur ex hujus paginæ fine colligi, Philippum id egisse, ut Atheniensibus ejusmodi σύμβολα obtruderet, secundum quæ Atheniensis de Macedone querens necesse haberet litem in Macedonia prosequi; et contra Macedo, de Atheniensi querens, Athenis. quæ res, ut nimis impendiosa et dispendiosa, parum placebat Atheniensibus. Antehac, ubi quæque lis nata fuisset, ibi statim fuerat disceptata. τὰ σύμβολα συγχέων. jus mercantile, quod nobis cum Cyzicenis est. 570, 18. b) judicium, nota, documentum. σύμβολον ποιεῖσθαι τῆς αὐτῶν σωτηρίας, ἂν ὑμῖν ὦσι φίλοι. 191, 22. tessera, facultatem judicandi dans habenti. παραλαμβάνειν ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ. 298, 7.

συμβούλεσθαι] ἐὰν καὶ τοὺς ἀκούοντας συμβουλομένους λάβω. assensu potiar auditorum. 1393, 7.

συμβουλεύειν] τοῦ συμβουλεύσαντος ὑμῖν ἔργον οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ εἰπεῖν τὰ βέλτιστα. 108, 8. ἐν τῷ συμβουλεύειν φρονιμώτερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν. 180, 11. τὸ συμβουλεύειν, περὶ τῶν παρόντων καὶ γενησομένων προτιθέναι. 1426, 7. οὐ γὰρ ἐπιτιμᾶν τοῖς συμβουλευομένοις χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβουλεῦσαί τι καὶ πεῖσαι τῶν δεόντων. 806, 11. διὸ καὶ χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν. 1466, 4. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι. 200, 16.

συμβουλίας τὰς τῶν πρέσβεων ὑπολαμβάνοντες πιστοτέρας εἶναι. 342, 23.

σύμβουλος] τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ,τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. 13, pen. εἰ βασιλεὺς παρ' αὐτόν με ὄντα σύμβουλον παύοιτο. 192, 12. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. 226, 4. σύμβουλος καὶ ῥήτωρ. 257, 20. σύμβουλος καὶ συκοφάντης, ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν. 291, 15. τὸν λέγοντα φανῆναι δεῖ πράξεώς τινος σύμβουλον, δι' ἣν—. 1443, 1.

συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἐθέλουσιν ἅπαντες οὓς ἂν ὁρῶσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν θέλοντας. 42, 1. οἱ συμμαχεσάμενοι τὴν Πλαταιᾶσι μάχην Ἕλληνες. 1378, 3.

αἱ συμμαχίαι τοῦτον ἔχουσι τὸν τρόπον, ὃν καὶ φροντίσειεν ἄν τις. 61, 10. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν ὁρῶν με τῆς πόλεως ἀφαιρούμενον. 232, 22.

συμμαχικὸς] τὰ συμμαχικὰ [scil. πλήθη, pro οἱ σύμμαχοι], καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιτηδεύματα, καὶ διάνοιαι καὶ παρασκευαὶ καὶ ἔργα. 21, pen.

σύμμαχος] τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς. 153, 3. συμμάχους ἥττους ἀντὶ κρειττόνων ἐπείσθητε ἑλέσθαι, citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14. οἱ σύμμαχοι μὴ ταῖς φρουραῖς, ἀλλὰ τῷ τὰ αὐτὰ συμφέρειν ὑμῖν τε κἀκείνοις, ὦσιν οἰκεῖοι. 167, 26. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ ἐκτησάμεθα συμμάχους, ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασιν. 174, 15. τῶν συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν ἕξειν ὀμωμοκότας νομίζετε εὐνουστάτους. 200, 17. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν. 207, 8. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους. 209, 9.

συμμένειν] ὅπως τὸ συνεστηκὸς τοῦτο συμμενεῖ στράτευμα. 101, 7.

συμμέμνησθέ μοι ταῦτα. *dass ihr mir das ja nicht vergesset, dass ihr mir das ja merket* [*that you do not forget this, that you mark this*]. 1129, 15.

συμμέτρως] συμμετρότερον τῇ τῶν ἀκουόντων δυνάμει φανήσομαι χρώμενος. 1409, 22.

συμμιγνύειν] συμμῖξαι πονηροῖς ἀνθρώποις. 885, 8. οἱ τότε συμμίξαντες ἐκεῖ. in acie cum ipsis congressi. 1395, 3.

συμμορία] τὸ μὲν πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. 26, 23. 172, 1. τῶν συμμοριῶν distributio proposita. 182, 19. ὁ νόμος ὁ τοῦ Περιάνδρου, καθ' ὃν αἱ συμμορίαι συνετάχθησαν. 1145, 16. εἰς τὴν συμμορίαν ὑπὲρ ἐμοῦ συνετάξαντο δραχμὰς πεντακοσίας εἰσφέρειν. 815, 10. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν [scil. εἰς τὴν συμμορίαν], ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 997, 1.

συμπαιωνίζειν] συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ. 380, 27.

συμπαραγίγνεσθαι] συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ. cum advocatus ei præsto fuisset in scrutinio, quod Regi sacrorum recens creato subeundum est.

simile ductum de lavantibus, quorum alii alios per jocum et risus gratia situlis aquæ mutuo in ora ingestis perfundunt. *Sich wechselsweise mit den Badegelten taufen* [*measure for measure*].

συνδιαιτητής. 898, 25. 902, 22.

συνδιαλύειν] operam sociam navare reconciliationi amicorum dissidentium inter se. 897, pen.

συνδιαμνημονεύειν πειρᾶσθε. 347, 3.

συνδιασώζειν] συνδιασῶσαί μοι τὴν οὐσίαν. conjunctis consiliis studiisque conservare. 840, 16.

συνδιατελεῖν] ἐπιστατεύουσαν τοῖς ἄλλοις, συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν. perseverantem, permanentem perpetuo penes habentes. 1412, ult.

συνδιατρίβειν] συνδιατρίψομεν ὁμοῦ οὐ καθαροῖς οὖσιν. 634, 6. συνδιατρίψας Ἰσοκράτει. 1415, 7.

συνδικεῖν] μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον, ἢ ἅπαξ, συνδικῆσαι. 503, 18. 885, 24. συνδικῇ τῷ δούλῳ, τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν. 1127, 1.

σύνδικον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ χειροτονησάντων ὑμῶν. 271, 23. 272, 7. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ᾑρημένοι σύνδικοι. 689, 6. ᾕρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλιστ' οἱ δεινοὶ λέγειν. 501, 22.

συνδιοικεῖν. 750, 11.

συνδιώκειν] actori in judicio præsto esse, ejusque causam adjuvare. 1068, ult.

συνδοκεῖν] νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν. 312, 7. 594, ult.

σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι. 564, 22.

συνεδρεύειν. 133, 6. οἱ συνεδρεύοντες, sunt legati Græcarum civitatum ad concilium universæ Græciæ, sive Corinthi [ut ibi loci], seu Amphictyonum Pylis. 215, 20.

συνέδριον] dicebatur conventus legatorum e civitatibus universæ Græciæ Athenis perpetuo residentium. Sed p. 1324, 11. indicatur curia, ubi conveniebant curatores portus, seu tribunal rei mercatoriæ. *das Handelsgerichte* [*the court for the decision of mercantile affairs, the board of trade*]. ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. a consistorio suo, h. e. senatu assessorum, quo utebatur Rex sacrorum. 1373, 12. paulo post: τὴν παρεδρίαν appellat. μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων πεπαῦσθαι τὴν εἰρήνην, citat Hermog. p. 281, 10. sed in loco Demosthenis, qui est p. 232, 20. aliter legitur.

σύνεδρος] οἱ σύνεδροι τῶν συμμάχων. 1491, 3. (Ep. 6.) καὶ κήρυκος, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων. 747, 5.

συνεθίζειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω. 169, ult. 690, 12. 1422, 15.

συνειδέναι] ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ τὸ συνειδὸς ὑπάρχειν μοι. conscientiam uniuscujusque vestrum mihi paratum esse præsidium. 263, 18. τῷ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι, δεινόν, εἰ, σιγῶν, πονηρῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν. 351, 17. τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτος. 403, 13. ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα. 406, 2. οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδέν, οὐδὲ σύνοιδα. neque facinus ejus ullum habeo fama compertum, neque facinoris eum ullius accuso, neque conscius ipsemet ei sum malefacti. 461, 4. συνῄδη [pro συνῄδειν]. conscius essem. 844, 2. συνειδὼς [scil. ἑαυτῷ] ἀληθῆ με ἐγκαλοῦντα. 1201, 23. τὸ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι πεῖράν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὄν, εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον. 1471, 4. τὴν μητέρα αὐτῆς συνειδέναι πλησιάζουσαν αὐτῷ. 1367, 22. συνειδὼς pro simplici εἰδώς. 1408, 10. σύνοιδεν ἕκαστος [scil. ἑαυτῷ] τὰ ἐν τῇ πενίᾳ ἐπιτηδεύματα [scil. ἑαυτοῦ]. 739, 22. εἰς ἣν [patriam] τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα [subaudi ἔχοντι]. 1472, 16.

συνεῖναι ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν. 1360, 19.

συνειπεῖν] ἃ συνεῖπε μὲν οὗτος. quæ eadem dixit, vel collaudavit. 434, 27.

συνείρειν λόγους σαφῶς καὶ ἀπνευστί. 328, 12.

συνεισβάλλειν] συνεισβαλοῦσιν ἑτοίμως. libenter et ultro una cum Philippo immigrantes in agrum vestrum arma infesta inferent. 16, 21. οὐ μέλλει. 69, 20.

συνεισπράττειν μοι τοὺς ὀφείλοντας. 1205, 9.

συνεκδιδόναι τινί, contribuenda pecunia patrem adjuvare, quo commodius et prosperius filiam elocet. οὔτ' εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. 316, 5. τηνικαῦτα οὐ συνεκδώσει ταύτας. nil conferet ad elocationem earum. 1124, 14.

συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν. 260, pen. 261, 24.

συνεκπλεῖν. 1187, 22.

συνεκτείνειν. conjuncta opera dependere. 1254, 27.

συνελευθεροῦν. 1377, 21.

συνεμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικήν. 299, 11.

συνεξαμαρτάνειν. 1407, 2.

συνεξαπατᾶν] συνεξηπατημένων ὑμῶν. cum universi vos decepti sitis. 202, 14. 673, 2. et 12. 1424, 5.

συνεξέρχεσθαι. 567, 22.

συνεξετάζειν] τοὺς συνεξεταζομένους μετὰ τούτου. cum hoc facientes, sodales ejus. 556, 16. συνεξεταζομένους τούτῳ τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε. 576, 12.

συνεπαινεῖν] συνεπαινεσάντων δὲ πάντων. 288, 6. κοινόν ἐστιν ἦθος τῶν πλείστων, τοὺς μὲν συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς, ὅ,τι ἂν πράττωσι, φιλεῖν. 1438, 9.

συνεπανορθοῦν. 140, 14.

συνεπιμελεῖσθαι. 1168, 17. 1196, 1.

συνεπιπλεῖν] adesse ipsi in navi, qua vehatur imperator. 1224, 27.

συνεπισπᾶσθαι] μὴ τότε τούτοις συνεπι-

22. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα. 74, 6. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως. conciliata, unita, in concordiam coagulata. 154, 9. δύναμις συνεστηκυῖα. copiæ constantes, militia perpetua, quæ non dissolvitur, non dimittitur. 93, 23. στράτευμα συνεστηκός. 93, ult. τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. 605, 3. ubi sunt oratores, aut perpetui, *die ewigen Redner, die nie abgedankt werden* [*perpetual orators, who are never dismissed*], aut inter se conspirati et colludentes. b) conflare, contrahere, consciscere, inde συστῆναι, coire, coalescere, fieri, exsistere, conflari. τοῦ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου. 230, 27. συνέστησαν ἐφ' ὑμᾶς τὸν πόλεμον. 191, 13. συνιστάμενον [sensim consurgens et coalescens] καὶ φυόμενον κακόν. 245, 24. c) συνίστασθαι, συνεστάναι, conspirare, de factione sceleratorum in perniciem proborum congressa et conjurata. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ Πειραιεῖ συνεστηκότων. 885, 2. συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπιδος. *er versteht sich, er beredet sich mit dem Lampide* [*he plays booty, conspires, with Lampis*]. 917, 13. 978, 6. 980, 19. συνιστάμενος ἐπὶ ταῖς δίκαις. adjungens te factionibus, globis improborum, aut contrahens ad te, conscribens, factiones, in causis forensibus. 1136, 26. 1137, 1. ἑταιρείαν συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο. 1302, 25. d) hortari. συνέστησε τὸν Λεωκράτην. Leocratem hortatus fuerit, ut illud æs mihi debitum olim aliquando dilueret. 1029, 26. ἀκούοντας συστήσαντος ἀποδοῦναι. audientes ex eo, cum hortaretur eos, ut operam darent, ut hoc æs mihi debitum redderetur. 1032, 27. e) commendare, præsentare, præsentem exhibere, coram adducere, demonstrare, qui sit, et collaudare verbis, atque de meliore nota, ut hominem sibi bene notum et carum, alteri commendare. συστήσας Φιλώνδαν. 1191, 27. utrumque usurpat Demosthenes, tam τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συνέστησας Φιλώνδᾳ, p. 1196, 3. quam τῷ πατρὶ τῷ ἐμαυτοῦ συνέστησας τὸν Φιλώνδαν, p. 1196, 12. et profecto perinde est. proprie nil aliud significat, *quam alterum ad latus alterius collocasti*. alterum ad alterum adduxisti. δεῖξαι δ' αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συστῆσαι προσέταξε τῷ Ἀρχεβιάδῃ. 1236, 25. 1237, 6. 1238, 2. συσταθῆναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ Λύκωνος. hunc ad patrem meum esse a Lycone adductum, et Lyconem patri factum esse auctorem, ut huic æs persolveretur. 1241, 7. f) intendere, accendere pretia, ut frumenti. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. quasi clandestinis colloquiis et pactis cum aliis dardanariis initis *constituens* certum modum pretio frumenti, intra quem modum spondent se non esse venditurοs annonas. 1285, 6.

συνναυμαχεῖν. 1377, 18.

συννομοθετεῖν. 708, pen.

σύνοδος] congressus partium litigantium apud arbitrum. ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ διαιτητῇ. 1266, 4.

συνοικεῖν γυναικὶ μὴ ἐξέστω ἑλόντι μοιχὸν [scil. ἐπ' αὐτῇ], ἐὰν δὲ συνοικῇ, ἄτιμος ἔστω. 1374, 22. τὸ συνοικεῖν τοῦτ' ἔστιν, ἐάν τις παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ εἰς τοὺς φράτορας — τοὺς υἱεῖς. 1386, 16.

συνοικία] ἐπὶ γῇ [fundis] καὶ συνοικίαις — [insulis, ædibus elocatitiis in urbe] δεδανεικώς. 946, 7. ἐκ τίνος τρόπου πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει. 955, 11. συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν. 1110, 12.

συνοικίζειν] οὕτω Χαλκιδέων εἰς ἓν συνῳκισμένων. unum in oppidum compulsis, vel coalitis. 425, 18. Theseus homines tum in Attica ruratim degentes, dispersos, συνῴκισε, deduxit intra una Athenarum mœnia, ibique unum intra orbem cohabitare jussit, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 17.

συνομνύναι] συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες. 1052, 4. συνώμοσαν ἀλλήλοις. 1062, 5. συνόμνυον ἐπ' ἐμέ. 1319, 1.

συνομολογεῖν. 1059, 10.

συνορᾶν] συνεωρακέναι τοῦτον ἡγοῦμαι καὶ λελογίσθαι παρ' ἑαυτῷ. 1122, 17.

συνοργίζεσθαι] συνοργισθεὶς [scil. ἐμοὶ] ὁ δῆμος. universus populus mihi iratus. 516, 7. 547, 6.

συνουσία] ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας. 1371, 24.

σύνταξις] μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν τοῦ τε λαμβάνειν, καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. 14, 27. *Reglement, Einrichtung, Verfassung, Repartition* [*a regulation, order, constitution, division*], laterculus quasi, vel ordo sive munium præstandorum, rerum agendarum, sive pensionum pecuniarum, tam earum, quæ conferendæ, quam quæ accipiendæ sunt. 168, 22. coordinatio, redactio in formam corporis, vel collegii. 182, 25. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἁπάντων. 38, 2. σύνταξιν κατασκευάζειν τῇ πόλει. comparare reip. contributionem pecuniariam e sociis. 60, 11. οὔτε τὰς συντάξεις [stipendia, pacta condicta] Διοπείθει δίδομεν. 95, 8. et 20. summa vectigalium, vel tributorum cuique præscripta. χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα. 305, 16. universe et proprie est pactum, condictum, conditio, de qua inter duos pluresve συντέτακται, convenit. ψήφισμα περὶ τῆς συντάξεως, ὃ Θουκυδίδης εἶπε.

1334, 12.

συνταράττειν πάντα τὰ πράγματα, ἵνα ὃ βούλει γίνηται. 714, 26. συνταράττεται πᾶς ὁ τῆς πόλεως κόσμος. 775, 18. ἵνα μὴ πάντα ἅμα συνταράξας λέγω. 1277, 25. διὰ τὴν τοῦ σώματος ῥαθυμίαν, ἅπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν. 1404, 25.

συντάττειν] ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀπεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι — *dass wir uns sollen schätzen, taxiren, quotisiren lassen* [*that we should allow ourselves to be rated, be taxed, pay our quota*]. 167, 7. φημὶ δεῖν ἡμᾶς συνταχθῆναι. aio necessarium hoc factu esse, ut patiamur nobis imponi contributiones pecuniarias. 168, 21. τὰ μὲν σώματα οὕτω φημὶ δεῖν συντετάχθαι. 182, 24. ἵνα ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα ᾖ συντεταγμένα. 183, 6. πάντα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ. condicta et constituta fuerant ante cum imperatore classis, eique injuncta et mandata. 251, 11. συντάττεσθαι. condicere, decidere, inter se, depecisci. 344, ult. 708, 18. συντεταγμένοι μεθ' ὅπλων μόνοι τῶν ἄλλων πολιτῶν. 585, 27. συνετάξαντο [pacti sunt, deciderunt, vel receperunt, spoponderunt pro me in ærarium illaturos] κατὰ τὰς εἴκοσι καὶ πέντε μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν. 815, 11. συντάττεσθαι εἰσφορὰν πρὸς τὴν συμμορίαν. 838, 9. τέχνην δ' ἀκούσεσθε τοῦ σοφοῦ τοῦ ταῦτα πάντα συντεταχότος. qui istas fraudes omnes tam subtiliter atque nequiter commentus et commachinatus est, compegit atque construxit. 888, 26. πραγματεύεται πάντα κατὰ τῆς πόλεως συντάττων. componens, fabre construens. 70, 3. προσεβοήθουν, accurrebant raptim, καὶ συνετάττοντο, et ipsi semet in aciem atque ordines coordinabant, consistebant ordinatim. 1378, 27.

συντείνειν] ἕν, εἰς ὃ πάντα συντείνει. 145, 23. ἄλλα πολλά, εἰς ταὐτὸ δὲ πάντα συντείνοντα. eodem contendentia. 299, 17.

συντέλεια] ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν. 261, 24. χρημάτων ὅσων ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστην ἐποίησα συντέλειαν. contributionem. 306, 18. εἰς συντέλειαν ἄγειν τὰς λειτουργίας. munia publica reducere ad comparationem, h. e. jubere, ut bini, ternive, quibus singulis minus in fortunis sit, quam ut fungendis muniis sint pares; coeant in unum quasi corpus, pecuniasque in commune conferant, facultatibus cujusque suis pares, quo sic tandem ludis edendis pares fiant. 463, 24. οἷς ἐλάττων οὐσία ἐστὶ τῶν δέκα ταλάντων, quibus singulis minus, quam dena talenta, in fortunis sunt, εἰς συντέλειαν συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα, ita in collegia congregatis et comparatis, ut singula quæque ista collegia conficiant dena talenta. 262, 8.

συντελεῖν] conficere. τὴν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῇ. 183, 13, et 15. φιλοτιμουμένων τοῦτο συντετελέσθαι. ad effectum perduci. 251, 15. συντελεῖν δίκην κατά τινος. 277, 16. ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον. contribuunt ad belli necessitates per illas sic dictas εἰσφοράς, quas dependunt. 465, 23. de artifice opus locatum perfectum et absolutum exhibente. 522, 4. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ. ibi pertinet, vel refertur ad τὸ τέλος, h. e. ad ordinem spuriorum. 691, 18.

συντελής] πόλιν ὡς αὐτοὺς συντελῆ ποιεῖν. ad ditionem suam pertinentem, ad forum suum redeuntem. 198, 15. δυοῖν ἐφάνη τριήραρχος ὁ τῆς μιᾶς ἕκτος καὶ δέκατος πρότερον ὢν συντελής. *der vorher selb sechszehender mit steuerte bey einem einzigen Kriegschiffe* [*who had before contributed only a sixteenth to a single ship of war*]. 261, 3. χιλίους καὶ διακοσίους πεποιήκατε συντελεῖς. contributores, æra conferentes ad sustentandam classem Atticam. 564, pen.

συντιθέναι] πρᾶγμα εὖ συντεθὲν ὄψεσθε. 275, 26. συντιθέναι λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους. 277, 6. συντιθεὶς ψευδεῖς αἰτίας. 778, 22. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον, καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. 819, 2. οὐχ ἓν τίμημα συνθείς. non singula quæque capita in unam summam generalem consummans. 853, 19.

συντιμᾶν] συνετιμήσαντο ὑπὲρ ἐμοῦ ταύτην τὴν εἴσοδον. curarunt sibi a censoribus hunc censum scribi meo nomine de universis meis fortunis dependendum, eumque depensuros receperunt. 815, 19. 836, 26. συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον. pretium specierum annonariarum increvit. *das Getrayde ist aufgeschlagen* [*corn has risen*]. 1285, 15.

συντιτραίνειν ἕτερον. perforato montis latere e cuniculo suo metallico in cuniculum alterius proxime assitum penetrare. 977, 22.

συντρέχειν] ὅτι εἰς ταὐτὸ τὸ δίκαιον ἅμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον συνδεδράμηκε. 214, 7.

συντρίβειν] ἀλλὰ ποῦ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα. ubinam tandem offenditur? *woran stösset es sich? wo ist der Haaken?* [*where is the stumbling-block? where's the rub?*] 142, 22. Simile ductum de curribus in stadio currentibus, ad metam adhærentibus, aut inter sese implicatis eoque confractis. πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν, ἢ καὶ ὅλως συντριβέντων. 293, 5. τὸν λάκκον συντρίψας. 845, 18.

συντριήραρχος. 566, 24. 1145, 23. 1162, pen. 1218, 15.

συντυγχάνειν. 439, 3. οὔτε φοβούμενος, εἴτ' εἰ φίλος, εἴτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ συντεύξε-

ται. 585, 12.

συνοικεῖσθαι] οἱ δὲ γῆν συνεωνημένοι γεωργοῦσι. 175, 11. γῆν ἔνιοι συνεώνηνται πλείω πάντων ὑμῶν τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 689, 23.

συρίττειν] ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. 315, 11. 586, 16.

Σύρος] nomen servile. εἰ γὰρ Σύρος, ἢ Μάνης, ἢ τίς ἕκαστος τούτων [scil. τῶν δούλων καλεῖται], οὗτος δὲ Φορμίων. 1127, 5.

συσκευάζειν] συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς. convasat, consarcinat, id est comportat, cogit, conscribit, corradit et armat adversus vos. 91, 9. et 20. τίνος ἕνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη. 275, 24. στεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν νῦν ἔχειν συνεσκευασμένον. 319, 3. εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν οὗτοι. 358, 14. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας ὀλέθρου. 365, 5. συσκευάζεσθαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον βοῶν Φίλιππον. 438, 13. ἡλίκα πράγματα συσκευάσας. quantis fraudibus consutis, consarcinatis, h. e. callide constructis. 764, 7. τόλμαν καὶ κραυγὴν καὶ ψευδεῖς αἰτίας καὶ ἀναισχυντίαν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα συνεσκευασμένοι. habentes secum et afferentes, veluti milites in castra secum afferunt, ista omnia tanquam unam in sarcinam constricta et constipata. 772, 11. ἀδίκημα τοιοῦτον μετ' ἐκείνου συνεσκευάσατο. 883, 7. συνεσκευασμένη αὐτῷ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. cum supellectilem domus universam compilasset atque convasasset, furtoque avertisset. 1356, 27.

συσκευωρεῖσθαι] moliri, machinari cum alio, clandestina, suspecta, mala, portentosa, vel etiam minuta, vilia agitare. καὶ τἄλλα συνεσκευωροῦ. 313, 15.

συσκιάζειν] αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι —. 23, pen. 155, 24.

συσκοτάζειν] ἐπειδὴ θᾶττον συνεσκότασεν. impersonaliter. tenebræ ingruissent. 1257, pen.

συσπένδειν. 400, 21.

συσσημαίνεσθαι] una cum aliis subscribere nomen suum tabulis, addito sigillo. vel tabulas obsignandas curare. 928, 3. τί δὲ συνεσημήνατο πάλιν τὰ μηδὲν ὑγιὲς ἔχοντα. 1034, pen.

συσσιτεῖν. 401, 1.

σύσσιτος] κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι, commensales, προσελθόντες. 1257, 22.

σύστασις] collegium, sodalitium, satellitium, improborum. τὰς ἑαυτῶν συστάσεις κυριωτέρας τῶν νόμων ἀξιοῦν εἶναι. 1122, 5.

συστέλλειν ἁμαρτήματα εἰς ἐλάχιστον. 309, 2.

συστεφανοῦσθαι] συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ. 380, 27.

συστρατεύειν] τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ. 68, 22.

συστρατηγεῖν. 401, 2.

συστρέφειν] συστραφέντες δ' ἄνθρωποι πολλοί. conspirati, conglobati. 126, 13. 677, 8.

συχνὸς] συχνὰς τούτας ἦσαν ἡμέρας ἐπιδημοῦσι. jam diu commorabantur Athenis. 932, 27. χρόνος διετρίβετο συχνός. 1013, 7. συχνὰς θεραπαίνας μεθ' αὑτῆς τρέφουσα. 1023, 11. ἡ διοίκησις συχνή. *der Ausgaben war viel. es gieng täglich in der Haushaltung viel drauf [the expenses were great. much daily went in housekeeping]*. sumtus in rem famil. faciendi spissi et crebri erant. 1359, 9. νεώτερον ὄντα ἐμοῦ, καὶ συχνῷ, id est, πολλῷ. *um ein vieles [by much]*. 1002, 23. συχνῆς δὲ πάνυ πραγματείας περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης. 1242, 2.

σφαγεὺς] μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς σφαγεῦσι [scil, τῶν Φλιασίων]. 175, 27.

σφαγὴ] τὰς ἐν Ἤλιδι σφαγὰς πεποίηκε. 424, 22. ὅταν ὑπὲρ πολιτείας καὶ σφαγῶν καὶ δήμου καταλύσεως εὐχερῶς ἀκούητε. 1450, 14.

σφάγιον αὐτὰς ἔδοσαν τοῖς πολίταις ὑπὲρ τῆς χώρας. 1398, 6.

σφαλερὸς] σύμμαχοι σφαλεροί. infidi. 11, 3. σφαλερωτέραν [scil. τὴν δυναστείαν] αὑτῷ πεποίηκε. 154, 22.

σφάλλειν] σφαλέντος τούτου ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. *wäre es mit ihm schlimm abgelaufen, so hätte mien Vater seine ganze Schuldfoderung eingebüsset [if things had gone badly with him, my father would have lost his whole demand]*. 1185, 11.

σφενδονήτης] ἐν σφενδονήτου καὶ ψιλοῦ μέρει. 668, 24.

σφετερίζεσθαι] ὁ τὴν Εὔβοιαν σφετεριζόμενος. 248, 12.

σφοδρὸς] ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν τὸν πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα εἶναι δεῖ. 318, 25.

σφυρὰ] θοἰμάτιον καθιέναι μέχρι τῶν σφυρῶν. 442, 15.

σχεδὸν εἴρηκα [subaudi πάντα], ἃ νομίζω συμφέρειν. 38, 27.

σχεῖν, vel σχέθειν, vel ἴσχειν] inhibere, cohibere. εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε. 428, 22.

σχέσις] ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει. 1122, 15.

σχετλιάζειν] ingeminare illud sævientis et indignantis, ὦ σχέτλιε. ἀγανακτοῦντος ἐμοῦ καὶ σχετλιάζοντος ἐπὶ τῇ τόλμῃ. 913, 9. σχετλιάζων καὶ δεινοπαθῶν. 1023, pen. σχετλιάζων περιῄει. 1331, 6.

σχέτλιος] καὶ ταῦθ' ὁ σχέτλιος οὗτος καὶ ἀναιδὴς ἐτόλμα λέγειν. 346, 1. σχέτλιον καὶ δεινόν. 504, pen. τούτου γένοιτ' ἄν τις σχετλιώτερος ἄνθρωπος. 874, 15. τῷ σχετλιωτάτῳ πάντων ἀνθρώπων. 842, 1.

σχῆμα] πολλὰ ποιήσειεν ἂν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537,

reditus. 1304, 21. παρεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας εἰς τὴν σωτηρίαν. hortabantur ad studium fortunas suas corporaque salva tuendi. 1394, 9.

σωφρονεῖν] ὅταν βελτίστῃ τῇ παρούσῃ τύχῃ χρῶνται, τότε πλείω τὴν σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν. 1451, 4.

σωφρονίζειν λέγουσι τάς γε συμφοράς. 798, 7.

σωφρονιστής] οὐ γὰρ οὕτω καλῶς γένοιτο τῇ πόλει, ὥστ' Ἀφοβήτου καὶ Αἰσχίνου σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς νεωτέρους. 438, 3.

σωφρόνως τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὁμιλεῖν. 1402, 25.

σωφροσύνη] κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς. 1403, 25.

T.

ταινία] ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν. 1308, 5. εἰ δὲ πλούσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν. 1309, 22.

ταινιόπωλις. 1309, 2.

ταλαιπωρεῖν] λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι. 22, 24. αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ πάρεστι τοῖς κινδύνοις. 156, 25. ταλαιπωρεῖσθαι τῷ μήκει τοῦ πολέμου. 231, 15.

ταλαίπωρος] τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ Ἀριστάρχῳ —. 548, 13. οἱ ταλαίπωροι Ὀλύνθιοι. 425, 12. τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας, citat Hermog. p. 347, 5. forsan e p. 240, 8.

ταλαντιαῖος οἶκος. substantia valens talentum. 833, 23.

ταμίας] Philippus appellatur ipse solus rerum suarum ταμίας, promus condus, penes quem arbitrium sit decernendi, agendi, omittendi, exsequendi, differendi, jubendi, vetandi, qui modum rei cuique pro lubitu imponat. 10, 11. τῶν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορισταί. 49, 17. ταμίας καὶ δημοσίους [ubi alii καὶ omittunt]. 101, 14. 137, 9. ταμίαν τῆς παράλου. 570, 4. ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ [scil. χρημάτων]. 1075, 2. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δοῦναι [scil. τὸν στέφανον]. 1228, 5. ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο. 598, 23.

ταμιεύειν] ταμιεύσας τῆς παράλου. 570, 15. ταμιεύσας ἐν Ἀκροπόλει τὰ ἀριστεῖα τῆς πόλεως. 741, 4. ὃς ἐπέπλει ταμιεύων Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ. 1189, 2.

ταξιαρχεῖν. 999, 12.

ταξίαρχος] οὐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγούς, καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους. 47, 10. in pedestri militia erat ὁ ταξίαρχος erga τὸν στρατηγόν, imperatorem, in eadem ratione, atque ὁ φύλαρχος in equestri erat erga τὸν ἵππαρχον, summum equitum magistrum. 1258, 3.

τάξις] ὕστερον τῇ τάξει, ordine temporis, πρότερον τῇ δυνάμει, valore, dignitate, efficacia, καὶ κρεῖττόν ἐστι. 32, 18. τῆς τάξεως μὴ παραχωρεῖν, ἣν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι κτησάμενοι κατέλιπον. 38, 25. παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμᾶς τετάχθαι προσῆκεν, ἕτερος. 143, 23. οἱ πρὸς ἀρχαιρεσίας καὶ ταύτην τὴν τάξιν [hunc ordinem, senatorium puta, atque magistratuum] προσιόντες. 171, 17. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 14. ἡ τοῦ δικαίου τάξις. 188, 1. τάξιν τῆς πολιτείας ταύτην αἱρεῖσθαι. 200, 4. τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην ἐν τῇ πολιτείᾳ τάξιν λείπειν. 200, 14. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ [id est, ἐπὶ τῆς ἀπολογίας]. ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι. 226, 11. οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν, id est, μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνου. 229, 14. τούτων ἑκάστους, ἣν παρέλαβον, τάξιν διατηρεῖν. 238, 9. ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει. quasi Thessali, aut Dolopes essetis, h. e. viles et abjecti. 246, 2. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἑλόμενοι τάξιν. 273, 26. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐδ ἔλιπον. 286, 3. τὸ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν [partes, provinciam] ἀπαιτεῖ. 292, 14. οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. 313, 13. εἰ γάρ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν, εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο. 327, 2. τηνικαῦτα σὺ καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει, seyd ihr da, auf dem Plane [you are there, are at hand], καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἱπποτρόφος. 331, 18. εἰ καὶ ὄντινοῦν ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε. 350, 4. εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν Αἰσχίνης ἑαυτὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. 343, pen. ἐφ' οὓς μεθ' ὅπλων ἦλθεν ἐν ἐχθροῦ τάξει. in der Qualität eines Feindes [in the quality of an enemy]. 481, 21. τὴν τοῦ δικαίου τάξιν οὐκ ἀφείλετο. locum, vel conditionem justi non detraxit, h. e. non præteriit tacitum, quatenus jus et fas esset hominem occidi. 505, 17. 554, 3. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν [Gestalt und Rang [form and rank], h. e. partes, munia, provinciam] προσελήλυθεν ἡ πόλις. 690, 21. τάξις p. 715, 2. videtur esse compositio, vel decisio debitoris cum creditoribus, ut aut certos pensionum terminos sibi statuant, aut aliquam æris debiti partem remittant. accordiren, sich mit seinen Gläubigern setzen [to enter into a composition with his creditors]. τοὺς ὄντας νόμους εἰς τὴν τῶν οὐκ ὄντων τάξιν [locum] ἄγοντας. 808, 2. τὸν ὅλον κόσμον νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. πειρᾶσθαι καθιστάναι εἰς τὴν ἐμὴν τάξιν. 1039, 24. οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν. 1391, 22. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [in acie] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν, νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρους. 1394,

juncti sunt fœderibus et amicitiis. ut Phocenses e. c. non sinebant Thebanos in Atticam invadere, quæ Thebanis inimica, Phocensibus amica erat. Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν. 375, 7. et 11. λέγεται ἐκεῖνος [Themistocles] τειχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις. cum præcepisset civibus, ut urbem mœniis sepirent. 478, pen.

τειχίον [*ein Schuppen — a shed*]. παλαιὸν ἐποικοδομημένον. 1278, 27.

τειχισμὸς] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν διέσυρες. 325, 19. ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλει δικαίως σκοπεῖν. 325, 24.

τειχοποιός. 243, pen. idem p. 266, 20. ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς appellatur.

τεῖχος] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι καὶ ὑβριστὴν, τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν. 559, 25. τοσούτῳ κάλλιον Κόνωνα τὰ τείχη στῆσαι Θεμιστοκλέους. 479, 11.

τεκμαίρεσθαι] εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον. 820, 15. τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις. 921, 21.

τεκταίνεσθαι. 921, 22.

τελεῖν] τελεσθῆναι [nuncupari, creari] στρατηγὸς ἕκαστος σπουδάζων. 171, 19. τῇ μητρὶ τελούσῃ [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες. 313, 14. 403, 18. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην. 315, 8. εἰκοστῷ ἔτει νῦν δίκην τελέσαισθε, instituatis. *ihr euch ein Gerichte halten liesset* [*cause to be tried*]. 990, 2. ἐρήμην ἐάσειε τελεσθῆναι τὴν δίκην. 999, 25. τελέσασθαι ἐᾶν ἔδει τὴν δίκην. 1006, 8. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν [scil. τέλος] τελοῦσι. vectigal dependunt, seu tributum, mercenariis dependendum. 1067, 27. οὗτοι γὰρ οἱ τελοῦντες ἀλλήλους [initiantes, *die sich unter einander taufen — to baptize each other*] τῷ ἰθυφάλλῳ. 1262, 10. εἰ ξενικὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num tributa dependerit peregrinis dependenda. 1309, 5. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι. *obgleich ihre Pachter ihnen wohl den Pacht pünktlich abtragen müssen, so entrichten sie doch keine Steuern und Gaben davon* [*although the tenants were obliged to pay the rent punctually to them, yet they paid no taxes or gabel upon it*]. 1461, 15.

τέλειος] τέλειον τἀτύχημα ποιήσαντι τῷ βασιλεῖ. 173, 11. προκαλοῦνται αὐτὸν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων. 1365, 18.

τέλεος] idem atque τέλειος. τέλεόν τι καὶ μέγα κτήσασθαι ἀγαθόν. 37, 23.

τελετὴ] ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. 772, 26. πλὴν εἴ τις ἱερωσύνη, ἢ τελετή ἐστιν ἐκ γένους. 1380, 26.

τελευταῖος] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται. 12, 16. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν. extremam partem diei, cum jam advesperasceret. 836, 5.

τελευτᾶν] εἰς τί ποτ' ἐλπὶς ταῦτα τελευτῆσαι. esse exitura. 13, 15. χειροτονῶν ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντα ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι, in funere occisorum in prœlio, παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα —. 320, 25. ἀλλ' εἰ Θεόπομπος τετελεύτηκεν, οἱ νόμοι οὐ τετελευτήκασιν, οὐδὲ τὸ δίκαιον οὐ τετελεύτηκεν, οὐδὲ οἱ δικασταὶ οἱ τὴν ψῆφον ἔχοντες. 1070, 15. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων πλείω ποιεῖσθαι λόγον. 1479, 6.

τελευτὴ] οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est, τέλος, vel κατάληξιν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. nemo finem facit concupiscendi. 658, 7. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. mors. 1478, 8. τελευτὴν τοῦ βίου πεποιημένος. mortuus. 481, 14. ἥκει πρὸς αὐτὴν τὴν τελευτὴν, metam, τὰ πράγματα αὐτῷ. 19, 19.

τέλος] ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος. 274, 19. τὸ τούτου τέλος ἐν θεῷ ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί. 292, 22. τέλος ἔχειν ἅπαντες νομίζουσιν. 932, 4. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος. mulctam censui cujusque proportionatam. *dem auf einen ieden angesetzten, oder gelegten Steueranschlage gemäss* [*in proportion to the rate at which each is assessed*]. 1076, 19. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. rerum ab eo in vita gestarum, aut eventorum fortunarumve. 1306, 25. τέλος τι, πριάμενος, ἢ ἐγγυησάμενος, ἢ ἐκλέγων. 745, 15. conjungit hic tria hominum genera in vectigalibus publicis versantium. quorum sunt primi, publicani, tum eorum fidejussores, denique, qui loco et jussu publicanorum a mercatoribus, nautis, carrhucariis, aliis quibusque vectigalia exigebant. *Die Generalzollpachter, deren Bürgen, und endlich die Unterzollner, oder Zolleinnehmer, Zolleinmahner* [*the farmers-general, their sureties, and lastly the under-collectors or tax-gatherers*]. ἔξω τοῦ τέλους εἰσὶ τούτου. sunt extra hunc ordinem, hanc classem hominum. 462, 26.

τελωνία] καίτοι τὴν τοιαύτην τριηραρχίαν πότερον τελωνίαν — χρὴ καλεῖν. quo nomine erit appellanda? num redemtio vectigalium? nam, ut publicani vectigalia redimentes, non modo nil donant reip. de suo, sed eo redimunt, quo ipsi inde compendium faciant, lucrum referant, ita Midiæ functio trierarchatus, non modo onerosa et sumtuosa non fuit, nihil enim reip. largitus est eam fungendo, sed vel lucrosa quoque fuit. 568, 7.

τελωνικοὶ νόμοι. 732, 1.

τέμενος] τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῆς θεοῦ. 1069, 26. 1318, 20.

τέμνειν] οὔτε μαγείρου μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 12. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην αἰτεπρακότα, *gefälletes, geschlagenes Holz* [*felled wood*]. 1048, 16.

τερθρεύεσθαι] εἰ περὶ τούτου μάτην τερθρευόμεθα. ampullas verborum nugacium et sesquipedalium jactemus. 1405, pen.

οἱ τετρακόσιοι, genus tyrannorum, qui Athenis imperabant. τῶν τοὺς τετρακοσίους καταλυσάντων. 471, 16.

τετραπλάσιος] τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον. 1052, 19.

τετραρχία, aut τετραδαρχία. 117, 26. inde formavit Hermogenes p. 268, 22. verbum τετραδαρχεῖσθαι, ubi ait: ὑπὸ Θετταλῶν τετραδαρχουμένων.

οἱ τετταράκοντα judicabant de causis αἰκίας et βιαίων. 976, 11.

τετυφωμένως, stulte, stolide. 665, 13.

τεχνάζειν] τεχνάζει, fraudulenter machinatur, *er spielt eine Intrique* [*he intrigues*], βουλόμενος παρὰ τινῶν ἀργύριον λαμβάνειν. 1317, 17. τεχνάζων χρόνον ἐγγίγνεσθαι. 1158, 10.

τέχνη] τοιαύτας τέχνας, callida et malitiosa commenta, καὶ σκήψεις οὗτος εὑρίσκων ἐκπέφευγε. 540, 25. ἀρχὴν μεγάλην, μᾶλλον δὲ τέχνην, artem, opificium quæstuosum, εἶναι ἂν εὑρηκώς. 577, 23. εἰ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοι. si negotiationem hanc argentariam in artem convertunt, h. e. clandestina, et subtilia quæque artificia turpis quæstus faciendi excogitant et usurpant. *aus diesem Geschäfte ein Handwerk machen, davon sie nicht nur leben, sondern darauf sie auch Tag und Nacht sinnen, dichten und trachten* [*they make a trade of this business, by which they not only live, but which is their constant thought and aim by day and night*]. 982, 2.

τεχνίτης] εἰς τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν. 401, 14. τεχνίτης τοῦ λέγειν. 594, 15.

τέως] donec. τέως μὲν ἂν ᾖ ἐρρωμένος τις. 24, 3. τέως ἂν χρησθῇ. donec ea usus fueris, ea uti desieris. 519, ult. τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. 721, 1.

τηθὶς] avia. 818, 4. nisi ea potius amita est, patris soror. 1039, 4.

τηλικοῦτος] μηδένα ἀξιοῦντε τηλικοῦτον παρ' ὑμῖν εἶναι, ὥστε παραβάντα τοὺς νόμους μὴ δοῦναι δίκην. 32, 5. ὄχημα αὐτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐώνηται, ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται. quamvis tam robustus, tam florens ætate et viribus sit. 1046, 12.

τήμερον] οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες. 44, 6. 1432, 25.

τηρεῖν] observare, opperiri; *aufpassen, auflauren* [*to watch, lie in ambush*], cavere, operam dare. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται. 179, 4. εἰρήνης, ἐκ τούτων κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν. 255, 12. φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν. 317, ult. εἰ δέ τις ἰδίᾳ λυπήσῃ, τοῦτο μεμνῆσθαι καὶ τηρεῖν. 327, ult. ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν. 332, 17. εἶχε δὲ ὁρμητήριον παρὰ πάντα τὸν χρόνον τετηρημένον αὐτῷ. 681, 5. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν. 836, 5. τηροῦντες τὴν οἴκαδε ἀποτηρίαν. 1211, 16. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας. 1252, 7. τηρήσαντες νύκτα [ἀσέληνον]. 1380, 6.

τιθασσεύειν. 37, 9.

τιθέναι] in Activo, a) ponere in medio, proponere, ut e. e. præmia. πρὸς τοῖς τιθεμένοις [subandi γέρασι, vel βραβείοις, vel ἐπάθλοις]. 1408, pen. ramum supplicem in ara deponere. οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος οὐδείς [scil. ἐπὶ τῷ βωμῷ]. 262, 16. deponere pecuniam penes aliquem, asservandam, quo alteri, cui debetur, aut consecrata est, reddatur ab eo, penes quem deposita est. *hinterlegen, niederlegen, aufzuheben geben* [*to deposite; to give to be laid up*]. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] ἰδιώτης ἀποδοῦναί τῳ προστάττῃ. 1236, pen. deponere in scriptis, literarum monumentis consignare, chartis mandare. τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις [scil. συγγράμμασι]. 1401, 22. deponere pignori. φιάλην λαβόντες καὶ θέντες ἐνέχυρα μετὰ χρυσίων. 1031, 8. ἵν' ᾖ αὐτοῖς γνώριμα τά τε ληφθέντα, τά τε τεθέντα. 1186, 9. θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου [id est, ὑπὲρ, vel ἀντὶ τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου]. cum opposueris, oppignoraris pro summa æris adhuc deficiente. 1250, 12. b) luere, dependere æra debita, *erlegen, bezahlen, abtragen* [*to pay, discharge*], inferre in ærarium. τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον τιθέναι. 261, 2. φήσει πᾶσαν ἄδειαν εἶναι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 17. ἐπὶ μὲν δὴ τοὺς ἰδιώτας τιθέντας. 607. 2. τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτοῦ [id est, ἐκ τῶν ἑαυτοῦ τὰ ὀφειλόμενα] θεῖναι, οὐκέτι εἰς τὸ δεσμωτήριον ἄξεσθαι. si quis de bonis suis legitimo et duro labore conquisitis, debita persolvere nequeat [Nam per rapinas si qui creverint, facile iis facta est, ut de alieno dependant]. 610, 16. 753, 28. εἰ τὰ θαλάττια ὑμῶν, ἃν φησί τινι εἰσπράξαι, τεθήκασιν, ὠφείλετο. 751, 5. ἐπὶ δὲ δύο καταβολάς. 791, 24. τὸ μετοίκιον τίθεικε. tributum [*Kopfgeld, poll-money*] dependit inquilinis pro venia incolendi dependendum. 245, 20. τόκον τιθέναι, *die Zinsen für das Pfand entrichten* [*to pay the interest on a thing mortgaged*], καὶ τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, *und das Pfand wieder einlösen* [*and redeem the pledge or mortgage*]. 1030, 25. τι-

θέντος δέ, μου τὴν δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. drachmam cùm deposuerem eam, quæ ab eo deponenda est, si quis actionem de testimonio deserto in aliquem ordiatur. 1190, 5. ἔθηκα τὰς πρυτανείας πρῶτος. 1209, 8. c) instituere, ordinare, gubernare, celebrare, ut ludos, anstellen [to ordain, institute] τὰ Πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ. 62, 24. 119, 11. d) in Rechnung ansetzen, anschlagen, anrechnen [to reckon, rate]. τἀνηλωμένα πλείω τιθείς. in ratione referens, vel scribens, plus etiam, quam fuit, in me impensum fuisse. 824, 10. καὶ πάντα πλείω εἰμὶ τεθεικώς. 825, 2. ἐάν τις ἐπὶ δραχμῇ μόνον τιθῇ. 839, 24. θέντες οὖν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι — τόκον. nach geschehener Schätzung oder Wardierung des Betrages der jährlichen Zinsen von meinem ganzen Capitale, die hätten fallen müssen, wenn das Capital sicher untergebracht worden wäre [after a valuation had been made of the amount of the yearly interest on my whole capital, which would have accrued to me if the capital had been securely placed]. 862, 18. e) supponere, voraussetzen [to suppose], sumere pro certo et rato, tantisper, quod in se dubium et controversum, aut aperte falsum sit, für ausgemacht annehmen [to take for certain]. ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα. 607, 2. θήσω δὲ ἀδικοῦντα. 645, 22. f) τιθέναι legem dicitur is, qui ejus sciscendæ auctor populo fit, etiamsi haud perferat. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ θεῖναι. 716, 6. τοῖς ἀδικοῦσι — συνθέντα τίθησι τὸν νόμον. 732, 15. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, οὓς ἔθηκε Σόλων 732, 17. g) imponere pœnam crimini, sancire, drauf setzen [to set upon a thing]. τούτου χαλεπώτερα θεῖναι. 602, 27. h) habere in numero, censu, loco, existimare. τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις δικαίως τιθείη. nostræ supinitati recte quis imputet. 12, 5. εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην. 12, 8. οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ὑμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. 188, 19. ἧς ἂν 'Αρκάδας — θείημεν. annumeramus. 246, 16. μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῇς. 292, 20. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει. 668, 25. τί τις ἂν τοῦτον εἰς ἐκείνους τιθείη; cur eum illis accenseas? In illo versu p. 322, 12. ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης, ob metri necessitatem usurpatum est activum θέντες pro medio θέμενοι, passi sibi jugum imponi. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, citat Schol. Hermog. p. 88.) In medio, νόμον τίθεσθαι dicitur populus sciscens, sanciens legem ab aliquo latam et rogatam. μὴ θῆσθε νόμον μηδένα. 31, 11. ponere aliquo in loco, vel ordine, aliquem in classem referre. εἰς ταύτην τίθεμαι τὴν τάξιν αὐτὸν [Charidemum], ἐν ᾗ πλείστης ἂν τυγχάνοι τιμῆς. 628, 6. b) nuncupare, creare, bestellen [to appoint]. 'Αθλοθέτας αὐτὸν ἔθεντο βράβην. premiatorem communem sibi dari patiebantur, aut deligebant sibi, amplectebantur. 322, 11. c) edere, indicere, statuere diem, quâ te alias nescio quid facturum, aut quæ quid agendum sit. ἣν θέσθαι μοι ἔθετο, quam diem ut paterer sibi a semet imponi et præfiniri, me rogaverat, καὶ ἐν ᾗ ὡμολόγησε δώσειν τὴν ἀπόφασιν. 1039, 5. ἐτάξατ [scil. ἡμέραν] ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες ἔθεμεθα. 1042, pen. d) æstimare, censere, metiri. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται, darnach abmessen [to measure accordingly, from any thing], καὶ ταύτῃ τὴν εἰρήνην ὁρίζονται. 91, ult. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι. ad decorum referre. 664, 23. τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν οὐδένα τίθεμαι τοιοῦτον εἶναι. ich nehme an, bilde mir ein, setze voraus, dass keiner von euch allen ein solcher sey [I conceive, imagine, suppose that none among you all is such a one]. 783, 17. φιλοτιμότατον μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι. 783, 22. e) nomen imponere. τί προσῆκεν ὄνομα θέσθαι Κτησιφῶντα τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις. quodnam decebat Ctesiphontem imponere nomen actis meis. 310, 24. f) sibi deligere, adsciscere. οὔτ' ἄν ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς φίλον θείμην ἐμαυτῷ. 419, 6. g) ὅπλα τίθεσθαι, arma sibi induere, castra metari, bellum gerere. οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο ὅπλα. 322, 8. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα θέμενος. 561, 23. h) pignus accipere, pro pignore pecuniam credere, pfand annehmen, sich was verpfänden lassen [to accept a pledge, to allow something to be pledged to one]. καὶ ἐφ' ὅτῳ τις τιθῆται. und auf was für Pfänder einer Geld aufnimmt [and on what sort of pledges one receives money]. 1186, 8. τὰς φιάλας, ἃς ὁ θέμενος ἀπῄτει. 1203, 12. οὐδένα ἐᾶν οὐδὲ ἀνεῖσθαι, οὐδὲ τίθεσθαι. 1249, 23. i) χάριν τίθεσθαι. gratiam inire, veluti deponere penes aliquem tanquam fideicommissum aliquod aliquando repetendum, aut reddendum. einlegen [to deposite]. 1233, 2. In Passivo. ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδ', ἣν προσῆκεν, ὀργήν. 273, 18.

τιμᾶν] honorare, in honore habere. εἰ γὰρ ἐκεῖνον [patrem suum] αὐτὸς [ipse, Conon puta] ἐτίμα καὶ ἐδεδίει. 1264, 9. τούτους ᾠήθησαν δεῖν τιμᾶν αὐτούς. 1389, 18. b) æstimare certi pretii, schätzen, wardiren, zu einem gewissen Werthe anschlagen, taxiren [to rate, value, estimate, at a certain worth, tax], magni parvive. τὰ νῦν ὀφειλόμενα οἰκίαν ἐπὶ τὰς τρεῖς τιμήσαντες. 183, 19. ὅτι αὐτῆς εἴη ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα. sua esse, in

cara, magni pretii, δεῦρο κομίσωσιν· ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται. 1285, 12.

τιμωρεῖν τοῖς θεοῖς. succurrere diis. causam deorum tueri. 1388, 16. In medio: punire et ulcisci. λόγους ὁρῶ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον γιγνομένους. 28, 4. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον [schemate Thucydideo] οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης. nemo erit, qui ruinas reip. vindicet, ea pessumdata. 801, 25. τιμωρήσασθαι ὑπὲρ ὑμῶν. contemptum vestri ulcisci. 1226, 8.

τιμωρίαν ποιεῖσθαι. pœnas repetere. ultionem capere. 523, 7. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege sua privilegium ultionis alicui dare. 623, 9. τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτοῦ οὐ δίδωσι. legislator non concessit, ut in eo commissa cædes sanguine homicidæ vindicaretur. 637, 19. ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας τὰς τιμωρίας ἐποίησε (vel ut apud Apsinem p. 704. 31. est ἐποιήσατο), ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημαγωγοῖς ταχείας. indulsit, ut a privatis pœna aliquanto tardius repeterentur, non nimis cito punirentur, sed spatii nonnihil ad resipiscendum iis indulgeretur; magistratibus autem et oratoribus statuit citas pœnas, voluit, ut confestim punirentur. 801, 20. τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔδωκεν ὁ νόμος τῷ ἐντυχόντι. veniam injurias ulciscendi illis [sacris] oblatas. 1374, 9. τιμωρίαι synecdochice pro στήλη, ἐν ᾗ ἐγράφη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν τιμωριῶν. 428, 21. εἰς τὰ σώματα ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας. facultatem dedit a corporibus ipsis pœnas injuriarum repetendi. *sich an die Personen selber zu halten, und von ihnen sich Recht zu verschaffen* [*to seize the person itself, and get righted on that, get amends on that*]. 610, 10.

τίς pro ὅστις, interrogativum, pro relativo. οὐ γὰρ ὁρῶ καιρὸν, ἐν τίνι [id est, ἐν ᾧ, vel ἐν ᾧ τινι] μᾶλλον ἄν τις βοηθήσειεν αὐτῷ. 962, 20. ἐκλεγόμενοι, τίνων [id est, ὧν] αἱ τιμαὶ ἐπετέτακτο. 1290, 16. b) τίς pro ὁστισοῦν. πρᾳοτέρους γενέσθαι τινὸς [id est, ὁτουοῦν]. molliores, quam ullus alius, aut fuit, aut erit. 352, 8. c) homo non contemnendus. σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινὰ φαίνεσθαι. 150, 19. τὸ δοκεῖν τινὲς εἶναι δι' εὐπορίαν προσειληφότες. 582, 27. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. ne si quodcunque tandem eveniat. h. e. nullo prorsus modo fieri posse, ut vos conspiretis. 284, 17.

τιτθεία] opera mercenaria, quam fœmina præstat lactando pueros alienos. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιτθείας ἅπασα ἡ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία. 1312, 2.

τιτθεύειν] mammam præbere. πολλὰς ἀστὰς εὑρήσετε τιτθευούσας. alienis pueris mercede mammam præbentes. 1309, 19. τιτθεῦσαι ἠναγκάσθη τὸν Κλεινίαν. 1311, pen. 1312, 24.

τιτθή τις ἐμοὶ γεγενημένη. quæ nutrix olim mea fuisset, lacte suo me aluisset. 1155. 27. ἡ τιτθὴ ταπεινόν. 1312, pen.

Tmesis. πρὸς ἔτι τούτοις. 560, 5.

τοιοῦτος] οὔτ' ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ὑμεῖς ἂν βούλησθε. 41, 3, ἂν τοιαῦτα πεποιηκὼς φαίνηται. 369, 10. quæ cujusmodi sint, e contextu facile patet, sc. ὀργῆς ἄξια. τὰ τοιαῦτα. *et cætera*. alia ut omittam hujus generis. παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα, τὰ τοιαῦτα. 96, 10. τοὺς νόμους οὐκέτ' εἶναι, τοιαῦτα, ἔλεγον. 170, 8. ὁ δ' ἔνδον ἐτύφετο. τοιαῦτα. 436, 5. καταψευδομαρτυροῦμαι. τὰ τοιαῦτα. 559, 15. θεάσονταί σε τί ποιήσεις Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα, λέγοντες. 583, 24. εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δή. 781, 2. τοιοῦτον insequente, non οἷον, sed ὅ. οἶμαι γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτου ἂν ἀπέσχετο. 743, 25.

τοῖχος] paries ædium. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακώς. 1122, 11. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας. 1268, 12.

τοιχωρυχεῖν] flagitiosis, malitiosis strophis rem agere. *Filoustreiche spielen* [*to play the sharper*]. οἷα ἐτοιχωρύχησαν οὗτοι περὶ τὸ δάνειον. 925, 24.

τοκίζειν] fœnerando quæstum facere. 1122, 27.

τόκος] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. *der Geld aufgenommen hat auf Landzinsen, d. i. wie man sie von liegenden Gründen giebt* [*who has taken up money at ground-interest, that is, at the interest given on landed property*]. 914, 10. τόκος elliptice abest. ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρρᾳθυμηκότες. 13, 22. ἐπὶ τόκον, ὃς ἔτυχεν ἐν Σηστῷ ὤν, ἐπόγδοον. 1212, 1. fœnori nautico, in iter maritimum, donec navis in portum salva redisset, dabantur in millenas drachmas ducentenæ vicenæ quinæ, hoc est paulo minus, quam quadrans. Sin post Sirii occasum navis Ponto exiret, trecentenæ. 926, 4. Solitum fœnus terrestre Athenis erant singulæ drachmæ menstruæ in singulas minas. Constat e p. 967. ubi v. 15. hæc leguntur: ἐδανείσαμεν πέντε καὶ ἑκατὸν μνᾶς. tum versu 26. μισθοῦνται δὲ οὑτοσὶ τοῦ γιγνομένου τόκου τῷ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

τοκοφορεῖν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. 1362, 27. hoc est, sesquiplo, quam solitum alias esset.

τολμᾶν] a se impetrare, et velut invito sibi extorquere, facinus, nobile illud quidem, at acerbum et durum, ad quod non nisi necessitate coactus accedas. στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος. cives corporibus ipsi suis militare audentes,

Υ

sus convaluissem, καὶ σωθεὶς, et salva cum vita discessissem, ἀπροσδοκήτως. 1256, 4. ὅλως οὐδ' ὑγιαινόντων ἀνθρώπων ἐστὶ τοιαῦτα γράφειν. 659, 17. ἐὰν ὑγιαίνωσιν. si prospera cum valetudine adoleverint. 1076, 8.

ὑγιῶς] πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι. 325, 17.

ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα. 1155, 6.

ὕδωρ] aqua potabilis. ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός εἰμι ἄνθρωπος, 73, 3. οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. b) nimbi, procellæ, torrentes, exundationes. ὕδωρ καὶ βροντὰς καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι. 1213, 27. ὕδωρ γενόμενον τῆς νυκτὸς πολὺ ἐκώλυσεν αὐτοὺς πάντας εἰσελθεῖν. 1378, ult. ὕδατα καὶ τότε πολλάκις ἐγίγνετο. 1272, pen. c) aqua, quæ acturis causas in foro ad dicendum infundi solebat in clepsydram. οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. 407, 16. οὐκ ἐνδέχεται πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ εἰπεῖν. una actione exsequi omnia. 817, 9. τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον. 1052, 18. ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ. si satis otii fuerit, si spatium ad dicendum mihi datum suffecerit. 1094, 3. ἐάν μοι περιουσία τοῦ ὕδατος ᾖ. 1351, 20. οὐ γὰρ ἱκανόν μοι τὸ ὕδωρ. 1116, 12. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. 274, 10. 359, 5. 1206, 20. intra cursum aquæ meæ, h. e. orationis. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος. 1318, 6. ἐν μικρῷ μέρει τοῦ παντὸς ὕδατος. 847, 15. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. inhibe clepsydram. 1103. ult.

ὗς ἄττης. 313, 27.

ὕθλος, nugæ, καὶ φλυαρία. 931, 11.

υἱὸς] περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες [περὶ τούτων], τοὺς υἱεῖς δεδέκατε. 1477, 26.

ὑλαγωγεῖν] ἓξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι. ligna convectant in urbem. 1041, 2.

ὕλη] κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040. pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι. 1041, 5. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην. *gefälletes, geschlagenes Holz* [*felled wood*]. 1048. 16.

ὑμέτερος] ἐὰν δέ τι ὑμέτερον κατ' ἐκείνων ᾖ. si quid e re vestra sit, quod idem illis molestum et noxium. 217, 1.

ὕμνος] χορούς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε. 530, 23.

ὑπάγειν] in activo, et in medio, sensim et sine sensu, blanditiis, callidis strophis aliquo perducere, sibi devincire, ad partes suas pertrahere. Θηβαίους νῦν ὑπάγεται [veluti vitulum ostensa fronde] τὴν Βοιωτίαν αὐτοῖς παραδούς. 105, 7. ἐλπίδας καὶ φενακισμοὺς, οἷς ὑπαχθέντες ὑμεῖς. 59, 18. οὕτω τελέως ὑπήχθητε. tam prorsus lenociniis perducti, decepti, et in potestatem Philippi redacti estis. 73, 14. εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν. 127, 27. εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων. 291, 11. εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προειμένα ὁρῶ. per negligentiam et secordiam eo deducta, ad conditionem tam lamentabilem delapsa. 110, 8. εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρόν. 423, 26. συμβαίνει τοῖς χρόνοις εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα τὰ πράγματα ἤδη. 678, 9. φιλονεικίᾳ ὑπάγεσθαι. ab impetu contentionis, vel æmulationis efferri. 535, 25. ὑπαχθέντα ὑπ' αὐτῶν τὸν δῆμον ἀνάγκη πολλὰ ἐξαμαρτάνειν. 603, 6. ὑπάγεσθαι φῇ ὑπὸ τῶν τοῦδε ὑποσχέσεων. molliri, placari, decipi. 955, 16. ὑπάγεσθαι κατὰ μικρόν. 1262. ult. ὑπάγεσθε ἐνίοτε πράττειν, ἃ οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε καλῶς ἔχειν. 1433, 26.

ὑπαγορεύειν] dictare ad calamum, præire verba, ut magister puero. 219, 27.

ὑπαγωγαί. illecebræ. 444, 23.

ὑπαινίττεσθαι] obscuris significationibus adumbrare. 348, 6.

ὑπακούειν] Φίλιππος οὐκέτ' εἶχεν ὑπακούειν [*er konnte nicht herum kommen, nicht allen ein Gnüge thun, nicht auf alle passen — he could not manage with all, could not satisfy all, could not attend to all*] τοῖς προδιδοῦσιν, οὐδ' εἶχεν ὅ,τι πρῶτον λάβῃ. 426, 15. voci appellantis, vel rogantis, obsequi, accurrere, præsto esse, e. c. ad intercedendum pro eo. 581, 2. ἐκέλευσε τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. ancillam, cujus eæ sunt partes, ut ad herum intronuntiet, si qui sit, qui eum conventum velit. *die Dienstmagd, die man zum Aufwarten, zum Ansagen, zum Verschicken braucht* [*the servant maid who is employed in attendance, in announcing strangers*]. 1149, 27. venire arcessitus. αὐτὸς μὲν οὐχ ὑπακούω. 1222, 17.

ὑπανοίγειν γράμματα. literas alienas furtive aperire. 889. pen.

ὑπάρχειν] esse, adesse, jam paratum, præsens, præsto, in promtu esse. τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν καρπούμενοι. 16, 18. μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς δόξωμεν εἶναι τῶν ὑπαρχόντων, ne videamur tardiores et ignaviores atque pejores, quam ut opportunitatibus jam præsentibus utamur, aut ne indigni bonis præsentibus videamur, quippe quibus sapienter uti nil curemus. 18, 12. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. *das übrige ist schon da* [*the rest is already there*]. 32, 20. οὐχ ἧττον αὐτὸν ἐμίσουν οὓς σώσειε, τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς. 145, 4. πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν προϊέμενοι. 172, 10. ὁ νῦν μὲν οὐκ ὢν, ὑπάρχων δ' εἰς τότε. 184, ult. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. 230, 26. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρ-

χάριν [decorum et laudem, quas jam tenemus] δεῖ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πράττειν. 258, 3. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ὑμῶν. nisi ejusmodi esset de unoquoque nostrum infixa jam dudum animis vestris opinio. 304, 1. ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. pretio quocunque, quicquid id est pretii. *für den Preiss, den man vor sich findet* [*for the price that occurs*], id est, *der einem angeboten wird* [*that is offered one*]. 926, 24. χαλεπὸν ἐστι τὴν σὴν φύσιν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων διελθεῖν. pro merito, pro modo laudum, quæ in te sunt. 1403, 12. b) exsistere, evenire, et velut efflorescere ex aliqua re. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. 408, 22. c) incipere, ordiri rem, principium, auspicium facere, princeps et auctor ejus fieri. δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑπηργμένων. bonorum et beneficiorum in antecessum velut, *par avance* [*in advance*], nobis divinitus tributorum, *der Güter und Vortheile, die Gott uns voraus gegeben* [*of the goods and advantages which God has given to us beforehand*]. tanquam manupretium aliquod, aut veluti pecuniam mutuam aliquando reddendam, aut tanquam materiam, in qua elaboranda gnavi simus atque seduli. verbo, opportunitates et præsidia sunt, quibus instructus tu ad rem gerendam accedas. 12, 1. ὑμᾶς οὖν ὑπάρξαι δεῖ χρηστὰ βουλομένους καὶ πάνθ᾽ ἕξει καλῶς. *wir müssen nur einen Anfang machen, mit Fassung heilsamen Rathes zu Werke schreiten. Das muss der erste Schritt seyn. das muss vorhergehen. So wird alles gut gehen* [*we must only make a beginning, set to work with the adoption of wholesome counsel. That must be the first step. that must precede. So all will go well*]. 176, ult. διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς. quæ primi in vos contulerunt. 431, 17. ὥστ᾽ οὐχ ὑπάρχων [scil. τῆς ἔχθρας], non injuriarum faciens initium, non vim inferens, ἀλλὰ τιμωρούμενος, sed quo illatam depellam et ulciscar, ἀγωνιοῦμαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 1346, 7. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα. eum, qui prior injurias obtulerit. 1350, 4. d) alicui præsto, propitius, amicus, fidus et certus esse, in ejus potestate et clientela. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε τὸ τὸν Φίλιππον αὐτοῖς ὑπάρχειν [subaudi φίλον] νομίζειν. 358, 7. δῆλός ἐστι — καθ᾽ ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνῳ. *dass er ihm wider euch zu Gebote stehen, sich von ihm wider euch gebrauchen lassen werde* [*that he will stand at his command against you, that he will suffer himself to be used by him against you*]. 377, 10. ἄλλην δὲ τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὡμολόγουν αὐτῷ ὑπάρξειν. 384, 25. ὑπαρξάσης τῆς παρ᾽ ὑμῶν εὐνοίας, etiamsi ab aura vestra sublevatus, etiamsi audientiæ vestræ mihi non defuerit æquitas, δηλῶσαι δυνηθῶ τὰ πεπραγμένα. 1322, 19.

ὑπαρχῆ] πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς. denuo, rursus a principio. 1013, 9.

ὕπατος] ὑπάτῳ Διὶ θύειν. 531, 7. ὕπατος Ζεύς, ὑπάτη Ἀθηνᾶ. 1072, 18.

ὑπείκειν] τῷ δὲ ὡς φοβερῷ πάνθ᾽ ὑπείξομεν. 197, ult. θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νουθετεῖ τοὺς ἑαυτὸν ἐνοχλοῦντας, οὐδέποθ᾽ ὑπεῖξε. 798, 19.

ὑπεῖναι] præsto esse. *vorhanden seyn* [*to be at hand*]. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης. 801. 25. πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος. manet eos invidia, proposita illis est. 330, 4.

ὑπειπεῖν] ὑπειπὼν οὐδέν, id est, προειπών. nil præfatus, aut sine ulla exceptione, cautione, et determinatione. 637, 11. 639, 10. 692, 15. τὸν ἐχθρὸν ἑκάστος ὑπειπὼν τὸν ἑαυτοῦ. ubi verbum hoc significat verbis ab alio editis addere, subjicere nonnulla de suo. *darzu sagen, darhinter her sagen* [*to add to it, subjoin*]. 797, 19.

ὑπεκτιθέναι] ὑπεξέθεντο τὰς αὐτοῦ θυγατέρας. clam ablegarunt alio, tutum in locum. *schickten sie heimlich weg, und brachten sie an einen sichern Ort, in gute Verwahrung* [*sent them secretly away, and brought them to a secure place, into safe custody*]. 401, pen.

ὑπεναντίωσις] ἡ τύχη τοιαύτας πρὸς ἄλληλα ὑπεναντιώσεις λαβοῦσα, πρὸς τὸ δεῖν ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκε. 1405, 16.

ὑπεξαιρεῖσθαι] excipere, τῶν ἰδίων κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι. 365, 27.

ὑπεξέρχεσθαι] clam emigrare. ὑπεξῆλθεν Ἀθήναζε. 1380, 15.

ὑπεξιέναι] de loco decedere, *aus dem Wege gehen, Platz machen* [*to go out of the way, to give place*]. τὰς ἴσας ἀρχὰς ταῖς ἴσαις ὑπεξιέναι. 775, 26.

ὑπέρ] cum Genitivo, *pro, ob, de.* ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζειν. 9, 13. φρόνημα ἔχοντα ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον. 449, pen. ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. 690, 18. ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλισθ᾽ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. maxime e re hostium est. 305, 20. ἡ εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου. de Aristarcho. *betreffend, belangend* [*concerning*]. 544, 11. Cum Accusativo, *super, plus.* καὶ ὁ δεῖνα εὐδαίμων, εἷς, ἢ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν. beatiores, quam resp. fert, vel, quam reip. expedit. 172, 7. εὖ προσῆν τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατόν. plus quam cxxx. 141. 9. redundare videtur ὑπὲρ in illis: ὑπὲρ δὲ τού-

των πάντων λύσιν εὑρίσκομεν ταύτην μόνην οὖσαν, 703, 4.

ὑπεραβέλτερος] ὑπεραβέλτεροί εἰσιν αἱ προφάσεις. ultra modum stultæ, insipidæ. 1178, pen.

ὑπεραγανακτῶ. 172, 18. 686, 9.

ὑπεραγωνιῶ. ultra modum trepidare. 1410, 4.

ὑπεραίρειν] præstare, antecellere. σὺ τοσοῦτον ὑπερῇρες τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός. 301, 25. τοσοῦτον ὑπερῇρεν πάντας ἀνθρώπους πονηρίᾳ. 798, 8. ὑπερῇρεν, vicit, superavit, ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. 1395, 23. de aqua torrente, exundante, e terminis suis in agros assitos excedente. austreten [to overflow]. εἰς τὰ χωρία ὑπεραίρειν [scil. τὸ ὕδωρ] ἐστὶν ἀναγκαῖον ἤδη. 1274, 20.

ὑπεράπεως ζῆν προῃρημένον. de Alcibiade in omni re modum excedere affectante. 1415, 1.

ὑπεραισχύνεται. 1071, 27.

ὑπεράτοπος, 213, 25.

ὑπερβαίνειν] εἰ μὲν ὅσα ἄν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν. 51, 7. 1419, 14. ὑπερβαίνειν τὰς πίστεις. violare. 153, 4. τέγος ὡς τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι. 609, 15. τὸ στρατοπεδευμα ὑπερβάντες. 1380, 7. ὑπερβαίνω, caveo, abstineo, omitto, τὸ σαφὲς εἰπεῖν, φυλάττων τὸ πρέπον τῷδε τῷ καιρῷ. 1398, ult. ὑπερβαίνων τις τὰς προτέρας πράξεις, τὰς ὑστέρας λέγῃ, 1424, 24.

ὑπερβάλλειν] ἄχρι του, aliquousque, χρὴ καὶ φιλεῖν, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. æquum et verum modum excedentes. 661, 1. ὑπερβάλλοντα συκοφαντίᾳ. 1043, 4. In Medio. τίνα οὐχ ὑπερβαλεῖσθαι προδότην. 451, 2. ὑπερβάλλεσθαι πειρῶ τῇ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν συνουσιαστῶν ἐπιθυμίαν. 1416, ult.

ὑπερβολή] excessus ultra modum, vel ultimus gradus. ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι. 35, 18. 689, 16. ἐπεὶ τοῦτό γ' ἐστὶν ὑπερβολὴ μανίας. 97, 3. ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι. ὥστε — ich will so weit gehen, so veil einräumen [I will go so far, concede so much]. 291, 24. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι. 447, 25. plus largiar, (hypothetice,) quam aut serio volo, aut e re mea est. 447, 25. τοσαύτῃ ὑπερβολῇ συκοφαντίας οὗτος κέχρηται. 298, 19. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δ' εἴ τις ὑπερβολὴ τούτου. aut potius id oportebat appellari, si quid est, quod adhuc sit fœdius et exsecrabilius, quam turpe. 362. 5. σκοπεῖτε δὲ, πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει. 468, 11. τοσαύτας ὑπερβολὰς δωρεῶν, αἷς ἀντευποιεῖ, παρέσχηται. 500, 10. ἔστι δὲ ὑπερβολὴ τῶν μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγειν. 519, 24. τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκέναι. 539, 4. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας, καὶ τίνα ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὕβρεως. 550, 12. τοῦτο οὐκ ἔστιν ἔχειν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. tam spurcum, ut supra nil possit cogitari. 553, 12. τίς οὖν ὑπερβολὴ [scil. πονηρίας]; τίς ὁμοία τῇ τούτου γένοιτ', ἢ γένοιτ' ἂν πονηρία; 554, 26. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας, id est, ἐκείνους ὑπερέβαλε τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ. illorum fœditate sua vicit, vel pone se reliquit. 609, 8. 751, 18. θεωρεῖτε τὰς ὑπερβολὰς ὧν αὐτὸς περὶ αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν ἐπαίνων. 673, 15. τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηνται τῆς αὐτῶν αἰσχροκερδείας. in turpitudine cupiditatis ita modum excesserunt. 687, 21. δεινῶν γὰρ ὄντων, οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολήν, quamquam sunt gravia et indigna, tamen intra modum. 786, 26. ταῦτ' οὐχ ὑπερβολὴ δεινῆς αἰσχροκερδείας; τί οὖν ποτ' ἐστὶ τὸ δεινὸν, εἰ μὴ ταῦτα δόξει, τηλικαύτας ὑπερβολὰς ἔχοντα; 825, 21. τίνας οὗτοι λελοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν. 833, ult. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν. 1025, 14. τοῦτο γάρ ἐστιν ὑπερβολή. 1333, 16. μεγάλην μὲν οὖν ἴσως δόξομεν ὑπερβολὴν λέγειν. 1396, 14. μὴ καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπὲρ σοῦ διαλέγεσθαι δόξω, id est, μὴ δόξω περὶ σοῦ λέγειν ὑπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, 1411, 14. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς καὶ φιλονεικίας ἐν τοῖς πράγμασι πάντ' ἄνδρα παρασχέσθαι δεῖ. 1440, 3. Etymol. M. p. 778, 36. ὑπερβολὴν τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου.

ὑπεργέλοιον ἦν τὸ πρᾶγμα. 406, ult.

ὑπερδεινος] τὸ πρᾶγμά μοι εἰς ὑπερδεινον περιέστη. 551, 2.

ὑπερδιατείνεσθαι] ultra modum contendere. 501, 3. 770, 4.

ὑπερεκπλήττεσθαί τινα. aliquem ultra modum revereri et magnifacere. 19, 16.

ὑπέρευ πεπολίτευμαι. 228, 17.

ὑπερέχειν] ἐπειδὰν δὲ ἡ θάλαττα ὑπερέχῃ, maris æstus humanam omnem vim et artem superet, μάταιος ἡ σπουδή. 128, 25. οὐδεὶς ὑπερεῖχε τῶν πολλῶν. nemo plebeiis præstabat. 689, 10.

ὑπερημερία] der Verfall, oder Verlauf des Zahlungstages, wenn man ihn ohne Abtrag verstreichen lässet, wodurch der Gläubiger Recht bekommt, sich an die Person, oder an das Vermögen des Schuldners zu halten [the expiration of the day of payment, when it is suffered to pass over without a settlement, whereby the creditor acquires a right of seizing upon the person or goods of the debtor]. Simile jus illi, quod majores nostri

olim usurpabant, *Einritt*, et *Einlager* [*the taking possession of the creditor's house*, et *entering upon it*], et usitato hodie, *die Hülfe einem thun* [*to take one in execution*]. item extremus dies spatii debitori a creditore indulti ad nomen diluendum. forte sic appellabatur, quia dies unus indultus, *ein Tag Nachsicht* [*a day's grace*] ad τὴν ἡμέραν, *dem Zahlungstage* [*to the day of payment*], addebatur. *μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας*. 1154, 9. *ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν*, *den Zahlungstag verlängern*, oder *weiter hinaus setzen* [*to give a longer day*, or *to put off the day of payment*], *ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω*. 1154, 17. et 21. *οἰκέτην, ὃν ἔλαβει κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ἐκ τῶν Ἀφόβου*. quem servum ex Aphobi substantia mihi sumseram, seu vindicaram, pro pignore, propterea quod pecunia ex mulcta mihi debita ad diem soluta non esset. 871, 11. *ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν, εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ* [id est, *εἰληφότες αὐτὴν ἐπὶ τῇ ὑπερημερίᾳ*, *weil sie sich des Schiffes, nach dem Rechte der Verfallzeit, bemächtiget hatten* [*because they had made themselves masters of the ship according to the right of creditors, when a debtor does not keep his day*], aut *εἰληφότες αὐτὸν ἔνοχον τῇ ὑπερημερίᾳ*, quia Apaturium deprehenderant obnoxium pœnæ non soluti debiti die statuta]. 894, 8. *ὡς δὲ ὡμολόγησέ μοι* [scil. *ὅτι ἀναβαλεῖται τὴν ὑπερημερίαν*] *καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν*. quod non solum pollicitus mihi fuerit de die præstandæ solutionis differenda, sed etiam reapse eam distulerit. 1162, 27.

ὑπερήμερος] qui æs mutuum, qua die solvere debebat, ea aut non potuit, aut insuper habuit solvere. 518, 2. *δίκην ὠφληκότων καὶ ὑπερημέρων ὄντων*. 927, 1. *ὑπερήμερον δέ με οὐκ ᾤμην δεῖν εἶναι*. 1159, 3. num significat, non existimabam, me ideo plus debere, quia stata die mulctam non dependissem? *μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἑτέρου, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων ὄντων*. 518, 2. *λαβὼν δὲ ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, οὐδενός πω ἡψάμην τῶν τούτου*. quamquam bona ejus adhuc teneo, quæ possessum ivi; vel, manucepi ideo, quod stata die mihi non satisfaceret, nihil tamen eorum adhucdum usurpavi. 540, 23. *οὐδεὶς δὲ πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξεν, ὡς σὺ τοὺς ὀφείλοντας τοὺς τόκους*. 1123, 4.

ὑπερηφανία] *τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ βίου*. 559, 17. *τοσαύτης ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας πάντων ἀνθρώπων μεστός*. 577, 16.

ὑπερήφανος] *λόγον ὑπερήφανον, ὥς φασι, λέγει*. 42, 27. *τὰς ἰδίας οἰκίας κατεσκευάκασιν, οὐ μόνον τῶν πολλῶν ὑπερηφανωτέρας*. 175, 10. *ὑπερηφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ*. 311, 16. *πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα*. 423, 3.

ὑπερθορεῖν] saltu superare. *ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν*. 422, 24.

ὑπεριδεῖν τοὺς ὅρκους. 153, 4. 289, 4. *ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα τοσοῦτον*. adeo nil pensi habuit. 702, 27.

ὑπερκολακεύειν. 391, 19.

ὑπέρλαμπρον ὀλολύζειν. 313, 22.

ὑπερμεγέθης] *διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας, οὔσας ὑπερμεγέθεις*. 330, 12. *ὑπερμέγεθες μηδὲν τὴν πόλιν βλάπτειν*. 684, 4. *ὑπερμέγεθες ψεῦδος ἐψεύσατο*. 1059, 2.

ὑπέρογκος δύναμις. 46, 16.

ὑπεροπτικὸς] *ὑπεροπτικώτατος*. 218, pen.

ὑπερορία] solum omne peregrinum extra Atticam. *ἀποδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης*. 1086, 11.

ὑπεροψία πάντων ἀνθρώπων. 577, 17.

ὑπερπαίειν] pro *ὑπερβαίνειν*. *ἢ σὺ τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πλούτῳ*. 1217, 18.

ὑπερπηδᾶν] *ὑπερπεπήδηκε πάντα τὰ νόμιμα*. 644, 16.

ὑπέρπολυς] *ἔλαιον ὑπέρπολυ ἐγίγνετο*. 1073, pen. *ὑπέρπολυ ἀργύριον ἔλαθον*. 1073, ult.

ὑπερτείνειν] excellere, superare. *ἧς* [quam formam oris] *οὐδὲ ἃ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς, δύναται ὑπερτεῖναι*. 1406. 2. Simile ductum de sagittis ab hoc longius, vel ulterius, vel altius adactis, quam alter adegit.

ὑπερφυὴς] *δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυές*. 543, 2. *ὑπερφυὲς κακὸν οὐδὲν ἑώρων ὑμᾶς πεισομένους*. 683, 19.

ὑπέρχεσθαι ὑμᾶς καὶ θεραπεύειν, adulari, blandiri, officiis promereri. 623, 22. 1369, 20.

ὑπέρχρεως γέγονε. nimis oneratus fuit ære alieno, ut reddere nequiret. 821, 14.

ὑπεύθυνος] *τοσούτου δέω λέγειν, ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, — ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ*. 263, 24. *ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσιν, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ*. 291, 19. 1403, 13. *τοῖς δούλοις ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων ἐστὶν ὑπεύθυνον*: *sie müssen mit ihrem Leibe büssen, dafür haften* [*they must pay for it, answer for it, with their bodies*]. 610, 5. *οὐδ' ἀρχὴν καταστήσω, ὥστ' ἄρχειν ὑπεύθυνον ἀρχῆς ἑτέρας ὄντα*. 747, 1. *ὑπεύθυνον ἐλάμβανον*: ea conditione testem hunc admisissem, ut, de quibus testaretur, ea is periculo suo præstaret. 1105, 16. *εἰ δὲ μὴ προῄδεις*, sin autem haud præsciebas; *τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις*, eadem teneris cum reliquis culpa ignorantiæ, de eadem inscitia postulari potes. 293, pen. *ὡς προκλήσεώς ἐστιν ὑπεύθυνος, οὐχὶ μαρτυρίας*. 1114, 21.

ὑπέχειν] præstare, *leisten* [*to perform, render, give*]. *ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων*. rationem red-

dere et pœnas dare. 371, 20. λόγων εὐθύνας ὑφέξει. 398, 17. πάντες εἰκότως ἂν ὧν λέγουσι δίκην ὑπέχοιεν. 398, 19. πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων [scil. ἀναγκαῖα, vel προσταττόμενα] ὑπέχειν ᾤμην δεῖν. 408, 4. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. τὴν χεῖρα], ibi, in legatione, in Macedonia, cum protendisses manus, ad accipiendum munera, καὶ ὑποσχὼν, et dantis manui tuam subjecisses, quo munera sua in tuam inderet, καὶ καταισχύνας τούτους, cujus facti turpitudine tu hos, cives tuos, coinquinasti, infamasti, ἐνθάδε σεμνολογῇ. 421, 19. δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα κρίσιν. dando rationem, et judicium de se tolerando. 555. 22. οὐ δίκην ὑπέχειν, ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν δίκαιός εἰμι. 637, 23. τὴν δ' ἐπὶ τῷ προτέρῳ φόνῳ δίκην ὑπέχει. tolerat, luit. 646, 14.

ὑπηρεσία] ministerium, sedulitas alterius studiis inserviendi, eoque illum sibi devinciendi. τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι, καὶ ὅλως ὑπηρεσίαι τινὲς ἐφ' ὑμᾶς εἰσὶ κατεσκευασμέναι. 1458, 18. b) ministri navales, diversi et a nautis, vel remigibus, et a militibus classiariis, cujusmodi sunt fabri, coqui etc. ὑπηρεσίαν κρατίστην ἐμισθωσάμην, id est, ὑπηρέτας κρατίστους. 1208, 20. ὑπηρεσία, ἐπιβάται, et ναῦται, ut diversi, copulantur. 1214, 23. 1216, 13. 1217, 3.

ὑπηρετεῖν] ὑπηρέτησεν αὐτοῖς τοῦτο. operam illis hac in re præstitit, vel potius hoc illis consilium administravit, vel suppeditavit, suggessit. 841, 3. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ οὐ Τιμοθέῳ ὑπηρετεῖν. 1185, 17. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν. 1473, pen. οὐδὲ ὑπηρέτει αὐτῇ, ἃ ἐβούλετο. *nicht alles hergab, verschaffte, was sie verlangte* [*did not supply, provide, all that she desired*]. 1356, 26. ὑπηρετεῖν τοῖς χρωμένοις εἰς ἀπάσας ἡδονάς. 1382, 11.

ὑπηρέτης] ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει. 37, 4. 175, 18. εἰ καθ' ἡμῶν τῷ Μακεδόνι ὑπηρέται. 216, 17. τότε μὲν ὁ δῆμος δεσπότης ἦν τῶν πολιτευομένων, νῦν δὲ ὑπηρέτης ἐστίν. 690, 11. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε. 690, 21. ὑπηρέτην παρὰ τῆς ἀρχῆς λαβών. 1149, 25. ὑπηρέται, ἐπιβάται, et ναῦται, ut diversi, copulantur. 1209, 11. et 14. ὑπηρέται καὶ συνεργοὶ πάντες οὗτοι Κλεομένους. 1285, 2.

ὑπηρετικὸς] ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἡ λειτουργία ἔστω. 262, 6. ubi πλοῖον subauditur. *ein Bot* [*a boat*]. lembus, linter, navicula ad peragenda cita quædam, subitanea, et minuta negotia, vel ministeria, quasi dicas navicula ministerialis. ἀφικνεῖται ἐκ Μεθώνης ὑπηρετικὸν [scil. πλοῖον] εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιστολὰς etc. 1220, ult.

ὑπιδεῖν] ὑπιδοισθε καὶ φυλάξαισθε. 629, 4.

ὑπισχνεῖσθαι] sese ferre, jactare, profiteri aliquem, qui minus sit. εἰ τοιοῦτός ἐστιν, οἷος ὑπισχνεῖται, scil. εἶναι. 784, 3. εὔνοιαν, ἣν πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖται. 790, 12. ὑπεσχόμην χορηγήσειν, μηδενὸς ἄλλου ὑπισχνουμένου, citat Schol. Hermog. p. 384.

ὕπνος] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν. 320, 5.

ὑπὸ] ὅ,τι φυλάξομεν, οὐδέν ἐστιν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπόν. per, ob bellum. 25, 25. ἂν δ' ὑπὸ πνευμάτων μὴ δυνώμεθα. ob ventos adversos. 94, 4. τοὺς ἐχθροὺς, οὓς οὐκ ἔστιν ὑπὸ τοῖς νόμοις λαβεῖν. *die nach unsern Rechten wenig fragen* [*who have little concern with our laws*]. quos capere atque tenere constrictos legum nostrarum vinculis haud licet. 97, 4. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδείς. 630, 1. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν, ob munera edenda, καὶ τῶν εἰσφορῶν, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐνέχυρα κεῖται αὐτῶν [supellectilis meæ domesticæ] τὰ δὲ πέπραται. 1155, 22.

ὑποβάλλειν] ἡ δὲ δοκοῦσα [putatitia, opinata mater Midiæ] καὶ ὑποβαλομένη τοῦτον. quæ eum sibi supposuit pro filio, qui alterius esset. 563, 5. τοιαῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ. ejusmodi voces oportet vos ei opponere, sic occurrere. 580, 6. 1060, 9. 1203, 10. πῶς γὰρ ἄν τις ὑποβάλοι τὴν σὴν ὄψιν. oculis subjiciat, spectandam proponat. 1405, ult.

ὑπογράφειν] præscribere, in principio legis scribere. 639, 10. ὑπογράψας. in scripto suo cum præmisisset hæc. 973, 14, ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς. 1484, 17.

ὑπόγυος] τὰ δ' ὑπογυώτατα. recentissime. 161, ult. ὑπογύων τῶν χρόνων ὄντων. 841, 6. τῷ ὑπογυώτερα εἶναι τοῖς χρόνοις οὔπω μεμυθολόγηται. 1391, 21. ὑπογυωτέροις ἔχοντας παραδείγμασι χρῆσθαι. 1415, 5. οὕτως ὑπογύου καὶ τῆς Λυκούργου πολιτείας καὶ τῆς τελευτῆς γεγονυίας. 1479, 22.

ὑποδεῖν] ἁπλᾶς ὑποδέδενται. 1267, 23.

ὑποδέχεσθαι τῶν φευγόντων οὐδένα ἐῶσιν οἱ νόμοι, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς κελεύουσιν ἐνέχεσθαι τὸν ὑποδεχόμενον τοὺς φεύγοντας. 1222, 3. ὑποδέχεσθαι φρουράν. 1334, 21. εἰς ἣν [arcem] οἱ περὶ Κριτίαν ἔμελλον τοὺς Λακεδαιμονίους ὑποδέχεσθαι. 1343, 9.

ὑπόδικος ἔστω τῷ παθόντι. tenetor coram judice ei, quem læserit, de injuria satisfacere, rationem ejus reddere. 518, 3. ὑπόδικος τῆς ἐγγύης ἦν. 902, 3. φόνου καὶ τῶν δεινοτάτων ἦν ἂν ὑπόδικος. 1264, 19. μάρτυρας ὑποδίκους παρέσχημαι. respondere et approbare testimonii sui veritatem obnoxios. 1024, 16. ὁ μὲν νόμος ὑπόδικον ποιεῖ. edicit, ei necesse fore, factum suum approbare. 976, ult. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίουν κατ'

294, 5. ὑπολογισάμενον μεθ' ἡλικίαν, μηντ' ἄλλο μηδέν. 1322, 6. οὔτε τὴν ἀῤῥωστίαν ὑπολογισάμενος, οὐδ' ὅτι —. 380, 5.

ὑπόλογος] substantive, ratio, consideratio. *Bedenken, Betrachtung, Erwegung* [*consideration, regard*]. μηδένα τούτων ποιεῖται ὑπόλογον. 790, 9. b) Adjective. μηδὲν ὑπόλογον εἶναι. in censum non venire, rationem ejus nullam haberi. 959, 7. νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ὁρῶ τῶν σκήψεων ὑπόλογον οὖσαν. 1329, 4.

ὑπόλοιπος] ὑπόλοιπον ἀγῶνα τῶν ψευδομαρτυριῶν ταῖς δίκαις ἀποδιδόντες οἱ νόμοι. reliquum faciunt legis victis in judicio certamen de falso dicto testimonio. 1139, 2. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. id quod unum adhuc vobis superest faciundum. 1168, 1.

ὑπομένειν] πρὸς τοὺς θρασέως ὑπομένειν ὁτιοῦν οἰομένους δεῖν. 63, 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. cum invictus restitisset, neque cessisset, neque precibus, neque gratiæ officiisque aliorum, quid? quod multorum adeo comminationes aspernatus esset. 515, 18. ὑπέμεινεν ἐν τοῖς τείχεσι. 671, 15. ὑπέμειναν τοὺς νόμους. paruerunt legibus, in earum potestate fuerunt, tolerarunt pœnas a legibus constitutas. 742, ult. ὑπομείναντες [in urbe qui rem ausissent] ἐπολιορκοῦντο. 1380, 5. et 11. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπέμειναν. 1397, 9.

ὑπομιμνήσκειν] εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων. 257, 24. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. 316, 10. τοῦ χάριν δὴ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς. 348, 26. ὑπομιμνήσκω ταῦτα, οὐ νομίζων χάριν ὀφείλειν ὑμῖν. 1127, 16. τοὺς καιροὺς, ἐφ' ὧν ἕκαστα ἐξηπάτησθε, ὑπομνήσω. 399, ult. ἀνάγκη δὲ πρῶτον τοὺς χρόνους ὑπομνῆσαι ὑμᾶς. 704, 22.

ὑπόμνημα] ἀλλ' ἵν' ὑμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα. 121, 25. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὁρῶσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 247, 22. ὑπομνήματα. commentarii, libri memoriales. 557, 10. et 18. ὑπομνήματα [monumenta] τῶν ἔργων ἦσαν οἱ στέφανοι. 616, 21. ὑπομνήματα πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων καταλιπόντες. 690, 20. *Sudelbücher der Kaufleute* [*memoranda for merchants*]. 837, 17. ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται, *die Banquieurs lassen von ihren Bancobedienten, oder Gehülfen, Nebenbücher halten* [*the bankers make their clerks or assistants keep registers, record-books*], ὧν τε διδόασι χρημάτων —. 1186, 7. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο. *er gab dem Buchhalter Ordre, in das Handlungsbuch eine Note, Nebenanmerkung einzutragen* [*he gave the book-keeper orders to enter a note, a by-note, into the ledger*]. appendicem ad nomen in tabulis scriptum, subnotationem. 1193, 3. ὑπομνήματα πολλὰ λαμβάνουσα ἐν οἷς συνήδει τούτοις ἀρίστοις οὖσι. 1393, ult. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσι. 1412, 8. τοῦτον ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν ἰδεῖν. monumentum, unde dedecora ipsius omnia spectanti cuique atque occurrenti in mentem veniant. 1489, 18.

ὑπόμνυσθαι] idem est atque προόμνυσθαι, h. e. ante litis contestationem jurare, *den Voreyd thun, den Eyd für Gefährde* [*to take the previous oath, the oath that he was taking no unfair advantage of his opponent*]. ἀντιδίκει καὶ ὑπώμνυτο, ὡς ἦν Βοιωτός. 1006, 3. b) per alium, delegatum, ad judices absentiam sui a foro, propter valetudinem, aut itineris necessitatem, jurato excusare. οὐ παραγγραφομένου ἐμοῦ, οὐδ' ὑπομνυομένου. 1151, 2. ὑπωμοσάμεθα τουτονὶ Ὀλ. ἀπεῖναι δημοσίᾳ στρατευόμενον. 1174, 6. ὑπομοθέντος δὲ τούτου. quæ excusatio absentiæ actoris cum esset jurejurando confirmata. 1174, 8. ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiæ excusationem alio jurejurando interposito debilitatum ibant. 1174, 8. ὑπωμόσατό τις τὸν Δημοσθένην, juratus absentiam Demosthenis seu legitimam excusabat, ὡς νοσοῦντα, τὸν ὑβρίζοντα καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνη. 1336, 9.

ὑπόνοιαι πλασταὶ καὶ προφάσεις ἄδικοι. 1178, 2.

ὑποπίπτειν] ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ, ἐβάδιζεν. *ob er gleich mit einem jeden von euch allen in gleichem Schritte geht, so gieng er doch, wenn er mit dem Aristolocho gieng, aus Ehrerbietung, immer einen halben Schritt hinter ihm her, ob Aristolochus gleich nur eine Canaille von einem Geldmäkler war* [*although, if he were walking with any one of you, he would take equal steps, yet in walking with Aristolochus, out of respect, he always kept himself half a step behind him, although Aristolochus is but a petty low-lived money-broker*]. 1120, 22. ὑποπίπτει δὲ τοῖς τοιούτοις ἐθελοντής. *er schmieget sich, wirft sich gegen sie weg, tritt ihnen nach, schmeichelt ihnen* [*keep time and step, as people do when walking together*]. 1121, 9. ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ. in potestatem et pæne servitutem se dedit Callistrato, famulatus ei est. 1359, 18.

ὑποποιεῖσθαι] aliquem sibi conciliare, adjungere. 365, 11.

ὑποπτεύεσθαι] ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε. 276, 23.

ὑπόπτως ἔχειν πρὸς Φίλιππον. 381, pen.

ὑποῤῥεῖν] ἡ δ' ἐφ' ἑκάστου τούτων ἁμαρτία κατὰ μικρὸν ὑποῤῥέουσα, subrepens, ἀθρόως γίνεται τῇ πόλει βλάβη. 412, 13. b)

ὑποστῆναι [soil. ἐμὲ σοὶ γενέσθαι] στρατῆρα ἠξίωσας. 983, 8. ὑφίστασθαι κἂν θορυβηθῆναι. sustinere ipso concionis fremitu perturbari, interpellari. 1421, 19.

ὑφορᾶν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες. 240, 13.

Φ.

Φαγέδαινα. 798, 23.

φαιδρὸς] οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8. τοῖς ἁπλῶς ὡς πεφύκασι βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς. 1122, 18.

φαίνειν] τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ πάνθ' οὕτως, ὡς ἐστὶν ἀληθῆ, καὶ φαίνεται. 1267, 10. οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις προσθέσθαι. 303, 23. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. nequaquam illum solum per se, sine adjutore, tale facinus tam aperte fuisse ausurum. 376, 22. b) indicare magistratui aliquem vetita legibus facientem, e. c. vectigalibus ærarium fraudantem, merces clam sine vectigalibus importantem, *einen Schmuckeler angeben, einen Lorrendrayer, der einen Schleichhandel treibt, Contrebande Waaren führt, oder den Feinden Contrebande Waaren zuführt, oder die Accise beschummelt* [*to denounce a smuggler, a contrabandist, one who pursues a clandestine trade, who carries contraband goods, delivers prohibited commodities to the enemy, or defrauds the excise*]. τοῖς προαιρουμένοις γράφεσθαι γραφὰς, ἢ φαίνειν. 1323, 15. τὸν νόμον ἀναγνώσεται τὸν περὶ τῶν φαινόντων, καὶ μὴ ἐπεξιόντων, ἀλλὰ διαλυομένων, [scil. πρὸς τούτους, οὓς ἔφαινον]. 1323, 9. φαίνειν πλοῖον. 1324, 19. et 22. ἐξὸν τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν. 1325, pen. v. art. φανερός.

φαλάγγιον. 798, ult.

φάλαγξ] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν. 123, 26.

φάναι] πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετο. multæ causæ, controversiæ, e solo Lycurgi verbo disceptabantur, ut, quæ ille censeret, affirmaret, infitiaretur, ea rata et vera haberetis, atque secundum eum pronunciaretis. 1475, ult. quamvis πάντες γεγράφασι præcessisset, p. 650, 13. tamen insequitur φησὶν (non φασὶν), quia subauditur ἕκαστος τῶν γεγραφότων.

φανερὸς] εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. 9, 2. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γεγενημένην τῇ πόλει. 18, 2. ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανερὰν [in fundis et bonis immobilibus], ταύτην ἐξαργυρίσας, argento mutata. *ins Geld gesetzt, zu Gelde gemacht* [*turned into money*]. 59, 5. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς. constabat inter omnes, factu fore necessarium, ut Thebani receptum ad vos haberent. 231, 16. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος. 306, 2. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν [reip.] τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ. 837, 27. φανερὰ ποιῆσαι ἡμῖν. in conspectum nostrum adducere, in medio proponere. 937, 13. φανερὰν οὐσίαν ἐκέκτητο μικράν τινα. 986, 25. φανερᾷ τῇ ψήφῳ ἐψηφίσατο. 1078, 19. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας· οὐδὲ γὰρ ἦν φανερὸς [scil. ἐν τῇ ἀγορᾷ]. nam in foro non comparebat. 1190, 4. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι. 1485, 2.

φανερῶς] ὅσῳ τὸ φανερῶς [scil. τι ποιεῖν] τοῦ λάθρα κρεῖττον, καὶ τὸ πάντας τοὺς παρακρουσαμένους πράττειν ὁτιοῦν ἐντιμότερον. 479, 9.

φάραγξ. 793, 6.

φαρμακᾶν] insanire, furere a malis potionibus. 1133, 26.

φαρμακείας τινὸς οὗτοι ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκοῦσιν. 1025, 11.

φαρμακὶς] τὴν Λημνίδα, τὴν φαρμακίδα. 793, 27.

φάρμακον] ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς παρὰ τῆς θεραπαίνης αὐτῆς. 793, pen. ἂν μὴ μανιῶν, ἢ γήρως, ἢ φαρμάκων. 1133, 11.

ὁ φαρμακὸς] veneficus, *der Giftmischer* [*the poisoner*]. 794, 4.

φαρμακοτρίβης] *Farbenreiber* [*colour-grinder*]. 1170, ult.

Φασηλίτης] οἱ Φασηλῖται οὐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ὅπερ εἰώθασι. 923, 1. τῶν Φασηλιτῶν πλείους εἰσὶν αἱ δίκαι [in foro Attico sæpius de mala fraude postulantur] ἢ τῶν ἄλλων [scil. ξένων ἐμπόρων] ἁπάντων. 924, 7. unde probrum erat hoc vocabulum. ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων. 931, 22.

φάσις] indicatio, delatio nominis alicujus apud magistratum de fraude peculatuve in vectigalibus et mercium importatione atque exportatione commissa. 793, 16. φάσιν [scil. τοῦ ἀργυρίου] καὶ ἀπογραφὴν τοῦ ἀργυρίου εἶναι πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς, licere æs sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici, φαίνειν, denunciare, et ἀπογράφειν, specificare, h. e. nominatim edere, quantum sit, aut quæ sint merces vetitæ (*Contrebande Waaren — contraband goods*). 941, 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν. delationem navis. 1323, 6.

φαῦλος] τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅπερ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι. 19, 15. ἐμὲ μὲν φαῦλον ἡγεῖσθε, τοῦτον δ' ἄφετε, citat Hermogenes p. 315, 3. ex or. de F. L. οὐδὲν γὰρ φαῦλον ἐρῶ σε. 488, 8. φαῦλος — τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης. Etymolog. p. 789, 47. ἐκ φαύλων αὐτὰ [soil. τὰ πράγματα]

ποιησάμενος — καὶ ἐνεδείξατο, ὅτι —. vix perfecerat Theopompus, ut hereditas sibi adjudicaretur, cum statim proderet. 1073, 20. οὐ γὰρ ἔφθη μοι συμβᾶσα ἡ ἀτυχία, καὶ εὐθὺς ἐπεχείρησαν διαφορῆσαι τἄνδοθεν. vix enim ictus fueram hoc infortunio, quum hi statim conarentur supellectilem domesticam differre. 1319, 9. quamquam in hoc postremo pari exemplorum (e p. 1073. et 1319.) φθάνειν accipi quoque potest pro pervenire. Cum pervenisset Theopompus eo, ut auferret hereditatem judicum sententia sibi addictam. — cum infortunium eo pervenisset, ut mihi eveniret. Præstat tamen in utroque loco notio præveniendi, scil. studium et contentionem impediendi. b) effugere. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦσαν. vix effugiat multitudo plebis, quominus hisce belluis serviat. 745, 4. οὐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος. non facile effugiat, quominus concidatur, h. e. quo citius concidetur, hoc melius. 782, 16.

φθέγγεσθαι μέγιστον ἁπάντων. 405, 15. et pen. φθεγγομένου μεῖζον οὐδενός. 406, 1. φαῦλον. 408, 18. τηνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε. 449, 24. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βακτηρίαν φορεῖ. 981, 25.

φθείρειν] οὐδὲν δέονται — φθείρεσθαι καὶ καθ' ἑκάστην κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ. contabescere, absumi molestiis. 154, pen. δεινοί τινες εἰσὶ φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. cum contentione, quasi certatim, concurrere, ruere, ferri ad divites, ad horum divitum fraudem pestemque. 560, 9.

φθόη] phthisis, tabes. μέχρι φθόης καλῶς ποιοῦσαι προπεπόμφασιν αὐτόν. 1481, 22.

φθονεῖν] δόξαν κατέλιπον κρείττω τῶν φθονούντων. 35, 11. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ τοῖς ἀπόροις βοηθείᾳ φθονοῦμεν. 141, 23. ἐφθόνησε τῆς ἐργασίας. 1112, 14. φθονήσῃ, pro φθονηθήσῃ, laborabis, conflagrabis invidia publica, conscisces eam tibi. 1160, pen. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες. 1484, 24.

φθονεροὺς, ἀχαρίστους, ἀπίστους δοκεῖν εἶναι. 460, 6.

φθόνος] οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων. 268, 3. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος. 330, 4. οὐ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς [vita defunctis] ἔτι τηνικαῦτα [post fata extrema] ἐναντιοῦται. 441, ult. ὁ φθόνος σημεῖον φύσεως παντάπασι πονηρᾶς. 499, 22. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον. 507, 27. βουλόμενος φθόνον μοί τινα διὰ τούτων τῶν λόγων συνάγειν. 524, 1. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον. 577, 25. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τοῦ φθόνου. 792, 26. οὐδὲ τὸν ἐντὸς τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους ἀσκοῦντες. 799, 12. φθόνος ἀπείη τοῦ λόγου. 1396, 9. τὸν φθόνον δεδιὼς πρὸς ὃν οὐδέν ἐστι προὔργου τἀληθῆ λέγειν. 1468, 8. κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ. 1479, 16. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 10.

φθόρος ἄνθρωπος οἰκότριψ. 173, 16.

φιάλη. 565, ult. φιαλῶν ποίησις. 615, 4. 755, 8. στέφανοι σημεῖον ἀρετῆς εἰσὶ, φιάλαι δὲ πλούτου. 617, 1. θέντες τὴν φιάλην ἐνέχυρα. 1031, 8. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας δύο ἀργυρᾶς. 1191, 1. φιάλας Λυκιουργεῖς. 1193, 11.

φιλαθήναιος] φιλαθηναιότατος. 439, 27.

φιλαίτιος] obnoxius crebris criminationibus et offensionibus. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον, καὶ σφαλερὸν, καὶ πολλῶν ἀγώνων μεστόν. 150, 9.

φιλανθρωπεύεσθαι. 384, 11.

φιλανθρωπία] comitas, blanda suavitas, hilaris humanitas et familiaritas aperta, πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται. 507, 26.

φιλάνθρωπον οὔτε μικρὸν, οὔτε μέγα πρὸς τοὺς δικαστὰς ποιήσαντα. 538, pen.

φιλανθρώπως πάνυ τούτῳ κεχρήμην. admodum familiariter. 411, 10.

φιλαπεχθημοσύνη] propensio animi ad contentiones, rixas, simultates. 1268, 16.

φιλαπεχθήμων. 701, 25. εἰ μὴ φιλαπέχθημον ἦν, εἶπον ἄν. 1445, 25.

φιλεῖν] οὐκ ἐφίλουν αὐτοὺς, ὥσπερ ὑμᾶς οὗτοι. non aiebant per simulationem, se tanto vestri amore teneri, quantum hi nunc præ se ferunt. 35, 4. ἄχρι του χρὴ καὶ φιλεῖν καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660, ult. οὐ γὰρ τούτους οὕτω μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. amor meus erga memet excedit odium meum erga istos. 1161, 19. φασὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦσι δὲ οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὐτούς. 1459, 22.

φιλεργία] contentio, studium, ardor opus aliquod artemve exercendi, e. c. quæstum e pecuniis fœnori collocandis, cavendique, ne inertes jaceant. 945, 25. ἐρῶντες τὴν ἐμὴν φιλεργίαν. *meine Bergbaulust, dass ich ein Baulustiger wäre, Wohlgefallen an dem Bergbaue fände* [*my passion for mining, that I was fond of mining, found a pleasure in mining*]. 1049, 1.

φιλεργὸν εἶναι καὶ χρηστὸν δόξαι, θαυμαστὸν ἡλίκον ἐστίν. sedulum, industrium in arte argentaria, eundemque fidum et probum. 957, 28.

φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι. alicujus amicitiam sibi conciliare, adjungere. 19, pen. μετρία δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστὶν, ἄν τι δοκῶσι πεπονθέναι δεινὸν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν. 553, 2. τοῖς ἄλλην τινὰ φιλίαν κτησαμένοις. si qui amicis, præter-

frequentabat illius tribus ludum puerilem, quo ab ejus magistro saltare disceret, atque ad choreas publice agendum erudiretur. 1001, 19. 1002, 25.

φονικὸς] φονικοὶ νόμοι. jus criminale, de pœnis homicidarum. 122, 14. 528, 5. 636, 12.

φόνος] πότερον οὐδένα φόνον ὅσιον εἶναι χρὴ νομίζειν, ἢ τινά γέ ἐστιν ὅσιον νομιστέον. 644, 22. φόνου καὶ τῶν δεινοτάτων ἂν ἦν ὑπόδικος. 1264, 19. τῶν ἑκουσίων φόνων tribunal erat in Areopago. 641, 17. τῶν ἀκουσίων, τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ. 643, 20. τῶν ὁσίων, τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον. 644, 20.

φορὰ] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι καὶ τοσαύτην. proventus. *Tracht, was das Iahr trägt, hervorbringt* [*the crop which the year bears, brings forth*]. 245, 15. b) impetus. *Riss, Schwung, Fahrt, Schuss, wie des Wassers* [*a burst, rush, &c. as of water*]. τύχην κοινὴν καὶ φοράν τινα πραγμάτων χαλεπὴν καὶ οἵαν οὐκ ἔδει. 316, 26. c) pensio tributorum, vel vectigalium. τούτῳ τὰς αὐτὰς φορὰς παρ' ἑκάστου δίκαιον ὑπάρχειν. 547, 17. 574, 20. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι. 776, 9.

φοράδην ἦλθον οἴκαδε, ὑγιὴς ἐξελθών. 1263, 11.

φόρος] vectigal. κἀκεῖνοι μὲν [reges Macedoniæ] τοῖς Ἀθηναίοις φόρους ἤνεγκαν, ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις οὐδενὶ πώποτε τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων. 156, 17. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est, ὥστε τάξαι αὐτοὺς] Ἀριστείδῃ. 689, ult.

φορτικὸς καὶ ἐπαχθής. 57, pen. καὶ γὰρ εἰ φορτικὸς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ, Hermogenes p. 410, 1.

φορτίον μεῖζον, ἢ καθ' αὐτὸν, ἀράμενος. 156, 6.

φρατορικὸς] ἐνέγραψαν εἰς τὸ φρατορικὸν γραμματεῖον. 1092, ult.

φρατριάζειν] μεθ' ὧν Θεόπομπος, ἕως ἔζη, ἐφρατρίαζε. 1054, 3.

φρατρίαρχον εἵλοντό με. 1305, 22.

φράτριος] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέροντος τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. 1054, 10.

φράττων τὰ παρασκήνια. 520, 19. φράττοντα τὰ ἑαυτοῦ σωφρονεῖν ἡγοῦμαι. 1280, 12.

φράτωρ] εἰσήχθην εἰς τοὺς φράτορας. 1313, 19.

φρέαρ] αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα ἐπιλείψειν ἔφασαν. 186, 15. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν. 1225, 13.

Φρεαττὼ] τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον. 645, 26. 646, 9.

φρὴν] νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 11.

φρικώδης. 644, 18.

φρίττειν] τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν περιφρικῶς ἀκούω. 332, 11. ὃ τίς οὐκ ἂν ἔφριξε τῶν ἄλλων ποιῆσαι; exhorrescat, reformidet? 559, 8. οὐχὶ φρίττουσιν ἐν ὑμῖν ὧν προσήκει παθεῖν αὐτούς; 1280, 24.

φρονεῖν] sapere, animatus esse quoquomodo, animos gerere, seu humiles, seu excelsos. τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. immodeste, superbe, ultra quam verum est, atque decet, de se sentiendi, sese efferendi. 16, 1. ὥσπερ οὐδὲ καλὰ καὶ λαμπρὰ πράττοντας μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονεῖν. 173, 25. ἢ ἔλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντας. 176, 8. οὐδεὶς τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις —. 181, 16. εὖ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἴ ποτε εὖ φρονεῖν ἠθέλησαν οἱ Ῥόδιοι. 195, 2. ὁ μηδ λέγων ἃ φρονεῖ. 219, 27. τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε. 427, 19. οὐδεὶς οὕτως οὔτ' ἀναιδὴς, οὔθ' ὑπὲρ ὑμᾶς φρονῶν ἐστί. 801, 27. ταῦτ' οὖν ἐξελέγξαι πειράσομαι πρῶτον, ἐφ' ᾧ μάλιστα φρονεῖ. superbit, fidit. 836, 10. εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμῶν ἔλαττον ἐμοὶ προσήκει φρονεῖν, τούτου γε μεῖζον, οἶμαι· καὶ τούτῳ γε, εἰ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἔλαττον, ἐμοῦ γ' ἔλαττον. 1126, 16.

φρόνημα] οὐδέποτ' οἶμαι δυνατὸν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν. 173, 23. ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἐπιτηδεύματα τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα εἶναι. 173, 27. τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν. spiritus pristinos et cognatos demittentem. 246, 1. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει. 297, 27. φρόνημα ἔχοντα, ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον. 449, pen.

φροντίζειν] εἰ ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζετε. 9, 13. σφόδρα χρὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι. 12, 18. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, οὐδὲ τῶν νόμων φροντίσας. 526, 25. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστου φροντίζειν δοκεῖν. 1476, 22. ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω. 1483, 14.

φροντὶς] ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. 29, 7.

φρουρὰ] φρουραῖς κατεχόμενον τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς. 258, 6. ἡ ἐκείνων ταραχὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὑποψία φρουρὰ Χερρονήσου μεγίστη ἐστίν. 654, 20. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. vi edicti propositi, quo præsidium illuc ire jubebatur. 1257, 5. ὥσπερ ἦμεν ἐπὶ τῇ φρουρᾷ. 1257, 10. ὑποδέχεσθαι φρουράν. 1334, 21.

φρουρεῖν τινὰ, custodire aliquem, non ut carcere septum, sed quomodo satelles regem. ἐφρούρει Χαρίδημον ἡ πόλις. *der Staat stund Schildwache. that Trabantendienste bey ihm* [*the state stood sentinel. did the duty of his guard*]. 682, ult. Χαρίδημον εἰ χρὴ φρουρεῖν βουλεύσεσθαι, Χαρίδημον οἴμοι. 690, 22.

φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως. 1018, 10.

φυγὴ] τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγὰς ἐγεγόνει

πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι. 1470, 13. γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. 1484, 3.

φυγοδικεῖν. 1013, 7.

φύειν] εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος. 1394, 7. ἐφύετο κατὰ πάντων. crescebat adolescebat, invalescebat adversus omnes. 231, 14. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα. 423, 2. Conf. φῦναι.

φυλακὴ] παντοδαπὰ εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν. 71, 20. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεστάτην γενέσθαι. 101, 15. τοὺς ἐπὶ τῇ κοινῇ φυλακῇ [τῶν συνθηκῶν puta] τεταγμένους. 215, 21. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ [scil. ὄντα], παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες. 300, 9. μὴ προσγραψάμενοι τὴν αὐτὴν φυλακήν. cautionem. 615, 24. φυλακὴν τοῦ σώματος διδόναι. præsidium armatum, satellitium. 622, 7. φυλακῆς αὐτοὶ τῆς μεγίστης εἰσὶ δεόμενοι. 807, 8. τοῦ μὲν ἐπιβουλεύσαντος, οἷς ἂν τύχῃ, τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι. 666, 3. οὐδὲ τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν ἐστὲ δυνατοὶ φυλάττειν. 80, 8. κοινωνήσοντας τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. 80, 17.

φυλακτήριον] ἓν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν αὐτῇ κέκτηται φυλακτήριον. 71, 24.

φύλαξ] φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίου. 17, 13. φύλακας ἂν κατέστησαν ὑμᾶς αὐτοῦ διὰ τοῦ προβουλεύματος. 682, 25. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε. 771, 22. φύλακας τῆς νεὼς καταστήσας. 895, 17.

φύλαρχος. 47, 10. unde patet, ad τὸν ἵππαρχον, seu magistrum militiæ equestris esse τὸν φύλαρχον, atque in militia pedestri est ὁ ταξίαρχος ad τὸν στρατηγόν.

φυλάττειν] custodire, servare, salva tueri. πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. 16, 3. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκε. 25, 23. ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοὺς ἄλλους. 344, 25. φυλάττειν δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις. 472, 4. b) reservare in futurum tempus. φυλάξας τινὶ τιμωρίαν. pœnæ exsecutionem. 527, 8. c) observare, opperiri tempus opportunum. *abwarten, abpassen* [*to wait, stay for*]. φυλάττων τοὺς ἐτησίας, ἢ τὸν χειμῶνα. 48, 26. φυλάττει ὁπηνίκ' ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος. 328, 6. ἀριστοποιουμένους φυλάξας τοὺς στρατιώτας. *passete die Zeit ab, da die Soldaten das Mittagsbrodt zu sich nahmen* [*waited for the time when the soldiers took their dinner*]. 675, 17. d) observare aliquem, invigilare acribus oculis, *auflauren* [*to be on the watch*]. φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν. 317, ult. ἂν οὕτω φυλάττητε αὐτόν. *wenn ihr ihm so aufs Maul, auf die Finger sehen werdet* [*if you watch him thus narrowly*]. si exceptiones et excusationes ejus omnes ita eludatis, perfugia ipsi omnia occludatis. 449, 12. simile de iis ductum, qui furacis hominis digitos diligenter observant, ne quid surripiat. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ἂν ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἃν παράγειν καὶ φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς. 691, ult. ὡς αὐτὸς φυλάττει τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας. 1333, 6. e) φυλάττειν τινὰ, pro φρουρεῖν. præsidere, in armis esse alicujus tuendi ergo, protectorem et satellitem ejus agere. *vor eines Thüre Schildwache stehen, zu seiner Leibwache dienen* [*to stand sentry before one's door, to serve as his bodyguard*]. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἕκαστον τούτων, ἐκείνων γ' οὐδεμία χάρις. 688, 15. In Medio, cavere. φυλαττομένοις ὑμῖν οὐδέν ἐστι φοβερόν. 41, 2. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην. 773, 1. In Passivo. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα. servantur. 422, 10.

φυλέτης. tribulis. 521, 2. 689, 6.

ἡ φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος ὑμῶν. 556, 5. ἃ δὲ κατὰ φυλὰς παρεκάλεσεν ἑκάστους εὐρώστους εἶναι. 1397, 14. κἀγὼ ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς. 999, 12. ubi φυλὴ in sensu civili accipiendum est, bon militari. Nam si militari accipiatur, abhorrens erit dici, ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς, cum tribunum militum [qui est pedestris militiæ] agerem in turma equestri. Nam si turma equestris hic designata fuisset, dicendum fuisset φυλαρχῶν τῆς φυλῆς. Verum sententia est, cum taxiarchum, seu tribunum pedestrem agerem in militia pedestri tribus meæ. et voc. φυλὴ h. l. designatur una tribus earum decem, in quas plebs universa distributa erat.

φύλλον] ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων. 615, 10. 755, 15.

φῦναι] πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πέφυκε πάντα. ea est rerum omnium natura, ut a jam tenentibus facilius serventur, quam acquirantur. 25, 23. οὐ λέληθα ἐμαυτὸν, οὐδ' ἀγνοῶ, οὐ τῶν εὖ πεφυκότων κατὰ ταῦτα ὢν ἀνθρώπων. 982, 21. τἄλλα δὲ ταῦτα [incessu, voce, vultu, statura] ἕκαστος ἡμῶν, ὅπως ἔτυχε, πέφυκε. nostrum quisque talis est, qualem eum natura fecit. 982, ult. τοῖς ἁπλῶς [id est, ἀπλάστως] ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι. 1122, 17. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη. 1400, 23. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος. malorum ex illis seminibus enatorum. 280, ult. αὐτὸς ἔφυ χρηστός. probus et frugi erat natus, seu natura sua, non doctrina, non arte,

non coactu. 957, ult.

φυσᾶν] vana spe lactare, et superbia, levitate, temeritate impletum, inflatum circumagere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη. 169, 23. τὰς γνάθους φυσῶν. 442, 16. ἐπάρας αὐτὴν τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας. 1357, 27. ἐφ' οἷς φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς. 1377, ult.

φυσιογνωμονεῖν] φυσιογνωμονήσουσι τοὺς ἀποψηφισαμένους. oculis scrutabuntur, notabunt, deprehendent eos, si qui sontes absolverint præter fas. *sie werden ihnen ihre Schelmerey an den Augen ansehen* [*they will see their knavery in their eyes*]. 799, 21.

φύσις] οὔτ' εὔλογον, οὔτ' ἔχον ἐστὶ τοῦτό γε φύσιν. hoc neque cum ratione, neque cum natura rerum convenit. per naturam rerum fieri nequit. 25, 23. οὐχ ὅτι τὰς φύσεις ἐστὲ χείρους τῶν προγόνων. 173, 19. αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου κακοπαθεῖν. 276, 11. ἐκ τούτων γίγνεταί τε πάνθ', ἃ φέρουσιν αἱ φύσεις, καὶ γίγνεται καλῶς. 796, ult. φύσει μὲν ἔχοντα [id est, ταύτῃ, ἣν τις ἔχει,] μάχεσθαι οὐκ εὔπορον. 982, ult. δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν. 1351, 6. φύσιν ἀγεννῆ καὶ ταπεινὴν ἔχοντες. 1411, ult. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. 1417, 7. ἅπας ὁ ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. ubi naturæ et juris discrepantiæ demonstrantur. ἡ φύσις ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ' ἄνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος. 774, 8.

φυτεύειν] ἑκατὸν πλέθρα γῆς πεφυτευμένης. 491, 27. πεφυτευμένα δένδρα, ἄμπελοι καὶ συκαῖ. ab hominibus plantatæ, non sponte natæ. 1275, 9.

φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων. 1251, 23.

φυτὸν] φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

Φωκαεὺς] non de homine, sed de statere. λαβὼν τριακοσίους στατῆρας Φωκαεῖς. 1019, 15.

φωνασκεῖν. 328, 11. 421, 20. 449, 14.

φωνασκία] ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι. 319, 9.

φωνὴ] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 11. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε. 228, 16. 755, 1. οὐδὲ φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν. 240, 12. φωνὴ κοινὴ τῆς πατρίδος. est præco. 285, 11. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνάς. nihil sibi reliquit indictum. 293, 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος. 301, 10. καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως ἀνάγκη λέγειν· καὶ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖ. 449, 15. τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537, 27. οἵτινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνὴν ὑμετέραν εἶναι νομίζωσι. 1043, 21. οὕτω διέθηκε τοὺς δικαστάς, ὥστε μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἡμῶν ἀκούειν. 1103, 14. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν 'Αττικιστί. 1424, 2.

φὼρ] εἰς φώρων λιμένα ἐρμίζονται. 932, 13.

φωρᾶν] φωρᾶσθαι, pro ἐλέγχεσθαι. coargui improbitatis, fraudis, aut imbecillitatis, deprehendi, agnosci, quale sit, et quam procul a specie externa et ab exspectatione jaceat. 21, 3. οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτης ὢν ἐφωρᾶ. 615, 19. 755, 26. φωραθεῖεν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες. 1107, 4.

φῶς] εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι. 1396, 15.

X.

χαίρειν] μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. 154, 24. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς. 323, 7. δεῖν ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν. 437, 7.

χάλαζα] τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ οἱ τὴν χάλαζαν ἔμοιγε δοκοῦσι θεωρεῖν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γίγνεσθαι, κωλύειν δ' οὐδεὶς ἐπιχειρῶν. 119, 24.

χαλεπαίνειν] οὐ γάρ, ἐπειδάν τι ἐάσητε τῶν ὑμετέρων ἀπολέσθαι, τότε χρὴ χαλεπαίνειν. 1231, 3.

χαλεπὸς] εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν. 127, 26. ὦ χαλεπώτατε Βοιωτὲ est p. 1004, 19. νομίζειν δεῖ χαλεπά, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. 146, 10. ὑπὸ τῆς τουτουὶ τοῦ χαλεποῦ, importuni, βλασφημίας. 312, 18. sævus, acerbus in sumendis pœnis. 528, 10. χαλεπός ἐστιν ὁ νόμος. sævas pœnas minatur. 941, 3. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι. 1395, 16.

χαλεπῶς ἔχειν, pro χαλεπαίνειν. ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ὁρᾶταί τις χαλεπῶς ἔχων. 498, 10.

χαλκεῖον] tessera ænea, signo et documento serviens, eum, cui data esset, a rep. honore ornatum, aut in dicasterium aliquod judicandi ergo missum esse. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον, ὥσπερ ἄλλῳ τινί, τῷ χαλκείῳ προσίσται. 997, 18.

χαλκοτύπος. 781, 18.

χαλκοῦς] περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων ὁ δεῖνα χαλκοῦς. ænea illius statua. 172, 7. Σόλωνα ψηφίσασθαι χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ στῆσαι. 807, 18. ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα, citat e Midiana Julius Pollux IX. 92. μὰ Δί' οὐ χαλκοῦς ἵστασαν. 172, 18. Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἱστᾶσι καὶ στεφανοῦσι. 425, 1. παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην 'Αθηνᾶν ἕστηκε. 428, 14. b) ut substantivum, nummus æneus. δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκώς, id est, ὅτι ἀνήλωκας. 1045, 24. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ. 1283, 4. Frigidum et prorsus stolidum dicterium Demostheni

δόξεις εἶναι. 583, 25. ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχειροτονήκατε, citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14.

χείρων] μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξωμεν τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignaviores esse, quam ut bonis paratis utamur. 18, 12. χείρων δόξεις πολλοῖς εἶναι. multis videberis improbus, sceleratus, impurus. *ein Schelm, ein Schurke* [*a villain, a scoundrel*]. 1160, 27. οὕτω μέντοι, ὅπως ἂν αὐτὸς μὴ δόξω χείρων εἶναι. 1239, 10. 1485, 15.

χέρνιψ, χέρνιβες] χερνίβων εἴργεσθαι. 505, 14. 618, 7.

χηρεύειν. 867, 4. et 7. μίαν ἡμέραν οὐκ ἐχήρευσεν. 873, 11.

χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. 270, 21.

χθών. patria. 419, 5.

χίλιαι] ἵν' ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν. subaudi δραχμῶν. 599. pen. ἐν χιλίαις δ' ὁ κίνδυνος. periclitaberis autem de mille drachmis. 601, 20. 701, 1.

χίλιοι] τοὺς δὲ νομοθέτας εἶναι ἕνα καὶ χιλίους. 708, 27.

χιτωνίσκος] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης. 403, 3. μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι. 583, 21. 949, 3.

χλανὶς] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων. 558, 17. χλανίδα φορεῖς. deliciaris, molliter, laute, sumtuose vestiris. 958, 12.

χλευάζειν] οὐδὲν ἄλλο, ἢ χλευάζει ὑμᾶς. 78, 12. 1149, 19. 1257, 21.

χλευασία. 705, 2.

χλευασμὸς, ἢ γέλως συμβὰς τῇ πόλει. 254, 3.

χλίδος] *Schutt* [*rubbish*]. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν. 1278, 4. 1279, 12.

χοινικὶς] *der Reifen, oder Ringel, Krengel an einer Krone* [*the hoop, or circular band of a crown*]. lamina aurea, corpus coronæ efficiens, rotunda, caput ambiens. ὑπὸ ταῖς τῶν στεφάνων χοινικίσι γεγραμμένα κάτωθεν. 616, 1. 756, 8.

χοίνιξ] pedica. χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον. 270, 8.

χοῖρος] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων. 1269, 10.

χολὴ] οὐδεὶς ὑμῶν χολὴν, οὐδ' ὀργὴν ἔχων φανήσεται. 778, 8.

χόλος] παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον. 423, 5.

χορεία] τῆς χορείας ἀφεθῆναι. 519, 15.

χορεύειν] ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. χορεύοι δὲ, ὅταν στρατεύεσθαι δέοι. 999, 7. ἐφοίτα — εἰς παῖδας χορεύσων. 1001, 19.

χορευτής. 519, 14.

χορηγεῖν παισὶ Διονύσια. 535, 13. ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. Παναθηναίοις κεχορήγηκα. 565, 11. παρελθὼν ὑπεσχόμην ἐγὼ χορηγήσειν ἐθελοντής. 519, 5.

χορηγία] παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας —. 465, 6.

χορήγιον] ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις. aliis choregos agentibus. 403, 22.

χορηγὸς] choregus, qui sumtus facit in ludis in pueros saltaturos publice. χορηγὸν ἐνεγκεῖν. edere, nuncupare. 496. 19. et 20. οἷα οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη. 516. 6. b) qui sumtus in rem quamcunque agendam, vel comparandam, præbet. Φιλίππῳ χορηγῷ χρώμενος. 408, 16. πολυτελῶς ζῶσα καὶ εἰς ταῦτα χορηγὸν τὸν πατέρα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσα. 1023, 13.

χορὸς] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε. 530, 23. χοροὺς ἱστάναι. 530, 27. 1072, 21.

χοῦς] χόες, ludi quidam Athenis. χόας ἄγων ἐνταῦθ' ἀπελείφθη. 999, 9. b) mensura quædam liquidorum, ut vini, olei, aquæ. χόας τρεῖς ἐγχέαι τῷ ὑστέρῳ λόγῳ. 1052, 21. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῒ [sextariolo olei, vinive,] καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσι. 1459, ult.

χρεία] πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ. populus Atheniensis populo Byzantiorum multos magnosque sui usus præbuit. h. e. in multis arduisque difficultatibus atque necessitatibus succurrit, et egregie inserviit. 253, 16. 255, 25. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ἐν οὐδενὸς χρείᾳ ὢν τυγχάνει. 401, 20. χρεία πανταχοῦ τοῦ εὖ φρονεῖν. 427, 19. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον, ἢ μὴ, λογισμοὺς ἀναιροῦσι. 668, ult. ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις. 1122, 1. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων. 1122, pen. περὶ τῶν οὐδὲν εἰς χρείαν [*von Dingen, daran nichts gelegen ist—of things which are of little importance*] ἐπαναγκάζεσθαι ἀκούειν. 1462, 16. γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ea adminicula salutis usurpari, ad usum vocari, quæ convenient fortuitis divinitus immissis. 1465, 9.

χρέος τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν [scil. ὀφειλόμενον]. *eine der Banco zugehörige, an sie gewiesene Schuld* [*a debt belonging to the bank*]. 900, 14. τὴν οὐσίαν ἅπασαν χρέα κατέλιπον. facultates ab illis relictæ non nummis præsentibus, neque fundis cernebantur, sed pecuniis fœnori creditis. *alle ihre Capitalien bestunden in Wechseln* [*all their capital consisted of bills of exchange*]. 986, 24. ὅπως μὴ ὕστερον χρέος γενόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ. 1040, 18.

χρῆμα, χρήματα] δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων. 15. 2. τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ. debita redigi deo, Apollini Pythio, pecunias puta, per sacrilegium a Phocensibus e templo Delphico ablatos. 446, 6. κοινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα [id est, τὸ χρέος, vel τὰ χρέα, *diese Schuld zu tilgen —to liquidate this debt*]. τὸν δῆμον ἐλέσθαι. 460, 19. ἐπὶ χρήμασιν. ob æs debitum. 752, 19. δέξεσθε ὀργιζόμενοι. τὰ

καιρὸν ἐν χρόνῳ βραχεῖ γίνεσθαι. 348, 2. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ. 365, 15. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, οὐδ' ἐποίησαν χρόνον οὐδένα. 392, 18. χρόνοι τοῦ δίκην ὑποσχεῖν τούτοις — δίδονται. 551, 12. σαπροὺς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, subaudi τὸν μακρόν. ob longinquitatem temporis. 615, 10. μὴ τὸν χρόνον, εἰ πολύς ἐστ' ἀπ' ἐκείνου, σκοπεῖν. non hoc spectare, num temporis multum excesserit ab eo inde tempore, quo peccarunt, aut peccare coeperunt. 754, 20. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες χρόνους ἐμποιῶμεν. 944, 9. χρόνῳ ποτέ. tandem aliquando, longo tempore post. 1089, 16. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν ὑφ' ὑμῶν πιστεύοιτο —. 1471, 10. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον, tempus futurum, ὑμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν. 1413, 9. ἀεὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι, id est, ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ, vel ἐπὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 50, 6. ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς, id est, χρόνος οὐ πολὺς γέγονεν ἐκ τούτου, ἐν ᾧ τοῦτο γέγονεν. 40, 21. χρόνους προαπελεῖν τῆς πόλεως. 398, ult. χρόνους ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννου παραλέσθαι. 399, 9.

χρυσίδιον] ἔτι μικρὸν ἔφη περὶ χρυσιδίων ἀντιλέγεσθαι. 818, 12.

χρυσίον] χρυσία. vasa aurea. 816, 22. χρυσία τῆς μητρός. mundus aureus matris. 817, 21. χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἱμάτια καλά. 1182, 26.

χρυσὶς] eine Schenkkanne [a flaggon, tankard]. patera aurea. cantharus aureus. χρυσίδες τέτταρες. 617, 20.

χρυσόπαστος κόσμος. 1217, 20.

χρυσὸς] ὅτι χρυσὸν τὸν Περσῶν εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε. 122, 2. 428, 6.

χρυσοχοεῖον ἔχω ἐν τῇ ἀγορᾷ. 521, pen.

χρυσοχοϊκὸς] χρυσοχοϊκὴν τέχνην ἐργάζομαι. 521, ult.

χρυσοχόος. 520, 3. et deinceps saepius. αὐτὸς ῥήτωρ, χρυσοχόος, ταμίας, ἀντιγραφεὺς γέγονε. 615, 17.

χῶμα] il Molo [the mole]. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. adigere naves ad sic dictum Aggerem. 1208, 4. 1289, 7.

χωννύναι] πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. 795, 14.

χώρα] ager, opponitur τῇ πόλει, oppido. das platte Land [the flat country]. δῃοῦν τὴν χώραν. agrum oppidis circumjectum ferro igniquo depopulari. 255, ult. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσι. 1461, 15. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ [scil. τῇ ἡμετέρᾳ] κινδυνεύσομεν. ipso de solo nostro patrio. 13, 25. καλῶ δὲ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικήν. 274, 26. b) locus, sedes conveniens. κατὰ χώραν ἐᾶν μένειν. 701, 16.

χωρεῖν ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. vergere, ruere, festinare. 26, 10. οὐδ' ἡ Ἑλλὰς, οὐδ' ἡ βάρβαρος χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν τἀνθρώπου. capit. 118, 8. ἡ πόλις αὐτὴν οὐ χωρεῖ. 579, 3.

χωρίζειν] εὑρίσκω πολὺ τούτου κεχωρισμένον. 461, 5. κεχωρισμένον τοῦ τι τοιοῦτον διαπράξασθαι. 623, 27. κεχώρισται πλεῖστον τό τ' εἶναι καὶ τὸ τοῦτον φάσκειν. multum differt. 1109, 16. ὁρᾶτε μὴ κεχωρισμένον ἢ λόγον εἰπεῖν εὖ καὶ πράγματα προελέσθαι συμφέροντα. 1462, 10.

χωρίον et τόπος ut diversa copulantur. 675, 22. b) spatium, quod taberna fœneratoris in foro occupat. 1111, 22.

χωρὶς] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. 50, 22. χωρὶς οἰκεῖν, est, rem familiarem sibi suam seorsim habere, a re fratris patrisve discretam. ὅτι χωρὶς οἰκοίη Θεόφημος, αὐτὸς δὲ [Evergus puta] παρὰ τῷ πατρί. 1149, 23. χωρὶς ᾤκει, non nobiscum, sed seorsim, für sich, sie hatte ihre eigne Wirthschaft [by herself, she had her own establishment], καὶ ἄνδρα εἶχε. 1161, 15. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρίς ἐστι. 1476, 11. οὐκ ἔνεστι τούτων οὐδὲ ἓν χωρίς. seorsim situm. 374, 2.

Ψ.

ψεύδεσθαι] ἤκουσα ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι. 23, 5. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνοι καλόν. 189, 4. πλεῖστον δ' ἄρ' ἦν ἐψευσμένος. multum spe falsus. 925, 13. οἱ ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες, in reliquis generibus scriptionis qui errarunt, καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἔγνωσαν, in una quapiam re viam instituerunt non optimam. 1412, 4. μὴ ψευσθῆναι ποιήσῃς τοὺς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονοῦντας. 1416, pen.

ψευδοκλητεία] ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸν κλητῆρα ψευδοκλητείας. ingrediebar adversus subscriptorem actionem falsae subscriptionis. 1251, 20.

ψευδολογία. 933, 20. 1098, 20.

ψευδομαρτυρεῖν. 851, 13.

ψευδομαρτυρία] ψευδομαρτυριῶν ἁλώσεσθαι προσδοκῶν. 999, 23. τὴν ψευδομαρτυρίαν κινδυνεύειν. 1033, 1. κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις. 1315, 9. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζωνται. 741, 20. οὐδ' ἥντινι τούτων τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπεσκήψατο. adversus nullam harum omnium de falso dicto testimonio actionum usus est exceptione. 846, ult. κελεύει ὑποδίκους εἶναι τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον. 1132, 1.

ψηφίζεσθαι βοηθεῖν. 9, 18. τούτοις. secundum hos calculum dare. 575, 18. ἃ λέγει νῦν οὗτος, ὀρθῶς ἂν ψηφίζοισθε, scil.

ταῦτα. secundum ea merito pronunciëtis. 1006, 19. ἀφελέσθαι τὸν κλῆρον, ὃν ὑμεῖς αὐτῇ ἐψηφίσασθε. *zugesprochen hattet* [*had awarded*]. 1052, 4. τότ' ἐψηφίζεσθε, collatis suffragiis decernebatis atque pronuntiabatis. τὰ ἄριστά με πράττειν. 310, 18. πολύ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον ἐκεῖνο τὸ ψήφισμα ἦν, οὗ [id est, ἢ τοῦτο, ὃ] σὺ νῦν ἀξιοῖς σοι ψηφίσασθαι τουτουσί. 804, 11.

ψήφισμα οὐδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα. 32, 9. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν, καὶ τὰς πράξεις διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτ' εἶναι κἀκεῖνα. 175, 22. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. 397, 15. νεώτεροι οἱ νόμοι, καθ' οὓς τὰ ψηφίσματα δεῖ γράφεσθαι, τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν εἰσί. 485, 3. ὁ νόμος ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα εἶναι. 651, 17. τούτου τοῦ ψηφίσματος [Hyperidis puta de restituendis in pristinam dignitatem capite minutis] γραφὴν παρανόμων ἀπενέγκας ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἠγωνίζετο. 804, 3. αἱρούμενοι τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ἐπὶ τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 22. ἐπ' οἰκίας βαδίζων ἄνευ ψηφίσματος. 271, 13.

ψῆφος] δεῖ τῇ ψήφῳ τὴν πολιτείαν ὑμᾶς φυλάττειν. salutem reip. in libero judiciorum exercitio conservare. 170, pen. ψῆφος οὐδὲ μία ἠνέχθη τῷ μιαρῷ τούτῳ. 271, ult. καθαραὶ ψῆφοι. *reine Rechnung, wo Ausgabe gegen Einnahme aufgeht* [*clear reckonings, when the expenditure balances the receipts*]. 303, 22. ψήφους τιθέναι. calculos ponere, subducere. 304, 4. ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται. 304, 18. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι. 362, 1. ψῆφον προτιθέναι. 361, 27. τὴν σώζουσαν ψῆφον τότε περὶ ἡμῶν θεμένους. 362, 7. τούτοις δοῦναι τὴν ψῆφον ἀξιοῖ ὑμᾶς. vos rogat, ut secundum hos litem detis. 575, 14. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς πεποιηκέναι φήσει, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται. 771, 25. ψῆφον λαβόντες — φέροντες [scil. αὐτὴν] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. 1054, 9. τὴν ψῆφον ἐδίδου τοῖς παροῦσι τῶν δημοτῶν. 1302, 23. ψῆφον ἤνεγκεν. proposuit ad deliberandum. 1317, 27. 1093, 11. μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. 529, 25. ἐὰν μὴ τῇ ψήφῳ ὑπερεξάκις χίλιοι Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται κρύβδην ψηφιζόμενοι. 1375, 16.

ψιθυριστὴς Ἑρμῆς. 1358, 7.

ψιλὴ γῆ. non obsita, calva, satis non exculta. 491, pen. ἐν σφενδονήτου καὶ ψιλοῦ [scil. στρατιώτου, militis lenis armaturæ] μέρει. 668, 24. ψιλῷ λόγῳ χρησάμενος. verbotenus solummodo perhibuit, nullis testibus rem approbans. 830, 13.

ψυχαγωγεῖν] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι. 1099, 10. ψυχαγωγούμενος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῇ θεραπείᾳ. 1364, 8. λόγῳ ψυχαγωγηθέντων ἡμῶν οὐκ ὀρθῶς. 1441, ult.

ψυχὴ] εἰ γὰρ τοῦτο μὴ πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. funditus, penitus, medullitus. 100, 14. οὐ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς, spiritus, vitæ, οὐδὲ τῆς τύχης, sortis, τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν. 308, 21. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε. 314, 16. τὴν ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν. 420, 20. τῇ ψυχῇ τοῦτ' οἶδε. certissima scientia hoc tenet. 585, 14. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει. 785, ult. τίνα οἴεσθε ψυχὴν αὐτὴν ἕξειν. 842, 15. 1225, 18. ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀρετὴ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἦν. 1396, 11. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 7. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς, fidentibus et erectis animis, τοῦτο χειροτονεῖτε. 1466, 26. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς πάντα μοι πέπρακται. 325, 15.

ψυχρὸς] τοῦτο τὸ ψυχρὸν ὄνομα. frigidum, jejunum, inane, re cassum. 400, 1. ἕωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα εἰς ὑμᾶς ἀφικνεῖται. 551, 14.

ψυχρότης] μή μου ψυχρότητα μηδεμίαν καταγνῷ μηδείς. 312, 15.

Ω.

Ὠδεῖον] basilica, vel curia quædam Athenis. ἐν τῷ Ὠδείῳ τὰ ἄλφιτα διεμετροῦντο. 918, 8. σίτου εἰς Ὠδεῖον εἶναι δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ. 1362, 27.

ὠθεῖν τινὰ, expellere, dejicere loco, opprimere. τὸν δ' Εὐφραῖον ἐώθουν. *sie gaben ihm einen Schupp, die Pritsche* [*they thrust him out, expelled him*]. 128, 4. εἰς τοὺς ἀσεβεῖς ὠσθῆναι διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ βίου. 786, 16. ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας. 1252, 9.

ὠμὸς] πῶς ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο. 298, pen. τὸν οὕτως ὠμὸν, τὸν οὕτως ἀγνώμονα. 546, 2. τί ποτ' ἐστὶν, ὃ παθὼν Μειδίας οὕτως ὠμὸν, τηλικαύτην ἐπεβούλευσε λαβεῖν δίκην. 542, ult.

ὠμότης] τῆς ὠμότητος, ἣν ἔστιν ἰδεῖν, ἑτέροις πειραθῆναι συνέβη. 304, 22. Αἰσχίνης τοσοῦτον ὑπερβέβληκεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ. 317, 25. Θηβαῖοι μεῖζον φρονοῦσιν ἐπ' ὠμότητι καὶ πονηρίᾳ, ἢ ὑμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ. 490, 5.

ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί. 321, 1. τοὺς μὲν πολλοὺς ὠμῶς μεταχειρίζεσθαι. 753, 13.

ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. redimere securitatem adversus injurias. 96, 7. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, largitionibus corrumpit. cujus scholium est additum ἢ διαφθείρει. 122, 21. ὥστε χρημάτων ὠνεῖσθαι παρ' οὐδενὸς οὐδέν. 123, 21. εἰ τὴν

πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν παρὰ τούτων φαινοίμην ὠνούμενος. 164, 14. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. 309, 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. 406, 11. ὠνεῖσθαι τὰ τέλη. *pachten* [*to farm*]. 713, 3. οὐ τοὔνομα τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα ἐωνοῦντο. non hoc emercabantur, ut in posterum tutores ne appellarentur amplius, sed ut tuti essent a persecutionibus forensibus et a vexationibus litium nomine gestæ tutelæ. 987, 7. ὠνούμενος τὸν κίνδυνον καὶ τὰ φύσει τούτοις ὑπάρχοντα πλεονεκτήματα. dandis largitionibus redimens, h. e. a se avertens periculum et ab ipsius causæ invidia exsistens, et a præjudicio, quo ipsorum pueritia, orbitas, rerum omnium inscitia, atque ab amicis solitudo judices ipsis propitios reddere posset. 990, 17. ὠνεῖσθαί με πάντα, studia hominum omnia atque promtitudines ad testandum, jurandum, patrocinandum, nihil non faciendum, δι' εὐπορίαν. 1315, 6. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐωνημένος. 1353, 21.

ὠνὴ] emtio. ὠνὴν ποιοῦμαι τῆς νεώς. 894, 27.

ὤνιος] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπρεί. 106, 14. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. 144, 11. τιμὴν ὥσπερ ἄλλου του τῶν ὠνίων λαμβάνοντες. 173, 17. ὀρόβους ἴστε ὄντας ὠνίους. tanta erat rerum omnium caritas, ut vel ciceres, id quod vos ipsos non fugit, magni venirent. 598, 4.

ὥρα] μηδένα καιρὸν, μηδὲ ὥραν παραλείπειν. 24, 25. οὐθ' ὥραν ἔτους παραλιπών. 156, 26. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε. 531, 16. τῆς ὥρας ἐγίγνετο ὀψέ. sera jam vespera ingruente. 541, pen. τὸν ὅλον κόσμον, καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. ὥρᾳ ἔτους. anno jam inclinato, jam vergente. 1213, 27. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. 1265, 3. δι' ὥραν ἡμέρας ὑμᾶς παραχρούονται. ut cum tempore concionandi pæne præterito, concio festinat discedere, die jam vesperascente, quo causa diutius pensitari, et deliberatio ad maturitatem salubrium consiliorum perduci nequit. 1456, 7.

ὡραία] τέτταρας μῆνας, ἢ πέντε, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, στρατεύεσθαι. 123, 16. ἱστάναι ὡραίαν Βρομίῳ χάριν. 531, 5. τὴν ὡραίαν περιμένειν, *die gute Iahreszeit, wenn das Meer wieder offen wird* [*the favourable season of the year, when the sea is again open*]. 1292, 5.

ὡς] cum infinitivo, in oratione obliqua rem gestam narrantis. ὡς δ' ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ. 402, 7. cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi. ὡς οἱ δικασταὶ ἐπίστευσαν [pro πιστεύσειαν]. quo judices crederent. 1107, 1. ὡς ἐκ πλείστου. quam diutissime ante. 585, 2. pro *ad.* ὡς ἑαυτὸν λαμβάνειν. *an sich, zu sich nehmen. sich zueignen* [*to take to himself, appropriate to himself*]. 822, 5. 828, 18. 839, 11. *ferme.* ὡς ἐνιαυτόν. annum circiter. 1362, 22. ὡς πεντήκοντα ἔτεσιν. 1378, 18. *nam.* ὡς ἔστιν ἄτοπον. 198, 6. *quasi.* ὡς, εἴ γε τἀληθῆ, προσῆκον. quasi recte fiat et ordine, si quis alteri probra vera ingerat. 635, ult. ὡς, εἴ γε ἄκων, οὐ ταὐτόν. quasi non idem sit, si quis idem invitus fecerit. 636, 1.

ὥστε] adeo ut, cum indicativo. ὥστε βούλεται, pro ὥστε βούλεσθαι. 376, 6. sic certe est in antiquis edd. ego vero correxi. sed clarius et certius est exemplum p. 377. 10.

ὠτακουστεῖν] *horchen, lauschen* [*to hearken, listen*]. 434, 3.

ὠφέλεια] αἱ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοῖς ὠφέλειαι. 200, 6. εἰς μέσον τὴν ὠφέλειαν κατατιθέναι. 488, 13. v. Stobæi locus sub v. δίκαιος. ὡς μηδὲ νῦν ὠφελον. 539, 25.

ὠφελεῖν] εἰ, ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελοῦμαι ποιῶν, λυπῶ τινὰς, πῶς οὐκ ἀτυχῶ. 982, 23. ὠφελουμένους τῶν μαρτύρων ἐνίους. testium meorum nonnullos a me studii erga me sui emolumenta. 1315, 2.

INDEX HISTORICUS
IN DEMOSTHENEM.

G.

H.

M.

R.

X.

Z.

INDEX GEOGRAPHICUS

IN DEMOSTHENEM.

C.

D.

E.

R.

S.

T.

Z.

INDEX ORATIONUM

ALIORUMQUE OPUSCULORUM DEMOSTHENIS, QUO ORDINE EXHIBENTUR IN EDITIONE, PRIMUM NOSTRA, TUM WOLFIANA.

INDEX

PRIMORUM ORATIONIS

CUJUSQUE DEMOSTHENICÆ VOCABULORUM ALPHABETICUS, A ME TRANSCRIPTUS E TAYLORI SCHEDIS, QUI TAYLOR EUNDEM E SCHEDIS LANGBÆNII TRANSCRIPSERAT; CUM HOC INDICIO [V. LANGBAINII ADVERSARIA, LIBRO 8. P. 205.

Ἀδελφὰς ἔχομεν, ὦ ἄνδρες δικασταί. c. Spudiam.
Αἴτιος μέν ἐστι Λεωχάρης. c. Leocharem.
Ἀκούω περὶ ἐμοῦ Θηραμένην. epistola quarta.
Ἀλλ' ἐπειδήπερ ἀκούειν. or. amatoria.
Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν. pro Megalopolit.
Ἀναγκαῖον ἴσως ἐστίν. in Olympiodorum.
Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν ὅπως. de Halonueso.
Ἄνδρες δικασταὶ, βούλομαι παραγεγραμμένος. c. Zenothemin.
Ἄνδρες δικασταὶ, μάλιστα μέν. c. Leptinem.
Ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὦ ἄνδρες. Olynth. prima.
Ἄξιον ἀποδέχεσθαι. de fœdere Alexandri.
Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες Ἀθ. τῶν νόμων παραγράφεσθαι. c. Nausimachum et Xenopith.
Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῶν νόμων παραγράψασθαι. exceptio adv. Pantænetum.
Δίκαια ὑμῶν δεησόμεθα. c. Phormionem.
Ἔδει μὲν, ὦ Ἀθ. τοὺς λέγοντας. de Cherrhoneso.
Εἰ μὲν ἐβούλετο Ἄφοβος. in Aphobum prior.
Εἰ μὲν ὅτῳ πλεῖστοι. de corona navali.
Εἰ μὲν περὶ κοινοῦ τινός. Philipp. 1.
Εἰ μὴ πρότερόν μοι δίκης. in Aphobum de falso testim.
Ἐνόμιζον ἀφ' ὧν. Epist 2. de reditu suo.
item procemia, orationum ejus.
Ἐπειδὴ καὶ πρότερον ἀγῶνες. c. Marcartatum.
Ἐπειδὴ τοὺς ἐν τῷ τάφῳ. or. funebris.
Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις. Olynth. sec.
Ἦλθεν ἐπιστολὴ παρ' Ἀντιφίλου. Ep. 6.
Καὶ σπουδαῖα νομίζων. Philipp. quarta.
Καλῶς μοι δοκοῦσιν. in Evergum et Mnesibulum.
Καταψευδομαρτυρηθείς. in Stephanum prior.
Κοινωνός εἰμι τοῦ δανείσματος. in Dionysodorum.
Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., νομίζῃ. in Aristocratem.
Μηδενὶ ὑμῶν ἄπιστον. in Timotheum.
Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. de Rhodiorum libertate.
Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες. de classibus.
Ὃ παρέλιπον ἐν τῷ προτέρῳ. c. Onetorem posterior.
Ὅπερ Εὐκτήμων. in Androt.
Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., τὰ παρόντα. de pace.
Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., σπουδή. de falsa legatione.
Ὅταν, ὦ ἄνδρ. Ἀθ., λόγοι γίγνωνται. Philippica sec.
Ὅτι μὲν οὐκ ἀπορήσειν. in Stephanum secunda.
Ὅτι μὲν οὐ συκοφαντῶν. contra Nicostratum.
Ὅτι μὲν τοίνυν ὀφείλει τῷ δημοσίῳ. in Aristogit.
Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., Φίλιππος. ad Philippi epist. sec.
Οὐδὲν κοινὸν διαπράττεται. c. Lacriti except.
Οὐδ' ὅπως χρὴ πιστεύειν. Epistola quinta.
Οὐκ ἔστι χαλεπώτερον οὐδέν. in Callippum.
Οὐκ ἦν ἄρα, ὦ ἄ. Ἀ., χαλεπώτερον. in Calliclem.
Οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταται. Olynth. 3.
Πάλαι καθήμενοι. in Aristogitonem prior.
Παντὸς ἀρχομένῳ σπουδαίου. Epist. prima.
Πάντων ἐστὶν ἀνιαρώτατον. in Bœotum de dote.
Περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου. de rep. ordinanda.
Περὶ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτόν. Epistola tertia.
Περὶ πολλοῦ ποιούμενος. in Onetorem prior.
Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο. c. Phænippum.
Πολλὰ καὶ μεγάλα ψευσαμένου. in Aphob. posterior.
Πολλά με παρακαλοῦντα. in Neæram.
Πολλὰ ψευδῆ κατηγορηκότος. in Eubulidem.
Πολλῶν, ὦ ἄ. Ἀ., λόγων γιγνομένων. Philipp. tertia.
Πρῶτον μὲν, ὦ ἄ. Ἀ., θεοῖς εὔχομαι. pro Corona.
Τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν. pro Phormione.
Τὴν μὲν ἀσέλγειαν. in Midiam.
Τοῖς μὲν ἐμπόροις. c. Apaturium.
Τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων. c. Polyclem.
Τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄ. Ἀ., τοῦ παρόντος. in Timocratem.
Τοῦ πατρὸς ἡμῶν. in Theocrinem.
Ὑβρισθεὶς, ὦ ἄ. δ., καὶ παθών. in Cononem.

INDEX

τῶν φυλῶν, TRIBUUM, ET τῶν δήμων, CURIARUM, SEU MUNICIPIORUM ATTICORUM. TRIBUS, QUÆ NUMERO DECEM SUNT, HÆ SUNT EX ORDINE ALPHABETICO.

1. Acamantis. 2. Æantis. 3. Ægeis. 4. Antiochis. 5. Cecropis. 6. Erechtheis. 7. Hippothoontis. 8. Leontis. 9. Œneis. 10. Pandionis. Non hoc ordine alphabetico tribus Athenis sese excipiebant, sed alio, quem Corsini F. A. t. I. Dissert. quarta a p. 154. ad p. 185. enucleavit. verumtamen placuit hunc ordinem alphabeticum hic præferre, quoniam natura indicis id postulabat. et postmodum in demorum enumeratione quoties brevitatis gratia numeros 1. 2. 3. cum reliquis cuique demo additos videbis, memineris velim, iis numeris designari tribus. ut e. c. Κοίλη 7. indicat, hunc demum ad Hippothoontida tribum referri. ἐκ Κεραμέων 1. ad Acamantida. et sic de reliquis. Hausi omnia hæc e Corsinio, qui indicem demorum alqhabeticum F. A. I. Dissert. V. a p. 223. ad p. 247. exhibuit.

Ἀγγελή. Ἀγγελῆθεν 10.
Ἁγνοῦς. Ἁγνούσιος 1.
Ἀγραυλή. Ἀγραυλεύς. Ἀγραυλῆθεν 6.
Ἀγρυλή. Ἀγρυλεύς. Ἀγρυλῆθεν 6. est idem demus cum superiore.
Ἀζηνιά. Ἀζηνιεὺς 7.
Ἀθμονον et Ἀθμονία. Ἀθμονεὺς 5.
Αἰγιλία et Αἴγιλος. Αἰγιλιεύς. Αἰγιλιάθεν 4.
Αἰθαλίδαι et Αἰθαλιά. Αἰθαλίδης 8.
Αἰξωνή. Αἰξωνεύς. Αἰξωνῆθεν 5.
Ἁλαὶ αἰξωνίδες. Ἁλαεύς. Ἁλῆθεν 5.
Ἁλαὶ ἀραφηνίδες. Ἁλαεύς. Ἁλῆθεν 3.
Ἁλιμοῦς. Ἁλιμούσιος. Ἁλιμουντόθεν 8.
Ἀλωπεκὴ et Ἀλωπεκαί. Ἀλωπεκεύς. Ἀλωπεκῆθεν 4.
Ἀμαξάντεια. Ἀμαξαντεύς. Ἀμαξαντειάθεν 7.
Ἀμφιτροπή. Ἀμφιτροπαιεύς. Ἀμφιτροπῆθεν 4.
Ἀναγυροῦς. Ἀναγυράσιος. Ἀναγυρουντόθεν 6.
Ἀνακαία. Ἀνακαιεύς. Ἀνακαιάθεν 7.
Ἀνάφλυστος. Ἀναφλύστιος. Ἀναφλυστόθεν 4.
Ἀπολλωνιά. Ἀπολλωνιεὺς, ad Attalidem tribum pertinet, quæ Demosthenis ætate nondum erat, ut nec Ptolemaïs, neque Hadrianis.
Ἀραφήν. Ἀραφήνιος. Ἀραφηνόθεν 3.
Ἀτήνη, Ἀτηνεὺς 4.
Ἄφιδνα. Ἀφιδναῖος. Ἀφιδνῆθεν 8.
Ἀχάρνα. Ἀχαρνεύς. Ἀχαρνῆθεν 9.
Ἀχερδοῦς. Ἀχερδούσιος. Ἀχερδουντόθεν 7.
Ἀχραδοῦς. Ἀχραδούσιος, ignotæ tribus. videtur idem demus cum superiori esse.
Βατή. Βατῆθεν 3.
Βῆσα. Βησαῖος et Βησαιεὺς 4.
Βουτεία. Βουτάδαι et Ἐτεοβουτάδαι 9.
Βραύρων. Βραυρώνιος. Βραυρωνόθεν, ignotæ.
Δαιδαλίδης. ἐκ Δαιδαλιδῶν 5.
Δειράδης. Δειραδιώτης 8.
Δεκέλεια. Δεκελειεύς. Δεκελειάθεν 7.
Διόμεια. Διομιεὺς 3.
Εἰρεσίδαι. ἐξ Εἰρεσιδῶν 1.
Ἑκάλη. Ἑκάλειος. Ἑκαλῆθεν 8.
Ἐλαιοῦς. Ἐλαιούσιος. Ἐλαιουντόθεν. ἐξ Ἐλαιέως 7.
Ἐλευσίς. Ἐλευσίνιος. Ἐλευσινόθεν 7.
Ἐπιεικίδαι. ἐξ Ἐπιεικιδῶν 5.
Ἐπικηφισία. Ἐπικηφίσιος. Ἐπικηφισιάθεν 9.
Ἐρετρία. Ἐρετριεύς. Ἐρέτριος et Ἐρετρικὸς, ignotæ.
Ἐρεχθία. Ἐρεχθιεύς. Ἐρεχθιάθεν 3.
Ἐρίκεια. Ἐρικειεύς. Ἐρικειάθεν 3.
Ἕρμος. Ἕρμειος. ἐν Ἑρμεῖ 1.
Ἐροιάδαι 7.
Ἔρχεια. Ἐρχιεύς. Ἐρχιάθεν 3.
Εὐπυρίδαι 8.
Εὐωνυμία et Εὐώνυμος. Εὐωνυμεὺς 6.
Ἐχελίδαι, ignotæ. videntur ad Hecalidas pertinere.
Ζωστήρ. Ζωστήριος, item.
Ἡφαιστία. Ἡφαιστιάδης 1.
Θημακὸς et Θημακοί. Θημακεὺς 6.
Θοραί. Θορεύς. Θοράθεν 4.
Θορικός. Θορίκιος et Θορικεύς. ἐκ Θορικοῦ 1.
Θρία, Θριὰν et Θριαί. Θριάσιος et Θριαῖος 9.
Θυμοιτάδαι. ἐκ Θυμοιταδῶν 7.
Θυργωνίδαι 2.
Ἰκαρία. Ἰκαριεύς. Ἰκαριόθεν 3.
Ἱπποταμάδαι. ἐξ Ἱπποταμαδῶν 9.
Ἱστιαία. Ἱστιαιεὺς, ignotæ.
Ἰτέα. Ἰταῖος 1. aut 4.
Ἰωνίδαι. ἐξ Ἰωνιδῶν 3.
Κειριάδαι 7.
Κεραμεικός. Κεραμεύς. ἐκ Κεραμέων 1.
Κεφαλή. Κεφαλῆθεν 1.
Κηδὴ et Κηδαί. ἐκ Κηδῶν 6.
Κεττοί. Κήττιος 8.
Κηφίσια et Κηφίσια. Κηφισιεὺς 6.
Κίκυννα. Κικυννεύς. Κικυννόθεν 1.
Κοθωκίδαι, ignotæ.
Κοίλη. ἐκ Κοίλης 7.
Κολυττός. Κολυττεὺς 3.
Κολωνός. Κολωνεύς. Κολωνῆθεν, ignotæ.
Κοντύλη. Κοντυλεὺς 10.
Κορυδαλλός. Κορυδαλλεύς. Κορυδαλλόθεν 7.
Κριώα. Κριωεύς. Κριῶθεν 4.
Κρωπία. Κρωπίδης. ἐκ Κρωπιδῶν 8.
Κυδαθήναιον. Κυδαθηναιεύς. ἐκ Κυδαθηναίων 10.
Κυδαντίδαι 3.

2 X

CALENDARIUM ATTICUM

E CORSINII FASTORUM ATTICORUM T. II. P. 381. AD 386.

Ex his fastis annotabimus solummodo dies festos, vacuos numeros, compendifaciendi spatii ergo omittentes. Sequitur Corsinius ordinem Petavii. Annus Atticus incipiebat a solstitio æstivo circiter.

I. Hecatombæon, qui primus anni Attici mensis est, cum Iulio ferme convenit. 5. seu quinto hujus mensis die agebantur Leuctrica Victoria. 7. Connideia. 8. Theseia. 12. Saturnalia, Κρόνια. 14. Panathenæa minora. 16. Metœcia. 28. Panathenæa majora. Diebus hujus mensis ignotis, Hecatombæa, forsitan primo mensis die, Haloa,* et Androgeonia.*

II. Metagitnionis [Augusti] ignoto die Metagitnia.

III. Boedromionis [Septembris] 3. Victoria Plataica et Eleutheria. 6. victoria Marathonia. 12. Charisteria, vel reditus ex Phyle. 15. et octo insequentibus diebus Eleusinia, seu Mysteria, per novendium. die sc. 15. Agyrmus. 16. ad mare Mystæ. 17. Sacrificia. 18. Calathi Cistarumque processio. 19. Lampadum dies. 20. Bacchus et victoria Salaminia. 21. certamen Eleusine. 22. Epidauria. 23. Plemochoe. 25. Victoria Arbelica. Diebus ignotis Aglauria,* Boedromia, Panis festum,* et Gallorum Certamen.

IV. Mæmacterionis [Octobris] ignoto die Mæmacteria.

V. Pyanepsionis [Novembris] 7. Pyanepsia et Oschophoria. 11. Adscensus Eleusinam ad Thesmophoria, quæ agebantur diebus quinis. 14—18. tandem 30. Chalcia seu Pandemon. Ignotis diebus Apaturia per triduum, quorum dierum primus Dorpia, secundus Anarrhysis, tertius Cureotis appellabatur. Agebantur hoc mense quoque Proerosia.

VI. Posideonis [Decembris] diebus ignotis Ascholia, Dionysia, Theœnia, Aloa,* Neptunalia.

VII. Gameleonis [Januarii] die ignoto Gamelia.

VIII. Anthesterionis [Februarii] 1. Hydrophoria. 11—13. Anthesteria per triduum. primo horum trium dierum nomen erat proprium, Pithœgia, secundo Choes, tertio Chytri. 14. Lenæa. Diebus ignotis Eleusinia minora, Diasia Jovi Milichio.

IX. Elaphebolionis [Martii] 8. Asclepiea. 11. Phellos. 12. Dionysia urbana. 14. Pandia.

X. Munychionis [Aprilis] 6. Delphinia. 16. Munychia, et Victoria Salaminia in Cypro. 19. Diasia equestria. Diebus ignotis Adonia* et Cybernesia.

XI. Thargelionis [Maii] 6. Thargelia et Chloia. 7. Thargelia continuabantur. 19. Callynteria. 20. Bendidia. 25. Plynteria. Diebus ignotis Delia annua.

XII. Scirrhophorionis [Junii] 12. Scira, et Victoria Mantiniaca. 14. Buphonia, et Diipolia. 28. Heraclea. Diebus ignotis Arrhephoria.

INDEX ALPHABETICUS

LUDORUM, SEU FESTORUM ATTICIS DIERUM.

Major numerus, seu Romanus, mensem, minor, seu Arabicus, diem mensis denotat.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB INITIO INDE BELLI PELOPONNESIACI, AD EXITUM DEMOSTHENIS USQUE.
E CORSINIO.

Olymp.
87 1 Pythodorus.
2 Euthydemus.
3 Apollodorus.
4 Epaminondas. (alii Aminias) item Epaminon.
88 1 Diotimus.
2 Euclides. alii Eucles.
3 Euthydemus. alii Euthymus.
4 Stratocles.
89 1 Isarchus.
2 Aminias.
3 Alcæus. alii Alcmæon.
4 Aristion. alii Ariston.
90 1 Astyphilus.
2 Archias.
3 Antiphon.
4 Euphemus.
91 1 Aristomnestus. alii Arimnestus.
2 Chabrias.
3 Pisander.
4 Cleocritus. alii Clearchus. alii Leocritus.
92 1 Callias.
2 Theopompus.
3 Glaucippus.
4 Diocles.
93 1 Euctemon.
2 Antigenes.
3 Callias iterum.
4 Alexias.
94 1 Pythodorus, vel Anarchia.
2 Euclides.
3 Micion. alii Micon.
4 Exænetus. alii Xenænetus.
95 1 Laches.
2 Aristocrates.
3 Ithycles.
4 Lysiades. alii Suniades.
96 1 Phormio.
2 Diophantus.
3 Eubulides.
4 Demostratus.
97 1 Philocles.
2 Nicoteles.
3 Demostratus iterum.
4 Antipater.
98 1 Pyrrhion. alii Pyrgion.
2 Theodotus.
3 Mystichides.
4 Dexitheus.
99 1 Diotrephes.
2. Phanostratus.

Olymp.
3 Evander. alii Menander.
4 Demophilus.
100 1 Pytheas.
2 Nicon.
3 Nausinicus.
4 Calleas. alii Callias.
101 1 Charisander. alii Chariander.
2 Hippodamas. alii Hippodamus.
3 Socratides.
4 Asteius. alii Aristæus.
102 1 Alcisthenes.
2 Phrasiclides.
3 Dysniketus. alii mendose Dyskinetus.
4 Lysistratus.
103 1 Nausigenes.
2 Polyzelus.
3 Cephisodotus [Cephisodorus. *Corsin.*] alii Cephisodocus.
4 Chion.
104 1 Timocrates.
2 Chariclides.
3 Molon.
4 Nicophemus. alii Nicodemus.
105 1 Callimedes. alii Calamio. alii Callidemides.
2 Eucharistus.
3 Cephisodorus.
4 Agathocles.
106 1 Elpines. alii Elpinices.
2 Callistratus.
3 Diotimus.
4 Eudemus. alii male Theodemus.
107 1 Aristodemus.
2 Thessalus. alii male Θέηλος et Θέλλος.
3 Apollodorus.
4 Callimachus.
108 1 Theophilus. alii Theomnetus, et Thumedus.
2 Themistocles.
3 Archias. alii Archidas.
4 Eubulus. alii Eudorus.
109 1 Lyciscus.
2 Pythodotus. alii Pythodorus.
3 Sosigenes.
4 Nicomachus.
110 1 Theophrastus.
2 Lysimachides.
3 Chærondas. alii Chæronidas.
4 Phrynichus.
111 1 Pythodemus. alii Pythodorus.

Olymp.
2 Evænetus.
3 Ctesicles.
4 Nicocrates. alii Nicostratus.
112 1 Nicetas. alii Anicetes. alii Nicaretus.
2 Aristophanes.
3 Aristophon.
4 Cephisophon. alii mendose Cephison.

Olymp.
113 1 Euthycritus.
2 Hegemon.
3 Chremes.
4 Anticles, vel Sosicles.
114 1 Hegesias.
2 Cephisodorus.
3 Philocles, quo anno Demosthenes exspiravit. alii Diocles.
4 Archippus.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB OLYMPIADE 87 AD 114.

NB. Vitiosas variantes lectiones præfixo asterisco insignivi.

	Olymp.		Olymp.
Agathocles	105 4	Chabrias	91 2
Alcæus	89 3	Chærondas, vel *Chæronidas	110 3
Alcisthenes	102 1	Chariclides	104 2
*Alcmæon	89 3	Charisander, vel * Chariander	101 1
Alexias	93 4	Chion	103 4
Aminias	89 2	Chremes	113 3
*Aminias	94 1	*Clearchus	91 4
Anarchia	94 1	Cleocritus	91 4
*Anicetes	112 1	Ctesicles	111 3
Anticles	113 4	Demophilus	99 4
Antigenes	93 2	Demostratus	96 4
Antipater	97 4	Demostratus	97 3
Apollodorus	87 3	Dexitheus	98 4
Apollodorus	107 3	Diocles	92 4
Archias	90 2	*Diocles	114 3
Archias	108 3	Diophantus	96 2
Archippus	114 4	Diotimus	88 1
*Arimnestus	91 1	Diotimus	106 3
*Aristæus	101 4	Diotrephes	99 1
Aristion	89 4	Dysniketus, vel *Dyskinetus	102 3
Aristocrates	95 2	Elpines, vel *Elpinices	106 1
Aristodemus	107 1	*Epaminon	94 1
Aristomnestus	91 1	Epaminondas	87 4
*Ariston	89 4	Evænetus	111 2
Aristophanes	112 2	Evander	99 3
Aristophon	112 3	Eubulides	96 3
Asteius, vel Astius	101 4	Eubulus	108 4
Astyphilus	90 1	Eucharistus	105 2
*Calamio	105 1	Euclides	88 2
Calleas, vel *Callias	100 4	Euclides	94 2
Callias	92 1	Euctemon	93 1
Callias	93 3	Eudemus	106 4
Callimachus	107 4	Euphemus	90 4
Callimedes, vel *Calamio, vel		*Eudorus	108 4
Callidemides	105 1	Euthyclitus	113 1
Callistratus	106 2	Euthydemus	87 2
Cephisodorus	105 3	Euthydemus	88 3
Cephisodorus	114 2	Exænetus	94 4
Cephisodotus, vel *Cephisodorus	103 3	Glaucippus	92 3
Cephisophon, vel *Cephison	112 4	Hegemon	113 2

	Olymp.	
Hegesias	114	1
Hippodamas, vel *Hippodamus	101	2
Isarchus	89	1
Ithycles	95	3
Laches	95	1
*Leocritus	91	4
Lyciscus	109	1
Lysiades	95	4
Lysimachides	110	2
Lysistratus	102	4
*Menander	99	3
Micio, vel *Micon	94	3
Molon	104	3
Mystichides	98	3
Nausigenes	103	1
Nausinicus	100	3
*Nicaretus	112	1
Niketas	112	1
Nicocrates, vel *Nicostratus	111	4
Nicomachus	109	4
Nicon	100	2
Nicophemus, vel *Nicodemus	104	4
Nicoteles	97	2
Phanostratus	99	2
Philocles	97	1
Phormio	96	1
Phrasiclides	102	2
Phrynichus	110	4
Pisander	91	3
Polyzelus	103	2
Pyrrhio, vel *Pyrgion	98	1
Pytheas	100	1
Pythodemus, vel *Pythodorus	111	1
Pythodorus	87	1
Pythodorus	94	1
Pythodorus	109	2
Socratides	101	3
*Sosicles	113	4
Sosigenes	109	3
Stratocles	88	4
*Suniades	95	4
*Theolus, vel Thellus	107	2
Themistocles	108	2
Theodemus	106	4
Theodotus	98	2
*Theomnetus	108	1
Theophilus	108	1
Theophrastus	110	1
Theopompus	92	2
Thessalus	107	2
*Thumedus	108	1
Timocrates	104	1
*Xenænetus	94	4

INDEX RERUM MEMORABILIUM

ÆTATE DEMOSTHENIS GESTARUM.

Par fuerat ejusmodi laterculos reliquorum quoque oratorum cuique addi. Sed multitudine rerum obrutus, oblitus sum, et festinatione impeditus. Congessi hunc indicem ex observatis Schotti et Corsinii et Taylori in schedis. Universe præmonendum duco, hos tres auctores interdum in annis discrepare, aliis eadem eventa vetustiora anno, aliis juniora facientibus. quod eo minus mirandum est, quia facile factu est, ut in mense uno erretur, hoc auctore vetusto rem eandem evenisse, narrante e. c. anno 2. Olymp. CIX. istoc, tertio, neutri tamen multum a vero absint, quoniam Atticis annis æstate media ordientibus, facile factu fuit, ut quæ res anno 2. exeunte fuisset cœpta, eadem ineunte tertio finiretur; et sic, qui auctores discrepare videantur, reapse tamen inter se consentiant.

Olympiadis igitur XCIX. anno tertio nascitur Demosthenes. Bellum Laced. cum Bœotis ob Cadmeam.

Olymp. C. anno tertio Thebani exsules duce Pelopida domum redeunt, Lacedæmonii Thebis ejiciuntur.

anno quarto Chabrias Pollin, imperatorem Spartanum, prœlio navali apud Naxum superavit.

CI 1 6

2 7 Timotheus Lacedæmonios vicit ad Leucada.

3 8 Chabrias Pythia vicit. Evagoras, Cypri rex, a Thrasydæo interemtus est. cui Isocrates orationem funebrem scripsit.

4 9 Lacedæmonii bellum adv. Ath. instaurant. Platææ iterum destructæ.

CII 1 10 Pax Antalcidis. Megalopolis condita.

2 11 Lacedæmonii, duce Cleombreto, rege suo, in Bœotiam ingressi, vincuntur ad Leuctra.

3 12 Messenii domum rediere.

4 13 Philippus, Amyntæ f., obses

lippica sexta. Philippus bello Phocensi finem imponit, et in collegium Amphictyonicum cooptatur.

4 37

CIX 1 38 Septima Philippica dicta est, hodie secunda.
Illyricum devastat Philippus, Thessalos sibi divincit.

2 39 Octava Philippica, seu de Halonneso, et in Æschinem de falsa legatione.
Philippus Thracas subigit.
Atheniensium expeditio in Acarnaniam.

3 40 Nona Philippica, seu de rebus Cherrhonesi, et decima, vulgo tertia.
Philippus studet pacem turbare, belloque prior lacessere.
Menander comicus, et Epicurus philosophus nati.
Isocrates Panathenaicam recitavit.

4 41 Undecima Philippica, vulgo quarta.
Philippus Perinthum obsidet, atque Selymbriam, ubi naves Athen. cepit, quas repetitum missa legatio frustra fuit.

CX 1 42 Duodecima Philippica, vulgo ad Philippi epistolam. p. 152.
Perinthum capit Philippus et Byzantium obsidet. verum Athen. intercedentibus solvit obsidionem, pacemque cum Urbe tertiam componit.

2 43 Philippus per Thermopylas ingressus, Elateam occupat. forsitan in exitu hujus anni. nam alii ad insequentem referunt.

3 44 Demosthenes Athenis mœnia reficit, et rogatu Ctesiphontis coronatur.
Prœlium ad Chæroneam.
Oratio funebris.
Actio pro corona cœpta, octavo demum anno post finita.
Lysicles Athen. ad Chæroneam imper., accusante Lycurgo, capitis damnatur.
Philippus ea victoria moderate usus, amicitiam et societatem cum Athen. renovat, præsidioque Thebis imposito, Bœotis quoque pacem concessit.

INDICUM

OPERUM DEMOSTHENIS

FINIS.

TABELLA

INDICANS

CONSENSUM PAGINARUM

DEMOSTHENIS REISKIANI

CUM

PAGINIS ALIARUM EDITIONUM

ORATORIS NOBILIORUM,

PARASINÆ PUTA, ALDINÆ, UTRIUSQUE WOLFIANÆ,
TAM BASILIENSIS, QUAM FRANCOFURTANÆ,

ET

TAYLORANÆ, IN EDITIONE REISKIANA DESIDERATÆ.

TABELLA, etc.

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 9		1 1	1 a. 1	1 1
10		1 14	ib. b. 4	ib. c. 2
11		1 33	ib. c. 14	2 a. 10
12		2 11	2 b. 2	ib. d. 9
13		2 30	ib. c. 10	3 a. 10
14	6 17	3 3	3 a. 15	ib. d. 9
15	7 15	3 22	ib. c. 2	4 a. 9
16	8 13	3 41	4 a. 9	ib. d. 8
17	9 9	4 14	ib. b. 15	5 a. 9
18	10 1	4 34	5 a. 1	21 1
19	11 8	5 10	ib. b. 9	ib. e. 8
20	12 6	5 29	ib. c. 15	22 b. 8
1	13 6	6 3	6 b. 1	ib. e. 6
2	13 30	6 20	ib. c. 4	23 b. 3
3	14 ult.	6 38	7 a. 9	ib. d. 9
4	16 4	7 10	7 b. 15	24 a. 10
5	16 pen.	7 28	8 a. 1	ib. d. 7
6	17 25	8 1	ib. b. 9	25 a. 8
7	18 12	8 20	ib. c. 14	ib. d. 5
8	19 1	9 1	9 a. 15	35 1
9	20 4	9 11	ib. c. 1	ib. b. 8
30	1 7	9 30	10 a. 8	ib. e. 5
1	2 6	10 7	ib. b. 15	36 b. 8
2	3 2	10 27	11 a. 2	ib. e. 5
3	3 28	10 ult.	11 b. 9	37 b. 7
4	4 12	11 18	11 c. 17	ib. e. 5
5	5 4	11 37	12 b. 2	38 b. 6
6	5 pen.	12 11	12 c. 9	ib. e. 5
7	6 24	12 30	13 a. 16	39 b. 7
8	7 18	13 3	13 c. 3	ib. e. 5
9			14 a. 10	
40	9 1	14 1	14 b. 11	47 1
1	30 15	14 18	14 c. 16	ib. pen.
2	1 10	14 37	15 b. 12	48 c. 6
3	2 3	15 12	15 c. 9	ib. f. 2
4	3 1	15 32	16 a. 13	49 c. 4
5	3 26	16 5	16 b. 19	ib. e. 10
6	4 12	16 24	17 a. 1	50 c. 1
7	4 31	16 42	17 b. 8	ib. e. 7
8	5 8	17 15	17 c. 14	51 b. 8
9	5 29	17 33	18 a. 18	ib. e. 4
50	6 12	18 6	18 c. 3	52 b. 7
1	6 31	18 24	19 a. 10	ib. e. 5
2	7 9	18 42	19 a. 14	53 b. 7
3	7 29	19 15	19 c. ult.	ib. e. 5
4	8 8	19 34	20 b. 8	54 b. 7
5	8 27	20 7	20 c. 14	ib. e. 6
7	9 1	1 1	1 b. ult.	59 1
8	40 4	1 18	2 a. 3	60 b. 6
9	40 29	1 37	2 b. 10	ib. e. 2
60	1 12	2 13	2 c. 16	61 b. 5
1	1 28	2 31	3 a. 3	ib. e. 3
2	2 22	3 4	3 c. 10	62 b. 7
3	3 5	3 23	4 a. 18	ib. e. 4
5	4 1	5 1	5 a. 18	64 1

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.		
p. 66	44	7	25	7	25	b.	4	64	b.	2
7	4	27	5	26	5	c.	10	ib.	b.	9
8	5	5	6	2	6	a.	15	65	a.	10
9	5	22	6	21	6	b.	ult.	ib.	d.	6
70	5	39	6	39	7	a.	4	66	a.	7
1	6	14	7	12	7	b.	9	ib.	d.	2
2	6	32	7	32	7	c.	16	67	a.	4
3	7	7	8	4	8	b.	2	ib.	d.	1
4	7	24	8	24	8	c.	8	68	a.	3
7	8	5	30	4	9	c.	ult.	69		5
8	9	4	30	23	30	b.	5	ib.		pen.
9	9	25	30	ant.	30	c.	11	70	c.	5
80	50	1	1	16	1	a.	16	ib.	f.	3
1	50	21	1	37	1	c.	1	71	c.	2
2	50	pen.	2	10	2	a.	7	ib.	e.	10
3	1	16	2	29	2	b.	13	72	c.	2
4	1	13	3	2	2	c.	pen.	ib.	f.	3
5	2	8	3	21	3	b.	4	73	c.	4
6	2	26	3	41	3	c.	8	ib.	e.	10
7	3	2	4	14	4	a.	14	74	b.	9
90	4	1	6	1	5	b.	ant.	76		1
1	4	22	6	16	5	c.	pen.	ib.	c.	7
2	5	9	6	35	6	b.	3	ib.		pen.
3	5	30	7	8	6	c.	13	77	c.	7
4	6	9	7	26	7	a.	16	ib.		pen.
5	6	36	7	pen.	7	c.	1	78	c.	6
6	7	18	8	17	8	a.	8	ib.		antep.
7	8	7	8	36	8	b.	15	79	c.	4
8	8	31	9	8	9	a.	1	ib.	f.	1
9	9	14	9	27	9	b.	7	80	c.	3
100	9	pen.	9	ult.	9	c.	15	ib.	f.	1
1	60	24	40	19	40	a.	ult.	81	c.	4
2	1	7	40	38	40	e.	9	ib.	f.	2
3	1	28	1	11	1	a.	16	82	c.	5
4	2	10	1	31	1	b.	ult.	ib.		antep.
5	2	34	2	4	2	a.	6	83	c.	5
6	3	17	2	23	2	b.	12	ib.	f.	2
7	3	pen.	2	42	2	c.	ant.	84	c.	3
8	4	17	3	15	3	b.	5	ib.	f.	3
9	4	24	3	33	3	c.	11	85	c.	5
110	5	1	4	9	4	a.	ult.	86		1
1	5	22	4	25	4	b.	ult.	ib.	c.	8
2	6	9	5	1	5	a.	3	ib.	f.	2
3	6	28	5	20	5	b.	6	87	b.	10
4	7	5	5	38	5	c.	12	ib.	e.	4
5	7	22	6	11	6	a.	17	88	b.	5
6	7	39	6	30	6	b.	ult.	ib.	e.	1
7	8	16	7	2	7	a.	4	89	a.	9
8	8	36	7	21	7	b.	10	ib.	d.	8
9	9	13	7	48	7	c.	15	90	a.	8
120	9	32	8	12	8	a.	ult.	ib.	d.	3
1	70	9	8	31	8	c.	5	91	a.	4
2	70	26	9	4	9	a.	11	ib.	d.	1
3	70	ult.	9	22	9	b.	16	ib.		ult.
4	1	17	9	41	50	a.	1	92	c.	7
5	1	34	50	13	50	b.	7	ib.		pen.
6	2	10	50	32	50	c.	11	93	c.	4
7	2	25	1	4	1	a.	17	ib.	f.	1
8	2	ult.	1	22	1	c.	3	94	b.	10
9	3	13	1	41	2	a.	8	ib.	e.	7
130	3	34	2	14	2	b.	14	95	c.	3
1	4	1	3	1	3	a.	4	96		1
2	5	15	3	14	3	b.	4	ib.	c.	4

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.		
p. 133	76	10	53	38	53	c.	10	96	f.	2
4	6	39	4	11	4	a.	15	97	c.	3
5	7	24	4	30	4	c.	1	ib.	e.	10
6	8	15	5	3	5	a.	6	98	b.	10
7	9	10	5	23	5	b.	12	ib.	e.	7
8	80	1	5	41	5	c.	15	99	b.	7
9	80	26	6	13	6	a.	ult.	ib.	e.	4
140	1	14	6	31	6	c.	3	100	b.	2
1	1	pen.	7	5	7	a.	9	ib.	d.	9
2	2	25	7	23	7	b.	13	101	a.	8
3	3	6	7	42	7	c.	18	ib.	d.	4
4	3	32	8	15	8	b.	3	102	a.	3
5	4	12	8	33	8	c.	8	ib.	c.	9
6	4	36	9	6	9	a.	13	103	a.	1
7	5	18	9	25	9	b.	18	ib.	c.	7
8	5	40	9	44	60	a.	3	ib.		pen.
9	6	22	60	16	60	b.	8	104	c.	4
150	6	ult.	60	35	60	c.	12	ib.	e.	10
1	7	17	1	8	1	a.	ant.	105	b.	10
2	8	1	2	1	4	c.	13	117		1
3	8	14	2	10	5	a.	6	ib.		pen.
4	9	19	2	29	5	b.	12	118	c.	6
5	90	5	3	6	5	c.	17	ib.		pen.
6	90	31	3	26	6	b.	2	119	c.	4
7	1	14	3	pen.	6	c.	10	ib.	f.	2
8	1	pen.	4	18	7	a.	15	120	c.	3
9	2	5	4	35	61	c.	13	114	b.	3
160	3	2	5	10	2	a.	19	ib.	d.	10
1	3	20	5	30	2	c.	5	115	b.	2
2	3	37	6	3	3	a.	11	ib.	d.	10
3	4	13	6	21	3	b.	17	116	a.	9
4	4	30	6	40	4	a.	1	ib.	d.	6
5	5	5	7	13	4	b.	5	117	a.	5
6	6	1	8	1	7			123		1
7	6	11	8	14	8	a.	6	ib.	c.	4
8	7	14	8	33	8	b.	13	124	b.	7
9	8	1	9	12	8	c.	pen.	ib.	e.	4
170	8	28	9	31	9	b.	5	125	b.	2
1	9	16	70	2	9	c.	10	ib.	d.	6
2	9	37	70	22	70	a.	17	126	a.	7
3	100	20	70	40	70	c.	2	ib.	d.	4
4	1	5	1	12	1	a.	8	127	a.	6
5	1	27	1	30	1	b.	14	ib.	d.	3
6	2	2	2	3	1	c.	ant.	128	a.	3
8	3	1	3	1	2	c.	4	133		1
9	3	25	3	18	3	a.	7	ib.	c.	9
180	4	22	3	39	3	b.	10	ib.		ult.
1	5	12	4	13	3	c.	17	134	a.	6
2	6	6	4	32	4	b.	2	ib.	f.	1
3	6	33	5	5	4	c.	4	135	c.	4
4	7	19	5	25	5	a.	12	ib.		antep.
5	7	pen.	5	43	5	b.	18	136	c.	3
6	8	15	6	16	6	a.	3	ib.	e.	11
7	9	1	6	35	6	b.	8	137	c.	3
8	9	27	7	2	6	c.	12	ib.	e.	9
9	110	5	7	28	7	a.	ant.	138	b.	9
190	1	1	9	1	8	a.	4	141		1
1	1	7	9	4	8	a.	9	ib.		6
2	2	12	9	23	8	b.	17	142	c.	2
3	2	pen.	9	pen.	9	a.	3	ib.	e.	10
4	3	26	80	18	9	b.	8	144	c.	1
5	4	20	80	37	9	c.	14	ib.	e.	8
6	5	17	1	9	80	a.	ant.	146	b.	9

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 197	115 ult.	81 27	80 c. 5	146 e. 5	
8	6 27	1 ult.	1 a. 9	147 b. 6	
9	7 11	2 18	1 b. 13	ib. e. 2	
200	7 pen.	2 37	1 c. ult.	148 b. 1	
1	8 19	3 10	2 b. 5	ib. d. 8	
2	9 1	4 1	2 c. 9	154 1	
3	9 25	4 17	3 a. 18	155 b. 5	
4	120 20	4 41	3 b. pen.	ib. e. 4	
5	1 6	5 14	4 a. 6	156 b. 6	
6	1 32	5 33	4 b. 13	ib. e. 5	
7	2 12	6 6	4 c. pen.	157 b. 8	
8	2 40	6 25	5 b. 6	ib. e. 5	
9	3 25	6 pen.	5 c. 11	158 b. 5	
210	4 17	7 17	6 a. 15	ib. e. 1	
1	5 1	8 1	6 e. 14	163 1	
2	5 9	8 6	6 c. ult.	ib. b. 3	
3	6 21	8 24	7 b. 4	ib. e. 1	
4	6 pen.	8 ult.	7 c. 9	164 b. 7	
5	7 25	9 19	8 a. 12	ib. e. 3	
6	8 3	9 38	8 b. ant.	165 b. 2	
7	8 20	90 12	9 a. 2	ib. d. 10	
8	8 38	90 31	9 b. 9	166 a. 10	
9	9 18	1 4	9 c. 11	ib. d. 6	
220	129 ult.	1 22	90 a. 16	167 a. 6	
5	31 1	3 1	313 a. 4	472 1	469 1
6	1 5	3 3	3 a. 7	ib. 4	3
7	2 20	3 22	3 b. 15	473 c. 5	470 14
8	3 18	3 pen.	3 c. ult.	ib. f. 3	1 17
9	4 15	4 18	4 b. 6	474 c. 4	2 pen.
230	5 12	4 38	4 c. 12	ib. f. 3	4 2
1	6 2	5 11	5 a. 19	475 c. 5	5 5
2	6 29	5 33	5 c. 3	ib. f. 3	6 8
3	7 14	6 3	6 a. 8	476 c. 1	7 10
4	7 39	6 21	6 b. 15	ib. e. 10	8 12
5	8 22	6 42	6 c. ult.	477 b. 10	9 13
6	9 9	7 14	7 b. 4	ib. e. 7	480 15
7	9 36	7 33	7 c. 8	478 b. 6	1 15
8	140 17	8 6	8 a. 11	ib. e. 3	2 15
9	140 38	8 25	8 b. 15	479 b. 5	3 17
240	1 21	9 4	9 a. 3	ib. e. 7	4 pen.
1	2 3	9 23	9 b. 9	480 b. 7	6 1
2	2 31	9 ant.	9 c. 16	ib. e. 7	7 5
3	3 16	100 17	320 a. pen.	481 b. 7	8 7
4	4 4	100 36	320 c. 7	ib. e. 4	9 10
5	4 31	1 12	1 a. 11	482 b. 6	490 13
6	5 21	1 32	1 b. ant.	ib. e. 6	1 14
7	5 pen.	2 4	2 b. 3	483 b. 8	2 15
8	6 28	2 23	2 b. 8	ib. e. 7	3 16
9	7 14	2 42	2 c. 14	484 b. 5	4 18
250	7 39	3 16	3 a. 18	ib. e. 2	6 1
1	8 23	3 35	3 c. 2	485 b. 4	7 4
2	9 4	4 16	4 a. 6	ib. e. 2	8 10
3	9 30	4 34	4 b. 10	486 b. 1	9 12
4	150 15	5 9	4 c. 15	ib. d. 6	500 15
5	150 pen.	5 28	5 a. pen.	487 a. 10	1 18
6	1 24	6 2	5 c. 5	ib. d. 7	2 ult.
7	2 1	6 21	6 a. 8	488 a. 8	4 5
8	2 28	6 39	6 b. 14	ib. d. 6	5 7
9	3 17	7 14	6 c. ant.	489 a. 6	6 10
260	4 6	7 33	7 b. 4	ib. d. 4	7 12
1	4 31	8 6	7 c. 7	490 a. 4	8 15
2	5 2	8 24	8 a. 12	ib. c. 10	9 14
3	5 37	8 pen.	8 b. 17	491 a. 2	510 17

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileen.			Frankf.			Taylor. vol. ii.	
p. 264	156	23	109	17	329	a.	1	491	c.	10	511	ult.
5	7	8	9	36	9	b.	6	492	a.	1	3	2
6	7	31	110	7	9	c.	10	ib.	c.	9	4	5
7	8	12	110	26	330	a.	15	493	a.	1	5	9
8	8	37	1	3	330	b.	pen.	ib.	c.	10	6	11
9	9	20	1	22	1	a.	6	494	a.	1	7	14
270	160	19	1	42	1	b.	14	ib.	c.	10	8	16
1	1	12	2	13	1	c.	17	495	a.	2	9	18
2	2	8	2	32	2	b.	3	ib.	d.	1	520	ult.
3	2	34	3	6	2	c.	7	496	a.	3	2	2
4	3	20	3	24	3	a.	12	ib.	d.	1	3	3
5	3	38	3	pen.	3	b.	pen.	497	a.	1	4	5
6	4	21	4	18	4	a.	2	ib.	d.	1	5	8
7	4	ant.	4	37	4	b.	9	498	a.	1	6	11
8	5	25	5	10	4	c.	15	ib.	c.	10	7	14
9	5	pen.	5	27	5	a.	18	499	a.	2	8	14
280	6	19	6	1	5	c.	8	ib.	c.	8	9	16
1	6	36	6	19	6	a.	6	ib.		ult.	530	ult.
2	7	18	6	38	6	b.	10	500	c.	7	2	3
3	7	39	7	15	6	c.	16	ib.		pen.	3	8
4	8	21	7	34	7	b.	2	501	c.	7	4	13
5	8	38	8	14	7	c.	10	ib.		ult.	5	18
6	9	19	8	33	8	a.	15	502	c.	7	6	ult.
7	9	36	9	5	8	c.	12	ib.		ult.	8	1
8	170	20	9	24	9	a.	4	503	c.	6	9	3
9	170	37	9	ant.	9	b.	8	ib.		pen.	540	5
290	1	18	120	18	9	c.	13	504	c.	4	1	12
1	1	35	120	37	340	a.	17	ib.	e.	12	2	pen.
2	2	17	1	9	340	c.	3	505	c.	4	4	3
3	2	35	1	18	1	a.	9	ib.	f.	1	5	6
4	3	19	2	1	1	b.	16	506	c.	4	6	8
5	3	39	2	21	2	a.	2	ib.		pen.	7	12
6	4	20	2	41	2	b.	9	507	c.	6	8	16
7	4	39	3	13	2	c.	13	ib.	f.	3	9	pen.
8	5	21	3	33	3	a.	pen.	508	c.	3	551	1
9	5	39	4	7	3	c.	3	ib.	f.	2	2	3
300	6	24	4	26	4	a.	10	509	c.	4	3	5
1	6	ult.	5	2	4	b.	ant.	ib.	e.	12	4	8
2	7	25	5	21	5	a.	3	510	c.	4	5	10
3	7	ult.	5	39	5	b.	8	ib.	f.	2	6	10
4	8	25	6	12	5	c.	14	511	c.	4	7	13
5	8	ult.	6	31	6	b.	1	ib.	f.	3	8	15
6	9	24	7	4	6	c.	7	512	c.	3	9	18
7	9	ult.	7	23	7	a.	14	ib.	f.	2	561	2
8	180	25	7	42	7	b.	pen.	513	c.	4	2	6
9	180	ult.	8	14	8	a.	4	ib.	e.	9	3	7
310	1	23	8	31	8	b.	9	514	b.	9	4	9
1	1	pen.	9	4	8	c.	19	ib.	e.	9	5	13
2	2	23	9	22	9	b.	2	515	b.	10	6	17
3	2	pen.	9	41	9	c.	8	ib.	e.	9	7	ult.
4	3	25	130	14	350	a.	15	516	b.	5	9	5
5	4	4	130	32	350	b.	ult.	ib.	e.	4	570	9
6	4	28	1	6	1	a.	8	517	b.	3	1	15
7	5	4	1	24	1	b.	12	ib.	d.	9	2	16
8	5	25	1	pen.	1	c.	18	518	a.	9	3	ult.
9	6	1	2	17	2	b.	4	ib.	d.	7	5	4
320	6	22	2	45	2	c.	11	519	a.	8	6	9
1	6	39	3	7	3	a.	12	ib.	d.	6	7	12
2	7	20	3	26	3	c.	4	520	a.	6	8	17
3	7	ult.	4	2	4	a.	11	ib.	d.	5	580	4
4	8	23	4	20	4	b.	16	521	a.	4	1	7
5	8	40	4	34	4	c.	pen.	ib.	d.	1	2	10
6	9	22	5	12	5	b.	6	522	a.	3	3	14

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.		Frankf.		Taylor. vol. ii.	
p. 327	189	40	135	31	355 c.	13	522 d.	1	584	pen.
8	190	21	6	7	6 b.	2	523 a.	2	6	5
9	190	38	6	25	6 c.	9	ib. d.	1	7	9
330	1	20	6	ant.	7 a.	15	524 a.	1	8	14
1	1	37	7	16	7 b.	ult.	ib. d.	1	9	ult.
2	2	19	7	36	8 a.	7	525 a.	2	591	5
341	194		143	1	200 b.	4	294	1	115	1
2	6	1	3	16	200 c.	9	ib. c.	7	6	6
3	7	13	3	35	1 a.	14	ib.	ult.	7	9
4	8	16	4	12	1 b.	ant.	295 c.	7	8	13
5	9	25	4	31	2 a.	4	ib.	pen.	9	16
6	200	14	5	4	2 b.	10	296 c.	4	120	18
7	1	1	5	23	2 c.	13	ib. e.	12	1	pen.
8	1	29	5	41	3 a.	ult.	297 c.	3	3	1
9	2	20	6	13	3 c.	4	ib. f.	1	4	3
350	3	5	6	29	4 a.	7	298 b.	8	5	3
1	4	13	7	1	4 b.	11	ib. e.	4	6	3
2	4	36	7	19	4 c.	15	299 a.	10	7	4
3	5	19	7	37	5 a.	ant.	ib. d.	7	8	5
4	6	5	8	8	5 c.	4	300 a.	7	9	6
5	6	34	8	26	6 a.	8	ib. d.	4	130	7
6	7	23	8	ant.	6 b.	14	301 a.	6	1	9
7	8	23	9	16	6 c.	ant.	ib. d.	5	2	10
8	9	13	9	34	7 a.	2	302 a.	5	3	11
9	9	pen.	150	6	7 c.	5	ib. d.	2	4	13
360	210	26	150	23	8 a.	9	ib.	ult.	5	13
1	1	20	150	41	8 b.	14	303 c.	5	6	14
2	2	14	1	12	8 c.	19	ib. f.	2	7	15
3	3	23	1	31	9 b.	4	304 c.	6	8	17
4	4	1	2	4	9 c.	8	ib. f.	4	9	pen.
5	5	7	2	22	210 a.	13	305 c.	3	140	ult.
6	6	5	2	41	210 b.	19	ib. f.	2	2	3
7	7	2	3	13	1 a.	3	306 b.	10	3	4
8	7	30	3	32	1 b.	9	ib. e.	8	4	5
9	8	20	4	7	1 c.	13	307 b.	10	5	7
370	9	9	4	25	2 a.	18	ib. e.	7	6	8
1	9	38	4	ant.	2 c.	4	308 b.	8	7	11
2	220	22	5	15	3 a.	8	ib. e.	5	8	12
3	1	2	5	34	3 b.	14	309 c.	5	9	14
4	2	ult.	6	6	3 c.	ant.	ib. e.	2	150	15
5	3	27	6	25	4 b.	3	310 b.	6	1	17
6	4	5	6	ant.	4 c.	7	ib. e.	3	2	pen.
7	5	9	7	15	5 a.	13	311 b.	3	3	ult.
8	5	38	7	33	5 b.	ant.	ib. e.	1	5	2
9	6	22	8	6	6 a.	3	312 b.	1	6	4
380	7	17	8	25	6 b.	8	ib. d.	8	7	5
1	8	3	8	ant.	6 c.	15	313 a.	8	8	8
2	8	31	9	16	7 a.	ant.	ib. d.	6	9	7
3	9	17	9	35	7 c.	5	314 a.	5	160	8
4	230	17	160	7	8 a.	7	ib. d.	2	1	10
5	230	35	160	27	8 b.	14	315 a.	3	2	13
6	1	17	160	ult.	8 c.	ant.	ib. c.	9	3	14
7	1	39	1	19	9 b.	2	316 a.	1	4	14
8	3	2	1	36	9 c.	4	ib. c.	5	5	15
9	3	28	2	9	220 a.	8	ib. f.	1	6	16
390	4	9	2	29	220 b.	12	317 c.	1	7	17
1	5	5	3	4	220 c.	16	ib. e.	10	8	ult.
2	5	33	3	22	1 b.	2	318 b.	8	170	1
3	6	12	3	40	1 c.	1	ib. d.	10	170	ult.
4	6	40	4	14	2 a.	7	319 a.	10	2	2
5	7	26	4	34	2 b.	11	ib. d.	8	3	3
6	8	11	5	8	2 c.	18	320 a.	10	4	6
7	9	7	5	27	3 b.	2	ib. d.	8	5	8

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.		Frankf.		Taylor. vol. ii.	
p. 398	239	35	166	2	223 c.	10	321 b.	2	176	11
9	240	18	6	21	4 a.	15	ib. d.	10	7	14
400	1	5	6	41	4 c.	2	322 b.	4	8	pen.
1	1	33	7	15	5 a.	6	ib. d.	10	180	1
2	2	18	7	33	5 b.	13	323 b.	3	1	3
3	3	pen.	8	6	5 c.	18	ib. e.	1	2	5
4	4	26	8	24	6 b.	2	324 a.	9	3	6
5	5	15	8	ant.	6 c.	8	ib. d.	7	4	8
6	5	33	9	16	7 a.	13	325 a.	8	5	9
7	6	13	9	34	7 b.	19	ib. d.	5	6	12
8	6	ult.	170	8	8 a.	4	326 a.	9	7	13
9	7	20	170	19	8 b.	12	ib. d.	8	8	15
410	7	40	170	pen.	8 c.	ant.	327 b.	1	9	pen.
1	8	22	1	18	9 b.	5	ib. e.	2	191	1
2	8	pen.	1	36	9 c.	14	328 b.	5	2	4
3	9	24	2	10	230 a.	17	ib. e.	1	3	5
4	250	2	2	28	230 c.	3	329 b.	2	4	6
5	250	pen.	2	ult.	1 a.	7	ib. d.	10	5	7
6	1	27	3	19	1 b.	15	330 b.	2	6	9
7	2	12	3	32	1 c.	pen.	ib. d.	8	7	10
8	2	37	4	9	2 b.	8	331 b.	1	8	17
9	3	19	4	29	2 c.	13	ib. d.	10	9	pen.
420	4	6	5	6	3 a.	ant.	332 b.	2	201	2
1	4	30	5	25	3 c.	3	ib. d.	9	2	4
2	5	7	5	ult.	4 a.	9	333 b.	3	3	7
3	5	36	6	29	4 b.	pen.	ib. e.	2	4	14
4	6	23	7	6	5 a.	3	334 b.	6	5	16
5	6	ult.	7	25	5 b.	11	ib. e.	5	6	18
6	7	24	7	ant.	5 c.	19	335 b.	8	8	2
7	8	1	8	20	6 b.	5	ib. e.	9	9	4
8	8	21	8	39	6 c.	11	336 c.	1	210	6
9	8	40	9	12	7 a.	15	ib. e.	9	1	8
430	9	20	9	31	7 c.	1	337 d.	10	2	11
1	9	39	180	4	8 a.	5	ib. e.	6	3	13
2	260	24	180	23	8 b.	11	338 b.	6	4	16
3	1	2	180	41	8 c.	17	ib. e.	2	5	18
4	1	31	1	14	9 b.	2	339 d.	7	6	pen.
5	2	16	1	33	9 c.	8	ib. e.	5	8	1
6	2	pen.	2	7	240 a.	14	340 b.	7	9	4
7	3	23	2	26	240 b.	ult.	ib. e.	4	220	6
8	3	40	2	ant.	1 a.	4	341 b.	6	1	7
9	4	pen.	3	17	1 b.	9	ib. e.	5	2	9
440	5	27	3	37	1 c.	16	342 b.	5	3	12
1	6	8	4	9	2 a	ult.	ib. e.	2	4	14
2	6	35	4	28	2 c.	6	343 b.	2	5	16
3	7	16	4	ult.	3 a.	10	ib. d.	9	6	18
4	7	36	5	19	3 b.	14	344 a.	8	7	ult.
5	8	12	5	37	3 c.	ant.	ib. d.	6	9	2
6	8	35	6	9	4 b.	2	345 a.	4	230	3
7	9	18	6	28	4 c.	7	ib. d.	2	231	5
8	270	4	7	1	5 a.	12	ib.	ult.	232	8
9	270	24	7	19	5 b.	17	346 c.	7	233	9
450	1	5	7	39	6 a.	3	ib.	pen.	234	13
1	1	25	8	12	6 b.	11	341 c.	6	235	17
7	3	1	191	1	372 a.	10	541	1	7	1 vol. iii.
8	4	18	1	17	2 b.	9	ib. c.	7	8	7
9	5	20	1	35	2 c.	11	542 a.	3	9	8
460	6	16	2	11	363 a.	ant.	ib. d.	1	10	11
1	7	15	2	30	3 c.	1	543 a.	3	11	13
2	8	2	3	3	4 a.	8	ib. c.	9	12	15
3	9	14	3	21	4 b.	10	544 a.	1	13	17
4	280	7	3	39	4 c.	13	ib. c.	7	14	18
5	1	5	4	11	5 a.	ant.	ib.	ult.	15	ult.

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.			Taylor.vol.iii.	
p. 466	282	4	194	28	365	b.	ult.	545	c.	5	17	2
7	3	15	5	2	6	a.	6	ib.		ult.	18	5
8	4	2	5	20	6	b.	8	546	c.	9	19	7
9	4	30	5	38	6	c.	8	547	a.	1	20	8
470	6	5	6	10	7	a.	17	ib.	c.	7	1	11
1	6	ant.	6	27	7	b.	ult.	ib.	f.	2	2	12
2	7	26	7	1	8	a.	3	548	c.	5	3	14
3	8	19	7	19	8	b.	7	ib.	f.	1	4	15
4	9	8	7	37	8	c.	12	549	c.	3	5	17
5	290	1	8	11	9	a.	16	ib.	e.	10	6	pen.
6	290	27	8	30	9	c.	3	550	c.	3	8	2
7	1	5	9	3	370	a.	8	ib.	f.	2	9	4
8	2	3	9	22	370	b.	15	551	c.	5	30	6
9	2	36	9	41	370	c.	ult.	ib.	e.	12	1	7
480	3	25	200	13	1	b.	5	552	c.	1	2	9
1	4	19	200	30	1	c.	12	ib.	e.	8	3	10
2	4	39	1	2	2	a.	16	553	b.	7	4	11
3	5	21	1	20	2	b.	pen.	ib.	e.	5	5	12
4	5	ult.	1	38	3	a.	4	554	b.	5	6	13
5	6	ant.	2	11	3	b.	9	ib.	e.	2	7	14
6	7	19	2	28	3	c.	14	555	b.	1	8	13
7	8	7	2	ult.	4	a.	ant.	ib.	d.	7	9	12
8	9	1	3	18	4	c.	3	556	a.	8	40	15
9	9	30	3	37	5	a.	8	ib.	d.	8	1	pen.
490	300	22	4	10	5	b.	16	557	a.	8	3	1
1	1	20	4	31	6	a.	2	ib.	d.	10	4	4
2	2	12	5	4	6	b.	10	558	b.	2	5	7
3	3	6	5	23	6	c.	15	ib.	d.	8	6	9
4	3	pen.	5	42	7	a.	ult.	559	b.	2	7	11
5	4	28	6	16	7	c.	4	ib.	e.	2	8	13
6	5	22	6	34	8	a.	10	560	b.	4	9	14
7	6	8	7	7	8	b.	14	ib.	e.	1	50	15
8	7	4	7	25	8	c.	18	561	b.	2	1	16
9	7	33	7	43	9	b.	1	ib.	d.	10	2	17
500	8	26	8	15	9	c.	4	562	a.	10	3	18
1	9	21	8	34	380	a.	10	ib.	d.	8	4	18
2	310	11	9	6	380	b.	16	563	a.	8	5	pen.
3	310	ult.	9	27	380	c.	pen.	ib.	d.	5	6	ult.
4	1	28	9	pen.	1	b.	7	564	a.	6	8	1
5	2	13	210	17	1	c.	12	ib.	d.	2	9	4
6	2	pen.	10	36	2	a.	17	565	a.	2	60	5
7	4	4	1	9	2	c.	3	ib.	d.	2	1	7
8	4	27	1	27	3	a.	10	566	a.	6	2	8
514	7	1	5	1	5	b.	1	603		1	87	1
5	8	1	5	10	5	b.	15	ib.	b.	7	87	10
6	9	9	5	28	5	c.	ult.	ib.	b.	ult.	8	pen.
7	320	12	6	6	6	b.	7	604	c.	8	90	1
8	1	10	6	23	6	c.	10	ib.		pen.	1	2
9	2	2	6	39	7	a.	15	605	c.	7	2	3
520	3	24	7	15	7	b.	ult.	ib.		pen.	3	5
1	4	2	7	35	8	a.	7	606	c.	4	4	7
2	4	40	8	7	8	b.	13	ib.	f.	3	5	7
3	5	25	8	26	8	c.	pen.	607	c.	7	6	10
4	6	15	8	ult.	9	b.	7	608	a.	1	7	13
5	7	16	9	30	9	c.	16	ib.	c.	9	8	15
6	8	17	9	40	390	b.	3	609	a.	3	9	18
7	8	ult.	220	13	390	c.	9	ib.	d.	2	101	1
8	9	28	220	31	1	a.	15	610	a.	5	2	2
9	330	17	1	4	1	b.	ult.	ib.	d.	2	3	4
530	1	12	1	22	2	a.	6	611	a.	3	4	8
1	2	9	1	42	2	b.	14	ib.	d.	1	5	9
2	2	33	2	13	2	c.	ant.	612	a.	2	6	16
3	3	14	2	31	3	b.	3	ib.	c.	9	7	17

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.			Taylor.vol.iii.	
p. 534	334	9	223	3	393	c.	9	612		ult.	108	18
5	5	6	3	22	4	a.	13	613	c.	7	9	ult.
6	5	35	3	41	4	b.	pen.	ib.	f.	4	111	2
7	6	26	4	15	5	a.	6	614	c.	6	2	5
8	7	25	3	34	5	b.	14	ib.		ult.	3	7
9	8	21	5	7	5	c.	pen.	615	c.	7	4	9
540	9	15	5	25	6	b.	5	ib.		pen.	5	11
1	341	1	5	ant.	6	c.	11	616	c.	7	6	13
2	2	2	6	14	7	a.	15	ib.	f.	2	7	13
3	3	11	6	32	7	b.	ult.	617	c.	2	8	14
4	4	7	7	4	8	a.	5	ib.	e.	9	9	15
5	4	35	7	22	8	b.	10	618	c.	3	120	18
6	5	18	7	40	8	c.	17	ib.	e.	9	1	ult.
7	6	24	8	12	9	b.	3	619	c.	1	3	1
8	7	12	8	32	9	c.	8	ib.	e.	10	4	3
9	8	pen.	9	2	400	a.	15	620	c.	1	5	4
550	9	27	9	19	400	b.	ult.	ib.	e.	8	6	6
1	350	26	9	35	1	a.	4	621	b.	10	7	8
2	1	19	230	9	1	b.	10	ib.	e.	7	8	9
3	2	22	230	26	1	c.	15	622	b.	10	9	11
4	3	25	230	ant.	2	a.	ult.	ib.	e.	6	130	11
5	4	18	1	17	2	c.	6	623	c.	1	1	16
6	5	3	1	35	3	a.	12	ib.	e.	8	2	18
7	6	1	2	8	3	b.	18	624	c.	1	4	1
8	6	32	2	27	4	a.	2	ib.	e.	8	5	2
9	7	25	2	ult.	4	b.	8	625	c.	2	6	4
560	8	18	3	19	4	c.	13	ib.	e.	9	7	6
1	9	13	3	37	5	a.	17	626	b.	7	8	7
2	360	14	4	9	5	c.	3	ib.	e.	4	9	8
3	1	5	4	28	6	a.	6	627	b.	5	140	9
4	2	3	5	1	6	b.	14	ib.	e.	2	1	11
5	2	30	5	19	6	c.	ant.	628	b.	4	2	12
6	3	27	5	38	7	b.	5	ib.	e.	3	3	14
7	4	19	6	11	7	c.	13	629	b.	4	4	15
8	5	17	6	29	8	a.	17	ib.	e.	1	5	16
9	6	11	7	1	8	c.	1	630	a.	9	6	17
570	6	40	7	20	9	a.	6	ib.	d.	6	7	ult.
1	7	26	7	38	9	b.	12	631	a.	5	9	1
2	8	22	8	12	9	c.	18	ib.	d.	3	150	1
3	9	19	8	31	410	b.	3	632	a.	3	1	3
4	370	16	9	4	410	c.	10	ib.	d.	1	2	6
5	1	6	9	24	1	a.	15	633	a.	2	3	7
6	1	33	9	42	1	b.	ult.	ib.	c.	8	4	8
7	2	23	240	15	2	a.	8	634	a.	1	5	11
8	3	20	240	34	2	b.	14	ib.	c.	8	6	13
9	4	13	1	7	2	c.	ant.	ib.		pen.	7	14
580	5	15	1	25	3	b.	3	635	c.	4	8	16
1	6	13	1	43	3	c.	7	ib.	f.	1	9	17
2	7	18	2	16	4	a.	14	636	c.	2	160	pen.
3	7	39	2	34	4	b.	pen.	ib.	e.	9	2	1
4	8	22	3	6	5	a.	5	637	b.	8	3	2
5	8	40	3	24	5	b.	13	ib.	e.	6	4	3
6	9	22	3	ant.	5	c.	pen.	638	d.	10	5	4
593	381	1	8	1	8	b.	9	699		1	211	1
4	2	8	8	17	8	c.	14	ib.	c.	9	2	6
5	3	3	8	35	9	a.	17	ib.		pen.	3	7
6	5	3	9	10	9	b.	ant.	700	c.	7	4	9
7	5	ant.	9	30	420	a.	8	ib.		pen.	5	11
8	6	26	250	2	420	b.	14	701	c.	5	6	13
9	7	13	250	22	420	c.	pen.	ib.	f.	2	7	16
600	7	pen.	250	41	1	b.	4	702	c.	4	8	18
1	8	27	1	13	1	c.	8	ib.	e.	10	9	18
2	9	18	1	32	2	a.	14	703	b.	10	221	1

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.			Taylor. vol. iii.	
p. 603	390	18	252	6	422	b.	ult.	703	e.	8	222	3
4	1	16	2	25	3	a.	5	704	c.	1	3	5
5	2	24	2	pen.	3	b.	11	ib.	e.	9	4	8
6	2	ult.	3	18	3	c.	18	705	b.	8	5	9
7	3	28	3	37	4	b.	1	ib.	e.	4	6	12
8	4	13	4	10	4	c.	7	706	b.	6	7	13
9	5	14	4	28	5	a.	11	ib.	e.	2	8	15
610	6	10	5	1	5	b.	17	707	b.	2	9	16
1	6	37	5	19	5	e.	ult.	ib.	d.	9	230	17
2	7	21	5	38	6	b.	6	708	a.	9	1	pen.
3	7	pen.	6	11	6	c.	11	ib.	d.	5	2	ult.
4	8	27	6	30	7	a.	15	709	a.	5	4	2
5	9	11	7	3	7	b.	ult.	ib.	d.	2	5	5
6	9	32	7	21	8	a.	4	710	a.	3	6	6
7	400	11	7	41	8	b.	9	ib.	d.	2	7	10
8	400	29	8	13	8	c.	14	711	a.	1	8	11
621	1	1	261	1	9	b.	4	725		1	257	1
2	2	ult.	1	11	9	b.	pen.	726	a.	5	257	ult.
3	3	28	1	30	430	b.	7	ib.	d.	3	9	2
4	4	15	2	8	430	b.	14	727	a.	6	260	6
5	4	34	2	26	430	c.	ant.	ib.	d.	3	1	7
6	5	15	2	pen.	1	b.	2	728	a.	2	2	7
7	5	pen.	3	16	1	c.	7	ib.	c.	8	3	9
8	6	24	3	34	2	a.	10	ib.		pen.	4	10
9	6	ult.	4	7	2	b.	14	729	c.	5	5	13
630	7	27	4	27	2	c.	pen.	ib.	f.	2	6	16
1	7	38	4	pen.	3	b.	3	730	c.	2	7	18
2	8	16	5	18	3	c.	10	ib.	e.	10	8	ult.
3	8	34	5	36	4	a.	15	731	b.	10	270	3
4	9	12	6	9	4	b.	ant.	ib.	e.	7	1	5
5	9	32	6	26	5	a.	3	732	b.	6	2	5
6	410	13	6	pen.	5	b.	12	ib.	e.	5	3	8
7	410	33	7	16	5	c.	ant.	733	b.	9	4	9
8	1	14	7	34	6	b.	3	ib.	e.	8	5	13
9	1	33	8	8	6	c.	11	734	b.	10	6	16
640	2	24	8	30	7	a.	ant.	ib.	e.	10	7	pen.
1	2	34	9	1	7	c.	2	735	c.	2	9	1
2	3	15	9	20	8	a.	9	ib.	f.	2	280	4
3	3	34	9	38	8	b.	16	736	c.	1	1	6
4	4	10	270	10	8	c.	pen.	ib.	e.	5	2	6
5	4	28	270	29	9	b.	5	737	b.	9	3	8
6	5	5	1	2	9	c.	12	ib.	e.	8	4	11
7	5	13	1	20	440	a.	17	738	b.	10	5	13
8	5	40	1	38	440	c.	1	ib.	e.	7	6	14
9	6	19	2	10	1	a.	5	739	b.	7	7	17
650	6	36	2	28	1	b.	11	ib.	e.	4	8	17
1	7	19	3	ult.	1	c.	15	740	b.	5	9	17
2	8	12	3	18	2	a.	ult.	ib.	e.	1	290	ult.
3	8	38	3	36	2	c.	4	741	b.	2	2	3
4	9	19	4	7	3	a.	10	ib.	d.	9	3	5
5	9	36	4	25	3	b.	16	742	a.	10	4	6
6	420	17	4	42	3	c.	pen.	ib.	d.	8	5	8
7	420	35	5	14	4	b.	6	743	a.	6	6	10
8	1	16	5	34	4	c.	9	ib.	d.	3	7	12
9	1	35	6	6	5	a.	16	744	a.	4	8	13
660	2	19	6	24	5	c.	1	ib.	d.	1	9	16
1	2	38	6	ant.	6	a.	9	745	a.	4	300	pen.
2	3	16	7	18	6	b.	16	ib.	d.	4	2	3
3	3	34	7	35	7	a.	1	746	a.	5	3	6
4	4	15	8	9	7	b.	7	ib.	d.	4	4	8
5	4	33	8	28	7	c.	14	747	a.	4	5	10
6	5	13	9	1	8	a.	pen.	ib.	d.	2	6	12
7	5	33	9	20	8	c.	5	748	a.	5	7	16

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. iii.
p. 668	426 14	279 39	449 a. 12	748 d. 3	308 pen.
9	6 ult.	280 12	9 b. ant.	749 a. 5	310 1
670	7 24	280 31	450 a. 4	ib. d. 5	1 4
1	7 ult.	1 4	450 b. 10	750 a. 5	2 6
2	8 22	1 24	450 c. 16	ib. d. 3	3 9
3	8 40	1 43	1 a. ult.	751 a. 5	4 12
4	9 17	2 15	1 c. 8	ib. d. 4	5 16
5	9 35	2 31	2 a. 11	752 a. 4	6 14
6	430 11	3 4	2 b. 17	ib. d. 1	7 14
7	430 29	3 22	2 c. ult.	ib. ult.	8 16
8	1 5	3 41	3 b. 7	753 c. 9	9 18
9	1 23	4 14	3 c. 11	ib. ult.	320 18
680	1 pen.	4 34	4 a. 16	754 c. 7	1 pen.
1	2 24	5 5	5 c. 1	ib. f. 3	2 pen.
2	2 ult.	5 23	5 a. 6	755 c. 2	4 2
3	3 19	5 41	5 b. 11	ib. e. 7	5 3
4	3 38	6 13	5 c. 16	756 b. 9	6 6
5	4 19	6 31	6 a. 19	ib. e. 4	7 6
6	5 8	7 3	6 c. 5	757 b. 6	8 9
7	5 35	7 23	7 a. 9	ib. e. 5	9 11
8	6 18	7 43	7 b. 16	758 b. 5	330 12
9	6 34	8 16	8 a. 1	ib. e. 2	1 14
690	7 13	8 36	8 b. 8	759 b. 5	2 16
1	7 31	9 9	8 c. 15	ib. e. 3	3 18
2	8 11	9 27	9 a. ult.	760 b. 5	5 1
700	440 1	293 1	461 c. 16	773 1	365 1
1	1 20	3 16	2 a. 19	ib. f. 3	6 7
2	2 17	3 33	2 c. 1	774 c. 6	7 8
3	3 11	4 8	3 a. 8	ib. e. 12	8 10
4	4 3	4 25	3 b. 12	775 c. 1	9 11
5	4 27	4 42	3 c. 17	ib. e. 7	370 12
6	5 3	5 15	4 a. ult.	776 b. 6	1 14
7	5 30	5 34	4 c. 5	ib. e. 4	3 1
8	6 19	6 7	5 a. 3	777 b. 4	4 6
9	7 5	6 25	5 b. 14	ib. e. 4	5 8
710	7 34	6 ant.	5 c. ant.	778 b. 2	6 11
1	8 15	7 17	6 b. 4	ib. e. 1	7 15
2	8 37	7 36	6 c. 9	779 b. 1	8 17
3	9 19	8 7	7 a. ult.	ib. d. 9	9 ult.
4	450 3	8 25	7 b. 19	780 a. 8	381 4
5	450 30	8 ant.	8 a. 1	ib. d. 7	2 5
6	1 8	9 16	8 b. 5	781 a. 5	3 8
7	1 34	9 34	8 c. 9	ib. d. 3	4 11
8	2 18	300 7	9 a. 14	782 a. 3	5 13
9	2 38	300 24	9 b. pen.	ib. c. 10	6 14
720	3 21	300 43	470 a. 1	783 a. 1	7 16
1	4 7	1 16	470 b. 7	ib. c. 10	8 ult.
2	4 35	1 34	470 c. 11	ib. ult.	390 2
3	5 pen.	2 7	1 a. 17	784 c. 8	1 5
4	6 21	2 25	1 b. ult.	ib. f. 3	2 6
5	6 40	2 pen.	2 a. 5	785 c. 6	3 10
6	7 25	3 18	2 b. 11	ib. pen.	4 13
7	8 10	3 36	2 c. 17	786 c. 4	5 17
8	8 33	4 10	3 a. ult.	ib. f. 2	6 ult.
9	9 12	4 29	3 c. 5	787 c. 6	8 4
730	9 33	5 2	4 a. 11	ib. antep.	9 8
1	460 14	5 20	4 b. 17	788 c. 4	400 11
2	460 34	5 39	5 a. 1	ib. f. 1	1 14
3	1 13	6 10	5 b. 7	789 c. 3	2 18
4	2 1	6 28	5 c. 12	ib. f. 3	4 2
5	2 32	7 2	6 b. 1	790 c. 6	5 7
6	3 18	7 19	6 c. 5	ib. antep.	6 8
7	4 14	7 37	7 a. 10	791 c. 6	7 12

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.			Taylor.vol.iii.	
p. 738	464	38	308	9	477	b.	15	791	f.	3	408	15
9	5	20	8	27	8	a.	1	792	c.	4	9	17
740	6	8	8	pen.	8	b.	7	ib.	f.	4	410	pen.
1	6	36	9	17	8	c.	12	793	c.	4	2	2
2	7	22	9	34	9	a.	pen.	ib.	f.	1	3	4
3	7	ult.	310	6	9	c.	3	794	c.	2	4	6
4	8	26	310	24	480	a.	10	ib.	e.	10	5	8
5	9	3	310	43	480	b.	17	795	c.	4	6	12
6	9	30	1	15	1	a.	1	ib.	f.	5	7	14
7	470	17	1	33	1	b.	8	796	c.	3	8	pen.
8	1	3	2	5	1	c.	14	ib.	e.	10	420	5
9	1	30	2	23	2	a.	ult.	797	b.	10	1	8
750	2	9	2	41	2	c.	4	ib.	e.	8	2	10
1	2	31	3	11	3	a.	7	798	b.	6	3	10
2	3	7	3	29	3	b.	13	ib.	e.	3	4	13
3	3	25	3	ult.	3	c.	ant.	799	b.	6	5	15
4	3	ult.	4	18	4	b.	4	ib.	e.	4	6	17
5	4	23	4	36	4	c.	8	800	b.	4	7	ult.
6	4	pen.	5	7	5	a.	14	ib.	e.	1	9	2
7	5	19	5	25	5	b.	pen.	801	b.	1	430	6
8	5	36	5	42	6	a.	3	ib.	d.	9	1	8
9	6	20	6	14	6	b.	11	802	b.	1	2	11
760	7	14	6	31	6	c.	15	ib.	d.	8	3	12
1	7	38	7	2	6	b.	pen.	803	a.	8	4	14
2	8	21	7	21	7	c.	7	ib.	d.	6	5	16
3	9	10	7	40	8	a.	13	804	a.	10	6	ult.
4	9	ult.	8	13	8	b.	ant.	ib.	d.	8	8	3
5	480	28	8	32	9	a.	5	805	b.	1	9	7
6	1	7	9	5	9	b.	11	ib.	d.	10	440	11
7	1	31	319	25	9	c.	18	806	b.	1	1	15
770	2	1	T.ii. 1	1	491	a.	4	828		1	465	1
1	3	2	1	15	1	b.	4	829	a.	6	6	5
2	3	19	1	33	1	c.	10	ib.	d.	2	7	7
3	3	37	2	12	2	a.	13	830	a.	2	8	9
4	4	15	2	31	2	b.	18	ib.	c.	10	9	11
5	4	32	3	5	3	a.	2	ib.		ult.	470	14
6	5	8	3	24	3	b.	7	831	c.	8	1	15
7	5	28	3	42	3	c.	11	ib.		pen.	2	17
8	6	1	4	14	4	a.	14	882	c.	5	3	18
9	6	19	4	33	4	c.	2	ib.	f.	2	4	ult.
780	6	38	5	6	5	a.	8	833	c.	3	6	3
1	7	14	5	25	5	b.	13	ib.	f.	1	7	6
2	7	33	5	43	5	c.	ant.	834	c.	4	8	9
3	8	9	6	15	6	b.	5	ib.	f.	1	9	10
4	8	28	6	35	6	c.	11	835	c.	3	480	13
5	9	3	7	7	7	a.	15	ib.	f.	1	1	15
6	9	22	7	26	7	c.	1	836	c.	1	2	18
7	9	39	7	43	8	a.	5	ib.	e.	10	3	ult.
8	490	16	8	16	8	b.	11	837	c.	1	5	2
9	490	33	8	34	8	q.	15	ib.	e.	7	6	3
790	1	10	9	6	9	b.	1	838	b.	6	7	3
1	1	28	9	26	9	c.	6	ib.	e.	1	8	5
2	2	4	9	pen.	500	a.	11	839	b.	3	9	8
3	2	22	10	17	1	b.	15	ib.	d.	8	490	11
4	2	40	10	36	1	c.	ult.	840	a.	10	1	13
5	3	15	1	9	1	b.	6	ib.	d.	8	2	16
6	3	34	1	28	1	c.	12	841	a.	10	3	17
7	4	9	1	ult.	2	a.	16	ib.	d.	8	4	18
8	4	26	2	19	2	c.	1	842	a.	6	5	pen.
9	5	2	2	37	3	a.	4	ib.	d.	4	7	1
800	5	20	3	9	8	b.	9	844		1	8	2
1	5	ant.	4	4	3	c.	14	ib.	e.	1	9	4
2	6	16	4	22	4	a.	ant.	845	b.	3	500	14

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.			Taylor. vol. iii.	
p. 803	496	34	14	ant.	504	c.	2	845	d.	10	501	15
4	7	11	5	18	5	a.	8	846	b.	2	2	17
5	7	29	5	37	5	b.	12	ib.	d.	10	3	ult.
6	8	5	6	9	5	e.	18	847	a.	10	5	3
7	8	23	6	29	6	b.	2	ib.	d.	8	6	7
8	8	pen.	7	1	6	c.	5	888	a.	8	7	9
813	9	1	8	1	547	b.	15	895		1		
4	500	2	8	14	7	c.	13	ib.	c.	4		
5	500	19	8	32	8	a.	16	ib.	e.	10		
6	500	37	9	9	8	b.	pen.	896	b.	9		
7	1	12	9	27	9	a.	2	ib.	e.	4		
8	1	29	9	pen.	9	b.	7	897	b.	6		
9	2	7	20	17	9	c.	11	ib.	e.	6		
820	2	25	20	35	550	a.	16	898	b.	5		
1	3	2	1	9	550	b.	ult.	ib.	e.	1		
2	3	20	1	27	1	a.	4	899	b.	1		
3	3	37	1	ult.	1	b.	9	ib.	d.	8		
4	4	14	2	16	1	c.	12	900	a.	5		
5	4	30	2	35	2	a.	14	ib.	c.	9		
6	5	5	3	7	2	b.	18	ib.		pen.		
7	5	24	3	24	2	c.	ult.	901	c.	4		
8	5	41	3	41	3	a.	24	ib.	e.	10		
9	6	17	4	13	3	c.	6	902	b.	7		
830	6	34	4	31	4	a.	9	ib.	e.	2		
1	7	22	5	3	4	b.	14	903	b.	2		
2	7	27	5	21	4	c.	17	ib.	d.	6		
3	8	2	5	39	5	b.	1	904	a.	9		
4	8	21	6	12	5	c.	5	ib.	d.	6		
5	8	40	6	30	6	a.	10	905		1		
6	9	4	7	4	6	b.	ult.	ib.		5		
7	9	23	7	23	7	a.	5	906	a.	6		
8	510	12	7	ult.	7	b.	10	ib.	d.	2		
9	510	32	8	19	7	c.	14	907	a.	3		
840	1	11	8	37	8	b.	3	ib.	d.	2		
1	1	29	9	9	8	c.	8	908	a.	2		
2	2	5	9	26	9	a.	9	ib.	c.	7		
3	2	23	9	ant.	9	b.	14	ib.	f.	2		
4	3	1	30	9	560	a.	4	909		1		
5	3	14	30	23	560	b.	3	910	a.	6		
6	3	31	1	1	560	c.	7	ib.	d.	3		
7	4	10	1	18	1	a.	10	901	a.	2		
8	4	28	1	37	1	b.	14	ib.	c.	9		
9	5	4	2	9	1	c.	pen.	ib.		pen.		
850	5	22	2	27	2	b.	3	902	c.	6		
1	5	40	2	pen.	2	c.	8	ib.	f.	2		
2	6	16	3	17	3	a.	11	903	c.	3		
3	6	35	3	36	3	b.	17	ib.		ant.		
4	7	10	4	8	4	a.	1	904	c.	3		
5	7	28	4	26	4	b.	5	ib.	c.	10		
6	8	3	4	ant.	4	c.	10	905	b.	9		
7	8	20	5	16	5	a.	14	ib.	e.	8		
8	8	38	5	35	5	b.	pen.	906	b.	8		
9	9	15	6	8	6	a.	4	ib.	e.	7		
860	9	32	6	26	6	b.	9	907	b.	6		
1	520	10	6	pen.	6	c.	13	ib.	e.	3		
2	520	28	7	16	7	a.	16	908	b.	3		
4	1	1	8	1	7	c.	18	909		1		
5	1	17	8	17	8	a.	19	ib.	e.	5		
6	2	7	8	35	8	c.	3	920	b.	7		
7	2	27	9	12	9	a.	8	ib.	e.	5		
8	3	3	9	31	9	b.	13	921	b.	7		
9	3	22	40	2	9	c.	ant.	ib.	e.	8		
870	3	40	40	21	570	b.	4	922	b.	5		

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 871	524	16	40	39	570	c.	8	922	c.	3
2	4	34	1	11	1	a.	13	923	b.	4
3	5	11	1	30	1	b.	ant.	ib.	c.	2
4	5	31	2	2	2	a.	3	924	b.	4
5	6	7	2	20	2	b.	7	ib.	c.	3
6	6	1	3	1	2	c.	12	925		1
7	6	ult.	3	17	3	a.	14	ib.		25
8	7	18	3	35	3	b.	ult.	926	c.	2
9	7	36	4	11	4	a.	3	ib.	e.	7
880	8	12	4	29	4	b.	9	927	c.	1
2	9	1	5	1	5	a.	14	928		1
3	9	14	5	13	5	b.	24	ib.	e.	5
4	9	32	5	33	5	c.	18	929	b.	9
5	530	13	6	9	6	b.	1	ib.	e.	6
6	530	33	6	28	6	c.	6	930	b.	3
7	1	8	6	ult.	7	a.	9	ib.	d.	10
8	1	27	7	28	7	b.	12	931	a.	9
9	2	4	7	37	7	c.	ult.	ib.	d.	7
890	2	21	8	9	8	b.	13	932	a.	7
2	3	1	9	1	9	b.	1	933		1
3	3	8	9	8	9	b.	9	ib.	d.	6
4	3	ult.	9	26	9	c.	14	934	a.	8
5	4	18	50	1	580	a.	16	ib.	d.	5
6	4	36	50	18	580	b.	pen.	935	a.	3
7	5	13	50	36	1	a.	2	ib.	d.	1
8	5	31	1	8	1	b.	7	936	a.	1
9	6	7	1	27	1	c.	13	ib.	c.	9
900	6	25	1	pen.	2	a.	17	ib.		ult.
1	7	1	2	17	2	b.	ult.	937	c.	7
2	7	18	2	34	3	a.	7	ib.		ult.
3	7	38	3	8	3	b.	10	938	c.	7
4	8	14	3	26	3	c.	15	ib.	f.	3
7	9	1	4	1	5	a.	4	940		1
8	9	15	4	15	5	b.	3	ib.	e.	5
9	540	4	4	34	5	c.	8	941	b.	9
910	540	22	5	13	6	a.	13	ib.	e.	8
1	540	ult.	5	32	6	b.	21	942	b.	9
2	1	18	6	4	7	a.	1	ib.	e.	8
3	1	37	6	23	7	b.	8	943	c.	1
4	2	14	6	ant.	7	c.	12	ib.	e.	10
5	2	33	7	17	8	a.	ant.	944	b.	8
6	3	8	7	35	8	b.	ult.	ib.	e.	4
7	3	26	8	7	9	a.	4	945	b.	4
8	4	2	8	25	9	b.	9	ib.	e.	3
9	4	22	8	pen.	9	c.	14	946	b.	2
920	4	40	9	15	590	a.	ant.	ib.	d.	9
1	5	16	9	36	590	c.	1	947	a.	10
2	5	34	60	8	1	a.	5	ib.	d.	8
3	6	1	1	1	1	c.	4	948		1
4	6	6	1	6	1	c.	11	ib.	d.	6
5	7	2	1	25	2	a.	15	949	b.	1
6	7	19	1	ult.	2	b.	ant.	ib.	d.	9
7	7	37	2	18	3	a.	2	950	a.	7
8	8	13	2	37	3	b.	8	ib.	d.	6
9	8	30	3	9	3	c.	11	951	a.	4
930	9	5	3	26	4	a.	15	ib.	c.	10
1	9	23	3	pen.	4	b.	ant.	ib.		ult.
2	9	41	4	17	5	a.	5	952	c.	10
3	550	17	4	36	5	b.	11	ib.		ult.
4	550	34	5	8	5	c.	15	953	c.	7
5	1	11	5	27	6	a.	18	ib.		pen.
6	1	30	5	pen.	6	c.	4	954	c.	7
7	2	8	6	18	7	a.	8	ib.		pen.

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 938	552	26	66	37	597	b.	13	955	c.	7
9	3	2	7	9	7	c.	15	ib.		anf.
940	3	19	7	27	8	b.	1	956	c.	3
1	3	37	7	pen.	8	c.	4	ib.	e.	10
2	4	13	8	18	9	a.	9	957	c.	1
4	5	1	9	1	600	a.	8	958		1
5	5	10	9	10	600	b.	1	959	a.	10
6	5	27	9	27	600	c.	6	ib.	d.	6
7	6	9	70	3	1	a.	10	960	a.	4
8	6	26	70	20	1	b.	13	ib.	c.	8
9	7	3	70	38	1	c.	18	ib.		pen.
950	7	21	1	11	2	b.	2	961	c.	7
1	7	40	1	30	2	c.	6	ib.	f.	3
2	8	16	2	3	3	a.	10	962	c.	4
3	8	35	2	21	3	b.	14	ib.	e.	11
4	9	11	2	40	3	c.	ant.	963	c.	1
5	9	28	3	11	4	b.	2	ib.	e.	7
6	560	4	3	29	4	c.	7	964	b.	7
7	560	21	4	1	5	a.	10	ib.	e.	4
8	560	41	4	21	5	b.	18	965	b.	5
9	1	16	4	38	5	c.	ult.	ib.	e.	4
960	1	33	5	11	6	b.	8	966	b.	5
1	2	8	5	29	6	c.	13	ib.	e.	3
2	2	28	6	2	7	a.	ult.	967	b.	7
3	3	4	6	20	7	c.	4	ib.	e.	5
6	4	1	7	1	624	a.	17	987		1
7	4	15	7	15	4	b.	16	ib.	c.	5
8	4	33	7	34	4	c.	pen.	988	b.	6
9	5	12	8	11	5	b.	5	ib.	e.	4
970	5	30	8	29	5	c.	9	989	b.	4
1	6	6	9	2	6	a.	24	ib.	e.	3
2	6	24	9	20	6	b.	ant.	990	b.	4
3	7	1	9	39	7	a.	4	ib.	d.	10
4	7	22	80	11	7	b.	11	991	b.	2
5	7	ult.	80	29	7	c.	ult.	ib.	e.	4
6	8	19	1	2	8	b.	7	992	b.	5
7	8	37	1	18	8	c.	13	ib.	e.	4
8	9	13	1	34	9	a.	17	993	b.	4
9	9	30	2	4	9	c.	1	ib.	e.	1
980	570	7	2	20	630	a.	6	994	b.	1
1	570	24	2	36	630	b.	9	ib.	d.	6
2	1	1	3	8	630	c.	13	995	a.	6
3	1	19	3	25	1	a.	ult.	ib.	d.	6
5	2	1	4	4	2	a.	8	996		5
6	2	22	4	21	2	b.	16	997	b.	5
7	3	9	4	38	2	c.	pen.	ib.	e.	3
8	3	26	5	11	3	b.	3	998	b.	2
9	4	4	5	28	3	c.	10	ib.	e.	1
990	4	22	5	pen.	4	a.	15	999	b.	2
1	4	40	6	16	4	b.	ult.	ib.	e.	1
2	5	15	6	33	5	a.	4	1000	b.	1
3	5	32	7	4	5	b.	11	ib.	d.	9
5	6	3	7	3	6	a.	14	1001		4
6	6	22	7	22	6	b.	19	1002	a.	10
7	7	12	8	14	7	a.	3	ib.	d.	7
8	7	30	8	32	7	b.	7	1003	a.	7
9	8	6	9	4	7	c.	11	ib.	d.	4
1000	8	25	9	22	8	a.	17	1004	a.	6
1	9	1	9	41	8	c.	2	ib.	d.	5
2	9	19	90	12	9	a.	6	1005	a.	4
3	9	36	90	30	9	b.	10	ib.	d.	1
4	580	11	1	2	9	c.	15	1006	a.	1
5	580	28	1	20	640	a.	pen.	ib.	c.	9

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 1006	581	4	91	36	640	c.	3	1006		ult.
7	1	22	2	10	1	a.	7	1007	c.	6
8	2	1	3	1	1	c.	2	1008		1
9	2	10	3	10	1	c.	14	ib.	b.	5
1010	2	28	3	28	2	a.	18	ib.		ant.
1	3	7	4	5	2	b.	ult.	1009	c.	1
2	3	25	4	24	3	a.	3	ib.	e.	9
3	4	1	4	43	3	b.	7	1010	b.	4
4	4	18	5	14	3	c.	11	ib.	e.	1
5	4	36	5	33	4	a.	14	1011	b.	1
6	5	11	6	6	4	b.	18	ib.	d.	7
7	5	29	6	24	4	c.	ult.	1012	a.	5
8	6	6	6	ant.	5	b.	5	ib.	d.	3
9	6	24	7	17	5	c.	11	1013	a.	1
1020	7	1	7	36	6	a.	15	ib.	c.	9
1	7	19	8	8	6	b.	pen.	ib.		ult.
2	7	38	8	28	7	a.	5	1014	c.	7
3	8	13	8	ult.	7	b.	7	ib.	e.	12
4	8	30	9	18	7	c.	7	1015	b.	10
5	9	6	9	36	8	a.	14	ib	e.	8
6	9	24	100	8	8	b.	17	1016	b.	5
8	590	1	1	1	9	b.	4	1017		1
9	590	18	1	17	9	c.	5	ib.	c.	4
1030	1	8	1	35	650	a.	8	1018	b.	5
1	1	25	2	10	650	b.	12	ib.	e.	3
2	2	2	2	28	650	c.	18	1019	b.	1
3	2	20	2	ult.	1	b.	1	ib.	d.	9
4	2	38	3	19	1	c.	4	1020	a.	9
5	3	14	3	38	2	a.	10	ib.	d.	6
6	3	32	4	10	2	b.	16	1021	a.	5
7	4	10	4	28	2	c.	pen.	ib.	c.	12
8	4	1	5	1	3	b.	pen.	1022		1
9	5	1	5	7	3	c.	6	ib.		9
1040	5	19	5	27	4	a.	11	1023	a.	9
1	5	36	6	3	4	b.	14	ib.	d.	4
2	6	12	6	21	4	c.	17	1024	a.	1
3	6	30	6	39	5	b.	2	ib.	c.	6
4	7	8	7	10	5	c.	7	ib.	e.	11
5	7	26	7	28	6	a.	10	1025	b.	8
6	8	2	8	1	6	b.	25	ib.	e.	6
7	8	21	8	21	6	c.	ult.	1026	b.	4
8	8	ult.	8	41	7	b.	8	ib.	e.	3
9	9	18	9	13	7	c.	12	1027	b.	3
1050	9	1	110	1	8	b.	4	1028		1
1	600	4	110	9	8	b.	15	ib.	b.	7
2	600	22	110	28	8	c.	ult.	ib.	e.	5
3	600	39	1	5	9	b.	4	1029	b.	5
4	1	14	1	23	9	c.	8	ib.	e.	3
5	1	32	1	43	660	a.	24	1030	b.	1
6	2	9	2	17	660	b.	ult.	ib.	d.	10
7	2	27	2	36	660	c.	ant.	1031	a.	7
8	3	2	3	9	1	b.	7	ib.	d.	4
9	3	20	3	27	1	c.	10	1032	a.	3
1060	3	38	3	pen.	2	a.	16	ib.	d.	1
1	4	14	4	16	2	c.	1	ib.		pen.
2	4	33	4	33	3	a.	9	1033	c.	10
3	5	9	5	5	3	b.	14	ib.		pen.
4	5	32	5	26	4	a.	1	1034	c.	9
5	6	9	5	pen.	4	b.	9	ib.		pen.
6	6	27	6	18	4	c.	15	1035	c.	6
7	7	4	6	36	5	a.	ult.	ib.	f.	2
8	7	22	7	10	5	c.	6	1036	c.	3
9	7	41	7	28	6	a.	10	ib.	f.	1

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 1070	608	16	117	pen.	666	b.	14	1037	b.	7
1	8	34	8	18	6	c.	ant.	ib.	e.	4
2	9	10	8	36	7	b.	2	1038	b.	2
3	9	27	9	7	7	c.	7	ib.	d.	9
4	610	3	9	25	8	a.	10	1039	a.	6
5	610	23	9	ant.	8	b.	15	ib.	d.	5
6	610	40	120	17	8	c.	ant.	1040	a.	1
7	1	17	120	36	9	b.	4	ib.	c.	10
8	1	35	1	8	9	e.	9	ib.		pen.
9	2	11	1	28	670	a.	13	1041	c.	7
1081	2	pen.	2	5	670	c.	16	1042		6
2	3	17	2	23	1	b.	1	ib.		ult.
3	3	35	2	pen.	1	c.	3	1043	c.	5
4	4	11	2	17	2	a.	7	ib.	e.	12
5	4	28	3	35	2	b.	11	1044	b.	8
6	5	6	4	8	2	c.	15	ib.	e.	3
7	5	24	4	26	3	a.	17	1045	a.	9
8	5	41	4	pen.	3	b.	ant.	ib.	d.	5
9	6	16	5	15	4	a.	2	1046	a.	2
1090	6	34	5	35	4	b.	7	ib.	c.	10
1	7	11	6	7	4	c.	13	ib.		ult.
2	7	29	6	25	5	a.	16	1047	c.	6
3	8	4	6	ant.	5	c.	1	ib.	e.	12
4	8	23	7	17	6	a.	5	1048	c.	2
5	8	ult.	7	35	6	b.	10	ib.	e.	10
6	9	18	8	8	6	c.	16	1049	b.	8
7	9	37	8	28	7	a.	pen.	ib.	e.	7
8	620	14	9	1	7	c.	6	1050	b.	7
9	620	32	9	21	8	a.	11	ib.	e.	6
1100	1	8	9	40	8	b.	16	1051	b.	3
1	1	1	130	1	608	a.	12	968		1
2	2	1	130	9	8	b.	4	ib.	d.	8
3	2	18	1	2	8	c.	8	969	b.	1
4	2	37	1	22	9	a.	14	ib.	d.	8
5	3	13	1	40	9	b.	pen.	970	a.	9
6	3	31	2	13	610	a.	3	ib.	d.	6
7	4	8	2	31	610	b.	10	971	a.	7
8	4	25	3	5	610	c.	16	ib.	d.	8
9	4	39	3	25	1	b.	1	972	a.	1
1110	5	21	3	42	1	c.	3	ib.	d.	7
1	5	40	4	14	2	a.	9	973	a.	8
2	6	17	4	34	2	b.	14	ib.	d.	8
3	6	35	5	7	2	c.	ant.	974	a.	9
4	7	11	5	25	3	b.	2	ib.	d.	6
5	7	30	5	43	3	c.	8	975	a.	5
6	8	5	6	14	4	a.	8	ib.	c.	10
7	8	23	6	33	4	b.	13	976	a.	1
8	8	ult.	7	5	4	c.	18	ib.	c.	9
9	9	18	7	23	5	a.	ult.	ib.		pen.
1120	9	39	7	ant.	5	c.	6	977	c.	7
1	630	14	8	16	6	a.	11	ib.		ant.
2	630	32	8	34	6	b.	15	978	c.	3
3	1	8	9	6	6	c.	pen.	ib.	f.	1
4	1	25	9	24	7	b.	3	979	b.	10
5	2	1	9	43	7	c.	9	ib.	e.	6
6	2	19	140	16	8	a.	13	980	b.	6
7	2	37	140	34	8	b.	pen.	ib.	e.	3
8	3	13	1	8	9	a.	5	981	b.	5
9	3	1	2	1	9	b.	9	ib.		1
1130	4	7	2	17	9	c.	14	982	b.	1
1	4	25	2	36	620	a.	ant.	ib.	d.	8
2	5	5	3	13	620	c.	5	983	b.	2
3	5	21	3	32	1	a.	12	ib.	e.	3

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1134	635 40	144 5	621 b. pen.	984 b. 3
5	6 17	4 24	2 a. 4	ib. e. 2
6	6 36	4 43	2 b. 11	985 b. 2
7	7 14	5 15	2 c. 17	ib. d. 10
9	8 1	6 1	679 b. 1	1052 1
1140	8 15	6 16	9 b. ult.	ib. d. 9
1	8 33	6 33	680 a. 2	1053 a. 6
2	9 12	7 10	680 b. 8	ib. d. 3
3	9 31	7 29	680 c. 14	1054 a. 3
4	640 8	8 2	1 a. ant.	ib. d. 1
5	640 27	8 21	1 c. 4	ib. ult.
6	1 4	8 41	2 a. 10	1055 c. 8
7	1 22	9 13	2 b. 15	ib. ant.
8	1 41	9 32	2 c. ant.	1056 c. 6
9	2 19	150 4	3 b. 4	ib. ant.
1150	2 36	150 22	3 c. 9	1057 c. 5
1	3 11	150 42	4 a. 13	ib. e. 11
2	3 29	1 14	4 b. 16	1058 b. 10
3	4 6	1 31	5 a. 3	ib. e. 10
4	4 24	2 4	5 b. 9	1059 b. 9
5	5 1	2 24	5 c. 16	ib. e. 7
6	5 19	2 43	6 a. 18	1060 b. 4
7	5 37	3 15	6 c. 1	ib. d. 8
8	6 14	3 34	7 a. 6	1061 a. 8
9	6 32	4 6	7 b. 10	ib. d. 6
1160	7 8	4 25	7 c. 15	1062 a. 5
1	7 27	4 43	8 a. pen.	ib. d. 2
2	8 3	5 16	8 c. 3	1063 a. 2
3	8 22	5 35	9 a. 10	ib. c. 10
4	8 39	6 7	9 b. 15	ib. ult.
7	9 1	7 1	690 c. 1	1065 1
8	650 10	7 16	1 a. 3	ib. e. 5
9	650 29	7 36	1 b. 10	1066 b. 7
1170	1 6	8 13	1 c. 15	ib. e. 7
1	1 24	8 31	2 a. pen.	1067 b. 5
2	1 41	9 3	2 c. 3	ib. e. 2
3	2 17	9 22	3 a. 7	1068 a. 7
4	2 38	9 41	3 b. 12	ib. d. 9
5	3 10	160 13	3 c. 17	1069 a. 1
6	3 30	160 35	4 b. 4	ib. d. 3
7	4 5	1 6	4 c. 9	ib. pen.
8	4 24	1 26	5 a. 15	1070 c. 8
9	4 ult.	1 ant.	5 b. pen.	ib. pen.
1180	5 17	2 16	6 a. 3	1071 c. 7
1	5 36	2 34	6 b. 8	ib. ant.
2	6 13	3 7	6 c. 14	1072 c. 6
3	6 31	3 25	7 a. 19	ib. e. 12
5	7 4	4 1	8 a. 8	1073 ant.
6	7 22	4 23	8 b. 11	1074 c. 5
7	8 12	4 ult.	8 c. 17	ib. e. 11
8	8 32	5 18	9 a. pen.	1075 b. 9
9	9 7	5 36	9 c. 3	ib. e. 5
1190	9 24	6 9	700 a. 7	1076 b. 3
1	660 1	6 27	700 b. 12	ib. e. 1
2	660 18	6 pen.	700 c. 16	1077 a. 8
3	660 36	7 17	1 a. pen.	ib. d. 6
4	1 14	7 37	1 c. 5	1078 a. 6
5	1 33	8 9	2 a. 10	ib. d. 5
6	2 9	8 28	2 b. 14	1079 a. 3
7	2 28	9 1	2 c. ant.	ib. d. 3
8	3 3	9 19	3 b. 1	1080 a. 1
9	3 20	9 35	3 c. 4	ib. e. 6
1200	3 37	170 6	4 a. 7	ib. e. 12

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 1201	664	13	170	34	704	b.	10	1081	b.	8
2	4	31	170	43	4	c.	15	ib.	e.	5
3	5	8	1	16	6	a.	ult.	1082	b.	4
4	5	26	1	35	5	c.	5	ib.	e.	3
5	6	1	2	6	6	a.	9	1083	b.	2
6	6	1	2	1	6	b.	12	ib.		1
7	6	16	2	16	6	c.	16	1084	b.	6
8	7	11	3	9	7	a.	ult.	ib.	e.	6
9	7	29	3	27	7	c.	4	1085	b.	3
1210	8	5	4	1	8	a.	9	ib.	d.	10
1	8	23	4	19	8	b.	13	1086	a.	10
2	8	pen.	4	37	8	a.	18	ib.	d.	7
3	9	16	5	11	9	b.	1	1087	a.	5
4	9	34	5	29	9	c.	5	ib.	d.	2
5	670	12	6	3	710	a.	9	1088	a.	2
6	670	30	6	22	710	b.	16	ib.	d.	3
7	1	6	6	42	710	c.	ult.	1089	a.	1
8	1	23	7	15	1	b.	4	ib.	c.	8
9	1	41	7	35	1	c.	8	ib.		ant.
1220	2	18	8	8	2	a.	12	1090	c.	3
1	2	36	8	27	2	b.	16	ib.	e.	10
2	3	11	8	pen.	2	c.	ult.	1091	b.	8
3	3	28	9	18	3	b.	6	ib.	e.	5
4	4	5	9	38	3	c.	12	1092	b.	5
5	4	25	180	12	4	a.	16	ib.	e.	5
6	5	1	180	31	4	c.	2	1093	b.	5
7	5	19	1	3	5	a.	6	ib.	e.	2
8	6	1	1	1	5	b.	pen.	1094		1
9	6	12	1	12	5	c.	14	ib.	e.	4
1230	6	29	2	3	6	a.	ult.	1095	b.	8
1	7	8	2	22	6	c.	5	ib.	e.	6
2	7	25	2	39	7	a.	8	1096	b.	4
3	8	1	3	12	7	b.	14	ib.	c.	3
4	8	19	3	31	7	c.	pen.	1097	b.	5
6	9	4	4	4	8	c.	6	1098		5
7	9	22	4	22	9	a.	10	ib.	e.	3
8	680	1	4	pen.	9	b.	15	1099	b.	2
9	680	20	5	19	9	c.	pen.	ib.	d.	10
1240	680	39	5	37	720	b.	5	1100	a.	7
1	1	16	6	9	720	c.	9	ib.	d.	4
2	1	35	6	29	1	a.	15	1101	a.	4
3	2	12	7	2	1	c.	1	ib.	d.	4
4	2	31	7	22	2	a.	7	1102	a.	5
5	3	6	7	40	2	b.	13	ib.	d.	4
6	3	1	8	1	3	a.	5	1103		1
7	3	ult.	8	15	3	b.	1	ib.		20
8	4	18	8	33	3	c.	6	1104	c.	1
9	4	37	9	10	4	a.	3	ib.	e.	9
1250	5	12	9	34	4	b.	16	1105	b.	8
1	5	30	190	6	4	c.	pen.	ib.	e.	6
2	6	6	190	24	5	b.	4	1106	b.	5
3	6	26	190	pen.	5	c.	11	ib.	e.	4
4	7	3	1	15	6	a.	15	1107	b.	4
5	7	22	1	33	6	c.	1	ib.	e.	2
6	8	1	2	1	7	a.	11	1108		1
7	8	14	2	14	7	b.	14	ib.		19
8	8	32	2	32	7	c.	pen.	1109	b.	4
9	9	11	3	7	8	b.	7	ib.	e.	1
1260	9	30	3	28	8	c.	13	1110	b.	2
1	690	4	3	ant.	9	a.	ant.	ib.	d.	8
2	690	23	4	17	9	c.	3	1111	a.	7
3	690	42	4	35	730	a.	8	ib.	d.	4
4	1	17	5	7	730	b.	13	1112	a.	3

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.			Taylor. vol. iii.	
p. 1265	691	36	195	25	730	c.	ant.	1112	c.	10		
6	2	11	5	43	1	b.	3	ib.		pen.		
7	2	29	6	16	1	c.	11	1113	c.	9		
8	3	5	6	34	2	a.	17	1114	a.	1		
9	3	23	7	6	2	c.	3	ib.	c.	10		
1270	3	41	7	24	3	a.	6	ib.		ult.		
2	4	1	8	1	4	a.	4	1116		1		
3	5	9	8	17	4	b.	4	ib.	d.	3		
4	5	26	8	36	4	c.	12	1117	a.	1		
5	6	2	9	14	5	a.	16	ib.	c.	9		
6	6	21	9	32	5	b.	ult.	ib.		pen.		
7	6	38	200	4	6	a.	4	1118	c.	4		
8	7	15	200	24	6	b.	13	ib.		antep.		
9	7	33	200	43	6	c.	pen.	1119	c.	4		
1280	8	10	1	16	7	b.	5	ib.		antep.		
1	8	28	1	35	7	c.	11	1120	c.	4		
3	9	3	2	1	8	b.	pen.	1121		4		
4	9	22	2	23	9	a.	3	1122	a.	4		
5	700	16	3	6	9	b.	7	ib.	d.	1		
6	700	35	3	25	9	c.	13	ib.		ult.		
7	1	11	3	ant.	740	a.	16	1123	c.	7		
8	1	29	4	16	740	b.	pen.	ib.		antep.		
9	2	5	4	34	1	a.	4	1124	c.	3		
1290	2	23	5	9	1	b.	8	ib.	e.	10		
1	2	41	5	27	1	c.	11	1125	b.	8		
2	3	17	5	pen.	2	a.	13	ib.	e.	5		
3	3	35	6	16	2	b.	17	1126	b.	4		
4	4	11	6	36	2	c.	ult.	ib.	e.	3		
5	4	29	7	10	3	b.	5	1127	b.	2		
6	5	4	7	27	3	c.	8	ib.	d.	8		
7	5	22	7	ult.	4	a.	12	1128	a.	7		
9	6	1	9	1	536	a.	4	882		1	626	1
1300	6	16	9	16	6	b.	6	883	a.	2	7	7
1	7	3	9	33	6	c.	11	ib.	c.	7	8	7
2	7	21	210	12	7	a.	15	ib.		pen.	9	9
3	7	39	210	31	7	b.	ult.	884	c.	4	630	12
4	8	15	1	4	8	a.	6	ib.	f.	2	1	15
5	8	34	1	23	8	b.	11	885	c.	4	2	17
6	9	12	1	41	8	c.	18	ib.	f.	2	3	pen.
7	9	30	2	14	9	b.	4	886	c.	5	5	2
8	710	7	2	32	9	c.	9	ib.	f.	1	6	3
9	710	26	3	1	540	a.	11	887	c.	2	7	4
1310	1	1	3	18	540	b.	14	ib.	e.	5	8	5
1	1	19	3	35	540	c.	18	888	b.	7	9	6
2	1	37	4	7	1	b.	1	ib.	e.	5	640	7
3	2	14	4	25	1	c.	6	889	b.	3	1	9
4	2	33	4	ant.	2	a.	12	ib.	d.	10	2	12
5	3	9	5	17	2	b.	18	890	b.	2	3	15
6	3	26	5	34	3	a.	1	ib.	d.	7	4	17
7	4	1	6	6	3	b.	5	891	a.	8	5	18
8	4	20	6	23	3	c.	8	ib.	d.	2	6	pen.
9	4	38	6	42	4	a.	11	892	a.	3	8	2
1320	5	16	7	15	4	b.	16	ib.	c.	9	9	4
2	6	1	8	1	507	b.	11	849		1	528	1
3	6	18	8	19	507	c.	17	ib.	d.	10	9	9
4	6	37	8	39	8	b.	2	850	a.	10	530	13
5	7	17	9	15	8	c.	9	ib.	d.	10	1	12
6	7	34	9	34	9	a.	13	851	b.	1	2	14
7	8	12	220	8	9	b.	ult.	ib.	e.	1	3	16
8	8	30	220	26	510	a.	6	852	b.	2	4	18
9	9	8	220	ult.	510	b.	12	ib.	e.	3	6	1
1330	9	26	1	20	510	c.	18	853	b.	2	7	5
1	720	1	1	38	1	b.	1	ib.	d.	7	8	7

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.			Taylor. vol. iii.	
p. 1332	720	19	222	10	511	c.	3	854	a.	8	539	10
3	720	38	2	30	2	a.	11	ib.	d.	7	540	12
4	1	16	3	4	2	b.	18	855	a.	8	1	13
5	1	35	3	23	3	a.	3	ib.	d.	7	2	15
6	2	12	3	ant.	3	b.	9	856	a.	8	3	17
7	2	30	4	16	3	c.	15	ib.	d.	7	4	18
8	3	7	4	35	4	b.	1	857	a.	8	5	ult.
9	3	28	5	10	4	c.	5	ib.	d.	10	7	2
1340	4	4	5	29	5	a.	12	858	a.	10	8	3
1	4	22	6	4	5	b.	ant.	ib.	d.	9	9	3
2	4	40	6	23	6	a.	5	859	a.	9	550	5
3	5	17	6	43	6	b.	10	ib.	d.	9	1	7
5	6	1	8	1	7	b.	1	860		1	562	1
6	6	16	8	16	7	c.	4	861	b.	3	3	7
7	7	3	8	33	8	a.	8	ib.	e.	1	4	9
8	7	21	9	10	8	b.	15	862	b.	1	5	10
9	7	39	9	28	8	c.	ant.	ib.	e.	1	6	12
1350	8	17	230	2	9	b.	6	863	b.	3	7	16
1	8	36	230	20	9	c.	14	ib.	e.	4	8	pen.
2	9	12	230	38	520	a.	18	864	b.	4	570	1
3	9	30	1	9	520	c.	2	ib.	e.	2	1	4
4	730	5	1	26	1	a.	7	865	b.	2	2	7
5	730	24	1	pen.	1	b.	13	ib.	e.	3	3	8
6	1	1	2	18	1	c.	ant.	866	a.	2	4	10
7	1	19	2	36	2	b.	4	ib.	e.	1	5	13
8	1	36	3	8	2	c.	7	867	a.	9	6	15
9	2	13	3	27	3	a.	13	ib.	d.	7	7	17
1360	2	32	3	ult.	3	b.	ant.	868	a.	9	8	ult.
1	3	8	4	18	4	a.	2	ib.	d.	6	580	1
2	3	25	4	47	4	b.	9	869	a.	9	1	3
3	4	2	5	9	4	c.	14	ib.	d.	8	2	6
4	4	21	5	28	5	a.	pen.	870	a.	8	3	8
5	4	39	5	ult.	5	c.	2	ib.	d.	6	4	10
6	5	17	6	20	6	a.	8	871	a.	7	5	12
7	5	36	6	38	6	b.	13	ib.	d.	4	6	14
8	6	12	7	11	6	c.	17	872	a.	3	7	15
9	6	30	7	31	7	b.	1	ib.	d.	1	8	17
1370	7	8	8	4	7	c.	9	873	a.	5	590	2
1	7	26	8	24	8	a.	14	ib.	d.	4	1	4
2	8	4	8	ant.	8	b.	ant.	874	a.	5	2	6
3	8	22	9	17	9	a.	4	ib.	d.	1	3	8
4	8	40	9	36	9	b.	10	875	a.	1	4	10
5	9	16	240	9	9	c.	15	ib.	c.	9	5	12
6	9	34	240	27	530	a.	ult.	ib.		ult.	6	14
7	740	9	240	ant.	530	c.	3	876	c.	3	7	14
8	740	27	1	17	1	a.	6	ib.	e.	10	8	16
9	1	2	1	35	1	b.	10	877	c.	1	9	pen.
1380	1	20	2	7	1	c.	15	ib.	e.	10	601	1
1	1	39	2	25	2	a.	ult.	878	b.	9	2	3
2	2	15	2	42	2	c.	5	ib.	e.	4	3	4
3	2	32	3	14	3	a.	10	879	b.	6	4	6
4	3	8	3	32	3	b.	14	ib.	e.	2	5	7
5	3	27	4	6	3	c.	pen.	880	b.	5	6	9
6	4	3	4	25	4	b.	6	ib.	e.	2	7	12
7	4	22	4	ult.	4	c.	14	881	b.	5	8	15
8	4	40	5	18	5	a.	ult.	ib.	e.	3	610	1
9	5	4	6	4	152	b.	6	240		6		
1390	5	23	6	23	2	c.	14	241	c.	7		
1	6	12	6	pen.	3	a.	ult.	ib.		pen.		
2	6	30	7	17	3	c.	3	242	c.	1		
3	7	6	7	35	4	a.	9	ib.	e.	8		
4	7	24	8	8	4	b.	16	243	b.	10		
5	7	41	8	25	4	c.	pen.	ib.	e.	6		

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1396	748 17	248 43	155 b. 3	244 b. 4
7	8 35	9 15	5 c. 9	ib. d. 9
8	9 11	9 33	6 a. 13	245 a. 10
9	9 28	250 4	6 b. 18	ib. d. 6
1400	750 4	250 22	7 a. 4	246 a. 7
1	750 1 N. o.	1 1	7 b. 10	ib. 1
2	750 17	1 17	7 c. 15	247 a. 7
3	1 16	1 36	8 a. pen.	ib. d. 5
4	1 34	2 11	8 c. 6	248 a. 6
5	2 10	2 30	9 a. 10	ib. d. 1
6	2 28	3 2	9 b. 15	249 a. 1
7	3 4	3 21	9 c. ult.	ib. c. 8
8	3 22	3 40	160 b. 4	ib. ant.
9	3 39	4 12	160 c. 8	250 c. 8
1410	4 15	4 30	1 a. 13	ib. e. 10
1	4 33	5 3	1 b. 19	251 b. 9
2	5 10	5 20	2 a. 2	ib. d. 15
3	5 27	5 38	2 b. 7	252 b. 6
4	6 3	*4 10	2 c. 13	ib. e. 2
5	6 21	*4 28	3 a. ant.	253 b. 3
6	6 39	*4 ult.	3 c. 5	ib. e. 1
7	7 15	*5 13	4 a. 12	254 b. 3
8	7 33	*5 37	4 b. 18	216 1
9	8 8	6 8	132 a. 1	217 a. 6
1420	8 25	6 26	2 b. 9	ib. d. 4
1	9 4	7 3	2 c. pen.	218 a. 10
2	9 22	7 21	3 b. 7	ib. d. 10
3	6 pen.	7 40	3 c. 12	219 b. 3
4	760 17	8 11	4 b. 2	ib. e. 3
5	760 34	8 28	4 c. 8	220 b. 5
6	1 13	8 ult.	5 a. 14	ib. e. 4
7	1 30	9 18	5 b. pen.	221 b. 7
8	2 7	9 37	6 a. 6	ib. a. 6
9	2 26	260 9	6 b. 14	222 c. 2
1430	3 1	260 25	6 c. pen.	ib. e. 9
1	3 18	260 42	7 b. 5	223 c. 2
2	3 35	1 14	7 c. 10	ib. f. 1
3	4 11	* Hic ma-	8 a. 16	224 c. 3
4	4 30	gna in Al-	8 c. 4	ib. pen.
5	5 6	dina con-	9 a. 9	225 c. 7
6	5 24	turbatio.	9 b. 14	ib. ult.
7	5 ult.		140 a. 2	226 e. 9
8	6 18		140 b. 8	227 a. 1
9	6 36		140 c. 15	ib. c. 10
1440	7 12		1 b. 1	228 a. 4
1	7 30		1 e. 8	ib. d. 2
2	8 5		2 a. 15	229 a. 6
3	8 23		2 b. pen.	ib. d. 3
4	8 pen.		3 a. 7	230 a. 7
5	9 17		3 b. 16	ib. d. 7
6	9 34		4 a. 3	231 b. 2
7	770 10		4 b. 12	ib. e. 2
8	770 27		4 c. ult.	232 b. 6
9	1 2		5 b. 5	ib. e. 3
1450	1 20		5 c. 12	233 b. 5
1	1 38		6 a. pen.	ib. e. 3
2	2 14		6 c. 5	234 b. 7
3	2 31		7 a. 9	ib. e. 4
4	3 9		7 b. 17	235 b. 9
5	3 27		8 a. 6	ib. e. 9
6	4 4		8 b. 15	236 c. 3
7	4 22		9 a. 2	ib. pen.
8	4 40		9 b. 8	237 c. 6

Reisk.	Paris.		Basileens.			Frankf.		
p. 1459	775	16	149	c.	ant.	238	a.	2
1460	5	34	150	b.	3	ib.	c.	8
1	6	9	150	c.	11	239	a.	1
2	6	26	1	a.	17	ib.	c.	10
3	7	4	107	c.	10	189		5
4	7	22	8	a.	pen.	190	c.	9
5	8	6	8	c.	6	ib.		ult.
6	8	23	9	a.	13	191	c.	7
7	9	1	9	c.	7	ib.		ant.
8	9	14	110	a.	10	192	c.	9
9	9	32	110	b.	ant.	193	a.	2
1470	780	14	1	a.	5	ib.	d.	1
1	780	31	1	b.	11	194	a.	3
2	1	6	1	c.	17	ib.	c.	10
3	1	24	2	b.	9	195	a.	1
4	2	1	3	a.	5	ib.	c.	7
5	2	11	3	b.	3	196	a.	6
6	2	29	3	c.	11	ib.	d.	4
7	3	11	4	a.	15	197	a.	7
8	3	29	4	b.	ult.	ib.	d.	6
9	4	5	5	a.	8	198	a.	8
1480	4	23	5	b.	15	ib.	d.	7
1	4	pen.	6	a.	3	199	b.	3
2	5	17	6	b.	12	ib.	e.	3
3	5	35	6	c.	pen.	200	a.	10
4	6	10	7	b.	4	ib.	d.	7
5	6	27	7	c.	7	201	a.	7
6	7	1	8	b.	4	ib.	d.	4
7	7	12	8	c.	3	202	a.	10
8	7	29	9	a.	9	ib.	d.	7
9	8	14	9	b.	16	203	a.	8
1490	8	3	120	a.	9	ib.	e.	1
1	9	5	120	b.	17	204	b.	3
2	9	7	1	a.	1	1 ib	e.	

FINIS.

Londini imprimebat J. F. Dove, in Area quæ est Divi Joannis.